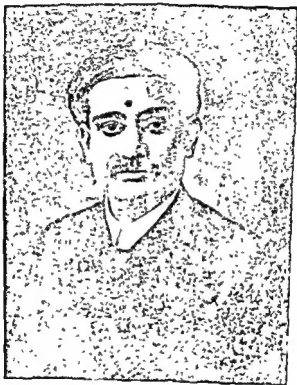

महम नसरुन चौधनभाट लायभाट
नगरकोट—अमरावाद.

મહુમ નગરશેઠ ચીમનલાલ લાલભાઈનું

ટુંક જીવન વૃતાંત,

શ્રીમાન્ નરરત્ન શેઠ ચીમનભાઈનો જન્મ પ્રસિદ્ધ ગુર્જર દેશના મુખ્ય નાહેર રાજનગર (અમદાવાદ) માં, સંવત ૧૯૪૦ ના અસાઢ માસમાં થયો હતો. તે વાદશાહી વખતમાં નગરશેઠની પદવીને મેલ-વનાર શેઠ શાંતિદાસના વંશમાં થયેલા પ્રતાપી શેઠ હીમાભાઈના પુત્ર થતા હતા.

ચીમનભાઈનો જન્મ થયા પછી થોડાજ વખતમાં તેમની માતૃશ્રી દેવગત થયા. અને ત્યાર પછી કેટલાક વખતના અંતરે તેમના પિતાશ્રી પળ આ અસાર સંસારમાંથી પરલોકે પહોંચ્યા. આવી રીતે શેઠ ચીમનભાઈ આશરે આઠેક માસની નાની વયમાંથીજ માવાપ વિનાના થઈ પડ્યા.

તેઓ પ્રથમ કેટલોક વખત પોતાના મોસાલમાં રહ્યા, અને ત્યાર પછી તેમના કાકા શેઠ મળીભાઈ તેમને પોતાની પાંસે રાખી ધાર્મિક તથા વ્યવહારીક કેલ્વણી આપવા માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા કરી.

ત્યાર પછી થોડાક વખત કેડે શેઠ મળીભાઈ પળ સ્વર્ગવાસી થયા. એટલે શેઠ ચીમનભાઈને પોતાનો વહીવટ સંભાળવાનું તેમના પોતાના શીર ઉપર આવી પડ્યું.

શેઠ ચીમનભાઈ સ્વભાવે ઉદાર માયાલુ અને નમ્ર તથા વિચિત્ર હતા. તેઓ આપણી જૈન કોમની શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રમુખ હતા, તેમજ અમદાવાદની પાંચર્પા શ્રી જૈન શ્વેતાંવર કોન્કર-ન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પળ પ્રમુખ હતા. તેઓ ધર્મમાં સંરૂપ શ્રદ્ધાવાન હતા એટલુંજ નહીં પળ પરમ ઉપકારી શાસનરક્ષક ગુરુ-મહારાજ શ્રી વિજયનેમિ મૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ મન્ક હતા જૈન

સાસનના ગમેતે કામ આવે તેમાં પૂર્ણ ઉત્સાહથી અને કરતા હતા જરૂર પડે ગુરુપદારાજની સલાહ પૂછતા હતા પાર પાઢવામાં ઘણા ઉત્સાહિ હતા.

આ અસાર જગતની સ્થિતિ અનિયમિત છે, તે -તિ પણ વિષમ છે. આ વલતે શેઠ ચીમનભાઈને તા ગુ થઈ, અને ઘણી તરેહની યોજના કરવા છતાં તે ફાયદો થયો નહિ, છેવટે શરીર વધારે નરમ થતું હતું ૧૯૬૮ ના શ્રાવણ માસમાં પોતાની અઠાવીસ વા પોતાની દુનિયાનો ત્યાગ કરી ગયા.

તેઓ પોતાની પાછલ એક વિધવા તથા એક પુત્ર છે. તેઓશ્રીનું નાની વયમાં મરણ થવાથી આશ્વી જૈન દિલ્લિગિરિ ફેલાઈ હતી તેમના આત્માને સદા શાંતિ પ્રાર્થના. અસ્તુ.

તેઓ સાહેબ ગુજરી ગયા પછી પણ તેમની મુપત્તિ વિધવા શેઠાણી. મહાલક્ષ્મી બેન પણ તેમના જૈન શાસનની ચનતી સેવાઓ કર્યાંજ કરે છે. તેમ ગુસ્ત દાનાદિ થયા કરે છે. ચનતો મરિચને આશ્રમ તેમજ સાધુ, માર્ધ્વીનાં વૈયાવચ્ચ આદિકમાં પણ યથા કર્યાં કરે છે તેમની મુપૂત્રી મરિચા બેન પણ ઉત્સાહિ આનંદ અને અભ્યાસ કરવામાં રંગનાયા છે. શેઠાણ જ્ઞાન દાનમાં આવા ઉપયોગી વ્યક્તિને મદદ કરતાં કરે છે તેમનો આ મ્યન્. આમાર માની અત્રે વિરમું

મુ. અમદાવાદ

હા.

૬ શ્રાવણ ૪૮.

૧

વાર્ષિક ઉમેદ

સાસનના ગમેતે કામ આવે તેમાં પૂર્ણ ઉત્સાહથી અને સ્વંતરી કામ કરતા હતા જરૂર પડે ગુરુમહારાજની સલાહ પૂછતા હતા અને કામ પાર પાડવામાં ધના ઉત્સાહિ હતા.

આ અસાર જગતની સ્થિતિ અનિયમિત છે, તેમજ કાઠની ગતિ પણ વિપમ છે. આ વચ્ચે શેઠ ચીમનભાઈને તાવની વીમારી લાગુ થઈ, અને ઘણી તરેહની યોજના કરવા છતાં પણ કોઈ પણ રીતે ફાયદો થયો નહિ, છેવટે શરીર વધારે નરમ થતું ચાલ્યું, અને સંવત ૧૯૬૮ ના શ્રાવણ માસમાં પોતાની અઠાવીસ વરસની ઉંમરે આ કાની દુનિઆનો ત્યાગ કરી ગયા.

તેઓ પોતાની પાછલ એક વિધવા તથા એક પુત્રીને છુટી ગયા છે. તેઓશ્રીનું નાનો વયમાં મરણ થવાથી આવી જન કોમમાં વેદ દિલગિરિ ફેલાઈ હતી. તેમના આત્માને સદા શાંતિ મળે એજ મનુષ્ય માર્થના, અસ્તુ.

તેઓ સાહેબ ગુજરી ગયા પછી પણ તેમની પછવાડે તેમના મુર્ખતિ વિધવા શેઠાણી, મહાલક્ષ્મી વેન પણ તેમનાજ પગલે ચાલી જન સાસનની ચનતા સેરાઓ કરાંજ કરે છે. તેમના હાથે ધના ગુપ્ત ટાનાદિ થયા કરે છે. ચનતો મરિચને આશ્રય પણ આપે છે તેમજ સાધુ, માર્થીનાં વૈયાવચ્ચ આદિકમાં પણ યથાશક્તિ દ્રવ્યવ્યય કર્યા કરે છે તેમની મુપૂર્તી મરિચા વંચન પણ ઉત્પાદિ મરત સ્વભાવિ આનંદિ અને અભ્યાસ કરવામાં રંગનાલા છે. શેઠાણા મહાલક્ષ્મીવેન જ્ઞાન ટાનમાં આરા ઉપયોગી પુસ્તકોને મદદ કરતાં આવ્યા છે અને કરે છે તેમનો આ મ્યને, આપાર માર્ના અંગે વિરમું છે.

મુ. અમદાસદ

મી

૬ વાંચાત.

મામ્ના અમેદચંદ માયચંદ.

तपागच्छाधिपति तीर्थरक्षक शामनप्रभावक परमपूज्य विहरद
शिरोमणि पूज्यपाद आचार्य महाराज.

श्री विजयनेमिगृह्यश्रुतौ महागज.

તપાગચ્છાધિપતિ તીર્થરક્ષક શાસન પ્રભાવક પૂજ્યપાદ આચાર્ય
મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીનું

ટુંક જીવનવૃતાંત.

આ મહાપુરુષનો જન્મ કાઠીઆવાડમાં આવેલા પ્રસિદ્ધ મહુવા નામે ગામમાં થયો હતો. મહુવાની ભૂમી ઉત્તમ વિદ્વાનોની ઉત્પત્તિ માટે અભિમાન ધરાવે છે, કેમકે ત્યાંના નિવાસી ઘણાક પ્રસિદ્ધ વક્તાઓ અને લેખકોનાં નામો વારંવાર સાંભળવામાં આવ્યાં છે.

આપણા આ પૂજ્ય સુરીશ્વરની પણ વકતૃત્વ કલા અને ઉપદેશ છટા પટલી વધી તો રસીક અને અસરકારક છે કે જે સાંભળતાં પાપાણ પણ પાણીરૂપ થઈ જાય તો પછી કોમલ દિલના માનવીઓ તેમની અમૃત વાણીથી પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરી શકે તેમાં તો કહેવાનુંજ શું.

તેમના ચારિત્રની ઉત્તમતા અને દૃઢતા અવર્ણનીય છે. વાર વર્ષની નાની વયમાંથી પોતે ચારિત્ર લઈ અધ્યાપી સુધી નીરાવાધ નીષ્કલંક પાઠ્યું છે, અને હજુ પણ તેવીજ રીતે નિર્મલતાર્થી તેનું પાલન કરે છે.

તેમના અંતઃક બાહ્ય બ્રહ્મચારીપણાનો પ્રતાપ પટલો વધો તો પ્રચંડ છે કે, શાસન દ્રોહી ધુવડો તેમની પાછળ મળે ચીંચીઆરીઓ કરે, પરંતુ તેમની સામે તો દષ્ટિ સરસ્વી પણ કરી શકે તેમ નથી.

બ્રહ્મચર્યની શ્રેષ્ઠતા અને પવિત્રતાનો પ્રતાપ પટલો વધો તો પ્રભાવશાળી છે કે, દરેક દર્શનવાળાઓ ક્યાર આનાકાનીએ તેનો

एकांत स्वीकार કરે છે, તો તેની છત્ર છાયામાં રહેનાર માણસ આ લોકમાં ઉજ્જ્વલ યજ્ઞ અને પરલોકમાં આત્મકલ્યાણની પ્રાપ્તિ કરે તેમાં તો શું આશ્ચર્ય.

પૂજ્યમૂરીશ્વરજીની સ્વસિદ્ધાન્ત તથા પરદર્શનના ન્યાયાદિ શાસ્ત્રોમાં અકુંઠ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ પાટે તો કોઈ વે પગે ચાલનારનો વિસંવાદ છેજ નહિ વળી આ પૂજ્ય મૂરીશ્વરે કાઠીઆવાડ ગુજરાત, મારવાડ, મેવાડ, માલવા વિગેરે ઘણા દેશોમાં ગામોગામ વીચરી પોતાની ઉપદેશ છટાથી જનસમુદાયના મન પટલા વધા તો હરી લીધા છે કે, શાસન દ્વેષી અને કદાગ્રહીજનો શીવાય દરેક જન પોતાના સ્વરા અંતઃકરણથી તેમનું યજ્ઞોગાન હમેશાં ગાયા કરે છે.

આજના સાધુ સમુદાયમાં અત્યારે શાસનદ્રોહી કંટકોને નિર્મૂલ કરવાની ત્વરી હામિત, જો કોઈ પણ સાધુ મુનિરાજે ધરાધી હોય તો તે આજ શ્રીમદ્વિજય નેમિમૂરીશ્વરજીજ છે, અને તેને ભૂલે તેવા ધર્મદ્રોહીઓ અને તેના ભાગતા વચગતાઓએ એક સાધારણ વ્યક્તિને પણ ન પડે તેવા તુચ્છ અસેષો તેમની ઉપર ઘણી વચન કર્યા છે; પરંતુ જેમ મૂર્ખનો ઉદ્વેગ થતાં નીશાચર પુવડીઆ ઘડી જાય તેવાં જ રીતે આ મુનિશ્વર તરફથી સ્વ સિદ્ધાંતનો ચરેચરો મુલ્યાંકો થતાં અને મન્યામન્યનો પ્રકાશ પડતા, અન્યારે એક પણ ધર્મદ્રોહી તાહેરમાં દેવતામાં આવતો નથી.

મન્યામનના પ્રગટ થામનના નેના પુરુષોને ઘણી વચને તુચ્છ યોગી તરફથી અન્યરૂતના મુદ્દેથીઓ યોગવચી પડે છે, તથાથી તેની

ચત્તિ એજ જેનું સાધ્ય વિદુ છે એવા અગ્રગણ્ય પુરુષો તેવા દુર્ધર્મીનાં
પુત્રુઓ તરફ જરા પણ લક્ષ આવતા નથી.

અત્યારે આ મહાપુરુષ અમદાવાદ રાજનગરની શુધ્ધી ઉપર વિગરે
છે, કે જ્યાં આગળ શ્રોતાઓ ઘણી મોટી સંખ્યામાં મેળા મળી
તેમના ઉપદેશામૃતનું પાન કરી આનંદ પામે છે, અને અન્યદર્શન
વાળાઓ પણ તેમની વાણીનું રહસ્ય વિચારતા થકા છક થઈ જાય છે.

પૃથ્વીશ્રીશ્વરજી મહારાજના શ્રી સિદ્ધગિરિ—ગિરનારજી
સમેતશિવરજી—તારંગાજી વિગેરે આપણા પરમ પવિત્ર તીર્થ રક્ષણ
માટે કરાતા સતત પ્રયાસો શ્રી કાવરડાજી—શેરીસાજી—કાલોલ—શ્રી
સ્તંભતીર્થ વિગેરે તીર્થ શ્રદ્ધીયોનો ઉદ્ધાર તથા પ્રતિષ્ઠાઓ—મેળાદ
વિગેરેમાં તેરાવંધ વિગેરે પાશ્વંદ મતોમાં મળી ગયેલા શ્રાવક ભાઈઓ
ના ધાર્મિક જીવનનો પુનરુદ્ધાર વિગેરે વિગેરે અશીષ ઉપકારના
કાર્યોનો આભાર સદાય જૈન કોમથી આ ધનદાયાલુ, પણ શુભી
શકાય તેમ છેજ નહિ ?

રાજનગરમાં આ મહા પુરુષના ભક્તોમાં જૈન આશ્રેયના મતાદ્યો
યજ્ઞ સેવકો છે. તેમાંના આ નગરશેઠ શ્રીમનશ્યામ ભાઈ પણ ધર્મ
હતા કે જેનું વચન અલ્પનીય પડેલે જરા પણ આજ્ઞાવાળી કર્યા
વગર જૈન સાસના ગમે તેવા કામ—કરવાને તૈયાર રહેતા. અને તે
કેમ પાર ઉતરે તેનું સંસ્કારી ધ્યાન આવતા હતા તેમના બે પગસે
ચાલે દાલના નગરશેઠ તથા તેમના શુદ્ધ મંદલ પણ
છે, આ મહાપુરુષ મારા પણ યજ્ઞાન .

જેમના વડે હું. યત્ કિંચિત્ જ્ઞાનાદિ ધર્મ સારી રીતે પામી
હું, આવા શાસન રક્ષક પરોપકારી મહાપુરુષના જેટલા ગીતગા
તેટલા ઓછા છે. કારણકે લાસો જીભ્યાથી જેના ગુણ
શકાય નહીં ત્યાં મારા જેવા પામર પ્રાણીની એક જીભથી
ગુણ શી રીતે જણાવી શકાય. હુંકામાં અત્યારે આ મહાપુરુ
શાસન માટે મહત્ ઉપકારી છે. અસ્તુ.

હાલમાં પણ અનેક શાસનપ્રભાવનાના કાર્યો અદર્શિત
રહ્યા છે અને તેજ પ્રમાણે શાસન પ્રભાવનાના કાર્યો વિ
જયવંતા વર્તો.

લી૦ પ્રસિદ્ધકર્તા.

અય ધોરીસ તિર્યકરોનાં વલ્યાણક. ૧૨૦

કેટલામા તીર્થકર	તિથીયો,	ક્યું કલાખજ.	કેટલામા તીર્થકર	તિથીયો.	ક્યું કલાખજ.
૩	કારતક,	કેવલ	૮	વ. ૧૨	જન્મ
૨૨	વ. ૫	અવન	૮	વ. ૧૩	દિક્ષા
૬	વ. ૧૨	જન્મ	૧૦	વ. ૧૪	કેવલ
૬	વ. ૧૩	દિક્ષા	૧૩	શુ. ૬	કેવલ
૨૪	વ. ૩૦	મોક્ષ	૧૬	શુ. ૮	કેવલ
૯	શુ. ૩	કેવલ	૨	શુ. ૧૧	કેવલ
૧૮	શુ. ૧૨	કેવલ	૪	શુ. ૧૪	કેવલ
	માગશર.		૧૫	શુ. ૧૫	કેવલ
૯	વ. ૫	જન્મ		મોક્ષ.	
૯	વ. ૬	દિક્ષા	૬	વ. ૬	અવન
૨૪	વ. ૧૦	દિક્ષા	૧૦	વ. ૧૨	જન્મ
૬	વ. ૧૧	મોક્ષ	૧૦	વ. ૧૨	દિક્ષા
૧૮	શુ. ૧૦	જન્મ	૧	વ. ૧૩	મોક્ષ
૧૮	શુ. ૧૦	મોક્ષ	૧૧	વ. ૩૦	કેવલ
૧૮	શુ. ૧૧	દિક્ષા	૪	શુ. ૨	જન્મ
૧૯	શુ. ૧૧	જન્મ	૧૨	શુ. ૨	કેવલ
૧૯	શુ. ૧૧	દિક્ષા	૧૫	શુ. ૦	જન્મ
૧૯	શુ. ૧૧	કેવલ	૧૩	શુ. ૩	જન્મ
૨૧	શુ. ૧૧	કેવલ	૧૩	શુ. ૪	દિક્ષા
૩	શુ. ૧૪	જન્મ	૨	શુ. ૮	જન્મ
૩	શુ. ૧૫	દિક્ષા	૨	શુ. ૯	દિક્ષા
	પોસ.		૪	શુ. ૧૨	દિક્ષા
૨૩	વ. ૧૦	જન્મ	૧૫	શુ. ૧૩	દિક્ષા
૨૩	વ. ૧૧	દિક્ષા		શામળ્ય.	

કેટલામા તીથ કર.	તિથીએ	ક્યું કલ્યાણક.	કેટલામા તીથ કર.	તિથીએ	ક્યું કલ્યાણક.
૭	વ. ૬	કેવલ	૨૪	શુ. ૧૩	જન્મ
૭	વ. ૭	મોક્ષ	૬	શુ. ૧૫	કેવલ
૮	વ. ૮	કેવલ		વક્રશાખ.	
૯	વ. ૯	અવન	૧૭	વ. ૧	મોક્ષ
૧	વ. ૧૧	કેવલ	૧૦	વ. ૨	મોક્ષ
૨૦	વ. ૧૨	કેવલ	૧૭	વ. ૫	દિક્ષા
૧૧	વ. ૧૨	જન્મ	૧૦	વ. ૬	અવન
૧૧	વ. ૧૩	દિક્ષા	૨૧	વ. ૧૦	મોક્ષ
૧૨	વ. ૧૪	જન્મ	૧૮	વ. ૧૩	જન્મ
૧૨	વ. ૩૦	દિક્ષા	૧૪	વ. ૧૪	દિક્ષા
૧૮	શુ. ૨	અવન	૧૪	વ. ૧૪	કેવલ
૧૯	શુ. ૪	અવન	૧૭	વ. ૧૬	જન્મ
૩	શુ. ૮	અવન	૮	શુ. ૪	અવન
૨૦	શુ. ૧૨	દિક્ષા	૧૫	શુ. ૭	અવન
૧૯	શુ. ૧૨	મોક્ષ	૪	શુ. ૮	મોક્ષ
	ચેત્ર.		૫	શુ. ૮	જન્મ
૨૩	વ. ૪	અવન	૫	શુ. ૯	દિક્ષા
૨૩	વ. ૪	કેવલ	૨૪	વ. ૧૨	જન્મ
૮	વ. ૫	અવન	૧૩	વ. ૧૨	અવન
૧	વ. ૮	જન્મ	૨	વ. ૧૩	અવન
૧	વ. ૮	દિક્ષા		વ. ૧૩	જન્મ
૧૭	શુ. ૩	કેવલ	૧૧	વ. ૧	અવન
૧૪	શુ. ૫	મોક્ષ	૨૦	વ. ૮	જન્મ
૩	શુ. ૫	મોક્ષ	૨૦	વ. ૯	મોક્ષ
૩	શુ. ૫	મોક્ષ	૧૧	વ. ૧૩	જન્મ
૫	શુ. ૧૧	મોક્ષ	૧૧	વ. ૧૩	મોક્ષ
૫	શુ. ૧૧	કેવલ	૧૦	વ. ૧૪	દિક્ષા

કેટલામા તીર્થ કર,	તિથીયો.	ક્યું કલ્યાણક.	કેટલામા તીર્થ કર.	તિથીયો.	ક્યું કલ્યાણક.
૧૫	શુ. ૫	મોક્ષ	૧૭	વ. ૯	અવન
૧૨	શુ. ૯	અવન	૫	શુ. ૨	અવન
૭	શુ. ૧૨	જન્મ	૨૨	શુ. ૫	જન્મ
૭	શુ. ૧૩	દિક્ષા	૨૨	શુ. ૬	દિક્ષા
	અશાક		૨૩	શુ. ૮	મોક્ષ
૧	વ. ૪	અવન	૨૦	શુ. ૧૫	અવન
૧૩	વ. ૭	મોક્ષ		બાદરવો	
૨૧	વ. ૯	દિક્ષા	૧૬	વ. ૭	અવન
૨૪	શુ. ૬	અવન	૮	વ. ૭	મોક્ષ
૨૨	શુ. ૮	મોક્ષ	૭	વ. ૮	અવન
૧૨	શુ. ૧૪	મોક્ષ	૯	શુ. ૬	મોક્ષ
	આવણુ			આસો	
૧૧	વ. ૩	મોક્ષ	૨૨	વ. ૩૦	કેવલ
૧૪	વ. ૭	અવન	૨૧	શુ. ૧૫	અવન
૨૧	વ. ૮	જન્મ			

ઉપરના મહીના પુનમીયા પ્રમાણે ગણવા. એટલે કે આસો વદી ૦)) ને કારતક વદી ૦)) ગણવી, અને પછી કારતક સુદ ગણવી. એ પ્રમાણે ફરેક મહીનામાં સમજવું. ગુણણું ગણવાની રીત નીચે મુજબ:—

॥ અવન ઐ શ્રી (.....) પરમેષ્ઠિ નમઃ ॥

॥ જન્મ ઐ શ્રી (.....) અર્હતે નમઃ ॥

॥ દિક્ષા ઐ શ્રી (.....) નાયાય નમઃ ॥

॥ કેવલ ઐ શ્રી (.....) સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

॥ મોક્ષ ઐ શ્રી (.....) પારંગતાય નમઃ ॥

अनुक्रमणिका.

स्तोत्र संग्रहना अनुक्रमणीका.
नंबर. नाम पानं.

१ आत्मरक्षा नवकार मंत्र १	
नवस्मरण.	
२ नवकार	२
३ उवसग्ग हरं.	२
४ संतिकरं स्तोत्र.	३
५ तिजयपट्टुत्त.	५
६ " यंत्र	६
७ नमिडण.	७
८ अर्जात शांतिस्त्व.	११
९ भक्तामर स्तोत्र	१९
१० कल्याणमंदिर स्तोत्र	२७
११ घृष्टच्छांति स्त्व.	३४
१२ ग्रहशांति स्त्व	३९
१३ नव ग्रह पञा	४०
१४ लघुशांति स्त्व.	४४
१५ शानमदय नाम ल-	
घुस्त्रोत्र.	४७
१३ मन्त्राधिराज स्तोत्र	५१
१७ नपतिहुअजम्नोत्र	५५
१८ धी गिन्नामणी पार्थ-	
नाय स्तोत्र.	६२

१९ रुपिमंडल स्तोत्र	३५
२० वैरोष्ठ्या स्तोत्रम्	७२
२१ मन्त्राधिराज स्तोत्र	
बीजं	७५
२२ जीनपंजर स्तोत्रम्	७६
२३ नवकारनो छंद.	८०
२४ रत्नाकर पच्चीसी	८३
२५ परमात्म ज्योतिषचीसी	८७
२६ परमात्म दर्शनपच्चीसी	९०
२७ श्री कुमारपाल महा-	
राजा कृतजीनेंद्रस्तुति	९३
२८ संस्कृत तीर्थयंदना	९९
२९ श्री तन्वार्थ मूत्रम	
दस अध्याय.	१०१
३० तन्वार्थ परिशिष्टम्	१२१
३१ श्री देवचंद्रजी कृत-	
स्नात्र पूजा	१३०
३२ अष्टभकार्गीपूजा	१४३
३३ श्री पुन्य प्रकाशं	
स्मरण	१४९
३४ चउमरणाभाउर	
पगवाणपयन्ना मूळ	
तया भाषांतर गरित	१६१

चारे मासना पत्राधिकारना	
विषयोनी शरुआत	
३५ दीवाली पर्व	२३५
३६ शारदा पूजन	२३६
३७ दीवालीना देववंदन	२४२
३८ श्री गौतम स्वामी देव- वंदन	२४६
३९ गौतमस्वामीनो छंद	२५१
४० गौतम प्रभाती स्तवन	२५२
४१ दीवालीना स्तवन चार-२५३	
४२ ज्ञान पंचमीना देव वंदन विधि सहित	२५६
४३ कार्तिक सुद १४ चौ मासीना देव वंदन विधि सहित.	२८३
४४ पञ्चविजयजी कृत तथा वीर विजयजीकृत देववंदन	३१८
४५ कार्तिक पूनमनो महिमा	३५२
४६ सिद्धाचलजीना चैत्य ,, वंदनो	३५५

४७ स्तवनो	३५८
४८ ,, स्तुतियो.	३६४
४९ ,, १०८ दुहा	३६४
५० ,, २१ नामना खमा- समण देवाना दुहा.	३७५
५१ मौन एकादशीनुं महात्मय	३७९
५२ ,, दोढसोकल्याणकनुं गणपुं.	
५३ ,, देववंदन	३८५
५४ ,, दोढसो कल्याणकनुं स्तवन	४०३
५५ पौदशम्-पार्श्वनाथ महाराजना जन्म कल्या- णकनो महिमा.	४११
५६ वीराविजयजी कृत पंच कल्याणकनी पूजा	४१३
५७ मेर तेरसनो संक्षिप्त महिमा-	४३०
५८ रोहिणी तपनो म- हिमा.	४३१

- ५९ फागण चौमासी तथा
फागण सुद १५ मिथ्या
त्वी होलीनुं स्वरूप. ४३३
६० फागण वद ८
महिमा. ४३३
६१ चैत्र नव पदनी ओली
नवे दिवसना विधि सहित
विस्तारया ४३४
६२ नव पद पूना. ४६३.
६३ चैत्री पुनमनो महिमा
तथा देव वंदन विधि
सहित. ४८०
६४ बैशाख सुद ३ नो
महिमा. ५००
६५ अपाह चौमासीनुं
परी. ५०९
६६ पशुमणा परी. ५१३
६७ " स्तनो.
६८ जामानी ओलीनो
महिमा. ५१४
६९ चौरास जानेश्वरना
छंद. ५१५
७० मोल महा सर्वयोगी
छंद ५२१
७१ महाशिवयोगी

- छंद. ५२३
७२ पार्वनाथनो छंद. ५२५
७३ पार्वनाथनुं नैत्यवंदन ५२६
७४ " ५२७
७५ गणेशनुं प्रभार्तीयुं
अगीआर. ५२८
७६ सीद्ध भगवाननुं
स्तवन. ५२९
७७ चौरास जानेश्वरना कल्याण
नरु तीर्थओ. ११-१३
७८ घंटाकरण महा मंत्र. ५२९
७९ चंद्रप्रभुनो मंत्र. ५३०
८० सम्मर्तानो जाप. " "
८१ पार्वनाथनो मंत्र. ५३१
८२ आनुषी ५३२
८३ गानम स्वामीनो गम
मृद. ५३७
८४ नैत्यवंदनो स्त्रीभानी वि-
गेरे मन्त्राओ तथा धूमाल ५४५
८५ शिव ग्यानरुनो होलीनी
विधि. ५५१
८६ यामह रीति-परिनेय.
देवदत्त सहित. ५६
८७ पद्मग्याणो मानमाला
संग. ५७

श्री नित्यस्मरणस्तोत्रसंग्रहः

मंगलाचरणप्रवेशिका.

१ श्री आत्मरक्षा नवकारमंत्र.

ॐ परमेष्ठिनमस्कारं, सारं नवपदात्मकं । आ-
त्मरक्षाकरं वज्र-पंजराय स्मराम्यहं ॥ १ ॥ ॐ नमो
अरिहंताणं, शिरस्कं शिरसि स्थितं । ॐ नमो सव-
सिद्धाणं, मुखे मुखपटांवर ॥ २ ॥ ॐ नमो आयरि-
याणं, अंगरक्षातिशायिनी । ॐ नमो उवझायाणं,
आयुधं हस्तयो र्दंडं ॥ ३ ॥ ॐ नमो लोण सवसाहूणं,
मोचके पादयोः शुभे । एसो पंचनमुक्कारो शिलाव-
ज्रमयी तले ॥ ४ ॥ सवपावप्पणासणो वप्रो वज्र-
मयो वहिः । मंगलाणं च सवेसिं, खादिरंगारघातका
॥ ५ ॥ स्वाहांतं च पदं ज्ञेयं पढमं हवइ मंगलं । व-
प्रोपरि वज्रमयं, पिधानं देहरक्षणे ॥ ६ ॥ महाप्रभावी
रक्षेयं, झुद्रोपद्रवनाशिनी । परमेष्टिपदोद्भूता । कधि-
ता पूर्वसूरिभिः ॥ ७ ॥ यश्चैनं-कुरुते रक्षां, परमेष्टि

पदैः सदा । तस्य न स्यादुभयं व्याधिराधिश्चापि
कदाचन ॥ ८ ॥

॥ अथ श्रीनव स्मरणानि प्रारभ्यते ॥

॥ तत्र प्रथम नवकार ॥

॥ नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आ-
चार्याणं, नमो उवक्षायाणं, नमो लोए सधसाहूणं,
गसो पंच नमुकारो, सधपावपणासणो ॥ मंगलाणं
च सधेसिं, पढमं हवड मंगलं ॥ इति प्रथम स्मरणं ॥१॥

॥ अथ उवसग्गहरं द्वितीय स्मरणं ॥

॥ उवसग्गहरं पामं, पासं वंदासि कम्मघणमुक्कं
॥ विसहर विम निद्रासं, मंगल काट्ठाण आचामं
॥ १ ॥ विसहर फुल्लिगमंनं, कंटे धारेड जो मया-
मणुओ ॥ तस्स गह गेग मार्गे, द्दुट्ट जग जंति
उवसांमं ॥ २ ॥ चिट्ठु दूरे मंनो, नुज्झ पणामंवि
घट्टफलो होट्ठ ॥ नर निग्गि सुधि जीया, पावंति न
दुक्क दो गघं (दोहमं) ॥ ३ ॥ नुह मम्मने लळं

चिंतामणि कम्पपायवप्लहिण ॥ पावंति अविग्धेणं,
जीवा अयरामरं ठाणं ॥ ४ ॥ इअ संथुओ महायस,
भत्तिभपर निभपरेण हिअण्ण ॥ ता देव दिङ्गा वोहिं.
भवे भवे पास जिनचंद ॥ ५ ॥ इति ॥

॥ अथ संतिकरस्तोत्र तृतीयं स्मरणं ॥

॥ संतिकरं संतिजिणं, जगसरणं जयसिरीइदा-
यारं ॥ समरामिभत्त पालग, निव्वाणी गरुड कयसेवं
॥ १ ॥ ॐ सनमो विण्णोसहि, पत्ताणं संतिसामि पा-
याणं ॥ ॐ । स्वाहा मंतेणं, सव्वासिवदुरिअ हरणाणं
॥ २ ॥ ॐ संति नमुक्कारो, खेलोसहिमाइलद्धिपत्ताणं ॥
सौं ॐ नमो सव्वासहि, पत्ताणं च देइ सिरिं ॥ ३ ॥
वाणी तिहुअणसामिणि, सिरि देवी जक्कराय गाणि
पिडगा ॥ गहदिसिपाल सुरिंदा, सयावि रख्वंतु जि-
णभत्ते ॥ ४ ॥ रख्वंतु मम रोहिणी, पन्नत्ती वज्जा-
सिखला यसया ॥ वज्जांकुसि चक्केसरि, नरदत्ताका-
लिमहाकाली ॥ ५ ॥ गोरी तह गंधारी, महजाला-
माणवीअ वइरुटा ॥ अचलुत्ता माणासिया, महामाण-

सिया ओ देवीओ ॥ ६ ॥ जख्खा गोमुह महज,
 रक तिमुह जख्खेस तुंवरु कुसुमो ॥ मायंगो विज-
 याजिय, वंभो मणुओ सुरकुमारो ॥ ७ ॥ छम्मुह
 पयाल किन्नर, गरुडो गंधव तहय जरिंकदो ॥ कूवर
 वरुणो भिउडी, गोमेहो पास मायंगो ॥ ८ ॥ देवी-
 ओ चक्केसरि, अजिआदुरिआरि कालि महाकाली ॥
 अचुअ संता जाला, सुतार या सोय सिरिविहा ॥
 ॥ ९ ॥ चंडा विजयंकुसि पन्नडति, निघाणिअचु-
 आ धरणी ॥ वडरुद्ध लुत्त गंधारि, अंव पउमावई
 सिद्धा ॥ १० ॥ इअ निज रग्गवणग्या, अन्नेविमुरा
 सुरी चउहावि ॥ वंतर जोडणि पमुहा, कुणंतु रग्गवं
 सया अन्हं ॥ ११ ॥ एवं सुदिट्ठि मुग्गण, महिओ
 संवस्स संति जिणचंदो ॥ मज्झवि करेउ रग्गवं. मु-
 णि सुंदरम्मुरि धुअमहिमा ॥ १२ ॥ इअ मंनि नाह
 मम्म. दिट्ठि रग्गवं मग्गु निकालंजो ॥ मग्गोवद्व र-
 णिओ. म न्हट्टसुह मंपयं परमं ॥ १३ ॥ नयगच्छ
 गयण दिणयन, जुगयग मिग्गोम सुंदर गुरणं ॥ सु-

पसाय लद्ध गणहर, विद्या सिद्धिं भणइ सीसो ॥ १४ ॥
इति श्रीतृतीयं स्मरणं ॥ ३ ॥

॥ अथ तिजयपहुत्त चतुर्थं स्मरणं ॥

॥ तिजय पहुत्त पयासय, अठ महापाडिहेर
जुत्ताणं ॥ समयखिखत्त ठिआणं, सरेमिं चक्रं जिणं-
दाणं ॥ १ ॥ पणवीसा य असीआ, पनरस पन्नास
जिणवर समूहो ॥ नासेउ सयल दुरिअं, भविआणं
भत्ति जुत्ताणं ॥ २ ॥ वीसा पणयालाविय, तीसा
पन्नत्तरी जिणवरिंदा ॥ गह भूअ रखख साइणि, घो-
रुवसग्गं पणासंतु ॥ ३ ॥ सित्तिरि पणतीसाविय,
सठी पंचेव जिणगणो एसो ॥ वाहि जल जलण
हरि करि, चोरारि महाभयं हरउ ॥ ४ ॥ पण पन्ना
य दसेव य, पन्नठी तहय चेव चालीसा ॥ रखखंतु
मे सररिं, देवासुर पणामिया सिद्धा ॥ ५ ॥ ॐ हर-
हुंहःसरसुं, सः हरहुंहः तह चेव सरसुंसः ॥ आलि-
हियनाम गभ्पं, चक्रं किरसवओभदं ॥ ६ ॥ ॐ रो-
हिणी पन्नत्ती, वज्जासिखला तहय वज्जा अंकुसिया ॥

तिजय पटुत्तनो यंत्र.

ॐ वरकणयसंख विदुम

ॐ भूर्भुवः स्वः अर्ह

ॐ रोहिणयः नमः	ॐ पञ्चत्तियः नमः	क्षि	ॐ वज्ररिः खलाय नमः	ॐ वज्रअंहुः सियाय नमः
२५ ह	८० र		१५ हुं	५० ह
ॐ चक्रेशः रिय नमः	ॐ नरदः त्ताय नमः	प	ॐ कालियः नमः	ॐ महाकाः लिय नमः
२० स	४० र		३० सु	७० स
क्षि	प	ॐ	स्या	दा
ॐ गोरियः नमः	ॐ गंधारियः नमः	स्या	ॐ महाज्याः लाय नमः	ॐ माणः विय नमः
८० ह	३० र		६० ह	५० ह
ॐ यद्वः दयाय नमः	ॐ अलहुः नाय नमः	दा	ॐ माणगिः य नमः	ॐ महामाणः निय नमः
५० स	१० र		६० सु	४० स

असिआउसा

मरायणसन्निहं विनाय मां

प्राक्केय नमः

सः रामगणहं दे स्यादा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

चक्रेशरि नरदत्ता, कालिं महाकालि तह गोरी ॥७॥
 गंधारी महजाला, माणवि वडरूढ तहय अच्युता ॥
 माणसि महामाणसिया, विद्यादेवीओ रखवंतु ॥८॥
 पंचदस कम्म भूमिसु, उप्पन्नं सत्तरिं जिणाणसयं ॥
 विविह रयणाइवन्नो, असोहिअं हरउ दुरिआई
 ॥ ९ ॥ चउत्तीस अइसय जुआ, अट्ठम हापा-
 डिहेर कयसोहा ॥ तिस्थयरागयमोहा, झाए-
 अवा पयत्तेणं ॥ १० ॥ ॐ वर कणय संख विहुम,
 मरगय घण सन्निहं विगयमोहं ॥ सत्तरिसयं जिणाणं,
 सवामर पूइअं वंदे ॥ स्वाहा ॥ ११ ॥ ॐ भवणवड
 वाणवंतर, जोइसवासी विमाणवासी अ ॥ जे के वि
 दुठ देवा, ते सवे उवसमंतु मम ॥ स्वाहा ॥ १२ ॥
 चंदण कप्पूरेणं, फलए लिहिऊण खालिअंपीअं ॥ ए-
 गंतराइ गह भु, अ साइणि मुग्गं पणासेई ॥ १३ ॥
 इअ सत्तरिसयं जंतं, सम्मं मंतं दुवारि पडिलिहिअं ॥
 दुरिआरि विजयवंतं, निप्पंतं निच्च मच्चेह ॥ १४ ॥

॥ अथ नमिऊण पंचमं स्मरणं ॥

॥ नमिऊण पणय सुरगण, चुडामाणि किरण रं-

जिअं मुणिणो ॥ चलणजुअलं महाभय, पणा सणं
 संधवं बुहं ॥ १ ॥ सडिय कर चरण नह मुह, निवुडं
 नासा विवन्न लायन्ना ॥ कुट्ट महा रोगा नल, फु-
 लिंग निद्वु सधंगा ॥ २ ॥ ते तुह चलणा राहण,
 सलिलंजलि सेय बुद्धिय ह्याया ॥ (उह्वाहा) वण
 दवदद्वा गिरिपा, यव व पत्ता पुणो लब्धी ॥ ३ ॥ दु-
 द्वाय खुभिय जलनिहि, उप्पड कट्ठाल भीसणारावे ॥
 संभंन भय विसंत्तल, निद्यामय मुक्कवावारे ॥ ४ ॥
 अविदलिअजाणवत्ता, ग्वणेण पावंनि डड्ढिअं कूलं ॥
 पामजिण चलण जुअलं, निधं चिअ जे नमंति नग
 ॥ ५ ॥ ग्वर पवणुद्धुअ वणद्व, जालावलि मिलिय
 मयलदुमगहणं ॥ डड्ढंन मुद्धमयवद्दु, भीमणग्घ
 भीमणंमि वणं ॥ ६ ॥ जगगुग्गो कमजुअलं, निदा
 विअमयल निदुअणाभोअं ॥ जे संभरंति मणुआ.
 न कृणट जलणो भयं तेमि ॥ ७ ॥ विलेमंन भोग
 भीमण, पृगिआग्ग नयण नगल जीहान्दं ॥ उग्ग-
 भुअंनं नदजल, य मन्नहं भीमगायारं ॥ ८ ॥ मग्ग-

ति कीड सरिसं, दूर परिच्छुट विसंम विसंवेगां ॥
 तुह नामखर फुडासि, ज्जमंतगुरुआ नरा लोए ॥
 ॥ ९ ॥ अडवीसु भिल तकर, पुलिंद सदूल सदभी-
 मासु ॥ भयविहुर बुन्न कायर, उल्लूरिअ पहिअ
 सत्तासु ॥ १० ॥ अविलुत्तविहवसारा, तुह नाह प-
 णाम मत्तवावारा ॥ ववगय विग्घासिग्घं, पत्ता हिय
 इत्थियं ठाणं ॥ ११ ॥ पङ्कालिआनलनयणं, दूरविया
 रियमुहं महाकायं ॥ नहकुलिसघाय विअलिअ, ग-
 इंद कूंभल्लाभोयं ॥ १२ ॥ पणयससभंमपत्तिव, नह-
 मणि माणिक्क पडिअ पडिमस्स ॥ तुह वयणपहरण-
 धरा, सीहं खुद्धंपि न गणंति ॥ १३ ॥ ससिधवल
 दंत मुसलं, दीहकरुल्लाल बुद्धि उल्लाहं ॥ महु पिंग
 नयणजुअलं, ससलिल नवजलहरारावं ॥ १४ ॥ भी-
 मं महागइंदं, अच्चासन्नंपि ते नविगणंति ॥ जे तुम्ह
 चलण जुअलं, मुणिवइ तुंगं समल्लीणा ॥ १५ ॥
 समरम्मि तिख्ख खग्गा, भिग्घाय पबिद्ध उद्धुय क
 चंधे ॥ कुतविणि भिन्न करि कलह, मुक्क सिक्कार प-

उरंमि ॥ १६ ॥ निज्जियदप्पुद्धररिउ, नरिंद निवहा-
 भडा जसं धवलं ॥ पावंति पाव पसामिण, पास जिण
 तुह प्पभावेण ॥ १७ ॥ रोग जल जलण विसहर,
 चोरारि मडंद गय रण भयार्ई ॥ पासजिण नामसं-
 क्रि, तणेण पसमंति सवार्ई ॥ १८ ॥ एवं महा भय-
 हरं, पास जिणिंदस्स संधवमुआरं ॥ भविय जणाणं
 दयरं, कट्ठाण परंपर निहाणं ॥ १९ ॥ राय भय ज-
 ग्ग्व रग्ग्वस, कुसुमिण दुसउण रिग्ग्व पीडासु ॥
 मंझासु दोसु पंथे, उवसग्गे तहय रयणीसु ॥ २० ॥
 जो पढइ जो अ निसुणई. ताणं कइणोय माणतुंग
 स्म ॥ पामो पावं पम्मं. उ मयल भुवणञ्चिअ चल-
 णो ॥ २१ ॥ उवसग्गंते कमटा, मुरम्मिझाणाओ जो
 न मंयलिओ ॥ मृग नर किन्नरजुवडहिं, मंथुआंजय
 उ पामजिणो ॥ २२ ॥ गअम्म मज्झयारेअट्टाग्ग अ
 ग्गयंति जो मंनो ॥ जो जाणट मो जायड. पग्ग
 पग्गं कटं पामं ॥ २३ ॥ पामह ममग्ग जो कृणट.
 मंनुट्टे तिअण ॥ अट्टनर मय वाहि भय, नामट

तस्स दूरेण ॥ २४ ॥ इति श्री महाभयहरनामकं
पंचमं स्मरणं ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीअजित शांति स्तवषष्ठ स्मरणं ॥

॥ अजिअं जिय सब भयं, संतिं च पसंत सब
गय पावं ॥ जयगुरु संति गुणकरे, दोवि जिणवरे
पणि वयामि ॥ १ ॥ गाहा ॥ ववगय मंगुल भावे,
तेहं विउल तव निम्मल सहावे ॥ निरुवम महप्प
भावे, थोसामि सुदिट्ठ सप्भावे ॥ २ ॥ गाहा ॥ सब
दुरुख प्पसंतीणं, सब पावप्पसंतिणं ॥ सयां अजिय
संतीणं, नमो अजिय संतिणं ॥ ३ ॥ सिलोगो ॥ अ-
जिअ जिण सुहप्पवत्तणं, तव पुरिसुत्तम नाम कित्तणं
॥ तह य धिइ मइ प्पवत्तणं, तवय जिणुत्तम संति
कित्तणं ॥ ४ ॥ मागहिया ॥ किरिआ विहिसंचिअ
कम्म किलेस विमुखवरं, अजिअं निचिअं च गुणे
हिं महामुणि सिद्धि गयं ॥ अजिअस्स य संति महा
मुणिणोवि अ संतिकरं, सययं मम निव्वुड्ढ कारण

यं च नमस्तणयं ॥ ५ ॥ आलिंगणयं ॥ पुरिसा जइ
 दुखव वारणं, जइ अविमग्गह सुखव कारणं ॥ अजि-
 अं संतिं च भावओ, अभयकरे सरणं पवज्झाहा ॥ ६ ॥
 मागहिआ ॥ अरइ रइ तिमिर विरहिअ, मुवरय जर
 मरणं ॥ सुर असुर गरुल भुयग वइ, पयय पणिवइअं
 ॥ अजिअ महमविअ, सुनय नय निउण मभयकरं,
 सण्ण मुवसरिअ भुवि दिविज, महिअं सयय मुवण
 मे ॥ ७ ॥ संगययं ॥ तं च जिणुत्तम मुत्तम नित्तम
 मत्तधरं, अज्झव मइवखंति विमुत्ति समाहि निहिं ॥
 ॥ मंतिकरं पणमामि दमुत्तम नित्थयरं, संति मुणी
 मम संति समाहित्वरं दिमउ ॥ ८ ॥ सोवाणयं ॥
 मायत्थि पुव पत्तिश्रवं च वर हत्थि मत्थय पमत्थ वि-
 म्मिद मंथियं ॥ धिर मग्गि वग्गं मयगल लालायमाण
 वर गंधहत्थि पन्थाण पन्थियं मंथयाग्गिहं ॥ हत्थि
 ह १ याहु थंन कणग रुअग निरुवहय पिंजर, पयर
 लग्गयणो यच्चिय मोम चार रुवं, मुट मुह मणा-
 भिगम पम्म रमाणिच वर देव दुंदुहि निनाय महुर

यर सुहगिरं ॥ ९ ॥ वेहृओ ॥ अजिअं जिआरिगणं,
 जिअ सवभयं भवो हरिउं ॥ पणमामि अहं पयओ,
 पावं पसमे उ मे भयवं ॥ १० ॥ रासालुद्धओ ॥ युग्मं
 ॥ कुरु जण वय हत्थिणा उर, नरीसरो पढमं तओ.
 महा चक्कवट्टि भोए महप्पभावो ॥ जो चावत्तरि पुर
 वर सहस्स वर नगर निगम जणवग वइ, वत्ती सा
 राय वर सहसाणुयाय मग्गो ॥ चउदस वर रयण
 नव महानिहि चउसट्ठि सहस्स पवर जुवईण सुंदर
 वइ, चुलसी हय गय रह सय सहस्ससामी, छणवइ
 गामकोडि सामी आसिड्ढो भारहम्मि भयवं ॥ ११ ॥
 वेहृओ ॥ तं संतिं संतिकरं, संतिणं सवभया ॥ संतिं
 थुणामि जिणं, संतिं वेहेउ मे ॥ १२ ॥ रासानंदियं
 युग्मम् ॥ इख्खाग विदेह नरीसर, नर वसहा मुणि
 वसहा ॥ नव सारय ससि सकलाणण, विगय तमा
 विहुअ रया ॥ अजि उत्तम तेअ गुणेहिं, महा मुणि
 अमिअ वला विउल कुला ॥ पणमामि ते भव भय
 भूरण, जग सरणा मम सरणं ॥ १३ ॥ चित्तलेहा ॥

देव दाणविंद चंद सूर वंद हटतुट्ट जिहं परमं, लट्ट
 रूव धंत रूप पट्ट सेय सुद्ध निद्ध धवल ॥ दंत पंति संति
 सत्ति कित्ति मुत्ति जुत्ति गुत्ति पवर, दित्त तेअ वंद धेअ
 सव्व लोअ भाविअ प्पभावणेअ पइस मे समाहिं ॥
 ॥ १४ ॥ नारायओ ॥ विमल ससि कलाइरेअ सो
 मं, वित्तिमिर सूर कराइरेअ नेअं ॥ तिअसवइ ग-
 णाइरेअ रूवं, धरणिधर प्पवराइरेअ सारं ॥ १५ ॥
 कुमुमलया ॥ सत्तेअ सया अजिअं, सारीरे अ वले
 अजिअं ॥ नव सजमे अ अजिअं. एम धुणामि
 जिणं अजिअं ॥ १६ ॥ भुअगपरिगंगिअं ॥ सोम गु-
 णेहिं पावड न नं, नव मग्ग मग्गा ॥ नेअगुणेहिं
 पावड न नं, नव मग्ग गवि ॥ रूवगुणेहिं पावड न
 नं, तिअ मगणवट ॥ मार गुणेहिं पावड न नं. धर-
 णिधरवट ॥ १७ ॥ ग्विद्धिअयं ॥ नित्थवर पयत्तयं
 नन ग्य गत्तिं धीर जण शुअ विअं नृअ कल्लि क-
 न्हमं ॥ मंति मुहप्पयत्तयं निगग्ग पयओ मंति मां
 नात्तनुग्गि मग्ग मुग्गमे ॥ १८ ॥ न्दत्तिअयं ॥ विण-

भोणय सिरि रइ अंजलिरिसिगणसंधुअं थिमिअं ॥
 विवुहाहिव धणवइ नरवइ थुय महिअच्चिअं बहुसो ॥
 अइरुग्गय सरय दिवायर समहि अ सप्पभं तवसा
 ॥ गयणंगण वियरण समुइअ चारण वंदिअं सिरसा
 ॥ १९ ॥ कित्तलयमाला ॥ असुर गरुल परिवंदिअं,
 कित्तरोरग णमंसिअं ॥ देवकोडि सय संधुअं, सम-
 णसंघ परिवंदिअं ॥ २० ॥ सुमुहं ॥ अभयं अणहं
 अरयं अरुयं अजियं अजियं पयओ पणमे ॥ २१ ॥
 विज्जुविलसियं ॥ आगया वर विमाण दिव्व कणग
 रह तुरय पहकर सएहिं हुलियं ॥ ससंभमो अरण,
 ग्गुभिअ लुलिअचल कुडलं गय तिरीड सोहंत म-
 उलिमाला ॥ २२ ॥ वेडुओ ॥ जं सुरसंघा सासुर संघा
 वेर विउत्ता भत्ति सुजुत्ता ॥ आयर भुसिय संभमं
 पिंडिय, सुट्ठु सुविहिय सव्व वलोधा ॥ उत्तम कंचण
 रयण परूविय, भासुर भूसण भासुरिअंगा ॥ गाय
 समोणय भत्ति वसागय, पंजलि पेसिय सीस प-
 णामा ॥ २३ ॥ रयणमाला ॥ वंदिउण थोउण तो

जिणं, तिगुण मेवय पुणो पयाहिणं ॥ पणामिउणय
 जिणं सुरासुरा. पमुइआ सभवणाइं तो गया ॥ २४॥
 चित्तयं ॥ ते महामुणि महं पिपंजली, राग दोस भय
 मोह बाझियं ॥ देव द्राणव नरिंद वंदिअं, संति मुत्त
 म महात्तवं नमे ॥ २५ ॥ चित्तयं ॥ अंवरंतर विआ
 गणि आहिं, ललिय हंस बहु गामिणिआहिं ॥ पीण
 सांणि थण सालिणिआहिं, सकल कमल दललोआणि
 आहिं ॥ २६ ॥ दीवयं ॥ पाणनिरंतर थणभर विण
 मिय गायलआहिं ॥ माणि कंचण पामिदिल मेहल
 सोहिय सोणिनडाहिं वरगिंविणि नेउर मनिलय
 वलय विभूमणिआहिं ॥ गड कर चउर मणोहर सुंदर
 दंसणिआहिं ॥ २७॥ चित्तग्वरा ॥ देव सुंदरीहिं पाय
 वंदियाहिं वंदिया य जम्म ने सुविक्कमा कमा अप्प-
 णो निटाल्णहिं मंटणोइणपगागहिं केहिं केहिंवि
 अरंग निल्लय पनल्लेह नामणहिं चिट्ठणहिं संगयं ग-
 याहिं भवि मंनिअिट वंदणागयाहिं द्रुनि ने वंदिया
 पुणो पुणो ॥ २८ ॥ नागयओ ॥ तमहं जिगचंद. ॥

जिअं जिअ मोहं ॥ धुय सव्व किलेसं, पयओ पण-
 मामि ॥ २९ ॥ नंदिअयं ॥ थुअ वंदिअस्सारिसि
 गण देव गणेहिं, तो देव वहुहिं पयओ पणमिअस्सा,
 जस्स जगुत्तम सासणयस्सा, भत्ति वसागय पिंडि-
 अयाहिं देव वरहुरसा वहुयाहिं सुरवररइ गुण पंडि-
 यआहिं ॥ ३० ॥ भासुरयं ॥ वंस सद तंतिताल मे-
 लिए तिउख्खराभिराम सद मीसए कएअ सुइ स-
 माणणे असुद्ध सज्जगीअ पायजाल घंटीआहिं ॥ वं-
 लय मेहला कलाव नेउराभिराम सद मीसए कए अं
 देव नट्टिआहिं हाव भाव विप्भम प्पगारएहिं ॥ नं-
 च्चिउण अंग हारएहिं वंदिआ य जस्स ते सुविकं
 मा कमा तयं तिलोय सव्व सत्त संति कारयं ॥ पसंतं
 सव्व पाव दोसमेस हं नमामि संति मुत्तमं जिणं
 ॥ ३१ ॥ नारायओ ॥ छत्त चामर पडाग जूव जवं
 मंडिआ झय वर मगर तुरय सिरिवह्व सुलंछणा ॥
 दीव समुद मंदर दिसागय सोहिया सात्थिअ वंसह
 सीह रह चक्र वरंकिया ॥ पाठांतर ॥

छणा ॥ ३२ ॥ ललिययं ॥ सहाव लट्टा सम प्पइट्टा,
 अदोस दुट्टा गुणेहिं जिट्टा ॥ पसायसिट्टा तवेण पुट्टा,
 सिरीहिं इट्टा रिसीहिं जुट्टा ॥ ३३ ॥ वाणवासिया ॥
 ते तवेण धुय सव पावया, सवल्लोअहियमूलपावया ॥
 संधुया अजिअ संति पायया, हुं तु मे सिव सुहाण
 दायया ॥ ३४ ॥ अपरांतिका ॥ एवं तव वल विउलं,
 थुअं मए अजिअ संति जिण जुअलं ॥ वयगय
 कम्मरयमलं, गडं गयं सासयं विउलं ॥ ३५ ॥
 गाहा ॥ तं बहु गुण प्पसायं, मुग्गव सुहेण परमेण
 अविसायं ॥ नासेउं मे विसायं, कुणउ अ परिसावि
 अ पसायं ॥ ३६ ॥ गाहा ॥ तं मोएउ अनंदिं, पावेउ
 अ नंदिसेण मभिनंदिं ॥ पग्गिसावि य सुह नंदिं,
 मम य दिमउ मंजमे नंदिं ॥ ३७ ॥ गाहा ॥ पग्गियअ
 प्पाउम्मामे, मंयग्गिण अयम्म भणिअव्वो ॥ मोअव्वो
 मत्तेहिं, उयम्मग्ग निवाग्गो एम्मो ॥ ३८ ॥ गाहा ॥
 जो पट्ट जोअ निमुण्ट, उभओ कालंअि अजिअ
 मं ॥ ३९ ॥ नट्टु रुंति मग्ग गंगा, पुग्गुण्णत्ता विना

संति ॥ ३९ ॥ गाहा ॥ जइ इहह परम पयं, अहवा
 किंतिं सुविह्वडं भुवणे ॥ तातेल्लुकुद्धरणे, जिणवयणे
 आयरं कुणह ॥ ४० ॥ गाहा ॥ इति ॥

॥ अथ भक्तामरनामकं सप्तमस्मरणं ॥

॥ भक्तामरप्रणतमौलिमणि प्रभाणा, मुद्ध्यो-
 तंकं दलितपापतमोवितानम् ॥ सम्यक् प्रणम्य जि-
 न-पादयुगं युगादा, बालंवनं भव जले पततां जना-
 नाम् ॥ १ ॥ यः संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्व बोधा,
 दुद्भूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः ॥ स्तोत्रैर्जागात्रित
 याचित्तहरैरुदारैः, स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं जि-
 नैद्रम् ॥ २ ॥ बुद्ध्या विनापि विबुधार्चितपाद पीठ,
 स्तोतुं समुद्यतमतिर्विगतत्र पोऽहम् ॥ बालं विहाय
 जलसंस्थि तमिदुर्विव, मन्यः कइह्वति जनः सहसा
 ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र शशोककोतान्,
 कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिमोपि बुद्ध्या ॥ कल्पांतकाल-
 पवनोद्धत नक्रचक्रं, कोवा तरीतुमलमंबुनिधिं भुजा-

भ्याम् ॥ ४ ॥ सोऽहं तथापि तव भक्तिवशान्मुनीश-
 कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥ प्रीत्यात्म वीर्य-
 मविचार्य मृगोमृगेंद्रं, नाभ्येति किं निजशिशोः परि-
 पालनार्थम् ॥ ५ ॥ अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम,
 त्वद्भक्तिरेव मुखरी कुरुते बलान्माम् ॥ यत्कोकिलः
 किल मधो मधुरं विरोति, तच्चा रुचूतकलिकानिक-
 रकहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन भवसंततिसान्निवद्धं, पापं
 क्षणात्क्षयमुपैति शरीरभाजाम् ॥ आक्रांतलोकमलि-
 नीलम शेषमाशु, मूर्त्याशुभिन्नमिव शार्धरमंधकारम्
 ॥ ७ ॥ मत्वेति नाथ तव संस्तवनं मयेदं, माग्भ्य
 ते ननुधियापि नव प्रभावात् ॥ चेतो हरिण्यनि सतां
 नन्दिर्नादलेपु, मुक्ताफलद्युनिमुपैति ननुदविंदुः ॥ ८ ॥
 आम्नां तव स्तवन मस्तममस्तद्रोपं, त्वत्संकथापि,
 जगतां दुग्गितानिहन्ति ॥ दुर्ग महस्य किरणः कुरुते
 प्रभार, पद्मास्येषु जलजानि विकाशभांजि ॥ ९ ॥
 नागदन्तं नृगननृगननृ नाथ, भूतगुणैर्भूति भयं-
 दमनिन्दितः ॥ नृगान्भयति भयानाननु नेन सिंहा,

मृत्याश्रितं यदहं नात्म समं करोति - ॥ १० ॥ दृष्ट्वा
 म्रवंतमानिमेपविलोकनीयं, नान्यत्र तोपमुपयाति
 तनस्य चक्षुः ॥ पीत्वा पयः शशिकरद्युतिदुग्ध सिंधोः
 क्षारं जलं ज्वलनिधेरशि तुं क इहेत् ॥ ११ ॥ यैः शां-
 तरा गरुचिभिः परमाणुभिस्त्वं, निर्मापितास्त्रिभुवनैः
 कललामभूत् ॥ तावन्तएव खलु तेप्यणवः पृथिव्यां,
 यत्ते समानमपरं नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥ वक्त्रं क्व ते
 सुरनरोरगनेत्रहारि, निःशेषनिर्जितजगन्नित योप-
 मानम् ॥ विवं कलंकमालिनंक्व निशाकस्य, यद्वासरं
 भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ संपूर्णमंडलशशां-
 ककलाकलाप, शुभ्रागुणास्त्रिभुवनं तव लंघयन्ति ॥
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं, कस्तान्निवारयन्ति
 संचरतोय थेष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि ते त्रि-
 दशांगनाभि, नीतं मनागपि मनोन विकारमार्गम् ॥
 कल्पांतकालमरुता चलिताचलेन, किमंदराद्रिशिखरं
 चलितं कदाचित् ॥ १५ ॥ निर्धूमवर्तिरपवर्जिततेल-
 पूरः, कृत्स्नं जगत्रयमिदं प्रकटीकरोपि ॥ गम्योन

जातु मरुता चलिताचलानां, दीपोऽपरस्त्वमासि नाथ
 जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहु-
 गम्यः, स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जागंति ॥ नाभोध-
 रोदरनिरुद्धमहाप्रभावः सूर्यातिशायिमहिमासिमुनीन्द्र-
 लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं दलितमोहमहांधकारं, गम्यं
 नराहुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विभ्राजते तव मु-
 खाब्जमनल्पकांति, विद्यो तयज्जागदपूर्वशशांकवि-
 धम् ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनान्हि विवस्वता वा,
 युष्मन्मुखेन्दुदलितेषु तमस्सु नाथ ॥ निष्पन्नशालि-
 वनशालिनि जीवलोके, कार्यं कियद्भ्रूथैर्जलभा-
 नघ्नैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा त्वयि विभानि कृत्वायकाशं,
 नेत्रं तथा हगिहगादिषु नायकेषु ॥ नेत्रः स्फुरन्माणिषु
 याति यथा महत्त्वं, नेत्रं तु काचश कल्लं किण्णाकु-
 न्तेषु ॥ २० ॥ मन्ये वयं हगिहगादयस्त्र दृष्टा, दृष्टे-
 षु हृदयं त्वयि नोदमेति ॥ किं वीक्षितेन भयता
 भूषि येन नान्यः, कथिन्मनोहरनि नाथ भयानगेति
 ॥ २१ ॥ श्यामां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्

नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसुता ॥ सर्वादिशो द-
 धति भानि सहस्ररश्मिं, प्राच्येव दिग्जनयति स्फुर-
 दंशुजालम् ॥ २२ ॥ त्वामा मनन्ति मुनयः परमं
 पुमांस, मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ॥ त्वामेव
 सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपद-
 स्य मुनीन्द्र पन्थाः ॥ २३ ॥ त्वामव्ययं विभुमर्चित्यम-
 संख्यमाद्यं, ब्रह्माणमीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥ योगी-
 श्वरं विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति
 संतः ॥ २४ ॥ बुद्धस्त्वमेव विद्वधार्चितबुद्धिवोधात्,
 त्वं शंकरोसि भुव नत्रयशंकरत्वात् ॥ धातासि धीर
 शिवमार्गविधेर्विधानात्, व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषो-
 त्तमोऽसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ,
 तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ॥ तुभ्यं नमस्त्रि
 जगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन भवोदधिशी-
 पणाय ॥ २६ ॥ कोविस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैरशेषै,
 स्त्वंसंश्रितो निरवकाशतया मुनीश ॥ दोषैरुपात्तवि-
 विधाश्रय जातगर्वैः, स्वप्नांतरेपि न कदाचिदपीक्षि-

तोसि ॥ २७ ॥ उच्चैरशोकतरुसंश्रितमुन्मयूख, सा-
 भाति रूपममलं भवतोनितांतम् ॥ स्पष्टोल्लासकि-
 णमस्ततमोवितानं, विंचं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति॥
 ॥ २८ ॥ सिंहासने मणिमयुखाशिखाविचित्रे,
 विभ्राजते नव वपुः कनकावदातम् ॥ विंचं
 वियादिल सिदंशुलतावितानं, तुंगोदयाद्रि शि-
 रसीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥ कुंदावदानचलचामर्या-
 म्मोभं, विभ्राजते नव वपुः कलधौतकान्तम् ॥ उड-
 यशृङ्गांकशुचिनिर्झर चाग्निधार, मुञ्चेत्तटं सुरगिरेरिव
 शानकौभम ॥ ३० ॥ इव्रत्रयं नव विभानि शृङ्गांक-
 कान्त, मुञ्चेः स्थितं स्थगितभानुकरप्रतापम् ॥ मुक्ता-
 फलप्रकरजालविशृङ्खलोभं, प्रग्यापयद्भिज्जगत्पदं
 शरणागम ॥ ३१ ॥ उशिद्वहेमनवपंकपुंजकांति, पर्णु-
 पद्मद्वयमगृन्थशिखाभिगर्भा ॥ पादौ पदानि नव यत्र
 त्रिनेत्र धनः, पद्मानि नव विवृधाः परिकल्पयन्ति ॥

प्रहतांधकारा, तादृक्कुतोग्रहगणस्य विकाशिनोपि ॥

॥ ३३ ॥ श्रयोतन्मदाविलविलोलकपोलमूल, मत्त-
भ्रमद् भ्रमरनादविवृद्धकोपम् ॥ ऐरावताभमिभमुद्ध-
तमापतंतं, दृष्ट्वा भयं भवति नो भवदाश्रितानाम्

॥ ३४ ॥ भिक्षेभकुंभगलदुज्ज्वलं शोणिताक्तं, मुक्ता-
फलप्रकरभूपितभुमिभागः ॥ वेङ्कटक्रमः क्रमगतं हरि-
णाधिपोऽपि, नाक्रामतिक्रमयुगाचलसंश्रितं ते ॥ ३५ ॥

कल्पांतकालपवनोद्धतवन्हिकल्पं, दावांनलं ज्वलित-
मुज्ज्वल मुत्फुलिंगम् ॥ विश्वं जिघत्सुमिव संमुख-
मापतंतं, त्वन्नामकीर्त्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥

रक्तक्षेपणं समदकोकिलकंठनीलं, क्रोधोद्धतं फणिन-
मुत्फणमापतंतम् ॥ आक्रामाति क्रमयुगेन निर-
स्तशंक, स्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥

चंगलतुरं गगजगर्जितभीमनाद, माजौ बलं बलवता-
मपि भूपतीनाम् ॥ उद्यद्दिवाकरमयूखाशिखापविद्धं,
त्वत्कीर्त्तनात्तमइवाशु भिदामुपैति ॥ ३८ ॥ कुंताग्र-
भिन्नगजशोणितवारिवाह, वेगावतारतरणा तुरयोध-

भीमे ॥ युद्धे जयं विजितदुर्जयजेयपक्षा, स्त्वत्पादपंक
 जवनाश्रयिणोलभन्ते ॥ ३९ ॥ अंभोनिधौ क्षुभितभी-
 पणनक्र चक्र, पाठीनपीठभयदोल्वणवाड वाग्नी ॥
 रंगत्तरंगाशिखरस्थितयानपात्रा, स्वासं विहाय भवतः
 स्मरणाद्ब्रजन्ति ॥ ४० ॥ उद्भूतभीपणजलोदरभार-
 भुग्नाः, शोच्यां दशामुपगताश्चयुतजीविताशाः ॥ त्व-
 त्पादपंकजरजोमृतदिग्धदेहा, मर्त्या भवन्ति मकरज्व-
 जतुल्यरूपाः ॥ ४१ ॥ आपादकण्डमुरु शृङ्खलवेष्टितांगा,
 गाढं गृह्णन्निगडकोटिनिश्रुष्टजंघाः ॥ त्वन्नाममंत्रमनिशं
 मनुजाः स्मरन्तः, सद्यः स्वयं विगनबन्धभया भवन्ति ॥
 ॥ ४२ ॥ मनादिपेद्रमृगगजद्वानलाहि, संग्रामवागि-
 धिमहोदग्धबन्धनोद्यम ॥ तस्याशुनाशमुपयाति भयं
 भिंश्य, यम्नायकं मन्यमिमं मनिमानर्थान्ते ॥ ४३ ॥
 मनोप्रमजं तत्र जितेन्द्रगुणैर्निबद्धां, भस्मया मया मनि-
 र्गर्गगिचित्रतुल्याम ॥ धनं जनोय इह कण्डगताम-
 उग्रं, नं मानशृंगमरणा ममुष्यति लक्ष्माः ॥ ४४ ॥
 इति भस्मान्नग्नानरुन्तोयं मन्त्रमम्मरणाज ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीकल्याणमंदिर स्तोत्रं अष्टम
स्मरणं प्रारभ्यते ॥

॥ कल्याणमंदिरमुदारमवद्यभेदि, भीताभयप्रद-
मनिंदितमंझिपद्यम् ॥ संसारसागरनिमज्जादशेषजंतु,
पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ १ ॥ यस्य
स्वयं सुर गुरुर्गारिमांबुराशेः स्तोत्रं सुविस्तृतमतिर्न
विभुर्विधातुम् ॥ तीर्थेश्वरस्य कमठस्मयधूमकेतो, स्त-
स्याहमेव किल संस्तवनं करिष्ये ॥ २ ॥ युग्मम् ॥
सामान्यतोऽपि तव वर्णयितुं स्वरूप, मस्मादृशाः क-
थमधीश भवंत्यधीशाः ॥ धृष्टौपि कौशिकशिथुर्यदिवा
दिवांधो, रूपं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मेः ॥ ३ ॥
मोहक्षयादनुभवन्नापि नाथ मर्त्यो, नूनं गुणान् गण-
यितुं न तव क्षमेत ॥ कल्पांतवांतपयसः प्रकटोऽपि
यस्मा, न्मीयेत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः ॥ ४ ॥ अ-
भ्युद्यतोस्मि तव नाथ जडाशयोऽपि, कर्तुं स्तवं ल-
सद् संख्यगुणाकरस्य ॥ वालोऽपि किं न निजबाहुयुगं
वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति स्वाधियांबुराशेः ॥ ५ ॥

चे योगिनामपि न यांति गुणास्तवेश, वक्तुं कथं भ-
 वति तेषु ममावकाशः ॥ जाता तदेवमसमीक्षितका-
 रितेयं, जल्पन्ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोऽपि ॥ ६ ॥
 आस्तासंचित्यमहिमाजिनसंस्तवस्ते, नामापि पाति
 भवतो भवतो जगन्ति ॥ तीव्रात् पोषहतपांथजनाक्षि-
 दांधं, प्राणाति पद्मसरसः सरसोऽनिलोऽपि ॥ ७ ॥
 हृदयानि त्वयि विभो शिथिलीभवंति, जंतोः क्षणेन
 निविडाअपि कर्मबंधाः सद्यो भुजंगममयाडव मध्य-
 भाग, मभ्यागते वनशिष्यंशनि चंदनम्य ॥ ८ ॥ सु-
 च्यंतगव्य मनुजाः सहसा जिनेंद्र, राट्टेरुपद्रवदानम्वयि
 र्वाक्षितेपि ॥ गोम्यामिनि स्फुरन्तिजसि दृष्टमात्रे,
 नैर्गिराश्रयदायः प्रपलायमानः ॥ ९ ॥ त्वन्तरकोत्ति-
 नरुयं भग्निनां तप्य, ग्यामुद्रांति हृदयेन यदुत्तरंतः
 ॥ यदा हनिन्तगति यद्वायमप्यनून, मन्तरगनम्य ममनः
 ग रित्यानुसारः ॥ १० ॥ याम्निन ह्मप्रभृत्त योऽपि हतप्र-
 भाताः, स्तोत्रि नदागतिगतैः शोषितः क्षणेन ॥ विद्या-
 रिता दृष्टानुत्तः यदप्यथ मेव, पानं न किं नदपि दृ-

द्वैरवाडवेन ॥११॥ स्वामिन्ननल्पगरिमाणमपि प्रपन्ना,
 स्त्वां जतंवः कथमहो हृदये दधानाः ॥ जन्मोदधिं
 लंघुं तरंत्यातिलाघवेन, चित्योन हंतं मंहतां यदि वा
 प्रभावं ॥ १२ ॥ क्रोधस्त्वया यदि विभो प्रथमं नि-
 रस्तो, ध्वस्तास्तदा वतं कथं किल कर्मचौराः ॥ प्लो-
 पंत्यमुत्र यदि वा शिशिरापि लोके, नीलद्रमाणि वि-
 पिनानि न किं हिमानी ॥ १३ ॥ त्वां योगिनो जिन
 संदा परमात्मरूप, मन्वेपयंति हृदयांबुजकोशदेशे ॥
 पूतस्यनिर्मलरुचैर्यदिवाकिमन्य, दक्षस्य संभवि पदं
 ननु कर्णिकायाः ॥१४॥ ध्यानाङ्गिनेश भवतोभाविनः
 क्षणेन, देहं विहाय परमात्मदशां व्रजंति ॥ तीव्रान
 लादुपलभावमपास्य लोके, चामीकरत्वमचिरादिव
 धातुभेदाः ॥१५॥ अंतः सदैव जिन यस्य विभाव्यसे त्वं,
 भव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ॥ एतत्स्वरूपमथ
 मध्यविवर्तिनोहि, यदि ग्रहं प्रशमयंति महानुभावाः ॥
 १६॥ आत्मा मनीषिभिरयं त्वदभेदबुद्ध्या, ध्यांतोजि-
 नेन्द्र भवतीह भवत्प्रभावः ॥ पानीय मप्यमृतमित्यनुचि-

मतो निजं पृष्ठलग्नान् ॥ युक्तं हि पार्थिव निपस्य
 सतस्तवैव चित्रं विभो यदासि कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥
 विश्वेश्वरोऽपि जनपालक दुर्गतस्त्वं किं वाक्षरप्रकृति-
 रप्यलिपिस्त्वमीश ॥ अज्ञानवत्यपि सदैव कथंचिदेव,
 ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्वविकाशहेतुः ॥ ३० ॥ प्रा-
 ग्भारसंभृतनभांसि ग्जांसि रोपा, द्रुथापितानि कम-
 टेन शटेन यानि ॥ छायापि तेस्तव न नाथ
 हता हताशो, प्रस्तस्त्वर्माभिर्यमेव परं दुर्गात्मा
 ॥ ३१ ॥ यद्ब्रह्मदुर्जितयनोऽयमदभ्रभीमं, भ्रश्यत
 डिन्मुसलमांसलघांग्धारम् ॥ दैत्येन मुक्तमथ
 दुम्नग्याग्नि दधे, तेनैव तस्य जिन दुम्नग्याग्नि-
 त्यम् ॥ ३२ ॥ प्वम्नोर्ध्वकेशाग्नि कृताकृतनिमर्त्यमुंड-
 प्राण्यभृद्भ्यदयस्त्रयिनिर्गदग्निः प्रेनवजः प्रतिभयंत-
 मर्षाग्निोऽयः, मांभ्याभयप्रतिभयं भयदुःखोऽनुः ॥
 ॥ ३३ ॥ धन्यास्मन्पुत्र भुवनाधिप येऽग्निर्मेत्य, मागाध-
 संति विविग्निभुवनान्द्रव्याः ॥ भक्तयोऽन्मगुल कल-
 १ सत्पदेऽदेनाः, पादभ्यं नय विभो भुवि जन्मनात्
 ॥ ३४ ॥ अग्निरुत्तमग्निरग्निर्गो मुनीनां, सत्यं न

मे श्रवणगोचरतां गतोऽसि ॥ आकर्णिते तु तव
 गोत्रपावित्रमंत्रे, किंवा विपद्विपधरी सविधं समेति
 ॥ ३५ ॥ जन्मांतरेपि तव पादयुगं न देव, मन्ये
 मया सहितमीहितदानदक्षम् ॥ तेनेह जन्मनि मुनीश
 पराभवानां जातो निकेतनमहं मथिताशयानाम् ॥ ३६ ॥
 नूनं न मोह तिमिरावृतलोचनेन, पूर्वं विभोसकृदपि
 प्रविलोकितोऽसि ॥ मर्माविधो विधुरयांतिहि माम-
 नर्थाः प्रोद्यत्प्रबंधगतयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥ आकर्णि-
 तोऽपि सहितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न चेतासि मया-
 विधृतोऽसि भक्त्या ॥ जातोऽस्मि तेन जनवांधवदुःख
 पात्रं, यस्मात्क्रियाः प्रतिफलं ति न भावशून्याः
 ॥ ३८ ॥ त्वं नाथदुःखिजनवत्सल हे शरण्य, कारुण्य
 पुण्यवसते वाशिनां वरेण्य ॥ भक्त्या नते मयि महेश
 दयां विधाय, दुःखांकुरोद्दलनतत्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ निःसंख्यसार शरणं शरणं शरण्य, मासाद्य
 सादितारिपुप्राथितावदातम् ॥ त्वत्पादपंकजमपि प्राणि-
 धानबंध्यो, वध्योऽस्मि चेद्भुवनपावन हा हतोऽस्मि

त्यमानं, किं नामनो विषविकारमपाकरोति। १७। त्वामेव
 वीततमसं परवादिनोपि, नूनं विभो हरिहरादिधिया
 प्रपन्नाः ॥ किं काचकामलिभिरीशसितोपिशंखो
 नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेण ॥ १८ ॥ धर्मोपदेश
 समये सविधानुभावा, दास्तां जनो भवति ते तत्
 रप्यशोकः ॥ अभ्युद्गते दिनपतो समहीरुहोपि, नि
 वाविबोधमुपयाति न जीवलोकः ॥ १९ ॥ वि
 विभो कथमवाहूमुखशृंगमेव, विष्वक् पतत्यग्निरल
 मुगुप्पशृष्टिः ॥ त्वद्गोचरे मुमनसां यदि वा मुनीनां
 गच्छन्ति नूनमथागव हि बंधनानि ॥ २० ॥ स्थानं
 भागहृदयोदधिमंभवायाः, पीयूषतां तव गिरः स
 दागयन्ति ॥ पीत्वायतः परमसंमदसंगभाजो, भव्य
 प्रजन्ति नग्माप्यजगामत्यम् ॥ २१ ॥ स्वामिन मुद
 मानस्य समुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति शुचयः सुगन्धा
 रोपता ॥ येनैव नतिं रिदधते मुनिपुंगवाय, ते तु
 भृशं गतपरादुःखभावाः ॥ २२ ॥ इयामं गर्भी
 निमग्नान्तरात्मानं गिरागनम्यामिह भव्यादियं

नस्त्वाम् ॥ आलोकयन्ति रभसेन नदन्तमुच्चैः, श्रामी-
 कराद्रिशिरसीव नवांबुवाहम् ॥ २३ ॥ उद्गह्वता तव
 शितियतिमंडलेन, लुप्तहृदह्विरशोकतर्ल्वभुव ॥ सा
 न्निध्यतोऽपि यदि वा तव वीतराग, नीरागतां व्रजति
 कोन सचेतनोपि ॥ २४ ॥ भोभोः प्रमोदमवधूय
 भजध्वमेन, मागत्यनिर्दृतिपुरिं प्रतिसार्थवाहम् ॥ एत
 न्निवेदयति देव जगत्रयाय, मन्ये नदन्नभिनभःसुर-
 दुंदुभिस्ते ॥ २५ ॥ उद्द्योतितेषु भवता भुवनेषू नाथ,
 तारान्वितोविधुरयं विहताधिकारः ॥ मुक्ताकलापक-
 लितोच्छ्रवसितातपत्र, व्याजात्रिधा घृततनुर्ध्रुवमभ्यु-
 पेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजगत्रयपिंडितेन, कांतिप्र-
 तापयश सामिव संचयेन ॥ माणिक्यहेम-रजतप्रवि-
 निर्मितेन, सांलत्रयेण भगवन्नभितोत्रिभासि ॥ २७ ॥
 दिव्यसृजोजिन नमस्त्रिदशाधिपाना, मुत्सृज्य रत्नर-
 चितानपि मौलिवंधान् ॥ पादौ श्रयन्ति भवतो यदि
 वा परत्र, त्वत्संगमे सुमन सो न-रमंतएव ॥ २८ ॥
 त्वं नाथ जन्मजलधेर्विपराद्मुखोपि, यत्तारयस्यसु-

॥४०॥ देवेद्रव्यं विदिताखिलवस्तुसार, संसारतारक
विभो भुवनाधिनाथ ॥ त्रायस्व देव करुणाहृद मां
पुनीहि, सीदंतमद्य भयदव्यसनांवुराशेः ॥ ४१ ॥
यद्यस्ति नाथ भवदंघ्रिसरोरुहाणां, भक्तेःफलं किमपि
संततिसंचितायाः॥तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य भूयाः
म्यामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवानरेऽपि ॥ ४२ ॥ इह
समाहितधियोविधिवज्जिनेंद्र, सांद्रोद्धमत्पुलककंचुकि-
नांगभागाः ॥ त्वर्दिशनिर्मलमुखाचुजवद्धलक्षा ये सं-
स्तवं तव विभो रचयन्ति भव्याः ॥ ४३ ॥ आर्या ॥
जननयन कुमुदचंद्र, प्रभाम्बराः स्वर्गसंपदोभुक्त्वा
॥ ने विगलितमलनिचया, अचिरान्मोक्षं प्रपद्यन्ते ॥
गुग्मग ॥४४॥ इति श्रीकल्याण मंदिग्नामकं अष्टम
स्मरणं ॥ ८ ॥

॥ अथ बृहच्छ्रुति स्तवनामक नवम
स्मरण प्रारंभः ॥

॥ नो नो भव्याः शृणुत यत्नं प्रश्रुतं मयं

मेतत्, ये यात्रायां त्रिभुवनगुरोराहता भक्तिभाजः
 ॥ तेषां शांतिर्भवतु भवतामर्हदादिप्रभावा, दारोग्य
 श्रीधृति मतिकरी क्लेशविध्वंसहेतुः ॥ १ ॥ गद्यं ॥
 भो भो भव्यलोकाइह हि भरतैरावत विदेहसंभवानां
 समस्तंतीर्थकृतां जन्मन्यासनप्रकंपानंतरंमवाधिना वि-
 ज्ञाय सौधर्माधिपतिः सुघोषाघंटाचालनानंतरं सकल
 सुरासुरैर्द्रुः सह समागत्य सविनयमर्हद्भट्टारकं गृहीत्वा
 गत्वा कनकादिशृंगे विहितजन्माभिषेकः शांतिमुद्-
 घोषयति यथा ॥ ततोऽहं कृतानुकार मितिकृत्वा
 महाजनायेन गतः स पंथाः इति भव्यजनैः सह स-
 मेत्य स्नात्र पीठे स्नात्रं विधाय शांतिमुद्घोषयामि
 तत्पूजायात्रा स्नात्रादिमहोत्सवानंतरमिति कृत्वा कर्णं
 दत्वा निशम्यतां निशम्यतां स्वाहा ॥ ॐ पुण्याहं
 पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां भगवतोर्हितः सर्वज्ञाः सर्व
 दार्शिन स्त्रिलोकनायास्त्रिलोकमाहितास्त्रिलोकपूज्यास्त्रि-
 लोकेश्वरास्त्रिलोकोद्द्योतकराः ॥ ॐ ऋषभ अजित
 संभव अभिनंदन सुमति पद्मप्रभ सुपार्श्व चंद्रप्रभ

सुविधि शीतल श्रेयांस वासुपूज्य विमल अनंत धर्म
 शांति कुंधु अर महिमुनिसुव्रत नमि नेमि पार्श्व
 वर्द्धमानांता जिनाः शांताः शांतिकराभवंतु स्वाहा ॥
 ॐ मुनयोमुनिप्रवरा रिपुविजय दुर्भिक्षकांतरेषु
 दुर्गमार्गेषु रक्षंतुवनित्यं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं श्रीं धृति
 मति कीर्त्ति कांति बुद्धि लक्ष्मी मेधा विद्यासाधन
 प्रवेशन निवेशनेषु सुदृहीतनामानो जयंतु ते जिनै-
 द्राः ॥ ॐ गोहिणी प्रज्ञप्ति वज्रशृंगवला वज्राकुंक्षी
 अप्रतिचक्रा पुण्यदत्ता काली माहाकाली गौरी गां-
 धारी सर्वांग्रा महाज्वाला मानवी वैरुद्ध्या अच्युता
 मानसी मातामानसी षोडश विद्यादेव्यो रक्षंतु यो-
 नित्यं स्वाहा ॥ ॐ आचार्योपाध्याय प्रभृति नातृ-
 रंगम्भ श्री भ्रमगम्भ्य ज्ञानिर्भवन्तु नृप्तिर्भवन्तु
 नृप्तिर्भवन्तु ॥ ॐ प्रतापंष्ट मूर्ध्नागायक वृष गृह्णन्ति
 भृश शनैश्च गच्छन्तु केन सहिताः मन्दोरुपाय्याः गोम-
 त्त वान वृषेय गामरादिभ्य स्कंद विनायकांसेना
 तेषां प्रीति दाननगरभेष्य देयतादयस्ते सर्वे प्रायता

प्रीयंतां अक्षीणकोशकोष्ठागारांनरपतयश्च भवंतु स्वा-
 हा ॥ ॐ पुत्रमित्र भ्रातृ कलत्र सुहृद् स्वजन संवांधि
 वंधुवर्गसहिता नित्यं चामोदप्रमोदकारिणअस्मिँश्च
 भूमंडलायतन निवासि साधु साध्वी श्रावकश्रावि-
 काणां रोगोपसर्गव्याधि दुःख दुर्भिक्षदौर्मनस्योपश-
 मनाय शांतिर्भवतु ॥ ॐ तुष्टि पुष्टि ऋद्धि वृद्धि
 सांगल्योत्सवाः सदा प्रादुर्भूतानि पापानि शाम्यंतु
 दुरितानि ॥ शत्रवः पराङ्मुखा भवंतु स्वाहा ॥ श्री
 मते शांतिनाथाय, नमः शांतिविधायिने ॥ त्रैलोक्य
 स्यामराधीश, मुकुटाभ्यर्चितांघ्रये ॥ १ ॥ शांतिःशांति
 करः श्रीमान्, शांति दिशतु मे गुरुः ॥ शांतिरेव
 सदा तेषां, येषां शांतिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्टरिष्ट
 दुष्ट, ग्रहगतिदुःस्वप्नदुर्निमित्तादि ॥ संपादितहितसंप,
 न्नामग्रहणं जयति शांतेः ॥ ३ ॥ श्रीसंधजगज्ज्ञानपद,
 राजाधिपराज्यसन्निवेशानाम् ॥ गोष्टिकपुर मुख्यानां,
 व्याहरणव्याहरेर्ह्वातिम् ॥ ४ ॥ श्री श्रमणसंघस्य शां-
 तिर्भवतु, श्रीपौरजनस्य शांतिर्भवतु, श्रीजनपदानां

शांतिर्भवतु, श्रीराजाधिपानां शांतिर्भवतु, श्रीराज्य
 सन्निवेशानां शांतिर्भवतु श्रीगोष्ठिकानां शांतिर्भवतु,
 श्रीपुरमुख्याणां शांतिर्भवतु श्रीब्रह्मलोकस्य शांतिर्भ-
 वतु, ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय स्वाहा
 ॥ एषा शांतिप्रतिष्ठा यात्रा स्नात्राद्यवसानेषु
 शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमचंदनकर्पूरागरुधूपवास
 कुमुमांजलिसमेतः स्नात्रचतुष्क्रिकायां श्रीसिंघसमेतः
 शुचिशुचिवपुः पुष्पवस्त्रचंदनाभरणालंकृतः पुष्पमालां
 कंठे कृत्वा शांतिमुद्राद्योपयित्वा शांतिपानीयं मस्तक
 दानव्यामेति ॥ नृत्यंति नित्यं मणिपुष्पवर्ष, मृजंति
 गायंति च मंगलानि ॥ मनोत्राणि गोत्राणि पटंति
 मंत्रान्. कल्याण भाजोहि जिनाभिषेके ॥ १ ॥
 शिरमस्तु सर्वजगतः, परहितनिगता भवंतु भूत-
 मयाः ॥ दोषाः प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुखीभवं
 तु मया ॥ २ ॥ अहं निजगम माया, मिया देवी
 मुक्त नगर निरागिनी ॥ अहं मिरं मुक्त मिरा-
 नित्यं मिरं मिरं भवंतु मया ॥ ३ ॥ उपगमां

क्षयं यांति, ह्रियंते विघ्नवल्लयः ॥ मनः प्रसन्नता
मेति, पुज्यमाने जिनेश्वरे ॥ ४ ॥ सर्वमंगलमांगल्यं,
सर्वकल्याणकारणम् ॥ प्रधानं सर्वधर्माणां, जेनं जय
ति शासनम् ॥ ५ ॥ इति बृहह्मांतिनामकं नवमस्म-
रणं समाप्तम् ॥ ९ ॥

॥ अथ श्रीभद्रबाहूस्वामिविरचितग्रहशांतिः ।
प्रारभ्यते ॥

॥ जगद्गुरुं नमस्कृत्य, श्रुत्वा सद्गुरुभाषितम्
॥ ग्रहशांतिं प्रवक्ष्यामि, लोकानां सुखहेतवे ॥ १ ॥
जिनेन्द्रैः खेचरा ज्ञेयाः, पुजनीया विधिक्रमात् ॥ पु-
ष्पैर्विलेपनैर्धूपैः, नैवेद्यैस्तुष्टिहेतवे ॥ २ ॥ पद्मप्रभस्य
मार्त्तण्ड, श्रन्द्रश्चन्द्र प्रभस्य च ॥ वासुपुज्ये भूमिपुत्रो,
बुधोऽप्यष्टजिनेषु च ॥ ३ ॥ विमलानंतधर्माः, शां-
तिः कुयुर्नमिस्तथा ॥ वर्द्धमानस्तथैतेषां, पादपद्मे
बुधं न्यसेत् ॥ ४ ॥ रूपभाजितसुपाश्र्वा, श्वाभिनंदन
शीतलौ ॥ सुमतिः संभवः स्वामी, श्रेयांसश्चैषु गी-

पतिः ॥ ५ ॥ सुविधेः कथितः शुक्रः, सुव्रतस्य शनैः
 श्वरः ॥ नेमिनाथे भवेद्राहुः, केतुः श्रीमल्लिपार्श्वयोः
 ॥ ६ ॥ जनाँल्लग्रे च राशौ च, यदा पीडंति खेचराः
 ॥ तदा संपूजयेद्दीमान्, खेचरेः सहितान् जिनान्

॥ अथ नवग्रहपूजा ॥

॥ पद्मप्रभजिनेन्द्रस्य, नामोच्चारणे भास्कर ।
 शान्तिं तुष्टिं च पुष्टिं च, ग्क्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ ८ ॥
 इति श्रीनूर्यपूजा ॥ चन्द्र प्रभजिनेन्द्रस्य, नाम
 नागगजाधिप ॥ प्रसन्नो भव शान्तिं च, ग्क्षां कुरु
 जयं ध्रुवम् ॥ ९ ॥ इति श्री चन्द्रपूजा ॥ सर्वदा वायु
 पृथ्व्य, नादा शान्तिं जयश्रियं ॥ ग्क्षां कुरु धाम्नि
 नां, अशुभोऽपि शुभो भव ॥ १० ॥ इति श्रीभोमपूजा
 ॥ विमलानन्दभर्मागः, शान्तिः कुंभुर्नमिम्नथा ॥ म
 गौरध नक्षत्रा, शुभो नृपाः सदा वृधः ॥ ११ ॥
 इति श्री वृधपूजा ॥ कपलाजिनमुपास्या, धामिना
 शंभो ॥ सुमतिः सन्तः शर्मा, श्रेयान्ध तिनं

मः ॥ १२ ॥ एतत्तीर्थकृतां नाम्ना, पूज्योऽशुभः
 भो भव ॥ शांतिं तुष्टिं च पुष्टिं च, कुरु देवगणा-
 र्वत ॥ १३ ॥ इति श्रीगुरुपूजा ॥ पुष्पदंतजिनेन्द्रस्य,
 नाम्ना दैत्यगणार्चित ॥ प्रसन्नो भव शांतिं च, रक्षां
 कुरु कुरु श्रियम् ॥ १४ ॥ इति श्री शुक्रपूजा ॥ श्रीसु-
 तजिनेन्द्रस्य, नाम्ना सूर्यागसंभव ॥ प्रसन्नो भव
 शांतिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १५ ॥ इति श्री
 शनैश्वरपूजा ॥ श्रीनेमिनाथ तीर्थेश, नामतः सिंहिका-
 सुत ॥ प्रसन्नो भव शांतिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम्
 ॥ १६ ॥ इति श्री राहुपूजा ॥ राहो ससमराशिस्थ, कंठेण
 दृश्यसंवरे ॥ श्रीमल्लीपार्श्वयोर्नाम्ना, कंतो शांतिं
 जयश्रियम् ॥ १७ ॥ इति श्री केतु पूजा ॥
 इति भणित्वा स्वस्ववर्णकुसुमांजलिक्षेपं जिनग्रह
 पूजा कार्या ॥ तेन सर्वपीडायाः शांतिर्भवति ॥ अथ
 सर्वेषां वा ग्रहाणामेकदा पीडायामयं विधिः ॥ नव-
 कोटकमालेख्यं, मंडलं चतुरस्रकम् ॥ ग्रहास्तत्र प्रति-
 स्थाप्या, वक्ष्यमाणक्रमेण तु ॥ १८ ॥ मध्ये हि भास्करः

स्थाप्यः, पूर्वदक्षिणतः शशी ॥ दक्षिणस्यां धरासूनु-
 र्वधः पूर्वोत्तरेण च ॥ १९ ॥ उत्तरस्यां सुराचार्यः, पूर्व-
 स्यां भृगुनन्दनः ॥ पश्चिमायां शनिः स्थाप्यो, राहुः
 क्षिणपश्चिमे ॥ २० ॥ पश्चिमोत्तरतः केतु, रिति स्था-
 प्याः क्रमाद् ग्रहाः पदे स्थालेऽथ वाग्नेय्यां, ईशान्यां
 तु सदा वृधेः ॥ २१ ॥ आर्या ॥ आदित्यसोम मंगल-
 वृधगुह्युक्राः शनैश्चरो राहुः ॥ केतुप्रमुखाः खेदा-
 जिनपति पुग्नाऽवतिष्ठन्तु ॥ २२ ॥ इति भणित्वापन-
 वर्णकुसुमांजलिक्षेपश्चजिनपूजा च कार्या ॥ पुष्पग-
 धादिभिर्गुप, नैवेद्यैः फलसंयुतैः ॥ वर्णमहशदानैध-
 यैश्च दक्षिणान्वितैः ॥ २३ ॥ जिननामकृतांगण-
 देशनक्षत्रवर्णकैः ॥ पूजिताः संस्तुता भक्त्या, प्रश-
 संतु मुग्धावताः ॥ २४ ॥ जिनानामघ्नः स्थित्या, प्र-
 तागां शान्तिर्जनये ॥ नमस्कार शनं भक्त्या, जने-
 द्वापयं शनम ॥ २५ ॥ एवं यथानामकृतानिपदे, शन-
 पते शनपूजनैध ॥ फलेश्च नैवेद्यैर्गजिनानां, नाम्ना-
 योऽपि शनं शनयेत् ॥ २६ ॥ शान्तिभ्यो दीयते शान-

होत्साहोजिनालये ॥ चतुर्विधस्य संघस्य, बहुमानेन
जनम् ॥ २७ ॥ भद्रबाहुस्वाचेदं, पंचमः श्रुतकेवली
वेद्यप्रभावतः पूर्वात्, ग्रहशांतिरुदीरिता ॥ २८ ॥ इति
भद्रबाहुस्वामिविरचिताबृहद्ग्रहशांतिः समाप्ता ॥ १ ॥

अथ

कस्मिन्नष्टि ग्रहे कस्य जिनस्य कया रीत्य पूजा कार्या, तदा-
याति ॥ रविपीडायां:-रक्तपुष्पैः श्रीपद्मप्रभपूजा कार्या. ॐ ह्रीं
नमोसिद्धाणं. तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः चंद्रपीडायां:-चंदनसेवंत्र
पुष्पैः श्रीचंद्रप्रभ पूजा कार्या. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टो-
त्तरशतजपः कार्यः ॥ भौमपीडायां:-कुंकुमेन च रक्तपुष्पैः श्रीवासु
पूज्यपूजा विधेया. ॐ ह्रीं नमोसिद्धाणं. तस्य अष्टोत्तरशत जपः
कार्यः ॥ शुधपीडायां:-दुग्ध स्नाननैवेध्रफलादितः श्रीशांतिनाथपूजा
कर्त्तव्या. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥
गुरुपीडायां:-दधिभोजन जंबीरादिफलेन च चंदनादिविलेपनेन श्री
आदिनाथपूजा करणीया. ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं तस्य अष्टोत्तर
शतजपः कर्त्तव्यः ॥ शुक्रपीडायां:-श्रीश्वेतपुष्पैश्चंदनादिना श्रीसुवि-
धिनाथपूजा कार्या. चैत्ये घृतदानं कार्य. ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं तस्य
अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ शनैश्चरपीडायां:-नीलपुष्पैः श्रीमुनिसुव्रत
पूजा कार्या तैलस्नानदाने कर्त्तव्ये ॥ ॐ ह्रीं नमो लोए सब्बसाहूणं

तस्य अष्टोत्तर शतजपः कार्यः ॥ राहुपीडायां:-नीलपुष्पं श्रीनिमित्तं
 पूजाकर्णीया. ॐ ह्रीं नमो लोए सव्यसाहूणं तस्य अष्टोत्तरशतजपः
 कार्यः ॥ केतुपीडायां:-दाडिमादिपुष्पैः श्रीपार्श्वनाथपूजा कार्याः ।
 ॐ ह्रीं नमो लोए सव्यसाहूणं तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ इति
 नवग्रहपूजाविधिः ॥ सर्वग्रहपीडायां:-श्रीसूर्यसोमांगारखुधरग्रहाणां
 शुक्रनक्षत्रराहूकेतवः सर्वे ग्रहाः मम सानुग्रहाः भवन्तु म्हा ॥
 ॐ ह्रीं अ. मि. आ. उ. माय नमः स्वाहा ॥ अग्न्य मंगल्य अ.
 शुकलरश्मिजपः कार्यः तेन नवग्रहपीडापशान्तिः स्यात् ॥ इति नवरा
 पूजाप्रकारः ॥

॥ अथ लघुशान्तिस्तवः ॥

॥ शान्तिं शान्तिनिशान्तं, शान्तं शान्ताग्निं
 नमस्कृत्य ॥ मन्त्रानुःशान्तिनिमित्तं, मन्त्रपदैः शान्तये
 मन्त्रामि ॥ १ ॥ ओमितिनिश्चितयन्त्रं, नमो नमो
 भगवतेर्जने पुत्राय ॥ शान्तिनिशान्ताय जययन्त्रं, यन्त्र-
 न्तिने म्नाग्निने दामिनाम ॥ २ ॥ मन्त्रान्तिनिशान्तर
 मन्त्र-मन्त्रनिमित्तनिशान्ताय शान्ताय ॥ मन्त्रान्तिनिशान्ताय
 न. नमो नमः शान्तिनिशान्ताय ॥ ३ ॥ मन्त्रान्तिनिशान्ताय
 मन्त्रान्तिनिशान्ताय न. शान्ताय भुवनजनशान्ताय

ततमाय सततं नमस्तस्मै ॥ ४ ॥ सर्वदुरितोघनाशन
 कराय सर्वाशिवप्रशमनाय ॥ दुष्टग्रहभूतपिशाच शा-
 किनीनां प्रमथनाय ॥ ५ ॥ यस्येति नाममन्त्र-
 प्रधानवाक्योपयोगकृततोषा ॥ विजया कुरुते जन
 हित-मिति च नुता नमत तं शान्तिम् ॥ ६ ॥ भ-
 वतु नमस्तेभगवति ! विजये ! सुजये ! परापरै रजिते !
 अपराजीते ॥ जगत्यां, जयतीति जयावहे भवति ॥ ७ ॥ स-
 र्वस्यापि च सङ्घस्य, भद्रकल्याणमङ्गलप्रददे ॥ साधूनां
 च सदा शिव-सुतुष्टि-पुष्टिप्रदे जीयाः ॥ ८ ॥ भ-
 व्यानां कृतसिद्धे !, निर्वृतिनिर्वाण जूननि ! सत्त्वा
 नाम्, अभयप्रदान निरते !, नमोऽस्तु स्वस्तिप्रदे !
 तुभ्यम् ॥ ९ ॥ भक्तानां जन्तूनां, शुभावहे नित्य
 मुच्यते देवि ! ॥ सम्यग्दृष्टीनां धृतिरतिमतिबुद्धिप्र-
 दानाय ॥ १० ॥ जिनशासनानिरतानां, शान्तिनतानां
 च जगति जनतानां ॥ श्रीसंपत्कीर्तियशो-वर्द्धनि !
 जय देवि ! विजयस्व ॥ ११ ॥ सलिलानलविषविष

श्रोतिवलावहः ॥ ७ ॥ अजरो अमरः सिद्धः । अविः
 अश्रयो विभुः । अमूर्त अच्युतो वम । विष्णुरोतः
 प्रजापतिः ॥ ८ ॥ अनियो विश्वनाथश्च । अजो
 अनुपमो भवः । अप्रमेयो जगन्नाथः । बोधरूपो जि-
 नात्मकः ॥ ९ ॥ अव्ययः सकलाराध्यो । निष्पक्षो
 ज्ञानलोचनः । अद्वेयो निर्मलो नित्यः । सर्वशान्यवि-
 वर्जितः ॥ १० ॥ अजेयः सर्वतोभद्रः । निष्कषायो
 भवान्तकः । विश्वनाथः स्वयंबुद्धः । वीतरागोजिनेश्वरः
 ॥ ११ ॥ अमको महजानंदः । अवट्ट निसगोचरः
 असाध्यः शुद्धश्चेतन्यः । कर्म नाकर्म वर्जितः ॥ १२ ॥
 अनंतो विमल ज्ञानी । भृहीश्च निष्प्रकाशकः । व-
 स्तांजितो महात्मानः । लोकत्रयगिरामणिः ॥ १३ ॥
 अन्दायाधो वरः शंभुः । विश्ववंदी पितामहः । स-
 भूतहितोदयः । सर्वलोकात्मकः ॥ १४ ॥ आनंद-
 विमलः । भगवोऽग्रजगद्गुरुः । अनन्तानन्तार्थदायकः
 सत्त्वगुणरसगन्धः ॥ १५ ॥ अष्टरूपी निगुण-
 सत्त्वगुणरसगन्धः । योग्यादिप्रसादः । सत्त्वगुणरसगन्धः

संयुतः ॥ १६ ॥ अभयः प्राप्तकैवल्यः ! निर्माणो नि-
 रपेक्षकः । निष्कलं केवलज्ञानी । मुक्तिसौख्यप्रदायकः
 ॥ १७ ॥ अनामयो महाराध्यो । वरदो ज्ञानपायकः ।
 सर्वेशः सत्सुखावासः । जिनेन्द्रो मुनिसंस्तुतः ॥ १८ ॥
 अल्पूनपरमज्ञानी । विश्वतत्त्वप्रकाशकः । प्रबुद्धो
 भगवान्नाथः । प्रस्तुतः पुण्यकारकः ॥ १९ ॥ शंकरः
 मुगतो रौद्रः । सर्वज्ञो मदनांतकः । ईश्वरो भुवना-
 धीशः । सचितः पुरुषोत्तमः ॥ २० ॥ सदोजातमहा-
 त्मानं । विमुक्तो मुक्तिबल्लभः । योगीन्द्रो नादिसंसिद्धः ।
 निरीहो ज्ञानगोचरः ॥ २१ ॥ सदाशिवां चतुर्वक्त्रः ।
 सत्सौख्य त्रिपुरातकः । त्रिनेत्रः त्रिजगत्पूज्यः । कल्या-
 णकोष्टमर्तिकः ॥ २२ ॥ सर्वसाधुजनैर्वन्द्यः । सर्वपाप
 विवर्जितः सर्वदेवाधिको देवोः । सर्वभूतहितंकरः ॥
 ॥ २३ ॥ स्वयंविद्यो महात्मानं । प्रसिद्धः पापनाशनः ।
 तनुमात्रश्चिदानंदः । चैतन्यश्चैत्यवैभवः ॥ २४ ॥ सकलातिश-
 यो देवः मुक्तिस्थो महतां महः । मुक्तिकार्याय संतुष्टो निरा-
 गः परमेश्वरः ॥ २५ ॥ महादेवो महावीरो । महामोहविनाश

धर-दुष्टग्रहराजरोगरण भयतः राक्षसरिपुगणमारी-
 चरेतिश्चापदा दिभ्यः ॥१२॥ अथ रक्ष रक्ष सुशिवं,
 कुरु कुरु शान्तिं च कुरु कुरु सदेति ॥ तुष्टिं कुरु कुरु
 पुष्टिं, कुरु कुरु स्वस्तिं च कुरु कुरु त्वं ॥ १३ ॥ भ-
 गवति ! गुणवति ! शिवशान्तिं तुष्टिपुष्टिस्वस्तिं
 कुरु कुरु जनानाम् ॥ ओमिति नमो नमो हौं हौं हं
 हः ॥ यः श्रुं श्रीं फुट् फुट् ७ स्वाहा ॥ १४ ॥ ए-
 यन्नामाश्रयपुरस्सरं संस्तुता जयादेवी ॥ कुरुते शान्तिं
 नमतां, नमो नमः शान्तये नमः ॥ १५ ॥ इति पुर-
 न्मृदिर्गित-मन्त्र पदविदर्भितः स्तवः शान्तेः सादि-
 त्वादिभयविनाशी.शान्त्यादिकरश्च भक्तिमताम् ॥१६॥
 यथेन पठति मन्त्रा, गुणोति भावयति या गथायां
 गम ॥ साति शान्तिपदं यायान् मृगिः श्रीमानन्दः
 ॥ १७ ॥ उदमर्गाः श्रयं यान्ति, श्रियन्ते विद्वत्पदाः ।
 स्तनः प्रमदमानेति, पूजमाने जिनेश्वरे ॥ १८ ॥ मां
 मनुजानामुत्तमं, सर्वलोकान्तकाम् ॥ प्रथमं सर्व-

र्माणां, जेनं जयति शासनम् ॥ १९ ॥ इति लघु
शान्तिस्तवः समाप्तम्

जिनसहस्रनाम लघु स्तोत्रम्.

नमस्त्रिलोकनाथाय । सर्वज्ञाय महात्मने । वक्षे
तस्यैव नामानि । मोक्षसौख्याभिलाषया ॥ १ ॥ नि-
र्मलः शाश्वतो शुद्धः । निर्विकल्पो निरामयः । निः
शरीरो निरांतको । सिद्धः सूक्ष्मो निरंजनः ॥ २ ॥
निष्कलंको निरालंबो । निर्मोहो निर्मलोत्तमः । नि-
र्भयो निरहंकारो । निर्विकारोऽथनिष्क्रियः ॥ ३ ॥
निर्दोषो निरुजः शांतः । निर्भेद्यो निर्ममः शिवः निस्तरंगो
निराकारो । निष्कर्मो निष्कलप्रभुः ॥ ४ ॥ निर्वादो
निरुपज्ञानः । निरागो निरघोजिनः । निःशब्दः प्रति
मश्लेषः । उत्कृष्टो ज्ञानगोचरः ॥ ५ ॥ निःसंगात् प्राप्त
कैवल्यो । नैष्टकः शब्दवर्जितः । अनियोमहा पूतात्मा ।
जगत्शिखर शेखरः ॥ ६ ॥ निःशब्दो गुणसंपन्न ।
पापताप प्रणाशनः । सोपयोगात् शुभंप्राप्तः । कर्म

द्योतिवलावहः ॥ ७ ॥ अजरो अमरःसिद्धः । अर्क्षित
 अश्रयो विभुः । अमूर्त अच्युतोत्रम । विष्णुरोक्त
 प्रजापतिः ॥ ८ ॥ अनियो विश्वनाथश्च । अत्रो
 अनुपमोभवः । अप्रमेयो जगन्नाथः । बोधरूपो वि
 नात्मकः ॥ ९ ॥ अव्ययः सकलाराध्यो । निष्कलो
 ज्ञानलोचनः । अष्टेयो निर्मलो नित्यः । सर्वशान्त्यधि
 यार्जितः ॥ १० ॥ अजेयः सर्वतोभद्रः । निष्कषाणो
 भवान्तकः । विश्वनाथः स्वयंवृद्धः । वीतरागोजिनेश्वरः
 ॥ ११ ॥ अंसको सहजानन्दः । अवङ्ग निसर्गोच्चरः ।
 असाध्यः शुद्धश्चैतन्यः कर्म नोकर्म यार्जितः ॥ १२ ॥
 अनन्तो विमल ज्ञानी । सृष्टीश्च निष्प्रकाशकः । क
 र्माजितो महान्मानः । लोकत्रयशिरोमणिः ॥ १३ ॥
 अन्त्यायागो रघुः शंभुः । विश्ववेदी पिनामाः । सर्व
 भूतहितोदयः । सर्वलोकसमर्पकः ॥ १४ ॥ आनन्दमय
 विभक्तः । भगवांश्चिजगद्गुरुः । अनन्तानन्तधीर्गतिः ।
 सर्वलोकपालः ॥ १५ ॥ अष्टकर्मो विनिर्मुक्तः ।
 सर्वलोकपालः । मोक्षदादिप्रदायकः । सर्वलोकपालः

संयुतः ॥ १६ ॥ अभयः प्राप्तकैवल्यः ! निर्माणो नि-
 रपेक्षकः । निष्कलं केवलज्ञानी । मुक्तिसौख्यप्रदायकः
 ॥ १७ ॥ अनामयो महाराध्यो । वरदो ज्ञानपावकः ।
 सर्वेशः सत्सुखावासः । जिनेन्द्रो मुनिसंस्तुतः ॥ १८ ॥
 अन्यूनपरमज्ञानी । विश्वतत्त्वप्रकाशकः । प्रद्युम्नो
 भगवान्नाथः । प्रस्तुतः पुण्यकारकः ॥ १९ ॥ शंकरः
 मुगतो रौद्रः । सर्वज्ञो मदनांतकः । ईश्वरो भुवना-
 धीशः । सचितः पुरुषोत्तमः ॥ २० ॥ सदोजातमहा-
 त्मानं । विमुक्तो मुक्तिवल्लभः योगीन्द्रो नादिसंसिद्धः ।
 निरीहो ज्ञानगोचरः ॥ २१ ॥ सदाशिवां चतुर्वक्रः ।
 सत्सौख्य त्रिपुरातकः । त्रिनेत्रः त्रिजगत्पूज्यः । कल्या-
 णकोष्टमर्तिकः ॥ २२ ॥ सर्वसाधुजनैर्वन्द्यः । सर्वपाप
 विवर्जितः सर्वदेवाधिको देवोः । सर्वभूतहितंकरः ॥
 ॥ २३ ॥ स्वयंविद्यो महात्मानं । प्रसिद्धः पापनाशनः ।
 तनुमात्रश्चिदानंदः । चैतन्यश्चैत्यवैभवः ॥ २४ ॥ सकलातिश-
 यो देवः, मुक्तिस्थो महतां महः । मुक्तिकार्याय संतुष्टो निरा-
 तः परमेश्वरः ॥ २५ ॥ महादेवो महावीरो । महामोहविनाश

कः । महाभावो महादर्शः । महामुक्तिप्रदायकः ॥ २६ ॥
 महाज्ञानी महायोगी । महातपो महात्मकः । महर्षिः
 को महावीर्यो । महान्तिकपदास्थितः ॥ २७ ॥ महा
 पूज्यो महाबन्धो । महाविघ्नविनाशकः । महासौम्य
 महापुंसो । महामहिमअच्युतः ॥ २८ ॥ मुक्तामुक्ति
 संयोधः । एकानेकविनिश्चलः । सर्वबन्धविनिर्मुक्तो ।
 सर्वलोकप्रधानकः ॥ २९ ॥ महाशूरो महाधीरो । महा
 दुःखविनाशकः । महामुक्तिप्रदोर्धीरो । महाहयो महा
 शूरः ॥ ३० ॥ निर्मागोमागविध्वंसी । निष्कामोविरा
 च्युतः । भगवंतो महाज्ञानो । शान्तिकन्याणकारकः
 ॥ ३१ ॥ परमात्मा परंज्योतिः । परमेश्वरी परमेश्वरः ।
 परमात्मारागानंदोः परंपरम आत्मकः ॥ ३२ ॥ प्र
 णानंतरिज्ञानी । मंग्यानिर्वाणमंगुनः । नाट्यनिर्वा
 णी । व्योमरूपो त्रितात्मकः ॥ ३३ ॥ व्योमना
 रणसंश्लेषः । मंग्याग्नेद काग्यः । निरवयोमहागण्यः
 परमैश्वर्यमनादरः ॥ ३४ ॥ योधमन्मृतगण्यः । नि
 रवयोमहागण्यः । परमैश्वर्यमनादरः ॥ ३५ ॥

विभवःस्तुतः ॥३५॥ वर्णातीतो महातीतो । रूपातीतो
 निरंजनः । अनंतज्ञानसंपूर्णो । देवदेवेशनायकः ॥३६॥
 वरेण्योभवविध्वंसी । योगिनांज्ञानगोचरः । जन्ममृत्यु-
 जरातीतः । सर्वविघ्नहरोहरः ॥ ३७ ॥ विश्वदृक्भव्य
 संबन्धः । पावित्र्यागुण सागरः । प्रसन्नः परमाराध्यः
 लोकालोकप्रकाशकः ॥ ३८ ॥ रत्नगर्भो जगत्स्वामी ।
 इंद्रबन्धुःसुरर्चितः । निष्प्रपञ्चोनिरातङ्को । निःशैपकेश
 नाशकः ॥ ३९ ॥ लोकेशो लोकसंसेव्यो । लोकालोक
 विलोकनः । लोकोत्तमो त्रिलोकेशो । लोकाग्रशिखर
 स्थितः ॥ ४० ॥ नामाष्टकसहस्राणि । ये पठन्ति पुनः
 पुनः । ते निर्वाणपदंयांति । मुच्यतेनात्र संशयः ॥
 इति भद्रबाहुस्वामिना विरचितं लघुसहस्रनाम
 स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथस्य ॥

॥ मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

॥ ॐ नमः सिद्धम् ॥

श्रीपार्श्वः पातु वो नित्यं, जिनः परमशंकरः ॥

॥ नाथः परमेशक्तिश्च, शरण्यः सर्वकामदः ॥ १ ॥
 सर्वविघ्नहरः स्वामी, सर्वासिद्धिप्रदायकः ॥ सर्वसं-
 हिता योगी, श्रीकरः परमार्थदः ॥ २ ॥ देवदेवः स-
 सिद्धाश्चिदानन्दमयः शिवः ॥ परमात्मापरब्रह्म, पर-
 परमेश्वरः ॥ ३ ॥ जगन्नाथः सुरध्येष्टो, भूतेशः पुण्य-
 त्तमः ॥ सुरेन्द्रो नित्यधर्मध्व. श्रीनिवासः शुभार्ण-
 ॥ ४ ॥ सर्वज्ञः सर्वदेवेशः, सर्वदः सर्वगोत्तमः ॥ सर्व-
 सर्वदर्शी च, सर्वव्यापी जगद्गुरुः ॥ ५ ॥ तत्त्वर्मा-
 परादित्यः, परब्रह्मप्रकाशकः ॥ परमेन्दुः परशः
 परमामृतमिच्छिदः ॥ ६ ॥ अजःमनातनः शम्भुराश-
 मदाशिरः ॥ विश्वेश्वरः प्रमोदात्मा, क्षेत्राधीशः शु-
 ब्रदः ॥ ७ ॥ साकारध निगकारः, सकल्यो निग-
 लयः निर्ममो निर्विकारध, निर्विकल्पो निगमयः ॥ ८ ॥
 प्रमोदात्मा, प्रमोदः, प्रमोदः, प्रमोदः ॥ ९ ॥ अ-
 ध्यात्मेश्वरः, ध्यान न्यायोनिगलनः ॥ १० ॥ अ-
 मरेश्वरः, अमरः, अमरः, अमरः ॥ ११ ॥ अ-
 निगलनः, अनिगलनः, अनिगलनः, अनिगलनः ॥ १२ ॥

मृतमयोऽच्युतः ॥ आद्योनाथः परेशानः, परमेष्ठी
 परःपुमान् ॥ ११ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः, स्वयंभू,
 परमाच्युतः ॥ व्योमाकारस्वरूपश्च, लोकालोकावभा-
 सकः ॥ १२ ॥ ज्ञानात्मा परमानन्दः, प्राणरूढो मनः
 स्थितिः ॥ मनःसाध्यो मनोध्येयो, मनोदृश्यः परांपरः
 ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थमयो नित्यः, सर्वदेवमयः प्रभुः ॥
 भगवान् सर्वतत्त्वेशः शिवश्रीसौख्यदायकः ॥ १४ ॥
 इति श्रीपार्श्वनाथस्य, सर्वज्ञस्य जगद्गुरोः ॥ दिव्य
 मष्टोत्तरं नामशतमंत्रं प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥ पवित्रं परमं
 ध्येयं, परमानन्ददायकम् - ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं,
 पठते मङ्गलप्रदम् ॥ १६ ॥ श्रीमत्परमकल्याणासिद्धिदः
 श्रेयसेऽस्तुतः ॥ पार्श्वनाथजिनः श्रीमान्, भगवान्
 परमः शिवः ॥ १७ ॥ धरणेद्रफणह्वत्रालंकृतो वः, श्रियं
 प्रभुः दद्यात्पद्मावतीदेव्या, समाधिष्ठितशासनः ॥ १८ ॥
 ध्यायेत्कमलमध्यस्थं, श्रीपार्श्वं जगदीश्वरम् ॥ ॐ
 ह्रीं श्रीं ह्रः समायुक्तं, केवलज्ञानभास्करम् ॥ १९ ॥
 पद्मावत्यान्वितं वामे, धरणेन्द्रेण दक्षिणे ॥ परितोऽ

पृथुलस्थेन, मन्त्रराजेन संयुतम् ॥ २० ॥ अष्टपत्र-
 स्थितेः पञ्चनमस्कारेस्तथा त्रिभिः ॥ ज्ञानार्थैर्वैष्टि-
 नाथं, धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ २१ ॥ शतपोडशदला-
 रुदं, त्रिद्यादेवीभिरन्वितम् ॥ चतुर्विंशतिपत्रस्थं-
 जिनमातृसमायुतम् ॥ २२ ॥ मायावेष्टय त्रयाप्रस्थं-
 कोंकामहितं प्रभुम् ॥ नवग्रहायुतं देवं, दिक्पालै-
 शभिर्वृतम् ॥ २३ ॥ चतुष्कोणेपुमन्त्राख्यचतुर्विंश-
 त्त्रितैर्जितैः ॥ चतुरष्टदशदिग्त्रिदिग्धाङ्गसंज्ञकैर्युतम् ॥
 ॥ २४ ॥ दिक्षु क्षकारयुक्तेन, विदिक्षु लाङ्घिनेन च ॥
 चतुर्गणेन यज्जादृक्षित्वित्तवं प्रतिष्ठितम् ॥ २५ ॥
 श्रृंगार्यनाथमित्येवं, दः समाराधयेज्जिनम् ॥ तं तं
 पावनिर्मुक्तं, भजते श्रीः शुभप्रदा ॥ २६ ॥ जितेन-
 पुनिना भक्त्या, संस्तुतः प्रस्तुतोऽथवा ॥ प्यान-
 दे शानं शानि, शितिस्तेषां सदादया ॥ २७ ॥ श्रृंगार्य-
 मन्त्रागमैः, पिन्तामगिपुत्रागदम् ॥ शान्तिपु-
 रं नि संस्तुतोऽथवा भजते ॥ २८ ॥ कृतिर्निर्गता-
 न्तेरे तन्त्रैः शान्तिः सर्वमिदम् ॥ शृंगार्यं शान्तं

जपनान्नन्दताङ्गनः ॥ २९ ॥ सर्वकल्याणपूर्णः स्या-
 ज्जारामृत्युविवर्जितः ॥ अणिमादिमहासिद्धिः लक्षजापेन
 चाप्नुयात् ॥ ३० ॥ प्राणायाममनोमन्त्र, योगादमृतमात्म-
 नि ॥ त्वामात्मानं शिवं ध्यात्वा, स्वामिन् ! सिध्य-
 न्ति जन्तवः ॥ ३१ ॥ हर्षदः कामदश्चेति, रिपुघ्नः
 सर्वसौख्यदः ॥ पातु वः परमानन्दलक्षणः संस्मृतो
 जिनः ॥ ३२ ॥ तत्त्वरूपमिदं स्तोत्रं, सर्व मङ्गलसि-
 द्धिदम् ॥ त्रिसंध्यं यः पठेन्नित्यं, नित्यं प्राप्नोति स
 श्रियम् ॥ ३३ ॥

इति श्रीपार्श्वनाथस्य मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

॥ जयतिहुअणस्तोत्रम् ॥

जयतिहुअणवरकप्परुक्खजयजिणधन्नंतरि, जय
 तिहुअणकल्लाणकोस दुरिअक्करिकेसरि; तिहुअणजण-
 आविलांघिआण भुवणत्तयसामिअ, कुणसु सुहाइ जि-
 णेसपास धंभणपुरदिठअ ॥ १ ॥ तइ समरंत लहं-
 तिइत्ति वरपुत्त कलत्तइ, धण्ण सुवण्ण हिरण्ण पुण्ण

मिय ॥ ६ ॥ पत्थिय अत्थअणत्थ-तत्थ भत्तिव्भंर नि-
 व्भर, रोमंचंचिय चारुकार किन्नरनर सुरवर; जसु
 सेवहि कमकमलजुयल पत्तालिय कालिमल्लु सो भुव-
 णत्तय सामिपास मह मइउ रिउवल्लु ॥ ७ ॥ जय
 जोइमणकमलभसलभयपंजरकुंजर, तिहुअणत्तणआ-
 णंद-चंद भुवणत्तय दिणयर; जय मइ मेइणि वा-
 रिवाह जय जंतुपियामह, थंभणयट्ठिय पासनाह ना-
 हत्तण कुण मह ॥ ८ ॥ बहुविहु वन्नुअवन्नु-सुन्नु
 वन्निउ छप्पन्निहि, मुख्खधम्म कामत्थ-कामनर निय-
 निय सत्थिहि; जं ज्ञायहि बहु दरिसणत्थ बहु नाम
 पसिद्धउ, सो जोइयमणकमलभसल सुहु पात पव-
 ण्णउ ॥ ९ ॥ भयाविव्भंलरणझाणिर-दंसण थरहरिय
 सरीरय, तरलियनयणविसुन्न-सुन्न गगगरगिर करुण-
 य; तइसहसत्ति सरंत हुंति नरनासियगुरुदर, मह
 विज्झवि सिज्झिसइ पास भयपंजरकुंजर ॥ १० ॥ पइं
 पासि वियसंतनित्तपत्तंत पवित्तिय, वाह पवाह पवू-
 ढरूढ दुहदाह सुपुलइय; मन्नइ मन्नु सउन्नुपुन्नु

पसुवय; तुह उत्तइसुनदठ—सूदठु अविसंठुलु चिठ-
 हि, इय तिहुअणवणसीहं पास पावाइ पणासहि ॥
 ॥ १६ ॥ फणिफणफारफुरंत—रयणकरंजियनहयल,
 फलिणी कंदलदलतमाल निलुप्पलसामल; कमठासू-
 रउवसग्गवग्गसंसग्गअगंजिय, जय पच्चस्सव जिणस
 पास थंभणयपुरट्ठिय ॥ १७ ॥ मह मणु तरलु पमाणु
 नेय वायावि विसंठुलु, नेय तणुरवि अविणयसहावु
 अलसविहलंथलु, तुह माहप्पुपमाणु देव ! कारुण्य-
 पवित्तउ, इय मइ मा अवहीरि पास पालिहि विल-
 वंतउ ॥ १८ ॥ किं किं कप्पिउ नेय कलुणु किं किं
 व न जंपिउ, किं व न चिट्ठिउ किदठु देव दीणय-
 मवलंविउ, कासु न किय निप्फल्ललल्लि अम्हेहि दु-
 हत्तिहि, तहवि न पत्तउ ताणुं किपि पइ पहु परिच-
 त्तिहि ॥ १९ ॥ तुहु सामिउ तुहु माय वप्पु तुहु
 मित्त पियंकरु तुहु गइ तुहु मइ तुहु जिताणुं तुहु
 गुरु खेमंकरु; हउं दुहभरभारिउ वराउ राउ निब्भ-
 ग्गह लीणउ तुह कमकमल सरणु जिण पालहि

चंगह ॥ २० ॥ पइ किक्किय नीरोयलोय किवि पा-
 विय सुहसय. किवि मइमंत महंत केवि किवि सा-
 हिय सिवपयः किवि गंजिय रिउवग्गकेवि जसधवल्लय
 भूयल, मइ अवहीराहि केणपास सरणागयवम्ल ॥
 ॥ २१ ॥ पच्चुययार निगीहनाह निपन्नपओयण, तुह
 जिणपासपंगययार करणिकपगयण, स-तुमित्तसम-
 चित्तयिनि नयनिंद्यम्मममणः मा अवहिरियऽनुग्ग-
 उरि मइ पाम निगंजण ॥ २० ॥ इउ बहुविहदुह-
 पमल्लु तुह दुहनामग पम, इउ सुयणह कमणिइउगु
 तुह निम करणापमः इउ जिणपाम अम्मामि माउ
 तुह निमअम मासिय, जं अयहीगहि मइउययन इय
 पाम न सोसिय ॥ २२ ॥ जुग्गाऽजुग्गारिभाग-नाह
 नइ गंयहि नुह मम नुरमुययारमहाप-भाय उ-
 पाममम, पमसिम्ममइहि यमुनिमइ भूरि दाह ममं
 मइउयः तुह उयय पमनाह मइ पाल भूमंतउ ॥ २३ ॥
 मम दीनइ दाह जुग्गारि नमनुविदिदि जुग्गप, उ गं-
 इहि उयय ममउयय दीनइ दीनु निदीनु गंम मइ

नाहिणचत्तउं, तो जुग्गउ अहमेव पास पालहि मइ चंग-
 उ॥ २५ ॥ अह अन्नुवि जुग्गय विसेसु किवि मन्नहि
 दीणह, जं पासिवि उवयारु करइ तुह नाह समग्गह;
 सुच्चिय किल कल्लाणु जेण जिण तुम्ह पसीयह, किं
 अन्निण तं चैवदेव मा मइ अवहीरह ॥ २६ ॥ तुह
 पत्थण न हु होइविहल्लु जिण जाणउ किं पुण हउ,
 दुख्खिय निरुसत्त चत्त दुख्खहु उस्सुयमण; तं मन्नउ
 निमिसेण एउ एउवि जइ लब्भइ, सच्चं जं भुख्खि-
 यवसेण किं उंवरु पच्चइ ॥ २७ ॥ तिहु अणसामिय
 पासनाह मइ अप्पु पयासिउ, किज्जाउ जं निय रूव
 सरिसु न मुणउ वहु जंपिउ; अन्मु न जिण जग्गि
 तुह समोवि दाखिन्नु दयासउ, जइ अवगन्नासि तुह
 जिणअहह कह हो सु हयासउ ॥ २८ ॥ जइ तुह रु-
 विण किणवि-पेयपाइण वेलवियउं, तुंवि जाणउ
 जिणपास तुहि हउं अंगीकरिउ; इय महं इत्थिउं
 जं न होइ सा तुह ओहावणु, रक्खं खंतह नियं
 कित्तिणेर्य जुज्जाइ अवहीरणु ॥ २९ ॥ एह महारियं

जस देव इहु न्हवण सहसउ, जं अणालिय गुणगहण
 तुम्ह मुणिजण अणिसिद्धउ; एम पसीय सुपासना-
 हथंभणपुरट्टिय; इय मुणिवरु सिरि अभय-देउ
 विन्नवइ अणिदिय.

इति श्री जयतिष्ठमण्मोक्षं संपूर्णमिति । भद्रं भवतु
 मङ्गलम्य जगत् । नान्तिः ॥

श्री चिन्तामणिपार्श्वनाथस्तोत्रं ॥

(नारदसिंहस्तोत्रः)

किं कर्णमयं मुधाममयं किं चन्द्रगोचिर्ययं ।
 किं लक्षणमयं महामणिमयं कामाक्ष्यकन्दिमयम् ॥
 विश्वानन्दमयं महादेवमयं शोभामयं चिन्मयं ।
 भद्रपानमयं वसुधैवकुतूहलमयं ॥ १ ॥
 नारायणं वन्द्यम् धर्मं धरन्त्यसारात्माधुर्यवान् ।
 दिव्यं च वन्द्यम् सुमहानन्दमयं च विष्णुमयम् ।
 महादेवं वन्द्यम् नन्दमयं नन्दमयं नन्दमयम् ।
 श्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथस्तोत्रं ॥ २ ॥

पुण्यानां विपाणिस्तमोदिनमाणिः कामेभकुम्भे
 शृणिमौक्षे निस्तराणिः सुरेन्द्रकरिणी ज्योतिः प्रका-
 शारणिः ॥ दाने देवमणिर्नतोत्तमजन श्रेणिः कृपा-
 सारिणी । विश्वानन्दसुधाघृणिर्भव भिदे श्रीपार्श्व-
 चिन्तामणिः ॥ ३ ॥

श्री चिन्तामणिपार्श्वविश्वजनतासंजीवनस्त्वं
 मया । दृष्टतातः ततः श्रियः समभवन्नाशक्रमाचक्रि-
 णम् ॥ मुक्तिः क्रीडति हस्तयोर्वहुविधं सिद्धं मनो-
 वाञ्छितं । दुर्दैवं दुरितं च दुर्दिनभयं कष्टं प्रणष्टं
 मम ॥ ४ ॥

यस्य प्रौढतमप्रतापतपनः प्रोदामधामाऽजगजं-
 घालः कलिकालकेलिदलनो मोहान्धविध्वंसकः ॥
 नित्योद्योतपदं समस्तकमलाकोलिष्टहं राजते । स श्री
 पार्श्वजिनो जने हितकृते चिन्तामणिः पातु माम् ॥ ५ ॥

विश्वव्यापितमो हि नास्ति तरणिर्वालोऽपि क-
 ल्पाङ्कुरो । दारिद्र्याणि गजावलीं हरिं शिशुः काष्ठानि
 वन्देः कणः ॥ पीयूषस्य लवोऽपि रोगानिवहं यद्वत्तथा

लक्ष्मीस्तस्य वशा वशैव गुणिनां ब्रह्माण्डसंस्थायिनी ।
 प्रीचिन्तामणिपार्श्वनाथमनिशंसस्तोति योध्यायते १०
 इति जिनपतिपार्श्वः पार्श्वपार्श्वद्वयक्षः प्रदलि-
 तदुरितोद्यः प्रीणितप्राणिसार्थः । त्रिभुवनजनवांछा-
 दानचिन्तामणीकः, शिवपदतस्त्रीजंबोधिबीजददातु ११

॥ श्री जिनाय नमः ॥

॥ अथ ऋषिमंडल स्तोत्र लिख्यते ॥

आद्यंता क्षर संलक्ष्य मक्षरं वाप्य यत्स्थितं ।
 अग्निज्वाला समं नाद विन्दुरेखासमन्वितम् ॥ १ ॥
 अग्निज्वालासमाक्रान्तं मनोमलविशोधनम् । देदीप्य-
 मानंहृत्पद्मे तत्पदं नोमिनिर्मलं ॥ २ ॥ ॐ नमोऽर्ह-
 द्भ्यर्हशेभ्य ॐ सिद्धेभ्यो नमोनमः ॐ नमः सर्व-
 सूरिभ्य ॐ उपाध्यायेभ्योनमोनमः ॥ ३ ॥ ॐ नमः
 सर्व साधुभ्य ॐ ज्ञानेभ्योनमोनमः । ॐ नमस्तत्त्वद-
 ष्ठिभ्य श्वारित्रेभ्योनमोनमः ॥ ४ ॥ अर्हमित्यक्षरं ब्रह्म
 वाचकं परमेष्ठिनः । सिद्धचक्रस्य सद्बीजं सर्वतः प्रणि-
 दध्महे ॥ ५ ॥ श्रेयसेऽस्तु श्रियेऽस्तु तद्दहदाद्यष्टकं-
 शुभं । स्थानेष्वष्टसु संन्यस्तं पृथग्वीजसमन्वितं ॥ ६ ॥

जसंमतम् । तामसं विरसं वद्धं तेजसं शर्वरी सम
॥ १६ ॥ साकारं च निराकारम् सरसं विरसं परम् ।
परापरं परातीतं परंपर परापरम् ॥ १७ ॥ एक वर्णं
द्विवर्णं च त्रिवर्णं तुर्य वर्णकम् । पंचवर्णं महावर्णं स-
परं च परापरम् ॥ १८ ॥ सकलं निष्कलं तुष्टं निवृतं
भ्रान्तिवर्जितम् । निरञ्जनं निराकारम् निर्लेपं वित्त-
संश्रयम् ॥ १९ ॥ ईश्वरं ब्रह्म संरुद्धम् बुद्धं सिद्धं म-
तं गुरुम् । ज्योती रूपं महादेवम् लोकालोक प्रका-
शकम् ॥ २० ॥ अर्हदाख्यसुवर्णान्त सरेफो विन्दु
मंडितः । तुर्यस्वर समायुक्तो बहुधा नादमालितः
॥ २१ ॥ अस्मिन्बीजे स्थिताः सर्वे ऋषभाद्याजिनो-
त्तमाः । वर्णे निर्जनिर्जैर्युक्ता ध्यातव्या स्तत्र संगताः
॥ २२ ॥ नादश्चन्द्रसमाकारो विन्दु नीलसमप्रभः ।
कलारुण समासान्त स्वर्णाभः सर्वतोमुखः ॥ २३ ॥
शिरसंलीनईकारो बालिनो वर्णतः स्मृतः । वर्णानु-
सारिसंलीनं तीर्थं कृन्मंडलं नुमः ॥ २४ ॥ चन्द्रप्रभपु-
ष्पदन्तौ नाद स्थिति समाश्रितौ । विन्दुमध्यगतौ-
नेमि सुवृतौ जिनसत्तमौ ॥ २५ ॥ पद्म प्रभ वासुपू-

अथ कलापद्ममधिष्ठितो । शिरसिस्थिति संलानो
 पार्श्वमष्टिजिनोत्तमो ॥ २६ ॥ ऋषभं चाजितं वन्दे
 तंभवं चामिनन्दनम् । सुमतिं तथा सुपार्श्वं वन्दे श्री
 क्षीतलं जिनम् ॥ २७ ॥ श्रेयांसं विमलं वन्दे अननं
 धर्म नायकम् । शान्तिं कुन्धुमगर्हन्नं नमिं वीरं न-
 म्नाम्यहम् ॥ २८ ॥ ग्नांश्च षोडशजिनान् गांगेय शु-
 तिमक्षिभान् । त्रिकालं नमि मद्भक्त्या हगधर म-
 धिष्ठितान् ॥ २९ ॥ शेषाम्नीर्थकगाम्यं हर्म्याने नि-
 गोजिताः । मायार्थजाश्रयंप्राप्ता चतुर्विंशतिर्गर्हताम्
 ॥ ३० ॥ गत गग देव मोहाः सर्व पाप विजिताः
 सर्वदा सर्वकालेषु ते भयन्तिजिनोत्तमाः ॥ ३१ ॥ दे-
 वदेवगणपदम नम्यन्नम्य गा विभा । तयात्मा-
 न्तर्गताम मा मा तिमन्तु पद्मगाः ॥ ३२ ॥ देव-
 पद ॥ नमोनी ॥ ३३ ॥ देवदेव मोनमा ॥ ३४ ॥
 देवदेव ॥ वृष्टिना ॥ ३५ ॥ देवदेव कारिनी ॥ ३६ ॥
 देवदेव ॥ देविनी ॥ ३७ ॥ देवदेव पद्मिनी ॥
 ३८ ॥ देवदेव देविनी ॥ ३९ ॥ देवदेव
 देविनी ॥ ४० ॥ देवदेव देविनी ॥ ४१ ॥ देवदेव

शाकिनी ॥ ४२ ॥ देवदेव० योगिनी ॥ ४३ ॥ देव-
 देव० हाकिनी ॥ ४४ ॥ देवदेव स्थावराः ॥ ४५ ॥
 देवदेव० ॥ जङ्गमाः ॥ ४६ ॥ देवदेव किन्नराः ॥ ४७ ॥
 देवदेव० ॥ राक्षसाः ॥ ४८ ॥ देवदेव० ॥ भेषजाः
 ॥ ४९ ॥ देवदेव० ॥ देवताः ॥ ५० ॥ देवदेव० ॥
 वायवः ॥ ५१ ॥ देवदेव० ॥ तस्कराः ॥ ५२ ॥ देवदे-
 व० वह्नयः ॥ ५३ ॥ देवदेव० शृङ्गिणः ॥ ५४ ॥ दे-
 वदेव० हृष्टिणः ॥ ५५ ॥ देवदेव० ॥ द्राविणः ॥ ५६ ॥
 देवदेव० ॥ रेपलाः ॥ ५७ ॥ देवदेव० ॥ पक्षिणः ॥
 ॥ ५८ ॥ देवदेव० मुद्गलाः ॥ ५९ ॥ देवदेव० जृम्भ-
 काः ॥ ६० ॥ देवदेव० ॥ तोयदाः ॥ ६१ ॥ देवदेव०
 ॥ सिंहकाः ॥ ६२ ॥ देवदेव० शुकराः ॥ ६३ ॥ देव-
 देव० चित्रकाः ॥ ६४ ॥ देवदेव० ॥ हस्तिनः ॥ ६५ ॥
 देवदेव० ॥ भूमिपाः ॥ ६६ ॥ देवदेव० ॥ शत्रवः ॥ ६७ ॥
 देवदेव० ॥ ग्रामिणः ॥ ६८ ॥ देवदेव० ॥ दुर्जनाः
 ॥ ६९ ॥ देवदेव० ॥ व्यंतराः ॥ ७० ॥ देवदेव० ॥
 व्याधयः ॥ ७१ ॥ देवदेव० ॥ विग्रहाः ॥ ७२ ॥ देव-
 देव० ॥ दुष्यहाः ॥ ७३ ॥ श्री गौतमस्ययामुद्रा त-

प्राप्यः श्रीऋषिमंडलस्तवः । भाषितस्तीर्थनाथेन जग-
 दानन्द दायकः ॥ ८२ ॥ रणे राजकुलेवह्नौ जले दुर्गे
 गजे हरो । स्मशाने विपिने घोरे स्मृतो रक्षति मान-
 वम् ॥ ८३ ॥ राज्य भ्रष्टानिजंराज्यं पद भ्रष्टा निजं
 पदम् । लक्ष्मी भ्रष्टा निजांलक्ष्मीं प्राप्नुवन्तेन संशयः
 ॥ ८४ ॥ भार्यार्थी लभते भार्या सुतार्थी लभतेसुतं ।
 धनार्थी लभते वित्तम् नरः स्मरण मात्रतः ॥ ८५ ॥
 स्वर्णेरूपेपटे कांस्ये लिखित्वायस्तुपूजयेत् । तस्यै
 वाष्टमहासिद्धि र्गृहे वसति शाश्वती ॥ ८६ ॥ भुर्ज-
 पत्रे लिखित्वेदं गलके मूर्ध्निवाभुजे । धारितं सर्वदा
 दिव्यं सर्व भीति विनाशनम् ॥ ८७ ॥ भूतैः प्रेतैर्ग्रहै
 र्यक्षैः पिशाचैर्मुद्गलैर्मलैः । वात पित्त कफोद्रेकैर्मुच्यते
 नाऽत्रसंशयः ॥ ८८ ॥ भूर्भुवः स्वस्वयीपीठे वर्तिनः
 शाश्वता जिनाः । तैः स्तुतैर्वदिदैर्दृष्टै र्यत्फलंतत्फलं
 स्मृते ॥ ८९ ॥ एत द्रोप्यमहास्तोत्रं नंदेयंयस्य कस्य
 चित् । मिथ्यात्व वासिनोदत्तं बालहत्या पदे पदे ॥ ९० ॥
 आचाम्लादितपः कृत्वा पूजयित्वाजिनावलिम् । अष्ट
 सहस्रको जापः कार्यस्तत्सिद्धिहेतवे ॥ ९१ ॥ शतम-

षोत्तरं प्रात र्येपटन्ति दिने दिने । तेषां न व्याधयो
 देहे प्रभवन्ति न संशयः ॥ १२ ॥ अष्टमासाश्च धिपास्त
 प्रातः प्रातस्तुयः पठेत् ॥ स्तोत्रमेतन्महातेज स्वर्हर्षि-
 म्यंसपद्यति ॥ १३ ॥ दृष्टे सत्यर्हतो विधे भवे सप्तमरे
 धुवम् । पदम् प्राप्नोति धर्मात्मा परमानन्द संपदम् ॥
 ॥ १४ ॥ विश्वयंशो भवेदध्याना कल्याणानि च मोक्षभुने
 गत्यान्धानं परं सोऽपि भूयन्तु न निवर्तते ॥ १५ ॥
 इदमस्तोत्रममहान्तोत्रम् स्तुर्तानामुत्तमं परम् । पठ-
 नान् स्मरणाज्ञापा लभन्ते पदमव्ययम् ॥ १६ ॥
 ॥ श्री श्री श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गणेशाय नमः ॥

॥ अथ वैरोदया स्तोत्रम् ॥

नामित्तु जिते पाप्मे, नागिन्द्रमुदिदयं दिशं देवा ।
 वदन्त्यान् मुनिं, आर्यं समगामि भर्ताप ॥ १ ॥
 पार्श्वे तस्य दक्षिणा, कुर्वी पटुमावर्त अ पटुमा ॥ २ ॥
 सप्तमर्षिर्दक्षिणा, वैशिष्ट्यं विदग्धा जाया ॥ ३ ॥
 लिप्तिः सप्तमर्षिः, दक्षिणायाः सुविभक्तया ॥ ४ ॥
 विदग्धा विदग्धा, सप्तमर्षिः सप्तमर्षिः सप्तमर्षिः ॥ ५ ॥

धरणिदपडमपंत्ती, वडेरुट्टा नामे नागिणी विज्जा ।
 सप्प करंडगहत्था, सवामरणां य जा निच्चं ॥ ४ ॥
 वासुगि अणंत तक्खंग, कंकोल य नामे पउमे मंह
 पउमां ॥ संख कुलीससि नामां, अट्टकुलाणं च धारेई ॥
 ॥ ५ ॥ विच्छुं अ कन्नासिआली, कंकाही गोरसप्पस
 प्पे य । गोहे उंदिरचिन्ती, कक्किंडुं अहिंडुं अविसेय
 ॥ ६ ॥ वंतर गोणंसजाई, सत्तवडाअहिवडां य प-
 रंडा य । भंमर सिराहि चिरोलिं, अ चिरोलिआणं च
 नांसेइ ॥ ७ ॥ फुंकारंतं च विसं, अविसहं विसंपहंवे
 चरइ । पारस नाम श्रीं हिं, पउमावइ धरणराण
 ॥ ८ ॥ सप्प विसप्पसरीसंव, धरणि गच्छाहिं आहि
 तुरिअं । जंभणि थंभाणि वंधाणि, मोहणि झू फुटका
 रेण ॥ ९ ॥ जो पढइ जो निसुणइ, वडेरुट्टा मंतसं-
 थवं पुरिसो । तस्सासेसंविसाई, कायं न फुंसंति भ-
 त्तस्त ॥ १० ॥ घय गुल दहि अविमिस्सं, मंडुरपउरं
 च जो वलि देइ । साहुण भत्तपाणं, वडेरुट्टा तंपि
 रक्खेइ ॥ ११ ॥ इअ धरणोरगदइआं, अन्नेहिं वि-
 निअतुलेहिं विउलेहिं । देवी करेइ रक्खं, वडेरुट्टा

भविअलोगस्स ॥ १२ ॥ नागिणि नागलोअ, वइस
 सिरावी । जो तस्स नाउं लेइ, तसु असुह निवर्त्ता ।
 अज्झानंदिलेणसंनिद्धं, एहिधंडिलिनाहि विसैउ ॥
 ॥ १३ ॥ अह ववसेवउं नाहिड सेवउं, जाहिर आमं
 विसमंडलि । नागिणि पुत्तहणकहिज्जउ । एहुआन
 यलंघिज्जउ ॥ १४ ॥ जीवउ नागिणि नागलोअ ।
 अनडं अलिंजर वाउ । जेण अणाह सणाह सि
 नेउर नृदुपाय ॥ १५ ॥ दिसिबंधउं विदिमिबंधउं ।
 बंधउं नह पायान्ठु । अम्हे अगिहंताह दिग्ग, मंति
 घान्ठुं जान्ठु ॥ १६ ॥ देवदेवस्स जं छनं, नम्म ए
 म्म जोल्लओ । नेणत्ताणमि अप्पाणं, मा मे सिं
 पत्तमा ॥ १७ ॥ देव० भुअमा ॥ १८ ॥ देव० ॥
 मा ॥ १९ ॥ देव जोल्लणि ॥ २० ॥ देव० माहो
 ॥ २१ ॥ देव० ताहो ॥ २२ ॥ देव० पायमा ॥ २३
 देव० वायमा ॥ २४ ॥ देव० विममा ॥ २५ ॥ दे
 व० ॥ २६ ॥ देव० मुग्गमा ॥ २७ ॥ देव०
 ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

मठ महासुर केय उवसंगं झाडि अंकोवनं झंहंसं
 । ३९ ॥ मुहि चंदप्पहं हिअइ, जिणु मत्थइ पारस
 त्थु । पणिहिं मुदिं मुदिउ को फेंडणह समत्थ ॥
 । ३० ॥ उरिडुइ, सिरिमुइ पाय मुइमत्थह दिन्नीमुइ ।
 ईणिहिं मुदिहिं, मुदिउ हिडइ व्यांरि समुदं ॥ ३१ ॥
 संखहि करहि आवह, सामइ दिन्नीमुइ । एदुदुलधि-
 को लघसि, पारसनाथी मुइ ॥ ३२ ॥

॥ इति श्री वैरोदयास्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

मन्त्राधिराजाक्षरवर्णयुक्ति, स्तेपां जिनांगेषु
 निवेश्य भंगी । वक्ष्ये यथावत्प्रथमं च तत्र, उमक्षरं
 नीलरुचिं ललाटे ॥ १ ॥ ॐ दक्षिणांशे पुनरेव शोणं
 वामांशके ह्रीं भज पञ्चवर्णम् । सिंदूरं भं ह्रीं स्मर
 वामहस्ते, ह्रीं धूम्रवर्णं भण वामकुक्षौ ॥ २ ॥ ह्रः कृ-
 णवर्णं कटिवामदेशे यः सव्यजानु स्थिति धूम्रवर्णं ।
 क्षः पीतभं पादतले च वामे ह्रीं पञ्चवर्णं पुनरेव
 नाभौ ॥ ३ ॥ फुधूम्रवर्णं कथयति गुह्ये देव्यजनं पा-

दत्तलेऽपसव्ये । कुट्ट दक्षिणे जानुनि धुम्र वर्णम् द-
 दक्षिणायां च कटी च कृष्णं ॥ ४ ॥ स्वाःकृष्णात्रे द-
 क्षिणकुक्षि लक्ष्यं हा दक्षिणे हस्ततले वि नीलम् ।
 ए स्फाटिकं दक्षिण वक्षसांशे मं वामवक्षोजगते मि-
 तांशु ॥ ५ ॥ इति मसदृशाक्षगणि साक्षदिव नि-
 श्य पुरःस्थजिनमूर्त्तां प्यायानि विजया जया समं प-
 म भवति नित्यवर्दी कृताष्ट सिद्धिः ॥ ६ ॥ इह हि
 भगनि तुष्टो यम्य मंत्राधिगजः स भवति भुरि विजय
 गेनरक्षप्रार्त्ता । मदानिदयममृद्धिः सर्वं फलप्राप्तमि-
 त्तिद्विनिगतिगतिर्कानिः श्रौयानि भान कीर्तिः ॥ ७ ॥

इति भगवतां साक्षात्प्राप्तम् । मयभाः साक्षात्प्राप्तम्

मति मतिमतिदेन विमिश्रम्

। श्री ।

॥ जिनप्रज्ञाग्नौ ॥

इति मतिमतिदेन विमिश्रम्

मति मतिमतिदेन विमिश्रम् । मतिमतिदेन विमिश्रम्

श्री अर्ह सिद्धेभ्यो नमोनमः ॥ आँ ह्रीं श्री अर्ह
 आचार्येभ्यो नमोनमः ॥ आँ ह्रीं श्री अर्ह उपाध्या-
 येभ्यो नमोनमः ॥ उँ ह्रीं श्री अर्ह गौतमप्रमुख-
 सर्वसाधुभ्यो नमोनमः ॥ १ ॥ एष पञ्चनमस्कारः,
 सर्वपापक्षयंकरः ॥ मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं भ-
 वति मङ्गलम् ॥ २ ॥ आँ ह्रीं श्री जये विजये, अर्ह
 परमात्मने नमः ॥ कमलप्रभसूरीन्द्रो, भाषते जिन-
 पञ्जरम् ॥ ३ ॥ एकभक्तोपवासेन, त्रिकालं यः पठेदि-
 दम् ॥ मनोऽभिलषितं सर्वं, फलं स लभते ध्रुवम्
 ॥ ४ ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्येण, क्रोधलोभविवर्जितः ॥
 देवताग्रे पवित्रात्मा, षण्मासैर्लभते फलम् ॥ ५ ॥
 अर्हन्तं स्थापयेन्मूर्तिं, सिद्धं चक्षुर्ललाटके ॥ आचार्य-
 श्रोत्रयोर्मध्ये उपाध्यायं तु नासिके ॥ ६ ॥ साधु-
 वृन्दं मुखस्याग्रे, मनःशुद्धिं विधाय च ॥ सूर्यचन्द्रनि-
 रोधेन, सुधीः सर्वार्थसिद्धये ॥ ७ ॥ दक्षिणे मदन-
 द्वेपी, वामपार्श्वे स्थितो जिनः ॥ अङ्गसंधिषु सर्वज्ञः,
 परमेष्ठी शिवंकरः ॥ ८ ॥ पूर्वाशां च जिनो रक्षे, दाग्ने-
 र्यां विजितेन्द्रियः ॥ दक्षिणाशां परब्रह्म, नैरुती च

त्रिकालविन् ॥ ९ ॥ पश्चिमाशां जगन्नाथो, वायव्यां
परमेश्वरः उत्तरां तीर्थकृत्सर्वामीशानेऽपि निराग्रतः
॥ १० ॥ पातालं भगवानर्हद्वाकाशं पुरुषोत्तमः शशिः
शीघ्रमुखा देव्यां, रक्षन्तु सकलं कुलम् ॥ ११ ॥ गदभां
मम्मकं रक्षेदाजितोऽपि विलांचनम् ॥ संभरः कर्णधनुः
गलेऽभिनन्दनस्तु नामिके ॥ १२ ॥ ओष्ठं श्री मुनीं
रक्षे, इन्नान्प्रत्यप्रभां विभुः ॥ जिह्वां सुपाशंदोगं,
तालुं चन्द्रप्रभाभिधः ॥ १३ ॥ कंठं श्रीमुनिपी रक्षे,
हृदयं श्रीमुनीनयः ॥ श्रोत्राणां पादु गुण्यं, गामुष्ण
वरद्वयम् ॥ १४ ॥ अङ्गुलीर्मन्त्र्यो रक्षेदनन्तो गोप-
मानदि श्रीभक्तोऽप्युदगार्थानि श्रीज्ञानिनार्थानि
रक्षेत् ॥ १५ ॥ अधोमुखं रक्षेद्रगे लोमहर्षी
रक्षेत् । मूर्तिरक्षणं रक्षेत् नृपः नृपमुद्रम् ॥ १६ ॥
अङ्गुलीर्मन्त्र्यो रक्षेन्नैमिश्रमन्त्रायम् । श्रीरक्ष-
न्तुः सर्वं, रक्षेत्तन्निमित्तम् ॥ १७ ॥ हस्ते
रक्षेत्तन्निमित्तम् रक्षेत्तन्निमित्तम् रक्षेत्तन्निमित्तम्
रक्षेत्तन्निमित्तम् रक्षेत्तन्निमित्तम्

ग्रामे शत्रुसंकटे ॥ व्याघ्रचौराग्निसर्पादिभृतप्रेतभ-
 ाश्रिते ॥ १९ ॥ अकालेमरणेप्राप्ते, दारिद्र्यापत्समा-
 श्रिते ॥ अपुत्रत्वे 'महादुःखे, मूर्खत्वे रोगपीडिते ॥
 २० ॥ डाकिनीशाकिनीग्रस्ते, महाग्रहगणार्दिते ॥
 तद्युत्तारेऽध्ववैषम्ये, व्यसने चापदि स्मरेत् ॥ २१ ॥
 शान्तरेव समुच्छाय, यः स्मरेज्जिनपञ्जरम् ॥ तस्य कि-
 ञ्चिद्भयं नास्ति, लभते सुखसंपदः ॥ २२ ॥ जिनप-
 ञ्जरनामेदं, यः स्मरेदनुवासरम् ॥ कमलप्रभराजेन्द्र-
 धियं स लभते नरः ॥ २३ ॥ प्रातःसमुत्थाय पठेत्कृ-
 तज्ञो, यः स्तोत्रमेतज्जिनपञ्जरस्य ॥ आसादयेच्छ्रीकम-
 लप्रभाख्यां, लक्ष्मीमनोवाञ्छितपूरणाय ॥ श्री रुद्र-
 पल्लीयवरेण्यगच्छे, देवप्रभाचार्यपदाब्जहंसः ॥ वादी-
 न्द्रचूडामणिरेव जैनो, जीयाद्गुरुः श्रीकमलप्रभाख्यः
 ॥ इति श्रीकमलप्रभाचार्यविरचित्तत्सर्वरक्षाकरं श्री
 जिनपञ्जरस्तोत्रं समाप्तम् ॥

१ महादुःखे आ श्लोक मूल पुस्तकमां नयी परंतु कमल प्रभा-
 चर्यना गिण्ये बनावेल छे एम लोगे छे.

धीजोरा कारण रायमहावल, व्यंतरदुष्टविरोध; जेणे
 नवकारे हत्या टाळी, पाम्यो यक्ष प्रतिबोध; नवला-
 ख जपतां थाये जिनवर, इस्यो छे अधिकार सो०
 ॥ ७ ॥ पल्लीपति शिख्यो मुनिवर पासे, महामंत्र
 मन शुद्ध; परभव ते राजसिंह प्रथिवीपति, पाम्यो
 परिगल रिद्ध, ए. मंत्रथकी अमरापुर पहतो, चारु-
 दत्त सुविचार सो० ॥ ८ ॥ सन्यासी कांशी तप सा-
 धंतो, पंचाग्नि परजाले; दीठो श्री पासकुमारे पन्नग,
 अधवलतो ते टाले, संभलाव्यो श्री नवकार स्वयं-
 मुख, इंद्रभुवन अवतार. सो० ॥ ९ ॥ मन शुद्धे ज-
 पतां मयणासुंदरी, पामी प्रीयसंयोग; इणे ध्यान थकी
 कुष्ठ टल्यो ऊंवरनो, रक्तपित्तनो रोग; निश्चेशुं जपतां
 नवनिधि थाये, धर्मतणो आधार. सो० ॥ १० ॥ घट-
 मांही कृष्णभुजंगमघाल्यो, घरणीकरवाघात; परस-
 षिप्रभावे हारफुलनो, वसुधा मांही विख्यात. कस-
 लावति ए (कलावति ए) पिंगलकीधो; पापतणोप-
 रिहार, सो० ॥ ११ ॥ गयणां गणजाति राखीग्रहीने,

पाडी वाग ग्रहार; पदपंच सुणंतां पांडुपति घर, ने
 धड कुंता नार; ए मंत्र अमुलखमहिमामंदिर, भग-
 दुःख भंजणहार. सो० ॥ १२ ॥ कंवल संवले कादा
 काट्या, शकट पांचदों मान; दीधे नवकारे गण दे-
 बलोके, विलमे अमर विमान ॥ ए मंत्र थकी संगति
 वनुधा लही. विलमे जैनविहार. सो० ॥ १३ ॥ आगे चोरी
 दृष्ट अनंती. होशेवार अनंत; नवकारतणी फोड आरि
 न जाणे, एम भाग्ये अरिहंत; पुरव दिशि चार भागि
 प्रपंचे, समर्था संवनि मार. सो० ॥ १४ ॥ परमेष्ठि मु-
 रद ने पन पामे, जे कृतकर्म कटोर; पुंदगिणि उ-
 पर प्रपञ्च देगो, मणिभर ने एक मोंग; गणपुत्र म
 न्मुग सिधिये समरता, गरुड जनम संगार. सो०
 ॥ १५ ॥ भृगुविश्वामित्र नरकर कीतो, लोचमो न
 मण्डित. शिवं शेटे नरका मृगालो, लामो अला
 नी शिव शेटने पर आरि शिव निवारणो. सो० ॥
 १६ ॥ ॥ देवदामोष्टि अमर देव
 देवदामोष्टि देव देव देव देव देव देव देव देव

ति समकित; पंचप्रमाद विषय तजो पंचह, पालो
 आचार. सो० ॥ १७॥ कलश-छप्पय ॥ नित्य जपी-
 नवकार, सार संपत्ति सुखदायक; सिद्धमंत्र एशा-
 तो, एम जपे श्री जगनायक; श्री अरिहंत सुसि-
 , शुद्ध आचार्य भणी जे; श्री उवप्माय सुसाधु,
 च परमेष्ठिथुणी जे; नवकार सार संसार छे, कुशल
 गभवाचक कहे; एक चित्ते आराधतां, विविधरीद्धि
 ण्छितलहे. ॥ १८ ॥

श्री रत्नाकर पचीशी.

श्रेयःश्रियां मंगल केलिसद्ग, नरेंद्रदेवेंद्र नतां-
 धिपद्म; सर्वज्ञ सर्वातिशय प्रधान, चिरंजय ज्ञानक-
 लानिधान. ॥ १ ॥ जगत्रयाधार कृपावतार, दुर्वारसं-
 सारविकारवैद्य; श्रीवीतराग त्वयि मुग्धभावा, द्विज्ञ
 प्रभो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥ किं बाललीलाक-
 लितो न बालः, पित्रोः पुरो जल्पाति निर्विकल्पः;

तथा यथार्थं कथयामि नाथ, निजाशयं सानु-
 वाये. ॥ ३ ॥ दत्तं न दानं परिशीलितं च, न
 शीलं न तपोभित्तं; शुभो न भावोऽप्यभ-
 स्मिन्, विभो मया भ्रातमहो मुनेय. ॥ ४ ॥
 शिना क्रोधमयेन दष्टो, दुष्टेन लोभाग्र्यम-
 धम्नोऽभिमानाजगरेण माया-जलेन यलोऽपि
 भजे त्वां ॥ ५ ॥ कृतं मया मुत्र हितं न चेत्,
 ऽपि लोकेन मुयं न मे भूतः अम्मादृशां के-
 जन्म, जिनेन जले भय पुण्याय. ॥ ६ ॥ म-
 न्ना मनोऽनृते, त्वदाग्र्यर्पायुषमपुण्यभा-
 मानन्दमं कटोर, मम्मादृशां देव तदग्र-
 ॥ ७ ॥ एतन्मुदुप्राप्यमिदं मयागं, मनप्र-
 न्नेमिन्; प्रमादनिद्रादृशां मनं तनु, कम्मा-
 पर कृत्तयमि. ॥ ८ ॥ देवाग्र्यमः दार्पिना-
 न्नेमिन्; तन्नेमिन्; तदग्र्य विनाज्जगत् ॥
 विनाज्जगत् ॥ ९ ॥ देवाग्र्यमः दार्पिना-
 न्नेमिन्; तन्नेमिन्; तदग्र्य विनाज्जगत् ॥

विचिंतनेन, कृतं भविष्यामि कथं विभोऽहं. ॥ १० ॥
 विडंबितं यत् स्मरघस्मरार्ति, दशावशात्स्वं विषया-
 धलेन; प्रकाशितं तद्भवतो ह्रियैव, सर्वज्ञ सर्व स्व-
 यमेव वेत्ति. ॥ ११ ॥ ध्वस्तोऽन्यमंत्रैः परमेष्ठि मंत्रः,
 कुशास्त्रवाक्यैर्निर्हतागमोक्तिः, कर्तुं, वृथा कर्म कुदे-
 वसंगा, दवांछिहे नाथ मतिभ्रमो मे ॥ १२ ॥ विमुच्य
 दगुलक्ष्यगतं भवंतं, ध्याता मया मूढधिया हृदंतः,
 कटाक्ष वक्षोजगभीरनाभी, कटीतटीयाः सुदृशां
 विलासाः ॥ १३ ॥ लोलेक्षणावयत्रनिरीक्षणेन, योमा-
 नसे रागलवो विलग्नः, न शुद्धसिद्धांत पयोधि मध्ये,
 धौतोऽसंगान्तारक कारणं किं. ॥ १४ ॥ अंगं न चंगं न
 गणो गुणानां, न निर्मलः कोऽपिकलाविलासः; स्फु-
 रत् प्रभा न प्रभुता च काऽपि, तथाऽप्यहंकारकदर्थि-
 तोऽहं. ॥ १५ ॥ आयुर्गलत्याशु न पाप बुद्धि, रेतं
 वयो नो विषयाभिलाषः, यत्नश्च भैषज्यविधौ न धर्म,
 स्वामिन्महामोहविडंबना मे. ॥ १६ ॥ नात्मा न पुण्यं
 न भवो न पापं, मया विटानां कटुगीरपीयं; आधारि

कर्णे त्वयि केवलार्के, परिस्फुटे सत्यपि देव धिग् माम्
 ॥ १७ ॥ न देव पूजा, न च पात्रपूजा, न आरु-
 र्मथ न साधु धर्मः, लब्ध्वापि मानुष्य मिदं समस्तं,
 कृतं मया रण्यविलापतुल्यं. ॥ १८ ॥ चक्रे मया स-
 त्वपि कामधेनु, कल्पद्रुचिन्तामणीषु स्पृहार्तिः न
 जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि, जिनेश मे पश्य विमूढभा-
 ॥ १९ ॥ सदभोगलाल्या न च रोग काला, भनागमे
 नो निभनागमधः दाग न काग नरकस्य चित्ते, न
 शिते निर्यं मयसाधमेन, ॥ २० ॥ मिथं न साधोर्होदिता
 एतावत्समोदरागस्त यतोऽर्जितं च कृतं न तीर्थोदसर्ग-
 कृतं, मया कृता हासितमेव जन्म, ॥ २१ ॥ वैराग्यात्तं न
 दुःखानिषु, न दुर्गतानां रत्नानिषु शान्तिं नाप्यात्मनो
 मया चोत्ति देव, ताम्रं कथं साधमं भवति, ॥ २२ ॥
 दुर्गं भवेत्तस्मिन् मया न दुःखं, मया मया जन्म-
 नो वदिते न दुर्गदत्तं, मया मेव नया न दुर्गदत्तं
 न दुर्गदत्तं न दुर्गदत्तं, ॥ २३ ॥ किं न दुर्गदत्तं न दुर्गदत्तं
 न दुर्गदत्तं न दुर्गदत्तं, ॥ २४ ॥ किं न दुर्गदत्तं न दुर्गदत्तं

त्रिजगत्स्वरूप, निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

शार्दूलविक्रीडित छंदः.

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा,
पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रियं ।
किंत्वहंनिदमेव केवलमहो सद्बोधिरत्नं शिवं, श्री
रत्नाकर मंगलैकनिलय श्रेयस्करं प्रार्थये ! ॥ २५ ॥

श्रीमद् यशोविजयजी उपाध्यायजीकृतः.

श्री परमात्म ज्योति पचीशी.

अैन्द्रं तत्परमं ज्योति, रूपाधि रहितं स्तुमः;
उदीते स्यु र्यदंशेपि, संनिधौ निधयो नवः ॥ १ ॥
प्रभा चंद्रार्कभादीनां, मितक्षेत्रप्रकाशिका; आत्मन-
स्तु परंज्योति, लोकांलोक प्रकाशकं. ॥ २ ॥ निरा-
लंघं निराकारं, निर्विकल्पं निरामयं; आत्मनः परमं
ज्योति, निरूपाधि ॥ ६ ॥ दीपादिपुद्गला-
पेक्षं, समलं निर्मलं केवलं ज्योति,

निर्पेक्ष मनीन्द्रियं ॥ ४ ॥ कर्मणः कर्ममानेषु ज्ञा-
मयकेचपि प्रभु नमस्यानात्त स्यादर्थः अगति ज्यो-
तिषा स्वयं ॥ ५ ॥ परम ज्योतिष स्पष्टा दृष्टं ज्योति-
र्यतेन यथा सूर्यकम्पशांत सूर्यकाताभिन्ता तल्ल-
॥ ६ ॥ पश्यन्न परमज्योति रितरेरादे एतच्च पर-
मज्योतिरान्त्रिगुण नात्रिवैक निमज्झति ॥ ७ ॥ समी-
विशप्रकाशाय परमज्योतिरे नम ईत्यं नेर तमस-
प्रसादादाय शब्दं ॥ ८ ॥ ज्ञानदर्शनमस्म्यस्या पा-
रिब्रह्मण रीयेभूः परमात्म प्रसादा मे मयांगमा-
वामय ॥ ९ ॥ यां रिना निष्कल्या मयाः वला
॥ १० ॥ आत्मधाम कल्यामेरी तांर्यं मनु-
॥ ११ ॥ निधिभिर्नयमी गने धनुर्गति-
॥ १२ ॥ अधारिणी कस्या कदाचार्यिन मेरि-
॥ १३ ॥ अनिरुद्धमोदि र्मानन्दानधनं मया मुक्तं
॥ १४ ॥ अविद्या धाम दिव्यनि ॥ १५ ॥ धर्म-
॥ १६ ॥ अथ परमभूतपा मयाईमिति देवेदे-
॥ १७ ॥ अथ भूतपा ॥ १८ ॥ विष्णुलिङ्गाग्रपदेति

द्योतिताभ्यं तराशयाः; जीवन्मुक्तां महात्मानो, जार्यते
 विगतस्पृहाः ॥ १४ ॥ जायत्यात्मनि ते नित्यं, वहि-
 र्भावेषु शेरते; उदासेते परद्रव्ये, लिंगते स्वगुणामृतेः
 ॥ १५ ॥ यथैवाभ्युदितः सूर्यो, विदधाति महान्तरं;
 चारित्रं परमज्योति, द्योतितात्मा तथा मुनिः ॥ १६ ॥
 प्रह्वन्नं परमं ज्योति, रात्मना ज्ञानभस्मना; क्षणादावि-
 र्भवत्युग्र, ध्यानवातप्रचारतः ॥ १७ ॥ परकीय प्रवृत्तौ
 ये, मूकांधवधिरोपिताः; स्वगुणार्जनसङ्गास्तैः; परम
 ज्योति रायते ॥ १८ ॥ परेषां गुण दोषेषु, दृष्टिस्ते
 विपदायिनी; स्वगुणानुभवालोकाद्, दृष्टिः पियूष
 वर्षिणी ॥ १९ ॥ स्वरूपदर्शनं श्लाघ्यं, पररूपेक्षणं बृथा;
 एतावदेव विज्ञानं, परं ज्योतिः प्रकाशकं ॥ २० ॥
 स्तोकमप्यात्मनो ज्योतिः, पश्यतो दीपं बद्धितं; अंधस्य
 दीपशतवत्, परं ज्योतिर्न बह्वपि ॥ २१ ॥ समता
 मृतमज्ञानां, समाधिधूतपाप्मनां; रत्नत्रयमयं शुद्धं,
 परं ज्योतिः प्रकाशते ॥ २२ ॥ तीर्थकरा गणधरा लं-
 धि सिद्धाश्च सार्धवः; संजातास्त्रि जगद्व्याः, पर-

ज्योतिःप्रकाशतः ॥ २३ ॥ न रागं नापि न द्वेषं.
 विषमेषु यदा व्रजेत् ओदासीन्य निमग्नात्मा, तदा-
 श्रोति परं महः ॥ २४ ॥ विज्ञाय परमज्योति, मांहा-
 त्म्य मिदमुत्तमं यः स्थैर्यं याति लभते, स यशोविजय-
 त्रियं ॥ २५ ॥

भाष्यं यत्रोचितवर्मा उवाच्यापनी हव.
 श्री परमात्म दर्शन पचीशी.

भगवद्गव हव.

परमात्मा परं ज्योतिः, परमेश्वरि निर्मलः, अत्र
 सत्त्वगुणः शून्यः, स्वयं न ज्ञेयमात्रिनः ॥ १ ॥ त्रि-
 विधं सत्त्वं, अत्र यत्र अनिष्टिनं, अद्वयं ज्ञानं
 सत्त्वं, सत्त्वगुणं परमात्मने ॥ २ ॥ अविद्या तद्वि-
 शेषं विद्वत्पुत्रं सत्त्वगुणं निरवधारितं
 सत्त्वगुणं तद्विषयं ॥ ३ ॥ परमात्मा तद्विषयं

न यत्र मनसो गतिः; शुद्धानुभवसंवेद्यं, तद्रूपं परमा-
 त्मनः ॥ ४ ॥ न स्पर्शो यस्य नो वण्णो, न गंधो न
 रसश्चूतिः; शुद्धचिन्मात्र गुणवान्, परमात्मा स गी-
 यते ॥ ५ ॥ माधुर्यातिशयो यद्वा, गुणौघः परमा-
 त्मनः स्तथाख्यातुं न शक्योऽपि, प्रत्याख्यातुं न श-
 क्यते ॥ ६ ॥ बुद्धो जिनो हृषीकेशः शंभु ब्रह्मादिपू-
 र्व्यः; इत्यादिनामभेदेऽपि, नार्थतः सविभिद्यते ॥ ७ ॥
 धावंतोऽपि नयानैके, तत् स्वरूपं स्पृशन्ति न । समु-
 द्रा इव कल्लोलैः, कृत प्रतिनिवृत्तयः ॥ ८ ॥ शब्दो-
 परक्तद्रूपं बोधकृन्नयपद्धतिः; निर्विकल्पं तु तद्रूपं,
 गम्यं नानुभवं विना ॥ ९ ॥ केषां न कल्पनादर्वी,
 शास्त्रक्षीरान्नगाहिनी; स्तोकास्तत्त्वरसास्वाद, विदोनु-
 भव जीव्हया ॥ १० ॥ जितेन्द्रिया जितक्रोधा, दा-
 न्तात्मानः शुमाशयाः परमात्मगतिं वान्ति, विभि-
 न्नेरापिवर्त्मभिः ॥ ११ ॥ नूनं मुमुक्षवः सर्वे, परमेश्व-
 रसेवकाः; दूरासन्नादिभेदस्तु, तद् भृत्यत्वं निहन्ति
 न ॥ १२ ॥ नाममात्रेण ये दृष्टा, ज्ञानमार्गविवर्जिताः;

न पश्यन्ति परात्मानं, ते घृका इव भास्करम् ॥१३॥
 श्रमः शास्त्राश्रयः सर्वो, यदज्ञानेन फलेष्टहिः प्यात-
 व्योऽयमुपास्योऽयं, परमात्मानिरंजनः ॥ १४ ॥ ना-
 न्तरागो न मिथ्यात्वं, हास्यो रत्यरती च नः तभी-
 र्यस्य जुगुप्सा नो, परमात्मा स मे गतिः ॥ १५ ॥
 न शोको यम्यनो कामो, नाज्ञानाविगति म्मयाः नो-
 यकाशध निद्रायाः, परमात्मा स मे गतिः ॥ १६ ॥
 गगदेषो हतो येन, जगत्त्रयभयंकरोः स प्रागं प-
 मात्मा मे, श्मश्रेऽपि जागरेऽपि या ॥ १७ ॥ उपाधि-
 जानिता भारा, ये ये जन्मजगादिकाः तेषां तेषां नि-
 धेधेन, गिदं रूपं परात्मनः ॥ १८ ॥ अत्र दृष्ट्याति-
 तो भीति, गिद्वान्ताः कथयन्ति नः पश्यु पश्यु नं
 नितांशं, तस्यस्य कथयन्त ॥ १९ ॥ जानन्ति
 पश्यन्ति नः न शङ्कन्ति युगं युगानः श्रमपुष्टु
 श्रमपुष्टु, श्रम गिद्वान्ताः जन्मजगादिकाः युगजुगान्त-
 रान्तं न शङ्कन्ति नः न शङ्कन्ति नः न शङ्कन्ति नः
 न शङ्कन्ति नः न शङ्कन्ति नः न शङ्कन्ति नः

योगमयमूर्तयः, आकालं परमात्मनः, सिद्धाः सन्ति-
 निरामयाः, ॥ २२ ॥ लोकाग्रशिखरारूढाः, स्वभावस-
 मवस्थिताः; भवप्रपंचनिर्मुक्ता, युक्तानन्तावगाहनाः,
 ॥ २३ ॥ इलिका भ्रमरीध्यानाद्, भ्रमरीत्वं यथाऽश्रुते;
 तथा ध्यायन् परात्मानं, परमात्मत्वमाप्नुयात्. ॥ २४ ॥
 परमात्म गुणानेवं, ये ध्यायन्ति समाहिताः; लभन्ते
 निभृतानंदा, स्ते यशोविजय श्रियम्. ॥ २५ ॥

ययास्वी धर्मेशीलमद्वाराजाधिराज श्रीकुमारपालकृत आत्मनिन्दारूप.

जिनेन्द्र स्तुति.

उपजाति वृत्तम्.

नम्राखिलाखंडलमौलिरत्न, रश्मिच्छटापल्लवितां-
 विपीठ; विध्वस्तविश्वव्यसनप्रबंध-त्रिलोकबंधो जं-
 यताज्जिनेन्द्र. ॥ १ ॥ मूढोऽस्म्यहं विज्ञपयामि यत्त्वा
 मपेतरागं भगवन् कृतार्थम्; नहि प्रभुणामुचितस्वरूप

निरूपणाय क्षमतेर्थिवर्गः ॥२॥ मुक्तिंगतेपीश विशुद्ध
चित्ते. गुणाधिरोपेण समासि साक्षात्: भानुर्दरीषा-
नपि दर्पणेशु, संगान्न किञ्चोत्तयते गृहान्तः ॥ ३ ॥
तय स्तवेन श्रयमंगभाजां, भजन्ति जन्मार्जितपात-
कानि: कियञ्चिरं चंद्रश्चेर्मरीचि-स्तोमे तमामि-
म्यनिमुद्रहन्ति ॥ ४ ॥ शरण्यकारुण्यपरः परंपर-
नितामि मोहज्वरमाश्रितानाम्: मम स्वदाज्ञां यततो-
पिमृष्टां-शान्तिं नयान्येष कृतोऽपि हेतोः ॥ ५ ॥
भगवद्गीतार्थन्यायार्थगतं, त्यामाश्रितां मुक्तिं मां वि-
द्यातुः कदाप्येवमर्जितनृप्यमानं, ग्नप्रयं मे गदुपेक्ष-
सिम्, ॥ ६ ॥ लब्धोऽसि मे श्रमयसामहात्म्या, भव-
पुष्टो मं-भक्त्या कर्षयितुः आः पारसिंहेन नतो म-
भक्त्या, न प्रयितो नाथ न नु श्रुतोऽसि ॥ ७ ॥
मोक्षार्थं भक्त्या नृपतिर्दत्तेन मां कर्ममहादृष्ट्या
कर्मिणि दृष्टव्यमस्मत्पुत्रं, मम प्रभोऽस्य भक्त्या
॥ ८ ॥ कदा मया भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या
॥ ९ ॥ भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या भक्त्या

निहोर्भवतास्मि नाथ. ॥९॥ तव त्रियामापतिकान्ति
 कान्तेर्गुणैर्नियम्यात्ममनः प्लवंगम्; कदा त्वदा-
 शामृतपानलोलः स्वामिन् परब्रह्मरतिं करिष्ये.
 ॥ १० ॥ एतावतीं भूमिमहं त्वदधि-पद्मप्रसादादा-
 गतवानधीश. हठेन पापास्तदपि स्मराद्या, हि मामका-
 र्येषु नियोजयन्ति. ॥११॥ भद्रं न किं त्वय्यपि नाथ-
 नाथे, संभाव्यते मे यदपि स्मराद्याः अपाक्रियन्ते
 शुभभावनाभिः पृष्ठिं न मुंचन्ति तथापि पापाः ॥१२॥
 भवांबुराशौ भ्रमतः कदापि, मन्ये न मे लोचनगो-
 चरो मूः; निस्सीमसीमन्तकनारकादि-दुःखातिथित्वं
 कः मन्यथेश. ॥ १३ ॥ चक्रासिचापांकुशवज्रमुख्यैः,
 सल्लक्षणैर्लाक्षितमंहियुग्मम्; नाथ. त्वदीयं शरणं गतो-
 स्मि, दुर्वारमोहादिविपक्षभातिः ॥ १४ ॥ अगण्यका-
 रुण्य शरण्य पुण्य, सर्वज्ञ निष्कण्टक विश्वनाथ; दीर्न
 हताशं शरणागतं च, मां रक्षरक्ष स्मरभिल्लभल्लेः
 त्वया विना दुष्कृतचक्रवालं, नान्यः क्षयं नेतुमलं
 ममेश; किंवा विपक्षप्रतिचक्रमूलं, चक्रं विना वे-तु-

मलं भविष्युः ॥ १६ ॥ यदेवदेवोसि महेश्वरो
 वृद्धोसि विश्वत्रयनायकोसि तेनान्तरंगाग्निनाभिः
 त्वाग्रतो गोदामि हा सखेदम् ॥ १७ ॥ स्वामि
 धर्मव्यसनानि हित्वा मनःसमार्थो निदधामि यातः
 तावत्कृपेयान्तरवैशिणो मा-मनल्पमोहात्परमं न
 न्ति ॥ १८ ॥ त्वदागमादेषि सर्वे देव मोहादपि
 गन्मम वैशिणोऽर्माः तथापि मुदस्य परमपुण्या न
 र्गतिर्गो हि न किमप्यदुल्यम् ॥ १९ ॥ स्वेष्टैर्गुणैः
 रतिगन्तव्ये, विद्वेद्योर्माभिरनेकगोहम् प्राप्ति
 दानि भुवनैर्गो, प्रागस्य मां गन्तव्यादर्थानना
 तिगन्तव्ये वि मन्तव्ये, भू-गन्तव्यादर्थानना
 र्गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना, गन्तव्यादर्थानना
 गन्तव्यादर्थानना ॥ २० ॥ गन्तव्यादर्थानना
 गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना
 गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना
 गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना
 गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना गन्तव्यादर्थानना

स्यैव ॥ २३ ॥ सामर्थ्यमेतद् भवतोस्ति सिद्धिः, स-
 त्वानशेषानपि नेतुमीशः क्रिया विहीनं भवदंघ्रिलीनं
 दीनं न किं रक्षसि मां शरण्यः ॥ २४ ॥ त्वत्पादपद्माद्वितीयं
 जिनेन्द्र, स्फुरत्यजस्रं हृदि यस्य पुंसः, विश्वत्रयी श्रीरपि
 नूनमेति, तत्राश्रयार्थं सहचारिणीव ॥ २५ ॥ अहं
 प्रभो निर्गुण चक्रवर्ती, क्रूरो दुरात्मा हतकः सपाप्माः
 ही दुःस्वराशौ भववारिराशौ, यस्मान्निमग्नोस्मि
 भवद्विमुक्तः ॥ २६ ॥ स्वामिन्निमग्नोस्मि सुधासमुद्रे,
 यन्नेत्रपात्रातिथिरद्यमेभूः चिन्तामणौ स्फूर्जति पाणि-
 पद्मे पुंसामसाध्यो नहि कश्चिदर्थः ॥ २७ ॥ त्वमेव
 संसारमहांदुराशौ, निमज्जातो मे जिन यानपात्रम्;
 त्वमेव मे श्रेष्ठसुखैकधाम, विमुक्तिरामाघटनाभिरामः
 ॥ २८ ॥ चिन्तामणिस्तस्य जिनेश पाणौ, कल्पद्रुम-
 स्तस्य गृहांगणस्थः, नमस्कृतो येन सदापि भक्त्या,
 स्तोत्रैः स्तुतो दामभिरर्चितोसि ॥ २९ ॥ निमील्य
 नेत्रे मनसः स्थिरत्वं, विधाय यावज्जिन चिन्तयामि;
 त्वमेव तावन्न परोस्ति देवो, निःशेषकर्मक्षयहेतु-
 रत्र ॥ ३० ॥

वमन्नित्युक्तम्.

भक्त्या स्तुता अपि परे पर्या परेभ्यो. मुनि-
जिनेन्द्र ददने न कथंचनापि: सिक्ताः सुधारसर्प-
रपि निम्बशृङ्गा, विश्राणयन्ति नहि नूतफलं कदा-
चित्. ॥ ३१ ॥

मायिनां वृत्तम्.

भयजन्यनिधिमप्याश्रय निम्नार्यकार्गः. शिव-
मन्त्रदुर्म्या निर्गुणोपि न्ययाहमः नहि गुणमगुणं वा
संश्रितानां मतान्तो. निम्बमरुणाश्रयः मांशा वि-
म्वरान्ति. ॥ ३२ ॥

मायिनां वृत्तम्.

मायिनां वृत्तम्. भयजन्यनिधिमप्याश्रय निम्नार्यकार्गः. शिव-
मन्त्रदुर्म्या निर्गुणोपि न्ययाहमः नहि गुणमगुणं वा
संश्रितानां मतान्तो. निम्बमरुणाश्रयः मांशा वि-
म्वरान्ति. ॥ ३२ ॥

संस्कृत तीर्थवंदना.

सम्भरा वृत्तम्.

सद्भक्त्या देवलोके रवि शशि भुवने, व्यं-
 राणां निकाये; नक्षत्राणां निवासे, ग्रहगणपटले, तार-
 काणां विमाने; पाताले पन्नगेंद्रे, स्फुटमणि किरणे,
 ध्वस्तसान्द्रांधकारे; श्रीमत् तीर्थकराणां प्रतिदिवसमहं
 तत्र चैत्यानि वंदे. ॥ १ ॥ वैताढये मेरुशृंगे, रुचक-
 गिरिवरे, कृंडले हस्तिदंते; वक्षारे, कूट नंदीश्वर
 कनकगिरौ, नैपथे नीलवंते; चित्रे शैले विचित्रे, यम-
 कगिरिवरे चक्रवाले हिमाद्रौ; श्रीमत् ॥ २ ॥ श्री-
 शैले विंध्यश्रंगे विमलगिरिवरे ह्यर्बुदे पावके वा; स-
 म्मते तारके वा कुलगिरिशिखरेऽष्टापदे स्वर्णशैले,
 सद्माद्रौ वैजयंते विपुलगिरिवरे गुर्जररोहणाद्रौ; श्री०
 ॥ ३ ॥ आघाटे मेदपाटे क्षितितटमुकुटे चित्रकूटे;
 त्रिकूटे; लाटे नाटे च घाटे विटपि घनतटे देव-
 कूटे विराटे; कर्णाटे हेमकूटे विकटतरकटे चक्रकूटे
 च भेदे. श्री० ॥ ४ ॥ श्रीमाले मालवे वा, मलियनि

बलये, यानिञ्चैत्यालयानि ॥ ९ ॥ इत्थं; श्री जैनचैत्य,
 स्तवनमनुदिनं, ये पठन्ति प्रवीणाः; प्रोद्यतुः कल्याण
 हेतुं, कलिमलहरणं, भक्ति भाज स्त्रि संध्यम्; तेषां,
 श्री तीर्थयात्रा, फलमतुलमलं, जायते मानवानाम्;
 कार्याणां, सिद्धि रुच्चैः प्रमुदितमनसां, चित्तमानन्द-
 कारि ॥ १० ॥

॥ श्री तत्त्वार्थसूत्रम् ॥

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ १ ॥
 तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनम् ॥ २ ॥ तन्निसर्गादधि-
 गमाद्वा ॥ ३ ॥ जीवाजीवाश्रवबंधसंवरेनिर्जरामोक्षा-
 स्तत्त्वम् ॥ ४ ॥ नोमस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः
 ॥ ५ ॥ प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ६ ॥ निर्देशस्वामित्व-
 साधनाधिकरणास्थितिविधानतः ॥ ७ ॥ मतिश्रुताव-
 धिमनःपर्यायकेवलानि ज्ञानम् ॥ ८ ॥ सत्संख्याक्षेत्र
 स्पर्शनकालांतरभावाल्पबहुत्वैश्च ॥ ९ ॥ तत्प्रमाणे

पलब्धेरुन्मत्तवत् ॥३३॥ नेगमसंग्रहव्यवहारजुसूत्रश
 दानयाः ॥ ३४ ॥ आद्य शब्दो द्वित्रिभेदो ॥ ३५ ॥

॥ इति प्रथमोऽध्यायः ।

॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

औपशमिकक्षाधिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य स्व
 तत्वमौदयिकपारिणामिकौ च ॥ १ ॥ दिनवाष्टादशौ-
 कविंशतित्रिभेदा यथाक्रमम् ॥ २ ॥ सम्यक्त्वचारित्रे
 ॥ ३ ॥ ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च
 ॥ ४ ॥ ज्ञानाज्ञानदर्शनदानादिलब्धयश्चतुस्त्रिपञ्च-
 भेदाः सम्यक्त्वचारित्रसंयमासंयमाश्च ॥ ५ ॥ गति
 कपायलिङ्गमिथ्यादर्शनाज्ञानासंयतासिद्धत्वलेश्याश्च-
 तुल्लोकैकैकैकपद् भेदाः ॥ ६ ॥ जीवभव्याभव्यत्वादीनि
 च ॥ ७ ॥ उपयोगो लक्षणम् ॥ ८ ॥ सद्विविधोऽष्ट
 चतुर्भेदः ॥ ९ ॥ संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥ समनस्का
 असनस्काः ॥ ११ ॥ संसारिणस्त्रसस्थावराः ॥ १२ ॥
 पृथिव्यंबुवनस्पतयःस्थावराः ॥ १३ ॥ तेजोवायुर्द्वाद्रि-
 यादयश्च त्रसाः ॥ १४ ॥ पञ्चेंद्रियाणि ॥ १५ ॥ द्विवि-

संवन्धेच ॥ ४२ ॥ सर्वस्य ॥ ४३ ॥ तदादीनि भाज्यानि
 युगपदेकस्याचतुर्भ्यः ॥ ४४ ॥ निरूपभोगमन्त्यम् ॥ ४५ ॥
 गर्भसंमूर्धनमाद्यम् ॥ ४६ ॥ वेक्रियमौपपातिकम् ॥ ४७ ॥
 लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४८ ॥ शुभं विशुद्धमव्याधाति
 चाहारकं चतुर्दशपूर्वधरस्यैव ॥ ४९ ॥ तैजसमपि
 ॥ ५० ॥ नारकसंमूर्च्छिनोनपुंसकानि ॥ ५१ ॥ न देवाः
 ॥ ५२ ॥ औपपातिकचरमदेहोत्तमपुरूषासंख्येयवर्षा-
 युपोऽनपवर्षायुषः ॥ ५३ ॥

॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

रत्नशर्करावालुकापंकधूमतमो महातमः प्रभा-
 भूमयोधनांबुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोऽद्यः पृथुतराः
 ॥ १ ॥ तासु नारकाः ॥ २ ॥ नित्याशुभतरलेश्यापरि-
 णामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥ परस्परोदीरितदुःखाः
 ॥ ४ ॥ संक्लिष्टासुरोदीरितदुःखाश्चप्राक् चतुर्थ्याः ॥ ५ ॥
 तेज्वेकत्रिसप्तदशसप्तदश द्वाविंशतित्रयस्त्रिंशत्सागरो-

पमासत्वानांपरास्थितिः ॥ ६ ॥ जंबूद्वीपलवणादृष
 शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥ द्विर्द्विर्विष्कंभाः पूर्वा
 परिक्षेपिणो बलयाकृतयः ॥ ८ ॥ तन्मध्ये मेरुना
 भिर्द्वितोयोजनशतसहस्रविष्कंभो जंबूद्वीपः ॥ ९ ॥ तत्र
 भरतहेमवतहरिविदेहरम्यकू हेरण्यवतैरावतवर्षाः क्षे
 त्राणि ॥ १० ॥ तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमव
 त्महाहिमवान्निपथनीलरूक्मिशिखरिणो वर्षधरपर्वता
 ॥ ११ ॥ द्विर्धातकीखंडे ॥ १२ ॥ पुष्करार्धे च ॥ १३ ॥
 प्राग्मानुषोत्तरान्मनुष्याः ॥ १४ ॥ आर्यास्त्रिंशद्व
 भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र देवकूरुत्तरादु
 रूभ्यः ॥ १५ ॥ नृस्थिती पगपरे त्रिपल्यापमानमुह
 ॥ १७ ॥ निर्यग्योनीनां च ॥ १८ ॥

॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

देवाधनुर्निकायाः ॥ १ ॥ तृतीयः पानलेख्यः
 ॥ २ ॥ दशाष्टरं च द्वादश विकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यन्ता

॥ ३ ॥ इंद्रसामानिकत्रायस्त्रिंशपारिपद्यात्मरक्षलोक-
 पालानीकप्रकीर्णकाभियोग्याकिल्विपेकाश्चैकशः ॥ ४ ॥
 त्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ज्याव्यंतरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥ पू-
 र्वयोर्द्दिद्राः ॥ ६ ॥ पीतांतलेश्याः ॥ ७ ॥ कायप्रवी-
 चारा आपेशानात् ॥ ८ ॥ शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनः
 प्रवीचाराद्वयोर्द्दयोः ॥ ९ ॥ परेऽप्रवीचाराः ॥ १० ॥
 भवनवासिनोऽसुरनागविद्युत्सुपर्णाग्निवातस्तनितोद-
 धिद्वीपदिक्कुमाराः ॥ ११ ॥ व्यंतराः किंनरकिंपुरुषम-
 होरगगांधर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ १२ ॥ ज्योति-
 ष्काः सूर्याचंद्रमसोऽग्रहनक्षत्रप्रकीर्णताराश्च ॥ १३ ॥
 मेरुप्रदक्षिणानित्यगतयोऽनृलोके ॥ १४ ॥ तत्कृतः का-
 लविभागः ॥ १५ ॥ बहिरवस्थिताः ॥ १६ ॥ वैमा-
 निकाः ॥ १७ ॥ कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १८ ॥
 उपर्युपरि ॥ १९ ॥ सौधमैशानसनत्कुमारमाहेंद्रब्रह्मलो-
 कलांतकमहाशुक्रसहस्रारेष्वानतप्राणतयोरारणाच्यु-
 तयोर्नवसु ग्रैवैयकेषु विजयवैजयंतजयंतापराजितेषु
 सर्वार्थसिद्धे च ॥ २० ॥ स्थितिप्रभावसुखद्युतिलेश्या-

विशुद्धीं द्रियावधिविषयतोऽधिकाः ॥ २१ ॥ गतिश्च
 रीरपरिग्रहाभिमानतो हीना ॥ २२ ॥ उह्वासाहारके
 दनोपपातानुभावतश्च साध्याः ॥ २३ ॥ पीतपद्मशु-
 क्लेद्याद्वित्रिशेषेषु ॥ २४ ॥ प्राग्भवेयकेभ्यः कल्पाः
 ॥ २५ ॥ ब्रह्मलोकालयालोकांतिका ॥ २६ ॥ सारस्व-
 तादित्यवन्धरुणगर्दतोयतुपिताव्यावाधामरुतः ॥ २७ ॥
 विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २८ ॥ औपपातिकमनुष्ये-
 भ्यः शेषास्तिर्यग्योनयः ॥ २९ ॥ स्थितिः ॥ ३० ॥ भ-
 वनेषु दक्षिणार्धाधिपतीनां पत्योपममध्यर्धम् ॥ ३१ ॥
 शेषाणां पादोने ॥ ३२ ॥ असुरेन्द्रयोः सागरोपममधि-
 क्रम ॥ ३३ ॥ सौधर्मादिषु यथाक्रमम् ॥ ३४ ॥ सा-
 गरोपमे ॥ ३५ ॥ अधिके च ॥ ३६ ॥ मतसनरुमां
 ॥ ३७ ॥ विशेषत्रिसप्तदशकादशत्रयोदशपञ्चदशभि-
 रधिकानि च ॥ ३८ ॥ आगन्तव्युनादृष्ट्वमेकैकेन न-
 यस्तु प्रवेयकेषु विजयादिषु स्वार्थमिह च ॥ ३९ ॥
 अपराधव्यापममधिकं च ॥ ४० ॥ सागरोपमे ॥ ४१ ॥
 अधिकं च ॥ ४२ ॥ पन्नः पन्नः पुर्यापुर्यान्तग ॥

॥ ४३ ॥ नारकाणां च द्वितीयादिषु ॥ ४४ ॥ दश
 वर्षसहस्राणि प्रथमायाम् ॥ ४५ ॥ भवनेषु च ॥ ४६ ॥
 व्यंतराणां च ॥ ४७ ॥ परा पत्न्योपमम् ॥ ४८ ॥
 ज्योतिष्काणामधिकम् ॥ ४९ ॥ ग्रहाणामेकम् ॥ ५० ॥
 नक्षत्राणामर्द्धम् ॥ ५१ ॥ तारकाणां चतुर्भागः ॥ ५२ ॥
 जघन्यात्वष्टभागः ॥ ५३ ॥ चतुर्भागः शेषाणाम् ॥ ५४ ॥
 ॥ इति चतुर्योऽध्यायः ॥

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

अजीवकायाधर्माधर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥ द्र-
 व्याणि जीवाश्च ॥ २ ॥ नित्यावस्थितान्यरूपीणि ॥ ३ ॥
 रूपिणः पुद्गलाः ॥ ४ ॥ आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ५ ॥
 निष्क्रियाणि च ॥ ६ ॥ असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्म-
 योः ॥ ७ ॥ जीवस्य च ॥ ८ ॥ आकाशस्यानन्ताः
 ॥ ९ ॥ संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानाम् ॥ १० ॥ नाणोः
 ॥ ११ ॥ लोकाकाशेऽवगाहः ॥ १२ ॥ धर्माधर्मयोः कृ-
 त्स्ते ॥ १३ ॥ एक प्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानाम् ॥ १४ ॥

असंख्येयभागादिपुजीवानाम् ॥१५॥ प्रदेशसंहारावि-
 र्गाभ्यां प्रदीपवत् ॥१६॥ गतिस्थित्युपग्रहो धर्माधर्मयो-
 र्पकारः ॥ १७ ॥ आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥ शरीर-
 वाङ्मनःप्राणापानाःपुद्गलानाम् ॥ १९ ॥ सुखदुःख
 जीवितमरणोपग्रहाश्च ॥२०॥ परस्परोपग्रहो जीवानाम्
 ॥२१॥ वर्तनापरिणामः क्रियापरत्वापरत्वे च कालस्या ॥२२॥
 स्पर्शरसगंध वर्णव्रंतः पुद्गलाः ॥ २३ ॥ शब्दगंध सौ-
 क्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतव्रंतश्च ॥२४॥
 अणवः स्कंधाश्च ॥२५॥ संघातभेदेभ्य उत्पद्यन्ते ॥२६॥
 भेदादणुः ॥२७॥ भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषाः ॥ २८ ॥
 उत्पादव्ययघोषव्ययुक्तं सत् ॥ २९ ॥ तद्भावाव्ययं
 नित्यम् ॥ ३० ॥ अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३१ ॥ म्लिग्ध
 रुक्षत्वाद्वंधः ॥ ३२ ॥ न जघन्यगुणानाम् ॥ ३३ ॥
 गुणमाम्ये सदृशानाम् ॥ ३४ ॥ इत्यधिकादि गुणानां
 तु ॥ ३५ ॥ ग्रंथे समाधिको पारिणामिको ॥ ३६ ॥
 गुणवर्णययद्वयम् ॥ ३७ ॥ कालश्चेत्येके ॥ ३८ ॥
 मोक्षान्तममयः ॥ ३९ ॥ द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः

४० ॥ तद्भावः परिणामः ॥ ४१ ॥ अनादिरादि-
श्व ॥ ४२ ॥ रूपिष्वादिमान् ॥ ४३ ॥ योगोपयोगो
विषे ॥ ४४ ॥

॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ षष्ठाध्यायः

कायवाह्मनःकर्म योगः ॥ १ ॥ स आश्रवः
॥ २ ॥ शुभः पुण्यस्य ॥ ३ ॥ अशुभः पापस्य ॥ (शेषं
पापम्) ॥ ४ ॥ सकपायाकपाययोः सांपरायिकेर्याप-
ययोः ॥ ५ ॥ इंद्रियकपायावतक्रियाः पंचचतुःपंचप-
चविंशतिसंख्याः पूर्वस्य भेदाः ॥ ६ ॥ तीव्रमंदज्ञाता-
ज्ञातभाववीर्याधिकरणविशेषेभ्यस्ताद्विशेषे (विशेषात्त-
द्विशेषः) ॥ ७ ॥ अधिकरणं जीवाजीवाः ॥ ८ ॥ आद्यं
संरंभसमारंभारंभयोगकृतकारितानुमतिकपायं विशे-
षोत्त्रिंशच्चतुश्चैकशः ॥ ९ ॥ निर्वर्त्तनानिक्षेपसंयो-
गानिसर्गाद्द्विचतुर्द्वित्रिभेदाः परं ॥ १० ॥ तत्प्रदोषनि-
वृत्तमात्सर्यातिरायासादनोपधाताज्ञानदर्शनावरणयोः

पर्ययो नीचैर्दृश्यनुत्सेको चोत्तरस्य ॥ १५ ॥ विघ्नकर-
णमंतरायस्य ॥ १६ ॥

॥ इति षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

हिंसानृतस्तेयाव्रह्मपरिग्रहेभ्योविरतिर्ब्रतम् ॥ १ ॥
देशसर्वतोऽणुमहती ॥ २ ॥ तत्स्थैर्यार्थं भावनाःपञ्च
पञ्च ॥ ३ ॥ हिंसादिष्विहामुत्रचापायावद्यदर्शनम् ॥ ४ ॥
दुःखमेववा ॥ ५ ॥ मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थ्यानि
सत्त्वगुणाधिकक्लिश्यमानाविनेयेषु ॥ ६ ॥ जगरत्काय-
स्वभावौ च संवेगवैराग्यार्थम् ॥ ७ ॥ प्रमत्तयोगात्प्रा-
णव्यपरोपणं हिंसा ॥ ८ ॥ असदभिधानमनृतम् ॥ ९ ॥
अदत्तादानं स्तेयम् ॥ १० ॥ मैथुनमव्रह्म ॥ ११ ॥
मूर्छा परिग्रहः ॥ १२ ॥ निःशल्यो व्रती ॥ १३ ॥
अगार्यनगरश्च ॥ १४ ॥ अणुव्रतोऽगारी ॥ १५ ॥
दिग्देशानर्थदण्डविरतिसामायिक-पौषधोपवासोपभोग-
परिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रतसंपन्नश्च ॥ १६ ॥

मारणांतिर्की संलेखनां जोपिता ॥ १७ ॥ शंका
 क्षाविचिकित्सान्यदृष्टिप्रशंसा संस्तवाः सम्यग्दृष्टेति-
 चाराः ॥ १८ ॥ व्रतशीलेषु पंच पंच यथाक्रमम् ॥ १९ ॥
 बंधबंधवृत्तिच्छेदातिभारारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २० ॥
 मिथ्योपदेशरहस्याभ्याख्यानकूटलेखक्रिया न्यासाप-
 हार साकारमंत्रभेदाः ॥ २१ ॥ इतेनप्रयोगतदाहता
 दानविरुद्धराज्यातिक्रमहीनाधिकमानोन्मानप्रतिरूप
 कव्यवहाराः ॥ २२ ॥ परविवाहकरणेत्थरपरिहृतीता
 गमनानंगर्क्रीडातीव्रकामाभिनिवेशाः ॥ २३ ॥ क्षेत्र
 वास्तुहिर्गण्यसुवर्णधनधान्यदासीदासकुप्यप्रमाणानि
 क्रमाः ॥ २४ ॥ ऊर्ध्वाधश्चिन्त्यगुह्यनिक्रमः क्षेत्ररुदि-
 म्मृत्यन्तर्धानानि ॥ २५ ॥ आनयनप्रेत्यप्रयोगशङ्क
 पानुपानपुद्गलप्रक्षेपाः ॥ २६ ॥ कंदर्पकोट्यमोर्ग
 र्ममाध्याधिकरणोपभोगाधिकृतानि ॥ २७ ॥ योग
 दुःप्रतिष्ठानानादग्मृत्यनुपस्थापनानि ॥ २८ ॥ अ
 ष्येतिनाप्रमार्जितोन्मर्गादानानि क्षेत्रसंस्कारोपक्रम
 नादग्मृत्यनुपस्थापनानि ॥ २९ ॥ मदिनमर

मित्राभिपवदुःपत्रवाहाराः ॥ ३० ॥ सचित्तनिक्षेपपि-
 धानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः ॥ ३१ ॥ जीवित
 मरणाशंसा मित्रानुरागसुखानुबन्धनिदानकरणानि ॥ ३२ ॥
 अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानम् ॥ ३३ ॥ विधिद्रव्य
 दातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३४ ॥

॥ इति सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बन्धहेतवः
 ॥ १ ॥ सकपायत्वाङ्गीविः कर्मणो योग्यान्पुद्गला
 नादत्ते ॥ २ ॥ स बन्धः ॥ ३ ॥ प्रकृतिस्थित्यनुभावप्र-
 देशास्तद्विधयः ॥ ४ ॥ आद्योज्ञानदर्शनावरणवेदनीय
 मोहनीयायुष्कनामगोत्रांतरायाः ॥ ५ ॥ पञ्चनवद्व्यष्टा
 विंशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्द्विपञ्चभेदा यथाक्रमम् ॥ ६ ॥
 मत्यादीनां ॥ ७ ॥ चक्षुरचक्षुरवधिकेवलानां निद्रा
 निद्रानिद्राप्रचलाप्रचलाप्रचलास्त्यानशद्विवेदनी या-
 नि च ॥ ८ ॥ सदसद्वेद्ये ॥ ९ ॥ दर्शनचारित्रमोहनीय

सः यथानाम ॥ २३ ॥ ततश्च निर्जरा ॥ २४ ॥ नामप्रत्ययाः
सर्वतोयोगविशेषास्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाढस्थिताः सर्वात्म-
प्रदेशेष्वनंतानंतप्रदेशाः ॥ २५ ॥ सद्देयसम्यक्त्वहास्य
रतिपुरुषवेदशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यम् ॥ २६ ॥

॥ इति अष्टमोऽध्यायः ॥

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

आश्रवनिरोधः संवरः ॥ १ ॥ गुप्तिसमितिधर्मानुप्रे-
क्षापरिपहजयचारित्रैः ॥ २ ॥ तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥
सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥ इर्याभाषेपणादाननि-
क्षेपोत्सर्गाः समितयः ॥ ५ ॥ उत्तमः क्षमामार्दवार्ज-
वशौचंसत्यसंयमतपस्त्यागार्किचन्यग्रह्यचर्याणि धर्मः
॥ ६ ॥ अनित्याशरणसंसारैकत्वान्यत्वाशूचित्वाश्रव-
संवरनिर्जरालोकवोधि दूर्लभधर्मस्वाख्यातस्वतत्वानु-
चितनमनुप्रेक्षाः ॥ ७ ॥ मार्गाच्यवननिर्जरार्थं परि-
पोढव्याः परिपहाः ॥ ८ ॥ क्षुत्पिपासाशीतौष्णदंशम-
शकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिपद्याशय्याक्रोशवधयाचना-

लाभरोगतृणस्पर्शमिलसत्कारपुरस्कारप्रज्ञाज्ञानदर्शना-
 नि ॥ ९ ॥ सुक्ष्मसंपरायछद्मस्थवीतरागयोश्चतुर्दश
 ॥ १० ॥ एकादश जिने ॥ ११ ॥ वादरसंपराये सर्वे
 ॥ १२ ॥ ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥ दर्शनमोहांत-
 राययोरदर्शनालाभौ ॥ १४ ॥ चारित्रमोहे नाग्न्यार-
 तिसूत्रीनिपद्याकोशयाचनासत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥
 वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥ एकादयो भाज्या युगपदेको-
 नविंशतिः ॥ १७ ॥ सामायिकछेदोपस्थाप्यपरिहारवि-
 भुद्धिसुक्ष्मसंपराययथाध्यातानि चारित्रम् ॥ १८ ॥
 अनशनाधमोदर्यश्रुतिपरिसंख्यानग्नपरित्यागविविक्त-
 दास्यासनकायक्रेडा वायं नपः ॥ १९ ॥ प्रायश्चित्तवि-
 नयवैयाश्रत्यन्यायव्युत्तमर्गध्यानान्युत्तम ॥ २० ॥
 नर चतुर्दश पंच द्विभेदं यथाक्रमं प्राग्व्यानात् ॥ २१ ॥
 ध्यानोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्तमर्गनपट्टेदृषी
 हागोपध्यापनानि ॥ २२ ॥ ज्ञानदर्शनचारित्रोपनामः
 ॥ २३ ॥ आचार्योपाध्यायनरसिद्धिद्विद्वत्कल्याणमहा-
 न्तसंन्यासुत्तमर्गज्ञानात् ॥ २४ ॥ याचनाश्रुत्तमानु-

प्रेक्षास्नायधर्मोपदेशाः ॥ २५ ॥ बाह्याभ्यन्तरोपध्योः
 ॥ २६ ॥ उत्तमसंहननस्यैकाग्रचित्तानिरोधश्च ध्यानम्
 ॥ २७ ॥ आमुहूर्त्तात् ॥ २८ ॥ आर्त्तरौद्रधर्मशुक्लानि
 ॥ २९ ॥ परे मोक्षहेतू ॥ ३० ॥ आर्त्तममनोज्ञानां
 संप्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३१ ॥
 वेदनायाश्च ॥ ३२ ॥ विपरीतं मनोज्ञानाम् ॥ ३३ ॥
 निदानं च कामोपहतचित्तानां पुनः ॥ ३४ ॥ तदवि-
 रतदेशविरतप्रमत्तसंयत्तानाम् ॥ ३५ ॥ हिंसाऽनृतस्ते-
 यविषयसंरक्षणेभ्यो रौद्रमविरतदेशविरतयोः ॥ ३६ ॥
 आज्ञाऽपायविपाकसंस्थानविचयाय धर्ममप्रमत्तसंय-
 तस्य ॥ ३७ ॥ ऊपशांतक्षीणकषाययोश्च ॥ ३८ ॥
 शुक्लेचाये ॥ ३९ ॥ पूर्वविदः पूर्वविदः ॥ ४० ॥ परे
 केवलिनः ॥ ४१ ॥ पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मक्रियाप्रति-
 पातिव्युपरतक्रियानिवृत्तीनि ॥ ४२ ॥ तत्त्र्येककाय-
 योगायोगानाम् ॥ ४३ ॥ एकाश्रये सवितर्के पूर्वे ॥
 ॥ ४४ ॥ अविचारं द्वितीयम् ॥ ४५ ॥ वितर्कःश्रुतम्
 ॥ ४६ ॥ विचारोऽर्थव्यंजनयोगसंक्रांतिः ॥ ४७ ॥ सम्य-

अथ श्रीमदाचार्यआनन्दसौगरसूरिविरचितः

श्री तत्त्वार्थपरिशिष्टम् ।

संस्तम्यां पञ्चधनुःशतमानं वपुः ॥ १ ॥ अर्वा-
 र्धार्ध आद्यादिप्रस्तटे हस्तत्रयं ॥ २ ॥ विरहश्चतु-
 विंशतिमुहूर्तसप्तपञ्चदशदिनैकद्विचतुःपणमासाः ॥ ३ ॥
 द्रव्यादिषु सेवातीर्थैः ॥ ४ ॥ उद्धृताश्चक्रिहरियुगलार्ह-
 ज्ञानयतिदेशसम्यक्त्ववन्तः ॥ ५ ॥ चत्वार्यर्धचत्वारि
 गव्यूतान्यवधिराद्ये परापरः ॥ ६ ॥ परतोऽर्धार्धगव्यू-
 तहीनं ॥ ७ ॥ विंशतिं^१दशाष्टशतचतुर्दशाष्टशतद्विचतु-
 रष्टशतचतुर्द्वा विंशत्यष्टशतदशविंशत्यष्टशतदशचतुः^८
 पृदशदशविंशतिदशपञ्चदशविंशत्यष्टशत विंशतिसि-
 द्विः^९ स्त्रीनपुंसकपुरुषगृहान्यस्वलिंग गुरुलघुमध्यावंगा-
 होर्ध्वार्धस्तिर्यङ्नरकतिर्यग्द्वयनरामरत्रिपृथ्वी भूदक-
 देववनस्पति तिर्यक्तिर्यक्स्त्री नारीव्यन्तरान्ततद्देवी-

लाः ॥ १५ ॥ आविदेहेभ्यो द्विगुण उभयतो वर्षवर्ष-
 धराणां व्यायामः ॥ १६ ॥ ब्रह्मासदेव्यावाप्तकमलाः
 गिर्युच्चत्वदंशगुणोद्देर्घ्या अर्धविस्तीर्णा दशयोजनोद्विधाः
 ॥ १७ ॥ गङ्गासिन्धू रोहितांशारोहिते हरिकान्ताहरि-
 सलिले सीतोदासीते नरकान्तानारीकान्ते सुवर्णरूप्य
 कूले रक्ताकरक्तवत्यौ भरतादिषु पूर्वपश्चिमोदधिगे
 ॥ १८ ॥ अपविदेहेभ्यो द्विगुणपरिवारा उभयतः
 ॥ १९ ॥ चतुर्दशसहस्राणि आदौ ॥ २० ॥ विदेहेषु
 चतुर्दशसहस्रपरिवारा द्वात्रिंशद्विजया द्विनदीका ॥ २१ ॥
 युष्मिक्षेत्रे चतुरशीतिसहस्रनदीके ॥ २२ ॥ षडन्तराः
 ॥ २३ ॥ चतुस्त्रिंशद्वैताढ्यविद्युत्प्रभनिषधनीलमाल्य-
 वत्सुरगिरिषु नव नव कूटाः ॥ २४ ॥ सौमनसगन्ध-
 रादनयोः सप्त ॥ २५ ॥ रुक्मिमहाहिमवतोरष्ट ॥ २६ ॥
 शैलरिहिमवतोरैकादश ॥ २७ ॥ षोडशसु वक्षस्का-
 ण्ये चत्वारः ॥ २८ ॥ शतद्वयं कनकगिरीणां ॥ २९ ॥
 चत्वारो वृत्तवैताह्याः ॥ ३० ॥ द्वौ चित्रविचित्रौ ॥
 ॥ ३१ ॥ द्वौ यमकसमकौ ॥ ३२ ॥ सुपमसुपम सुपम

पट्चतुश्च तुरष्ट क्रमात् देव्यः ॥ ४६ ॥ पञ्चासुरयोः ॥ ४७ ॥
 ऊर्ध्वः परिगृहीतेतराणां पल्यमधिकं सप्तपञ्चाशन्नवप-
 पञ्चाशत् द्वयोः ॥ ४८ ॥ ॥ द्वयोस्त्रयोदशद्वयोर्द्वादश
 पट् पञ्च चत्वारश्चत्वारोद्वयोश्चत्वारिदशोपरि प्रस्तटाः
 ॥ ४९ ॥ आद्यद्वये उत्कृष्टनिजप्रतरभक्तेष्टप्रतरगुणा
 अ ..

॥ ४९ ॥ शेषेषु विभेदेषस्य साधस्तना पुनः ॥ ४९ ॥
 - व

त्र्यक्षचतुरक्षवृत्ता दिक्षु द्वापष्टिरूपयैकैकहीना विमानाः
 ॥ ५० ॥ वृत्तमिन्द्रकं मध्ये ॥ ५१ ॥ स्वयंभूद्वीपेषोड-
 श ॥ ५२ ॥ न प्रागाल्यां पुष्पावकीर्णाः ॥ ५३ ॥ पट्
 सहस्राणि सामानिकाः ॥ ५४ ॥ चतुः पष्टिः पष्टिश्चा-
 सुरयोः ॥ ५५ ॥ चतुर्गुणा आत्मरक्षाः ॥ ५६ ॥ व्य-
 न्तराणां चत्वारि ॥ ५७ ॥ चतुर्त्रिंशच्चतुश्चत्वारिंशद-
 ष्त्रिंशत् पञ्चकृत्वः चत्वारिंशत् पञ्चाशच्चत्वारिंशद्वक्ष-
 उत्तरतश्चतुर्लक्षहीनाः भवनाः ॥ ५८ ॥ चूडामणिफं-
 णिगरुडवज्रकलशसिंहाश्वा (भिषेक) गजमकरवर्ध-
 मानांकाः ॥ ५९ ॥ समभुवो दशोनाष्टशत्यास्तारकाः

प्राकारावृताः ज्येष्ठाः ॥ ७७ ॥ मृगमहिषवराहसिंहा-
 जदर्दुरहयगजभुजगखद्विवृषभावेडिमाङ्काः ॥ ७८ ॥
 घतुरशीत्यशीतिद्वासप्ततिसप्ततिषष्टिपञ्चाशच्चत्वारिंशत्
 त्रिंशद्विंशतिदशसहस्राः सामानिकाः ॥ ७९ ॥ द्वित्रित्रिशे-
 पा घनोदधिवातोभयाकाशप्रतिष्ठाः ॥ ८० ॥ द्वयोर्द्वा-
 त्रिंशत्तयोजनानि पृथ्वीविमानवाहल्यं ॥ ८१ ॥ द्वि-
 द्विद्विचतुर्नवपञ्चस्वेकैकशतपरावृत्तिः ॥ ८२ ॥ द्विद्वि-
 द्विद्विशेषेषु पञ्चचतुस्त्रिद्विश्वेतवर्णाः ॥ ८३ ॥ सौधर्म-
 माहेन्द्रलांतकसहस्राराच्युतैवेयकलोकान्ता एका-
 दिरञ्जवाः ॥ ८४ ॥ आ ईशानास्सप्तहस्तं वपुः ॥ ८५ ॥
 द्विद्विद्विचतुर्नवैवेयकानुत्तरेष्वेकैकहीनं ॥ ८६ ॥ मध्ये
 प्रत्यतरं जघन्यादेकादशैकभागाधिकं ॥ ८७ ॥ द्वाद-
 शमुद्भृता उपपातविरहः ॥ ८८ ॥ आ ईशानाश्चतुर्विं-
 शतिः ॥ ८९ ॥ त्रिभागोनदश सत्रिभागद्वादश सार्ध-
 द्वाविंशति पञ्चचत्वारिंशदशीतिशतदिना उर्ध्वम् ॥ ९० ॥
 द्वयोर्द्वयोर्त्रिषु त्रिषु त्रिषु विजयादिषु सर्वार्थे च सङ्-
 ख्यातमासवर्षशतसहस्रलक्षवर्षपत्यासंख्यसंख्यभागाः

स्वाधिकलक्षपिण्डाः ॥ १०३ ॥ विंशतिः सहस्राणि
 धनोदधिः ॥ १०४ ॥ षडर्धपञ्चमसार्धयोजनेर्धनाम्बु-
 धनतनुवार्तेर्बलयं ॥ १०५ ॥ योजनत्रिभागेकत्रिभा-
 गगल्युतवृद्धं क्रमात् ॥ १०६ ॥ त्रिंशत्पञ्चविंशतिपञ्च-
 दशदशत्रिपञ्चोनेकलक्षपञ्चावासाः ॥ १०७ ॥ द्विद्वि-
 र्हीनास्त्रयोदश प्रस्तटाः ॥ १०८ ॥ दिक्ष्वेकोनपञ्चाशद-
 ष्चत्वारिंशद्विदिक्षु ॥ १०९ ॥ विष्कम्भवर्गदशगुण-
 मूलं परिधिः ॥ ११० ॥ पादगुणोऽसौ गुणितपदं ॥ १११ ॥
 बीषुपृथक्त्वं चतुर्गुणेषुगुणमूलं जीवा ॥ ११२ ॥ इषु-
 वर्गपद्मगुणजीवावर्गयुतमूलं धनुः ॥ ११३ ॥ अन्त्येषु
 जीवा गुण चतुर्भक्तवर्गदशगुणमूलं प्रतरः ॥ ११४ ॥
 हिमवाह्निखगिणोः शतवृद्धास्त्रिशतादिविष्कम्भा अन्तर-
 द्वीपाः वृत्ताः प्रतिकोणं सप्ता ॥ ११५ ॥ पल्यासंख्यां-
 शायुर्योजनदशमांशतनुचतुर्थभोजिचतुः पष्टिपृष्टैको-
 नाशीतिदिनापत्यपालना युग्मिनः ॥ ११६ ॥ लघ्वा-
 ओपञ्चनवनिःसहस्रेभ्यः सहस्रावगाढः सप्तशतोत्तुप्तेः
 ॥ ११७ ॥ मध्यं शिखा सप्तदश सहस्राणि ॥ ११८ ॥

दयठाण; कुसुमांजलि मेलो आदि जिणंदा, तोरा च-
रणकमल सेवे चोसठइंदा. ॥ १ ॥ (गाथा) जो

नियगुण पइझव रम्यो तसु अनुभव अंगंत; सुहपु-
गल आरोपतां, जोत सुरंगनिरत्त. ॥ २ ॥ (ढाल)

जे निजआतमगुणआणंदी, पुगलसंगे जेह अफंदी;
जे परमेश्वर निजपदलीन, पूजो प्रणमो भव्य अदीन;
कुसुमांजलि मेलो शांति जिणंदा. तोरा० ॥ २ ॥

(गाथा) निम्मलनाणपयासकर, निम्मलगुण संपन्न,
निम्मलधम्मोवएसकर, सोपरमप्पाधन्न. ॥ ३ ॥ (ढाल)

लोकालोक प्रकाशक नाणी, भविजनतारण जेहनी
चाणी; परमानंद तणी नीशाणी, तसुभगते मुज म-
तिठहराणी; कुसुमांजलि मेलो नेमिजिणंदा. तोरा०

॥ ३ ॥ (गाथा) जे सिद्धा सिद्धांति जे, सिद्धां-
संति अंगंत; जसु आलंवन ठविय मण, सो सेवो
अरिहंत० ॥ ४ ॥ (ढाल) शिव सुख कारण जेह

त्रिकाले, समपरिणामे जगत निहाले; उत्तम साधन
मार्ग देखाडे, इंद्रादिक जसु चरणपखाले; कुसुमांज

याम्योत्तरायतो दशशतपृथुत्वौ पञ्चशतोच्चौ इपुगेरी
 धातकीपुष्करार्थयोः ॥ ११९ ॥ स्वपराभासि ज्ञातं प्र
 माणं ॥ १२० ॥ अनाश्लेष एक धर्मको वक्त्राभिप्रायो
 नयः ॥ १२१ ॥ उपशमो मोहे मिथ्रो घातिपु क्षयः
 सर्वेषु ओदधिकपारिणामिको च ॥ १२२ ॥ जघन्या-
 यम्याभव्यानन्तगुणारुकावर्गणा ॥ १२३ ॥ सर्वाः
 म्यानन्तभागवृद्धाः ॥ १२४ ॥ सिद्धानन्तांशाधिका अ-
 घटणाः ॥ १२५ ॥

॥ इति नव्यार्थ परिनिष्ठं संपूर्ण ॥

—ॐ नमः शिवाय—

श्री देवचंद्रजी नृत्त स्नात्र पूजा

(इत्युत्तरार्धे ।)

चोतिमं अष्टमयजुओं, यचना निमग्न जुगः सो
 वरम अष्टमयि भावि, मिहामग्नमंशन ॥ १ ॥ (इत्यु-
 त्तरार्धे पश्चात् जगभाज, देवि भविरुज्जन गुणमति-
 यस्तु ॥ इति नृत्तनिमग्ननाज, नृत्तिय, यममग्नः)

द्रयठाण; कुसुमांजलि मेलो आदि जिणंदा, तोरा च-
 रणकमल सेवे चोसठइंदा. ॥ १ ॥ (गाथा) जो
 नियगुण पइइव रम्यो तसु अनुभव गगंत; सुहपु-
 गल आरोपतां; जोत सुरंगनिरत्त. ॥ २ ॥ (ढाल)
 जे निजआतमगुणआणंदी, पुगलसंगे जेह अपंदी;
 जे परमेश्वर निजपदलीन, पूजो प्रणमो भव्य अर्दान;
 कुसुमांजलि मेलो शांति जिणंदा. तोरा० ॥ ३ ॥
 (गाथा) निम्मलनाणपयासकर, निम्मलगुण संपन्न,
 निम्मलधम्मोवएसकर, सोपरमप्याधन्न. ॥ ३ ॥ (ढाल)
 लोकालोक प्रकाशक नाणी, भविजनतारण जेहनी
 वाणी; परमानंद तणी नीशाणी, तसुभगते मुज स-
 तिठहराणी; कुसुमांजलि मेलो नेमिजिणंदा. तोरा०
 ॥ ३ ॥ (गाथा) जे सिद्धा सिद्धंति जे, सिद्धं-
 संति अणंत; जसु आलंवन ठविय मण, मो सेवो
 अरिहंत० ॥ ४ ॥ (ढाल) शिव मुख कागण जेह
 त्रिकाले, समपरिणामे जगन निहान्ते; ठनम साधन
 मार्ग देखाडे, इंद्रादिक जसु चरणपम्पान्ते; कुसुमांज-

सी, इसी भावदया मनउलसी. ॥२॥ लही परिणाम
 एहवुंभलुं, निपजावी जिन पद निर्मलुं; आयुबंधवचे-
 एकभव करी, श्रद्धासंवेगे ते थिरधरी. ॥ ३ ॥ त्यांथी
 चविय लहे नरभव उदार; भरते तेम औरवतेज सार;
 महाविदेहे विजय वरप्रधान, मध्य खंडे अवतरे जि-
 ननिधान. ॥ ४ ॥

अथ सुपनानी ढाल श्रीजी.

पुण्ये सुपनाह देखे, मनमांहे हर्षविशेषे; गज-
 वर उज्ज्वल सुंदर, निर्मलवृषभ मनोहर. ॥ १ ॥ नि-
 र्भयकेशरी सिंह, लक्ष्मी अतिहीअवीह; अनुपमफूल-
 नीमाल, निर्मलशशिसुकुमाल. ॥ २ ॥ तेजे तरणी
 अति दीपे, इंद्रध्वजा जग झीपे; पूरणकलशपंडूर, पद्म
 सरोवर पूर. ॥ ३ ॥ अग्यारमे रयणायर, देखे मांता
 गुणसायर; वारमे भुवनविमान, तेरमे अनुपम रत्न-
 निधान. ॥ ४ ॥ अग्निशिखा निर्धूम, देखे माताजी
 अनोपम; हरखी रायने भासे, राजा अरथ प्रकाशे.
 ॥ ५ ॥ जगपति जिनवर सुखकर होशे पुत्र मनोहर;

रे रे निसुणो सुरलोयदेव, विषयां नल तापित तुम
 सवेव; तसु शांतिकरण जलधर समान, मिथ्याविप-
 चूरण गरुडवान. ॥ ५ ॥ ते देव सकल तारण सम-
 थ, प्रगटयो तस प्रणमी हुवो सनथ; एमं जंपी
 शकस्तव करेवि, तव देवदेवी हरखे सुणेवि. ॥ ६ ॥
 गावे तव रंभा गीतगान, सुरलोके हुवो मंगल नि-
 धान; नरक्षेत्रे आरिजवंसठाम जिनराज वधे सुरह-
 र्पधाम. ॥ ७ ॥ पितामाता घरेओच्छव अशेष, जिन-
 शासन मंगल अति विशेष; सुरपति देवादिक हर्ष
 संग, संयमअर्थि जनने उमंग. ॥ ८ ॥ शुभ वेला
 लगने तीर्थनाथ, जनम्या इंद्रादिक हर्षसाथ; सुख
 पाम्या त्रिभुवन सर्वजीव, वधाइ वधाइ थइ अ-
 तीव. ॥ ९ ॥

आ ठेकाणे अक्षते वधाववा.

पछी जगचितामणीनुं सत्यवन्दन (जयबीयराय अरघा सुधीं)
 करवुं पछी हाथ घोइ लुछी नाखवा, नवकार एक गणी कळशने
 धुप दइ हाथमां लडने लुगडं दांकीने कळश कहेवो.

रे रे निसुणो सुरलोयदेवं, विषयां नल तापित तुम
 सवेव; तसु शांतिकरण जलधर समान, मिथ्याविप-
 चूरण गरुडवान. ॥ ५ ॥ ते देव सकल तारण सम-
 थ्य, प्रगटयो तस प्रणमी हुवो सनथ्य; एमं जंपी
 शक्रस्तव करेवि, तव देवदेवी हरखे सुणेवि. ॥ ६ ॥
 गावे तव रंभा गीतगान, सुरलोके हुवो मंगल नि-
 धान; नरक्षेत्रे आरिजिवंसठाम जिनराज वधे सुरह-
 र्पधाम. ॥ ७ ॥ पितामाता घरेओच्छव अशेष, जिन-
 शासन मंगल अति विशेष; सुरपति देवादिक हर्ष
 संग, संयमअर्थि जनने उमंग. ॥ ८ ॥ शुभ वेला
 लगने तीर्थनाथ, जनम्या इंद्रादिक हर्षसाथ; सुख
 पाम्या त्रिभुवन सर्वजीव, वधाइ वधाइ थइ अ-
 तीव. ॥ ९ ॥

आ टेकाणे असते वधाववा.

पछी जगचिंतामणीसुं रस्यवंदन (जयवीरराय अरघा मुधी)
 करतुं पछी हाथ धोइ लुछी नाखवा, नवकार एक गणी कळशने
 धुप दइ हायमां न्हने लुगडं दांकीने कळश कहवो.

॥ अथ जगचिंतामणि चैत्यवन्दनम् ॥

दृच्छाकांक्षेण संदिग्धं भगवन्! चैत्यवन्दनं कुरु ?
 इच्छे ॥ जगचिंतामणि जगन्नाह, जगगुरु जगत्प्रवण ॥
 जगत्प्रवण जगत्प्रवण, जगत्प्रवण जगत्प्रवण ॥ अष्टा-
 वयसंष्टिचिह्नं कर्मवृत्तिनाम् ॥ चतुर्धामं पि जग-
 त्प्रवण, जगत्प्रवण अपि जगत्प्रवण ॥ १ ॥ कर्मभूमिर्हि, कर्म-
 भूमिर्हि पदमसंघयणि ॥ उक्तो मय सत्तमि मय, जग-
 त्प्रवण विहारेण लब्धम् ॥ नवकोटिर्हि केयलिण, कोटि-
 महास्मरतयसाहृ गम्भट ॥ संपदं जगत्प्रवणममुणिः
 विहृत्कोटिर्हि जगत्प्रवण ॥ समणः कोटि महासदुज्ज-
 भुक्तिर्हि अनिघविहाराणि ॥ २ ॥ जगत्प्रवणमपि जगत्प्रवण-
 मपि विहारेण सत्तमि ॥ उक्तिनपदं नेमिजिण, जगत्प्र-
 वण सत्तमि विहारेण ॥ अष्टावयसंष्टिर्हि मुनिमुत्तम, मुनि-
 वयसंष्टिर्हि जगत्प्रवण ॥ अष्टावयसंष्टिर्हि विहारेण, वि-
 हृत्कोटिर्हि विहारेण विहारेण ॥ श्रीमान्नामय सत्तमि, स-
 त्तमि विहारेण सत्तमि ॥ सत्तमि विहारेण सत्तमि, सत्तमि
 विहारेण सत्तमि ॥ सत्तमि विहारेण सत्तमि, सत्तमि

लोए चेइए वंदे ॥ १२ ॥ पनरसकोडिसयाइं, कोडि-
चायाल लख्खअडवन्ना । छत्तीससहसअसिआइं, सास-
यविंवाइं पणमामि ॥ ५ ॥ इति ॥ ११ ॥

(दाल पांचमी)

श्री तीर्थपतिनुं कलशमज्जन, गाइए सुखकार,
नरस्वित्तमंडण दुह विहंडण, भविकमनआधार; तिहां
रावराणा हर्षओच्छव, थंयो जगजयकार, दिशिकु-
मरी अवधि विशेषजाणी, लहो हर्ष अपार. ॥ १ ॥
निय अमरअमरी संगकुमरी, गावती गुण छंद,
जिनजननीपासे आवि पोहोति, गहगहती आणंद,
हे माय ! तें जिनराज जायो, शुचिवधांयोरम्म, अम-
जम्मनिम्मलकरणकारण, करीश सुइकम्म. ॥ २ ॥
तिहां भूमिशोधन दीपदर्पण, वायवींजणधार, तिहां
करीय कदलीगेह जिनवर, जननि मज्जनकार; वर-
राखडी जिनपाणी वांधी, दीए एम आशीप; जुगको-
डाकोडि चिरंजीवो. धर्मदायक इश. ॥ ३ ॥

॥ दाल छद्दी. ॥

जिन रयणीजी दशदिशि, उज्वलता धरे, शुभ-

दी स्वामि वधाविया. (चुटक) वधाविया जिन
 पंचहुले, धन्य हुं कृतपुण्य ए, त्रिलोक्यनायक देव
 दिशे, मुजसमो कोण अन्याए; हे जगतजननी ! पुत्र
 तुमचो, मेरुवरमज्जनकरी, उत्संग तुमचे वलीय था-
 पीश, आत्मा पुण्ये भरी. ॥ ३ ॥ (ढाल) सुरना-
 यकजी, जिन निजकरकमले ठव्या, पंचरुपेजी, अं-
 दिशे महिमाए स्तव्या; नाटकविधिजी, तव वत्रीश
 आगल वहे, सुरकोडिजी जिनदर्शनने उमहे (चुटक)
 सुरकोडांकोडि नाचती वली, नाथशुचिगुण गावती,
 अप्सरा कोडी हाथजोडी हावभाव देखावती; जयो
 जयो तुं जिनराज जगगुरु, एम दे आशीषए, अम्ह
 त्राण शरण आधार जीवन, एक तुं जगदीशए.
 ॥ ४ ॥ (ढाल) सुरगिरिवरजी पांडुकवनमें चिहुं-
 दिशे, गिरिशिलापरजी, सिंहासन सासय वसे; तिहां
 आंणीजी, शकेजिन खोले ग्रहा, चोसठेजी, तिहां
 सुरपति आवी रखा. (चुटक) आवियां सुरपति
 सर्व भगते, कलशश्रेणि वणावए, सिद्धार्थपमुहा

णो; अणाइ तिण्हाविणासणो, देवाहिदेवो दीठ वो-
 इयकामेहिं ॥ ५ ॥ (ढाल तेहीज) एम पभणंत व-
 भवणजोईसरा; देववेमाणिया भत्तिधम्मायरा, केवि
 रूपिठिया केवि मित्ताणुगा; केवि वररमणिवयणेण-
 अइउच्छगाः ॥ ६ ॥ (वस्तुच्छंद) तथ अच्चुअ त-
 थ अच्चुअ इंद्र आदेस. कर जोडि सवि देवगण,
 लेय कलस आदेस पामिय; अद्रभूत रुपसरुपअनु-
 कवण एह उत्संग सामिय, इंद्र कहे जगतारणी पारग
 अम. परमेस; नायक दायक धम्मनिहि, करिए तसु
 अभिसेस. ॥ १ ॥

(ढाल आठमी.)

पूर्णकलशशुचिउदकनी धारां, जिनवरअंगे ना-
 मे; आतमनिर्मल भाव करंता, वधते शुभपरिणामे;
 अच्चुतादिक सुरपतिमज्जन, लोकपाललोकंत; सा-
 मानिक इंद्राणी पमुहां, एम अभिपेक करंत. ॥ १ ॥
 (गाहा) तव इसाणसुरिंदो, सकं पभणेइ करइ सु-
 पसाओ; तुम अंके महन्नाहो, खणमित्तं अम्ह अ-

गायो, जन्म महोत्सवच्छन्दः त्रोधर्वाजअंकुरो उलस्यो,
 संयसकल आनंदः ॥ ७ ॥ (कलश) इमपूजाभ-
 गतेकरो, आत्महितकाज; तजियविभाव निजभावमें,
 रमता शिवराजः ॥ १ ॥ कालअनंते जे हुआ, होशे
 जेह जिणंद; संपय सीमंधरप्रभु, केवलनाणदिणंदः
 ॥ २ ॥ जन्म महोत्सव एणीपरे श्रावक रुचिंवत्त; वि-
 रचे जिनप्रतिमातणो, अनुमोदनखंत ॥ ३ ॥ देवचंद्र
 जिनपूजना, करतां भवपार; जिनपडिमा जिनसा-
 रखी, कही सूत्रमझारः ॥ ४ ॥

अष्टप्रकारी पूजा.

दाल पहली.

दूहो—एणीपरेजलपूजाकरी करीएअप्पाशुद्ध; मा-
 नेखिणजेएहमां, जाणोतेहअबुद्धः ॥ १ ॥ न्हवणपूजा,
 मेरुशिखरन्हवरावे. ए देशी, मेरु शिखर न्हवरावे-
 सुरपति, मेरु शिखर न्हवरावे; जेनम काल जिनवर-

कौजाणी, पंचरूप करी भावे. सू० ॥ १ ॥ रतनप्रभुअ-
 ङ्गजातिनाकलशा, औपाधिचूरण मिलावे; रवीरसकां-
 ढतीर्थेदक आणी, स्नात्रकरीगुणगावे. सु० ॥ २ ॥
 एणीपरेजिनप्रतिमाह न्हयणकरी, बोधव्रीजमानुवावे;
 अनुक्रमेगुणगन्नाकरफर्सी. जिन उत्तम पदपावे.
 सु० ॥ ३ ॥

જાન ૨, ૨૦૧૧

[illegible]

शत्रु शत्रा.

दूहो-प्राणिग्रानेसद्गतिहोण, पूजधीकिमनवि-
 सुमनसभावेदुर्गता, पूजपंचाशकजोय. ॥ १ ॥
 पुम पूजा, नवपदधरजोप्यान. ॥ देशी. पूजाकरो-
 निवरकीभवितुम्हे, पुजा करोजिनवरकी: विविध-
 तिवरकुसुमग्रहीने, रचनाकरोसुखकरकी, भवि०
 ॥ १ ॥ जाइजुइवरडमरोचंचेली, भरीयथालरूपनकी:
 निमसूरपतिजिनभक्तिकरतशुभ, तिमभावे तुमेकरो-
 जिनकी. भवि० ॥ २ ॥ काल अनादिकुवासटालनकुं.
 पीरहरनमदनकी: द्रव्यपूजाहेभावकोकारण, जिनवा-
 णीपूजदनकी. भवि० ॥ ३ ॥

दाल चोपी.

दूहो-एणीपरेधूपपूजाकरी, जिन आगलशुभ-
 भाव; टालीविभावनीपरिणति, दूरकरोपरभाव. ॥ १ ॥

धूप पूजा.

धूप प्रगटकरिगे. भविआं, जिनमंदिरमांजइएरे;
 निमपरिजलदिशोदिशामरकत, अशुभकरमतेमदहि-
 द्दग. भ० ॥ १ ॥ दोयकरजोडीस्तन्मुख प्रभुकुं, निरखी

प्रधान पूजा.

स्वस्तिकपुरोउदारे, म्हागप्रभुजीकेआगे म्हा-
 स्ति० ए टेक. रत्नरेकविमांहिमनोहर, वासितकरी
 धनसाररे; म्हा० अक्षतपूजाप्रसिद्ध प्रवचनमां, अक्ष-
 पफळदाताररे. म्हा० ॥ १ ॥ भावमंगलकोणजका-
 रण, द्रव्य प्रधानविचाररे; म्हा० इणविधपूजा करन
 जिनवरकी, लहतउत्तमभवपाररे म्हा० ॥ २ ॥

दाल सातमी.

दूहो—कर्त्ताभोक्तामुजनही, पुद्गलभावनोजीव;
 तेणेपुद्गलनीत्याजना, करतांशर्मसदैव. ॥ १ ॥

नैवेद्य पूजा.

नैवेद्यथाळभरीजे, जिणंदमुख नैवेद्यथाळभरीजे;
 करजोडीसन्मुख प्रभुनिरखी, एणीपरेभावनाकीजे. ॥
 जि० ॥ १ ॥ पुद्गलिपुद्गलसंगीअनादिको, पुद्गल-
 भावतजीजे; शुभपुद्गलप्रभुपायठविने, अणहारी-
 कुंभजीजे. जि० ॥ २ ॥ विग्रहगतिअणाहारीहोवे, पण
 विग्रहतेवहिजे; विग्रहातीतअणहारीपदतिणे, जिनउ-
 त्तममुजदीजे. जि० ॥ ३ ॥

सत्यवचन भाषकसत्यविजये, संवेगीतसवावो; कर्पू-
रसमीडज्वलजसकीरति, कर्पूर विजयबुधध्यावोरे. भ०
॥ ४ ॥ ताव शशिअडचंद्र (१८१३) संवत्सर, खि-
माविजयजिनगावो; उत्तमपदकजपूजाकरतां उत्तम
पदतुमेपावोरे. ॥ भ० ॥ ५ ॥

श्री विनयविजयोपाध्याय विरचित.

श्री पुन्य प्रकाशनुं स्तवन.

दुहा.

सकलसिद्धिदायकसदा, चोवीशेजिनराय ॥ स-
दगुरुसामिनीसरसती, प्रेमेप्रणमुंपाय ॥ १ ॥ त्रिभुव-
नपतित्रिशलातणो, नंदनगुणगंभीर ॥ शासननायक
जगजयो, वर्धमानवडवीर ॥ २ ॥ एकदिनवीराजिणं-
दने, चरणे करीप्रणाम ॥ भविकजीवनाहितभणी,
पुछेगौतमस्वामि ॥ ३ ॥ मुक्ति मार्गआराधीए, कहो
किणपेरेअरिहंत ॥ सूधासरसतववचनरस, भाखेश्री-
भगवंत ॥ ४ ॥ अतिचारआळोइए, व्रतधरीएगुरु-
साख ॥ जीवखमावो सयलजे, योनिचोराशीलाख
॥ ५ ॥ विधिशुंवलीवोसराविण, पापस्थान अढार ॥

पा ॥ साधुतणीनिंदापरिहरजो, फलसंदेहमराखरे ॥
 प्रा० स० ॥ ६ ॥ मृदुपणुंछंडोपरशंसा, गुणवंतने आ-
 दरीए ॥ साम्मिनेधर्मेकरीथीरता, भक्तिप्रभावनाक-
 हीएरे ॥ प्रा० स० ॥ ७ ॥ संघचेत्यप्रासादतणोजे,
 अवर्णवाद मनलेख्यो ॥ द्रव्यदेवकोजेविणसाड्यो,
 विणसंतांउवेख्योरे ॥ प्रा० स० ॥ ८ ॥ इत्यादिक-
 विपरीतपणाथी, समकितखंडयुंजेह ॥ आभवपरभव-
 वलीरेभवोभव, मिच्छामिदुकडतेहरे प्रा० चारित्रल्यो
 चित्तआणी ॥ ९ ॥ पांचसुमतित्रणगुतिविराधी, आ-
 ठप्रवचनमाय ॥ साधुतणेधर्मेपरमादे, अशुद्धवचन-
 मनकायेरे ॥ प्रा० चा० ॥ १० ॥ श्रावकनेधर्मेसामा-
 यक, पोसहमांमनवाळी ॥ जेजयणापूर्वकएआठे; प्र-
 वचनमायनपाळीरे ॥ प्रा० ॥ चा० ॥ ११ ॥ इत्या-
 दिकविपरीतपणाथी, चारित्रडोळयुंजेह ॥ आभव० ॥
 मिछा० ॥ प्रा० चा० ॥ १२ ॥ वारेभेदे तपनविकी-
 धो. छतेजोगे निजदाक्ते॥धर्मेमनवचकायावीरज,नवि-
 फोरवीउभगतैरे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ तपवीरज आचारे-
 एणीपरे, निविधीवराध्यांजेह ॥ आभव० मि० ॥

या ॥ साधुतणीनिंदापरिहरजो, फलसंदेहमराखरे ॥
 प्रा० स० ॥ ६ ॥ मृदुपणुंछंडोपरशंसा, गुणवंतने आ-
 दरीए ॥ साम्मिनेधर्मेकरीधीरता, भक्तिप्रभावनाक-
 हीपरे ॥ प्रा० स० ॥ ७ ॥ संघचेत्यप्रासादतणोजे,
 अवर्णवाद मनलेख्यो ॥ द्रव्यदेवकोजेविणसाडयो,
 विणसंतांडवेख्योरे ॥ प्रा० स० ॥ ८ ॥ इत्यादिक-
 विपरीतपणार्थी, समकितखंडयुंजेह ॥ आभवपरभव-
 वलीरेभवोभव, मिच्छामिदुक्कडतेहरे प्रा० चारित्रल्यो
 चित्तआणी ॥ ९ ॥ पांचसुमतित्रणगुप्तिविराधी, आ-
 दप्रवचनमाय ॥ साधुतणेधर्मेपरमादे, अशुद्धवचन-
 मनकायरे ॥ प्रा० चा० ॥ १० ॥ श्रावकनेधर्मेसामा-
 यक, पोसहमांमनवाळी ॥ जेजयणापूर्वकएआठे; प्र-
 वचनमायनपाळीरे ॥ प्रा० ॥ चा० ॥ ११ ॥ इत्या-
 दिकविपरीतपणार्थी, चारित्रडोळयुंजेह ॥ आभव० ॥
 मिच्छा० ॥ प्रा० चा० ॥ १२ ॥ वारेभेदे तपनविकी-
 धा. छतेजोगे निजशक्ते॥धर्मेमनवचकायावीरज, नवि-
 फोरवीडभगतेरे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ तपवीरज आचारे-
 एणीपरे, क्लि विधीवराध्यांजेह ॥ आभव० मि० ॥

डी ॥ कंदमुल्लफल्लवेचीयां ॥ ६ ॥ एमएकेंद्रीजीव,
 हण्याहणावीया ॥ हणताजेअनुमोदियाए, आभवप-
 रभवजेह ॥ वळीयभवोभवे ॥ ते मुज मिठामिदुक-
 डंए ॥ ७ ॥ क्रमीसरमीयाकीडां, गाडरगंडोला ॥ ए-
 लपूराअलशीयां ॥ वाळाजळोचुडेल, विचळीतरस
 तणा ॥ वळीअथाणां प्रमुखनाए ॥ ८ ॥ एमवेइंद्री-
 जीव, जेमंदुहव्या ॥ तेमुजमिच्छामिदुकडंए ॥ उधेही-
 जुलीख, मांकडमंकोडां, चांचडकीडीकुंथुआए ॥ ९ ॥
 गळीआं धीमेलकानखजुरडा ॥ गोंगोडाधनेरीयां ॥
 एमतेइंद्रीजीव, जेमंदुहव्यातेमुजमिछामिदुकडंए ॥
 १० ॥ माखीमहुरडांस, मसापतंगीयां ॥ कंसारीको-
 लियावडाए ॥ ठींकणविलुतीड, भसराभमरीयो, को-
 तांवगखडमांकडीए ॥ ११ ॥ एमचौरिंद्री जीव, जे-
 मंदुहव्या ॥ तेमुजमिठामिदुकडंए ॥ जळसांनांखी-
 जाल, जलचरदुहव्यावनमांमृगसंतापीयाए ॥ १२ ॥
 पीडयापंखीजीव, पाडीपासमां ॥ पोपटघाल्यापांजरेए
 ॥ एम पंचेंद्रीजीवजेमंदुहव्या ॥ तेमुजमिठामिदुक-
 डंए ॥ १३ ॥

(श्लोक ४ गी.)

॥ साहज्यदर्शना देनी ॥

पंचमहाव्रतआदरोसाहेलडीरे ॥ अथवालयोव्रत
 रतो ॥ यथाशक्ति व्रतआदरीसाहेलडीरे ॥ पालो
 नेरतिचारतो ॥ १ ॥ व्रतलीधांसंभागीण ॥ सा० ॥
 हेडे धरीयविचारतो ॥ शिवगति आराधनतणो ॥
 सा० ॥ ए बीजो अधिकारतो ॥ २ ॥ जीवसर्वे ख-
 मावीए ॥ सा० ॥ योनिचोराशी लाखतो ॥ मनशुद्धे
 करी खामणां ॥ सा० ॥ कोइशुंरोपनराखतो ॥ ३ ॥
 सर्व मित्रकरीचित्तवो ॥ सा० ॥ कोइनजाणो शत्रु तो
 ॥ राग द्वेषएमपरिहरो ॥ सा० ॥ कीजेजन्मपवित्रतो
 ॥ ४ ॥ साहज्यसंघखमावीए ॥ सा० ॥ जे उपनी अ-
 प्रीतितो ॥ सज्जनकुटुंबकरोखामणां ॥ सा० ॥ ए जिन
 शासनरीतितो ॥ ५ ॥ खमीएनेखमावीए ॥ सा० ॥
 एहजधर्मनुसारतो शिवगतिआराधनतणो ॥ सा० ॥
 एत्रीजोअधिकारतो ॥ ६ ॥ मृषावादहिंसाचोरी ॥
 सा० ॥ धनमुळीमैथुन तो ॥ क्रोधमान मायातृष्णा
 ॥ सा० ॥ प्रेमद्वेषपेशुनंतो ॥ ७ ॥ निंदाकलहनकी-
 जीए ॥ सा० ॥ कुडोनदीजेआलतो ॥ रतिअरति
 मिथ्यातजो ॥ सा० ॥ मायामोस जंजालतो ॥ ८ ॥

रभव जे कर्याए, एमअधिकरण अनेक तो ॥ त्रिवि-
धेत्रिविधेवोसरावीए ए, आणी हृदयविवेकतो ॥ ८ ॥
इच्छतर्निदा एमकरीए, पापकरो परिहारतो ॥ शि-
वगतिआराधन तणोए, ए छठो अधिकारतो ॥ ९ ॥

॥ दाल ६ र्ही ॥

आदि तुं जोइने आपणी ॥ ए देखी ॥

धन्यधन्यतेदिनमाहरो, जीहांकीधोधर्म ॥ दान-
शियळतपआदरी, टाळयांदुष्कर्म ॥ धन्य० ॥ १ ॥
शैत्रुंजादिकतीर्थनी, जेकीधीयात्र ॥ जुगतेजिनवरपू-
जीया, वळीपोख्यां पात्र ॥ धन्य० ॥ २ ॥ पुस्तक
ज्ञान लखावीयां, जिनहरजिन चैत्य, ॥ संघचतुर्विध-
साचव्या; ए सातेखेत्र ॥ धन्य० ॥ ३ ॥ पडिकमणा
सुपरेकर्या, अनुकंपादान ॥ साधु सूरिउवझायने; दि-
धांवहुमान ॥ धन्य ॥ ४ ॥ धर्मकाजअनुमोदिए, एम
वारोवार, ॥ शिवगतिआराधनतणो, सातमोअधिकार
॥ धन्य० ॥ ५ ॥ भावभलोमनआणीए, चित्तआणी-
टाम, समता भावेभावीए, एआत्मराम ॥ धन्य० ॥
॥ ६ ॥ सुखदुःख कारणजीवने, कोइअवरनहोय, क-
र्मआपजे आचर्या, भोगविणसोय ॥ धन्य० ॥ ७ ॥

कोइसार, इहभवनेपरभवे, सुखसंपत्तिदानार ॥ ५ ॥
 जुओभीलभीलडी, राजाराणीथाय. नवपदमहिमार्थी;
 राजसिंहमहाराय, राणीरत्नवतीवेहु, पाम्यांछेसुर-
 भोग, एकभवपछी लेशे, शिववधुसंयोग ॥ ६ ॥ श्री-
 मतीनेएवळी, मंत्र फळयोततकाळ, फणीधरफीटीने,
 प्रगटथइ फुलमाळ, शिवकुमरेजोगी. सोवनपुरुषो-
 कीध, एमण्णेमंत्रे, काजघणानांसिद्ध ॥ ७ ॥ ए द-
 शअधिकारे, वीरजिणसरभाख्यो, आराधनकेरो, वि-
 धिजेणेचित्तमांराख्यो, तेणेपापपखाळी, भव भय दु-
 रेनांख्यो, जिन विनयकरंतां, सुमतिअमृतरसचाख्यो
 ॥ ८ ॥ इति.

॥ ढाल ८ मी ॥

॥ नमो भवि भावशुं ए ॥ देशी ॥

सिद्धारथ रायकुळतिलोए, त्रिशलामातमल्हारतो,
 अवनि तळेनमे अवतर्याए, करवाअमउंपकार ॥ ज-
 योजिनवीरजीए ॥ १ ॥ में अपराधकर्याघणाए; कहेतां
 नलहुंगारतो, तुमचरणे आव्यामणीए, जोतारेतोतार
 ॥ जय ॥ २ ॥ आशकरीने आवीयो ए, तुमच
 महाराजतो. अष्टगने उवेखशोए, तो केमरे

॥ जयो० ॥ ३ ॥ कर्मअलुजणआकराण, जन्ममरण
 जंजाळतो ॥ हुंलुंणहथीउभग्योण, छोडावोदेवदयाळ
 ॥ जयो० ॥ ४ ॥ आजमनोरथमुजफळ्या ण, नाठां
 दुःख दंदोळतो, तुठयोजिनचोवीशमो ण, प्रगटया
 पुन्यकाळोळ ॥ जयो० ॥ ५ ॥ भवभवविनयतुमार-
 सांण, भावभक्तिनुमपायतो, देवदयाकर्गदीर्जाण, ण,
 यांधियाजमुपमाय ॥ जयो० ॥ ६ ॥

॥ १२३ ॥

द्व्यनरणनागण, मुगनिकारण, दुःख निरागण, जग-
 जयो ॥ श्री गीर्गजिनर, चरणभुणतां, अभिरमन
 उलुटथयो ॥ १ ॥ श्रीरितयदेवमूर्गदपटार, तीर्ण
 लगमदणंजग ॥ नममनुपनि श्रीरितयप्रभमूर्गि, मूर्गि
 रेतज्ञागम ॥ २ ॥ श्री हीमरितयमूर्गिनिन्दतावर,
 तीर्णितरितयमूर्गिदुःखमा ॥ नम दिव्यराष्ट्र विनय
 रितये भुवरा रितयगीतमो ॥ ३ ॥ नममनारगवरा
 जगमनारगवरा ॥ ४ ॥ रितयदुःखमूर्गि-
 नममनारगवरा ॥ ५ ॥ नममनारगवरा
 भुवरा रितयगीतमो ॥ ६ ॥ नममनारगवरा
 नममनारगवरा ॥ ७ ॥ नममनारगवरा

॥ ॐ श्री वीतरागायनमः ॥

॥ ॐ नमो गुरुभ्यः ॥

॥ वीरभद्रकयं चतुसरणपङ्क्तयं ॥

आ पयन्नानी विधि त्रण आंखिल करीने भणवानी છે.

॥ મંગલાચરણમ્ ॥

પ્રણમ્ય શ્રીસુવ્રતતીર્થરાજં, ગુરુશ્ચ યોગત્રિતયસ્ય
શુદ્ધયા ॥ ચતુઃશરણ્યાભ્યપ્રકીર્ણકેઽહં, વાલાવબોધા-
દિત્રયં કરિણ્યે ॥ ૧ ॥

આ સંસારમાં માળીઓને દુઃસ્વર્થી બચાવવાને માટે સંસારના
ગુદા પદાર્થો સમર્થ હોતા નથી, પરંતુ અરિહંતાદિક ચારણ શરણ
સમર્થ હોય છે માટે ભવ્ય માળીઓ ગુણના સાંભળવા સહિત અરિહં-
તાદિક ચારણ સ્મરણ કરી શકે એવા હેતુથી શ્રી મહાવીર સ્વામિ ભગ-
વાનના મુદ શિષ્ય શ્રીમદ મુનિ ચતુસરણ પયનો કરતા હતાં.

.. તેમાં આ પયનો મંગલરૂપ છે તોપણ તેમાં મંગલપણું કિયોને
જાણવા ગ્રંથકાર છ આવશ્યકરૂપ મંગલાચરણ કરે છે. તેમાં પ્રથમ
તો છ મંગલ આવશ્યકતાનાં નામ માત્ર કહે છે.

मावकुलंगविहं उक्त्तिण गुणवओ अ गदिवत्ती
 ग्वलियम्य निदण्णं एण - निगिह्ण गणधारणान्निव॥१॥

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

કયકોથી કયા કયા આચારની શુદ્ધિ થાય છે ને તેઓનું સ્વરૂપ શું
(અથવા જા થર્માઃથાય) તે કહે છે.

ચારિત્તસ્સ વિસોહી, કીરઙ્ગ સામાઙ્ગણ કિલ્લ
ઇહયં॥સાવજ્જેયર—જોગાળ, વહ્જ્જાણા—સેવણત્તણઓ॥૨॥

ભાવાર્થ:—ચીજા દર્શનોમાં સામાયિક એહું નામ પણ નથી
તેથી આ જિનસાસનમાં જે રાગદ્વેષથી થતા મન વચન કાયાના વ્યા-
પારરૂપ પાપ વ્યાપારોને તજવાથી અને સમ્યક્ત્વ આવશ્યકાદિક
નિરવય વ્યાપારોને સેવવાથી થતા સામાયિકે કરી વેશવિરતિ અને
સર્વવિરતિરૂપ ચારિત્રની વિશુદ્ધિ નિશ્ચે કરીને થાય છે. ॥ ૨ ॥

દ્વે ચડવિસથ્યા નામના ચીજા આવશ્યકથી શાંતી શુદ્ધિ થાય
છે તેનું સ્વરૂપ કહે છે.

દંસણયાર—વિસોહી, ચડવીસાયહ્મણ કિચ્ચઈ
ય ॥ અચ્ચપ્પુઅ—ગુણકિત્તણ,—રૂવેણં જિણવરિંદાણં॥૩॥

ભાવાર્થ:—જિનેશ્વર ભગવાનના, લોકમાં ઉચોત કરવા આદિક-
અતિ આશ્ચર્યકારિ ગુણોની સ્તવના કરવારૂપ, વર્તમાન ચોવીશીના
ચોવિસે નીર્ધર મહારાજની સ્તુતિ કરીને આઠે પ્રકારના દર્શના-
ચારની શુદ્ધિ થાય છે. ॥ ૩ ॥

દ્વે વંદન નામના ત્રીજા આવશ્યકથી કયા ગુણોની શુદ્ધિ થાય
તે કતાવે છે.

નાણાઙ્ગઆઙ્ગુણા, તસ્સંપન્ન—પઙ્કિવત્તિકરણાઓ
॥ વંદણણં વિહિણા, કીરઙ્ગ સોહીઙ્ગ તેસિં લુ ॥૪॥

ચરણાઝ્યાઝ્યાણં, જહકમં વ્રણતિગિહ્નુરૂવેણં ॥

પઢિકમણાસુદ્ધાણં, સોહી તહ કાઠસ્સગ્ગેણં ॥ ૬ ॥

ભાવાર્થ:-જેમ ગુપ્ત થવું હોય ને સામાન્ય ઓપથે ન મટે નો વિશેષ ઓપથ કરવાની જરૂર પડે છે તેમ પ્રતિક્રમણ નામના ચોથા આવશ્યકે કરીને પણ શુદ્ધ નહીં થાંએલા એવા ચારિત્રાદિના અતિ-ચારાદિની શુદ્ધિ અનુક્રમે આવેલા પાંચમા કાઠસગ્ગ નામના આવ-શ્યકથી થાય છે, ॥ ૬ ॥

દર્શનાચાર જ્ઞાનાચાર તથા ચારિત્રાચારરૂપ વ્રણ આચારની શુદ્ધિ અનુક્રમે કદા પછી, હવે એકજ ગાથાએ કરી તપમાચારની શુદ્ધિ પ-ચ્છલ્લાણ નામના છઠા આવશ્યકે તથા વીર્યાચારની સર્વ આવશ્યકે શુદ્ધિ થાય તે બતાવે છે.

ગુણધારણરૂવેણં, પચ્ચક્કાણેણ તવહારસ્સ ॥

વિરિઆયારસ્સ પુણો, સઘેહિવિ કીરણ સોહી ॥ ૭ ॥

ભાવાર્થ:-આશ્રવને રોકવાથી તૃણાનો નાશ થાય છે, તૃણાના નાશથી અર્પૂર્વ જ્ઞાન ગુણ પ્રગટ થાય છે, શાંત ગુણથી ચારિત્રની નિ-ર્મલતા થાય છે, ચારિત્રની નિર્મલતાથી ધ્યાતિકર્મનો ક્ષય કરી કેવ-લજ્ઞાન પામે છે અને પછી મનોપગ્રાહી ચાર અધ્યાતિકર્મનો ક્ષય કરી સંનિષ્ઠ પામે છે. એથી રીતના અનુક્રમે રહેલાને ધારણ કરવારૂપ પચ-ચ્છલ્લાણ નામના છઠા આવશ્યકે કરી તપમાં લાગેલા અતિચારાદિની શુદ્ધિ થાય છે, અને છઠ્ઠ આવશ્યક વિધિપૂર્વક કરવાથી વીર્યાચારની શુદ્ધિ થાય છે. અહિંમાં આશ્રવ વંધ કરવાથી તૃણાનો નેદ બતાવ્યું;

તા કમ્મટ્ટગાઢ અરિહંતા ॥

હેંતા હુંતું મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

દરગ અને દરિયામ રૂપ ઘ્રણ પ્રકારના
નાશ કરનાર તેમજ આટકર્મ અને આદિ
પરિસદ્દાદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર,
અનંતકાલ સુધી સંસારમાં અનંત દુઃખ
વેદિયોના ગ્રેવીશ વિષય અને શોલક-
પર્ણીશ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના
પ્રતિ ભગવાન મને સંસારતું ભ્રમણ દુઃખ
॥ ૧૩ ॥

સેતા, તવચરણં દુચ્ચરં અણુચરિ-
તા, અરિહંતા હુંતું મે સરણં ॥ ૧૪ ॥

ના ભક્ષી ન્યાગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
ગ્ય થવા તર અને ચારિત્રને સેવીને તેના ચલે
રણીય, મોદનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
ની કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની
(પામેલા) પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન આ સં-
પને કાલજ્ઞને માટે શરણભૂત થાઓ ॥ ૧૪ ॥

૧.

૬-પૂઅમરહંતા

મ સરણં ॥ ૧૫ ॥

૧૫ કરાતા વંદનને

રાગદોસારીણં, હંતા કમ્મટ્ટગાઢ અરિહંતા ॥
 વિસયંકસાયારીણં, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ:—કામરાગ, મ્નેહગા અને દષ્ટિગા રૂપ ગ્રણ પ્રજાગ્ના
 રાગ અને દ્વેષરૂપ શત્રુઓના નાશ કરનાર તેમજ આટકર્પ અને આદિ
 શબ્દથી ઉપસર્ગ અને ચાર્યામ પરિસદ્દાદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર,
 ચર્ચી જેના પાસમાં રહેવાથી અનંતકાલ મુખી સંસારમાં અનંત દુઃખ
 સહન કરવું પડ્યું તેહવા પાંચ ઇન્દ્રિયોના ગ્રંથીગ્ર વિષય અને શોભક-
 પાય અને નવ નોકપાય રૂપ પર્વાગ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના
 નાશને કરનાર એહવા અરિહંત ભગવાન મને સંસારનું ભ્રમણ દુઃખ
 યદાદવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૧૩ ॥

રાયસિરિમવકસિતા, તવચરણં દુચ્ચરં અણુચરિ-
 તા ॥ કેવલસિરિમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:—રાજ્યની લક્ષ્મી ત્યાગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
 ના માર્ગાણે દુઃખે કરાય એવા તર અને ચારિત્રને સેવીને તેના ચલે
 જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
 કર્મનો મૂર્ચ્યા ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની
 લક્ષ્મીને પામવાને યોગ્ય (પામેલા) એહવા અરિહંત ભગવાન આ સં-
 સારરૂપ વંદીત્વાનામાંથી મને કાઢવાને માટે શરણભૂત થાઓ ॥ ૧૪ ॥

ધુઢવંદણમરહંતા, અમરિંદ-નરિંદ-પૂઅમરહંતા-
 ॥ સાસયસુહમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મમ સરણં ॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ:—ચેવનથી કરાતી સ્તુતિ અને શરીરથી કરાતાં વંદનને

રાગદોસારીણં, હંતા કમ્મટ્ટગાઢ અરિહંતા ॥
 વિસયકંસાચારીણં, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૩ ॥

માર્થ:-કામરાગ, મ્નેહરાગ અને દષ્ટિગમ રૂપ ગ્રણ પ્રકારના રાગ અને દ્વેષરૂપ શત્રુઓનો નાશ કરનાર તેમજ આટકર્મ અને આદિ શદ્ધતી ઉપસર્ગ અને ધાર્વામ પરિસહઆદિ રૂપ શત્રુનો નાશ કરનાર, વર્ષા જેના પાસમાં રહેવાથી અનંતકાલ મુક્તિ સંસારમાં અનંત દુઃખ સહન કરવું પડ્યું તેહવા પાંચ ઇન્દ્રિયોના ગ્રેવીષ વિષય અને શોભક-પાય અને નવ નોકપાય રૂપ પર્વાણ કપાય તે રૂપ જે શત્રુઓ તેના નાશને કરનાર પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન મને સંસારનું ભ્રમણ દુઃખ મટાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૧૩ ॥

રાયસિરિમવકસિત્તા, તવચરણં હુચ્ચરં અણુચરિ-
 ત્તા ॥ કેવલસિરિમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મે સરણં ॥ ૧૪ ॥

માર્થ:-રાજ્યની લક્ષ્મી સ્વાંગ કરીને અને થોડા પરાક્રમવા-
 ના પ્રાણીય દુઃખે કરાયેલા તર અને ચારિત્રને સેવીને તેના વલે
 જ્ઞાનચરણીય, દર્શનાચરણીય, મોઢનીય, અને અંતરાયરૂપ ચાર ઘાતી-
 કર્મનો મૂલર્થા ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાનરૂપ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણની
 લક્ષ્મીને પામવાને યોગ્ય (પામેલા) પદ્ધતિ અરિહંત ભગવાન આ સં-
 સારરૂપ બંદીચાનામાંથી મને કાઢવાને માટે શરણભૂત થાઓ ॥ ૧૪ ॥

ધુઢ્વંદળમરહંતા, અમરિંદ-નરિંદ-પૂઅમરહંતા-
 ॥ સાસયસુહમરહંતા, અરિહંતા હંતુ મમ સરણં ॥ ૧૫ ॥

માર્થ:-વચનથી કમગતી મુક્તિ અને ગરીબી કરાતાં વંદનને

અમરિંદ-નરિંદ-મુણિંદ, -વાંદિઅં વંદિઅં મહા-
વીરં ॥ કુસલાણુવાંધિવંધુર, મધ્યયણં કિત્તિહસ્સામિ ૧૧।

ભાવાર્થ:-દેવતા તથા તેમના ચોસડ ઇંદ્ર; મનુષ્ય તથા તેમના
ઇંદ્ર, ચક્રવર્તિ આદિ; મુનિ મહારાજ તથા તેમના ઇંદ્ર, શ્રુત કેવલી
આદિ એ વધાએ જેમની સ્તવના કરેલી છે તેવા મહાવીરસ્વામિ ભગ-
વાનને વંદના કરી સમાધિ મરણ થવાના કારણભૂત હોવાથી મોક્ષને
પમાડનાર અને પટ્ટલા માટેજ શ્રેષ્ઠ એટલું ચડસરણ નામનું અધ્યયન
(પયન્નો) હું કહીશ એમ મહાવીર ભગવાનના સુદ શિષ્ય વીરભદ્ર
મુનિ મહારાજ પ્રતિજ્ઞા કરે છે. ॥ ૯ ॥

પંગલ કાયા પછી આ પયન્નામાં શું કહેવાનું તે એક ગાથાએ વતાવે છે.

ચડસરણગમણ દુક્કડ, -ગરિહા સુકડાણુમોયણા
ચેવ ॥ એસ ગણો અણવરયં, કાયવો કુસલહેડ ત્તિ ૧૦।

ભાવાર્થ:-અરિહંત સિદ્ધ સાધુ અને કેવલીનો કહેલો ધર્મ, એ
ચાર વસ્તુનું ધરણ કરવાની રીતિ વતાવવા રૂપ પહેલો અધિકાર ૧.
જેને પાપકાર્યો આત્માને અશુદ્ધપરિણતિમાં વર્તતાં થકાં કરેલા હોય
તેની નિંદા કરવા રૂપ ત્રીજો અધિકાર ૨. અને આત્માના સ્વાધા-
યિક ગુણના ઝંઝમાં સ્થિર થઈને જે જે ધર્મ સંબંધિ કાર્યો કરેલાં
હોય તે સંબંધિ મનમાં દર્પ કરવારૂપ ત્રીજો અધિકાર ૩. એ રીતે
આ પયન્નામાં ત્રણ અધિકાર કહેવાના છે તે ત્રણે અધિકાર મોક્ષ પ-
માડવામાં કારણ ભૂત છે માટે સમાધિમરણથી મોક્ષને ઇચ્છનાર મા-

ઓસરણમવસરિત્તા, ચડતીસં અડસણ નિસેવિ-
ત્તા ॥ ધમ્મકહં ચ કહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૮ ॥

ભાવાર્થ:-વૃષાનિકઆદિ ચારં પ્રકારના દેવતાઓનું સમ-
વસરણ તેને શોભાવાંને (તેમાં વેર્ણાંને) અને ચોર્થાંન અતિગ્રયને
સેર્વાંને (ચોર્થાંન અતિગ્રય સહિત છતાં) ધર્મ કથાને કહેનાર એવા
અરિહંત ભગવાન મારા અનાદિકાલના અજ્ઞાનને નાશ કરવા માટે શ-
રણમૂત થાઓ ॥ ૧૮ ॥

એગાઢ ગિરા ળેગે, સંદેહે દેહિણં સમં છિત્તા ॥
તિહુઅળમણુસાસંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૧૯ ॥

ભાવાર્થ:-એક વચને કરીને સુર અસુર મનુષ્ય તિર્યચરુપ પ્રાણી-
માંના સંદેહને એક કાલે છેદીને (જેમ એક રાજાએ પોતાની ગ્રણ
સ્ત્રીઓએ અનુક્રમે જલ, ગાયન, અને શિકાર માગ્યાં છતાં એક “સર”
નથી એટલા માત્ર વચને કરી ગ્રણે સ્ત્રીઓનું સમાધાન કર્યું તેમ) ગ્રણે
જગતને સમ્યવત્વ, દેશવિરતિ, સર્વ વિરતિનું સ્વરુપ વતાવવારુપ
શિખા (ધર્મોપદેશ) ને આપતા એવા અરિહંત ભગવાન મને શર-
ણ દો ॥ ૧૯ ॥

વયણામણ્ણ ભુવણં, નિઘાવંતા ગુણેસુ ઠાવંતા ॥
જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૦ ॥

ભાવાર્થ:-ભુલ તરસ પીડા આદિક દુષ્ણોનો નાશ કરનાર,
વચનમય અમૃતે કરી જગતને શાંત (સંતોષવાલા) કરતા તેમજ જ-

ઓસરણમવસરિત્તા, ચડતીસં અંડસા નિસેવિ-

તા॥ ધમ્મકહં ચ કહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં॥૧૮

ભાવાર્થ:-ધ્માનિકઆદિ ચારે પ્રકારના દેવતાઓ રચેલું સમ-
વસરણ તેને શોભાવીને (તેમાં વેશીને) અને ચોત્રીશ અતિશયને
સેવીને (ચોત્રીશ અતિશય સહિત છતાં) ધર્મ કથાને કહેનાર એવા
અરિહંત ભગવાન મારા અનાદિકાલના અજ્ઞાનને નાશ કરવા માટે શ-
રણભૂત થાઓ ॥ ૧૮ ॥

एगाइ गिरा णेगे, संदेहे देहिणं समं चित्ता ॥

તિહુઅણમણુસાસંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં॥૧૯॥

ભાવાર્થ:-એક વચને કરીને સુર અસુર મનુષ્ય તિર્યચરુપ પ્રાણી-
ઓના સંદેહને એક કાલે છેદીને (જેમ એક રાજાએ પોતાની ગ્રણ
સ્ત્રીઓએ અનુક્રમે જલ, ગાયન, અને શિકાર માગ્યાં છતાં એક ‘સર’
નથી એટલા માત્ર વચને કરી ગ્રણે સ્ત્રીઓનું સમાધાન કર્યું તેમ) ગ્રણે
જગતને સમ્યક્ત્વ, દેશવિરતિ, સર્વ વિરતિનું સ્વરુપ થતાવતારુપ
શિક્ષા (ધર્મોપદેશ) ને આપતા એવા અરિહંત ભગવાન મને શર-
ણ હો ॥ ૧૯ ॥

वयणामण्ण भुवणं, निष्ठावंता गुणेषु ठावंता ॥

જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૦ ॥

ભાવાર્થ:-શુભ નરસ પીઠા આદિક દૂષણોનો નાશ કરનાર,
વચનરુપ અમૃતે કરી જગતને શાંત (મંત્રાપવાળા) કરના તેમજ જ-

હવે વીજું સિદ્ધનું શરણ જેવાં મીતે અંગીકાર કરું તે વતાવવાને
વિગમી ગાથા કહે છે.

અરિહંતસરણમલસુદ્ધિ, —લઙ્ગસુવિમુદ્ધસિદ્ધવહુ-
માણો ॥ પણયસિરરડ્યકરકમલ, —સેહરો સહરિસં
ભણડ ॥ ૨૩ ॥

ભાવાર્થ:—અરિહંત ભગવાનનું શરણ કરવામાં થયેલા શુદ્ધ અધ્ય-
વસાયથી પ્રાપ્ત થયેલાં કર્મરૂપ મેલની શુદ્ધિ કરી જેણે સિદ્ધોને
વિશે અતિવિશુદ્ધ વહુ માન પ્રાપ્ત થયેલું છે, જેણે નમેલા પોતાના મસ્ત-
કમાં હાથરૂપ કમલનો શેર (ઢોડાની આકૃતિરૂપ અંજલિ) કર્યો
છે, એવો હંલુકર્મી, પ્રાણી આગલ કહેવાશે તેવી પ્રકારે હર્ષ સહિત
છતો સિદ્ધનું શરણ કહે. ॥ ૨૩ ॥

હવે કેવી રીતે સિદ્ધના ગુણોની સ્તવના કરતો થકો સિદ્ધનું
શરણ કરે તે છ ગાથાએ ફરી વતાવે છે.

કમ્મઢ્ઠલક્ષ્યસિદ્ધા, સાહાવિઅનાણદંસણસામિદ્ધા
॥ સવ્વઢ્ઠલક્ષિસિદ્ધા, તે સિદ્ધા હુંતુ મે સરણં ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થ:—આઠ કર્મના ક્ષયે કરી ત્રણ જગતમાં પ્રસિદ્ધિ પામેલા
તાર્ય સિદ્ધ આદિ ભેદરૂપે, આચરણ રહિત આત્માના સદ્ગુણરૂપ
જ્ઞાન દર્શનચારિત્રરૂપ સમૃદ્ધિવાલા, જેઓએ આત્માની સિદ્ધિ કરવાને
રેતુભૂત જ્ઞાનાદિક ગુણોએ કરી આત્મિક સર્વ પ્રયોજનોની પ્રાપ્તિ સિદ્ધ
કરી છે, એવા તે સિદ્ધશિલામાં રહેલા સિદ્ધો ભવભ્રમણ કરતાં થતી
અસ્થિરતાથી થતાં દુઃસ્વોથી વતાવવાને માટે શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૪ ॥

गन्तव्ये चाग्निं प्रादि गुणोने विपे स्थापन करना; ने भव्य मार्गोभेने
मंगलार्थी मार्ग वनावराण् कर्म नेभेनो उद्धार करना एता भविष्य
मने नान हो. ॥ २० ॥

अत्राप्नुअगुणचने, नियजसससाहपहासिआदि-
अने॥नियय मणाटअणने,पडिचट्टो मरणमगिहंत ॥२१॥

भार्या:-बीताने विपे न होइ नरे एता विपने अविप-
नार्याही भाइ वानिहारे तथा पोर्याअ भविष्यादि गुणयुक्त नेदर
चोकावा दनकर्ता भेदवाए कर्म नेदने मरि शिवाभीना भेने मं
भार्या हे, माया, भव्यादि, भवेन, एता भविष्यनेने मे मरणको
भर्तावरा कर्म भा मायावा कर्म दान (भूय, धरिय, वर्णय ।
अ भविष्यनु दान करे हे. ॥ २१ ॥

उत्तिग्गजजगज्जगानं, ममनदुग्गजजगज्जगानं॥
विदुग्गजजगज्जगानं, अगिहंतानं नमो गानं ॥२२॥

भार्या:-उत्तिग्गजजगज्जगानं (भवे मरणको हेदुग्गज जगज्जगानं
विदुग्गज जगज्जगानं (भवे मरणको हेदुग्गज जगज्जगानं
अगिहंतानं (भवे मरणको हेदुग्गज जगज्जगानं
नमो गानं (भवे मरणको हेदुग्गज जगज्जगानं
॥ २२ ॥

(નાશ કર્યો છે) વ્યુચ્છિન્ન ક્રિયાર્જનવૃત્તિ નામના શુભધ્યાનના ચોથાપાચારૂપ સંપૂર્ણ ધ્યાનરૂપ અગ્નિજ્વલ જેમણે સંસારગુણ ધો-
જને વાલી નાંચ્યું છે, ગણધરાદિક અગર છદ્મસ્ય તીર્થકરાદિક યો-
ગીશ્વરોએ નમસ્કારધ્યાનાદિકદ્વારા આશ્રય કરવા યોગ્ય મોક્ષાધિ-
લાપિ ભવ્ય પ્રાણિઓએ સ્મરણ કરવા યોગ્ય, પદ્મવા સિદ્ધો આત્મિક
ગુણોને સ્થિર કરવા દ્વારા શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૭ ॥

પાવિઅપરમાણંદા, ગુણનીસ્સંદા વિદીન્નભવકંદાઃ ॥
લહુર્દૈકયરવિચંદા, સિદ્ધા સરણં સ્વવિઅદંદા ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:—હંમેશ હર્ષિત હોવાથી જેમણે પોતાના આત્માને વત્કુદ્ધ
ગાનંદ પમાડ્યો છે, જ્ઞાનાદિક ગુણોનું માલવણભૂત સાર જેમની અં-
તર રહેલો છે, મોહનીયઆદિ કર્મરૂપ સંસારનો કંદ જેમણે મૂલથી
નાશ કરેલો છે, લોક અલોક સમગ્રને પ્રકાશ કરનાર કેવલજ્ઞાનના
પ્રકાશે કરી જેમણે મૂર્ચ્ય ચંદ્રમાને અલ્પમભાવવાલા કરી દીધા છે,
સર્વથા કપાયરહિત હોવાથી જેમણે યુદ્ધ આદિરૂપ ચલેશનો નાશ
કર્યો છે, પદ્મવા સિદ્ધભગવાન સંસારસમુદ્રથી તારી અક્ષય પદમાં
પહોંચાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૮ ॥

ઉવલદ્વપરમવંભા, દુલ્લહંભા વિમુક્કસંરંભા ॥
મુવંઘરધરણવંભા, સિદ્ધા સરણં નિરારંભા ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ:—કેવલજ્ઞાનરૂપ વત્કુદ્ધજ્ઞાન જેમણે પામેલું છે, દુઃસ્વે-
પામવાને શક્ય પદ્મવા મોક્ષપદની પ્રાપ્તિરૂપ લાભ જેમણે મેલ્યો

કર્યો છે) ધ્યુચ્છિન ક્રિયાઝનિવૃત્તિ નામના શુભચ્છાનના
 તાપાયારૂપ સંપૂર્ણ ધ્યાનરૂપ અગ્નિ કરી જેમણે સંસારરૂપી થી-
 વાલી નાંચ્યું છે, ગણધરાદિક અગર છદ્મસ્ય તીર્થકરાદિક યો-
 ધરોણ નમસ્કારધ્યાનાદિકદ્વારા, એ આશ્રય કરવા યોગ્ય મોક્ષાભિ-
 પિ ભવ્ય પ્રાણિઓ સ્મરણ કરવા યોગ્ય, એવા સિદ્ધો આત્મિક :
 જોને સ્થિર કરવા દ્વારે શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૭ ॥

પાવિઅપરમાણંદા, ગુણનીસ્તંદા વિદીન્નભવકંદાઃ ॥
 ઝહુઈકયરવિચંદા, સિદ્ધા સરણં સ્વવિઅદંદા ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:—હંમેશ હર્ષિત હોવાથી જેમણે પોતાના આત્માને ઉત્કૃષ્ટ
 પ્રાનંદ પમાડ્યો છે, જ્ઞાનાદિક ગુણોનું માલગણભૂત સાર જેમની અં-
 ર રહેલો છે, મોહનીયઆદિ કર્મરૂપ સંસારનો કંદ જેમણે મૂલથી
 નાશ કરેલો છે, લોક અલોક સમગ્રને પ્રકાશ કરનાર કેવલજ્ઞાનના
 પ્રકાશે કરી જેમણે મૂર્ચ ચંદ્રમાને અલ્પપ્રભાવવાલા કરી દીધા છે,
 સર્વથા કપાયરહિત હોવાથી જેમણે યુદ્ધ આદિરૂપ કલેશનો નાશ
 કર્યો છે, એવા સિદ્ધભગવાન સંસારસમુદ્રથી તારી અક્ષય પદમાં
 પહોંચાડવાને શરણ ભૂત હો. ॥ ૨૮ ॥

ઉવલદ્ધપરમવંભા, દુલ્લહલંભા વિમુક્કસંરંભા ॥
 સુવણધરધરણગ્વંભા, સિદ્ધા સરણં નિરારંભા ॥ ૨૯ ॥

ભાવાર્થ:—કેવલજ્ઞાનરૂપ ઉત્કૃષ્ટજ્ઞાન જેમણે પામેલું છે, દુઃસ્થ
 કરીને પામવાને શક્ય એવા મોક્ષપદની પ્રાપ્તિરૂપ લાભ જેમણે મેલવ્યો

भावार्थः—पृथ्वाकाय, अप्काय, तेउकाय, वाट्काय, वनस्पति-
काय, व्रसकाय ए रीतनो छ जावनिकायरूप लोकनो वध, मनवचन
कायाए, नहीं करनार, नहीं करावनार, तेमज नहीं अनुमोदनार
होवार्थी जीवलोकना बंधु, नरकतिर्यचादिदुर्गतिरूप समुद्रना (दुर्गति
मेलववाना हेतुभूत कर्मने बांधवाना कारण जे आश्रव तेनो त्याग
करवायी) पार पावनार, आपपौपधि प्रमुख बहु प्रकारनी लब्धि
युक्त होवार्थी महाअतिशयवंत, तेमज ज्ञानादिकगुणोए करी मोक्ष
मुखने साधनार एहवा साधुओ मोक्षसाधनपां सहाय कारवा द्वारे
मने शरणभूत हो. ॥ ३१ ॥

केवलिंगो परमोही, विउलमई सुअहरा जिणमयंमि ॥
आयरियउवज्झाया, ते सवे साहुणो सरणं ॥ ३२ ॥

भावार्थः—मत्यादिकज्ञाननी सहायरहित, घातिकर्मना क्षयथी
उपनेलुं, सर्व द्रव्यगुणपर्याय विषय केवलज्ञान, जेमने छे एहवा के-
वली, जे ज्ञान पाग्या पछी अंतर्मुहते करी केवलज्ञान निधे प्राप्त थाय
छे एहवुं जे परमावधिज्ञान ते ज्ञानवाला, विपुलमति नामनो मनः
पर्यव ज्ञाननो जे भेद ते वाला, (विपुलमति ग्रहण करवाए करी
ऋणमति मनःपर्यवज्ञानवाला पण लेवा) दशवैकालिकआदि कालि-
कश्रुत, उत्तराध्ययनदिक उत्कालिकश्रुत, आचारांगादि वारअंगरूप
अंगप्रविष्टश्रुत अने उववाइ प्रमुख उपांगरूप अनेंगप्रविष्टश्रुतने धारण
कनार श्रुतबरो, तेमज जिनमतने विणे रहेला ज्ञानाचार आदि पांच
आचारने ब्रह्मचर्य अने गेवे जे पांच आचारना पाळनार एहवा

आचार्य भवेत्पुत्रः सः प्रेमप्रति मृतने भणारनाय न्यायाय दा-
रानामो, भा मर मारुभा मरार प्रमय मणाने मियरा हो
महाप्रभुन हो. ॥ ३० ॥

चउदनदननवपुष्पा, द्वात्रिंशत्संख्यया ३३ ॥

जिणकप्पाज्जान्तिदिअ. परिहागविम्विग्गाह ५॥ ३३॥

[illegible]

የገንዘብ ምንጭ ማረጋገጫ ሰነድ

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \cdot 1 = \frac{1}{2}$

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

4-1-1 4-1-2 4-1-3 4-1-4 4-1-5 4-1-6 4-1-7 4-1-8 4-1-9 4-1-10
 4-1-11 4-1-12 4-1-13 4-1-14 4-1-15 4-1-16 4-1-17 4-1-18 4-1-19 4-1-20

ઓના વચનનું મધુરપણું છે એવા ક્ષીરાશ્રવ લલ્લિતવાલા સાધુ, સાકરના સરસું જેઓના વચનનું માધુર્ય છે એવા મધ્વાશ્રવ લલ્લિતવાલા સાધુ, મમે તે એક ઇન્દ્રિયથી વધી ઇન્દ્રિયના વિષય જે લલ્લિતના ચલથી ગ્રહણ થઈ શકે એવી, અથવા શરીરના અવયવોએ કરી ચત્ર-વર્તિના લલ્લકરના પડાવમાં પ્રત્યેક પ્રત્યેક ભિન્ન શબ્દાદિ જેના વલથી જાણી શકે એવી સંભિન્નથોતો નામની લલ્લિતવાલા સાધુ, ગુપ્ત કોઠારમાં નાંચેલું ધાન્ય જેમ વગડ્યા વિના સારી સ્થિતિમાં રહે તેમ જે લલ્લિતના ચલથી ગ્રહણ કરેલા સૂત્ર અને અર્થો આત્મામાં સ્થિર રહી શકે છે એવી કોષ્ઠબુદ્ધિ નામની લલ્લિતવાલા સાધુ, જંઘાચારણ લલ્લિત (જેનાચલથી તીર્છાલોકમાં છતાં એક ઉત્પાતે કરી રુચકવ-રદ્વીપ પ્રતે જઈ શકાય અને આવતાં પેહેલા ઉત્પાતે નંદીશ્વરદ્વીપ આવી ચીજે ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયા હોય તે સ્થળે આવી શકાય છે.) ઉર્દ્ધ્વ લોકમાં પેહેલા ઉત્પાતે પાંડકવન નામના મેરુપર્વત ઉપર રહેલા વન પ્રતે જઈ, આવતાં એક ઉત્પાતે નંદનવને આવી ત્રીજા ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયા હોય ત્યાં આવી શકાય છે.) અને વિદ્યાચારણલલ્લિત (જેના વલે તીર્છા જતાં પેહેલા ઉત્પાતે માનુષોત્તર જઈ ચીજે ઉત્પાતે નંદીશ્વર દ્વીપ જઈ પછી એક ઉત્પાતે ગયા હોય ત્યાં આવી શકાય છે તથા ઉર્દ્ધ્વજતાં પેહેલા ઉત્પાતે નંદન વને જઈ ત્રીજા ઉત્પાતે પાંડકવને પહોંચી ત્યાંથી આવતાં એકજ ઉત્પાતે જ્યાંથી ગયેલા ત્યાં આવી શકે એવી) વાલા સાધુ, વૈક્રિયલલ્લિતનાં નાના પ્રકારનાં રૂપો વિદુર્વા તેજે આત્મા જંઘદ્વીપને પણ લે ખરી આપે એવી વૈક્રિયવાલા

સંતાપ વિના થનારું જે મોક્ષ સુખ તેના અભિલાષી, દમ્બદંતઋષિ
જેવી રીતે યુધિષ્ઠિરાદિકના મનને સંતોષ ઉપજાવ્યો તેવી રીતે સત્પુ-
રુષોના મનને આનંદ ઉપજાવનાર, અન્ય સર્વ સંસાર સંબંધી કાર્ય
તજેલાં હોવાથી એક આત્માને હિતકારિ ક્રિયાઓમાંજ જેમને રતિછે
एहवा આત્માનેદો મુનિઓ મને શરણભૂત હો. ॥ ૩૬ ॥

મિલિહાવિસયકસાયા, ડઝિહાઘરઘરણિસંગસુહસાયા
અકલિઅહરિસવિસાયા, સાહુ સરણં ગયપ્રમાયા ॥ ૩૭ ॥

ભાવાર્થ:-પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીશ વિષયમાં આસક્તિ નહીં કર-
વાથી જેમણે વિષયોને દૂર કર્યાં છે અને ક્રોધાદિક કપાપના ઉદયને
રોકવાથી જેમણે કપાયો દૂર કરેલા છે ઘર અને સ્ત્રી સંબંધથી મોહી
પ્રાણીઓની દૃષ્ટિ થનાર શુદ્ધ સંબંધી સુખ તેનો સ્વાદ જેમણે ત-
જ્યો છે. જેમણે શુદ્ધ વસ્તુના સમાગમ વચ્ચે દ્વેષ કર્યો નથી, અને
અનુપયોગાદિ પ્રમાદે કરી રહિત एहवा સાધુ મને શરણભૂત હો. ૩૭

હિંસાહિંદોસસુત્રા, કયકારુત્રા સયંમુરુપ્પત્રા ॥

અજરામરપહચુત્રા, સાહુ સરણં સુકયપુત્રા ॥ ૩૮ ॥

ભાવાર્થ:-હિંસાદિ (આદિ શબ્દથી અસત્ય, ચોરી, મૈયુન,
પરિગ્રહ) દોષો કરીને રહિત સર્વ જીવોના દુઃખનો નાશ કરવાની
શુદ્ધિરૂપ કૃપાતુષ્ણ જેમણે સર્વ જીવોને વિષે કર્યું છે. સ્વયમેવ સમ્ય-
ક્ત્વને જ્ઞાન જેમણે ઉપજ્યું છે, વૃદ્ધ અવરથા અને મરણ ડ્યાં નથી
જે મોક્ષ તેનો સિદ્ધાંતરૂપ માર્ગ તેમાં અભ્યાસવાળા (પ્રવચનના ઉત્તમ

હેતુ માટે તેઓને પણ સાધુનું કાર્ય કરવાથી સાધુ કહેવાય. તે હેતુ માટે સાધુનું ઉચ્ચારણ કરવાનું કરી ગ્રહણ કરેલા અતીતમાં થયેલા, વર્તમાને વર્તતા અને ભવિષ્યમાં થનાર એવા તે ત્રિકાલવર્તિ સાધુઓનું મને શરણ હો. ॥ ૪૦ ॥

ए प्रकारे ગ્રીજું શરણ લેવું, હવે ધર્મનું શરણ કરવારૂપ ચોથું શરણ કહે છે.

पण्डितसामुत्तरणो, सरणं काउं पुणोवि जिणधम्मं॥

પહરિસરોમંચપવંચ,—કંચુઅંચિઅતણુ ભણઈ ॥ ૪૧ ॥

भावार्थ:—જેણે પૂર્વે કહેલા પ્રકારે સાધુનું શરણ અંગીકાર કરેલું છે એવા સાધુ સાધ્વી શ્રાવક કે શ્રાવિકારૂપ કોઈ પણ જીવ ફરી પણ વલી જિન ધર્મનું શરણ કરવા માટે મનમાં થયેલા પ્રકૃષ્ટહર્ષના વલયા થયેલો જે રોમરાજિના વિકસ્વરપણાનો સમૂહ તેરૂપ ચરતરે કરી શોભાયમાન શરીર છે જેનું એવો થયો છતો આગલ કહેવાશે એ પ્રકારે કહે. ॥ ૪૧ ॥

पवरसुकएहि पत्तं, पत्तेहिवि नवरि केहिवि न

પત્તં ॥ તં કેવલિપત્તં, ધમ્મં સરણં પવજ્ઞોહં ॥ ૪૨ ॥

भावार्थ:—અતિ ઉત્તમ પુણ્યે કરી માત્ર થયેલો, બ્રહ્મદત્તચક્રવર્તિઆદ કેટલાક ભાગ્યશાલિ પુરુષો પણ નહીં પામેલો, કેવલજ્ઞાને કરી સમસ્ત ભાવો જેમણે આપેલા છે, એવા કેવલિ ભગવાને ઉપદેશેલો એવો જે શ્રુત અને ચારિત્રરૂપ ધર્મ તેને હું શરણરૂપે અંગીકાર કરું. ॥ ૪૨ ॥

ભાવાર્થ:-અતીત, અનાગત અને વર્તમાનરૂપ ત્રણે કાલમાં અર્થ થકી દ્વાદશાંગીનો નાશ નહિ હોવાથી અવિનશ્વર, જન્મજરામરણ અને સૈકડોગમે વ્યાધિઓનું સમાવનાર, સર્વ ભાવરોગોને નાશ કરનાર હોવાથી અમૃતની પેઠે સર્વ લોકોને અખીષ્ટ એહવા દ્વાદશાંગરૂપ શ્રુતધર્મના શરણને હું અંગીકાર કરું છું. ॥ ૪૫ ॥

પસમિઅકામપ્પમોહં, દિટ્ઠાદિટ્ઠેસુ નકલિયવિરોહં ॥

શિવસુહફલચ-સમોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં ॥ ૪૬ ॥

ભાવાર્થ-વિકાર થકી થતો ઉન્માદ જેણે અતિશયે શમાવ્યો છે, દૃષ્ટ અને અદૃષ્ટ (અતિપ્રિય) પદાર્થને વિષે વિપરીત પ્રરૂપણારૂપ વિરોધ જેમાં પ્રાપ્ત થયેલો નથી. મોક્ષના સુખરૂપ ફલને આપનાર, અને મોક્ષસુખરૂપ ફલ આપવા થકીજ સફળ એહવા ધર્મને શરણરૂપે હું અંગીકાર કરું છું. ॥ ૪૬ ॥

નરયગગ્ગમણરોહં, ગુણસંદોહં પવાઈનિક્કોહં ॥

નિહણિયવમ્મહજોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ:-નરકગતિમાં જવાના હેતુભૂત કર્મો ક્ષય કરી આપવાથી નરકગતિમાં થનાર ગમનને રોકનાર ક્ષાંતિ આદિ (આદિ શબ્દથી નિરહંકારપણું, સરલપણું, નિર્લોભપણું, તપ, સંયમ, સત્ય અલ્પવધિવાલાપણું પરિગ્રહરહિતપણું, વ્રત્યર્ચ્યઆદિ) ગુણોનો સમૂહ જેમાં સમાયો છે, પ્રવલવાદિઓ પળ જેનો ક્ષોભ કરી શકાતો નથી, કામર્તી ઉત્પત્તિમાં હેતુભૂત સંકલ્પને તજવાથી જેણે કામરૂપ

છતાં આભવ અગર પરભવમાં કરેલાં દુષ્કર્મની ગુરુ સમક્ષ નિંદા કરવાઈ કરી પોતાના અશુભ કર્મના ક્ષયને ઇચ્છતો છતો, આગલ કહેવાશે એ પ્રકારે દુષ્કર્મની ગર્હા કરવાને માટે કહે. ॥ ૪૯ ॥

इहभविअ—मन्नभविअं, मित्रत्तपवत्तणं जमहिगरणं ॥

जिणपवयणपडिकुट्टं, दुहं गरिहामि तं पावं ॥ ५० ॥

ભાવાર્થ:—આભવને વિષે હિંસાદિ આશ્રવે કરી કરેલું, પરભવને વિષે મિથ્યાત્વાદિ વંધહેતુએ કરેલું, કુતીર્થીઓ અને તેઓના દેવતા-દિના આદરસત્કાર પૂજાદિક મિથ્યાત્વ પ્રવર્તનથી, તલાવઆદિક સ્ત્રોતાવવાથી તેમજ હલઆદિ શસ્ત્રો વનાવી તે વેચવાથી થયેલું, અન્ય પણ વલી જિનશાસ્ત્રને વિષે જે જે દુષ્ટ પાપ કર્યું હોય તે સર્વની ગુરુ-સાક્ષિક નિંદા કરું. ॥ ૫૦ ॥

સામાન્યે કરીને દુષ્કૃતનાં ગર્હા કરી હવે વિશેષે કરી તેજ દુષ્કૃત-ગર્હા કહે છે.

मित्रत्ततमंधेणं, अरिहंताइसु अवन्नवयणं जं ॥

अन्नाणेणं विरइअं, इन्हि गरिहामि तं पावं ॥ ५१ ॥

ભાવાર્થ:—જે મેં મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારે કરી અંધથાણાએ અછતા દૂષણ કહેવાઈ કરી અગિહંત-દિકને વિષે જે અવર્ણવાદનું ઘોલવું અ-જ્ઞાને કરી કર્યું હોય, કરાવ્યું હોય, અનુમોયું હોય, અતીત કાળમાં વર્તમાનમાં અગર ભવિષ્યમાં વીજું પણ જે પાપ જિનેશ્વરભગવાનના તેમ તેમના શાસનના શત્રુપણાદિકે કરી લાગ્યું હોય તે પાપની દમણ

जेतुं विरिण्य नेत्र विरिण्य यत् ते वरदा यदा ततो हं मुग्धम्
निद्रा पश्य. ॥ ५२ ॥

नुअधम्ममयमाहुन्नु. पारं परिणीअयाइ तं गइअं
असेनु अ पायेनु. इत्ति मग्गिहामि न पारं ॥ ५३

भाषार्थः—एतदधम्ममयमाहुन्नु इति, अथ
विपश्चाद्वरदाः परिणीतं प्रकृत्याप ५२. यदा वरदाः यदा
इति वरदाः मातृपुत्रीः न वायव्याय प्रकृत्याप ५३. ५३.
परिणीतं विरिण्यमयमाहुन्नु. यदा ते भवतु तद्वरदाः यदा
यदा वरदाः परिणीतं तेने पश्यन्नु. मातृपुत्री इत्यप्य ५४. मातृपुत्री
निद्रा मातृपुत्री कृतो ते कृतवन्ता यदा यदा यदा मातृपुत्री
वदिते वरदा मातृपुत्री मातृपुत्री न मातृपुत्री प्रकृत्याप ५५.
यदा वरदाः वरदा वरदा वरदा मातृपुत्री वरदा वरदा वरदा
वरदा वरदा वरदा विरिण्यमयमाहुन्नु. यदा वरदा वरदा वरदा
वरदा ॥ ५६ ॥

यदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा
वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा

अर्थात् ॥ अर्थात् ॥ विरिण्यमयमाहुन्नु इति वरदा
वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा
वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा
वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा वरदा

મ વીજાના દુઃખનો નાશ કરવો તે કરુણા, વીજાના સુખને વિષે
સંતોષ (અનાર્પ્યાભાવ) તે પ્રમોદ, વીજાના અનિવાર્ય દોષોને વિષે
વેપેક્ષા તે માધ્યસ્થ્ય) ના વિષયભૂત જીવ તેઓને પણ પરિતાપનાદિ
દુઃખ કરવાઈ કરી જે પાપ કર્યું હોય તે સર્વ પાપને હમણાં વિવેકવંત
થયો છતો હું નિદુહું. ॥ ૫૩ ॥

... દુઃકૃતગર્હારૂપ વીજા અધિકારની સમાપ્તિ વતાવતો થકો જે
કહે તે વતાવે છે,

જં મળવયકાણહિં કય, - કારિઅઅણુમઈહિં આયરિઅં ॥
ધમ્મવિરુદ્ધમસુદ્ધં, સઘં ગરિહામિ તં પાવં ॥ ૫૪ ॥

ભાવાર્થ:-રાગદ્વેષ અને અજ્ઞાનાદિના વશપણાર્થીજે ધર્મથી વિરુદ્ધ
આત્માની અશુદ્ધિ માત્ર કરનાર, પાપ, મન વચન અને કાયાઈ કરી
કરવા કરાવવા અનુમોદવા દ્વારં કર્યું હોય તે સર્વ પાપની ગુરુ સમક્ષ
નિંદા પૂર્વક આલોચન કરું. ॥ ૫૪ ॥

દુઃકૃતની ગર્હા કરવારૂપ વીજો અલિકાર કયો, હવે સુકૃતની
અનુમોદનારૂપ ગ્રીજો અધિકાર કેવી અવસ્થાવાલો થઈ કરે તે દર્શા-
વવાને માટે કહે છે.

અહ સો દુક્કડગરિહાં, - દલિડકકડદુક્કડો ફુડં મળાઈ ॥
સુકુડાનુરાયસમુદ્ગત્ત, - પુત્તપુલયંકુરકરાલો ॥ ૫૫ ॥

ભાવાર્થ:-હવે વીજા અધિકારમાં કરેલી પોતાના દુષ્કર્મની
નિંદાર્થી જેણે પૂર્વે કરેલા તીવ્ર પાપકર્મો સ્મય કર્યો છે અને તેથીજ

शुद्धिर्वा भवति गुरुत्वां गणना अनुगम्य कर्म उच्यते भवति त्रि
 मयस्योदयार्जुन कर्म महिन सतो, प्रमत्तमे भाग्य कर्मस्य सतो
 गुरुत्वां अनुसोदना कर्मस्य सते कर्म ॥ ५५ ॥

गुरुत्वां अनुसोदना कर्मस्य सते न कर्म न वे भाग्य कर्म
 कर्मस्य सते

अभिहितं अभिहितेभ्यः, जंभ मिच्छन्तं च मिच्छेत् ॥

आगतं आगमिन्, उदयतापनं उदयताप ॥ ५६ ॥

मातृन् मातृमहिम्, देवमहिम् च मातृमहिम् ॥

अनुगतं अनुगमिन्, मम्मन्तं मम्मन्तिर्द्विम् ॥ ५७ ॥

भाषा-भाषा कर्मस्य सते गुरुत्वां गणना अनुगम्य कर्म उच्यते भवति त्रि
 मयस्योदयार्जुन कर्म महिन सतो, प्रमत्तमे भाग्य कर्मस्य सतो
 गुरुत्वां अनुसोदना कर्मस्य सते कर्म न कर्म न वे भाग्य कर्म
 कर्मस्य सते
 अभिहितं अभिहितेभ्यः, जंभ मिच्छन्तं च मिच्छेत् ॥
 आगतं आगमिन्, उदयतापनं उदयताप ॥ ५६ ॥
 मातृन् मातृमहिम्, देवमहिम् च मातृमहिम् ॥
 अनुगतं अनुगमिन्, मम्मन्तं मम्मन्तिर्द्विम् ॥ ५७ ॥
 भाषा-भाषा कर्मस्य सते गुरुत्वां गणना अनुगम्य कर्म उच्यते भवति त्रि
 मयस्योदयार्जुन कर्म महिन सतो, प्रमत्तमे भाग्य कर्मस्य सतो
 गुरुत्वां अनुसोदना कर्मस्य सते कर्म न कर्म न वे भाग्य कर्म
 कर्मस्य सते
 अभिहितं अभिहितेभ्यः, जंभ मिच्छन्तं च मिच्छेत् ॥
 आगतं आगमिन्, उदयतापनं उदयताप ॥ ५६ ॥
 मातृन् मातृमहिम्, देवमहिम् च मातृमहिम् ॥
 अनुगतं अनुगमिन्, मम्मन्तं मम्मन्तिर्द्विम् ॥ ५७ ॥

રતિ, અને જિનેશ્વર ભગવાને કહેલા તત્વોનું સમ્યક્પ્રકારે સદ્ન કર-
વારૂપ જે સર્વ સમ્યક્તત્ત્વંતરું સમક્ષિત એ સર્વ ગુણોની હું અનુમોદના
કરું. ॥ ૫૬—૫૭ ॥

હવે અનુમોદનાને યોગ્ય સર્વ પદાર્થનો સંગ્રહ કરતા થકા કહેછે.
અહવા સઘંત્રિઅ વીઅ,—રાયવયણાણુસારિ જં સુકડં ॥
કાલત્તણ્ણવિ તિવિહં, અણુમોણ્ણમો તયં સઘં ॥ ૫૮ ॥

ભાવાર્થ:—અથવા સર્વ જે મન વચન કાયાએ કરી કરવા કરા-
વવા અને અનુમોદવા દ્વારે વીતરાગના વચનને અનુસારિ સુકૃત અત્તી-
તમાં કર્યું હોય તે ગ્રંથે કાલમાં પણ અમે તે સર્વ સુકૃતની અનુમોદના
કરીએ છીએ. ॥ ૫૮ ॥

આ રીતે સુકૃતની અનુમોદનારૂપ ત્રીજો અધિકાર પણ કશો.
હવે ચાર શરણાદિ કરવાથકી જે ફલ થાય તે વતાવે છે.

સુહપરિણામો નિચ્છં, ચડસરણગમાઈ આયરં જીવો ॥
કુસલપયડીઝ વંધઈ, વદ્ધાઝ સુહાણુવંધાઝ ॥ ૫૯ ॥

ભાવાર્થ:—નિરંતર શુભ અધ્યવસાય સહિત છતો જે સાધુઆદિ
જીવ ચાર શરણનો અંગીકાર, દુષ્કૃતની ગર્હા, અને સુકૃતની અનુ-
મોદનાને આચરે છે. તે જીવ પુણ્ય પ્રકૃતિઓને વાંધે છે, અને પેહેલા
કાલમાં જે અશુભ અનુવંધવાલી પ્રકૃતિઓ વાંધી હોય તે સર્વને શુભ
અનુવંધવાલી કરે છે. ॥ ૫૯ ॥

મંદણુભાવા વદ્ધા, તિવ્વણુભાવાઝ કુણઈ તા ચેવ ॥
અસુહાઝ નિરણુવંધાઝ, કુણઈ તીવ્વાઓ મંદાઓ ॥ ૬૦ ॥

દેવ, મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નારકી ગતિ ચાર અંગવાલાં સંસારનું છેદન
(આત્યંતિક વિનાશ) ન કર્યું અહો ! કેટલુંવધું સ્વેદકારક ! તે
માણસે ચિંતામણિરત્ન તુલ્ય પોતાનો જન્મ દૃષ્ટા દારિદ્રીથી. ॥૬૨॥

પ્રસ્તુત ચડસરણ અધ્યયની સપાત્તિ કરતા થકા વતાવે છે.

इअ जीव पमायमहारि,वीर भदंतमेयमज्झयणं ॥

झाएसु तिसंझमवंझ,—कारणं निव्वुइसुहाणं ॥ ६३ ॥

भावार्थ:—આ પયન્નામાં પૂર્વે કહેલા પ્રકારે પ્રમાદરૂપ ચડદપૂર્વધરોને
પણ નિગોદમાં અનંતકાલ પરિશ્રમણ કરાવવામાં સમર્થ હોવાથી મહા
શત્રુ, તેનો જય મેલવવાને સુખટ સમાન મોક્ષપદને પમાડનાર અને
મોક્ષના સુખોનું અવંધ્ય કારણભૂત એવા એ અધ્યયનું હે જીવ તું
ત્રિકાલ ધ્યાન કર. ॥ ૬૩ ॥

॥ इति श्रेयोस्तु लेखकवाचकानां ॥

॥ आउरपच्चखाणपइन्नयं वीरभट्टकयं ॥

आ पय्यानी विधि वण आंचिल करीने भणवानी छे.

॥ मंगलाचरणम् ॥

मुनिसुव्रतजिनराजं, नत्वा स्मृत्वा च गुपुपदद्वंद्वं ॥
आउरप्रत्याख्याने पर्यायादित्रयं वच्मि ॥ १ ॥

आ आउरपच्चखाण पय्याण करी वीरभट्ट मुनिनाराज गर
आपुप्यना माग्भूत अंग्य अरण्यानु आगरन करेता हवा. भक्तप-
रिषा भने चतुःशरणमां मंगल करेनु होवार्गी आ पय्या करेता नई
मंगलाचरण करेनु नर्था. ॥ १ ॥

नैननामनमा वाजराज मरण, वाज मरण, वाज वंदित मरण,
वंदित मरण भने वंदित वंदित मरण, ॥ प्रकारे मरण कदा छे, नै-
दाना वाजराजमरणनु एवम एवम माटे एवम एवम माथा
कर छे

देमिहदेमिहो मम्महिहो मग्निहो जो जीयो ॥

नं होइ वाजराज मरण जिनमाग्भूत भणियं ॥ १ ॥

ભાવાર્થ:—જે જીવ, અર્જાવ, પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, વંધ, મોક્ષરૂપ નવ તત્ત્વની અથવા દેવ, ગુરુ, ધર્મરૂપ ત્રણ તત્ત્વના અથવા સ્વપર સ્વરૂપની સદ્ગુણાદ્ય કરી સમ્યક્ત્વવંત જીવ પૃથ્વી આદિક લોકાણી હિંસામાંથી દેશ જે ત્રસ હિંસા, તેનો એકદશ જે મારવાની યુદ્ધિદ્ય નિરવરાર્થા જીવના નિરપેક્ષપણે હિંસા, તેથી તથા જુદું ચોલવા આદિકથી નિવૃત્તિ પામ્યો છો મરે તે મરણ જૈનશાસનને વિષે પૂર્વે કહેલાં (અભિશુદ્ધિત મિથ્યાત્વિને યનારું ચાલ ચાલ મરણ, ઉપશમમાં તત્પર મિથ્યાદૃષ્ટિને યનારું ચાલ મરણ, અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ તથા દેશવિરતિને યનારું ચાલ પંડિત મરણ, છદ્મસ્થ સાધુને યનારું પંડિત મરણ અને કેવલિને યનારું પંડિત પંડિત મરણ રૂપ) પાંચ મરણ માંહેલું ચાલપંડિતમરણ કહેલું છે. ॥ ૧ ॥

જૈનશાસનમાં યતિધર્મ કે પ્રકારનો કથો છે, દેશ થકી અને સર્વ થકી તેમાંના દેશયતિધર્મવાલાને દેશવિરતી કહેવામાં આવે છે. તે દેશવિરતીનાં ચાર વ્રત છે. તે કહેવાને માટે ગ્રંથકાર વીર્જી ગાથા કહે છે:—

પંચ યં અણુવયાઈં, સત્તત્ત ॥ સસ્કાત્ત દેસ-જડ્-ધમ્મો ॥
સંવેણ વ દેસેણ વ, તેણ જુઓ હોઈ દેસજડ્ ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ:—પાંચ અણુવ્રત અને સાત ચિક્ષાવ્રત ૫ પ્રકારે જે શ્રાવકનાં ચાર વ્રત કથાં છે, તે મર્વ વ્રતોદ્ય કરી અગર એક કે આદિ વ્રત રૂપ તેના દેશે કરી મહિત પ્રાણી દેશવિરતિ હોય છે. અર્થિયાં

ગુણવ્રતો પણ અભ્યાસ કરવાને યોગ્ય હોવાથી શિક્ષાવ્રતપણે કહેલાં છે. ॥ ૨ ॥

પૂર્વ ગાથામાં કહેલાં ચાર વ્રતોમાંથી પ્રથમના ત્રણ અણુવ્રતોનાં નામ સાથે સ્વરૂપ કહે છે.

પાણવ્રહ્મ મુસાઘાણ, અદત્તપરદાર નિયમણેહિં ચ ॥
અપરિમિ ઇષ્ટાઓ વિ ચ, અણુઘૃયાડં વિરમણાઈં ॥૩॥

ભાવાર્થ:—ત્રીજા અને પાંચ ઇન્દ્રિય, વ્રણ વગર, ખામોત્તમ અને આકારરૂપ દ્વંદ્વ શ્રાવણના ત્રિયોગ કરવારૂપ શ્રાવણના વિનાશ થઈ અને ક્રોધાદિકના વગ થઈ ગુરુ ચોલ્લવારૂપ વ્યાસાદયર્થી, અને વસ્તુના સ્વાર્સા આદિકે નહીં આવેલાં વસ્તુના વેશરૂપ પ્રદનાદાન થઈ, અને પરચીઓથઈ નિર્ભયતા કરી, કેમકે ચર્ચા પરિમાણ રહિત સર્વ આકાશ કરતાં અનેતગુણી જે હૃદય તેથઈ પણ નિર્ભય થઈ કરી, પાંચ અણુવ્રત થાય છે. ૧ ત્રીજા, ઇચ્છાશ્ચિત્ત નવે જાણ ને હોવાથી તેનો નાશ થતો નથી, તે સ્વચરણને વર્ણનરૂપ લક્ષ નહિ મૂકતાં માત્રરૂપ જે પદ મુખ્ય છે. ॥ ૩ ॥

ચાર વ્રત મારિયાં પાંચ અણુવ્રત શિક્ષાવ્રતો માને અને પ્રથમ ગા-
ણવ્રતથી શિક્ષાવ્રતરૂપે કરતાં હતાં, તેમાના વચ્ચે વચ્ચે ગુણવ્રત
વળે અને તેના પાછળે શિક્ષાવ્રતરૂપે તેમજદવા દ્રવ્યકાર વ લાગ્યા કર છે
તેં જ દિશ્તાવેશ્વરનાં, અગનુદંડાટ જેં જ વેશ્વરનાં ॥
દેશ્વરમામિયં વિ ચ, અણુઘૃયાડં ભરે નાટં ॥ ૪ ॥

·ભાવાર્થ:—જે દિશાનું પરિમાણ કરવાયે કરી સર્વ દિશામાં થતા સાવધ ન્યાપારોચકી નિવર્તવું, તેમજ વલી જે હાસ્ય કુતૂહલાદિરૂપ તથા અધિકરણ યમ્ અગ્નિ વિપાદિકના આપવારૂપ અનર્થ દંડથર્કી નિવર્તવું, તેમજ દિશા વ્રતનો સંક્ષેપ અને ઉપલક્ષણથર્કી સર્વ વ્રતોના સંક્ષેપ કરવા રૂપ જે દેશાવકાશિક તે વ્રને, સર્વ વ્રતોને ગુણ કરનાર હોવાર્થી ગુણવ્રતો કહેવાય છે. ॥ ૪ ॥

·ભોગાણં પરિસંખ્યા, સામાઙ્ય અતિહિસંવિભાગો ય ॥

પોસહાચિહી ડ સઘ્વો, ચ્ચરો સિસ્કાઓ વુન્તાઓ ॥૫॥

·ભાવાર્થ:—એકવાર જેનો ભોગ થાય તે અશનપાન આદિ ભોગ કહેવાય છે, ઉપલક્ષણર્થી વારંવાર જેનો ભોગ થાય તે સ્ત્રી અલંકારાદિ ઉપભોગ પણ લેવો, તે ભોગોપભોગનું જે પરિમાણ કરવું તે તથા પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયો સારા અગર સ્વોટા મલ્યા છતાં, તેમાં રાગ દ્વેષની પરિણતિ નહીં કરવારૂપ સામાયિક, તથા પાંચ મહાવ્રતના ધારક મુનિ મહારાજને પોતાને અર્થે ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યથર્કી થયેલા અને તેમને કલ્પનાક આહારનું આપવું તે અતિથિસંવિભાગ તથા આત્માના ગુણોની પુષ્ટિ કરનાર જે પૌષ્ઠ તેનો જે સર્વ વિધિ, પંચારે શિક્ષાવ્રત કહેલાં છે ॥ ૫ ॥

દયે કેવી પ્રકારે, ક્યારે, પૂર્વે કહેલા દેશચિરતિ શ્રાવક વાલ-પંડિત મરણે કરી મરે, તે વે ગાયાયે વતાયે છે.

આસુકારે મરણે, અહિન્નાયે અ જીવિઆસાયે ॥

નાણ્હિં વ અમુક્કો, પહ્નિમસંલેહ્ણમકિચ્ચા ॥ ૬ ॥

માર્ગાર્થ:-શૂલાદિક ભયંકર રોગે કરી જલદી મરણ પામે છતાં
અથવા જીવિતવ્યની વાંચ્છા નહીં દુટ્ટયા છતાં અથવા સ્વજનોના રતા
નહીં આપવાના કારણથી આડમ્વાના અંતભાગને વિષે કરવા યોગ્ય
ઉત્કૃષ્ટથર્કી ચાર વસ્ત્ર અને અધન્ય થર્કી છ માસ સુધીની શરીર
અને કપાપને ઘોષવા રૂપ સંભોગના નહીં કરાવે ॥ ૬ ॥

આલોહ્ય નિસ્સાદ્યો, સઘેરે ચેવા- મહિત્તુ સંધારં ॥

જહ મરહ દેસવિરઓ, તં વુત્તં ચાલ પંડિઅયં ॥ ૭ ॥

માર્ગાર્થ:-વ્રતમાં લાગેલા દૂષણોની આલોચન માર્તાર્થ પામે સં-
કે, વ્રતના દૂષણરૂપ ભાવશલ્યથર્કી રહિત થયાં છતાં, પોતાના ઘરને
વિષેજ દર્માંદિકના સંધારા ઉપર વર્ણવે, તો દેશવિગતિ મહિત્તુ છતાં
મરે તો ને ચાલ પંડિત મરણ કરેલું છે ॥ ૭ ॥

ચાલપંડિત મરણનો વિધિ મન્નપરિશ્રાવ્યશ્રામાં વિસ્તારમરિત
ગું કરેલો શાસ્ત્રી આગળો શાસ્ત્રી તેના મન્નામળ પ્રાપ્તકાર કરે છે.

તો મન્નપરિશ્રાવ, ઉચ્ચત્તો વિત્થરેણ નિદિદ્યો ॥

મો ચેવ ચાલપંડિત, મરણે નેઓ જહાજોમં ॥ ૮ ॥

માર્ગાર્થ:-ચાલ પંડિત મરણ કરવાનો તે વિધિ કરેલો મન્નપ
રિશ્રાવશ્રામાં રિશ્રાવે કરી વતારેલો છે તેને ૧૫૩ મરિયાં વત
ગાળે છે. ૧૫૩નો વતારો મોરોગે થાય તે દર્મી (રિશ્રાવ મરણ
વતાર) કરાવે દર્મીએ મરિયાં કરાવે નથી ॥ ૮ ॥

૧૫૩ વતારો વતારવિધિ નામે દર્મી મરણો કરે મરિયાં ૧૫૩
૧૫૩ છે

વેમાણિણસુ કપ્પો, - વગેસુ નિઅમેણ તસ્સ ઉવવાઓ ॥
 નિયમા સિદ્ધાઉ ઉક્કો, - સણ સો સત્તમંમિ ભવે ॥ ૯ ॥

ભાવાર્થ:--વાલ પંડિત મરણે મરેલાં જીવ વાર દેવલોકરૂપ વેમા-
 નિકને વિષે નિશ્ચયે કરી ઉત્પન્ન થાય છે, અને વધારામાં વધારે પણ
 સાતમા ભવમાં નિશ્ચયે કરી સિદ્ધ થાય છે, શાકી તો કોઈક ફલ-
 કર્મી એકાવતારી પણ હોય છે. ॥ ૯ ॥

હવે વાલપંડિત મરણના અધિકારનો સમાપ્તિ સુચવતા થકા
 પંડિત મરણના અધિકારનો પ્રારંભ કરે છે.

इय वालपंडियं होइ, मरण मरिहंतसासणे दिहं ॥
 इत्तो पंडिय पंडिय, - मरणं वुहं समासेणं ॥ १० ॥

ભાવાર્થ:--આ પૂર્વે કહ્યું તે પ્રકારે વાલ પંડિત મરણ જિનેશ્વર
 ભગવાનના શાસનને વિષે કહેલું છે. હવે હે પંડિત સંક્ષેપથી પંડિત
 મરણ કહીશ ॥ ૧૦ ॥

હવે મુનિ મહારાજ ગીતાર્થગુરુ સર્માપે જેવી પ્રકારે પંડિત મરણ
 અંગીકાર કરે તેવી પ્રકારે ગ્રંથકાર ગદ્યપાઠથી કહે છે.

इह्यामि भंते उत्तमहं, पडिक्कमामि अइयं पडिक्कमामि ॥
 अणागयं पडिक्कमामि, पच्चुपन्नं पडिक्कमामि.
 कयं पडिक्कमामि कारियं, पडिक्कमामि अणुमोइयं पडि-
 क्कमामि ॥ मिहत्तं पडिक्कमामि असंजमं पडिक्कमामि

कस्तायं पडिक्कमामि पावपओगं पडिक्कमामि मिह्वादं-
 सण-परिणामेसु वा इहलोगेसु वा परलोगेसु वा स-
 चित्तेसु वा अचित्तेसु वा पंचसु इंद्रियत्थेसु वा अत्रा-
 णंज्ञाणे १ अणायारं० २ कुदंमणं० ३ कोहं० ४ माणं०
 ५ मायं० ६ लोहं० ७ गगं० ८ दोसं० ९ मोहं० १०
 इहं० ११ मिहं० १२ मुहं० १३ शंकं० १४ कंखं० १५
 गेहिं० १६ आसं० १७ तन्हं० १८ च्छुहं० १९ पंधं०
 २० पंधार्णं० २१ निदं० २२ नियाणं० २३ नेहं० २४
 कामं ज्ञाणे० २५ कुट्टमं० २६ कलहं० २७ जुझं०२८
 निजुझं० २९ मंगं० ३० मंगहं० ३१ वयहारं० ३२ क-
 यविक्रयं० ३३ अणच्छदं० ३४ आभोगं० ३५ अ-
 णाभांगं० ३६ अणाट्ठाट्ठं० ३७ वेरं० ३८ वियरं० ३९
 हिमं० ४० हासं० ४१ पहामं० ४२ पओमं० ४३ फ-
 र्मं० ४४ भयं० ४५ रुचं० ४६ अप्पपमंमं० ४७ पर-
 निदं० ४८ परगगिहं० ४९ विग्गाहं० ५० परपरिधायं०
 ५१ परदुमं० ५२ आरंभं० ५३ मंरंभं० ५४ पायगु-
 मोदणं० ५५ अतिगग्लं० ५६ अममातिमग्लं० ५७
 वग्गं० ५८ इट्ठागारं० ५९ रग्गमारं० ६०

સાયાગારવં ૦ ૬૧. અવેરમણં ૬૨ અમુત્તિમરણં ૦ ૬૩
 પસુત્તસ્સ વાં પડિવુદ્ધસ્સ વા જો મે કોઢ્ઠે દેવસિઓ
 રાહ્ઓ ઉત્તમદ્દે અહ્કમો વહ્કમો અહ્યારો અણા-
 ચારો તસ્સ મિહ્વામિદુક્કડં

• ભાવાર્થ:-હે ભગવાન હું અનશન કરવા ઇચ્છું. સામાન્યપણે જે
 પાપ થયું હોય તે પડિકમું. અતિ કાલમાં જે પાપ કર્યું હોય તેને
 નિંદવા ગર્હવા તરીકે પડિકમું. અનાગત પાપને પાપ વ્યાપારનું પ-
 ચ્ચાણ કરવા કરી પડિકમું. વર્તમાન પાપને પાપ વ્યાપારનાં
 સંવર કરવા કરી પડિકમું. પોતા કરેલું જે પાપ તે પડિકમું.
 ચીજાની પાસે કરાવેલા પાપને પડિકમું. ચીજાઓ સાવચ્છ વ્યાપાર
 કરતા હોય તેમને સારા જાણવા કરી જે પાપ થયું હોય તે પડિક-
 મું. અર્થાત્ તે પાપથી નિવર્તેલું.

પૂર્વે જે પાપોનું પડિકમણ કહ્યું તેનાં જે કારણ મિથ્યાત્વાદિ
 તેને પડિકમણ કહે છે. મિથ્યાત્વને પડિકમું- અવિરતિને પડિકમું-
 છું. કપાયને પડિકમું. પાપ થવાના જેટલા જેટલા વ્યાપારો તે સર્વ
 પડિકમું.

દયે આગલ કહેવાતાં નિમિત્તોયકી જે કોઈ સુતાં અગર જાગતાં
 અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અનાચાર થયો હોય તેનો મિચ્છામિ
 દુક્કડ દડું. એ પ્રકારે પૂર્વાપ્ત સંવંધ કરવો.

મિથ્યાદર્શનના પરિણામ છતાં આ લોકને વિષે અથવા પરલો-

कने विषे सचित्तमां अथवा अचित्तमां तेमज पांच इंद्रियोना (भाउ
 स्पर्श, पांच रस, वे गंध, पांच वर्ण अने सचित्त अचित्त मिश्र स्पर्श-
 रूप नेत्रिस उत्तर मेद जेना छे एहवा) मूल पांच विषयोमां अज्ञा-
 नत मारु के जेथो व्याख्यान आदिकनो परिश्रम पडे नहो एहो
 ध्यान थया छनां; क्षेत्रमांथां नग्णां प्रमुख नही काटे तो पुत्रो दुःखो
 भयो एवुं चित्तवनार कोकणना साधुनो पेटे अनाचार ध्यान थया
 छनां; देवपणुं पाण्या पछो चौदना दर्शनरूप कृदर्शननी उन्नति कर-
 नार सोराष्ट्र देवना थावकनी पेटे चौदनादिक कृदर्शननुं ध्यान थया
 छनां; हित शिवायण देनां पण गुरुना उपर कोपायमान भएला ह-
 लवानुसादिकनी पेटे क्रोधने वज ध्यान थया छनां; अभिमान करी
 नानां भाइभोनी भाये बंटना व्यसहार करवो पेटे तेथो पोताना भा-
 ननी हानि थाय एम मानो काउमग ध्याने गेलो बाह्यनोमादि-
 कनी पेटे, मानने वज यह ध्यान कर्या छनां; माग पे भाइभोनी
 माग उतर केवो स्नेह छे ते जोराने माटे कपटगर्ही भोजाभोना
 भाये कपट भाये मेवां वजन बांजनाय घनधीनी पेटे मागाने वज
 ध्यान थया छनां; कष्ट करी निगनने देवाने भंगारा नांगी नि-
 श्चय मेनाय मंत्रीमदया कृष्टिना एष्टाभेना करेन कार्याधानी पेटे
 भयना निह बेगमिदा जालान माटे शक्ति गुही वज मोयति पर-
 जय मादुमः देव मोयने वज यह ध्यान थया छनां; शिष्टकीने वि-
 प्रसिद्धिपाने धनना वही बालनाय कर्मना विद्वदना राजाकी पेटे
 बालनाय वज यह, दानना दूतने दान मादुमःकी दान दान-
 ना देवद दानकी दान मादुमःकी पेटे स्नेहायने वज यह.

દોષવાલા પળ પોતાના દર્શનને સારુ સમજનાર, બ્રહ્મલોકથી આવીને કપિલનું દર્શન સારું છે, અને તે થકી દેવગતિ મલશે એમ કહેનાર કપિલનો પેટે દુષિરાગને વશ થઈ ધ્યાન થયા છતાં; યજ્ઞના વહાનાણ કરી માતપિતાનો વધ કરનાર અને અનાર્ય વેદ કરનાર પિપ્લાદ મુલ્કની પેટે દ્વેષને વશ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; કૃષ્ણના મોહધકી તેના ગચને છ મહિના સુધી ઉપાડનાર ચલભદ્રની પેટે, દિગ્મુદ્ર બની જઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; જે એક માસા સોનાને ઇચ્છનાર પછીથી રાજા પ્રસન્ન થયા છતાં, ક્રોડાગમ સોનડાનાની વાંચ્છાથી પણ મન નથી નિર્વર્તતું તેમ જાણી સંસારત્યાગી કપિલ રાજર્ષિની પેટે મલવાને યોગ્ય વસ્તુની ઇચ્છાવશે કરી ધ્યાન થયા છતાં; વિપરીત દુષ્ટિધકી મહાર્વાર સ્વામિ ભગવાનના વચનને પણ ત્રોડું કહેનાર જમાલિઆદિકની પેટે મિધ્યાત્વદુષ્ટિ કરી ધ્યાન કર્યા છતાં; રાજ્યની મુર્ચ્છાએ કરી પોતાના પુત્રોને જનમ્માં પછી તરત રાજ્યને અયોગ્ય કરવાને માટે અંગોપાંગ કાપનાર કનકધ્વજ રાજાનો પેટે મુર્ચ્છાને વશ ધ્યાન થયા છતાં; પરસ્પર સાધુઓમાં દેવ છે કે સાધુ છે એવા સંશય થકી વંદનાદિ વ્યવહારને મૂકી દેનાર અવ્યક્તવાદી આપાદાચાર્યના શિષ્યોની પેટે સંશયને આધીન થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; કપિલના આગળ, જૈનમાં પણ ધર્મ છે, અને મારા માર્ગમાં પણ ધર્મ છે એમ કથન કરનાર મરિચિની પેટે અન્ય અન્ય દર્શનની વાંચ્છાએ કરીને ધ્યાન કર્યા છતાં; યુગા કાલ સુધી ચારિત્રને પાલીને પછી વિષય મુલ્કની લાલસાએ કરી ચારિત્રને છોટી દેનાર કંડરીકની પેટે મૃદ્ધિ ધરી ધ્યાન કર્યા છતાં; રાજાઓના ધનમાલ, સ્ત્રી આદિ વસ્તુઓ દેસી, તેમ યશ

ચાલ્યાતિ દેસી તે સામવાની ચાંછાને વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; સં
 ટના સાયવા રૂપ માયાને સાથે જડ આવેલા નિર્ઘૃણશર્મા વ્રાહ્મણ
 પાંસેથી તે સાયવાને ઇચ્છનાર મૃલદેવની પેટે, તરસ લાગ્યા છ
 સાધુના સમુદાયની સાથે રહેલા નર્દાના મચિત પાળીને ઇચ્છના
 નાદાના સાધુની પેટે તરસને આર્ધીન થઈ ધ્યાન થયા છતાં; ભુગ
 પીઠા થઈ ગજગૃહ નગરીના ચોકની સાથે રહેલા, અને અના
 નર્દી આપ્યા છતાં મર્ચ ચોકને શિલાઈ માગવાને ઇચ્છનાર દુધ
 (ખિચારી) ની પેટે ભુગના વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; પોતાના
 નગરના માર્ગને ચોળનાર વસ્ત્રચર્ચીની પેટે માર્ગમાં ભટતાં પ્યા
 થયા છતાં, મહા વગટામાં મનનુમાર ચક્રવર્તીને ચોળતા તેના પિ
 મહેરમિરની પેટે મહા વગટામાં ધ્યાન થયા છતાં; વિગડી-નિશાન
 વડે વચ્ચે થઈ પાદાના માંમને ખસણ કરનાર માધુ આદિકર્ની પે
 નિશાને આધિન જડ ધ્યાન કર્યા છતાં; નેરિયેણના ખરમાં નિયાણુ કર
 થયેલા વસુદેવ આદિકર્ની પેટે નિયાણામય ધ્યાન કર્યા છતાં; પુત્ર
 રિજના સ્નેહથી મગર ચક્રવર્તી આદિની પેટે ધ્યાન થયા છતાં; વા
 મળે ખતિ ગુરુ ગજગૃહ નગરીમાં રહેનાર દુધાગનેદ નામના માંમે
 આદિકર્ની પેટે કામને વડ થઈ ધ્યાન કર્યા છતાં; પોતાના ભવન
 મર્ચ વિજના સ્વિચ્છાને જરનાર પીટ મરતીરની પેટે અને મુજ
 મરના મુજની મરેલા મરતાના જેવના ત્રણ દેશમાં જરનાર મિરમુજ
 તર જાગમજ પામે જોનાર મુનિની પેટે વિજના સ્વિચ્છાને
 પામે મરતા છતાં, મરિચ્છાને મરે માગમખાને જાગમ જગમ જાગ
 મા દુષ્ટે જાગમજદુષ્ટને પેટે જાગમને વિને મરતી મર્ચ પામે મર

छतां; पोताना भाइओनो विनाश थये छे चेडा राजानी साथे युद्ध
 करनार कोणिक राजादिनी पेठे युद्ध माटे ध्यान कर्पा छतां; पर-
 स्पर भाइओमां युद्ध करनार बाहुबलि अने भरतनी पेठे महायुद्ध
 करवामां ध्यान थया जतां; त्याग करेला भोगने इच्छनार रहनेमि
 आदिकनी पेठे विषयसुखनो संग मेलववानी इच्छाथी ध्यान थया
 छतां; वृत्ति विना अतिशय धनमाल आदिकना संग्रह करवानी वां-
 छाथी ध्यान थया छतां; धनने माटे छोकरानो राज्य सभामां न्याय
 कराववा जनार शेटनी बे स्त्रीओनी पेठे राज्य सभामां न्याय करा-
 ववा माटे ध्यान थया छतां; सोनानी कांशोने अल्प मूल्ये करी ग्रहण
 करनार लोभनंदी आदिकनी पेठे खरीद करवा अने बेचवा माटे
 ध्यान थया छतां; निरर्थक द्वीपायन ऋषिने कोष करावनार शंख
 आदिकनी पेठे प्रयोजनरहितपणे ध्यान कर्पा छतां; बडगुंदाना फ-
 लने पण ब्राह्मणना नेत्रधारी हाथे करी मसलनार ब्रह्मदत्त चक्रव-
 र्त्तीनी पेठे उपयोग पूर्वक ध्यान कर्पा छतां; काउसग्य ध्यानमां रत्ना
 छतां मनेकरी युद्ध करनार प्रसन्नचंद्र राजर्षिनी पेठे अनुपयोगथी
 ध्यान थया छतां; एक कर्पक प्रमाणतेल लेवाथी दासी थएली सा-
 धुनी बेहेननी पेठे देवाथकी पीढाया छतां ध्यान करतां; सात बखत
 क्षत्रिय रहित पृथ्वी करनार परशुराम तथा एकवीश बखत ब्राह्मण
 रहित पृथ्वी करनार सुभूम चक्रवर्त्तीनी पेठे मातापिनादिकना मार-
 वायकी थएला घेरथी ध्यान कर्पा छतां; नंद राजाना राज्यने ग्रहण
 करवानी इच्छावाला चाणाक्यनी पेठे राज्यादिकपामवाना वितर्कथी
 ध्यान थया छतां; निरंतर पांचसे पाढानो बध करनार कालझौक-

रिक कसाडनी पेटे हिंसायां प्रवर्त्तवानुं ध्यान कर्मां छतां; चंद्र म्हा
 चार्यना आगळ हांसी करनार मित्र महिन शिष्यनी पेटे हाम्यथर
 ध्यान कर्मां छतां; हे निमित्तिआ हुं तने बांदुळुं, पृहवीं रीते वाग्यकफ
 पिना प्रते बांलनार चंद्र प्रयोनननी पेटे अनि हाम्य करवार्थी ध्यान भय
 छतां; ग्रहदत्त पोतान पुत्र चक्रवर्त्तनि मारवाने इच्छनार तेनी पाता पु
 न्निनी पेटे भतिगोपथी ध्यान कर्मां छतां; कठोर वचनो बांलना मां
 अगर बांलनां ध्यान कर्मां छतां; पोताना तमाड गजमुकुमानना माथ
 उपर मारीनी जयदी कमी रोगना अंगारा भर्गने गजमुकुमानने माथ
 पमाटनार कृष्णने देवी मयभ्रांत यड धरण पावनार तेमना सामग
 मोदिलनी पेटे भयथरी ध्यान कर्मां छतां; दर्पणादिसमां पोतानुं
 रूप जोनां नेवज पाटीभायां अंगारवनी भादिकना चितरंभा रूपने
 जोनार चंद्र प्रयोन राजादिकनी पेटे पोतानुं रूप जोनां ध्यान कर्मां
 छतां; पोताना काप्यनी जस्टाल धर्मी वामे प्रसेमा करारानुं इ
 चानार वयनि घास्यनी पेटे पोतानी प्रसेमा करारानुं ध्यान भय
 छतां; वाचंद मुनि दारागतनी निशने बांलनार वाच नारवानी पेटे
 लोसमां पोतानी निश करवां ध्यान भयां छतां; मंत्र मया दूर्वा
 कादुनविरनी मारने करनार मोटानादिक निशनी पेटे पोताना
 मया तेनी निशना प्रसेमा ध्यान कर्मां छतां; पनादिक दिकाने
 दिके देना पोताना मयनार वाचदनादिकनी पेटे पनादिकदिक पना
 दिके पना दिके पना मयनार मयने मया; वाच देना देनी मया
 वाच देनी पना दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना
 दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना दिके पना

अंगकपिना उपर चढावनार रुद्रकनी पेटे पोतानुं दूषण बीजाने माथे
 चढाववा ध्यान कर्या छतां; अनेक प्राणिओना विनाशने करवानी
 इच्छावाला द्वीपायन आदिकनी पेटे अनेक प्राणीओनुं मरण करवा
 माटे ध्यान कर्या छतां; माताना आग्रह्या दीक्षाने पालनार विषयना
 तीव्र अभिलापने करनार क्षुल्लक साधुनी पेटे विषयना तीव्र अभि-
 लापयी ध्यान कर्या छतां; राजाना अंतेउरयां जइ परस्त्री सेववाना
 अपराधयी अलंकार सहित हणेल्ला माणसना मरणने सार माननार
 नगरना लोकोनी पेटे पापकार्यना अनुमोदवायी ध्यान थया छतां;
 पाप कराववाना ध्यानमां तत्पर नंदमणिआर श्रावकनी पेटे प्राणी-
 ओनी हिंसामां कारणभूत वस्तुओने बताववा माटे ध्यान कर्या छतां;
 स्कंदकाचार्य असमाधिइ मरे एम चिंतवी क्षुल्लक साधुने पेहेलां घा-
 णीमां पीलनार पालकनी पेटे बीजा माणसने असमाधि मरण करवा
 माटे ध्यान थया छतां; पेहेलां शुभ ध्यान छतां पण पछी अशुभ
 परिणामना बलयी अशुभ ध्यान करनार कृष्ण आदिकनी पेटे क-
 र्मना उदयना प्रवल्गणाथकी ध्यान कर्या छतां; आर्यमंगु आचार्यनी
 पेटे मानपुजादिकरूप क्रुद्धिनां अभिमान करी ध्यान कर्या छतां; ते-
 मज सारा भोजन मन्त्रारूप रसगारवे करी ध्यान कर्या छतां; तेमज
 पुद्गलिक सुखना अभिमानयी सानागरवे करी ध्यान कर्या छतां;
 अविरति सारी, एम जाणी बागंवार चारित्रना परिणामने छोडी देनार
 मेतार्यमुनि आदिकनी पेटे अविगतिनुं ध्यान कर्या छतां; चित्र ना-
 मना पोताना जे साधु तेमणे वार्या छतां पण चक्रवर्तीनी क्रुद्धि भो-
 गल्या विना मोक्ष पण इच्छतो नथी एम कहेनार ब्रह्मदत्त चक्रवर्तीना

ગળધર સહિત યીજા પણ તીર્થકરોને પ્રણામ કરુંહું. ॥ ૧૧ ॥

હવે નમસ્કારરૂપ મંગલાચરણ કરી વ્રતનો ઉચાર કરવા કહે છે.

સત્ત્વં પાણારંભં, પચ્ચસ્કામિત્તિ અલિયવચનં ચ ॥

સત્ત્વ-મદિન્નાદાણં, મેદુન્ન-પરિગ્ગહં ચેવ ॥ ૧૨ ॥

ભાવાર્થ:-સુક્ષ્મ અને વાદર વચ્ચે પ્રકારના સર્વ પ્રાણીઓના આરંભનું પચ્ચલાળ કરુંહું, તેવીજ પ્રકારે સુક્ષ્મ વાદર સર્વ મૃપાવાદનું પચ્ચલાળ કરુંહું. સર્વ વાદર અને સુક્ષ્મ વચ્ચે કોઈપણ નહીં આપેલાને લેવાનું પચ્ચલાળ કરુંહું. દેવતા, મનુષ્ય, તિર્યચ સંબંધી સર્વ મૈથુનનું ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચલાળ કરુંહું. સર્વ ધનધાન્યાદિક વાણ નવ પ્રકારના પરિગ્રહનું તથા મિધ્યાત્વાદિક ચઢદ પ્રકારના અભ્યંતર પરિગ્રહનું પચ્ચલાળ કરુંહું. ચશબ્દયકી વીજાં પણ શેષ રહેલાં સર્વ પાપ-સ્થાનનું પચ્ચલાળ કરુંહું ॥ ૧૨ ॥

વ્રતોનો ઉચાર કર્યા પછી થયેલા વૈરને વોસરાવી, આશાઓનું આકાશથી અનંતગંગાપણું હોવાથી તેને પણ વોસરાવી સમાધિ અંગીકાર કરે છે.

સમ્મં મે સત્ત્વમૂણ્ણુ, વેરં મજ્ઞં ન કેણહિ ॥

આસાઓ વોસિરિત્તાણં, સમાહિમણુપાલણ ॥ ૧૩ ॥

માવાર્થ:-સર્વ જીવોને વિષે મારે મિત્રપણું છે, કોઈ જીવની સાથે મારે શત્રુપણું નથી. સર્વ ઉપકરણ, સ્વજનગણ અને શરીર સંબંધી અભિલાષોને ત્યાગ કરી વિનય, શ્રુત, તપ અને આચારરૂપ

મકાગ્ની સમાધિને અંગીકાર કરુંદું ॥ ૧૩ ॥

દ્યે આદારાદિ તેમજ મમતા ચોમરાવી સર્વને સ્વમાયે છે.

સઘં ચાહારિવહિં, સન્નાઓ ગારવે કસાળ અ ॥

સઘં ચેવ મમત્તં, ચગ્મિ સઘં સ્વમાવેમિ ॥ ૧૪ ॥

ભાવાર્થ:-નારે મકાગ્ના સર્વ આદારને ન્યામ કરુંદું, આદારાદિક નાર અગર દ્વેષ મંજાનો ન્યામ કરુંદું. ગ્રણ ગારવ તથા નાર કરાવોનો ન્યામ કરુંદું. સર્વ વદાર્થનો મમતાનો પણ ન્યામ કરુંદું, અને માર જીવોને સ્વમાવુંદું. ॥ ૧૪ ॥

સર્વ જીવોને સ્વમાવ્યા વર્તી આરાધના કરવા ગાયા કરે છે.

દુઝ્ઝા ડમંમિ સમયે, ઉચકમો જીવિઅસ્સ જડ મડ્ઝા ॥

મૂઅં પઞ્ચન્કાણં, વિટ્ઠ્ઠા આગહણા હોઝ ॥ ૧૫ ॥

ભાવાર્થ:-મા અગમને તિને જો કરી માગ માવણનો વિના. જ નાચ મો મા પૂર્વે કરુંદું માર વચ્ચેના અને રિત્તાગચારી કાનડ. મેન પામિયનો માગરના પામો. ॥ ૧૫ ॥

તેને માગાર વચ્ચેના વર્ષ છે વરસો માત્ર મું કરે તે વચ્ચે છે.

મહુદુન્નપારીયાણં, મિટ્ઠાણં અગ્ગઓ નમો ॥

મરો જિનવસનં, પઞ્ચન્કામિ અ પારમં ॥ ૧૬ ॥

ભાવાર્થ:-જન્મ દાખાઈએ મારે મંગાલ વચ્ચે દુઃખ તેમજ મર કરે છે વરસ વિટુંડે મને વેલિયન પ્રવિશદરજ છે.

તથા ઇંદ્રોએ કરંલી પૂજાને યોગ્ય એવા અરિહંતને નમસ્કાર હો. મિને-
શ્વર ભગવાને કહેલા દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયરૂપ તત્ત્વને સદ્દહુંદું, અને સર્વ
પાપકાર્યનું પચ્ચાણ કરું છું. ॥ ૧૬ ॥

બ્લી થીજું જે કહે તે વતાયે છે.

નમુશ્ચુ ધુઅપાવાણં, સિદ્ધાણં ચ મહેસિણં ॥
સંથારં પાડેવજ્ઞામિ, જહા કેવલિદેસિઅં ॥ ૧૭ ॥

ભાવાર્થ:—જેમનાં પાપ નાશ પામેલાં છે એવા સિદ્ધોને અને
મહા ઋષિઓને તેમજ ઉપલક્ષણથી તીર્થકરોને નમસ્કાર હો. જેવી
રીતે અનગન કરતી વચ્ચે ઢાપ આદિકનો સંથારો કેવલિ ભગવાને
વતાવ્યાં છે તેમ હું તે સંથારને અંગીકાર કરું છું. ॥ ૧૭ ॥

જં કિંચિવિ દુચ્ચરિઅં, તં સઘ્વં વોસિરામિ તિવિહેણં ॥
સામાઙ્ગ્યં ચ તિવિહં, કરેમિ સઘ્વં નિરાગારં ॥ ૧૮ ॥

ભાવાર્થ:—આ જન્મમાં અગર થીજા જન્મમાં જે કોઈ દુરાચરણ
કર્મ્ય હોય તે સર્વ મન વચન કાયાએ કરી વોસરાવુંદું. અને જ્ઞાન શ્રદ્ધા
અને ક્રિયારૂપ સામાયિક જે વ્રણ પ્રકારનું છે (સમ્યક્ત્વસામાયિક,
શ્રુતસામાયિક, અને સર્વવિરતિસામાયિક) એ સર્વ આગાર રહિત હું
અંગીકાર કરુંદું. ॥ ૧૮ ॥

અનગન કારનો છનો થીજું પણ વોમિરાવે ને વતાવાને ગાથા
કહે છે.

वग्भं अभिभतरं उवहिं, सरीराइ सभोयणं ॥

नणसावयकावेहिं, सव्वं भावेण वोसिरे ॥ १९ ॥

भावार्थः—जे पात्रादि उपकरणरूप वाय उपधि अने कपाया-
टिक अभ्यंतर उपधि अने भोजन सहित शरीरादिक उपधि ते सर्व
एव वचन कायाये करने, भावार्था बोधगर्तुं ॥ १९ ॥

करी पण अननन भोगीकार कन्नार नुं वोसिगये ते करं छे.

सव्वं पाणारंभं, पच्चम्कामित्ति अलियवयणं च ॥

सव्व—मदिन्नादाणं, मेदुन्न परिग्गहं चैव ॥ २० ॥

सम्मं मे सव्वभूणसु, वेरं मच्च न केणइ ॥

आमाओ वासिगिजाणं, ममाहि मणुपालये ॥ २१ ॥

भावार्थः—पदेजं मागाय पदगानना अधिकारमा धीर्मा अने
मागा माया कदा एतां पण मदीभां निगगाय पदगानना अधिकार
होसार्था करी करेसमां पुनएक दोर नही, तेदत तेनी भावार्थ
पदेज दिक्कत मरिय पदेजो होसार्था करी पदगानो नही, कोरे
पुर्णी जेसं मेसं ॥ २०—२१ ॥ करी करी नुं करे ते वरने छे.

नमं कोरे पओमं च, हम्मिं दीगभाययं ॥

उत्तमममं भामं मीमं, मट्टं अमट्टं च वोसिरे ॥ २२ ॥

भावार्थः—उत्तमममं भामं मीमं मट्टं अमट्टं च वोसिरे ॥ २२ ॥

કારણભૂત છે તેને, ગાન પૂજાનો સંભવ ગનમાં રાखी જે હર્ષ થાય છે તેને, અને શત્રુઆદિ થકી અપમાન થયા છતાં ગરીબાદપણું જે ધારણ કરવું તે, વને અતિ દુઃખ થયા છતાં જલ્દી મરણને ઇચ્છવારૂપ અનુકરણું, દેવતાદિકના ઉપસર્ગો થયા છતાં જે ભય અને કષ્ટ, વસ્તુઓના વિયોગો છતાં જે શોક થાય છે તે, અને વાંચ્છિત ક્ષેત્રાદિક વિષયમાં જે રતિ ઉત્પન્ન થાય છે તે, તથા અનિષ્ટ ક્ષેત્રાદિકમાં જે મનમાં અરતિ થાય છે તે સર્વ ત્યાગ કરું છું. ॥ ૨૨ ॥

• વહી અનશન અંગીકાર કરનાર સંસારના કારણભૂત મમતાદિક ચોમરાથી મોક્ષના કારણભૂત નિર્મમત્વ ભાવમાં રહી વાકી જે ચોસિરાયે તે કહે છે.

મમત્તં પરિવિદ્યામિ, નિમ્મમત્તં ઉવદ્વિઓ ॥

આલંબણં ચ મે આયા, અવસેસં ચ ચોસિરે ॥૨૩॥

ભાવાર્થ:-આ મારું, આ મારું, આ પ્રકારનો જે મમત્વભાવ તેને 'કાંઈપણ મારું નહિ, કાંઈ પણ મારું નહિ' આ પ્રકારના નિર્મમત્વ-ગાને આશ્રીને રહ્યો છતો વર્જું છું.

આ સંસારમાં મને દુર્ગતિના દુઃખથી અને સંસારના પરિભ્રમણથી મુકાવવાને માટે મારો આત્માજ આલંબનભૂત (ટેકારૂપ) છે. વાકી જે સર્વ ધન કુટુંબ અને શરીરાદિક તે સર્વનો ત્યાગ કરું છું ॥૨૩॥

હવે કયા કયા કાર્યમાં આ આત્માને આલંબનભૂત કરવો ને કહે છે.

આયા હુ મહંનાળે, આયા મે દંસળે ચરિત્તે અ ॥

આયા પચ્છગ્ગાળે, આયા મે સંજમે જોગે ॥ ૨૪ ॥

ભાવાર્થ:—આત્માન મને જ્ઞાનગુણ મેલવવામાં આલંબન થામો, જે માટે આત્માની સાહાયર્યા તેમાં રહેલાં જ્ઞાનાદિક પ્રગટ થાય છે. માટે તે આલંબન છે, આત્માન મને સમ્યક્ત્વને વિષે આલંબન થામો, આત્માન ચારિત્રને વિષે પણ આલંબન થામો, પચ્છગ્ગાળ વગવામાં પણ આલંબનભૂત આત્માન થામો, અને સંતમગ્ધાવાગમાં પણ મને આત્માન આલંબન થામો. ॥ ૨૪ ॥

દેવે કમન્યમાન ગરિત થયો છતો વજ્જવમાવના થાયે તે કરે છે.

ત્તમો થગ્ગદ્દ જીયો. ત્તમો ચેવુચ્ચદ્દ ॥

ત્તમમ્મ પેવ મગ્ગં. ત્તમો મિલ્લમ્મ નીમ્મો ॥ ૨૫ ॥

ભાવાર્થ:—મન્ય મન્ય ગતિમાં પણ આ તોવ વજ્જંત ત્રાય છે. અને કમુદ્ધાને પણ વજ્જંત ત્રાય થાય છે. મગ્ગ પણ વજ્જંત ત્રાય છે. અને કમ્મવ્વ રત્ત ગરિત થયો છતો વજ્જંત મિલ્લમ્મ કરે છે. ॥ ૨૫ ॥

ત્તમો મે મ્મામ્મઓ અપ્પા. નામ—દંમ્મગ—મંતુઓ ॥

મેમ્મા મે વાદિગ્ગ માગા. મત્તે મંતોગ્ગમ્મવ્વજ્જા ॥ ૨૬ ॥

ભાવાર્થ:—જેવું જેવું ગરિત થયો આવા મે વજ્જંત ત્રાય છે. અને મંતોગ્ગ મંતોગ્ગમ્મવ્વજ્જા ત્રાય છે. ॥ ૨૬ ॥

ક્ષણવાર જેનો સંબંધ રહે તેવા છે. ॥ ૨૬ ॥

આ જગત્ત્રને વિષે પુદ્ગલનો સંબંધ સર્વ દુઃખદાગી છે તે દેખાડે છે.

સંજોગમૂલા જીવેણ, પન્તા દુઃખ- પરંપરા ॥

તમ્હા સંજોગસંબંધં, સઘં તિવિહેણ વોસિરે ॥ ૨૭ ॥

ભાવાર્થ:-આ સંસારમાં જીવો જે દુઃખની શ્રેણી પામ્યા છે તેલું પુદ્ગલિક પદાર્થનો સંબંધજ મૂલ કારણ છે. તે માટે સર્વ પુદ્ગલિક પદાર્થ સંયોગને મન વચન કાયાઈ કરી ત્રિવિધેત્યાગ કરુંછું. ॥૨૭॥

હવે જે પ્રભાદ પેહેલાં થયા હોય તે પઢિકમવા માટે કહે છે.

મૂલગુણે ઉત્તરગુણે, જે મે નારાહિયા પયત્તેણં ॥

તમહં સઘં નિંદે, પઢિકમે આગમિસ્સાણં ॥ ૨૮ ॥

ભાવાર્થ:-જે મેં પાંચ મહાવ્રતાદિક મૂલગુણો અને આહારની શુદ્ધિ આદિ ઉત્તરગુણો પ્રયત્ને કરી આરાધ્યા ન હોય તે સર્વ નિંદુ છું. તેમજ આગામિકાલ સંબંધી મૂલ ગુણ અને ઉત્તરગુણની વિરાધનાનું પ્રતિક્રમણ કરું છું. ॥ ૨૮ ॥

વીજા પણ દૂષણોનું પ્રતિક્રમણ કરતો છતો કહે છે.

સત્ત મ્હા અદ્ધ મ્હા, સન્ના ચત્તારિ ગારવે તિન્નિ ॥

આસયણ તિત્તીસં, રાગં દોસં ચ ગરિહામિ ॥ ૨૯ ॥

અસંજમ-મન્નાણં, મિહ્વત્તં સઘ-મેવ ય મમત્તં ॥

જીવેસુ અજીવેસુ અ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૦॥

भावार्थः—दृष्कालादिकमां केवी रीते आजीविका थरो एवा ते
 भय ते आजीविकाभय, मनुष्यने मनुष्ययी भय ते आ लोच भय,
 तथा मनुष्यने देवतादि थकी भय ते परलोच भय, धन માલ જે
 પોતાની પાસે હોય તે રંગે કોટ ચોર મમુસ્ય લડ ન જાય છો તે
 ભય તે આદાન ભય, મુકામમાં જકલ્લા પેટા છતાજ તે નિમિત્ત રિતા
 જ ભય થાય છે, તે અરુપ્માન્ ભય, નીત્ર રીંગાદિક થયે તમે જે
 મરી જડન, આ મરારનો જે મરણ ભય, તેમજ કોઈક પ્રકારે થઈ
 જોરી નાગને તો અપહીનિ કરશે આવો જે ભય તે મરજન ભય,
 જ મરારે માત્ર ભય; મારી જાનિ ઉગવ છે આ મરારનો જે અભિ-
 માન તે મરમ જાનિમર, મારુ કુલ ઉગવ છે આ મરારનો અભિમાન
 તે કુલમર, થવા થતાં જે મરારે જગ્યાન છે આ મરારે જે જગ્યા
 અભિમાન તે જગ્યમર, મારું જગ્ય જગ્યું મુંદર છે આ મરારનો જે અભિ-
 માન તે જગ્યમર, થનપાળ્યાદિક જે જોડણ તે મરી મને મને છે આ
 મરારનો જે મર તે માથમર, મારી જુટિ થની મારી છે આ મરારનો
 અભિમાન તે જુટિમર, મરી જનોને જે વિથ જાગું છે આ મરારનો જે
 મર તે જાગ્યમર, થવા મને જુથ જાગ્ય મરારે છે આ મરારનો જે
 મર તે જુથમર મને આજનો જગ્યમર, આ મરારનો માર મર; માર
 રીડ, મરમર, મરુજાગ્ય, મરે મરિદમરજાગ્ય મર માર રીડ, જુટિ-
 જાગ્ય, જાગ્ય રીડ, મરે જાગ્યમરજાગ્ય મર જાગ્ય મરાર, મરિદમર
 જાગ્ય મરુજાગ્ય મરિદમર મરાર; મરાર જાગ્ય મરે જાગ્ય મરાર
 જાગ્ય મરિદમર મરાર મરે જાગ્ય મરાર મરાર

ભાવાર્થ:-સર્વ ચારે પ્રકારની અવિરતિ, સર્વ અજ્ઞાન સર્વ પાંચ
 આરતું મિથ્યાત્વ અને સચિત પદાર્થમાં તથા અચિત પદાર્થમાં જે
 મમત્વ એ પેઢેલાં કહેલા સર્વની આત્મશાસ્ત્રે નિંદા કરું છું તેમજ
 સાસ્ત્રે નિંદા કરવારૂપ ગદ્દા કરું છું. ॥ ૩૦ ॥

હવે નિંદવા યોગ્ય અને ગર્હવા યોગ્યનો સંગ્રહ કરી વતાયે છે.
 નંદામિ નિંદાણિજ્ઞાં, ગરિહામિ અ જંચ મે ગરહાણિજ્ઞાં ॥
 માલોપમિ અ સવં, અભિંભતરં વાહિરં ઉવહિં ॥ ૩૧ ॥

ભાવાર્થ:-આત્મશાસ્ત્રે નિંદા કરવા યોગ્ય જે જે દુરાચરણ કર્યું
 હોય તે ગર્હણું સર્વ નિંદવા યોગ્ય અને ગર્હવા યોગ્ય ગુરુના સમીપે
 માલોવુંછું. મનમા દુષ્ટ ધ્યાન કરવારૂપ આશ્ચર્ય માયા અને વાદ્ય-
 વાદ્યની પ્રાણનો વિનાશ કરવા આદિમાં માયા તે પણ ગુરુના સમીપે
 માલોવુંછું. ॥ ૩૧ ॥

હવે પોતાના થયેલાં દૂષણ ગુરુના આગલ વેચી રીતે આન્હો-
 વવા તે વતાયે છે.

જહ ચાલો જંપંતો, કજ્ઞમકજ્ઞાંચ ઉજ્જુઅં મળાઈ ॥
 તં તહ આલોજ્ઞા, માયામોસં પમુત્તણં ॥ ૩૨ ॥

ભાવાર્થ:-જેમ ચાલક પોતાના માવાપના આગલ વાત કરતો
 છતો કાર્ય અકાર્ય જે કરી આવ્યો હોય તે સર્વ કહે છે; પરંતુ આ
 કહેવા યોગ્ય છે, આ કહેવા યોગ્ય નથી, એમ વિચારતો નથી તેમ
 જે આત્મહિતાર્થી હોય તે પણ કહેવા યોગ્ય ન કહેવા યોગ્યનો વિભાગ

ન પાડતાં જે થોડું અગર ઘણું પાપ જેવી રીતે સેવ્યું હોય તેવી રીતે
યુક્તિ મહિત જે જુરું ચોલ્યારૂપ માયા મૃષાવાદ તે છેદીને કહે:
પરંતુ આરું મારું ઉત્તમ કુલ પ્રસિદ્ધ છે હું પણ ગુણી તરીકે પ્રસિદ્ધ
હું અને આરું કરેલું પાપ કેમ પ્રગટ કરું એમ વિચાર કરી તેણે પણ
ગુરુના આગળ આલોચન લેતાં ગોપયે નહીં. ॥ ૩૨ ॥

કપટ રહિતપણે આલોચનને આપનામ્ના ગુણો વચાવે છે.

નાણંમિ દંસણંમિ અ,તવે ચરિત્તે અ ચ્ચુમ્બુધિ અરૂપેણા
ધીમે આગમ-કુસલો, અ-પરિમ્માવી રહસ્સાણા ॥૩૩॥

ભાવાર્થ:-જે મનિ ધૂન અરધિ મન:પર્યંત અને કેવલ જ્ઞાન વાંચ
મહાત્મા જ્ઞાનમાં નેમત ઔચક્રમિત, સાચાંચક્રમિત, સાચિત્તમ,
અગર કારક, ગોચક અને શ્રીચક્રમિત જ્ઞાન મહાત્મા મહાત્મા-વચાં તેવ
તા મહાત્મા કાલ મને તા મહાત્મા આશ્ચર્ય વાંચા મહાત્મા તત્ત્વ
નેમત વાંચ માધાનું મોકલું, વાંચ કૃતિમાંનું મન, વાંચ જ્ઞાનમાં
જ્ઞાન મને જ્ઞાન દેવના મ્યાન જ્ઞાન મન મહાત્મા મનમાં વાંચો
જ્ઞાન કૃતિમાં વાંચાવમાન નેમત મને વાંચા જે શોષ, વૃત્તિમાં શોષ,
મન પદમાં મુલમાં શોષ, મનમાં મનમાં વાંચાને વાંચાના, તા
નેમત ને વૃત્તિમાંનું મન શોષ, મને જે આલોચનો કૃતિ
જ્ઞાન મનમાં વાંચાને મને શોષ માનમાં મન માન વાંચાને
તા મને મુલ વાંચાને મને શોષ માનમાં મને શોષ. ॥ ૩૩ ॥

તે વાંચ વાંચાને વાંચ માનમાં મને શોષ માનમાં મને શોષ, તા
જ્ઞાન મનમાં વાંચાને મને શોષ માનમાં મને શોષ.

રાગેણ દોસેણ વ જં, મે અવ્યજુઆ પમાણં ॥

જો મે કિંચિવિ મણિઓ, તમહં તિવિહેણ સ્વામેમિ ॥ ૩૪ ॥

ભાવાર્થ:-અતિ સ્નેહના વશ થઈ તેમ શિષ્ટા આપતી વચ્ચે કોપના વશથી, કરેલા ઉપગારના ન જાણવારૂપ અકૃતજ્ઞતાએ કરીને અથવા તો પ્રમાદે કરીને જે તમારું અનીષ્ટ ચિંતધ્યું હોય અગર કર્યું હોય તેમજ બીજાને પણ જે કંઈ રાગાદિક કારણથી કહ્યું હોય તે મન વચન કાપાણ કરી ત્રિવિધે સ્વમાવુંછું. ॥ ૩૪ ॥

હવે અનશન કરનાર મરણનું સ્વરૂપ ચિતવે તે વતાવે છે.

તિવિહં મળાંતિ મરણં, બાલાણં બાલપંડિયાણં ચ ॥

તદ્વયં પંડિયમરણં, જં કેવલિણો અણુમરંતિ ॥ ૩૫ ॥

ભાવાર્થ:-તીર્થંકર મહારાજાઓ જૈન શાસનમાં ત્રણ પ્રકારનું મરણ કહે છે. બાલકો (સર્વથા અવિરત મિથ્યાસ્વ) ને જે મરણ થાય તે એક બાલ મરણ, (અવિરતિ સ્હેવાથી) બાલ અને (મિ-થ્યાસ્વ તથા સ્થૂલ અવિરતિ છોડવાથી) પંડિત, જે શ્રાવક તે બાલ-પંડિત, તેને જે મરણ થાય છે તે થીજું બાલપંડિત મરણ, અને કેવ-લિઓ જે મરણે કરી મરે છે તે ત્રીજું પંડિત મરણ. એવી રીતે ત્રણ પ્રકારનું મરણ સમગ્રી પંડિત મરણે મરવાનો ઉદ્યમ કરવાની સ્વાસ્-ત્યરૂ છે. ॥ ૩૫ ॥

આગલ કહેલા પાંચ પ્રકારના મરણોમાંના બાલ બાલમરણ અને પંડિત પંડિતમરણનો સમાવેશ બાલમરણ અને પંડિતમરણને વિશે દોવાથી અર્હિયાં ત્રણ પ્રકારનાં મરણ કહેલાં છે.

ભાવાર્થ:-૧. દેવની દુર્ગતિ કઈ સમજાવી ? ૨. અંબોધિ તે શું ?
૩. શા હેતુએ કરી વારંવાર સંસારમાં મરણું પડે ? ૪. કયા કારણે
કરી અનંત કાલ સુધી સંસારમાં જીવ રહ્યો ? ॥ ૩૮ ॥

હવે પેહેલા પ્રશ્નનો ઉત્તર કહે છે.

કંદર્પદેવ કિલ્લિસ,-અભિઓગા આસુરી અ સંમોહા ॥
તા દેવદુઃખર્ગો, મરણં મિચિરાહિણ દ્વંતિ ॥ ૩૯ ॥

ભાવાર્થ:-સંજમ પાલતાં થકાં જે હાસ્ય કરવાના સ્વભાવવાળા
હોય છે તેમને જે દેવતાની ગતિ મળે છે તે કંદર્પ (મશ્કરા સરખા)
દેવની દુર્ગતિ કહેવાય છે ૧. સંજમ પાલતાં કેવલિ, શ્રુત, સંઘ,
ચારિત્ર, ધર્મ આદિની આશાતના કરનારને જે દેવતાની ગતિ મળે
છે તે કિલ્લિપિક (ઢેડ સરખા) દેવની દુર્ગતિ કહેવાય છે ૨.
સંજમ પાલતાં ઉઘાટન આદિ મંત્રાને કરનારની જે દેવગતિ થાય છે
તે અભિયોગિક (ચાકર સરખા) દેવની ગતિ કહેવાય છે ૩. સંજમ
પાલતાં ક્રોધ કરનારાની જે દેવગતિ થાય છે, તેને આસુરી (દાસ
સરખા) દેવતાની ગતિ કહેવાય છે ૪. સંજમ પાલતાં ઉન્માર્ગની
દેશના દેવા પ્રમુખે કરી જે દેવગતિ થાય છે તે સંમોહા નામની દેવ
દુર્ગતિ કહેવાય છે ૫. આ ઉપર વતાયેલી પાંચ દેવતા સંબંધી દુર્ગ-
તિઓ મરણના વિરાધનારને પણ થાય છે. ॥ ૩૯ ॥

હવે અંબોધિ શું ? આ પ્રકારનો જે વીજો પ્રશ્ન તેનો ઉત્તર કહે છે.

મિત્રા-દંસણરત્તા, સનિયાણા કિન્હલેસમોગાઢા ॥

इह जे मरंति जीवा, तेसिं दुलहा भवे वोही ॥४०॥

भावार्થ:-જે જીવો આ મંત્રાગ્રમાં મિથ્યા દર્શનમાં રતિરાજી થઈ, તેમજ નિપાણું કરી, તેમજ કૃષ્ણલેખ્યાના અધ્યવમાયમાં રમી-
નાયકા મરે છે, તેઓને યોજા મનોમાં ચોંધિયોત્ર (મમ્યવત્) દુઃખો
પમે છે. ॥ ૪૦ ॥

इये मनुष्य मुलम चोधिणुं केवा मरारं पामे छे ते वनारे छे
सम्मदंसणग्ता, अनियाणा मुकलेसमोगाढा ॥

इह जेमरंति जीवा. नेमिं मुलहा भवे वोही ॥ ४१ ॥

भावार्થ:-જે મરારે ત્રિનેશ્વર મળરાને નવ તત્ત્વનું માર્ગ જણું
છે તે મરારે ધટાન કરવા સ્વ મમ્યદર્શનમાં રતિરાજી તેમજ નિપા-
ણાઈ રતિવ તેમજ કૃષ્ણલેખ્યાના અધ્યવમાયમાં રમીના વરતા તે જીવો
આ મંત્રાગ્રમાં મરે છે તેઓને ચોંધિયોત્ર (મમ્યવત્) દુઃખો મને
પામે છે. ॥ ૪૧ ॥

જોજી મરારો તમાર વળે શિષ્યગણો શંકામાં મુકિત પા-
વે તે જોઈ મેંજો મરાર કે મરેજાઈ મુકિત જોઈ મંત્રાગ્રમાં મરારો
મરે ? મેંજો તમાર જાણે છે.

જે મુલ મુલ મરિયોડા, મરુમોડા મરુમોડા મરુમોડા મરુ-
મોડા મરિયોડા મરિયોડા, મે મરિયોડા મરિયોડા-મરિયોડા ॥ ૪૨ ॥

મરિયોડા - ૧ મરિયોડા મરિયોડા મરિયોડા મરિયોડા મરિયોડા

મનુષ્ય છતાં તીવ્ર મોહરાજાની વિદંબનામાં વર્તતા છતા, તેમજ દસ્ત-
કર્માદિક એકવીસ શાસ્ત્રમાં કહેલા સંવલ દોષે કરી સહિત તેમજ
દુષ્ટ આચારને ધારણ કરતા છતા ચિત્તના અસ્વસ્થપણા કરી મરણ
પામે છે, તે અનંત સંસારી થાય છે. ॥ ૪૨ ॥

હવે અનંત સંસારીના પ્રતિપક્ષમૂત થોડા સંસારવાળા કેવી રીતે
થાય તે વતાવે છે.

જિણવયણે અણુરક્તા, ગુરુવચનં જે કરંતિ ભાવેણં ॥
અસવલ અસંકિલિટ્ટા, તે હુંતિ પરિત્તસંસારી ॥૪૩॥

ભાવાર્થ:—ઉત્સર્ગ અપવાદ માર્ગરૂપ જિન વચનને વિષે અનુરાગ
કરતા છતા, ગુરુનું વચન જેઓ અતિ આદર લાવી કરે છે અને
શવલના (મેલા ચરિત્રના) એકવીસ દોષે કરી સહિત તેમજ સ્વરા-
વપરિણામે સહિત હોય છે તે થોડા કાલ સંસારમાં રહેનારા
હોય છે. ॥ ૪૩ ॥

હવે શીજો પ્રશ્ન કે સંસારમાં વારંવાર શા થકી મરણ પડે ? તેનો
ઉત્તર અત્રી ગાથા કરી કહે છે.

ચાલમરણાણિ વહુસો, વહુઆણિ અકામગાણિ મરણાણિ ॥
મરિહંતિ તે વરાયા, જે જિણવચનં ન યાણંતિ ॥ ૪૪ ॥
સઙ્ગહણં વિસમ, —ઝળં ચ જલણં ચ જલપ્પવેસોઅ ॥
અણાચારમંડસેવી, જંમણમરણણુવંધીણિ ॥ ૪૫ ॥

उद्धमहेतिरियंमित्रि, मयाणि जीवेण चालमरणाणि ॥
दंसणनाणस्तहगओ, पंडियमरणं अणुमरिस्सं ॥ ४६ ॥

भावार्थः—जे जीवो जिनेभ्य भगवाननु वचन मदीं मीने जा-
णता नही ते मंरुजीवो यणां चालमरणां अने पर्णा यगत इत्ता-
दितरणे मरणो करजे. ॥ ४४ ॥

ते चालमरणो कयां ते वताये छं.

मीथिना स्थलीयां जइ मंगारनां मुख पावता पाटे अज्ञानता-
मही ते मंगे वसी मयूं, तेवत नियाणा मज्जि भगव कांइ मंगा
मि वदार्थनी चान्ताए मयसा कोरादिहना वन थइ मातूं, तेवत
मप्रियां पुद्गलिक मुखनी इत्ताए करी मुखमंरी मोमीनी दे-
वदिमातूं भगव पांव पूर्णा मादिहे करी मप्रियां नाव मदन क-
मातूं, तेवत मीथिना स्थलीयां जइ देवतानी भगव मातादिहनी क-
तावता पाटे वुरी मयूं भयसा तो मया मोपायाया पार्तायी वी-
करी इत्तान वरवडा वट्टने मदन करी जे मातूं.

तेवत मातादिना तेनी पावता करी मोहीने तेनीने भगव मे-
ज्ज मातुना तेव ताव वन मातादिहे करी जिनेभ्य भगव-
वचन मातुं मुख मयसा दिवत मयावमो मीरी जे मातूं
मया वदता वन माता जय मने मातुं देवतादे वदता
म मा वदता दिवतीने इत्त मदि इत्तावत केव माते मात-
दिवत म वदता म मातुना मया जय मातुने मयावमो
म मातुना म मातुने म मातुने म मातुने म मातुने म मातुने

યમ કાંઈ છે તેવા પંડિત મરણે કરી મરીશ. ॥ ૪૬ ॥

એ ગુરુ અનશન કરનારને વાલમરણે મરવાથી સંસારમાં ભોગ-
વાં પડતાં દુઃસ્વોયકી ભય વતાવતા છતાં પંડિતમરણે મરવાનો
ઉપદેશ કરે છે.

ઉદ્વેયણયં જાઈ,—મરણં નરણસુ વેઅણાઓ અ ॥

અઆણિ સંભરંતો; પંડિયમરણં મરસુ ઇન્હિ ॥ ૪૭ ॥

ભાવાર્થ:—વાલમરણ કરીને જે જે ઉદ્વેગ કરનારાં જન્મમરણ
પામ્પો તે તથા નરકને વિષે જે જે અતિશય દુઃખ કરનાર વેદનાઓ
ભોગથી, તે સર્વ સંભાલતો થકો હમણાં સાવધાન થઈ પંડિતમરણે મર
કે જેથી ઉદ્વેગકારી જન્મમરણ અને નરક વેદનાઓ ન થાય. ॥૪૭॥

આવી ઉપદેશ સાંભળતાં છતાં કદાચિત્ દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તો
તે અવસરે જે મુનિ મહારાજા ચિંતયે તે યતાયે છે.

જઈ ઉપદ્યઈ દુઃસ્કં, તો દદૃષ્ઠો સહાવઓ નવરં ॥

કિં કિં મણ ન પત્તં, સંસારં સંસરંતેણં ॥ ૪૮ ॥

ભાવાર્થ:—જો દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તો મુનિ મહારાજાએ રાગ-
દ્વેષની પરિણતિની મંદતારૂપ આત્મસ્વભાવમાં રહી જોયા કરવું અને
આવી વિશેષ વિચાર પૂર્ણ કરવો કે આ સંસારમાં ભ્રમણ કરતાં
યકાં મેં શું શું દુઃખ નથી ભોગવ્યું. પ્રથમ આવી રીતનાં પરવશપણે
દુઃસ્વો અનેતી વચ્ચે ભોગવ્યાં, પછી આત્માનું કલ્યાણ થયું નહીં
આ વચ્ચે સ્વચ્છપણે તે ભોગથી આત્માનું કલ્યાણ થતાં છતાં મનમાં
શા માટે સેદ કરે છે. ॥ ૪૮ ॥

આહારનિમિત્તેણં, મહ્તા ગહંતિં સત્તર્મીં પુઢર્વીં ॥

સંચિત્તો આહારો, ન સ્વમો મણસાવિ પથ્થેઝં ॥ ૫૧ ॥

ભાવાર્થ:—મોટા મચ્છની પાંપણમાં રહેલા પંચેન્દ્રિય જાતિના તંદુ-
લીયા મચ્છો હું મોહોટો મચ્છ હોઉં તો આ વર્ષા માંછલાંમાંથી એકને
ગુલથકી નીકળવા દહે નહીં, એહવાં રોતે આહારની આસક્તિયી
હૈસા ચિંતવતો છતો સાતપિ નરકે જાય છે. આવું સમગ્રી વિવક્ષ-
ગોષ સચિત્ત આહારની મનથકી પણ માર્યના કરવી યોગ્ય
નથી. ॥ ૫૧ ॥

હવે ગુરુના હપદેશથકી વિષયના વિષાકો જેમણે જાણ્યા છે
એવા મુનિ મહારાજ જે ચિંતવે તે વતાવે છે.

પુર્વિકયપરિકમ્મો, અનિઆણો ઝહિઝ્ઞ મહ્વુદ્ધિં ॥

પહ્તા મલિઅકસાઓ, સથો મરણં પહિહ્તામિ ॥ ૫૨ ॥

ભાવાર્થ:—જયન્મથી છ મહિનાનો મધ્યમર્થા એક વરસની અને
હલ્કુટ્થી વાર વરસની સંલેખનાનો અભ્યાસ જેમણે કર્યો છે અને
નિયાણા કરી રહિન એહવો થયો છતો તેમજ વર્તમાન પદાર્થમાં
યતી મતિ અને આગામિકાલમાં પદાર્થને જાણનાર બુદ્ધિતે થકી ક-
પાય પ્રમુલ્લનું સ્વરૂપ શુદ્ધ રીતિયી વિચારીને પછી પોતાના આત્મામાં
હેલા કપાયો જેને નાશ કર્યા છે એહવો છતો જલદી અનશન અ-
તિકાર કરું. ॥ ૫૨ ॥

હવે જે અવસર પ્રાપ્ત થયા વગર બચવા અભ્યાસ કર્યા વિનાજ

અનનન એકદમ અંગીકાર કરે તેની જે અવસ્થા ગાય તે ચતારે છે.
 અકંડે ચિરભાવિય, તે પુરિસા મરણદેસકાલંમિ ॥
 પૂઘ-કય-કમ્મપરિભા, -વળાઈ પછા પરિવડંતિ ॥૫૩॥

ભાષ્ય:-આડમ્બાનો અંત આલ્યા વગર અકાલેજ આડમ્બાનો
 અંત આલ્યા છતાં પણ ત્યાંજ કાલ મુર્ખો સંલેગ્નનાનો અભ્યાસ કરતાં
 રિના અનનનને જરનામ તે પુરુષો મરણનો આમર આરે રહે હો
 જરેના મનુષ્ય જર્મના ઉદયના પ્રભારે કરી નિષાણું કરી કરી માત્ર
 તિગીને વિધ્યાન પામે છે અને દુર્ગતિમાં જાય છે. ॥ ૫૩ ॥

આવી રીતે અન્ય મરણના મુખર્ચા મુદ્દેજ છે માટે વિશેષ જોઈ
 શુ નિયમે ઉપદેશ કરે તે જરે છે.

તમ્હા ચંદગચિદ્યં, મકાળણં ઉડગુત્તણ પુરિમેણ ॥
 જીરો અરિગહિઅગુણો. કાગમો મુન્નમર્ગમિ ॥૫૪॥

ભાષ્ય:-માનવો મરણના ન ચમટે તે માટે, માનવરિષ
 ૬ ના જોડે એવ મારકાલ દુરજનો મારકાલ મારકાલ છે એવ તે
 મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મુન્નમર્ગ મારકાલ
 મારકાલ

માનવરિષ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ

માનવરિષ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ

માનવરિષ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ

માનવરિષ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ મારકાલ

વ્યાપારની ચિંતવનાઈ સહિત છતો અને આત્માને હિતકારી જે ચિંત-
વના તેના વ્યાપારે સહિત છતો તેમજ સાવધાન મન સહિત છતો
પોતાના શરીરનો ત્યાગ કરે તેમ કરવું. ॥ ૫૫ ॥

આવી રીતે વિધિ સહિત શરીરનો ત્યાગ કરનાર વલી જે વિ-
ન્નવે તે કહે છે.

હૃતૂણ રાગદોસં, ભિત્તૂણ ય અટ્ટકમ્મસંધાયં ॥

જન્મણમરણરહટ્ઠં, ભિત્તૂણ ભવા વિમુચ્છિહિસિ ॥૫૬॥

ભાવાર્થ:-હે જીવ ! રાગદ્વેષને હળીને, તેમજ આઠ કર્મના સમૂ-
હનો ક્ષય કરી, તેમજ જન્મ મરણરૂપ જે અરહટ્ટ (ઘડીઓનું યંત્ર)
તેને છેડીને, સંસારનો ત્યાગ કરી, શુક્તિ પદ પામીશ. ॥ ૫૬ ॥

અનશન કરનાર પુર્વે કહેલા ઉપદેશને જેવી રીતે આદરપૂર્વક
ઐંગીકાર કરે તે બતાવે છે.

યવં સઠ્ઠુવણસં, જિણાદિટ્ઠં સદ્દહામિ તિવિહેણં ॥

તત્તથાવર-એસકરં, પારં નિઘ્ઘાણમગ્ગસ્સ ॥ ૫૭ ॥

ભાવાર્થ:-આ પદ્ધતિમાં મધ્યમ આ પ્રકારે કહેલો જિનેશ્વર મહા-
વાને બતાવેલો અને શ્રેષ્ઠ તથા ધાવર જીવોના કલ્યાણને કરનાર
તેમજ મોક્ષને પમાડનાર એવો સર્વ ઉપદેશ મન, વચન, કાયાએ કરી
સદ્દહુ હું. ॥ ૫૭ ॥

ગુરુએ મરણ સુધારવાને માટે જીવ જ્ઞાનાદિ ગુણ સહિત કરવડે
એમ કહ્યું હતું તે જ્ઞાનાદિક શ્રુતની વિચારણા કરવાથી થાય તેમજ
મરણના અવસરમાં કેટલું શ્રૂત ચિત્તવશું તે કહે છે.

नाहि तंमि देसकाले, सको वारसविहो सुअस्कंधो ॥

सवो अणुचित्तेउं, धणियंपि समथचित्तेणं ॥ ५८ ॥

भावार्थः—परणना अवमरे अनिय चित्तनी सपगांसाना वा
जोए पण वार अंग म्य जे मरे थुनदान ते चित्ता गहातुं नही
सब थुनदान चित्ता न गहाय तो शुं कर्गुं ते बताते हे.

एगंमिचि जंमि पण, मंवेगं वीअगायमग्गंमि ॥

गच्छट नरो अभिन्तं, नं मरणं तेण मरिअद्यं ॥ ५९ ॥

भावार्थः—वीनगगना मार्गया जे एकन पदने सिं मनुष्य व
रंवार पैगम्य वामे नेरा पदना स्थान करवा मरित जे मरुं ते व
अप मरन. नेरा उगम मरने करी ममाधि मरित मरुं. ॥ ५९ ॥

एत भंगम मरी थुनना चित्ता थः गहातुं नही. पण प
थे ओरनुं स्थान करी गहाय मांते शुं कर्गुं ते बते हे.

ता एगंपि मित्तेगं, जो पुग्गो मरणदेमरान्तिमि ॥

आगाहपोट्टनो, चित्तंनो गहगो होट ॥ ६० ॥

भावार्थः—आगाह पोटापोट्टनो जे मरुं चित्तंनो गहगो होट
जो मरुं चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं
चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो
गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो
होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो होट. जे मरुं चित्तंनो गहगो होट.

आगाह पोटापोट्टनो, चित्तंनो गहगो होट ॥

आगाह पोटापोट्टनो, चित्तंनो गहगो होट ॥

ભાવાર્થ:—આરાધનાના ઉપયોગવાળા ઉક્ત મુનિમહારાજા રૂઢી રીતે સમાધિ સહિત મરણ કરી વધારામાં વધારે વ્રણ ભવે કરી સિદ્ધ થાય છે. ॥ ૬૧ ॥

અનશન જેમણે કર્યું છે એવા મુનિમહારાજા શું ચિતવતા થકા સર્વ વસ્તુ વોસરાયે તે કહે છે.

સમણુ ત્તિઅહંપદમં, વીઅં સવ્વત્થ સંજઓમિ ત્તિ ॥

સઘં ચ વોસિરામિ, એઅં ભણિયં સમાસેણં ॥ ૬૨ ॥

ભાવાર્થ:—પ્રથમ તો હું મહાવ્રતવાળો છું અને વીજુ સર્વ પદાર્થોને વિષે રાગદ્વેષની પરિણતિને રોકવારુ સંયમવાળો છું. આ હેતુ માટે મારે પુદ્ગલપદાર્થના મમત્વભાવે કરીને શું ? તેથી સર્વ શરીરપર્યંત પુદ્ગલિકપદાર્થોને વોસરાવું છું. આ જૈનશાસનનું રહસ્ય સંક્ષેપે કરું ॥ ૬૨ ॥

હવે મરણના અવસરમાં જેવી ભાવના કરવી જોઈએ તે વતાવે છે.

લહ્ધં અલહ્ધપુઘં, જિણવયણં સુભાસિઅં અમયમ્ભૂઅં ॥

ગાહિઓ સુગઙ્ગમગ્ગો, નાહં મરણસ્સ વીહેમિ ॥ ૬૩ ॥

ભાવાર્થ:—જિનેશ્વર ભગવાનના આગમમાં વતાયેલું અમૃત સરસુ અને પૂર્વે નહીં પામેલું એટલું આત્મતત્ત્વ હું પામ્યો અને મોક્ષ ગતિનો જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રરૂપ માર્ગ તે પણ ગ્રહણ કર્યો તો હવે હું મરણ થકી વીહતો નથી. ॥ ૬૩ ॥

તેમજ બધી વિશેષે ચિતવવા યોગ્ય ભાવના વતાવે છે.

આમ સ્વરૂપની રમણતામાં સ્થિર થઈ છતે સમાધિ મરણ કહેવાના
દ્વારે કરી ચાર ગાથાએ ગુરુમહારાજ ઉપદેશ આપતા છતા કહે છે.

નાણસ્સ દંસણસ્સ ય, સમ્મત્તસ્સ ય ચરિત્તજુત્તસ્સ ॥

જો કાહિ ઉવઓગં, સંસારા સો વિમુચ્છિહિસિ ॥ ૬૬ ॥

ભાવાર્થ:-જન્મારા સુધી જે જ્ઞાન વધાર્યું હોય તેમાં, તથા
સામાન્ય જ્ઞાનહર જે દર્શન જન્મારા સુધી અભ્યાસ કરી મેલવ્યું
હોય તેમાં, તથા સમ્યક્ત્વમાં, તથા પાંચ સમિતિ, ઘ્રણ ગુત્તિરૂપ
વ્યવહાર ચારિત્ર, અને નિજગુણ સ્થિરત્વારૂપ નૈશ્વર્યિક ચારિત્રમાં, જે
જીવ મરણ અવસરે સાવધાનપણું રાખે છે અર્થાત્ સંપર કહેલા ગુણો
જે પ્રાપ્ત થઈ શકે હોય તેને લગારમાત્ર પણ હાનિ પામવા દેતા નથી.
તે પ્રાણી જલદી સંસારનાં દુઃસ્વોધી મુકાશે. ॥ ૬૬ ॥

ચિરડાસિઅ વંભયારી, પપ્પોડેડુણ સેસયં કમ્મં ॥

અણુપુઘ્વીઈ વિસુદ્ધો, ગચ્છઈ સિદ્ધિં ધુઅકિલેસો ॥ ૬૭ ॥

ભાવાર્થ:-જાંવા કાલ સુધી બ્રહ્મચર્યનું સેવન જેને કર્યું છે
પરંતુ પ્રાણી બ્રહ્મચર્ય સેવનને સ્વપાવેલાં કર્મથી વાકી રહેલાં ધ્યાતિ-
કર્મને ક્ષય કરી અનુક્રમે અતિ વિશુદ્ધિવાલો થયો છતો ભવોપગ્રાસી
કર્મથી થતા વલેશ તે પણ જેને નાશ પમાડયા છે પરંતુ થઈ સિદ્ધિ-
ગતિમાં જાય છે ॥ ૬૭ ॥

નિક્કસાયસ્સ દંતસ્સ, સૂરસ્સ વવસાઈણો ॥

સંસારપરિભિઅસ્સ, પચ્ચલ્લકાણં સુહંભવે ॥ ૬૮ ॥

તેમાં પોતાનું નામ પણ મુચવ્યું) તેમજ કેવલજ્ઞાનરૂપ વિજ્ઞાન અને
 કેવલદર્શનરૂપ જ્ઞાન એ બન્નેએ કરી સહિત પાંચ કલ્યાણકર્માં દ્રવ્ય
 પ્રકાશે કરી લોકમાં ઉદ્યોતના કરનાર અથવા કેવલજ્ઞાને કરી ધર્મા-
 સ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય અને
 જીવાસ્તિકાય એ પ્રકારે પંચાસ્તિકાયરૂપલોકને વતાવનાર એવા
 જિનેશ્વર ભગવાન સંસારિક સર્વ દુઃખનો ક્ષય તપોને આપો. ॥૭૦॥
 ॥ ઇતિ શ્રીમદ્દીરભદ્રાચાર્યકૃતાતુરપ્રત્યાખ્યાનપ્રકીર્ણકં
 સમાપ્તમ્ ॥

અથ શ્રી વાર્ષીક વારે માસના પર્વોનો પ્રારંભ.
 પ્રથમ દીવાલી પર્વ.

આ પર્વનો આસો વર્દી અમાવાસ્યાથી આરંભ થાય છે. આ પર્વ
 કેવી રીતે ઉત્પન્ન થયું. અને તે પર્વમાં લોકીક, તથા લોકોત્તર સુખ મેલ-
 વવા માટે શું શું કરવું જોઈએ તેની ટુંકી હકીકત આ નીચે મુકવામાં
 આવેલી છે, પરમપૂજ્ય (ચરમ) શ્રી ચોવાસમાં તીર્થંકર શ્રીમાન મહાવીર
 સ્વામીનું અમાવાસ્યાની રાત્રીએ નીર્વાણ પદ ઇટલે (મોક્ષ ગમન) થયેલું
 છે અને તેજ રાત્રે ગુરુમહારાજશ્રી મૌતપસ્વામીને કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત
 થયેલું છે વિગેરે કારણોથી આ મહાન પર્વ પ્રવર્તેલું છે. તેની ધર્મો
 હકીકત દીવાલી કલ્પ આદિ બીજા ગ્રંથાંતરોથી જાણી લેવી. અહીં
 તો માત્ર તે પર્વમાં શું શું વિધાન કરવું તે તે કાર્યો કરવાથી શું શું
 ફલ પ્રાપ્ત થાય છે વિગેરે ટુંકામાં જણાવવામાં આવશે. તેમાં પ્રથમ
 દરેક જૈન વંધુઓ ત્રિપેશે કરીને વેપારાં વર્ગવાલા હોવાથી નામાઠામા
 માટે વહી પુજન ઇટલે ચોપડાનું પૂજન કરે છે. વાસ્તવિક રીતે તો
 જ્ઞાન પૂજનજ કરે છે પરંતુ મિથ્યા દર્શનીયોના સંસર્ગથી અને જૈન

વિધિ નહીં જાણવાથી બ્રાહ્મણો પાંસે મિથ્યાત્વવિધિથી સરસ્વતિ પૂજન કરાવે છે. પરંતુ તેમ કરવું જોઈએ નહીં પણ જૈન વિધિ પ્રમાણે જ સારદા (સરસ્વતિ) પૂજન કરવું જોઈએ તેટલા માટે આ વિધિ અપમ મુસ્ત્રામાં આપ્યો છે.

શુભ મુહૂર્તે (મારા ચોવટીએ) પ્રથમ ચોપદો શુદ્ધ શાંતોડ ઉપર પૂરે પ્રગર ઉત્તર દિશા તરફ સ્થાપનો, પદને યોગે ટીપક તથા પૂર ચાલ્યો, પૂતા કરનારે પોતાના જમણા હાથે નાટાનટો પાંચરો, અને જમણા મનોદર ભેગણ સ્પર્શ નીચે સ્થાપ્યા મુત્તર નરીન ચોવટામાં પાંચરો.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ, શ્રી ગુરુઓ નમઃ, શ્રી સમગ્ર નમઃ
શ્રી મોક્ષદાતાની નમઃ, શ્રી રેવરીભાર્તીનો મંદાર ભગ્ન
દોનો: શ્રી મહાવજ્રાની નમઃ, શ્રી વાહુવજાનું વજ્ર દોનો,
શ્રી મહાવજ્રાની નમઃ, શ્રી રામનામોદનું મોખાળ દોનો,
શ્રી રામનામોદનું મોખાળ દોનો. આત્મ સ્થાપ્યા વર્તી નરી મા,
દોનો, દોરમ વોરેથી પૂર્વ કર્યું.

મંત્ર: કર્યા કાદ તેના મોં, નીચે દત્તર વજાની તર મુરો
• પં: • શ્રી દેવ માંદારે કર્યા.

પં:

પં: પં:

પં: પં: ની

પં: પં: પં: પં:

પં: પં: પં: પં: પં:

પં: પં: પં: પં: પં: પં:

પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં:

પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં:

પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં: પં:

અને ચોપડો સાંકડો હોય તો સાત કે પાંચ 'શ્રી' કરવી-
ત્યાર પછી તેની નીચે સ્વસ્તિક (સાથીઓ) કુંકુમથી કરવો અને
સ્તિક ઉપર અઘંઠ નાગરવેલનું પાન મૂકવું અને તે પાન ઉપર
પાંચાસી, ઇલચી, લવંગ અને રુપાનાણું મુકવું, પછી ચોપડાને ફરતી
લપારા દડને વાસક્ષેપ, અક્ષત અને પુષ્પની કુસુમાંજલી હાથમાં લઈ
તેનો શ્લોક બોલી ચોપડા ઉપર તે કુસુમાંજલી ક્ષેપવી.

મંગલં ભગવાન્ વીરો । મંગલં ગૌતમઃ પ્રથુઃ ।

મંગલં સ્થૂલિભદ્રાચા । જૈન ધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્ ।

અથ શ્રી મંત્રસ્તવનપ્રારંભઃ ॥

સ્વઃશ્રીયં શ્રિમદર્હતઃ । સિદ્ધાઃ સિદ્ધિપુરીપદં ॥

આચાર્યાઃ પંચધાચારં । વાચકા વાચનાં વરામ્ ॥ ૧ ॥

સાધવઃ સિદ્ધિસાહાય્યં । વિતન્વન્તુ વિવેકિનાં ॥

મંગલાનાં ચ સર્વેષામર્થં ભવતિ મંગલમ્ ॥ ૨ ॥

અર્હમિત્યક્ષરં માયા-વીજં ચ પ્રણવાક્ષરં ॥

એનં નાનાસ્વરૂપં ચ ધ્મેયં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ ॥ ૩ ॥

હૃત્પદ્મપોઢશદલ-સ્થાપિતં પોઢશાક્ષરં ॥

પરમેષ્ટિસ્તુતેર્વીજં । ધ્યાયેદક્ષરદં મુદા ॥ ૪ ॥

મંત્રાણામાદિમં મંત્રં । મંત્રં વિદ્યોપન્નિગ્રહે ॥

યે સ્મરંતિ સર્વૈર્વેનં । તે ભવંતિ જિનપ્રભાઃ ॥ ૫ ॥

ત્યાર પછી નીચે લખેલ મંત્ર બોલતા જવું અને દરેક દ્રવ્યથી
શારદાપૂજન કરતાં જવું.

મંત્ર. ૐ હિં શ્રી ભગવત્યૈ કેવલજ્ઞાનસ્વરૂપાય લોકાલોકમકા-
શિકાયૈ સરસ્વત્યૈ જલં સમર્પયામિ સ્વાહા-ઇતિ જલપૂજા.

• એવી રીતે મંત્ર બોલતા જવું અને જલં સમર્પયામિને વદલે જે

पादप्रसादात्तव रूपसंपन्नं लेखाभिरामोदितमानवेशः ॥
 अवेक्षरः मृत्तिभिरं व चित्रोद्वेखाभिरामोदिनमानवेशः ॥ ९ ॥
 सितांशुक्रांते नयनाभिरामां मृत्तिं समाराध्य भवेन् मनुष्यः ॥
 सितांशुक्रांते नयनाभिरामांधकारमूर्यं क्षितिपावतंसः ॥ १० ॥
 येन स्थितं त्वामनु सर्वतीर्थैः सभाजितामानतमस्तकेन ॥
 दुर्वादिनां निर्दलितं नरेन्द्र-सभाजितामानतमस्तकेन ॥ ११ ॥
 सर्वेश्वरवरतामरसांकलीना मालीघ्नती प्रयणमंथरया दशव ॥
 सर्वेश्वरवरतामरसांकलीना श्रीणातु विश्रुतयशाः श्रुतदेवता नः ॥ १२ ॥
 कृतस्तुतिनिविडभक्तिजडपृक्तैर्गुणैर्गिरामितिगिरामधिदेवता सा ॥
 बालोऽनुकंप्य इति रोपयतु प्रसादस्मेरां दशं मयि जिनप्रभसूरिवर्ण्या १३
 त्पारपछी आरात्रिक (आरती) उतारवी, अने पछी नीचे प्रमाणे
 गौतमाष्टकबोली दान देवुं.

श्रीद्वंद्वभूति वसुभूतिपुत्रं । पृथ्वीभवं गौतमगोत्ररत्नं ॥
 स्तुवंति देवासुरमानवेद्राः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ १ ॥
 श्रीवर्द्धमानात् त्रिपदीमत्राप्य । मुहुर्त्तमात्रेण कृतानि येन ॥
 अंगानि पूर्वाणि चतुर्दशापि । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ २ ॥
 श्रीवीरनाथेन पुरा प्रणीतं । मंत्रं महानंदसुखाय यस्य ॥
 ध्यायंत्यमी सूरिवराः समग्राः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ३ ॥
 यस्याभिधानं मुनयोऽपि सर्वे । गृह्णन्ति भिक्षाभ्रमणस्य काले ॥
 मिष्टान्नपानांवरपूर्णकामाः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ४ ॥
 अष्टापदाद्रौ गगने स्वशक्त्या । ययौ जिनानां पदवंदनाय ॥
 निशम्य तिर्थातिशयं सुरेभ्यः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ५ ॥
 त्रिपंचसंख्याशततापसानां । तपःकृशानामपुनर्भवाय ॥
 असीणलब्ध्या परमान्नदाता । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ६ ॥
 सदक्षिणं भोजनमेव देयं । सार्धमिकं संप्रसर्पयेति ॥

पछी नमुत्थुणं कही पाथरा अर्थां जयवीरराय कहेवा.

पछी खमा० देई आ चैत्यवंदन करवुं.

अथ द्वितीय चैत्यवंदन.

देव मलिया देव मलिया, करे उन्सय रंग, मेरइयां हाथे ग्रही.
द्रव्य तेज उद्योत वीधो, भाव उद्योत जिनेंद्रने, ठाम ठाम एह ओ-
च्छव प्रसिद्धो. लखं फोटी छठ फल करी, कल्याण करो एह. कवि
नयविमल कहे इयुं, धन धन दहाडो तेह.

पछी नमुत्थुणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कही एक नवकारनो
काउसगग करी पारी नमोईत् कही आ थोय कहेवी—

अथ चार थोयो प्रारभ्यते.

मनोहर मूर्ति महावीरतर्णां, जीणे सोल पहोर देशना पभणी;
नव मल्ली नव लच्छी नृपति सुणि, कहि शिव पाम्या त्रिभुवनपणी. १

पछी लोगस० सन्नन्ने० अरिहंत चेइआणं० अन्नत्थ० कही०
एक नवकारनो काउसगग करी नीचे प्रमाणे थोय कहेवी.

शिव पद्मोत्था रूपभ चउदश भक्ते, बावीस लक्षा शिव मास
धिते; छठे शिव पाम्या वीर बली, कार्तिक वदी अमावास्या निरमली
२ पछी पुखखरवरदी० सुअस्सभग० अन्नत्थ० एक नवकारनो काउ०
पारीने थोय कहेवी.

आगामि भावी भाव कथा, दीवाली कल्पे जेह लक्षा; पुण्य
पाप फल अज्झयणे कथा, सवि वहचि करीने सद्दां ३ पछी सिं—

कैवल्यवसं भद्रो मुनीनां । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ७ ॥
 शिवे गते भर्तारि वारुणाये । युगप्रधानत्वमिहैव मन्वा ॥
 भद्रभिषेको विदधे सुरैर्द्रुः । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ८ ॥
 प्रत्योरपर्याजं परमेष्ठिर्वाजं । मद्रानर्वाजं जिनराजर्वाजं ॥
 यद्राम चोक्तं विदधानि मिद्धि । स गौतमो यच्छतु वांछितं मे ॥ ९ ॥
 श्री गौतमस्याष्टरुमादरेण । प्रबोधकाले मुनिपुंगवा ये ॥
 पठन्ति मे सृग्पदं सर्वानन्दं लभन्ते मुनयः क्रमेण ॥ १० ॥

॥ इति श्री गौतमाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

० अथ नां नाना नाना नाना;—

अथ दीयान्ती पूजन.

भंगुदे भद्रत वसे, लक्ष्मि नमो भद्रतः	
ते गुरु गौतम गवर्गाष्ट, सर्वान वज्र दातार,	१
मस्तु वाने वारुणा लक्ष्मी, गुरु रणे गवर्गाष्टः	
पठते पूजयता रणे, लक्ष्मीनो वारुणा,	२
भद्रतनी गुरु वज्र नदी, सर्वो लक्ष्मी नदीतारः	
लक्ष्मी लक्ष्मीनो गुरु भद्रत, भद्रत लक्ष्मी नदीतारः,	३
वर्गाष्ट गुरु लक्ष्मीनो वज्र, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः	
भद्रत लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	४
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	५
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	६
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	
लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो लक्ष्मीनो, लक्ष्मीनो लक्ष्मी नदीतारः,	७

આ દીવાલી નામનું ઉત્તમ પર્વ. આસો વદ અમાવાસ્યાન ૮
 ચરમ્ તીર્થંકર શ્રી વીર ભગવાન (૧૬) પદોરની દેશના દેતા
 પ્રધાનક નામનું મહું અધ્યન પ્રરૂપતાં પાંચમી મોક્ષ ગતિને પામ્યા
 જ્યારે શ્રી વીરરૂપી જ્ઞાનનો ભાવ દીવો દૂર થયો ત્યારે દેવોએ દીવા-
 આની (દ્રવ્ય દીપકની) શ્રેણી કરી અને તેવી રીતે ચારે વરણના
 લોકોએ પણ દીવા કર્યા તે કારણથી દીવાલી પર્વ પ્રગટ થયું. તેજ
 રાત્રીમાં ગુરુ ગૌતમ સ્વામીને પ્રશ્ન ઉપર અત્યંત રાગ હતો તે દૂર થઈ
 જવાથી કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું તેનો પદવાને દીવસે મોદોત્સવ કર-
 વાર્થી અને ઇન્દ્રે પણ ગુરુ ગૌતમ સ્વામીને શ્રી વીર ભગવાનને પદે
 સ્થાપ્યાં શ્રી ગૌતમ સ્વામી મહારકને ઇન્દ્રે જુહાર્યા તે ઉપરથી ચારે
 વર્ણમાં જુદાર કરવાનું પ્રવર્ત્યું. અને પદવાને દીવસે આનંદ માનવા
 લાગ્યા વીજને દીવસે નંદીવર્ધનનો શોક ટાલવા માટે નંદી વર્ધનની
 રહેને ભાઈને જપવા નોતર્યા તેથી સર્વજગતમાં ભાવડ છીજ (ભાઈજીજ)
 નામનું પર્વ પ્રવર્ત્યું આ પ્રમાણે સંક્ષેપથી તેનું વર્ણન છે. ૧ પર્વ સર્વને
 આનંદદાયી થાય છે પણ ધર્મ કરવાથીજ સુખ થાય છે. જોકે સા-
 માન્ય માણસો સ્વાવા પીવા ઓદવા ફરવામાં તે ઉત્તમ પર્વ વ્યતીત
 કરે છે વ્હી કેટલાક ચાલકોની ગમ્મત સ્વાતર દારુસ્વાનું વિગેરેમાં
 નાહકના હમારો રૂપીઓનો સર્વ કરી પુન્યને વદલે પાપ ઘાંધી લે
 છે તે ઉત્તમ પુરુષોને કરવા યોગ્ય નથી પરંતુ તે દિવસોમાં તો આ
 મહાન ભાગ્યશાલીઓએ ધર્મારાધન કરી ઉત્તમ કેવલજ્ઞાન અને નીર્વાણ
 પદલે(મોક્ષ પદ) પ્રાપ્ત કર્યું તેમને પગે ચાલી આપણે પણ ધર્મારાધન
 કરવું તેજ શ્રેષ્ઠ છે તો તે કેવી રીતે . . . તેનો વિધિ નીચે પ્રમાણે

दाणं बुद्धाणं० पेयावच० अन्नं० पुरु नवसाग्गो काउ० कर्गो,
पारीने नमोर्हन्० कर्ही आ थोय बोत्ती.

मवि देव मत्ती उद्योत करे, परभावे गौतम ज्ञान बरे; ज्ञान
विपल मदा गुण विस्तरे, जिन प्रागनमां जयकार करे. ४ इति.

पत्ती पेमाने नमुन्धुणं कर्ही उभा थद अगिहंन वेदभाणं भदण
एक नरसाग्गो काउ० कर्गो, पारीने नमोर्हन् कर्ही आ थोय बोत्ती.

अथ चार थोयो प्राग्भ्यने.

जय जय भवि हितकर, वीर जितेभरदेव; गुरु नाना नादर,
जेहनी मांरे मेर, कलनामम पंती, वेदो भागद भारी; विजना गुण
गुंहर, गुणवन्ती वेमो गालो २ पत्ती ज्येष्ठम सावजेण० अगिहं
वेदभाणो० भदण० कर्ही एक नरसाग्गो काउ० कर्गो कर्ही आ
मयानो थोय कर्ही.

जय देव वन्दन्य, विजय विजय गुहावे, जय गारा नगर,
जेहजे जय गुण पारे, वेदभाणो जय जय, नमो भवे विजय,
कर्हि विजय वेमो, कर्ही एक नरसाग्गो काउ० कर्गो कर्ही आ
मयानो थोय कर्ही.

कर्हि बुद्धाणं कर्ही - बुद्धाणं कर्ही - बुद्धाणं कर्ही - बुद्धाणं कर्ही -
कर्ही - कर्ही कर्ही कर्ही कर्ही.

विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय -
विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय -
विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय - विजय देव विजय -

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० घेयावच० अन्नन्थ० एक नवसारनो
काव० करी-पारी नमोऽर्हत् कही आधोय बोलवी.

मत्तंगसिद्धाई, देवी जिन पद सेवी; दुःख दुरित उपद्रव, जे-
पटाले नितमेवी; शासन सुखदायी; आइ सुणो अरदाश. श्री ज्ञान
विमल गुण, पुरो वंछित आश. ४ इति.

पछी वेसीने नमुत्थुणं, जावंतिचेइ० खमा० जावंतकेवि० न-
मोऽर्हत्० कही स्तवन कहेवुं तेआ—

अथ महावीर जिन स्तवनं.

“ आज सखी संखेसरो ” ए देशी.

श्री महावीर मनोहर, प्रणमुशिरनामो; कंतजशोदा नारीनो,
जिन शिवगति पामी. १ भगिनी जास सुदंसणा, नंदीवर्धनभाइ;
हरि लंछन हेजालुओ, सहुकोने सुखदायी. २ सिद्धार्थ भूपतितणो,
सुत सुंदर सोहे; नंदन त्रिशला देविनो, त्रिभुवन मन मोहे. ३. एक
शत दश अध्ययन जे, प्रभु आप प्रकाशे; पुण्य पाप फल केरडां,
सुणे भविक उल्लासे. ४. उत्तराध्ययन छत्रीश जे, कहे अर्थ उदार;
सोल पक्षोर दीये देशना, करे भवि उपकार ५. सर्वार्थसिद्ध मुहूर्त्त-
मां, पाछली जे रयणी; योगनिरोध करे तिहां, शिवनी नीसरणी.
६. उत्तराफाल्गुनी चंद्रमा, जोगे शुभ आवे; अजरामर पद पापी-
या, जय जय स्व थावे. ७. चोसठ सुर वर आवीया, जिन अंग
पखाली; कल्याणक विधि साचवी, प्रगटी दीवान्नी. ८. लाख कोडी

પછી નમુત્યુણં કહી પાધરા અર્ધાં જયવીરાય કહેવા પછી
સ્વામી૦ દેડ આ ચૈત્યવંદન કરવું.

અથ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

ઇંદ્રભૂતિ પહિલા મણું, ગૌતમ જસનામ; મોઘર ગામે ઉપન્યા,
વિદ્યાના ધામ; પંચ સયા પરિવારણું, લેડ રૂંચમ માર; વરસ પચાશ
મહે વડયા ઘતં વર્ષજ ગ્રાંશ; વાર વરસ કેવલ વર્યાણ, વાણું વરસ
સવિ આય ? નય કહે ગૌતમ નામથી, નિત્ય નિત્ય નવ નિધિ થાય.

પછી નમુત્યુણં૦ અરિહંત ચેડ૦ અન્નત્ય૦ કહી એક નવકારનો
કાડ૦ કરી પારી નમોઽર્હત૦ કહી આ થોય કહેવી.

અથ ચાર થોયો પ્રારમ્ભ્યતે.

ઇંદ્રભૂતિ અનુપમ ગુણ મર્યા, જે ગૌતમ મોત્રે અલંક્ર કર્યા, પંચ-
શત છાત્રણું પરિવર્યા, વીર ચરણ લહી ભવજલ તર્યા^૧.

પછી લોગસ્સ૦ સધ્ધલોણ૦ અરિહંત ચેડ૦ અન્નત્ય૦ કહી એક
નવકારનો કાડસ્સગ કરી પારી નીચે પ્રમાણે થોય કહેવી—

ચઠ અઠ દસ દોષ જિનને સ્તવે, દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર પૂરવે,
સંભવ આદિ અષ્ટપદ ગિરિયે વલી, જે ગૌતમ વંદે લલી લલી. ૨

પછી પુમ્મસ્વરવરદા૦ સુઅસ્સ મગ૦ અન્નત્ય૦ કહી એક નવ-
કારનો કાડ૦ કરી પારીને આ થોય કહેવી.

ત્રિપટિ પામીને જેણે કરી, દ્વાદશાંગી શુકલ ગુણે મરી; દીયે
દીક્ષા તે લહે કેવલ સિરિ, તે ગૌતમને રદ્ધું અનુસરી. ૩

सम्पद्गदां विज्रहरा भवन्तु, पातंगयता सुरनायकाय; दीपा-
शेकापर्वणि सुप्रसन्ना श्रीज्ञान मूरिवरदायकाय. ४ इति.

पछी वेसीने नमुःधुणं० ज.वंतिनेइ० खमा० जार्वन्नेवि० न-
मोडहन् कही ये स्तवन्तो कहेवां ते आः—

अथ गौतम स्तवनं.

“ तुंगीया गिरि शिखर सोहे ” ए देशी.

वीर मधुरी वाणी भाखे, जलधि जल गंभीररे; इंद्रभूति चित्त
भ्रांति रजकण, हरण प्रवर समीररे. वीर० १ पंचभूत थकीज प्रगटे
चेतना विज्ञानरे तेहमां लयलीन थाये न परमव संज्ञान रे वीर० २
वेद पदोनो. अर्थ एहयो करं मिथ्या रूपरे; विज्ञान धन पद वेद
कैरां, तेहनुं एक स्वरूप रे; वीर० ३ चेतन विज्ञान धन छे, ज्ञान-
दर्शन उपयोग रे; पंचभूतिक ज्ञानमयते, होय वस्तु संयोग रे वीर
४ जिहां जेहवी वस्तु देखिये, होय तेहनुं ज्ञान रे; परव ज्ञान विपर्य-
ययी, होय उत्तम ज्ञान रे वीर० ५ एह अर्थ समर्थ जाणी, मयण
पद विपरीत रे; इणियरे भ्रांति निरा करीने, यया शिष्य विनीत
रे वीर० ६ दीपालिका प्रभात केवल, लक्षुं ते गौतम स्वामि रे;
अनुक्रमे शिव मुख लया तेहने, नय करं परणाम रे. वीर० ७०
इति प्रथम स्तवनं.

॥ अथ श्री दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ सान्द्रातीनी वन्द्ये ममं देवदेवे ॥ ॥ देवी ॥

॥ तव हिनर तव रिक्तांगरे, वरे मया मुग्ध प्रवर्तारिरे,
गौतम पगुदा मण्यभारि ॥ १ ॥ मनेरा भंगता नन्दारिरे ॥ अंतरंग
रिपुने प्रामेरे, तव कोषादायं वामरे, - मुग्ध देव नान उद्दामे ॥
स० ॥ २ ॥ कटिन्द्रे वाट रदायरे, एण तिनमाये न घडापरे,
तेणे दमिल्लन प्रभु पाय ॥ स० ॥ ३ ॥ मरि मुग्धदु धेइ धेइ का-
रारे, जळपंकजनी पों न्यागरे, नजा नृणा भांग रिहारा ॥ स०
॥ ४ ॥ प्रभु देनना अमृत धारारे, तिनार्य विपे म्हाकारारे, जेणे
नारया मेघ कुमाग ॥ स० ॥ ५ ॥ गौतमने केवल आलीरे, वरपा
स्यांतिये गिर वरमाल्यारे, करे उच्चम लोकर दीवाली ॥ स० ॥ ६ ॥
अंतरंग अल्लल निवारिरे, शुभ सज्जनने उपगारिरे, कहे वीर प्रभु
हितकारी ॥ स० ॥ ७ ॥ इति ॥ १९ ॥

॥ अथ श्री वीरप्रभुनुं दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ मारग देशक मोक्षनोरे, केवल ज्ञाननिधान ॥ भाव दयासा-
गर प्रभुरे, पर उपगारी प्रधानोरे, ॥ १ ॥ वीर प्रभु सिद्ध यया ॥
॥ संघ सकल आधारोरे, हवे इण भरतमां ॥ कोण करशे उपगारोरे
॥ वीर० ॥ २ ॥ नाथ विहुणुं सैन्य ज्युरे, वीर विहुणारे जीव ॥
साथे कोण आधार्यारे, परमानंद अभंगोरे ॥ वीर० ॥ ३ ॥ मात

चूरे, अरहो परेहो अघटाग ॥ वीर निहणा नीवटारे,
 व्याकुल घायरे ॥ वीर० ॥ ४ ॥ संगम छेदकरीरनारे,
 केम खमाय ॥ जे दीटे मुख ठपजेरे, ते विण केम रहंवायो
 ॥ ५ ॥ निर्गामक भव समुद्रनेरे, भवभटनि संध
 ते परमेश्वर विग मलेरे, केम बाधे उत्साहारे ॥ वीर० ॥ ६ ॥
 कां पण श्रुत तणारे, हतो परम आधार ॥ द्ये इहां श्रुत आ-
 छे रे, अहो जिनमुद्रा सारं रे, ॥ वीर० ॥ ७ ॥ ग्रण फाले
 नीवनेरे, आगमधी आणंद ॥ शैवो ध्यावो भविजनारे, जिन
 ना सुखकंदारे ॥ वीर० ॥ ८ ॥ गणवर आचारज मुनिरे, सहने
 परे सिद्धि ॥ भव भव आगम संगधीरे, देवचंद्र पद लीधरे ॥
 ० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ दीवालीनुं स्तवन. ॥

॥ प्रभु कंठे ठवि फुलनी माला ॥ ए देशी ॥

॥ रमती गमती हनुने सहेली, बेहु मली लीजीये एक तालीरे
 तखि आज अनोपम दीवाली ॥ लील बिलासे. पुरण मासे, पोप-
 दशम निशि रदीयालीरे ॥ स० ॥ १ ॥ पशु पंखी बसीजां बनवा-
 से, ते पण सुखीयां समकालीरे ॥ स० ॥ एणी रात्रें घेर घेर ओ-
 च्छव दोसे, सुखीयां जगतमां नर नारीरे ॥ स० ॥ २ ॥ उत्तम
 ग्रह विशाखा जोगें, जन्म्या प्रभुजी जयकारीरे ॥ स० ॥ साते न-

वेतिन कोट ॥ परिपत्र माने श्रोतागय, नो श्रुं गौतमना ॥
 ॥ ७ ॥ गौतमपणण्या गानीक टरे, उगम नानी संगत पने
 गौतमनामे निर्मलज्ञान, गौतम नामे वागेज्ञान ॥ ८ ॥ पुन्यवंत उ
 भागे मद्र, गुग्गौतमना गुण ऐवद्र ॥ ९ ॥ श्रुं श्राव्य समय करन
 गौतम तूटे गेपनि कांट ॥ ९ ॥

॥ अण श्री गौतम प्रभानिस्तवनं प्रारंभः ॥

॥ गण भवानी ॥

मातृपृथ्वीगुतप्रातउद्गानमां, गणभरगौतमनामगेले ॥ ब्रह्मसमे
 शुं जेह ध्यातांसदा, चदनीकल्याहोपयंत्रयेले ॥ मा० ॥ १ ॥ वसु
 मंदन विश्वजनवंदनदुग्तिनिरुंदननामजेहनुं ॥ अभेदबुद्धे करी भा
 जनजेभजे, पूर्णपोहोनेमही भाग्यनेहनुं ॥ मा० ॥ २ ॥ सुरम
 जेहचितामणि सुरतरु, कामितपूरणकामधेनु ॥ एहज गौतमतपुंध्य
 हृदये धरो, जेहयकीअधिकनहीमाहात्म्यकेहेनुं ॥ मा० ॥ ३ ॥ ह
 चलतेजनेसकळ सुखसंपदा, गौतमनामयी मिद्धिपामे ॥ अखंडम
 भताप होयअवनिमां, सुरनरजेहने शीश नामे ॥ मा० ॥ ४ ॥ म
 आदेधरी मायावीजेकरी, स्वमुखे गौतमनामव्याये ॥ कोडिमनकाम
 सकळवेगफले, विघनवरीसवेदूर जाये ॥ मा० ॥ ५ ॥ दुष्टदूर
 स्वजनमेळोमळे, आधिउपाधि ने व्याधिनासे ॥ भुतनांपेतनां जे
 भांजे वळो, गौतमनाम जयतां उड्यासे ॥ मा० ॥ ६ ॥ तीर्थ अष्ट

पदे आपलव्हेजई, पन्नरशेवणने द्विस्वदीधी ॥ अठमपारणेतापस
 कारणे, क्षीरलव्हेकरी असुटकीधी ॥ मा० ॥ ७ ॥ वरस पचासलगे
 गृहवासवस्या, वरसवली व्रीशकरी वीरसेवा ॥ चारवरसांलगे केवल
 भोगव्युं, भक्तिजेहनी करे नित्यदेवा ॥ मा० ॥ ८ ॥ महियलगौतम
 गोत्रपहिमानिधि, गुणनिधि रुद्धिनेसिद्धि दाई ॥ उदयजस नामधी
 अधिकलीलालहे, मुजस सौभाग्यदोलतसवाइ ॥ मा० ॥ ९ ॥ इति
 गौतमप्रभातिस्तवनं ॥

॥ अथ दीवाळीनुं स्तवन. ॥

॥ मारे दीवाळी रे थई आज, प्रभु मुख जोवाने ॥ सरयां
 सरयां रे सेवकर्ना काज, भव दुःख खोवाने ॥ ए आंकणी ॥ महा-
 वीर स्वामी मुक्ते पोहोता ने, गौतम केवळ ज्ञानरे ॥ धन्य अमाव-
 स्या धन्य दीवाळी मारे, वीर प्रभु निवारण ॥ जिन मुख० ॥ १ ॥
 चारित्र पाळ्यां निरमळांने. टाळयां ते विषय कपायरे ॥ एवा मुनि
 ने बांदीजे तो, उतारं भव पार ॥ जिन मुख० ॥ २ ॥ बाकुळ
 बोहोरया वीरजा ने, तारी चंदन खाळा रे ॥ केवळ लई प्रभु मुक्ते
 पोहोता, पाम्या भवनो पार ॥ जिन मुख० ॥ ३ ॥ एवा मुनिने
 बांदीए जे, पंच ज्ञानने धरतारे ॥ समवसरण दई देशनारे, प्रभु, ता-
 रयां नर ने नार ॥ जिन मुख० ॥ ४ ॥ चोवीशमां जिनेसरु ने,
 मुक्ति तणा दाताररे ॥ करजोटी कवियण एम भणारे, प्रभु, भवनो
 फेरो टाळ ॥ जिन मुख० ॥ ५ ॥

નરોં પગાં મનરાયાં, પામને પગ મુલકારીં ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥
 માના નધી માટે દિગર્પણ; પ્રપોચીકર્તા ચમનધારીં ॥ મ૦ ॥ મૂર્તિ
 પર દંગાને કર્મના; જોતન એક પ્રગુણિ ધારીં ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥ ઉલ્લે
 સીકર્તા માટે ન કુપરી; ચરમાપે તટ વૃમ્ભાચારીં ॥ મ૦ ॥ પૂરા સ્વરૂ
 માટે દર્પણ ધારી, દક્ષિણની મટ વચ્ચાચારીં ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥
 અટ વચ્ચિમની પેગા ધર્મી, ઉત્તર આટ વમર ધારીં ॥ સ૦ ॥
 વિદિર્શાની ચડ દોષક ધરતી, રુગક દોષની ચડ ધારીં ॥ સ૦ ॥
 ॥ ૬ ॥ કેળવણા પર ઘણ કરીને, મંદન સ્નાન અંગેકારીં ॥ મ૦ ॥
 રક્ષા પોટલી યાંથી વેદને, મંદિર મેહેન્યાં ઘણગારીં ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥
 મધુ મુલ્ય કવને અધરી મમરી, રાગ રમંતી નટકારીં ॥ મ૦ ॥
 મધુ માતા તું જગતની માતા, જગ દોષકની ધરનારીં સ૦ ॥ ૮ ॥
 મારી તુજ મંદન ઘણું જીયો; ઉત્તમ જીવને ઉપગારીં ॥ સ૦ ॥
 છપ્પન દિગ્ કુમરી ગુણ ગાતી, શ્રી શુભચીર વચન ધારીં ॥ સંલિ ૦
 ॥ ૯ ॥ ર્શિ ॥

શ્રી જ્ઞાન પંચમીનો તપ.

“ જ્ઞાનના ” આરાધન માટે પદ્મને આત્માનો જ્ઞાનગુણ જો અ-
 નાદિ કાલથી જ્ઞાનાવરણાય કર્મના સંયોગે અચરાયેલો છે તેને પ્રગટ
 કરવા માટે અને જ્ઞાનવરણીય કર્મનો ક્ષય (ક્ષયોપશમ) કરવા માટે
 “ જ્ઞાન પંચમી ” નો તપ અતિ ઉત્કૃષ્ટ સાધનભૂત છે. જ્ઞાનના આરા-
 ધન માટે શાસ્ત્રકારે વીજ, પાંચમ ને અગ્યારશ્ચ એ ઘણ તિથિઓ વ-
 તાવી છે. પરંતુ તેમાં મુખ્યતા પાંચમની છે. પ્રાયે પ્રવૃત્તિ પગ પંચમી
 તપ કરવાની વિશેષ છે. આ તપ કોદ્યણ વર્ષના કાર્તિક માસની શુક્ર

ત્રીથી ગૃહ કરવામાં આવે છે આ પંચમી “સૌભાગ્ય પંચમી”ના
થી ઓછાવાય છે. જ્ઞાન મેઝવવાના उत्सुक શ્રાવક શ્રાવિકાઓ
સાધુ સાધ્વીઓ આ તપ વિશેષે કરે છે. આ તપ પાંચ વર્ષ ને
૧ માસ પર્યંત કરવાનો છે. તે एकासण्यायी, आर्यशीलयी અથવા
શાસથી કરવામાં આવે છે. શારીરીક શક્તિશાળી તો પ્રાચે ઉપવા-
પીજ કરે છે. ચાર માસ ઉપવાસ ન કરી શકે તે પણ કાર્તિક શુદ્ધિ
મે તો અવશ્ય ઉપવાસ કરે છે. અને તે દિવસે ચનતાં સુધી ચાર
આઠ પહોરનો પૌષ્ઠ પણ કરે છે. એ તપના આરાધન માટે સંપૂર્ણ
વિધિ કરવાના ઇચ્છકે નીચે પ્રમાણે વિધિ દરેક માસની શુભ
ચમીએ કરવો.

તપ કરવાનો વિધિ.

૧. એકાસણું, આર્યશીલ કે ઉપવાસ યથાશક્તિ કરવો
૨. ઘંતે ટંક પ્રતિક્રમણ કરવું.
૩. વ્રણ કાલ આઠ સ્તુતિ ને પાંચ શક્રસ્તવાદિવહે દેવ વાંદવા.^૧
૪. એ ટંક પઢિલેહણ કરવી.^૨
૫. વ્રણ કાલ જિનપૂજા કરવી. તેમાં પ્રાતઃકાલે વાસકોપાદિવહે,
મધ્યાન્હે અષ્ટ પ્રકારી અને સાયંકાલે ધૂપ દિપાદિવહે કરવી.
૬. એ હજાર જાપ કરવો. અર્થાત્ “નમો નામસ્” એ પદની ત્રીશ
નવકારવાળી એકાગ્ર ચિત્તે ગણવી.

૧-૨ દેવવંદનને પઢિલેહણની વિધિ પ્રસિદ્ધ હોવાથી વ્રતાય-
શનાં આધેર નથી.

- ૭ પને નો પોષ્ય કરવો મળતા દિવસનો પગો માગ જ્ઞાન ધ્યાન-
દિવા સ્થાપિત કરવા.
- ૮ જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનો ગથાગ્નિ ઇન્દ્રિય કરવો.
- ૯ જ્ઞાનનો પ્રવ્યાસ કરવો અને તેની પ્રાપ્તિના ટાટરી.
- ૧૦ મમ્મ પામે અથવા જ્ઞાન પામે પાંચ દાંડવત્ના દાંડાં કરવો. પાંચ
સ્વમ્નિક કરવાં, યથાગ્નિ ફલ નેત્રાદિ પદાર્થો પાંચ પાંચ
ચડાવવા.
- ૧૧ પાંચ અથવા એકાદન ત્રોગસ્મનો ફાડસ્મગ્ન કરવો.

જ્ઞાન પંચમીને દિવસે નો ચપાં ચાનાં સવિશેષે કરવાં, અર્પણ
જિનેશ્વરની આંગી પૂજાદિવડે વિશેષ ભક્તિ કરવી, ફલ નેત્રાદિ
વિશેષે ચડાવવાં, જ્ઞાન પંચમીના દેવ વાંદવા, તદંતર્ગત એકાદન સ્વ-
માસમળ દેવાં, ૫૧ ત્રોગસ્મનો ફાડસગ્ન કરવો, વનતા સુધી પોષ્ય
અવશ્ય કરવો; આશ્વો શિવસ જ્ઞાન ધ્યાનમાં જ વ્યતિત કરવો. જ્ઞાનના
વહુમાન માટે યોગ્ય સ્થળે મુગ્ધોભિત બંદરવા પુંઠીઆ વિગેરે ઘંચાવી
જ્ઞાન પધરાવવું અને અનેક ભવ્ય જીવો દર્શન નિમિત્તે આવે તેવો
આકર્ષક દેખાવ કરી જ્ઞાનની ભક્તિ જયણાપૂર્વક કરવી. જ્ઞાન સર્પાપે
ગાનતાન કરવું-કરાવવું, જ્ઞાનનો પૂજા મળાવવી. इत्यादि કરીને
અનેક ઉત્તમ જીવો જ્ઞાનના આરાધનમાં તત્પર થાય તેમ કરવું.

श्री यशोविजयोपाध्यायादि विरचित नवपदनी पूजामांथी

॥ सम्यग् ज्ञानपद पूजा.

॥ कान्यं, इंदवज्जातम् ॥

ज्ज्जाण संमोह तमोहरस्स, नमो नमो नाण दिवायरस्स ॥

॥ भुजंग प्रयात वृत्तम् ॥

होये जेहथी ज्ञान शुद्ध प्रबोधे, यथावर्ण नासे विचित्रावबोधे ॥
तेणे जाणीए वस्तु पद्दव्य भावा, न हुये वितत्या (वाद) नीजेच्छा
स्वभावा ॥ १ ॥

होये पंच मत्यादि सुज्ञान भेदे, गुरुपास्तिथी योग्यता तेह वेदे ॥
वळी ज्ञेय हेय उपादेय रूपे, लहं चित्तमां जेम ध्वांत प्रदीपे ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥

॥ उलालानी देशी ॥

भव्य ! नमो गुण ज्ञानने, स्वपर प्रकाशक भावेजी ॥
परजाय धर्म अनंतता, भेदाभेद स्वभावेजी ॥ १ ॥

॥ उलालो ॥

जे मुख्य परिणति, सकल ज्ञायक, बोधभाव विलच्छना ॥
मति आदि पंच, प्रकार निर्मल, सिद्धसाधन लच्छना ॥

સ્વાદાદ મંગા, નન્દામંગા, પ્રથમ મેટામેદના ॥

સરિકન્ન ને, પ્રરિકન્ન વન્નુ, મરુત મંગલ દેદના ॥ ૨ ॥

હાલ.

॥ શ્રીપાલના ગમના દેર્ગા ॥

મહાઅમ ન જે વિળ નહિયે, પંચ અપંચ ચિનાર ॥

કૃત્ય અકૃત્ય ન જે વિળ નહિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધારે ॥ખ૦ ॥ સિ૦ ૩૧॥

પ્રથમ જ્ઞાન ને પછે અદ્વિતીયા, શ્રી સિદ્ધાંતે માર્યું ॥

જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મ નિંદો, જ્ઞાનાંણ શિવમુખ ચારુપુંરે ॥ખ૦ ॥ સિ૦ ૩૨॥

સકલ ક્રિયાનું મૂલ જે શ્રદ્ધા, તેટલું મૂલ જે કહિયે ॥

તેદ જ્ઞાન નિત નિત વંદીજે, તે વિળ કહો દ્વિમ રહિયેરે ॥ખ૦ ॥ સિ૦ ૩૩॥

પંચ જ્ઞાનમાંહિ જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ ॥

દીપકપરે ત્રિભુવન ડગારી, વળી જિમ રવિ શશી મેહરે ॥ખ૦ ॥ સિ૦ ૩૪॥

લોક ઉરથ અથ નિર્યગ જ્યોતિષ, વૈમાનિક ને સિદ્ધ ॥

લોકાલોક પ્રગટ સર્વિ જેહર્ષા, તેહ જ્ઞાને મુખ શુદ્ધિરે ॥ખ૦ ॥ સિ૦ ૩૫॥

॥ હાલ ॥

જ્ઞાનાવરણી જે કર્મ છે, ક્ષયઉપશમ નસ થાયરે ॥

તો હોયે એહિજ આતમા, જ્ઞાન અવોધતા જાયરે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ સપ્તમ સમ્યગ્જ્ઞાનપદ પૂજા સમાપ્તા ॥

॥ અથ શ્રી જ્ઞાનપંચમીદેવવંદન પ્રારંભ ॥

॥ તત્ર પ્રથમ વિધિ ॥

પ્રથમ ઘાજોઠ ઉપર ટવળી ને તેની ઉપર ગુમાલ ઢાંકી તે ઉપર પાંચ પુસ્તક મૂકીને વાસણેપથી જ્ઞાનની પૂજા કરીએ, ઘણી પાંચ દી-
વેલનો દીવો કરીએ, તે જયળાપૂર્વક પુસ્તકની જમણી પાસે સ્થાપીએ
અને ધૂપધાણું ઢાલે પાસે મુકીએ, પુસ્તક આગલ પાંચ અથવા એકાવન
સાથીયાં કરી ઉપર શ્રીફલ તથા સોપારી મૂકીએ. યથાશક્તિ જ્ઞાનની
દ્રવ્યપૂજા કરીએ. પછી દેવ વાંદીએ અને સામાયિક તથા પોસદ મધ્યે
વાસપૂજાએ પુસ્તક પૂજીને દેવ વાંદીએ, અથવા દેહરા મધ્યે ઘાજોઠ
ત્રણ ઉપરાઉપર માંડી તે ઉપર પાંચ જિનમૂર્તિ સ્થાપીએ. તથા મહા
હસ્તવધી સ્નાત્ર બળાવીએ. પ્રમુ આગલ જમણી તરફ પુસ્તક માંડયું
હોય તેની પળ વાસ પ્રમુલે પૂજા કરીએ. તથા હજમણું માંડયું હોય
તો તિહાં પળ યથાશક્તિ જિનવિંચ આગલ લઘુ સ્નાત્ર બળાવીને અ-
થવા સત્તર ભેદી પૂજા બળાવીને પછી શ્રી સૌભાગ્ય પંચમીના દેવ
વાંદીએ.

પ્રથમ પ્રતિમાજીની જાગવાઈ ન હોય તો સ્થાપનાચાર્ય સમીપે
અથવા નવકાર પંચિદિયવઢે સ્થાપના સ્થાપીને ઇન્નિયાવહી પઢિકમી,
ચાર નવકારનો અથવા એક લોગસ્સનો કાઠસ્સગ કરી, પ્રગટ લો-
ગસ્સ વહી, સ્વમાસમળ દેહ, ઇચ્છાકારેણ સંદિસ્સદ ભગવન્ મતિજ્ઞાન
આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન કરું ? એમ વહી, યોગમુદ્રાએ વેસી ચૈત્યવંદન
કરીએ તે કહે છે.

॥ अथ स्तवन ॥

॥ रसीयानी देशी ॥

प्रणमो पंचमी दिवसे ज्ञानने, गाजी जगमांरे जेह ॥ सुज्ञानी ॥
 शुभ उपयोगे क्षणमां निर्जरे, मिथ्या संचित खेह ॥ सु० ॥ प्रण० १ ॥
 संतपदादिक नव द्वारे करी, मति अनुयोग प्रकाश ॥ सु० ॥
 नय व्यवहारे आवरण क्षय करी, अज्ञानी ज्ञान उल्लास ॥ सु० ॥ प्रण० २ ॥
 ज्ञानी ज्ञान लहे निश्चय कहे, दो नय प्रभुजीने सत्प्र ॥ सु० ॥
 अंतर मुहूर्त रहे उपयोगधी, ए सर्व प्राणीने नित्य ॥ सु० ॥ प्रण० ३ ॥
 लब्धि अंतर मुहूर्त लघुपणे, छाशठ सागर जिह ॥ सु० ॥
 अधीको नरभव बहुविध जीवने, अंतर कदिये न दीठ ॥ सु० ॥ प्रण० ४ ॥
 संप्रतिसमये एक वे पामता, होय अधवा नवि होय ॥ सु० ॥
 क्षेत्र पल्योपम भाग असंख्यमां, प्रदेश माने बहु जोय ॥ सु० ॥ प्रण० ५ ॥
 मतिज्ञान पाम्या जीव असंख्य छे, कदा पडिनाइ अनंत ॥ सु० ॥
 सर्व आशातन वरजो ज्ञाननी, विजय लक्ष्मी लहो संत ॥ सु० ॥ प्रण० ६ ॥

॥ इति श्री मतिज्ञान स्तवन ॥

पछी जयवीरराय संपूर्ण कही, स्वमासपण दइ, इच्छाकारेण
 संदिस्सइ भगवन् श्रीमतिज्ञान आराधनार्थ करेमि काउस्सगं वंदणव-
 त्तिआए० अने अन्नध्य उससीएणं० कही एक लोगस्स अथवा चार
 नवकारनो काउस्सग करी, पारी नमोऽर्हत्सिद्धाचार्योपाध्यायसर्व-
 खाधुभ्यः कही धुइ कहेवी. ते आ प्रमाणेः—

॥ अथ स्वमासमणना दुहा ॥

- समकित श्रद्धावन्तने, उपन्यो ज्ञान प्रकाश ॥
 मणमुं पदकज तेहना, भाव धरी उल्लास. ७. ॥ स्वमा० ॥ १ ॥
 ए दुहो गुण गुण दीठ कहेवो.
 नहीं घणादिक योजना, अर्थावग्रह होय ॥
 नोइंद्रिय पंच इंद्रिये, वस्तु ग्रहण कांइ जाय. ८. ॥ सम० ॥ २ ॥
 अन्वय व्यतिरेके करी, अंतर मुहूर्त प्रमाण ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, इहां विचारणा ज्ञान. ९. ॥ सम० ॥ ३ ॥
 घणादिक निश्चय वसे, सुर नर एहिज वस्त ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, भेद अपाय प्रशस्त. १०. ॥ सम० ॥ ४ ॥
 निर्णोत वस्तु स्थिर ग्रहे, कालांतर पण साच ॥
 पंचेंद्रिय मनथी होये, धारणा अर्थ उवाच. ११. ॥ सम० ॥ ५ ॥
 निश्चय वस्तु ग्रहे छते, संतत ध्यान प्रकाम ॥
 अपायथी अधिके गुणे, अविच्युति धारणा ठाम. १२. ॥ सम० ॥ ६ ॥
 अविच्युति स्मृति तणुं, कारज कारण जेह ॥
 संख्य असंख्य कालज सुधी, वासना धारणा तेह. १३. ॥ सम० ॥ ७ ॥
 पुर्वोत्तर दर्शन द्वय, वस्तु अप्राप्त एकत्व ॥
 असंख्य काले ए तेह छे, जातिस्मरण तत्त्व. १४. ॥ सम० ॥ ८ ॥
 बार्जित नाद लही ग्रहे, ए तो दुंदुभि नाद ॥
 अवग्रहादिक जाणे बहु, भेद ए मति आल्हाद. १५. ॥ सम० ॥ ९ ॥
 देश सामान्ये वस्तु छे, ग्रहे तदपि सामान्य ॥

शब्द ए नय नर जानिनो, ए अवहु मनि मान १६॥मम०॥१०॥
 एकज तुग्यना नाट्या, मधुर नरुणादिक जानि ॥
 जाणे बहुविध धर्मशु, सय उपशमनी मानि. १७ ॥ सम० ॥११॥
 मधुरतादिक धर्मनां, ग्रहो अन्य मुविचार ॥
 अवहुविध मनि भेदना, कांथां अर्थ विम्भार. १८ ॥ सम०॥१२॥
 शीघ्रमेव जाणे सहा, नवि होये बहु विलंब ॥
 क्षिप्र भेद ए ज्ञाननी, जाणां मनि अविलंब. १९॥ सम० ॥ १३ ॥
 बहु विचार करी जाणीण; ए अक्षिप्रह भेद ॥
 सयोपशम विचित्रता, कहे महाज्ञानी संवेद. २० ॥ सम० ॥१४॥
 अनुमाने करी को ग्रह, ध्वजर्था जिनवर चंचल ॥
 पूर्व प्रबंध संभालाने, नाश्रित भेद संकेत. २१ ॥ सम० ॥ १५ ॥
 बाहिर चिन्ह ग्रहं नहीं, जाणे वस्तु विवेक ॥
 अनिश्रित भेद ए धारिण, आभिनिवाधिक टेक. २२॥सम०॥१६॥
 निःसंदेह निश्चयपणे, जाणे वस्तु अधिकार ॥
 निश्चित अर्थ ए चितवां, मनिज्ञान प्रकार. २३ ॥ सम० ॥ १७ ॥
 एम होये वा अन्यथा, एम संदेहे जुत्त ॥
 धरे अनिश्रित भावर्था, वस्तु श्रद्धण उपयुत्त. २४ ॥ सम० ॥ १८ ॥
 बहु प्रमुख भेदे ग्रहं, जिम एकदा तिम निन्य ॥
 बुद्धि थाये जेदने, ए घुव भेदनुं चित. २५ ॥ सम० ॥ १९ ॥
 बहु प्रमुख रूपे कदा, कदा अवहवादिक रु ॥
 ए रीते जाणे तदा, भेद अधुव स्वरूप. २६ ॥ मम० ॥ २० ॥

अवग्रहादिक चउ भेदमां, जाणवा योग्य ते ज्ञेय ॥
 ते चउ भेदे भाखीयो, द्रव्यादिकथी गणेष. २७ ॥
 जाणे आदेशे करी, केउला पर्याय विसिद्ध ॥
 यमादिक सवि द्रव्यने, सामान्य विशेष गरिह. २८॥ सम० ॥२१॥
 सामान्यादेशे करी, लोकालोक स्वरूप ॥
 क्षेत्रधी जाणे सर्वने, तत्व प्रतीत अनुरूप. २९ ॥ सम० ॥ २२ ॥
 अतीत अनागत वर्तना, अद्धा समय विशेष ॥
 आदेशे जाणे सहु, वितथ नहीं लवलेश. ३० ॥ सम० ॥ २३ ॥
 भावयी सविहु भावनो, जाणे भाग अनंत ॥
 उदयिकादिक भाव जे, पंच सामान्ये लहंत. ३१ ॥ सम० ॥२४॥
 अधुतनिश्रीत जाणिये. मतिना चार प्रकार ॥
 शीघ्र समय रोहापरे, अकल औत्पातिकी सार ३२ ॥ सम०॥२५॥
 विनय करंतां गुरुतणो, पामे मति विरतार ॥
 ते विनयिकी मति कही, सधला गुण सिरदार. ३३॥ सम०॥२६॥
 करतां कार्य अभ्यासथी, उपजे मति सुविचार ॥
 ते बुद्धि कही कार्मिकी, नंदीसूत्र मोशार. ३४ ॥ सम० ॥ २७ ॥
 जे वपना परिपाकथी, लहे बुद्धि भरपूर ॥
 कमलवने महा हंसने, पारिणामिकी पे सनूर. ३५ ॥
 अदवीश यत्रीश दुग चउ, व्रणशे चालीश जेह ॥
 दर्शनथी मति भेद ते, विजयलक्ष्मी गुण गेह. ३६ ॥सम०॥ २८ ॥
 २७ मा ने ३५ मा दुहा वखते खमासमण न देवां.
 श्री मतिज्ञानना अष्टाविंशति भेद मंषर्ण

ग्यमागमण दर्शने इच्छा० श्री श्रुतज्ञान आराधनार्थ चैत्यवंदन
करुं ? इच्छं कदा चैत्यवंदन कहेवुं ते नीने प्रमाणे-

॥ अथ श्री द्वितीय श्री श्रुतज्ञान चैत्यवंदन ॥

॥ श्लो० ॥

श्री श्रुतज्ञानने निन्य नमो, स्वपर प्रकाशक जेह ।

जाणे देव्ये ज्ञानर्था, श्रुतर्था टाले संदेह ॥

अनभिज्ञाप्य अनंत भाव, वचन अगोचर दाख्या ।

तेहनां भाग अनंतमो, वचन पर्याये आख्या ॥

बली कथनीय पदार्थनो ए, भाग अनंतमो जेह ।

चौदे पूर्वमां रच्यो, गणधर गुण ससनेह ॥ १ ॥

मांहोमाहे पूर्वधरा, अक्षर न्यामे सरिखा ।

छट्ठाण बढीया भावर्था, ते श्रुत मतिय विशेखा ॥

तेहिज माटे अनंतमे, भाग निवद्धा वाचा ।

समकित श्रुतना जाणीए, सर्व पदार्थ साचा ॥

द्रव्य गुण पर्याये करीए, जाणे एक प्रदेश ।

जाणे ते सवि वस्तुने, नंदीमूत्र उपदेश ॥ २ ॥

चोवीस जिनना जाणीए, चौद पुरव्वर साध ।

नव शत तेत्रीय सहस छे, अट्ठाणुं निरुपाध ॥

परमत एकांतवादीनां, ज्ञास्त्र सकल समुदाय ।

जे समकितवने ग्रथा, अर्थ यथार्थज थाय ॥

अरिहंत श्रुतकेवली कहे ए, ज्ञानाचार चरित्त ।

पंचमी आराधना, विजयलक्ष्मी मूरि चित्त ॥ ३ ॥
इति चैत्यवन्दन ॥ नमोऽस्तु ॥ जात्रंति ॥ नमोऽर्हत् ॥ कही.
कहीए ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन. ॥

॥ हरीया मन लागो ॥ ए देशी ॥

श्री श्रुत चौद भेदे करी, वरणवे श्री जिनराज रे ॥

उपशानादि आचारथी, सेविये श्रुत महाराज रे ॥

श्रुत शुं दिल मान्यो ॥ दिल मान्योरे; मन मान्यो,

प्रभु आगम सुखकार रे ॥ श्रुत ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥

एकादि अक्षर संयोगथी, असंयोगी अनंत रे ॥

स्वपर पर्याये एकाक्षरो, गुण पर्याय अनंत रे श्रुत ॥ २ ॥

अक्षरनो अनंतमो, भाग उघाडो छे नित्य रे ॥

ते तो अवरण नहीं, जीव सूक्ष्मनुं ए चित्त रे ॥ श्रुत ॥ ३ ॥

इच्छे सांभलवा फरी पूछे, निसुणे ग्रहे विचारंत रे ॥

निश्चय धारणा तिप्त करे, धीगुण आठ ए गणेत रे ॥ श्रुत ॥ ४ ॥

वार्दा चौवीश जिनतणा, एक लाख छवीश हजार रे ॥

वशें सयल सभामांहे, प्रवचन महिमा अपार रे ॥ श्रुत ॥ ५ ॥

भणे भणावे जिद्दांतने, लखे लखावे जेह रे ॥

तस अवतार वखाणीए, विजय लक्ष्मी गुण मेह रे ॥ श्रुत ॥ ६ ॥

॥ इति स्तवन ॥

पछी जयवीरराय कही खमासमण दइ इच्छाकारेण

॥ अथ पीठिका ॥

पत्रयण श्रुत सिद्धांत ते, आगम समय बखाणी ॥

पुजो बहु विष रागयी, चरण कमल चित्त आणी. ३ ॥ १ ॥ खमा०

॥ ए दोहो गुण गुण दीठ कहेवो ॥

कर पल्लव चेष्टादिके, लखे अंगगत वाच ॥

एह अनक्षर श्रुततणो, अर्थ प्रकाशक साच. ४ ॥ पव० ॥ २ ॥

संज्ञा जे दीहकालिकी, तेणे सन्निया जाण ॥

मन इंद्रियथी उपन्युं, संज्ञी श्रुत अहिठाण. ५ ॥ पव० ॥ ३ ॥

मन रहित इंद्रियथकी, निपन्युं जेहने ज्ञान ॥

क्षय उपशम आवरणयी, श्रुत असंज्ञी बखाण. ६ ॥ पव० ॥ ४ ॥

जे दर्शन दर्शन विना; दर्शन ते प्रतिपक्ष ॥

दर्शन दर्शन होय जिहां, ते दर्शन प्रत्यक्ष.

ललित त्रिभंगी भंगभर, नैगमादि नय भूर ॥

शुद्ध शुद्धतर वचनयी, समकित श्रुत बडनूर. ८ ॥ पव० ॥ ५ ॥

भंग जाल नर बाल मति, रचे विविध आयास ॥

तिहां दर्शन दर्शनतणो, नहीं निदर्शन भास. ९ ॥

सद् असद् वहेचण विना, ग्रहे एकांते पक्ष ॥

ज्ञान फल पामे नहीं, ए मिथ्या श्रुत लक्ष. १० ॥ पव० ॥ ६ ॥

भरतादिक दश क्षेत्रमां, आदि सहित श्रुत धार ॥

निज निज गणधर विरचियो, पापी प्रभु आधार. ११ ॥ पव० ॥ ७ ॥

दुष्पसर मूरीश्वर सुधी, वर्तसे श्रुत आचार ॥

एक जीवने आशरी, माटि मानं मुविचार. १२ ॥ पव० ॥ ८ ॥
 શ્રુત અનાદિ દ્રવ્યનયથર્કાઃ ગ્રાશ્યત ભાવ છે પદ ॥
 महाविदेहमा ते मटा, आगम रयण अछेह. १३ ॥ पव० ॥ ९ ॥
 અનેક જીવને આશરી, શ્રુત છે અનાદિ અનંત ॥
 द्रव्यादिक चउ भेदना, माटि अनाटि विगंत. १४ ॥ पव० ॥ १० ॥
 સરિત્વા પાઠ છે મૃત્તમા, તે શ્રુત ગમિક સિદ્ધાંત ॥
 प्राये दृष्टिवादमां, गोभिन गुण अनेकांत. १५ ॥ पव० ॥ ११ ॥
 સરિત્વા આલાવા નદિ, તે કાલ્પિક શ્રુતવંત ॥
 अगमिक श्रुत ए पूजाए, त्रिकर्ण योग हमंत. १६ ॥ पव० ॥ १२ ॥
 અઘાર હજાર પદે કરી, આચારાંગ વચ્ચાણ ॥
 तै आगल दुगुणा पदे, अंगप्रविष्ट मुअनाण. १७ ॥ पव० ॥ १३ ॥
 ચાર ઉપાંગહ જેહ છે, અંગવાહિર શ્રુત તેહ ॥
 अनंगप्रविष्ट वखाणीये, श्रुत लक्ष्मीमूरि गेह. १८ ॥ पव० ॥ १४ ॥
 સાતમા ને નવમા દુહા ત્રણતે સ્વમાસમણ ન દેવા.

॥ इति श्रुत ज्ञान समाप्तं ॥

॥ अथ तृतीय श्री अवधि ज्ञान चैत्यवंदन ॥

સ્વમાસમણ દહ, ઇચ્છાં અવધિજ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન
 કરું ? ઇચ્છં કહી ચૈત્યવંદન કહેજું તે નીચે પ્રમાણે:—
 अवधिज्ञान त्रीजुं करुं, प्रगटे आत्मप्रत्यक्ष ।
 क्षय उपशम आवर्णनो, नवि इंद्रिय आपेक्ष ॥

देव निरय भव पापतां, होय तेहने अवश्य ।
 थढ़ावत समय लहे, मिथ्यात विभेग वश्य ॥
 नर तिरिय गुणथी लहे, शुभ परिणाम संयोग ।
 काउस्सगमां मुनि हास्यथी, विघटयो ते उपयोग ॥ १ ॥
 जघन्यथी जाणे जुए, रुरी द्रव्य अनंता ।
 उत्कृष्टा सवि पुद्गला, मूर्ति वस्तु मुणता ॥
 क्षेत्रथी लघु अंगुलतणो, भाग असंखित देखे ।
 तेहमां पुद्गल खंघ जे, तेहने जाणे पेखे ॥
 लोक प्रमाणे अलोकमांए, खंड असंख्य उकिह ।
 भाग असंख्य आवलितणो, अद्धा लघुपणे दीठ ॥ २ ॥
 उत्सर्पिणी अवसर्पिणीए, अतीत अनागत अद्धा ।
 अतिशय संख्यातिगपणे, सांभलो भाव प्रवंधा ॥
 एक एक द्रव्यमां चार भाव, जघन्यथी ते निरखे ।
 असंख्याता द्रव्य दीठ, पर्यव गुरुथी परखे ॥
 चार भेद संक्षेपथी ए, नेदीसूत्र प्रकाशे ।
 विजयलक्ष्मी मूरि ते लहे, ज्ञान भक्ति सुचिलासे ॥ ३ ॥

॥ इति चैत्यवन्दन समाप्त. ॥

पत्नी नमुद्धुणं० ॥ जावन्ति० ॥ नमोऽर्हत्० ॥ कही स्तवन
 कहेंतुं, ते कहे छे.

हरि पाठक संज्ञाय संदरु, वार महिमा ज्ञान गुणापर ।
ते पाठे भगुर्जी विश्वंभर, विजयांकित लक्ष्मी मुहंकर ॥ १ ॥
॥ इति स्तुति. ॥

पछी खमासपण दइ उभा रही अवधिज्ञानना गुण वर्णववाने
अर्थे दुहा कहेवा ते कहे छे.

॥ दुहा ॥

असंख्य भेद अवधितणा, पद तेहमां सामान्य ॥
क्षेत्र पनक लघुर्था गुरु, लोक असंख्य प्रमाण ॥ १ ॥
लोचनपरे साथे रहे, ते अनुगायिक धाम ॥
छासठ सागर अधिक छे, एक जीव आशरी ठाम ॥ २ ॥
उपन्यो अधिज्ञाननो, गुण जेहने अविकार ॥
बंदना तेहने मादरी, भासमाहि सो वार. ३. ॥ १ ॥ ख० ॥
श्रीजो दुहो सर्व खमासपणे कहेवो. ॥
जेह क्षेत्रे ओहि उपन्युं, तिहां रखो वस्तु देखंत ॥
धीर दीपकनी उपमा, अननुगामी लहंत. ४. ॥ उप० ॥ २ ॥ ख० ॥
अंगुल असंख्येय भागथी, वधतुं लोक असंख्य ॥
लोकावधि परमावधि, वधेमान गुण कंख्य. ५. ॥ उप० ॥ ३ ॥ ख० ॥
योग्य सामग्री अभावथी, हीयमान परिणाम ॥
अथ अथ पुरख योगथी, एहवो मननो काम. ६. ॥ उप० ॥ ४ ॥ ख० ॥
संख्य असंख्य जोजन सुधी, उत्कृष्टो लोकांत ॥
देखी प्रतिपाती होये, पुटगल द्रव्य एकांत. ७. ॥ उप० ॥ ५ ॥

एक प्रदेश अलोकनो, पेखे जे अवधि नाण ॥

अपदिवाइ अनुक्रमे, आपे केवल नाण. ८.॥ ॥३५०॥६०॥

॥ इति अवधि ज्ञान संपूर्ण. ॥

સ્વમાસમણ દરેક ઇચ્છા મનપર્યવ જ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન
કરું ? ઇચ્છાં વહી ચૈત્યવંદન કરેતું તે આ પ્રમાણે—

॥ अथ चतुर्थ श्री मनःपर्यवज्ञान चैत्यवंदन ॥

શ્રીમનપર્યવ જ્ઞાન છે, ગુણ પ્રત્યયો એ જાણો ।

અપ્રમાદી ક્રુદ્ધિવંતને, હોય સંયમ ગુણઢાણો ॥

કોઈઠ ચારિત્રવંતને, વદતે શુભ પરિણામે ।

મનના ભાવ જાણે સહી, સાફાર ઉપયોગ ઠામે ॥

ચિંતવતા મનોદ્રવ્યના, જાણે સંઘ અનંતા ।

આકાશે મનોવર્મણા, રહ્યા તે નવિ મુખંતા ॥ ૧ ॥

સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિય પ્રાણીએ, તનુ યોગે કરી ગ્રહીયા ।

મનયોગે કરી મનપણે, પરિણમે તે દ્રવ્ય મુણિયા ॥

તિરહું માણસ સેત્રમાં, અટી દ્વીપ વિલોકે ।

તિહી લોકના મધ્યથી, સહસ જોયણ અધોલોકે ॥

છરધ જાણે ઊ્યોતિપી લગે, પલિયનો ભાગ અસંખ્ય ।

ફાલથી ભાવ થયા થશે, અતીત અનાગત સંખ્ય-॥ ૨ ॥

ભાવથી ચિંનિત દ્રવ્યના, અસંખ્ય પર્યાય જાણે ।

ऋजुमतिथी विपुलमति, अधिका भाव बखाणे ॥
 मनना पुद्गल देखीने, अनुमाने ग्रहे सांचुं ।
 वितथपणुं पामे नहों, ते ज्ञाने चित्त राख्युं ॥
 अमूर्त भाव प्रगटपणे ए, जाणे श्री भगवंत ।
 चरण कमल नमुं तेहनां, विजय लक्ष्मी गुणवंत ॥ ३ ॥
 ॥ इति चैत्यवंदन ॥

पछी नमुथ्युणं० ॥ जावंति० ॥ नमोऽर्हत्० ॥ कही स्तवन
 कहीए ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन ॥

॥ जीरेजी ॥ १ देशी ॥

जीरे मारे श्री जिनवर भगवान,
 अरिहंत निज निज ज्ञानथी ॥ ॥ जीरेजी ॥
 जी० ॥ संयम समय जाणेत,
 तब लोकांतिक मानथी ॥ जीरेजी ॥ १ ॥
 जी० ॥ तीर्थ वर्तावो नाथ,
 इम कही प्रणमे ते सुरा ॥ जीरेजी ॥
 जी० पट् अतिशयवंत दान,
 लेइने हरखे सुर नरा ॥ जीरेजी ॥ २ ॥
 जी० ॥ इण विष सवि अरिहंत,
 सर्व विरति जब उचरे ॥ जीरेजी ॥
 जी० ॥ घनःपर्यव नव ज्ञान

छमस्य अवस्था रहे छे जिहां लगे, योगासन तपधारीजी ॥
चोपुं मनपर्यव तव पामे, मनुज लोक विस्तारी जी ।
ते मधुने मणपो भवि प्राणी, विजय लक्ष्मी सुखकारी जी ॥ १ ॥

॥ इति स्तुति ॥

पछी खमासमण दइ उभा रही मनःपर्यवज्ञानना गुण स्तववा
अये दुहा कहैवा ते आ प्रमाणे—

मनःपर्यव दुग मेदयी, संयम गुण लही शुद्ध ॥

भाव मनोगत संझिना, जाणे प्रगट विशुद्ध ॥ १ ॥

घट ए पुरुषे धारीयो, इम सामान्य ग्रहंत ॥

प्राये विशेष विमुख लहे, ऋजुमति मनइ मुणंत ॥ २ ॥

ए गुण जेहने उपन्यो, सर्व विरति गुणठाण ॥

मणमुं हितयी तेहना, चरणकमल चित्त आणखमा० ॥ ३ ॥ १ ख० ॥

नगर जाति कंचनतणो, धार्यो घट एह रूप ॥

इम विशेष मन जाणतो, बिपुलमति अनुरूप. ४ ॥ ए गुण० ॥ २ ॥ ख. ॥

॥ इति मनःपर्यव ज्ञान संपूण ॥

खमासमण दइ इच्छा० केवलज्ञान आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?

इच्छं कही चैत्यवन्दन कहैवुं ते आ प्रमाणे:—

श्रीजिन चउनाणी यइ, शुरू ध्यान अभ्यासे ।

अतिशय अतिशय आत्मरूप, क्षण क्षण प्रकासे ॥

निद्रा स्वप्न जागरदशा, ते सवि दूर होवे ।

चोर्था उजामर दशा, तेहनो अनुभव जोवे ॥
 क्षपक श्रेणि आरोहियाए, अपूर्व शक्ति संयोगे ।
 लही गुणठाणुं बागुं, तुर्य कपाय त्रियोगे.
 नाण दंसण आवरण मोह, अंतराय घन घाति ।

॥ १ ॥

कर्म दुष्ट उच्छेदने, थया परमात्म जाति ॥
 दोय धर्म सवि वस्तुना, समयांतर उपयोग ।
 प्रथम विशेषणो ग्रहे, बीजे सामान्य संयोग ॥
 सादि अनंत भागे करो, दशन ज्ञान अनंत ।

॥ २ ॥

गुणठाणुं लही तेरमुं, भाव जिर्णद जयवत.
 मूल पयडीमां एक बंध, सत्ता उदये चार ।
 उत्तर पयडीनो एक बंध, उदय रहे बायाल ॥
 सत्ता पंचाशीतणी, कर्म जेहवा रज्जु छार ।

मन बच काया योग जास. अविचल अविकार ॥
 सयोगी केवलीतणी ए, पामी दशाए विचरे ।
 अक्षय केवलज्ञानना, विजय लक्ष्मी गुण उचरे

॥ ३ ॥

॥ इति श्री केवल ज्ञान चैत्यवन्दन ॥

पछी नमुद्युणं० ॥ जावन्ति० ॥ नमोऽर्हत् ॥ कही स्तवन कहेंहुं
 ते आ प्रमाणे—

॥ अथ स्तवन ॥

॥ कपूर होय अति ऊजलो रे ॥ ए देशी ॥

श्रीजिनवरने मगट ययुरे, सायिक भावे ज्ञान ॥

दोष अटार अभाधी रे, गुण उपन्या ते प्रमाणरे ॥

भविष्या ! वंदो केवल ज्ञान ॥ १ ॥

पंचमी दिन गुण स्वाणरे ॥ भविष्या वंदो० ॥ ए आंकणी ॥

अनामीना नांपनो रे, किश्यो विशेष कहेवाय ॥

ए तो मध्यमां वैखरी रे, वचन उल्लेख ठराय रे ॥भ०॥ वंदो०॥२॥

ध्यान टाणे प्रभु तुं होय रे, अलख अगोचर रूप ॥

परा पश्यंती पामीने रे, कांइ प्रमाणे मुनिभूपरे ॥भ०॥ वंदो० ॥३॥

छती पर्याय जे ज्ञानना रे, ते तो नवि बदलाय ॥

होयनी नवनवी वर्तना रे, समयमां सर्व जणाय रे ॥ भ०॥ वंदो०॥४॥

बीजा ज्ञानतणी प्रभा रे, एहमां सर्व सपाय ॥

रविप्रभायी अधिक नही रे, नक्षत्र गण समुदाय रे ॥भ०॥ वंदो०॥५॥

गुण अनंता ज्ञानना रे, जाणे धन्य नर तेह ॥

विजय लक्ष्मी सूरि ते लहे रे, ज्ञान महोदय गेह रे ॥भ०॥ वंदो०॥६॥

इति केवलज्ञान स्तवन ॥

पछी जयवीरराय कंही खमासमण दइ इच्छाकारेण संदिसह
भगवन् श्री केवलज्ञान आराधनार्थ करेमि कांडस्सर्ग ॥ वंदणव०
॥ अन्नध्य० ॥ एक लोमस्स अयंवा चार नवकारनो कांडस्सर्ग
करी नमोर्हव० कही थोय कहेवी ते आ प्रमाणे—

॥ अथ थोय ॥

॥ ग्रह जेठी वंदू ॥ ए देशी ॥

छत्र त्रय चापर, तरु अशोक मुखकार ।

અથ શ્રી પદ્મ વિજયજી વિરચિત

કાર્તિક સુદ ૧૪ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ:

ચાર માસની અંદર ત્રણ ચૌમાસી આવે છે કાર્તિક સુદ ૧૪
 ફાગણ સુદ ૧૪ અષાઢ સુદ ૧૪ તથા છ અઠાઈઓ આવે છે. તેમાં
 ત્રણ ચૌમાસાની ત્રણ અઠાઈ તે એક કાર્તિક સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી
 ફાગણ સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી અષાઢ સુદ ૭ થી ૧૫ ચોથી પર્વ-
 પણ પર્વની અઠાઈ શ્રાવણ વદ ૧૨ થી ભાદરવા સુદ ૪-પાંચમી ચૈત્ર
 સુદ ૭ થી ૧૫ છઠી આસો સુદ ૭ થી ૧૫ ચૈત્રી તથા આસોની બે
 અઠાઈઓ તો શાશ્વતી છે એમ છ અઠાઈ કહી છે તે દિવસોમાં સચિ-
 તનો ત્યાગ વનસ્પતિનો ત્યાગ. બ્રહ્મચર્ય અપારિ પદ્મ. તપ. જીન
 પૂજા ગુરુવંદન વ્યાખ્યાનશ્રવણ સામાયક. પોષઘ અતિથિ સંવિ-
 ભાગાદિક નિયમો વિગેરે ધર્મ કરણી અવશ્યક વિશેષે કરીને કરવી
 જોઈયે અષાઢ ચૌમાસું વેટું કે સાધુ આદિકનો વિહાર ઘંચ થઈ એક
 ટેકાણે સ્થિત રહેવામાં આવે છે અને તે કાર્તિક સુદ ૧૪ પૂર્ણ થયા
 પછી વિહાર કરવાની છુટી થાય છે તથા તેનો કાઝ આ પ્રમાણે છે.

પાણીનો કાઝ ચાર પહોરનો થાય છે. સુત્રવડીનો કાઝ એક
 માસનો કામલીનો કાઝ ચાર ઘડીનો પછા પાત્રા ઉપરના ચાર
 જોડે તેમ ચૌમાસામાં સાધુઓ જે જે વસ્તુ પાટ પાટલા વિગેરે
 યદ્યપ્યો પાસેથી લીધેલું હોય-તે પાટું સોંપી દેવામાં આવે છે વિગેરે

અથ શ્રી પદ્મ વિજયજી વિરચિત

કાર્તિક સુદ ૧૪ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ:

ચાર માસની અંદર ત્રણ ચૌમાસી આવે છે કાર્તિક સુદ ૧૪
 ફાગણ સુદ ૧૪ અષાઢ સુદ ૧૪ તથા છ અઢાઈઓ આવે છે. તેમાં
 ત્રણ ચૌમાસાની ત્રણ અઢાઈ તે એક કાર્તિક સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી
 ફાગણ સુદ ૭ થી ૧૫ ત્રીજી અષાઢ સુદ ૭ થી ૧૫ ચોથી પર્યુ-
 પ્પણ પર્વની અઢાઈ શ્રાવણ વદ ૧૨ થી ભાદરવા સુદ ૪-પાંચમી ચૈત્ર
 સુદ ૭ થી ૧૫ છઠી આસો સુદ ૭ થી ૧૫ ચૈત્રી તથા આસોની બે
 અઢાઈઓ તો શાશ્વતી છે એમ છ અઢાઈ કહી છે તે દિવસોમાં સચિ-
 ત્તનો ત્યાગ વનસ્પતિનો ત્યાગ. બ્રહ્મચર્ય અમારિ પઢહ. તપ. જીન
 પૂજા ગુરુવંદન વ્યાસ્યાનશ્રવણ સામાયક. પોષધ અતિથિ સંવિ-
 ભાગાદિક નિયમો વિગેરે ધર્મ કરણી અવશ્યક વિશેષે કરીને કરવી
 જોડ્યે અષાઢ ચૌમાસું બેઠું કે સાધુ આદિકનો વિહાર વંચ થડ એક
 ટેકાળે સ્થિત રહેવામાં આવે છે અને તે કાર્તિક સુદ ૧૪ પૂર્ણ થયા
 પછી વિહાર કરવાની છુટી થાય છે તથા તેનો કાઢ આ પ્રમાણે છે.

પાળીનો કાઢ ચાર પહોરનો થાય છે. સુઘડીનો કાઢ એક
 માસનો કામઢીનો કાઢ ચાર ઘડીનો પહ્ણા પાત્રા ઉપરના ચાર
 જોડે તેમ ચૌમાસામાં સાધુઓ જે જે વસ્તુ પાટ પાટલા વિગેરે
 શ્વસ્યો પાસેથી લીધેલું હોય તે પાટું સોંપી દેવામાં આવે છે વિગેરે

हवे तेषां प्रथम कार्तिक सुद् १४ उपवासादिक तप करी पोषा-
दिक अंगीकार करीने चौमासी देव वांदवां जोइए ते नीचे प्रमाणे.

प्रथम विधिनो प्रकार आ रीते-प्रथम ईरियाविहियं पढिकमो,
स्वमा० दइने इच्छाकारेण संदिसहभगवन् चैत्यवन्दन करु ? इच्छं,
कहीने चैत्यवन्दन बोलवुं ते आ नीचे लखाये छीए.

॥ तत्र प्रथम आदिजिन चैत्यवन्दन ॥

विमल केवल ज्ञान कमला, कलित त्रिभुवन हितकरं सुरराज
संस्तुत चरण पंकज, नमो आदि जिनेश्वरं ॥ १ ॥ विमल गिरिवर
शृंग मंडन, प्रवर गुणगण भूधरं ॥ सुर असुर किन्नर कोटि सेवित ॥
न० ॥ २ ॥ करती नाटक किन्नरी गण, गाय जिन गुण मनहरं ॥
निर्जरा बली नमे अहनिश ॥ न० ॥ ३ ॥ पुंडरीक गणपति सिद्धि
साधित, कोटि पण मुनि मनहरं ॥ श्री विमल गिरिवर शृंग सिद्धा
॥ न० ॥ ४ ॥ निज साध्य साधन सुर मुनिवर, कोटिनेत ए गि-
रिवरं ॥ मुगति रमणि वर्या रंगे ॥ न० ॥ ५ ॥ पाताल नर सुर
लोक मांहे विमल गिरिवर तोपरं ॥ नहि अधिक तीरथ तीर्थपति
कहे ॥ न० ॥ ६ ॥ इम विमल गिरिवर शिखर मंडण, दुःख विहं-
डण ध्याए ॥ निज शुद्ध सत्ता साधनार्थ, परम ज्योतिने पाइए
॥ ७ ॥ जित मोइ कोह विछोइ निद्रा, परम पद स्थित जयकरं ॥
गिरिराज सेवा करण तत्पर पद्मविजय मुदितकरं ॥ ८ ॥ इति ॥

(पछी ' नमुत्पुणं ' कही (जावनि विगेरे कहेवुं नहि) अंघां
' जयवीरराय ' कही स्वमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ?

कृपमजिन आराधनार्थ चैत्यबंदन करुं ? इच्छं कही आ चैत्यबंदन कहेवुं.

॥ अथ श्री रूपम जिन नमस्कार (चैत्यबंदन)

आदि देव अलयेसरु, विनीतानो राय ॥ नाभिराय कुल मंडणो,
मरुदेवा माय ॥ १ ॥ पांचशे धनुपनी देहडी, प्रभु परम दयाल ॥
चोराशी लख पूर्वजुं, जस आयु विशाल ॥ २ ॥ वृषभ लंछन जिन
वृषधरूप, उत्तम गुण मणि खाण ॥ तस पद पद्म सेवन थकी,
लहीए अविचल ठाण ॥ ३ ॥

पछी नमुत्थुणं, अरिहंतचेइआणं, अन्नतथ कही एक नवकारनो
काउस्समा करी, पारी, नमोईत् ० कही थोय कहेवी ते आ—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

आदि जिनवर राया, जास सोवन्न काया ॥ मरुदेवी माया,
धोरी लंछनपाया ॥ जगत धिति निपाया, शुद्ध चारित्र पाया ॥
केवल सिरिराया, मोक्ष नगरे सधाया ॥ १ ॥—पछी लोगस्स, सव्व
लोए, अन्नतथ ० एक नवकारनो काउ ० पछी थोय कहेवी ते आ—
सविजिन—सुखकारी, मोह मिथ्या निवारी ॥ दुर्गति दुःख भारी,
शोक संताप वारी ॥ श्रेणी सपक सुधारी, केवलानंतधारी ॥ नमीये
नर नारी, जेह विश्वोपकारी ॥ २ ॥ पछी पुण्ड्रवर वरदी ० सुअस्स
भग ० अन्नतथ ० एक नवकार काउ ० पारीने थोय कहेवी—

समो सरणे वेठा, लागे जे जिनजी मीठा ॥ करे गणप पइठा,

इंद्र चंद्रादि दीठा ॥ द्वादशांगी वरिष्ठा गुंयतां टाले रिष्ठा ॥ भविजन
होय हि (जि)ष्ठा, देखी पुण्ये गरिष्ठा ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च० अन्नत्थं० एक नवकारकाडं
करी, पारीने नमोर्हत्तुं० कही आ थोय बोलवी—

सुर समकित बंता, जेह रुद्धे महंता ॥ जेह सज्जन संता, दा-
खीये मुज चिंता ॥ जिनवर सेवंता चित्र वारां दुरंता ॥ जिन उत्तम
श्रुणंता, पद्मने सुख दिंता ॥ ४ ॥ इति ॥ पछी वेसीने नमुत्थुणं,
जावंतिचेइ० खमा० जावंतकेवि० नमोर्हत्तुं० कही स्तवन कहेंतुं
ते आ—

॥ अथ स्तवनं प्रारभ्यते ॥

॥ सोनाते केरुं म्हारुं वेडळुं मारुजी, वाव्य खोदाव ॥ ए देशी ॥
प्रथम जिणेसर प्रणमीये, जास सुगंधीरे काय ॥ कल्पवृक्ष परे
तास, इंद्राणी नयन जे, भृंग परे लपटाय ॥ १ ॥ राग वरग तुज
नवि नडे, अमृत जे आस्वाद ॥ तेहथी प्रतिहत तेह, मानुं कोइ नवि
करे, जगमां तुम शुं रे वाद ॥ २ ॥ विगर धोइ तुज निरमली,
काया कंचन वान ॥ नहिं प्रस्वेद लगार, तारे तुं तेहने जे धरे
साहरुं ध्यान ॥ ३ ॥ राग गयो तुज मन थकी तेमां चित्र न कोइ ॥
रुधिर आमिपथी, राग गयो तुज जनमथी, दुध सहोदर होय ॥ ४ ॥
आसोआस कमल समो. तुज लोकोत्तर बात ॥ देखे न आहार
निहार, चरम चक्षु धर्णा एहवा तुज अवदात ॥ ५ ॥ चार अतिशय
मूलथी, ओगणीन देवना कीच ॥ कर्म खप्पाथी अग्यार, चोब्रांन

एम अतिशया, समवायांगे प्रसिद्ध ॥ ६ ॥ जिन उत्तम गुण गावतां,
गुण आवे निज अंग ॥ पद्मविजय कहे एह समय, प्रभु पाळजो,
जिम थाडे अखय अभंग ॥ ७ ॥ इति ॥

पछी अर्धा (आ भवमखंडा सुधी) जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री अजितनाथ आराधनार्थे चैत्यवंदन करुं ?
इच्छं, कहीने आ बोलवुं—

॥ अथ श्री अजितनाथ चैत्यवंदन ॥

अजितनाथ प्रभु अवतया, विनितानो स्वामी ॥ जितशत्रु विजया
तणो, नंदन शिव गामी ॥ १ ॥ बहोतेर लाख पूरव तणुं, पाल्यु
जिणे आय ॥ गजलंछन लंछन नहि, प्रणमे सुरराय ॥ साढा चा-
रशे धनुपनी ए, जिनवर उत्तम देह ॥ पाद पद्म तस प्रणमीये,
जिम लहीये शिव गेह ॥ १ ॥

पछी नमुत्पुणं० अरिहंत चेइ० कही एक नवकारनो काड०
करी पारी नमोर्हत्० कही थोय कहेवी—ते आ—

विजया सुत वंदो, तेजथी ज्युं दिणंदो, शीतलताए चंदो,
धीरताए गिरिंदो ॥ मुख जिम अरविंदो, जास सेवे सूरिंदो, लहो
परमाणंदो, सेववा मुख कंदो ॥ १ ॥

पछी उभा उभा अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री संभवनाथ आराधनार्थे चैत्यवंदन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवंदन कहेवुं.

संवर सुत साचो, जास स्यादवाद वाचो, थयो हीरो जाचो,
मोहने देइ तपाचो, प्रभु गुण गण माचो, एहने ध्याने राचो, जिन
पद सुख साचो, भव्य प्राणी निकाचो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री सुमतिनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ?
इच्छं, कही आ कहेबुं—

॥ अथ श्री सुमतिनाथ चैत्यवंदन. ॥

सुमतिनाथ सुहंकर, कोसला जस नयरी ॥ मेघराय मंगला
तणो, नंदन जित वयरी ॥ १ ॥ क्रौंच लंछन जिन राजियो, व्रणशे
धनुपनी देह ॥ चालीस लाख पूरव तणुं, आयु अति गुण गेह ॥ २ ॥
सुमति गुणे करी जे भयों ए, तयों मंसार अगाध ॥ तस पद पद्म
सेवा थकी, लहो सुख अव्याबाध ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्पुर्ण अरिहंत चेइ० अत्रत्य० एक नवकारनो फाड०
पारी नमोर्हव० कही थोय कहेबी ते आ—

सुमति सुमति दाइ, मंगला जाम भाइ ॥ मेरुने, राइ, ओर
एहने तुलाइ ॥ क्षय कीधा घाइ, केवलज्ञान पाइ, ॥ नहिं ऊणिम कांइ,
सेविये ए सदाइ ॥ १ ॥ इति.

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय कहेवा. खमा० इच्छा०
श्री पद्मप्रभ जिन आराधनार्थ चैत्य० करुं ? इच्छं, कही चैत्य-
वंदन करेवं ते आ—

॥ अथ श्री पद्मप्रभ चैत्यवन्दन ॥

कोसंबीपुर राजियो, धर नगपति ताय ॥ पद्म प्रभ प्रभुता
मयी, सुसिमा जस माय ॥ त्रीश लाख पृष्ठ तणुं, जिन आयु
पाली ॥ धनुष अहीसँ देहदी, सवि कर्मने टाली ॥ २ ॥ पद्म
लच्छन परमेश्वरुए, जिन पद पद्मनी सेव ॥ पद्मविजय कहे कीजिए,
भविजन सहु नितमेव ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नम्रुत्थुणं० अरिहंत चेड० अब्रन्थ० एक नवकारनो
काउ० करी पारी नमोर्हत् ० कही आ थोय कहेवा—

अहीशे धनुष काया, न्यक्त मद्र मोह माया, सुसिमा जस
माया, शुक्ल जे ध्यान ध्याया ॥ केवल वर पाया, चामरादि घ-
राया, सेवे सुर राया, मोक्ष नगरें सधाया ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा उभा—जयवीरराय अर्धा कहेवा.

खमा० इच्छां० श्री सुपासजिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
ईच्छं करी चैत्यवन्दन कहेवुं ते आ—

॥ अथ श्री सुपासजिन चैत्यवन्दन ॥

श्री सुपास जिणेंद पास, टाल्यो भव फेरो ॥ पृथिवी मान उरें
जयो, ते नाथ हमेरो ॥ १ ॥ प्रतिष्ठित मुन मुंदरु, वाणागसी
राय ॥ बीस लाख पूरव तणुं, प्रभुजीनुं आय ॥ २ ॥ धनुष वशे
जिन देहदी, स्वस्तिक लच्छन सार ॥ पद पद्ममे जस राजनो, तार
तार भव तार ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० एक नवकार काउ० नमोर्हत्०
ह्री आ थोयें कहेवी—

सुपासं जिन वाणी, सांभलें जेह प्राणी, हृदये पहचाणी, ते
तया भव्य प्राणी ॥ पांत्रीश गुण खाणी, सूत्रमां जे गुंथाणी, पद्,
व्यशुं जाणी, कर्म पीले ज्युं घांणी ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री चंद्रप्रभ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छे, कही आ चैत्यवन्दन बोलवुं—

॥ अथ श्री चंद्रप्रभ चैत्यवन्दन ॥

लक्ष्मणा माता जनमीयो, महसेन जस ताय ॥ उडुपति लंछन
दीपतो, चंद्रपुरीनो राय ॥ १ ॥ दश लख पूरव आउखु, दोढशो
धनुपनी देह ॥ सुर नरपति सेवा करे, धरता अतिसे स्नेह ॥ २ ॥
चंद्रप्रभ जिन आठमा ए, उत्तम पद दातार ॥ पद्मविजय कहे
मणमीये, मुज प्रभु पार उतार ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० एक नवं० काउ०
नमोर्हत्० कही आ थोयें कहेवी—

सेये सुर वृंदा, जास चरणारविदा, अट्टम जिन चेदा, चंद्र
वर्णे सोहंदा ॥ महसेन नृप नंदा, कामता दुःख दंदा ॥ लंछन मिप
चेदा, पाय मानुं सेविदा ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने ज अर्धा जयवीरराय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री सुत्रिधिनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छे, कही आ कहेवुं—

॥ अथ श्री सुविधिनाथ चैत्यवन्दन ॥

सुविधिनाथ नवमा नमुं, सुग्रीव जम नात ॥ मगर लंछन
चरणे नमुं, रामा रुडी मान ॥ १ ॥ आयु वे लाख पूरव तणुं,
शत धनुपनी काय ॥ काकंदी नयर्ग धर्णा, प्रणमु प्रभु पाय ॥ २ ॥
उत्तम विधि जेहथी लखा ए, नेणे सुविधि जिन नाम ॥ नमतां तस
पद पद्मने, लहीये शाश्वत धाम ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अग्निं चेट० अन्नन्य० एरु नव० काव०
पारी नमोर्हत्० कही आ थोय कहेवा—

नरदेवो भाव देवो, जेहनी मारे सेवो, जेह देवाधिदेवो,
सार जगमां ज्युं मेवो, जेनां जग एहवां, देव दीशो न तेहवो,
सुविधि जिन जेहवो, मोक्ष दे नतखेवो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा उभाज अर्था जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री शीतलनाथ आगधनार्थ वैन्य० करुं इच्छे
कही आ कहेवुं.

॥ अथ श्री शीतलनाथ चैत्यवन्दन ॥

नंदा द्दरथ नंदनी, शीतल शीतलनाथ ॥ राजा भदिलपुर
तणो, चल्थे निवसाय ॥ १ ॥ लाख पूरवतुं आउणुं, नेवु धनुप
प्रमाण ॥ काया माया टालीने, लखा पंचम नाण ॥ २ ॥ श्री वत्स
लंछन गुंदरुण, पद पद्मे रहे जाग ॥ ते जिननी सेरा यकी,
लहीने लाल गिगास ॥ इति ॥

પછી નમ્રુત્યુળં० અરિહંતચેદ્० અન્નત્ય એક નવકારનો કાડ૦
પારી નમોર્દત્ કહી આ થોય કહેવી.

શીતલ જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી, પ્રભુ આતમરામી,
સર્વ પરભાવ વામી ॥ જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી, ભવિ
શિવસુખ કામી, પ્રણમીયે શીશ નામી ॥ ૧ ॥ इति ॥

પછી ઉમા રહીને જ જયવીયરાય० અર્ધા કહેવા.

સ્વમા० इच्छा श्री श्रेयांसनाथ आराधनार्थं चैत्यं करु ?
इच्छं कही आ चैत्यवंदन करवुं.

॥ अथ श्री श्रेयांसनाथ चैत्यवंदन ॥

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમાં, વિષ્ણુ નૃપ તાય ॥ વિષ્ણુ માતા જેહની,
પંશી ધનુપની કાય ॥ ૧ ॥ વરસ ચોરાસી લાખનું, પાલ્યું જેળે
આય ॥ શ્વહાંગી લંછન પદ કંજે, સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય
તજી દીક્ષા વરીષ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન ॥ પામ્યા તસ પદ પગને,
નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥ इति ॥

પછી નમ્રુત્યુળં० અરિહંતચેદ્० અન્નત્ય० નવ० કાડ૦ કરી-
પારી નમોર્દત્ કહી આ થોય કહેવી.

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત, પ્રભુના અવદાત,
ત્રીન ભુવને વિરૂપાત ॥ મુરપતિ સંઘાત, જાસ નિકટે આપાત;
કરી કર્મનો ઘાત, પામીયા મોક્ષ સાત ॥ ૧ ॥ इति ॥

પછી ઉમા રહીને જ અર્ધા જયવીયરાય કહેવા.

સ્વમા० इच्छा० श्री वासुपूज्य जिन आराधनार्थं चैत्यवंदन
करुं ? इच्छं, एम कही आ चैत्य वंदन करवुं.

॥ अथ श्री वासुपूज्य जिन चैत्यबंदन. ॥

वासव वंदित वासुपूज्य, चंपापुरी ठाम ॥ वसुपूज्य कुल चंद्रमा,
माता जया नाम ॥ १ ॥ महिष लंछन जिन वारमा, सित्तेर धनुष
प्रमाण ॥ काया आयु वरस बली, बहोत्तेर लाख बखाण ॥ २ ॥
संघ चतुर्विध थापीने ए, जिन उत्तम महाराय ॥ तसमुख पद्म बचन
मुणी, परमानंदी थाय ॥ ३ ॥

पछी नमस्त्युणं० अरिहंत चेदं० अन्नत्य० काठ० १ नवकारनो
करी पारी नमोर्हव० कही नीचे मुजब थोय कहेवी.

विश्वना उपगारी, धर्मना आदिकारी ॥ धर्मना दातारी, काम
क्रोधादि वारी ॥ तायी नर नारी, दुःख दोहग हारी ॥ वासुपूज्य
निहारी, जाउं हुं नित्यवारी ॥ १ ॥ इति ॥

पछो उभा रहीनेम अर्घा जयवीरराय कहेवा.

स्वमा० इच्छा० श्रीविमलनाथ आराधनार्थ चैत्यबंदन करुं इच्छं०
कही आ कहेवुं.

॥ अथ श्री विमलनाथ चैत्यबंदन. ॥

कंपिलपुर विमल प्रभु, स्यामा मात मल्हार ॥ कृतवर्मा नृप कुल
नमे, उगमीयो दिनकार ॥ १ ॥ लंछन राजे बराहनुं, साठ धनुषनी
काय ॥ साठ लाख वरमा नणुं, आयु सुगदाय ॥ २ ॥ विमल
विमल पोने यया ए, सेवर विमल करेह ॥ तुजपद पद्म विमल मन्ये,
संघ धर्मा मग्गे ॥ ३ ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० १ नवकारनो काउ०
नमोर्द्धत कही आ थोय कहेवी.

विमल जिन जुहारो, पाप संताप वारो ॥ दयामा मल्हारो,
विश्व कीर्ति विकारो ॥ योजन विस्तारो, जास वाणी प्रसारो ॥
गुणगण आधारो, पुण्यना ए प्रकारो ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री अनंतनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही नीचे मुजब कहेवुं.

॥ अथ श्री अनंतनाथ चैत्यवन्दन. ॥

अनंत अनंत गुण आगरु, अपोध्या वासी ॥ सिंहसेन वृष
नंदनो, यदां पाप निकासी ॥ १ ॥ सुजसा माता जनमीयो, ग्रीस
लाख उदार ॥ वरस आवसुं पालीयुं, जिनवर जयकार ॥ २ ॥
लंछन सींचाणा तणुं ए, कायाधनुष पचास ॥ जिनपद पथ नम्या
यफी, लहिये सहज विलास ॥ ३ ॥

पछी नमृत्युणं० अरिहंत चेइ० अन्नत्य० कही १ नवकारनो
काउ० करी पारी नमोर्द्धत कहीने आ थोय कहेवी.

अनंत अनंतनाथी, जास महिमा गवाणी ॥ सुरनर तिरि प्राणी,
सांभळे जास वाणी ॥ एक वचन समजाणी, जेह स्याद्वाद जाणी
तर्पा ते गुण खाणी, पार्याया सिद्धि राणी ॥ १ ॥ इति ॥ पछी
उभा रहो अर्धा जयवीरराय कहेवा०

खमा० इच्छा० श्री धर्मनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं.

॥ अथ श्री धर्मनाथ चैत्यवन्दन. ॥

भानु नन्दन धर्मनाथ, सुव्रता भली माना ॥ वज्रा लंछन वज्र
नमे, व्रण भुवन विख्यात ॥ १ ॥ दश लाख वरसनुं आवहुं, वषु
धनु पीस्तालीस ॥ रत्नपुरीनो राजीयो, जगमां जास जगीश ॥ २ ॥
धर्म मारग जिनवर कहीए, उत्तम जन आधार ॥ तेणे तुज पाद
पद्म तणी, सेवा करुं निरधार ॥ ३ ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंन चेइ० अन्नन्थ० १ नव० काउ०
नमोर्द्ध्व कही नीचेनी थोय कहेवी.

धरम धरम धोरी, कर्मना पास नोरी ॥ केवल श्री जोरी, जेह
चोरे न चोरी ॥ दर्शनी मदछोरी, जाय भागा मटोरी ॥ नमे सुरनर
कोरी, ते बरे सिद्धि गोरी ॥ १ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयवीरराय० उभा रहीनेज कहेवा.

खमा० ईच्छा० श्री शांतिनाथ आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन करवुं.

॥ अथ श्री शांतिजिन चैत्यवन्दन. ॥

शांति जिनेसर सोलमा, अचिरा मुत बंदो ॥ विश्वमेन कुल
नम मणि, भविजन मुख कंदो ॥ १ ॥ मृग लंछन जिन आवहुं,
लाख वरस प्रमाण ॥ हथिणा उर नयरी घणी, मधुनी गुणमणि
खाण ॥ २ ॥ चालीश धनुषनी देहदोष, मम चउरम संठाण ॥
वदन पद्म ज्युं चंदलो, दांटे परम कल्याण ॥ ३ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंन चेइ० अन्नन्थ० १ नवकारनो फाउ०
कही, पारी० नमोर्द्ध्व० कही थोय कहेवी ते आ—

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

बंदो जिन शांति, जास सोवन कांति ॥ टाले भव भांति, मोह मिथ्यात्व शांति ॥ द्रव्य भाव अरि पांति, तास करता निकांति, घरता मन खांति, शोक संताप बांति ॥ १ ॥ पछी लोगस्स (प्रकट) सब्वलोए० अन्नत्थ० १ नव० काउ० कहीने नीचेनी थोय कहेवी.

दोय जिनवर नीला, दोय घोला सुशीला, दोय रक्त रंगीला, काढता कर्म कीला ॥ न करे कोइ हीला, दोय श्याम सलीला, सोल स्वामीजी पीला, आपजो मोक्ष लीला ॥ २ ॥

पछी पुत्खरवरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करीने आ थोय कहेवी—

जिनवरनी वाणी, मोहबल्ली कृपाणी, सूत्रे देवाणी, साधुने योग्य जाणी ॥ अरथे गुंथाणी, देव मनुष्य प्राणी ॥ मणमो हित आणी, मोक्षनी ए निशाणी ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च० अन्नत्थ० १ नव० काउ० री पारी नमोर्द्धत्त्वं० कही आ थोय कहेवी.—

वाघेसरी देवी, हर्ष हियडे धरेवी, जिनवर पय सेवी, सार दा वरेवी ॥ जे नित्य समरेवी, दुःख तेहनां हरेवी, पद्म विजय देवी, भव्य संताप खेवी ॥ ४ ॥ इति ॥

खमा० पछी नमुत्थुणं० जावन्ति चेइ० जावन्त केवि० नमोर्द्धत्त्वं० कही नीचेनुं स्तवन कहेवुं—

॥ अथ श्री शान्ति जिन स्तवन ॥

॥ गरवो कोणेने कोराव्यो के नंदर्जाना लाल रे ॥

॥ ए देशी ॥

सोलसा शान्ति जिनेसर देवके, अचिराना नंदरं ॥ जेहनी
 सारे सुरपति सेवके ॥ अ० ॥ तिरि नर सुर सहु समुदायके ॥
 अ० ॥ एक योजन मांहे समाय के ॥ अ० ॥ १ ॥ तेहने प्रभुर्जानी
 चार्णीके ॥ अ० ॥ परिणमे समजे भवि प्राणीके ॥ अ० ॥ सह
 जीवना संशय भांजेके ॥ अ० ॥ प्रभु मेघध्वनि एम गाजेके ॥
 अ० ॥ २ ॥ जेहने जोयण सवासो माने के ॥ अ० ॥ जे पूर्वना
 रोग तेणे धानके ॥ अ० ॥ सविनाश थाये नवा नाये के ॥ अ० ॥
 षट मास प्रभु परभाये के ॥ अ० ॥ ३ ॥ जिहां जिनजी विचरे रंग
 के ॥ अ० ॥ नवि मृपक शलभ पतंग के ॥ अ० ॥ नवि फोड़ने
 चयर विरोध के ॥ अति दृष्टि अना दृष्टि रोध के ॥ अ० ॥ ४ ॥
 जिन परचक्रनो भय नासे के ॥ अ० ॥ बली मरफी नाये पामे
 के ॥ अ० ॥ प्रभु विचरे तिहां न दुकाल के ॥ अ० ॥ जाये उप-
 लावे ततकाल के ॥ अ० ॥ ५ ॥ जस मस्तक पूंठ राजे के
 गमंडल रविपरे छाजे के ॥ अ० ॥ कर्म सययी अनि-
 अ० ॥ ६ ॥ मांनु योग्य साम्राज्य परिवार के ॥
 अ० ॥ ६ ॥ कव देहु भाव प भाये के ॥ अ० ॥ एम होंन पर्गी
 भिण भाये के ॥ अ० ॥ श्री जिन उत्तम परमारे के ॥ अ० ॥ पंढे

पद्म विजय बनी आवे के ॥ अ० ॥ ७ ॥ इति ॥ पछी अर्धा जय-
वीरराय० कहेवा—

खमा० इच्छा० श्री कुंथुनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं १
इच्छं कहीने आ कहेवुं.

॥ अथ श्री कुंथुनाथ चैत्य वंदन प्रारंभ ॥

कुंथुनाथ कामित दीये, गजपुरनो राय ॥ सिरि माता उरे
अवतरयो, शूर नरपति, ताय ॥ १ ॥ काया पांश्रीश घनुपनी, लं-
छन जस छाग ॥ केवल ज्ञानादिक गुणा, प्रणमो घरी, राग ॥ २ ॥
सहस पंचाणुं वरसनुं ए, पाली उत्तम आय ॥ पद्म विजय कहे
पणमीये, भाये श्री जिनराय ॥ ३ ॥ पछी नम्रुत्पुर्ण० अरिहंत
चेह० अन्नत्थ० १ नव० काठ० नमोर्हत् करीने आ थोय
कहेवी—

कुंथुजिन नाथ, जे करे छे सनाथ, तारे भव पाथ, जे ग्रही
भव्य हाथ ॥ एहनो तजे साय, वावले दीये थाय ॥ तरे सुर नर
साय, जे सुणे एक गाथ ॥

पछी उभा रहीनेज अर्धा जयवीरराय० कहेवा—

खमा० इच्छा० श्री अरनाथ आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं १
इच्छं, कही आ बोलवुं—

॥ अथ श्री अरनाथ चैत्यवंदन. ॥

नागपुरे अर जिनवरु, सुदर्शन नृप नंद ॥ देवी माता जनमीयो
भवि जन सुख फंद ॥ १ ॥ लंछन नंदावर्तनं काग

आण जिननी न क्रमीये ॥ भवमां नवि भमीये, सर्व परभाव
वमीये ॥ निज गुणमां रमीये, कर्म मल सर्व धमीये ॥ १
॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अर्धा जयवीरराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री मुनिसुव्रतजीन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कहीने नीचे मुजव कहेवुं.

॥ अथ श्री मुनिसुव्रत चैत्यवन्दन ॥

मुनिसुव्रत जिन वीशमा, कच्छपनुं लंछन ॥ पद्मा माता जे-
हनी, सुमित्र नृप नन्दन ॥ १ ॥ राजगृही नगरी धणी, वीश धनुष
शरीर ॥ कर्म निकाचित रेणु व्रज, उदाम समीर ॥ २ ॥ त्रीश
हजार वरस तणु ए, पाली आयु उदार ॥ पद्मविजय कहे शिव
लक्षा, शाश्वत सुख निरधार ॥ ३ ॥ इति

पछी नमुत्थुणं अरिहंतचेइ० अन्नत्थ एक नयकारनो फाउ०
नमोर्हव० कही आ थोय कहेवी.

मुनिसुव्रत नामे, जे भवि चित्त कामे ॥ सवि संपत्ति पामे,
स्वर्गनां सुख जामे ॥ दुर्गति दुःख वामे, नवि पडे मोह भामे ॥
सवि कर्म विरामे, जड वसे सिद्धि धामे ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने जयवीरराय अर्धा कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री नमिनाय जिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन
करुं ? इच्छं कहीने आ कहेवुं—

॥ सहस्र चोराशी वरपनुं, आय जास जगीश ॥ २ ॥ अरुज अजर
अज जिनवर ण, पाम्या उन्नम ठाण ॥ तस पद पद्म आलंबतां,
लहीए पद निखाण ॥ ३ ॥

पछी नमुन्पुणं० अग्निं न वेद० अन्नं० कही एक नव
कारनो काउ० कही, पारी नमोर्द्धन० कही घोय कहेवी
ते आ—

अज जिनवर गाया, जेहना देवी माया, सुदर्शन नृप ताया,
जाम सुवर्ण काया ॥ नंदावर्न पाया, देवना शुद्ध दाया, समवसरण
विरचाया, इंद्र इंद्राणी गाया ॥ इति ॥

पछी उभा उभाज अर्थ जयवागगाय० कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री महिनाथ आगधनार्थ चैन्यवन्दन करुं ?
इच्छे, कही आ कहेवुं—

॥ अथ श्री महिनाथ चैन्यवन्दन ॥

महिनाथ आंगणाशमा, जम मिथिया नगरी ॥ प्रभावती जस
मावडी, टाले कर्म वरगरी ॥ १ ॥ ताज श्री रुच नरेमनं, धनुष प-
चवीगनी काय ॥ लेछन कलश मण्डप, निदम निम्माय ॥ २ ॥
वरस पंचावन महमनुं ण, जिनवर उन्नम ॥ ३ ॥ यक्षरितप कहे
तेहने, नमता त्रिवमुख थाय ॥ ३ ॥

पछी नमुन्पुणं० अग्निं न वेद० अन्नं० पद नमोर्द्धनो काउ०
नमोर्द्धन० कही आ गोय कहेवा—

महिजिन नदीये, पुण्डरीक गाव गर्वाये, इति नमोर्द्धनं,

आण जिननी न कमीये ॥ भवमां नवि भमीये, सर्व परभाव
चमीये ॥ निज गुणमां रमाये, कर्म मल सर्व धमीये ॥ १
॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अर्घा जयवीराराय कहेवा.

स्वमा० इच्छा० श्री मुनिसुव्रतजीन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कहीने नीचे मुजब कहेवुं.

॥ अथ श्री मुनिसुव्रत चैत्यवन्दन ॥

मुनिसुव्रत जिन बीशमा, कच्छपनुं लंछन ॥ पद्मा माता जे-
हनी, सुमित्र नृप नंदन ॥ १ ॥ राजगृही नगरी धणी, बीश धनुष
शरीर ॥ कर्म निकाचित रेणु व्रज, उदाम समीर ॥ २ ॥ त्रीश
हजार वरस तणुं ए, पाली आयु उदार ॥ पद्मविजय कहे शिव
लक्षा, शम्भत सुख निरधार ॥ ३ ॥ इति

पछी नमुत्थुणं अरिहंतचेइ० अन्नत्थ एक नवकारनो काउ०
नमोर्द्ध० कही आ थोय कहेवा.

मुनिसुव्रत नामे, जे भवि चित्त कामे ॥ सवि संपत्ति पामे,
स्वर्गनां सुख जामे ॥ दुर्गेति दुःख वामे, नवि पडे मोह भामे ॥
सवि कर्म विरामे, जड वसे सिद्धि घामे ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीने जयवीराराय अर्घा कहेवा.

स्वमा० इच्छा० श्री नमिनाथ जिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन
करुं ? इच्छं कहीने आ कहेवुं—

॥ अथ श्री नमिनाथ चैत्यवन्दन ॥

मिथिला नयरी राजीयो, वषा सुत साचो ॥ विजयराय सुत,
खोदीने, अदरां मत माचो ॥ १ ॥ नील कमल लंछन भलं, पन्नर
धनुपनी देह ॥ नमि जिनवरनुं सोहतुं, गुण गण मणि गेह ॥ २ ॥
दश हजार वरस तणुं ए, पाल्युं परगट आय ॥ पद्मविजय कहे
पुण्यथी, नमिये ते जिनराय ॥ ३ ॥

पछी नमुन्धुणं० अरिहंन चेइ० अन्नन्थ० एक नव० काउ०
नमोर्हत्० कही आ थोय कहेवी—

नमिये नमि नेह, पुण्य थायें ज्युं देह ॥ अय समुदय जेह, ते
रहे नाही रेह ॥ लहे केवल तेह, सेवना काय एह ॥ लहे शिवपुर-
गेह, फर्मनां आणी छेह ॥ १ ॥ इति ॥

पछी उभा रहीनेज अर्थां जयवीरगाय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री नेमीनाथ आगधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ?
इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं—

नेमिनाथ चर्चागमा, शिवादेवी माय ॥ समुद्र विजय पृथिवी-
पति, जे प्रभुना ताय ॥ १ ॥ दगड धनुपनी देहदी, प्राय वस
हजार ॥ शंख लंछन धर स्वार्माना, नजी गनुळ नार ॥ २ ॥
सौरीपुर नयरी मली ए, ब्रह्मचारी भगवान ॥ जिन उतम पद
पदने, नमनां प्रविचल यान ॥ ३ ॥

पछी नमुन्धुणं० अरिहंन चेइ० अन्नन्थ० एक नवकागनोराउ०
करी पारी, नमोर्हत्० कही नांजे सुनर थोय कहेवा.

राजुल वर नारी, रूपथी रति हारी ॥ तेहना परिहारी, बालथी
ब्रह्मचारी ॥ पशुआं उगारी, हूआ चारित्रधारी केवलथी सारी,
पामीया घाती वारी ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सब्बलोए० अन्नत्थ एकनव० काउ०
करी, नीचे मुजब थोय कहेवी.

त्रण ज्ञान संयुक्ता, मातनी कूखे हूता ॥ जनमे पुरहूता, आर्वी
सेवा करंता ॥ अनुक्रमे व्रत करंता, पंच समिति धरंता ॥ महियल
विचरंता केवलथी वरंता ॥ २ ॥ पछी पुख्खरवरदी० सुअस्स भगं-
वओ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० पारी नीचेनी थोय कहेवी.

सवि सुर वर आवे, भावना चित्त लावे ॥ त्रिगंडु सोहावे, देव
छंदो बनावे ॥ सिंहासनठावे, स्वामिना गुण गावे ॥ तिहां जिनवर
आवे, तत्त्व वाणी सुणावे ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० वेयावच्च०
अन्नत्थ० १ नव० काउ० पारी नमोर्हत० कही थोय कहेवी तै आ.

शासन सुरी सारी, अंबिका नाम धारी ॥ जे समकिति नर
नारी, पाप संताप वारी ॥ प्रभु सेवा कारी, जाप जपीये सर्वोरी,
संघ दुरित निवारी, पद्मने जेह प्यारी ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० जावंति० जावंतकेवि० नमोर्हत० कही आ
स्तवन कहेंहुं.

॥ अथ श्री नेमिजिन स्तवन ॥

॥ आवो जमाइ प्राहुणा, जयवंताजी ॥ ए देशी ॥

निरखो नेमि जिणंदने, अरिहंताजी ॥ राजी मति कयों त्याग,

भगवंताजी ॥ ब्रह्मचारी संयम ग्रहो ॥ अ० ॥ अनुक्रमे थया वीत-
 राग ॥ भ० ॥ १ ॥ चामर चक्र सिंहासन ॥ अ० ॥ पादपीठ
 संयुक्त ॥ भ० ॥ छत्र चाले आकाशमां ॥ अ० ॥ देवदुंदुभि वर
 उत्त ॥ भ० ॥ सहस्र जोयण ध्वज सोहतो ॥ अ० ॥ प्रभु आगल
 चालंत ॥ भ० ॥ कनक कमल नव उपरं ॥ अ० ॥ विचरे पाय
 ठवंत ॥ भ० ॥ ३ ॥ चार मुखे दीये देशना ॥ अ० ॥ ग्रण गढ
 शकलमाल ॥ भ० ॥ केश रोम झमथु नग्वा ॥ अ० ॥ बाधे नहीं
 कोइ काल ॥ भ० ॥ ४ ॥ काटा पण उंचा होय ॥ अ० ॥ पंच-
 विषय अनुकुल ॥ भ० ॥ पदरुतु समकाले फले ॥ अ० ॥ वायु
 नहीं प्रतिकूल ॥ भ० ॥ ५ ॥ पाणी सुगंध सुर कुमुपनी ॥ अ० ॥
 छट्टि होय सुरसाल ॥ भ० ॥ पंग्वा दीये सुप्रदर्शना ॥ अ० ॥ दृष्ट
 नमे असराल ॥ भ० ॥ ६ ॥ जिन उचम पद पद्मनी ॥ अ० ॥
 सेव करे सुर कोटी ॥ भ० ॥ ६ ॥ चार निकायना जगन्यधी ॥
 अ० ॥ चेत्य दृष्ट तेम जांडी ॥ भ० ॥ ७ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयवाचन कह्यो ॥

रामा० इच्छा० श्री पार्श्वजिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करं ?
 इच्छा कही आ कह्युं—

॥ अथ पार्श्वजिन चैत्यवन्दन प्रारंभ ॥

आज पूरे प्रभु पामनी, थोटे भर पाव ॥ रामा मा ॥ जन
 मोयो अहि मेलन जाग ॥ १ ॥ अश्वमेध गुन गुण्य न, नर .
 यही पाया ॥ जानो देन बनारसी पुण्य प्रभु पाया ॥ २ ॥ ० रामो

वरसनुं आवसुए, पाली पास कुमार ॥ पन्न कहे मुकते गया, नमतां
सुख निरधार ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंतचेइ० अन्नत्थ० १ नव० काड० करी-
पारी नमोर्हत्० कही थोय आ कहेवी—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीपास जिनेदा, सुख पुनमचंदा ॥ पदपुग अरविदा, सेवे-
चोसठ ईंदा ॥ लंछन नार्गिदा जास पाये सोहंदा ॥ सेवे गुणी वृंदा,
जेहथी सुख कंदा ॥ १ ॥

पछी लोगस्स० सच्चलोए० अन्नत्थ० १ नव० काड० करीने
आ थोय कहेवी,

जनमथी वर चार, कर्म नासे इग्यार ॥ ओगणीश निरधार,
देव फीया उदार ॥ सवि चोत्रीश धार, पुण्यना ए प्रकार ॥ न-
मिये नर नार, जेम संसार पार ॥ २ ॥ पछी पुल्लखर वरदी०
मुअस्स भगवओ० अन्नत्थ १ नव० काड० करी, पारी, आ
थोय बोल्खी.

एकादश अंगा, तेम वारे उवंगा ॥ पद् छेद सुचंगा, मूल चारे
गुरंगा ॥ दस पइन्न सुसंगा, सांभलो थइ एकंगा ॥ अनुयोग बहु
भंगा, नंदी मूत्र प्रसंगा ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० येयावच०
अन्नत्थ० एक नद० काड० करी पारी, नमोर्हत् कहीने थोय बो-
ल्खी ते आ—

पासे यक्ष पासो, नित्य करतो निवासो ॥ अडतालीश जासो
सहस परिवार खासो ॥ मद्गुण प्रभु दासो, मागता मोक्षवासो ॥
कहे पक्ष निकासो, विघ्नना वृंद पासो ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० जावंति० स्वप्ना० जावंतकेवि० नमोर्हत्० कहि
स्तवन कहेयुं ते आ—

॥ अथ पार्श्वजिन स्तवन ॥

॥ मादग पामजी रेलो ॥

॥ ए. देजी ॥

जिनजी त्रेवीशमो जिन पाम, आश मृज पश्ये रेलो ॥ मादग
नाथजी रेलो ॥ जि० ॥ इह भव पम्भव इहय दोग्ग मरि चुम्मे
रेलो ॥ मा० ॥ ॥ जि० ॥ जाट प्राविशारि इ, जगमा ३ नयो रे
लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ नादग वृष नशोरर्थ, जोर दन गया रे
लो ॥ मा० ॥ ॥ १ ॥ जि० ॥ जानु प्रमाण मोराण, १ ॥ १ ॥ ग्री
फरे रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ दिव्य रत्ना म० पुत्र ॥ १ ॥ १ ॥
स्वरं रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ वापस रंग १ ॥ १ ॥ १ ॥
रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ जे नमे १ म दन रे १ ॥ १ ॥ १ ॥
रे लो ॥ मा० ॥ २ ॥ जि० ॥ पद १ ॥ १ ॥ १ ॥
जिये रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ निश रंगी निज १ ॥ १ ॥ १ ॥
दीये रे लो ॥ मा० ॥ जि० ॥ भाव १ ॥ १ ॥ १ ॥
लो ॥ मा० जि० ॥ निज १ ॥ १ ॥ १ ॥

॥ मा० ॥ जि० ॥ देव दुंदभिनो नाद, गंभीर- गाजे घणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ त्रण छत्र कहे तुज के, त्रिभुवन पतिपणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ ए ठकूराइ तुज के, बीजे नवि घटे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ रागी द्वेपी देव के, ते भवमां अटे रे लो ॥ मा० ॥
 ॥ ४ ॥ जि० ॥ पुजक निंदक दोय के, ताहरे समपणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ कमठ घरण गति उपरे, समचित्त गणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ पण उत्तम तुज पाद, पद्म सेवा करे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ तेह स्वभावे भव्य के, भव सायर तरे रे लो
 ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयनीयराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री वर्धमान स्वामि आराधनार्थ चैत्यवन्दन
 करुं ? इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं-

॥ अथ श्री वर्धमान स्वामि चैत्यवन्दन ॥

सिद्धारथ सुत वंदिये विशालानो जायो ॥ खत्रि कुटुमां अव-
 तारयो, सुर नरपति गायो ॥ १ ॥ दृगपति लंछन पाउले, सात
 हापनी काया ॥ बहोत्तेर वरसनुं आसखुं, वीर जिनेश्वर राया ॥ २ ॥
 खिमा विजय जिज रायना ए, उत्तम गुण अवदात ॥ सात बोल्यो
 वर्णव्यो, पद्मविजय विल्यात ॥ ३ ॥

पछी नमुत्पुगं० अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० एक नवकारनो काउ०
 करो, पारी, नमोदत्त० कही नीचे मुजव योय कहेवा.

॥ अथ थोय जोडो प्रारम्यते ॥

महावीर जिणंदा, राय सिद्धार्थ नंदा ॥ लंछन मृगेंदा, जास पाये सोहंदा ॥ सुर नर वर इंदा, नित्य सेवा करंदा ॥ टाले भव फंदा, सुख आपे अमंदा ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सञ्चालोए० अन्नन्थ० कही १ नव० काड० करीने आ-थोय कहेवी—

अइ जिनवर माता, मोक्षमां सुख शान्ता ॥ अइ जिनती ख्याता, स्वर्ग ग्रीजे अख्याता ॥ अइ जिनप जनेता, नाक माहेंद याता, सवि जिनवर नेता, शाश्वता सुख देता ॥ २ ॥

पछी पुण्ड्रवर वरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नन्थ० १ नव० काड० करी थोय आ कहेवी—

महो नेमी पास, आदि अट्ठ खास ॥ करी एक उपवास, चासु पूज्य सुवास ॥ नेप छड मुक्खिवास, केवलज्ञान नाम ॥ करे चार्णा प्रकास, जेम अज्ञान नाश ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं० बुद्धाणं० धेयाण्य० अन्नन्थ० कही १ नव० काड० करी, पारी, नमोहं० कही आ-थोय बोळी—

जिनवर जगदीश, जाम महोदी जगोश, नदि रागने गीश, नामाये नाम गोश ॥ मानेग मुग्ग इन, मेसो गनि दीग, मुग्ग उन्नम अशीग, वद भांगे मुग्गोश ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी महान्धुणं० जारिणि नेह० गन्ता० जारिणि नेह० नमोहं० कही ने आ-थोय कहेवी—

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

गेवर सागरी पाल, उभी दोय नागरी मारा लाल ॥

॥ ए देशी ॥

शासन नायक शिवमुख, दायक जिनपति ॥ मारा लाल ॥
 पायक जास सुरासुर, चरणे नरपति ॥ मा० ॥ सायक कंदर्प कैरां,
 जेजे नवि वित्त धर्यां ॥ मा० ॥ दायक पातक हृंद, चरण अंगी
 कर्या ॥ मा० ॥ १ ॥ स्वायक भावे केवल, ज्ञान दर्शन धरे ॥ मा० ॥
 ज्ञायकलोका लोकना, भाव शुं विस्तरे ॥ मा० ॥ घायक घाति
 कर्म, मर्षनी आपदा ॥ मा० ॥ लायक अतिशय प्राति, हार्यनी
 संपदा ॥ मा० ॥ २ ॥ कारक पटक थयां तुज, आत्म तत्त्वमां
 ॥ मा० ॥ धारक गुण समुदाय, सयल एकत्वमां ॥ मा० ॥ नारक
 नर तिरि देव, भ्रमणथी हूं थयो ॥ मा० ॥ कारक जेह विभाव, तेणे
 विपरित भयो ॥ मा० ॥ ३ ॥ तारक तुं भवि जीवने, समरथमें लहयो
 ॥ मा० ॥ ठारक करुणा रसर्था, क्रोधानल दहयो ॥ मा० ॥ वारक
 जेह उपाधि, अनादिनी सहचरी ॥ मा० ॥ कारक निज गुण रुद्धि
 सेवकने बराचरी ॥ मा० ॥ ४ ॥ जाणी उत्तम आश, धरी मनमां घणी
 ॥ मा० ॥ खाणी गुणनी तुज पद, पयनी चाकरी ॥ मा० ॥
 आणी हैयडे हेज, करुं निज पद करी ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति श्री
 महावीर जिन स्ववनं.

पछो जयवीरगय पुरा कहेवा ॥

खमा० इच्छा० श्री शाश्वता अशाश्वता जिन आराधनार्थ
चैत्यवन्दन करुं ? इच्छं, कही आ चैत्यवन्दन कहेवुं—

॥ अथ शाश्वता अशाश्वता प्रभु चैत्यवन्दन. ॥

कोडी सातने लाख ब्रह्मोत्तर बग्वाणुं, भुवनवनि चैत्य संख्या
प्रमाणुं ॥ एशी सो जिन दिव एक चैत्य ठामे, नयो सासव जिन-
वरा मोक्ष कामे ॥ १ ॥ कोडी तेग्येने नवपाशी बग्वाणे, साठ
लाख उपर सवि विव जाणे ॥ असंख्यान व्यंता तणा नग्र नामे
॥ न० ॥ २ ॥ असंख्यात निहारचैत्य तेम ज्यानिर्पाये, विव एकशत
अंशी भार्यां रुपिये ॥ नमे ते महामिद्धि नव निद्धि पामे ॥ न० ॥
३ ॥ बली वार देव लोकमां चैत्य मार, ग्रंथेक नव मांदि देहरां
उदार ॥ तिम अनुत्तर देव्या मम पदो भामे ॥ न० ॥ ४ ॥ चांगरी
लाख तेम सत्तारुं सहस्सा, उपर तेग्यां चैत्य शोभाये मग्मा ॥ ह्ये
विव संख्या कहुं तेह धामे ॥ न० ॥ ५ ॥ सो कोडीने पावन
कोडी जाणो, चोराणुं लख महम चांग्राज आणो ॥ मय मानने
साठ उरं प्रथम ॥ न० ॥ ६ ॥ मेरु गजगर्वा गजदंत मार,
ननक चित्र विचित्र कांचन बगार ॥ शुक्राने वर्षार नाम ठामे
॥ न० ॥ ७ ॥ बली दोरे बनावने टा जेह, नेरु आदि दृष्टे दिना
गज छे नेह ॥ कुंट पटा नरी टा प्रमुख चैत्य ग्रामे ॥ न० ॥
८ ॥ पानुसोमर नगर जेह चैत्य, नंदिमर भवत कुंट छे
परिम ॥ निळां पंथमां चैत्य नदिने मुठामे ॥ न० ॥ ९ ॥ वसु
भूम पेशानन बाग्गिन, नदि बंदनना भिवे गार थन ॥ एह

शाश्वता विंश सविचार नामे ॥ न० ॥ १० ॥ सवि कोडि संय
पनर वायाल धार, अठावन लख सहस छत्रीश सार, अँसी जोइश
वण विना सिद्धि धामे ॥ न० ॥ ११ ॥ अशाश्वत जिनवर नमो
प्रेम आणी, केम भांखिये तेह जाणी अजाणी ॥ बहु तीर्थने ठामे
बहु गाम गामे ॥ न० ॥ १२ ॥ एम जिन प्रणमी जे, मोह नृपने
दमीजे, भव भव न भयीजे, पाप सर्वे गपी जे, ॥ परभाव वमीजे,
जो प्रभु अठपीजे, पद्मविजय नपी जे, आत्म तत्वे रमीजे ॥ न०
॥ १३ ॥ इति श्री शाश्वत अशाश्वत जिन नमस्कारः ॥ अर्ही नमु-
धुणुं अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कहीने एक लोगस्सनो काउस्सग,
“ चंदेसु निम्मलयरा ” सुधी कहेवां पछी एक जणे काउस्सगपारी
नमोईत् कहीने चार थोय साथेज कहेवी ते आ.

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

रुपभ चंद्रानन वंदन कीजे, वारिपेण दुःख वारेजी ॥ वर्द्धमान
जिनवर वली प्रणमो, शाश्वत नाम ए चारेजी ॥ भरतादिक क्षेत्रे
मलि होये, चार नाम चित्त धारो जी ॥ तेणे चारे ए शाश्वत जिन-
वर, नमिये नित्य सवारेंजी ॥ १ ॥ उर्ध्व अधो तिछें लोके यइ,
कोडि पन्नरसे जाणोजी ॥ उपर कोडी बेंतालीश प्रणमो अड वन
लख मन आणोजी ॥ छत्रीश सहस असी ते उपरे, विंश तणो परि-
माणोजी ॥ असंख्यात ध्यंतर ज्योतिषिमां, प्रणमुं ते सुविहाणो
जी ॥ २ ॥ रायपसेणी जीयाभिगमे, भगवनी मूत्रे भांखीजी ॥

॥ १ ॥ कोही सहस भव पातक तुटे, शेजुंज साहामा ढग भरीए
 ॥ वि० ॥ २ ॥ सात छठ दोय अष्टम तपस्या, करी चढीये गिरि-
 वरिये ॥ वि० ॥ ३ ॥ पुंढरीक पद जपीये हरखे, अध्य वसाय
 शुभ धरीये ॥ वि० ॥ ४ ॥ पापी अभवि नजरे न देखे, हिंसक
 पण डढरीये ॥ वि० ॥ ५ ॥ भुंइ संयारोने नारी तणो संग, दुर
 यकी परहरीये ॥ वि० ॥ ६ ॥ सचित्त परिहारीने एकल आहारी,
 गुरु साथे पद चरिये ॥ वि० ॥ ७ ॥ पढिक्रमणां दोय विधिंशु-
 करीये, पाप पडल बिखरीये ॥ वि० ॥ ८ ॥ कलिकाले ए तीरथ
 महोदुं, प्रवहण जेम भर दरीये ॥ वि० ॥ ९ ॥ उत्तम ए गिरिवर
 सेवता, पद्म कहे भव तरीये ॥ वि० ॥ १० ॥ इति

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं स्तवन ॥

॥ महारा बालाजी ॥

॥ ऐ देशी ॥

तोरणधी रथ फेरी बाल्या कंतरे, प्रीतमजी ॥ आठ भवोनी
 प्रीतडी श्रोडीतंत ॥ माहारा प्रीतमजी ॥ नवमे भव पण नेह न
 आणो मुजरे ॥ श्री० ॥ तो शे कारण एटके आवचुं तुझ ॥ मा० ॥
 १ ॥ एक पोकार मुणी तीर्चनो एपरे ॥ श्री० ॥ मूको अवला
 रोती प्रभुजी केम ॥ मा० ॥ पटू जीवना रस्ववालमां शिरदार रे ॥
 मीस ॥ तो केम बिलवती स्वामी मुको नार्गी ॥ मा० ॥ २ ॥ शिव-
 चधु केरुं एदधुं रूप रे ॥ श्री० ॥ मुज मूकीने चित्तमां धरी जिन

이것이 바로 우리가 알고 있는 '한글'이다. 이 글은 한글의 창제에 관한 역사적 사실을 담고 있다. 한글은 조선의 세종대왕이 창제한 것으로, 그 당시에는 '한글'이라는 이름이 붙지 않았었다. '한글'이라는 이름은 1926년에 고종이 '한글'을 국문으로 정하면서부터 붙게 되었다. 이 글은 한글의 창제에 관한 역사적 사실을 담고 있다. 한글은 조선의 세종대왕이 창제한 것으로, 그 당시에는 '한글'이라는 이름이 붙지 않았었다. '한글'이라는 이름은 1926년에 고종이 '한글'을 국문으로 정하면서부터 붙게 되었다.

한글의 창제에 관한 역사적 사실

[한글의 창제에 관한 역사적 사실]

한글은 조선의 세종대왕이 창제한 것으로, 그 당시에는 '한글'이라는 이름이 붙지 않았었다. '한글'이라는 이름은 1926년에 고종이 '한글'을 국문으로 정하면서부터 붙게 되었다. 이 글은 한글의 창제에 관한 역사적 사실을 담고 있다. 한글은 조선의 세종대왕이 창제한 것으로, 그 당시에는 '한글'이라는 이름이 붙지 않았었다. '한글'이라는 이름은 1926년에 고종이 '한글'을 국문으로 정하면서부터 붙게 되었다. 이 글은 한글의 창제에 관한 역사적 사실을 담고 있다. 한글은 조선의 세종대왕이 창제한 것으로, 그 당시에는 '한글'이라는 이름이 붙지 않았었다. '한글'이라는 이름은 1926년에 고종이 '한글'을 국문으로 정하면서부터 붙게 되었다. 이 글은 한글의 창제에 관한 역사적 사실을 담고 있다.

मे, दीर्वाधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तेम मर्दन कारक बली रे लो, व-
 तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां
 करीरे लो, दीठे वने ते वात ॥ सु० ॥ पण नत्रि जाय मुखे कही
 रेलो, सुर गुरु सय विल्यात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ त्रणे वरसे
 नीपन्यो रेलो, ते भासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ बार कोठी त्रेपन लक्षने
 रेलो, खरच्या द्रव्य छंरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
 णीना गोखडा रेलो, देखतां हरख ते आय ॥ सु० ॥ लाख अठार
 खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
 मूल नायक नेपीश्वर रेलो, जन्म थकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निजं
 सत्ता रमणी थया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
 चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विंव विशाल ॥ सु० ॥ आज
 भले में भेदीयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
 रुपभ धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विंव ॥ सु० ॥ चौ-
 मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुघरमां जेम अंब ॥ व० ॥ आ० ॥
 ११ ॥ बांणु काउस्सगीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
 सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, बंदु तेहना पाय ॥ व० ॥
 मा० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जास स्वरूप
 ॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन बंदतां रे लो, थाये निजगुण भूप ॥
 व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अठारसे ने अठारमां रे लो, चैतर वदि श्रीज
 दिन्न ॥ सु० ॥ पालणपुरना संथ शुं रे लो, प्रणमी ययो धन धन्न
 ॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शांति जगदीश्वर रे लो, यात्रा

लो, दीर्घधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तेम मर्दन कारक वली रे लो, व-
स्तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां
करीरे लो, दीठे वने तें वात ॥ सु० ॥ पण नवि जाय मुखे कही
रेलो, सुर गुरु सम विख्यात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ त्रणे वरसे
नीपन्यो रेलो, ते प्रासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ वार कोही त्रेपन लक्षने
रेलो, खरच्या द्रव्य उछंरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
णीना गोखढा रेलो, देखतां हरख तें आय ॥ सु० ॥ लाख अदार
खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
मूल नायक नेमीश्वर रेलो, जन्म यकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निज
सत्तां रमणी यया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विव विशाल ॥ सु० ॥ आज
भले में भेटीयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
रुपम धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विव ॥ सु० ॥ चौ-
मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुघरमां जेम अंघ ॥ व० ॥ आ० ॥
११ ॥ बांणु काउस्सगीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, बंदुं तेहना पाय ॥ व० ॥
आ० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जास स्वरूप
॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन बंदतां रे लो, याये निजगुण भूप ॥
व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अदारशे ने अदारमां रे लो, चैतर वदि शीज
दिप्त ॥ सु० ॥ पालणपुरना संघ शुं रे लो, प्रणमी ययो घन धन
॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शानि जगदीश्वर रे लो,

। न० ॥ ७ ॥ पद्मविजयं कहे एहना ॥ मा० ॥ केतां करुं रे
खाण ॥ न० ॥ वीरे स्वमुखे वरणव्यो ॥ मा० ॥ नमतां कोढीः
कल्याण ॥ न० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ समेत शिखर स्तवन ॥

॥ क्रीडा करी घरे आवीयो ॥

॥ ए देशी ॥

समेत शिखर जिन बंदिये, मोहुं तीरथ एह रे ॥ पार पमाडे
भव तणो, तीरथ कहिये तेह रे ॥ समेत० ॥ १ ॥ अजितधी सु-
मति जिणंद लगे, सहस मुनि परिवार रे ॥ पद्म प्रभु शिव सुख
वरया, व्रणशे अड अणगार रे ॥ समेत० ॥ २ ॥ पांचशे मुनि
परिवार शुं, श्री सुपास जिणंद रे ॥ चंद्रप्रभ श्रेयांस लगे, साथे
सहस मुनिंद रे ॥ समेत० ॥ ३ ॥ छ हजार मुनिराजशुं, विमल
जिनेश्वर सीधा रे ॥ सात सहसशुं चौदमा, निज कारय वर फीधा
रे ॥ स० ॥ ४ ॥ एकशे आठशुं धर्मजी, नवशेशुं शांतिनाथ रे,
कुंधु अर एक सहसशुं, साचो शिवपुर साथ रे ॥ ५ ॥ महिनाथ
शत पांचशुं, मुनि नमि एक हजार रे ॥ तेत्रीस मुनियुत पासजी,
वरिया शिवसुख सार रे ॥ स० ॥ ६ ॥ सत्तावीस सहस व्रणशे,
उपरे ओगण पचास रे ॥ जिन परिकर बीजा केइ, पाण्या शिवपुर
ासरे ॥ स० ॥ ७ ॥ ए बीशे जिन एणे गिरे, सिध्या अणसण

मर्था जयवीरराय कहीये. पछी खमासमण देई इच्छा कारण सादे-
 मह भगवन् रूपभजिन आराधनार्थ चैत्यवंदन करुं ? एम कही
 चैत्यवंदन कहीये ते लखीये छीए. ॥

॥ अथ रूपभजिन चैत्यवंदन ॥

सर्वारथसिद्धे थकी, चविया आदि जिणंद ॥ प्रथम राय वनिता
 वसे, मानव गण सुख कंद ॥ १ ॥ योनि नकुल जिणंदने, हायन
 एक हजार ॥ मौनाती ते केवली, बढ हेंठे निरधार ॥ २ ॥ उत्त-
 रापाढा जनम छे ए, धनराशि अरिहंत ॥ दश सहस परिवारशुं,
 चीर कहे शिवकंत ॥ ३ ॥ इति ॥

अहीं नमुत्थुणं कही पछी अरिहंत चेइयाणं करेमि काउस्सगं
 वंदणवत्तिआए कही नवकारनो काउस्सग पारी थोय कहीये ते
 लखीये छीये.

॥ अथ थोय प्रारंभ ॥

त्याशीलाख पूरव घरवास, बसीया परिकर युक्ता जी ॥ ज-
 नम थकी पण देवतरु फल, क्षीरोदधि जल भोक्ता जी ॥ मइ सुअ
 उहि नाण संयुक्त, नयण वयण कज चंदा जी ॥ चार सहसशुं दीसा
 शिखा, स्वामी रूपम जिणंदा जी ॥ १ ॥ अहीं लोगस्स० ॥ कही
 एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ पछी मनपर्यव तव नाण उप-

वरसनुं आवसुए, पाली पास कुमार ॥ प्रश्न कहे मुकते गया, नमतां
मुख निरधार ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं० अरिहंतचेइ० अन्नत्थ० १ नव० काउ० करी-
पारी नपोईत्० कही थोय आ कहेवी—

॥ अथ चार थोयो प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीपास जिन्ददा, मुख पूनमचंदा ॥ पदयुग अरविंदा, सेवे-
चोसठ ईदा ॥ लछन नागिंदा जास पाये सोहंदा ॥ सेवे गुणी हंदा,
जेहथी मुख कंदा ॥ १ ॥

पछी लोगस्स० सब्वलोए० अन्नत्थ० १. नव० काउ० करीने
आ थोय कहेवी,

जनमथी वर चार, कर्म नासे इग्यार ॥ ओगणीश निरधार,
देव कीया उदार ॥ सवि चोत्रीश धार, पुण्यना ए मकार ॥ न-
मिये नर नार, जेम संसार पार ॥ २ ॥ पछी पुरुखर वरदी०
मुभस्स भगवओ० अन्नत्थ १ नव० काउ० करी, पारी, आ
थोय बोल्दी.

एकादश अंगा, तेम वारे उवंगा ॥ पद् छेइ सुचंगा, मूल चारे
सुरंगा ॥ दस पइन्न सुसंगा, सांभलो यइ एकंगा ॥ अनुयोग बहु
भंगा, नंदी मूत्र प्रसंगा ॥ ३ ॥ पछी सिद्धाणं बुद्धाणं० येयावच०
अन्नत्थ० एक नव० काउ० करी पारी, नपोईत् कहीने थोय बो-
ल्दी ते आ—

१॥ मा० ॥ जि० ॥ देव दुंदभिनो नाद, गंभीर गाजे घणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ व्रण छत्र कहे तुज के, त्रिभुवन पतिपणो रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ एठकूराइ तुज के, बीजे नवि घटे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ रागी द्वेपी देव के, ते भवर्मा अटे रे लो ॥ मा० ॥
 ॥ ४ ॥ जि० ॥ पुजक निंदक दोय के, ताहरे समपणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ कमठ धरण पति उपरे, समचित्त गणे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ पण उत्तम तुज पाद, पद्म सेवा करे रे लो
 ॥ मा० ॥ जि० ॥ तेह स्वभावे भव्य के, भव सायर तरं रे लो
 ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति ॥

पछी अर्धा जयनीयराय कहेवा.

खमा० इच्छा० श्री वर्धमान स्वामि आराधनार्थ चैत्यवन्दन
 करुं ? इच्छे, कही आ चैत्यवन्दन कहेयुं—

॥ अथ श्री वर्धमान स्वामि चैत्यवन्दन ॥

सिद्धार्थ सुत बंदिye त्रिशलानो जायो ॥ खत्रि कुळमां अव-
 त्तरयो, मुर नरपति गायो ॥ १ ॥ दृगपति लंछन पाडले, सात
 दायिनी काया ॥ बहोत्तर वरसनुं आवरुं, वीर जिनेश्वर राया ॥ २ ॥
 विष्णु विजय जिन रायना ए, उत्तम गुण अवदान ॥ सान् बोलथी
 वर्णव्यो, पद्मविजय विख्यात ॥ ३ ॥

पछी नमुत्युगे० अरिहंत चेइ० अक्षय० एक नवकारनो काड०
 करी, पारी, नमोस्तु० पहा नीचे मजब शान कहेवा.

॥ अथ थोय जोडो प्रारम्यते ॥

महावीर जिणंदा, राय सिद्धार्थ नंदा ॥ लंछन मृगंदा, जास
पाये सोहंदा ॥ सुर नर वर इंदा, निन्थ सेवा करंदा ॥ टाले भव
फंदा, सुख आपे अमंदा ॥ १ ॥

पछी प्रकट लोगस्स० सच्चालोए० अन्नत्थ० कही १ नव०
काड० करीने आ-थोय कहेवी—

अड जिनवर माता, मोक्षमां सुख जाता ॥ अड जिननी
ख्याता, स्वर्ग ग्रीजे अख्याता ॥ अड जिनप जनेता, नाक माहेंद्र
याता, सवि जिनवर नेता, शाश्वतां सुख देता ॥ २ ॥

पछी पुण्ड्रवर वरदी० सुअस्स भगवओ० अन्नत्थ० १ नव०
काड० करी थोय आ कहेवी—

मल्ली नैमी पास, आदि अठम खास ॥ करी एक उपवास,
वासु पूज्य सुवास ॥ शेष छठ सुविलास, केवलज्ञान जास ॥ करे
वाणी प्रकास, जेम अज्ञान नाश ॥ ३ ॥

पछी सिद्धार्ण० बुद्धार्ण० वेयावच्च० अन्नत्थ० कही १ नव०
काड० करी, पारी, नमोहेत्त्० कही आ-थोय धोलवी—

जिनवर जगदीश, जास महोदी जगोश, नहि रागने रीश,
नामीये तास श्रीश ॥ मार्तण्ड सुर इस, सैरगो राति दीस, गुरु
उत्तम अधीश, पद्म भांखे सुग्रीश ॥ ४ ॥ इति ॥

पछी नमुत्थुणं जावंनि चेंद० खमा० जावंत केवि० नमोहेत्त्०
कही ने आ-स्तवन कहेवुं—

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

मेवर सागरी पाल, उभी दोय नागरी मारा लाल ॥

॥ ए देशी ॥

शासन नायक शिवसुख, दायक जिनपति ॥ मारा लाल ॥
 आयक जास सुरासुर, चरणे नरपति ॥ मा० ॥ सायक कंदर्प केरां,
 तेणे नवि वित्त धर्यां ॥ मा० ॥ दायक पातक वृंद, चरण अंगी
 ह्या ॥ मा० ॥ १ ॥ खायक भावे केवल, ज्ञान दर्शन धरे ॥ मा० ॥
 आयकलोका लोकना, भाव शुं विस्तरे ॥ मा० ॥ घायक घाति
 कर्म, मर्मनी आपदा ॥ मा० ॥ लायक अतिशय प्राति, हार्यनी
 संपदा ॥ मा० ॥ २ ॥ कारक पटक थ्यां तुज, आत्म तत्त्वमां
 ॥ मा० ॥ धारक गुण समुदाय, सयल एकत्वमां ॥ मा० ॥ नारक
 नर तिरि देव, भ्रमणथी हूं थयो ॥ मा० ॥ कारक जेह विभाव, तेणे
 विपरित भयो ॥ मा० ॥ ३ ॥ तारक तुं भवि जीवने, समरथमें लहयो
 ॥ मा० ॥ ठारक करुणा रसर्था, क्रोधानल दहयो ॥ मा० ॥ वारक
 जेह उपाधि, अनादिनी सहचरी ॥ मा० ॥ कारक निज गुण रुद्धि
 सेवकने बराचरी ॥ मा० ॥ ४ ॥ जाणी उत्तम आश, धरी मनमां घणी
 ॥ मा० ॥ खाणी गुणनी तुज पद, पदनी चाकरी ॥ मा० ॥
 आणी ह्यडे हेज, करुं निज पद करी ॥ मा० ॥ ५ ॥ इति श्री
 महावीर जिन स्ववर्न.

पछी जयवीराय पुरा कहेवा ॥

खमा० इच्छा० श्री शाश्वता अशाश्वता जिन आराधनार्थ
चैत्यबंदन करे ? इच्छे, कही आ चैत्यबंदन करेवुं—

॥ अथ शाश्वता अशाश्वता प्रभु चैत्यबंदन. ॥

कोडी सातने लाख बहोतर बखाणुं, भुवनवति चैत्य संख्या
प्रमाणुं ॥ एशी सो जिन विंव एक चैत्य ठामे, नवो सासय जिन-
वरा मोक्ष कामे ॥ १ ॥ कोडी तेरशेने नव्याशी बखाणे, साठ
लाख उपर सवि विंव जाणे ॥ असंख्यात व्यंतर तणा नग्र नामे
॥ न० ॥ २ ॥ असंख्यात तिहांचैत्य तेम ज्योतिर्पाये, विंव एकशत
अंशी भाख्यां रुपिये ॥ नमे ते महासिद्धि नव निद्धि पामे ॥ न० ॥
३ ॥ वली बार देव लोकमां चैत्य सार, ग्रंवेक नव मांहि देहरां
उदार ॥ तिम अनुत्तरे देखी मम पडो भामे ॥ न० ॥ ४ ॥ चोराशी
लाख तेम सत्ताणुं सहस्सा, उपर तेत्रीश चैत्य शोभाये सरसा ॥ हवे
विंव संख्या कहुं तेह धामे ॥ न० ॥ ५ ॥ सो कोडीने बावन
कोडी जाणो, चोराणुं लाख सहस चौत्राल आणो ॥ सय सातने
साठ उपरे प्रकामे ॥ न० ॥ ६ ॥ मेरु राजधानी गजदंत सार,
जमक चित्र विचित्र कांचिन बखार ॥ इखुकारने वर्षधर नाम ठामे
॥ न० ॥ ७ ॥ वली दीर्घ बैताढयने वृन जेह, जंतु आदि वृक्षे दिशा
गज छे तेह ॥ कुंड महा नदी द्रष्ट प्रमुख चैत्य ग्रामे ॥ न० ॥
८ ॥ मानुपोत्तर नगवरे जेह चैत्य, नंदिसर रुक्क कुंडल छे
पवित्त ॥ तिछां लोकरमां चैत्य नविये गुडामे ॥ न० ॥ ९ ॥ प्रभु
रुपम चंद्रानन बारिपेण, बलि वर्द्धमाना भिये चार ध्रेण ॥ एह

शाश्वता विंव सविचार नामे ॥ न० ॥ १० ॥ सवि कोडि सय
पनर बायाल धार, अठावन लख सहस छत्रीश सार, अँसी जोइश
वण विना सिद्धि धामे ॥ न० ॥ ११ ॥ अशाश्वत जिनवर नमो
प्रेम आणी, केम भांखिये तेह जाणी अजाणी ॥ बहु तीर्थने ठामे
बहु गाम गामे ॥ न० ॥ १२ ॥ एम जिन प्रणमी जे, मोह नृपने
दमीजे, भव भव न भमीजे, पाप सर्वे गमी जे, ॥ परभाव वमीजे,
जो प्रभु अठमीजे, पद्मविजय नमी जे, आत्म तत्त्वे रमीजे ॥ न०
॥ १३ ॥ इति श्री शाश्वत अशाश्वत जिन नमस्कारः ॥ अहीं नमु-
धुणुं अरिहंत चेइ० अन्नत्थ० कहीने एक लोगस्सनो काउस्सग,
“ चंदेसु निम्मलयरा ” सुधा कहेवो पछी एक जणे काउस्सगपारी
नमोईत् कहीने चार थोय साथेज कहेवी ते आ.

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

रूपभ चंद्रानन वंदन कीजे, बारिपेण दुःख वारेजी ॥ वर्द्धमान
जिनवर बली प्रणमो, शाश्वत नाम ए चारेजी ॥ भरतादिक क्षेत्रे
मलि होवे, चार नाम चित्त धारो जी ॥ तेणे चारे ए शाश्वत जिन-
वर, नमिये नित्य सवारेजी ॥ १ ॥ उर्ध्व अधो तिछें लोके यह,
कोडि पन्नरसे जाणोजी ॥ उपर कोडी वेंतालीश प्रणमो अठ वन
लख मन आणोजी ॥ छत्रीश सहस असी ते उपरे, विंव तणो परि-
माणोजी ॥ असंख्यात व्यंतर ज्योतिपिमां, प्रणमुं ते मुविहाणो
जी ॥ २ ॥ रायपसेणी जीवाभिगमे, भगवती मूत्रे भांखीजी ॥

जंघूदीप पद्मति ठाणांगे, विवरीने घणुं दाखीजी ॥ बलीय अशा-
 श्वती हाता कल्पमां व्यवहार प्रमुखे आखीजी ॥ ते जिन प्रतिमां
 लोपे पापी, जिहां बहु मूत्र छे साखीजी ॥ ३ ॥ ए जिन पूजार्थी
 आराधक, ईशान इंद्र कहायाजी ॥ तेम सुगियाभ प्रमुख बहु सुर-
 वर, देवी तणा समुदाया जी ॥ नंदीसर अठाइ महोत्सव, करे अति
 हर्ष भराया जी ॥ जिन उत्तम कल्याणक दिवसे, पद्मविजय नमै
 पाया जी ॥ ४ ॥ इति ॥

अर्हियां लगतीज महोटी शांति एक जणे कहेंवी अने बीजा
 सर्व काउस्सगमां सांभळे, पछी सर्व जण काउस्सग पारीने प्रगट
 एक लोगस्स पूर्ण कहे. पछी वेसीने सर्व जण तेर नवकार गणै;
 तयार पछी—

“ श्री सिद्धाचल सिद्धक्षेत्र अष्टापद आदीश्वर पुंडरीक गणध-
 राय नमो नमः ” ॥

ए पाठ तेर बखत सर्व जनोये कहेंवो. पछी पांच तीर्थना पांच
 स्तवन कहेंवां. ते लखीये छीए.

॥ अथ श्री शंत्रुजय स्तवन ॥

॥ जशो मावडी. ॥

॥ ए देशी ॥

जात्रा नवाणुं करीये विमलगिरि ॥ जा० ॥ ए आंकर्णी ॥
 परब नवाणुं वार शैत्रुजागिरि, रुपम जिणेंद समोसरीये ॥ वि०

॥ १ ॥ कोढी सहस भव पातक तुटे, शेजुंज साहामा डग भरीए
 ॥ वि० ॥ २ ॥ सात छठ दोय अहम तपस्या, करी चढीये गिरि-
 चरिये ॥ वि० ॥ ३ ॥ पुंढरीक पद जपीये हरखे, अध्य वसाय
 शुभ धरीये ॥ वि० ॥ ४ ॥ पापी अभवि नजरे न देखे, हिंसक
 पण उद्धरीये ॥ वि० ॥ ५ ॥ भुंइ संयारोने नारी तणो संग, दुर
 थकी परहरीये ॥ वि० ॥ ६ ॥ सचित्त परिहारीने एकल आहारी,
 गुरु साथे पद चरिये ॥ वि० ॥ ७ ॥ पडिकमणां दोय विधिंशु
 करीये, पाप पडल चित्तरीये ॥ वि० ॥ ८ ॥ कलिकाले ए तीरथ
 महोहुं, प्रवहण जेम भर दरीये ॥ वि० ॥ ९ ॥ उत्तम ए गिरिवर
 सेवता, पद्म फहे भव तरीये ॥ वि० ॥ १० ॥ इति

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं स्तवन ॥

॥ महारा बालाजी ॥

॥ ऐ देशी ॥

तोरणथी रथ फेगी चाल्या कंतरे, प्रीतमजी ॥ आठ भवोनी
 प्रीतडी श्रोईतंत ॥ माहारा प्रीतमजी ॥ नवमे भव पण नेह न
 आणो मुजरे ॥ मी० ॥ तो शे कारण एटळे आचवुं तुझ ॥ मा० ॥
 १ ॥ एक पोकार मुणी तीर्थचनो एमरे ॥ मी० ॥ मूको अवला
 रोती प्रभुजी केम ॥ मा० ॥ पद जीवना रखवालमां शिरदार रे ॥
 मी० ॥ तो केम बिलवती स्वामी मुको नारी ॥ मा० ॥ २ ॥ शिव-
 चधु केरुं एहवुं रूप रे ॥ मी० ॥ मुज मूर्काने चित्तमां घरी जिन

मृष ॥ मा० ॥ जिनतो त्रिवे मय्यावनमा वनधाग रे ॥ प्री० ॥
 यानो कर्म स्वभासीने निरयग ॥ मा० ॥ ३ ॥ केवल रुद्धि अनंत
 प्रकट कायरे ॥ प्री० ॥ चरणे गायुल पण प्रवित्रा लीव ॥ मा० ॥
 जे प्रभुजाण कीं प्रे कर्तुं नेह ॥ प्री० ॥ एम रती वनधर यड म
 पाले जेह ॥ मा० ॥ ४ ॥ प्रभु पय्या निज शोकपनुं जोवा ह
 रे ॥ प्री० ॥ हे न ज्ञान रती थड सिद्ध मय्य मा० ॥ शिव वपु
 गरीया जिनवर जलम नेह ॥ प्री० ॥ रड कडे प्रभु गम्यो अ
 विचल मम ॥ मा० ॥ ५ ॥

॥ अथ श्री आचुर्जीतुं स्तवन ३ ॥

॥ कोयरो परवन रज्जु रे जो ॥ ए रती ॥

लो, दीर्घधरा प्रत्येक ॥ सु० ॥ तेम मर्दन कारक बली रे लो, व-
स्तुपाल ए विवेक ॥ व० ॥ आ० ॥ ५ ॥ कोरणी धोरणी तिहां-
करीरे लो, दीठे बने ते वात ॥ सु० ॥ पण नवि जांय मुखे कही-
रेलो, सुर गुरु सम बिरुयात ॥ व० ॥ आ० ॥ ६ ॥ त्रणे वरसे-
नीपन्यो रेलो, ते प्रासाद उत्तंग ॥ सु० ॥ बार कोडी त्रेपन लक्षने-
रेलो, खरच्या द्रव्य उछंरंग ॥ व० ॥ आ० ॥ ७ ॥ देराणी जेठा-
णीना गोखडा रेलो, देखतां हरख ते आय ॥ सु० ॥ लाख अदार-
खरचीया रेलो, धन्य धन्य एहनी माय ॥ व० ॥ आ० ॥ ८ ॥
मूल नायक नेमीश्वर रेलो, जन्म थकी ब्रह्मचार ॥ सु० ॥ निज-
सत्ता रमणी थया रेलो, गुण अनंत आधार ॥ व० ॥ आ० ॥ ९ ॥
चारशेने अडसठ भला रेलो, जिनवर विंव विशाल ॥ सु० ॥ आज-
भले में भेटीयो रेलो, पाप गयां पायाल ॥ व० ॥ आ० ॥ १० ॥
रूपम धातुमयी देहरे लो, एकशो पिस्तालीश विंव ॥ सु० ॥ चौ-
मुख चैत्य जुहारीये रे लो, मरुघरमां जेम अंब ॥ व० ॥ आ० ॥
११ ॥ बाणु काडस्सगीया तेहमां रे लो, अगन्यासी जिनराय ॥
सु० ॥ अचलगढ बहु जिनवरा रे लो, बंदु तेहना पाय ॥ व० ॥
आ० ॥ १२ ॥ धातु मयी परमेश्वरा रे लो, अदभूत जास स्वरूप
॥ सु० ॥ चौमुख मुख्य जिन वंदतां रे लो, याये निजगुण भूप ॥
व० ॥ आ० ॥ १३ ॥ अदारशे ने अदारमां रे लो, चैतर यदि त्रीज-
दिज ॥ सु० ॥ पालणपुरना संघ शुं रे लो, प्रणमी थयो धन धन-
॥ व० ॥ आ० ॥ १४ ॥ तिम शांति जगदीश्वर रे लो, याया

फरी अदभूत ॥ सु० ॥ जे देखी जिन सांभरे लो, सेव करे पुर
 हुंत ॥ व० ॥ आ० ॥ १५ ॥ एम जाणी आनु तणी रे लो, जात्रा
 करशे जेह ॥ सु० ॥ जिन उत्तम पद पामशे रे लो, पद्म विनय
 कहे तेह ॥ व० ॥ आ० ॥ १६ ॥

॥ अथ श्री अष्टापद स्तवन ॥ ४

अष्टापद अरिहंतजी, मारा वालाजी रे ॥ आदीश्वर अवधार ॥
 नमीये नेहशुं ॥ मा० ॥ दश हजार मुणिदशुं ॥ मा० ॥ वरिया
 शिवबधु सार ॥ नमीये० ॥ १ ॥ भरत भूप भावे करयो ॥ मा० ॥
 चऊमुख चैत्य उदार ॥ न० ॥ जिनवर चोबीशे जिहां ॥ मा० ॥
 थाप्या अति मनोहार ॥ न० ॥ २ ॥ वरण प्रमाणे विराजता ॥
 मा० ॥ लंछनने अलंकार ॥ न० ॥ शम नासाये शोभता ॥ मा० ॥
 चिह्नुं दिशे चार प्रकार ॥ न० ॥ ३ ॥ मंडोदरी रावण तिहां ॥
 मा० ॥ नाटक करतां बिचाल ॥ न० ॥ तूटि तांन तव रावणे ॥ मा० ॥
 ॥ निज कर बीणा ततकाल ॥ न० ॥ ४ ॥ करी धजावी तिथे
 समे ॥ मा० ॥ पण नवि श्रोढयुं ते तान ॥ न० ॥ तीर्थकर पद
 चार्थायुं ॥ मा० ॥ अदभूत भावशुं गान ॥ न० ॥ ५ ॥ निज
 लब्धे गौतम गुरु ॥ मा० ॥ करवा आव्या ते जात ॥ न० ॥
 जगचिंतामणि तिहां कहुं ॥ मा० ॥ तापस बांध विख्यात ॥ न० ॥
 ॥ ६ ॥ ए गिरि महीमा मोटको ॥ मा० ॥ नेणे भव पामे जे मिट
 ॥ न० ॥ जे निज लब्धे जिन नमे ॥ मा० ॥ पामे शाश्वत रुद्रि

॥ न० ॥ ७ ॥ पद्मविजय कहे एहना ॥ मा० ॥ केतां करुं रे
वखाण ॥ न० ॥ वीरे स्वमुखे वरणव्यो ॥ मा० ॥ नमतां कोडी
कल्याण ॥ न० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथ समेत शिखर स्तवन ॥

॥ क्रीडा करी घरे आबीयो ॥

॥ ए देशी ॥

समेत शिखर जिन बंदिये, मोडुं तीरथ एह रे ॥ पार पमाडे
भव तणो, तीरथ कहिये तेह रे ॥ समेत० ॥ १ ॥ अजितधी सु-
मति जिणंद लगे, सहस मुनि परिवार रे ॥ पद्म प्रभु शिव सुख
वरया, व्रणशे अढ अणगार रे ॥ समेत० ॥ २ ॥ पांचशे मुनि
परिवार शुं, श्री सुपास जिणंद रे ॥ चंद्रप्रभ श्रेयांस लगे, साथे
सहस मुनिंद रे ॥ समेत० ॥ ३ ॥ छ हजार मुनिराजशुं, विमल
जिनेश्वर सीधा रे ॥ सात सहसशुं चौदमा, निज कारय वर कीधा
रे ॥ स० ॥ ४ ॥ एकशे आठशुं धर्मजी, नवशे शुं शांतिनाथ रे,
कुंधु अर एक सहसशुं, साचो शिवपुर साथ रे ॥ ५ ॥ महिनाथ
शत पांचशुं, मुनि नमि एक हजार रे ॥ तेवीस मुनिधुत पासजी,
वरिया शिवसुख सार रे ॥ स० ॥ ६ ॥ सत्तावीस सहस व्रणशे,
उपरे ओगण पचास रे ॥ जिन परिकर बीजा केद, पाग्या शिवपुर
वासरे ॥ स० ॥ ७ ॥ ए बीशे जिन एणे गिरे, सिध्या अणतण

लेइ रे ॥ पदम विजय कहे प्रणर्माये, पाम सामळनुं चेइ रे ॥ स० ॥
॥ ८ ॥ इति ॥

॥ इति श्री चोमार्मा देववन्दन (विधियुक्त) समाप्त. ॥

॥ अथ पंडित श्री वीरविजयजी विरचित ॥

॥ चोमार्मा देववन्दनविधिः प्रारंभः ॥

एनो विधि आबी गते छे के, प्रथम उरियावदि पढिकमी पणो
स्वमासमण देई इच्छाकारेण संदिमह भगवन ! चैन्यवन्दन करुं ?
श्रम कही चैन्यवन्दन कर्हाये, ते लब्धाये लाये.

॥ अथ चैन्यवन्दन प्रारंभः ॥

॥ टोहा. ॥

श्री शंखेश्वर इश्वरं, प्रणर्मा त्रिकुण्य चोग ॥ देव नमन चउ-
मार्माये, करणुं विधि संयोग ॥ १ ॥ रूपमा जिन मंभव तथा,
अभिनंदन जिनचंद ॥ मुमति पद्मप्रभ मानमा, ध्वार्मा मुपाम जिणंद
॥ २ ॥ चंद्रप्रभ मुविधि जिना, श्री शान्तल जेयाम ॥ वामुपुज्य विमल
तथा, जंत घर्म वर वंस ॥ ३ ॥ शानि कुयु भर प्रभु, पटो मुव्रत
स्वाम ॥ नमि नेर्मासर पास जिन, बट्टमान गुणवाम ॥ ४ ॥ वर्ण-
मान जिन वंदतां ए, वंया देव त्रिकाल ॥ प्रभु शुभ पुण मुगता नर्णा,
चोर रने वर मान ॥ ५ ॥ इति चैन्यवन्दन ॥ अहिं नमुन्धुण कही

अर्धा जयवीरराय कहीये. पछी खमासमण देई इच्छा कारेण संदि-
सह भगवन रुपभजिन आराधनार्थ चैत्यवन्दन करुं ? एम कही
चैत्यवन्दन कहीये ते लखीये छीए. ॥

॥ अथ रुपभजिन चैत्यवन्दन ॥

सर्वारयसिद्धे थकी, चविया आदि जिणंद ॥ प्रथम राय वनिता
वसे, मानव गण सुख कंद ॥ १ ॥ योनि नकुल जिणंदने, हायन
एक हजार ॥ मौनाती ते केवली, बढ हेठे निरधार ॥ २ ॥ उच्च-
रापाढा जनम छे ए, धनराशि अरिहंत ॥ दश सहस परिवारशुं,
वीर कहे शिवकंत ॥ ३ ॥ इति ॥

अहीं नम्रुथुणं कही पछी अरिहंत चेइयाणं करेमि काउस्सगं
वंदणवत्तिआए फही नवकारनो काउस्सग पारी थोय कहीये ते
लखीये छीये.

॥ अथ थोय प्रारंभ ॥

त्याशीलाख पूव घरवास, वसीया परिकर युक्ता जी ॥ ज-
नम थकी पण देवतरु फल, क्षीरोदधि जल भोक्ता जी ॥ मइ सुअ
उहि नाण संयुत्त, नयण वयण कज चंदा जी ॥ चार सहसशुं दीप्ता
निक्षा, स्वामी रुपभ जिणंदा जी ॥ १ ॥ अहीं लोगस्स० ॥ कही
एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ पछी मनर्येव तव नाण उप-

न्युं, संयत लिंग सदावा जी ॥ अद्रिय द्वीपमां सन्नी पंचेद्रिय, जाणे
मनोगत भावा जी ॥ द्रव्य अनंता मूक्ष्म तीर्च्छा, भट्टारशे खित
ठाया जी ॥ पलिये असंख्य भाग त्रिकाञ्चिक, द्रव्य असंख्य पर-
जाया जी ॥ २ ॥ अहीं पुरकरवरदी० कहीं एक नवकारनो काउ-
स्सग करीये ॥ रुपभ जिणेंसर केवल पामी, रयण सिंहासन ठाया
जी ॥ अनभिलष अभिलष अनंता, भाग अनंत उच्चरायाजी ॥
तास अनंतमे भागे धारी, भाग अनंते मूत्र जी ॥ गणधर रचियां
आगम पूजी, करीये जनम पवित्र जी ॥ ३ ॥ अहीं सिद्धाणं पु-
द्धाणं कहीं एक नवकारनो काउस्सग करीये ॥ गोमुख जप्त चक्रे-
संरी देवी, समकित शुद्ध सोहावे जी ॥ आदि देवनी सेव करंति,
शासन शोभ चढावे जी ॥ श्रद्धा संयुत जे व्रतधारी, विघन तास
निवारें जी ॥ श्री शुभ वीरविजय प्रभु भगते, समरे नित्य सवारें
जी ॥ ४ ॥ इति धोय ॥ अहीं नमुत्थुणं० ॥ जावंति चेइ० ॥ जा
वंत केवि० ॥ नमोऽर्हत् सिद्धा० कहींये ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

॥ कपूर होय अति उज्जलो रे ॥ ए देवी ॥

ज्ञानरयण रयणायम् रे, स्वामी रुपभ जिणेंद्र ॥ उपगारी अरि-
हा प्रभु रे, लोक लोकोन्नग नंद रे ॥ भवियां ॥ १ ॥ भाये भजो
भगवंत ॥ मदिना व्रतुल अनंत रे ॥ भवियां भारे ॥ ए आंकणी ॥
निग निग आगक मागम् रे, कोटाकोटा अदार ॥ युगन्ता धर्म

धवतरु पासे पापीया ए, खायिक दुग ऊपयोग ॥२॥ मुनि तेवीशे
शिव धरया, वीर अखय सुख भोग ॥ ३-॥

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

॥ सुविधि सेवा ॥ ए-देशी ॥

पास जिणंदा वामा नंदा, जब गरभे फली ॥ सुपना देखे
अर्थ विशेषे, कहे मघवा मली ॥ जिनवर जाया सुर हुलराया,
हुआ रमणि प्रिये ॥ नेमी राजी चित्त विराजी, विलोकित व्रत लीये
॥ १ ॥ बीर एकाकी चार हजारे, दीक्षा धुर जिनपति ॥ पासने
मंछि त्रय शत साथे, बीजा सहसे व्रती ॥ पद शत साथे संयम
धरता, वासुपूज्य जग घणी ॥ अनुपम लीला ज्ञान रसीला, देजी
मुझने घणी ॥ २ ॥ जिनमुख दीर्घ बाणी मीठी, सुरतरु बेलडी ॥
द्राख विहासे गइ वनवासे, पीले रस सेलडी ॥ साकर सेंती तरणां
लेती, मुखे पशु चावती ॥ अमृत मीठुं स्वर्गे दीठुं, सुरवधू गावती
॥ ३ ॥ गजमुख दक्षौ वामन यक्षौ, मस्तक कृष्णबली ॥ चार ते
वांहीं कच्छप बाही, काया जस शामली ॥ चऊकर भौदा नागरुद्रा,
देवी पद्मावती ॥ सोवन कांति प्रभुं गुण गाती, वीर धरे आवती
॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

॥ जिणंदराय हे ॥ ए देशी ॥

आज शंखेश्वर जिन भेटीए, भेटतां भव दुःख नासे ॥ साहेब
 मोरा रे ॥ जयो अश्वसेन कुल चंद्रमा, माता वामा सुत पास ॥
 सा० ॥ आ० ॥ १ ॥ भक्तिवत्सल जन भयहक, हसतां हणीया
 पट्ट हास्य ॥ सा० ॥ दानादिक पांचने दूहव्या, फरी नावे पासनी
 पास ॥ सा० ॥ आ० ॥ २ ॥ करी कामने कारमी कमकमी, मिथ्या-
 त्वने न दीऊं मान ॥ सा० ॥ अविरतिने रति नहि एक घडी,
 अगुणी अलुंगु अज्ञान ॥ सा० ॥ आ० ॥ ३ ॥ निद्रक निद्राने
 नासवी, मृत रागने रोग अपार ॥ सा० ॥ एक धके द्वेपने दोलीयो,
 एम नाठा दोष अटार ॥ सा० ॥ आ० ॥ ४ ॥ बली मत्सर मोह
 ममत गयो, अरिहा निरिहा निरदोष ॥ सा० ॥ धरणेंद्र कमठ मुर
 विहुं परे, तुस मात्र नही तोस रोष ॥ सा० ॥ आ० ॥ ५ ॥ अ-
 चरिज मुणजो एक तेणे समे, शत्रुने समकित दाय ॥ सा० ॥ चं-
 दन पारम गुण अति गणा, अक्षर थोडे न कदाय ॥ सा० ॥ आ०
 ६ ॥ जागरणे दिवा उपर चद्रया, उजागरणे बीतराग ॥ सा० ॥
 आलस्यन धरतां प्रभुनणुं, प्रभुता सेवक सौभाग्य ॥ सा० ॥ आ०
 ७ ॥ उपादान कारण कारज सधै, असाधारण कारण नित्य
 ॥ सा० ॥ जो अपेक्षा कारण भवि न्है, फलदा कारण निमित्त ॥
 ॥ सा० ॥ आ० ॥ ८ ॥ प्रभु प्रायक सायकना धरी, दायक ना-
 यक गंभीर ॥ सा० ॥ निज संवर जाणी निवाजाये, तुम चरने

नमे शुभ वीर ॥ सा० ॥ आ० ॥ ९ ॥

॥ अथ श्री वर्धमान जिन चैत्यवन्दन ॥

ऊर्ध्वलोक दशमा यकी, कुंडपुरे मंडाण ॥ वृषभ योनि चउ-
बीशमा, वर्द्धमान जिन भाण ॥ १ ॥ उत्तराफाल्गुनी उपन्या, मा-
नव गण सुखदाय ॥ कन्याराशि छन्नस्थमा, चार वरस वही जाय
॥ २ ॥ शाल विशाल तरु तले ए, केवलनिधि प्रगटाय ॥ वीर
विरुद्ध धरवा भणी, एकाकी शिव जाय ॥ ३ ॥

॥ अथ थोय प्रारभ्यते ॥

॥ गौतम बोले ग्रंथ संभाली ॥ ए देशी ॥

वीर जगत्पति जन्मज धावे, नंदन निश्चित शिखर रहावे,
आठ कुमारी गावे ॥ अड गजदंता हंटे वसावे, रुचकगिरिधी छत्रीस
जावे, द्वीप रुचक चउ भावे ॥ छप्पन्न दिगकुमरी हुलरावे, सूती
करम करी निज घर पावे, शक्र सुघोषा बजावे ॥ सिंहनाद करी
ज्योतिपी आवे, भवन व्यंतर शंख पट्टहे मिलावे, सुरगिरि जन्म
मल्हावे ॥ १ ॥ रूपभ तेर शशि सात कहीजे, शांतिनाथ भव चार
सुणीजे, मुनिसुव्रत नव कीजे ॥ नव नेमीश्वर नमन करीजे, पास
प्रभुना दश समीजे, वीर सत्तावीस लीजे ॥ अजितादिक जिन
शेष रहीजे, द्रव्य द्रव्य भव सचले दर्शाजे, भव समकितधी गर्णाजे ॥

जिन नामवंश निकाचित कीजे, ब्रांजे भव तप खंती धरीजे, जिन-
 पद उदये सीजे ॥ २ ॥ आचांगंग आदे अंग अग्यार, उववाइ
 आदे उपांग ते वार, दश पयन्ना सार ॥ छ छेदमूत्र विचित्र
 प्रकार, उपगारी मुलमूत्र ते चार, नेट्टी अनुयोगद्वार ॥ ए पीस्ता-
 लीश आगम सार, सुणतां लह्याये तत्र उदार, वस्तु स्वभाव विचार
 ॥ विषय भुजंगिनी विष अपहार, ए समां मंत्र न को संसार, बीर
 शासन जयकार ॥ ३ ॥ नकुल बीजोरु दोंय कर झाली, मातंग
 सुर शाम कंती तेजाली, बाहन गज शृङ्खाली ॥ मिह उपर बेठी र-
 ढीपाली, सिद्धायिका देवी लटकाली, हरिताभा चार भुजाली ॥
 पुस्तक अभया जिमणे झाली, मातुलिंगने बाणा रमाली, वाम भुजा
 नहीं खाली ॥ शुभ गुरु गुण ध्यान यथाली, अनुभव नेहशुं देती
 ताली, बीर वचन टंकडाली ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभ ॥

(गगन श्रंगाल.)

त्रिशलानंदन चंदन शीत, दशन अनुभव करीये नित्य ॥
 स्वामी सेवी ॥ तुम दर्शनार्थी अन्त्या जेह, वन्त्या कम पिशा-
 चने छेह ॥ स्वामी सेवीये ॥ १ ॥ हुं दण भर्मायो आ रम्यार,
 दर्शन दीठा विण निग्धार ॥ स्वा० ॥ अब तुम दर्शन दीछ मन,
 निज परमां रही वरशुं यन्न ॥ स्वा० ॥ २ ॥ दर्शनार्थी जा दर्शन
 माय, ते आणंद तो जगन न माय ॥ स्वा० ॥ भव भ्रमणादि

दूरे जाय, भव धिति चित्तन अल्प ठराय ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ तस
लक्षण प्रगट गटपांही, वैशालिक प्रभु तुठो उच्छाहीं ॥ स्वा० ॥
अमृत लेश लहे एकवार, रोग नहीं फरी अंग मोझार ॥ स्वा० ॥
॥ ४ ॥ दर्शन फरशन होवे तास, संवेदन दर्शननो नाश ॥ स्वा० ॥
पण जो जाय पलहुं पास, तो मह महके वास बरास ॥ स्वा० ॥
॥ ५ ॥ देव कुंदेवनी सेवा करंत, न लहुं दर्शन श्री भगवंत ॥
स्वा० ॥ एक चित्त नहीं एकनी आश, पग पग ते दूनियाना दास
॥ स्वा० ॥ ६ ॥ वेश खाट परे क्षीण केइ घाट, तस मुख दर्शन
दूरे दाट ॥ स्वा० ॥ लोक फहे धिग चित्त उच्चाट, घर घर भटके
ते वारे वाट ॥ स्वा० ॥ ७ ॥ तिणविष भटकयो काल अनंत,
मलिया फलिया नहिं अरिहंत ॥ स्वा० ॥ ते दिन दर्शन तो प्रति-
पक्ष, हवे दर्शन फलशे प्रत्यक्ष ॥ स्वा० ॥ ८ ॥ प्रीति भक्तिये
चोलनो रंग, गुण दर्शने गयो रंग पतंग ॥ स्वा० ॥ अणमलये हुये
मन उलंकंड, मलये दुःख करे विरहे उलंठ ॥ स्वा० ॥ ९ ॥ अनु-
भव दर्शने विहुं दुःख नास, राति दिवस रही हड्डा पास ॥ स्वा० ॥
क्षय उपशम गुण खायक दाय, गर्भवती प्रिया पुत्र जणाय ॥
स्वा० ॥ १० ॥ रंग महोलमां उत्सव याय, मोह कुटुंब ते रोतुं
जाय ॥ स्वा० ॥ श्री शुभ विजय सुणो जगदीश, बीर फहे पछे
देजो आशीष ॥ स्वा० ॥ ११ ॥ ३०

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

॥ राग फाग ॥ थोवा गझपय ॥ ए देशी ॥
 सासय पडिमा मुंदर, जिनय कहेसु तेह ॥ चारण मुंदा
 वंदी, भगवइ मांहे जेह ॥ ऊर्ध्वलोक चुलमी लाख, सहस सहस
 ग्रेवीश ॥ सातकोडि लाख चिहुनेर, भवणे चैन्य गर्जास ॥ १ ॥
 जोइ वणेषु असंखा, कुंडल रुचके चार ॥ नंदीसर वर वात,
 साठे चउ घार ॥ ति दुवारां शेष जिनय, द्वार द्वार नि
 दीठ ॥ मुखमंडप गंगमंडप, सखगो मणिमय पीठ ॥ २ ॥ तम ज
 वर धुमे, चिहुं दिशि पडिमा चार ॥ तदनंतर मणिपीठ, युगल
 रते सुखकार ॥ वृक्ष अशोक धरमध्वज, वाव पुरखवारिणी ज्योती ॥
 भवन भवन प्रति पडिमा, अष्टोत्तर जन मांही ॥ ३ ॥ पंचसपां च
 मोटी, पडिमा लघु सात हाथ ॥ मणिपीठे देवछंदे, सिंहासन वे
 नाथ ॥ छत्र धरे एक चामर, धारी पडिमा दोय ॥ नागा भू
 बली जरफा, कुंड धरा दोय दोय ॥ ४ ॥ जोइम ध्यंतर वर
 निवासी भवण निकाय ॥ उपपाती अभिषेका, लंकाग व्यवसाय
 सभा सुप्रभा पंचमी. मंडप पटके जुत्त ॥ ग्रन्थक दुवारां, जिन
 जिन अद्भूत ॥ ५ ॥ जोइसादिक मांदि, धूम प्रत्येक वार ॥ ग्रं
 मणिमा नति, करीये नित्य सवार ॥ धूम सभासु गणना, मा
 पडिमा साठ ॥ जेइअ विव मिलतां, भवणे असि मो पाठ ॥ ६ ॥
 जन पंचाम बहूनेर, योजन कहीये जेह ॥ लांवा पटोला उवा.
 नुरुमे मविपनेह ॥ म्यग नंदीश्वर कुंडल, रुचके भवन प्रमा

स कुल गिरि दश कुरु, मेरुवरे असिआण ॥५॥ अयसी बखारे
 नधर, गजदंताये बीश ॥ पणुज्ज नगे इखुकारे, चार चार सुज-
 श ॥ पूर्व विहित परिमाणथी, अर्द्ध प्रमाणे जाण ॥ तेहथी अर्द्ध
 माणे नागादि परिमाण ॥ ८ ॥ तेथी ज्यंतर अरधा, चालीश दि-
 ज सार ॥ अयसी द्रहे कंचनगिरि, देहरां एक हजार ॥ सितेर
 हानइ दीर्घ, बैताढये एकसो सितेर ॥ त्रणशे अयसी कुंडे, जिन
 जने नहि फेर ॥९॥ बीश जमग पंच चूला, जिनघर पडिमा धेर ॥
 खु पमुह दश तरुण. अगियारसे सितेर ॥ वृत्त बैताढये बीश कोश,
 दीह अर्द्ध विस्तार ॥ घणुसय चउदश चालीश, उंचपणे अवधार
 ॥ १० ॥ नंदीश्वर विदिशे सकी, शाण पिषा आठ आठ ॥ तस
 नयरे त्रीछे सवि, त्रीस सय गुण आठ ॥ त्रिभुवन मांहे देहरां स-
 गवन लाख अठ कोडि ॥ दोयसे व्यासी हये सुणो, बिब नमुं कर
 जोडी ॥ ११ ॥ तेरशे नव्याशी कोडी, साठ लाख असुराइ जाण
 ॥ तिग लाख सहस एकाणुं, त्रणशे बीश तीच्छें प्रयाण ॥ एकसो
 घावन कोडि, चोराणुं लाख समेत ॥ सहस चुंआलीस सग सय,
 साठ विमानीक चैत्य ॥ १२ ॥ पन्नरशे दुचत कोडि, अडवन्न लाख
 सु होय ॥ छत्रीश सदसने अयसी, त्रिभुवन बिब कहाय ॥ चउ-
 मासी दिन चितिए, चतुर चतुर भिष चित ॥ जो होत विद्या लब्धि
 तो, वीरविजय नमे निच ॥ १३ ॥ इति ॥

पछी वेठा थका जयवीरराय पूरा कहिये, खमासमण देइ
 इच्छाकारेण फही शाश्वत! अशाश्वता जिन आराधनार्थ कावस्सगा

य त्रिसंध्यं, जिनाः संस्तुवंति चतुर्मासि घस्त्रे ॥ भवेत्तीर्थयात्रा
तिष्ठतेभ्यो ॥ न० ॥ ११ ॥ इति शाश्वत मुख्य विभोःस्तवनं,
चेत्तं सुगुणैः प्रवरं ॥ परिरंजित दक्ष सभा निकरं, कुरुतां शुभ
र सुखं सखरं ॥ १२ ॥ इति ॥ पछी जंकिंचि कही नमुत्थुणं
ही, अरिहंत चइयाणं कही एक नवकारनो काउस्सग करी
य कहेवी ॥

॥ अथ थोय जोडो प्रारभ्यते ॥

॥ नंदीसर वर ॥ ए देशी ॥

नमोऽर्हत् ॥ रूपभानन चंद्रानन जाणो, वारिपेण शाश्वत
र्द्धिमानो ॥ पूरव पश्चिम उत्तर ठाणो, दक्षिण पडिमा भाग प्रमाणो
॥ १ ॥ लोगस्स कही एक नवकारनो काउस्सग करवो. उर्ध्वलोके
जेनविंघ घणेरं, भवनपतिमां घर घर देहेरां ॥ व्यंतर ज्योतिपी
पीच्छे अनेरां, चारे शाश्वत नाम भलेरां ॥ २ ॥ पुरकरं ॥ नो० ॥
परतादिक जे क्षेत्र सुहावे, कालत्रिके जे अरिहा आवे ॥ चार नाम
ए निश्चय थावे, अंग उवंगे बात जणावे ॥ ३ ॥ सिद्धाणं ॥ का-
उ० ॥ नो० ॥ १ ॥ नमोऽर्हत् ॥ पंच कल्याणके हर्ष अधुरे, नं-
दीश्वर द्वीपे जइ पुरे ॥ हर्ष महोत्सव करत अठाइ, देव देवी शुभ
वीरे वधाइ ॥ ४ ॥ पछी बेसी नमुत्थुणं कही जावंति० कहेवी ॥ न-
मोऽर्हत् ॥ कहेवुं ॥

॥ अथ स्तवन प्रारभ्यते ॥

॥ राग फाग ॥ थोवा गझपय ॥ ए देशी ॥

सासय पडिमा सुंदर, जिनघर कहेसुं तेह ॥ चारण मुनि
 वंदी, भगवइ मांहे जेह ॥ ऊर्ध्वलोक चुलसी लख, सहस सत्ता
 त्रेवीश ॥ सातकोडि लख विदुत्तेर, भवणे चैत्य गणीश ॥ १ ॥
 जोइ वणेषु असंखा, कुंडल रुचके चार ॥ नंदीसर वर धावन,
 साठे चउ धार ॥ ति द्वारां शेष जिनघर, द्वार द्वार ति
 दीठ ॥ मुखमंडप गंगमंडप, सखरो मणिमय पीठ ॥ २ ॥ तस उप
 वर धुमे, चिहुं दिशि पडिमा चार ॥ तदनंतर मणिपीठ, युगल व
 रते मुखकार ॥ वृक्ष अशोक धरमध्वज, बाव पुष्पवारिणी ज्यांही ।
 भवन भवन प्रति पडिमा, अष्टोत्तर शत मांही ॥ ३ ॥ पंचसयां ध
 मोटी, पडिमा लघु सात हाथ ॥ मणिपीठे देवछंदे, सिंहासन वे
 नाय ॥ छत्र घरे एक चामर, धारी पडिमा दोय ॥ नागा भूष
 वली जरफा, कुंड धरा दोय दोय ॥ ४ ॥ जोइम ध्यंतर कल्प,
 निवासी भवण निकाय ॥ उपपत्ती अभिषेका, लंकाग व्यवसाय ॥
 सभा सुधर्मा पंचर्मा, मंडप पटके जुत ॥ प्रत्येक द्वागा, जिनघर
 जिन अटभूत ॥ ५ ॥ जोइमादिक मांदि, धुम प्रत्येके चार ॥ प्रत्येके
 प्रतिमा नति, करीये नित्य सवाग ॥ भूम सभासुं गणना, सामय
 पडिमा माट ॥ चोइम विंव मिळनां, धरणे अमि मो पाट ॥ ६ ॥
 जत पंचाय वहुजेर, योजन करीये जेह ॥ लांबा पटोन्हा उचा, प्र
 नुष्टमे परिणेत ॥ पार्श्व नंदीश्वर कुंटल, रुचके धरन प्रमाण ॥

तीस कुल गिरि दश कुरु, मेरुवरे असिआण ॥५॥ अयसी बखारे
 जिनधर, गजदंताये वीश ॥ मणुज्ज नगे इखुकारे, चार चार सुज-
 गीश ॥ पूर्व विहित परिमाणयी, अर्द्ध प्रमाणे जाण ॥ तेहथी अर्द्ध
 प्रमाणे नागादि परिमाण ॥ ८ ॥ तेथी व्यंत्तर अरधा, चालीश दि-
 ग्गज सार ॥ अयसी द्रहे कंचनगिरि, देहरां एक हजार ॥ सित्तेर
 महानइ दीर्घ, वैताढ्ये एकसो सित्तेर ॥ ग्रणशे अयसी कुंडे, जिन
 वचने नहि फेर ॥९॥ वीश जमग पंच चूला, जिनधर पडिमा धेर ॥
 जंबु पमुह दश तरुए. अगियारसे सित्तेर ॥ दूत वैताढ्ये वीश कोश,
 दीह अर्द्ध विस्तार ॥ अणुसय चउदश चालीश, उंचपणे अवधार
 ॥ १० ॥ नंदीश्वर विदिशे सकी, शाण पिआ आठ आठ ॥ तस
 नयरे ग्रीछे सवि, ग्रीस सय गुण आठ ॥ त्रिभुवन मांहे देहरां स-
 गवन लाख अड कोडि ॥ दोयसे व्यासी हवे सुणो, विंव नमुं कर
 जोडी ॥ ११ ॥ तेरशे नव्याशी कोडी, साठ लाख असुराइ जाण
 ॥ तिग लाख सहस एकाणुं, ग्रणशे वीश तीच्छें प्रमाण ॥ एकसो
 बावन कोडि, चोराणुं लाख समेत ॥ सहस चुंआलीस सग सय,
 साठ विमानीक चैत्य ॥ १२ ॥ पन्नरशे दुचत कोडि, अडवन्न लाख
 सु होय ॥ छत्रीग सहसने अयसी, त्रिभुवन विंव कहाय ॥ चउ-
 मासी दिन चितिण, चतुर चतुर भिध चित्त ॥ जो होत विद्या लब्धि
 तो, वीरविजय नमे निरा ॥ १३ ॥ इति ॥

पछी घेठा थका जयवीराराय पूरा कहिये, स्वमासमण देइ
 इच्छाकारेण कही शान्भवत! अशाश्वता जिन आराधनार्थ काउस्सग

करुं ? इच्छं ! करेमि काउस्सगं अन्त्य उससिएण कही काउस्सग
 पुर्ण चार लोगस्सनो करी महोटी शांति सांभलीने पारीने एक
 लोगस्स प्रगट कही, पछी तेर बार नवकार गणीए, श्री सिद्धाचल
 सिद्धक्षेत्र, अष्टापद आर्दीश्वर, पुंडरीक गणधर भगवानने, नमो जि-
 णाणं ए पाठ तेर बखन कहीये.

पछी बेसीने जूटा जूटा पांच तीर्थनां पांच स्तवन कहीये ते
 लखीये छीये.

॥ अथ सिद्धाचल स्तवन ॥

॥ शीतल जिन महजानंदी ॥ ए देवी ॥

विमलाचल विमला पाणी, शीतल नरु छाया ठरानी ॥ रस-
 येधक फंचन खानी, कहे इंद्र मुणो इंद्रानी ॥ १ ॥ मनेहो संत ए
 गिरि संघो, चउद क्षेत्रमां तीर्थ न एवो ॥ म० ॥ पदंग पानी उ-
 लसीए, छहे अट्टमे काया कर्माए ॥ मेह मल्लनां मामा धमीए,
 विमला चल वेगे बसीए ॥ म० ॥ २ ॥ अन्य स्थानक कर्म जे
 करीए, ते शिमगिरि हेछे दर्जाए, पाल्मुख प्रदक्षिणा करीए,
 भवनरूपि टंकां तरीए ॥ म० ॥ ३ ॥ त्रिमंदिन चढा
 काजे, सोफाननां पंनि विराजे ॥ चढतां ममरुनां छाजे, दूर भरियां
 ते लाजे ॥ म० ॥ ४ ॥ पांडव पमुदा केद संता, आर्दीश्वर
 ध्यान धरता, परमात्म भास भजता, सिद्धाचल सिद्ध अनंता ॥
 म० ॥ ५ ॥ परमार्थ ध्यान धरने, शुभ मनन गज्यने पावे ॥

वहिरंतर शत्रु हरावे, शत्रुंजय नाम धरावे ॥ स० ॥ ६ ॥ प्रणिधानः
भजो गिरि जाचो, तीर्थकर नाम निकाचो ॥ मोहरायने लागे तमा-
चो, शुभ वीर विमलगिरि साचो ॥ स० ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री गिरिनारजीनुं तीर्थ स्तवन ॥

॥ जात्रा नवाणुं करीए विमलगिरि ॥ ए देशी ॥

सहसावन जइ वसिए, चालोने सखी सहसावन जइ वसीए
॥ घरनो धंधो फबुअ न पूरो, जो करोए अहो निसिए ॥ पीयरमां
सुख घडीय न दीठुं, भय कारण चड दिशिय ॥ चा० ॥ १ ॥
नाक विहूणा सयल कुटुंबी, लज्जा किमपि न पसिए ॥ चा० ॥
भेलां जमीए ने नजर न हीसे, रहेवुं घोर तपसीए ॥ चा० ॥ २ ॥
पीयर पाछल छल करी महेत्युं, सासरीए सुख वसी ए ॥ चा० ॥
सासुडी ते घर घर भटके, लोकने चठके ढसीए ॥ चा० ॥ ३ ॥
कहेतां सासु आवे हांसु, भुशीए मुख लेइ मशीए ॥ चा० ॥ कंत
अमारो वाली भोलो, जाणे न असि मसि कसीए ॥ चा० ॥ ४ ॥
जूठा बोली फलहण शीला, घर घर शुनी ज्युं भसीए ॥ चा० ॥
ए दुःख देखी हड्डं मूझे, दुर्जनथी दूर खसीए ॥ चा० ॥ ५ ॥
रैवतगिरिनुं ध्यान न धरीयुं, काल गयो हसम शीए ॥ चा० ॥
श्री गिरिनारे त्रण्य कल्याणक, नेमि नमन उल्टसीए ॥ चा० ॥ ६ ॥
शिव वरदो चौबीस जिनेश्वर, अनागत चउवीशीए ॥ चा० ॥ कैलाशः
उजयंत रैवत कहीए, शरण गिरिने फरसीए ॥ चा० ॥ ७ ॥ गिर-

नार नन्दभद्र ए नामे, आरे आरे छत्रविशिष्ट ॥ चा० ॥ देखी मही
 तल महिमा पढोटी, प्रभु गुण ज्ञान वर्गमिये ॥ चा० ॥ ८ ॥ अनु-
 भव रंग बधे तेव पृजो, केशर घर्मा उगर्गीए ॥ चा० ॥ भावस्तर
 सुन केवल प्रगटे, श्री शुभ वीर विल्लर्माण ॥ चा० ॥ ९ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री आवुगिरी स्तवन ॥

॥ चित्त चेतो रे ॥ ७ देशी ॥

आदि जिणेसर पजना दुःख भेटो रे ॥ आवु गढ दड चित्त ॥
 भविक जड भेटो रे ॥ देखव डे देहगं नर्पा ॥ दुः० ॥ चार परिमित
 नित्य ॥ भ० ॥ १ ॥ वांछगज बल पदमावर्ता ॥ दुः० ॥ चक्रेमरी
 द्रव्य आण ॥ भ० ॥ २ ॥ शंख दीये अर्वामुर्गी ॥ दुः० ॥ पंच कोश
 बहे याण ॥ भ० ॥ ३ ॥ चार पानशाह जीर्नीने ॥ दुः० ॥ विमल
 मंत्री आल्हाद ॥ भ० ॥ ४ ॥ द्रव्य भरी उर्गता कीयां ॥ दुः० ॥ रूपभ-
 देव मामाद ॥ भ० ॥ ५ ॥ विहनेर अरिसा आउजे ॥ दुः० ॥
 चिच प्रमाण कहाय ॥ भ० ॥ ६ ॥ पद्मरजे कर्गगरे ॥ दुः० ॥ वरम
 त्रिके ने थाय ॥ भ० ॥ ७ ॥ द्रव्य अनुपम रगर्गिया ॥ दुः० ॥
 लाव्य श्रेयन धारकोटी ॥ भ० ॥ ८ ॥ मखन दन अटार्शण ॥ दुः० ॥
 प्रतिष्ठा कर्ग मनहोटी ॥ भ० ॥ ९ ॥ देगर्गी चेटार्णाना माग्यता ॥
 ॥ दुः० ॥ लाव्य अटार प्रमाण ॥ भ० ॥ १० ॥ रघुनाथ नेजपाटना ॥
 ॥ दुः० ॥ ११ ॥ प दोष कांता जाण ॥ भ० ॥ १२ ॥ मूल नायर नेपा
 मर ॥ दुः० ॥ चांगे अटगट चिर ॥ भ० ॥ १३ ॥ रूपव रानुपम
 देहरे ॥ दुः० ॥ पद्मो दिव्यालीन चिर ॥ भ० ॥ १४ ॥ चरम

चैत्य जुहारी ए ॥ दुः० ॥ काउस्सर्गाया गुणवंत ॥ भ० ॥ चाणु
 पित्त तेहमां कहुं ॥ दुः० ॥ अगन्यासी अरिहंत ॥ भ० ॥ ८ ॥
 अचलगढे भभुजी घणा ॥ दुः० ॥ जात्रा करो हुंशीयार ॥ भ० ॥
 कोडि तपे फल जे लहे ॥ दुः० ॥ ते प्रभु भक्ति विचार ॥ भ०
 ॥ ९ ॥ सालंबन निरालंबने ॥ दुः० ॥ प्रभु ध्याने भवंपार
 ॥ भ० ॥ मंगल लीला पामीये ॥ दुः० ॥ विरविजय जयकार ॥ भ०
 ॥ १० ॥ इति ॥

॥ अथ अष्टापद स्तवनं ॥

॥ कुंवर गंभारो नजरे ॥ ए देशी ॥

चउ अठ दश दोय वंदीये जी, वर्तमान जगदीश रे ॥ अष्टापद
 गिरि उंपरे जी, नमतां वाये जगीश रे ॥ च० ॥ १ ॥ भरत भर-
 तपति जिन मुखे जी, उजरीयां व्रत वार रे ॥ दर्शन शुद्धिने कारणे
 जी, चौबीस प्रभुनो विहार रे ॥ च० ॥ २ ॥ उंचंपणे कोश तिग
 कसो जी, योजन एक विस्तार रे ॥ निज निज मान प्रमाण भरा-
 बीया जी, विव स्वपर उपगार रे ॥ च० ॥ ३ ॥ अजितादिक चउ-
 दाहिणे जी, पच्छीमे पडमाइ आठ रे ॥ अनंत आदे दश उचार रे जी,
 पूरये रूपभ वीर पाठरे ॥ च० ॥ ४ ॥ रूपभ अजित पूरवे रखा जी,
 ए पण आंगम पाठ रे ॥ आत्म शक्ते करे जातरा जी, ते भव मुक्ति
 वरे हर्णा आठ रे ॥ व० ॥ ५ ॥ देखो अचंभो श्री सिद्धाचल जी,
 हुआ असंख्य उद्धार रे ॥ आज दिने पण इण गिरे नी, शगमग

चैत्य उदार रे ॥ च० ॥ ६ ॥ रहंशो उत्सर्पिणी लगे जी, देव प-
हिमा गुण दाख रे ॥ सिंहनिपद्यादिक धिरपणे जी, वसुदेवहिंदनी
साख रे ॥ च० ॥ ७ ॥ केवली जिनमुख में मुण्यो जी, इण विपे
पाठ पढाय रे ॥ श्री शुभ वीर वचन रस जी, गायो रुपभ शिव दाप
रे ॥ च० ॥ ८ ॥ इति ॥

॥ अथश्री समेत शिखर स्तवन ॥

॥ भमरा भूधर शै नाच्यो ॥ ए देशी ॥

नाम सुणत शीतल श्रवणा, जस दर्शन शीतल नयनां ॥ स्त-
वन करत शीतल वयणां रे ॥ १ ॥ समेतशिखर भेटण अलजो,
सुज मन बहु भवि सांभलजो रे ॥ अनुभव मित्र सहित मलजो रे
॥ स० २ ॥ जंबूद्वीप दाहिण भरने, पूरव देशे अनुसरने, समेत
शिखर तीरथ बरने रे ॥ स० ॥ ३ ॥ जम दर्शन घन कर्म दंडे,
दिनकर ताप गगन वहे, शशी वर्शा पत्र विनाश लहे रे ॥ स० ॥ ४ ॥
अतितादिक दंड शिव यगीया, विमलादिक नव भव गरिया, पार्थनाए
एव वीर्य मलीया रे ॥ स० ॥ ५ ॥ मुक्ति वर्यां प्रभु इण टाने,
वीर्ये दुंके अभिरामे, वीर्य जिनेश्वरने नामे रे ॥ स० ॥ ६ ॥ ऊना
दिन पंगवने मांदि, श्री मुप्रतिष्ठ गिरि ज्यांदि, मुनेंद्रादिक वीर्य
रयांदि रे ॥ स० ॥ ७ ॥ इय दंड भेत्रे वीर्य लया, एक एक गि-
निर मिष्ट मया, नीन्डोगार्या पदमे कया रे ॥ स० ॥ ८ ॥ गन-
श्या जेहरी लहाण, भरतट पाव ने निग्राहिण, मदनन तीरथ तम

कहीये रे ॥ स० श ९ ॥ कल्याणक एक जिहां थाय, ते पण ती-
रथ कहेवाय, वीश जिनेश्वर शिव जाय रे ॥ स० ॥ १० ॥ तेणे ए
गिहिर अभिराम, मुनिवर कोडि शिव ठाम, शिव बहु खेलण
आगम रे ॥ स० ॥ ११ ॥ मुनिवर मूत्र अरथ घारी, विचरे गगन-
लब्धि प्यारी, देखी तीरथ पयचारी रे ॥ स० ॥ १२ ॥ सपेतशित्वर
सुप्रतिष्ठ तणी, ठवणा पूजन दुःख हरणी, घेर वेठां शिव नीसरणी
रे ॥ स० ॥ १३ ॥ दर्शने जस दर्शन वरीए, लही शुभ सुख दुः
खदां हरीए, वीरविजय शिवमंदिरीये रे ॥ स० ॥ १४ ॥

इति श्रीमत्संविता सुप्रभात तज्ज्ञ तंत्रज्ञ तपो गणेश्वर पंडित
श्री १०५ श्री क्षमाविजय गणि शिष्य यशोविजयगणि शिष्य पंडित
श्री शुभविजय गणि शिष्येण विरचिताब्द (१५६५) आपाठ शुद्ध
प्रतिपादि घखे त्रिक चातुर्मासिक देववन्दनविधिः परिपूर्णतां प्राप्तः ॥

कार्तिक चौमासी चोदशनो विषय संपूर्ण यतां एतलु विशेष जाणवुं
के अपाठ चौमासामां वरसादादि कारणे त्रसादिक जीवोनी घणी
उत्पत्ती यवाथी भाजीपालो तेमज मेवो तथा फलादिक वगेरे
जेमां भागवाथी एक वे दीवसमां लीलफुग सेवालादि यइ जाय तेवा
फलो आदि अभश्य यइ जवाथी ते वापरवानी वंधी होय छे ने का-
र्तिक शुद १४ पछी वापरवामां आवे छे. एतले भाजीपाली मेवो
विगेरे वापरवानी छुट समजवी. परंतु बरावर तपास करी जयणा
सहित वापरवा लक्ष राखवुं.

કાર્તિક સુદ ૧૫ નો મહિમા અને શ્રી સિદ્ધાચલ-
જીની તીર્થયાત્રાનું વર્ણનનું ॥

શત્રુંજય તિર્થનો મહિમા અને પ્રભાવ.

સદા માયઃ શાશ્વત્ તરણ તારણ પૂજ્ય પવિત્ર તિર્થ શત્રુંજયના સિદ્ધાચલ, વિમલાચલ આદિ ઉત્તમ ૨૧ નામ છે તથા સ્ફુટ ૧૦૮ નામ છે, કે લેપના ઉપર અનંતા જીવ મોક્ષ પામ્યા ને પામશે. તપા, તરે છે અને તરશે. તેના સર્વોત્કૃષ્ટ તિર્થનો વિદ્યમાન ફાલે મોટા વાર્ષિક ચાર મેળાઓથી મહિમા વિસ્તારને પામ્યો છે. ને દરેક મેળા વચ્ચે હજારો યાત્રાલુ તિર્થસ્પર્શ કરે છે ને લાભ મેળવે છે.

મેળો ૧ લો—કાર્તિકી પુનમનો તે દિવસે દ્રાવિડને ચારિત્રિય મુનિઓ દસ ક્રોડથી મુક્તિ પદને પામ્યા, જેની દહેરી તરંગાયામાં છે.

મેળો-૨ જો—ફાગણ શુદ્ધ ૮—પ્રથમ તિર્થંકર શિવભદ્રેય એક પૂર્વમાં પૂર્વ નવાળું વાર આ દિવસે અલ્પ્યા ને રાયણ વાડે થયાં. ફાગણ શુદ્ધ ૧૩—કૃષ્ણ વ. મુદેવના સાંચ ને પ્રમુખ પુત્રો માઠીમાઠ ક્રોડ માયે 'ભાદવા શિવરે' મુક્તિ વ્યાં. ને મહિમાનો મેળો પ્રા-
દપર સિદ્ધવટમાં મરાય છે.

મેળો ૩ જો—ચૈત્રી પુનમનો—ત્રયમ નિર્વરુદ્ધના પૌત્ર પુન્દરિક મળપર પાંચ ક્રોડ મુનિ માયે ધોક્ષ મયા, તથા કાઝથી પુન્દરિકા માય પાન સમિટનામાં છે. પુન્દરિકાને દહેરેને દિશમ માંગે આ-
માંમાં મરાય છે.

મેઝો ૪ થો-અપાડી ચૌદશનો—વર્ષાસ્તુમાં એક ટેકાળે રહે-
વાનું શાસ્ત્ર ફરમાન હોવાથી ચાર મહોના દર્શનનો લાભ ન પામી
શકાય તેથી વરસનો છેલ્લો મેઝો અને ચાતુર્માસ રહેવા આવનારા-
ઓનો સમુદ્ધ થવાથી મેઝો જયવંત થતો છે.

વઝી આ તિર્થ ઉપર—આસો શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ પાંચ પાંડવો
વીસ ક્રોડ મુનિ સાથે, નમિ અને વિનમિ વિદ્યાશ્રોત્રે વે ક્રોડ મુનિ
સાથે, નારદજી એકાણુ લાલ્લ રામ ભરત વ્રણ ક્રોડ સાથે, વિગેરે
અસંખ્યાતા પ્રસિદ્ધ માણસો મુક્તિ વર્યા છે. તેમજ ગદ્દ ચોવીસીના
અજિતસેન આદિ તિર્થેકર મોક્ષે ગયા છે. અને વર્તમાન ત્રેવીસ તિ-
ર્થેકરો (નેમનાથ સિવાય) એ યાત્રા કરી છે ને અજિતનાથ તથા
શાંતિનાથ ભગવાને ચોમાસું કર્યું છે. સર્વ મયુરાદિ પ્રાણીઓને તાર્યા
છે. તેમજ પ્રાણીઓની ભવ્યપણાની સ્વાત્રીનો તેમનું દર્શન મોટો ગુણ
ધરાયે છે. વિગેરે અનંતા ગુણથી પાલીતાણા શહેરની તલ્લેટીના ઉપર
મૃકુટપણે મહિમાવંત જયવંત થતો છે.

ભગવાને, ઇંદ્રમહારાજને શત્રુંજય મહાત્મ્યનું
કીધેલું ફલ.

હે ઇંદ્ર ! કત્ત શત્રુંજયનું નામ સાંભળવાથી લે પુણ્ય ધાય, તે-
નાથી ક્રોડગણું પુણ્ય તેમની સમીપ ગયાથી ધાય છે અને અનંતગણું
પુણ્ય નજરે નજર જોવાથી ધાય છે. હવે આ તિર્થને જોતાં યા ન
જોતાં પગ લે માણસો ત્યાં જના સંસ્કૃતી ભક્તિ યા સન્માનમાં તત્પર

રહે, તેઓ મોક્ષપર્યંત મહા મુશ્વને મેલ્લે છે.

આ તીર્થેના મહાન્મ્યાદિકના સંવચમાં જેટલી દર્શીકત લક્ષી-
 ૯ તેટલી લક્ષી શકાય તેમ છે. અનેક શાસ્ત્રોમાં તેનું વર્ણન આપે
 છે. શ્રી શંકરજીય મહાન્મ્યમાં ભરત ચક્રાના ઉદ્ધારની દર્શીકત વહુન
 વિસ્તારથી આપવામાં આવી છે; તેની અંદર ભરતચક્રીય કરેલી
 ગિરિરાજની, શ્રી કૃષ્ણભદ્રેવર્જીની અને નેમિનાથ ભગવંતની મુનિઓ
 સ્વામ વાંચવા લાયક છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓના નો તે કેંટે કરવા
 લાયક છે.

આ તીર્થે શુભ ભાવથી યાત્રા કરનાર પ્રાર્થના અનેક પ્રકાર-
 નો પૂર્વ કરેલાં પાપો નાશ પામી જાય છે. દાન, ઝાઝ, તપ તે
 ભાવ ૯ ચારે પ્રકારનાં ધર્મનું અહીં વહુ મહેલ્લાઈન આગવન થઈ શકે
 છે. તે આ પ્રમાણે-અન્યુચમ નીર્થ દોવાર્થી મુનિવર્ગનું આગમન ચ્વા-
 જ કરે છે, તેથી તેમને દાન આપવાની જોખવાટ મહેલે મળે આપે
 છે. જનમ શ્રાવકો પણ અનેક આગતા દોવાર્થી વંતે પ્રસાદનું મુપાપ્ર-
 દાન અહીં દઈ શકાય છે, ગ્રામચર્ય મહેલે વળે છે, યથાર્થિક તપ-
 સ્થા પણ થઈ શકે છે અને શુભ ભાવની ઘટ્ટિને માટે નો આ નીર્થ
 રસા આલંબન-સાદનમૂત છે. માટે ડ્યારે ડ્યારે સામાર્થિક વ્યર-
 માસાંથી અવશ્ય મહેલે ન્યારે ન્યારે અથરા નો અવશ્ય મેલ્લવાને
 પણ અવશ્ય આ નીર્થની યાચાનો પરમ લાભ મેલ્લવાનો.

હવે કાર્તિક પુનવને દિવસે પગા મળ્ય જોયોશી ગરુડ્ય
 નીર્થની શક્યતા થાય છે. યાત્રા તે સમયે જ કરવાની છે.

पोताना शहेर अगर गावमां कोइ मुकरर करेली जग्याओए
नीर्थाधिराजनो पट्वांधीने पण जात्रा करीने दिवसनो विधि
साचये छे ते विधि नीचे प्रमाणे उपवासादिक यथाशक्ति तप
करी मन, वचन, कायादिनी शुद्धिसहित ज्यां पटआदिक बांध्या
होय ते स्थले जइ पटादिक देखता प्रथम मस्तके नमस्कार करी
पछी त्रण प्रदक्षिणा दइ प्रभु सन्मुख उभा रही त्रण खमासणा
दइ चैत्यवंदन स्तवनादि करवा ते लखीए छीये.

॥ अथ श्री सिद्धाचलजीनुं चैत्यवंदन ॥

विमल केवल ज्ञान कमला, कलित त्रिभुवन हितकरं. सुरराज
संस्तुत चरण पंकज, नमो आदि जिनेश्वरं. ॥ १ ॥ विमल गिरि-
वर श्रृंग मंडण, प्रवर गुणगण भुवरं; सुर असुर किन्नरं कोटि
सेवित. नमो० ॥ २ ॥ करती नाटक किन्नरी गण, गायं जिन
गुण मनहरं. निर्जरावलि नमे अहोनिश. नमो० ॥ ३ ॥ पुंडरिक
गणपति सिद्धि साधि, कोटिपण मुनि मनहरं; श्री विमल गिरिवर
श्रृंग सिद्धा. नमो० ॥ ४ ॥ निज साध्य साधन सुर मुनिवर,
कोटिनंतए गिरिवरं; मुक्ति रमणी वर्या रंगे. नमो० ॥ ५ ॥ पाताल
नर सुरलोकाभांही, विमल गिरिवरतो परं; नहिं अधीक तीरथ तीर्थ
पति कहे. नमो० ॥ ६ ॥ एम विमल गिरिवर शिखर मंडण, दुःख
विहंण ध्याइये; निज शुद्ध सत्ता साधनार्थ, परम ज्योतिनीपाइयें.

जिनमोह कोह बिजोह निद्रा, पगमय स्थितजयकरं; गिरिराज सेवा
करण तत्पर, पद्म विजय मुद्गिनकरं. ॥ ७ ॥

॥ अथ श्री शत्रुंजय चैत्यवन्दन ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, दंडेदुर्गनिवारं; भाव धराने जे चंदे,
जने भवपार उतारं; अनंत सिद्धनां एह डाम, सकल निर्यनां राग;
पूर्व नवाणुं क्षुब्धभदेव, उवां टविया प्रभु प्राय. ॥ २ ॥ मूरज कुंड
मुहामणो, कविदजक्ष अभिगम; नाभिगया कुल मंडणो, जिनवा
करं प्रणाम ॥ ३ ॥

॥ श्री आदिजिन चैत्यवन्दन ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, मिद्राचल गावो ॥ आदिम जिन-
पंथनो, निहां महिमा जावो ॥ १ ॥ इहां अनंत गुणवंत साधु,
साम्या जिव धाम ॥ एहगिरि सेवार्थी अधिक, होय लील गिलाम
॥ २ ॥ दृष्टन मवि हूँ हरे ए, बहुत भय मंचित जेह ॥ मरड
होय निर मेहो, दान नने धर्म नेह ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं चैत्यवन्दन ॥

मरड गुरंज सिद्धक्षेत्र, सिद्धाचल गुनिते; गुनन नमति
जगु मेषा, नि हरे जे भूषा ॥ १ ॥ मरड नीरध अरना
राम, बहु गुन नेहो; दुर्दमिद मनस देव, साम्या अरना ॥ २ ॥

चैत्री पुनमने दिनेए, कर्म मर्म करी दूर, ते तीरथ आराहीए, दान
सुयश भरपुर ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

ए तीरथ उपर अनंत, तीर्थकर आख्या; बली अनंता आयशे,
समता रस भाव्या ॥१॥ आ चौबीसी मांही एक, नैमीश्वर पारखे ॥
जिन त्रेवीश समोसर्या, एम आगम भाखे ॥ २ ॥ गणधर मुनिवर
केवली, समोसर्या गुणवंत ॥ मेमे ते गिरि प्रणमतां, हरखें दान
इसंत ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

ए तीरथना उपरें, थया उद्धार असंख्य, तिम प्रतिमा जीन-
रायनी, धइ तास न संख्य ॥ १ ॥ अजित शांति जिनराज इत्थ,
रहा चौमामी ॥ ए तीरथ मुनि अनंत, हुवा शिवपुर वासी ॥२॥
चैत्री पुनमने दिने ए, महिमा जास महान ॥ ए तीरथ सेवन थकी,
दान वये बहुमान ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचल चैत्यवंदन ॥

अष्टापद आदि अनेक, जग तीरथ मोटां ॥ तेहथी अधिकुं
सिद्धक्षेत्र, एह वचन न खोटां ॥ १ ॥ जे माटे ए तीर्थसार, सास्य
प्रति रुप ॥ जेह अनादि अनंत शुद्ध, इम कहे जिन भूप ॥ २ ॥

कलिकाले पण जेहनो ए, महिमा प्रबल पडुर ॥ श्री विजयरान
सूरिंदयी, दान वधे बहुनूर ॥ ३ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

सिद्धाचल गिरि भेट्यारे, धन्य भाग्य हमारां, विमलाचल
गिरि भेट्यारे, धन्य भाग्य हमारां, ए गिरिवरनो महिमा महोशो,
कहेतां नावे पार ॥ रायण रुख समोसयां स्वामी, पूर्व नवाणुं वारें
॥ ध० ॥ १ ॥ मूल नायक श्रीआदि जिनेसर, चउमुख प्रणिमा
चार ॥ अष्ट द्रव्यशुं पूजो भावें, समकित मूल आधारें ॥ ध० ॥ २ ॥
भाव भगतिशुं प्रभु गुण गावें, अपणा जनम सुधारें ॥ यात्रा करी
भविजन शुभ भावें, निरपतिर्येच गतिवारें ॥ ध० ॥ ३ ॥ दूर
देशान्तरयां हुं आव्यां, श्रवणें सुणी गुण तोरां ॥ पतिन उद्धारण विरुद
तुमारें, ए तीरथ जग सारारें ॥ ध० ॥ ४ ॥ संवत अदार व्यासा
ए मास आपादे, वदि आटम भोमवारा ॥ प्रभुनीके चरण प्रतापमें
संगमें, तेमा स्तन प्रभु प्यारा रे ॥ ध० ॥ ५ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

महात् मन मोहुरे श्री सिद्धाचलारे, देखाने हरगिन भाव ॥
रिपिशुं जजिरे यात्रा एतनीरे, मर भयनां दुःख नाय ॥ ध० ॥ १ ॥
पांचने भांगरे शासन कारनेरे, ए गर्नुतीर न जोय ॥ मोशे महिमा
रे महिमा एतनीरे, मा भयने इहां जोय ॥ ध० ॥ २ ॥ एते

गीरी आव्या रे, जिनवर गणधरारे, सीधा साधु अनंत ॥ कठिन
 करम पण इण गिरि फरसतां रे, होये कर्मनी शांत ॥ मा० ॥ ३ ॥
 जैन धरम ते साचो जाणीयेरे, मानव तीर्थ ए थंभ ॥ सुरनर किन्नर
 नृप त्रिधाधरारे, करता नाटारंभ ॥ मा० ॥ ४ ॥ धन धन दहाडो
 रे, धन धन ए घडीरे, धरीये हृदय मजार ॥ ज्ञान विमल प्रभु एहना
 गुण घणारे, कहंतां नावेरे पार ॥ मा० ॥ ५ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

आंखडीयेरे में आज शेवुंजो दीठोरे, सवा लाल टफानो दहा-
 डोरे, लागे घुने मीठोरे ॥ ए आंकणी ॥ सफल ययोरे महारा मन
 नो उगाहो, वाहाला मारा भवनो सांसो भाग्योरे ॥ नरक तीर्थच
 गति दूर निवारी, चरणे प्रभुजीने लाग्योरे ॥ शेवुंजो दीठोरे ॥ १ ॥
 मानव भवनो लाहो लीजें ॥ वा० ॥ देहडी पावन कीजेरे ॥ सोना
 रुपाना फुलढे बघावी, प्रेमं प्रदक्षिणा दीजेरे ॥ शेवुं० ॥ २ ॥ दुधडे
 पखालीने केशरे घोली ॥ वा० ॥ श्री आदीसर पुज्यारे ॥ श्री
 सिद्धाचल नयणे जोतां, पाप मेवासी धज्यारे ॥ शेवुं० ॥ ३ ॥
 श्रीमुख सौधर्मा सुरपति आगें ॥ वा० ॥ वीर जीणंद इम बोलेरे ॥
 त्रय्य भुवनमां तीरथ मदोडुं, नहिं कोइ शेवुंजा तोलेरे ॥ शेवुं० ॥ ४ ॥
 इंद्र सरीखा ए तीरथनी ॥ वा० ॥ चाकरी चित्तमां चाहेरे ॥ का-
 यार्नां तो कासल काढी, सुरज कुंडमां नाहेरे ॥ शेवुं ॥ ५ ॥ कांक
 रे कांकरे श्री सिद्ध क्षेत्र ॥ वा० ॥ साधु अनंता सीधारे ॥ ते माटे

ए तीरथ महोदुं, उद्धार अनंता कीधारे ॥ शेरुं० ॥६॥ नाभिरायं
मुत नयणे जोतां ॥ वा० ॥ मेह अमीरस वृठारे॥ उदय रतन कां
आज म्हारे पोते, श्री आदिश्वर तृठारे शेरुं० ॥ सवा०७ ॥

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

चालो सखी सिद्धाचल जइए, चालो सखी विमलाचल जइये,
के गिरिवर देखी मुख लइए, के पालिनाणे जट रहिये॥चालो०॥१॥
के ए गिरियात्रा ये जे आवे, के भव ब्रजे मिद्धि जाये,
के अजरामर पदवी पाये ॥ चालो० ॥ २ ॥
के यात्रा नवाणुं करीए, के नवकार लाख खग गणिये
के भवसागर सेहजे नरिये ॥ चालो० ॥ ३ ॥
के छट अठम काया फसिये, के मोहगता मामे धमिये
के धेगे शिरपुरमां बसिये ॥ चालो० ॥ ४ ॥
के सर्व तीरथनो ए राजा, के मूगज कुंडमां जलनाजा
के रोगीया नर होय ने माना ॥ चालो० ॥ ५ ॥
के केसर चंदन घसी घाली, के कस्तुरी बगम बली,
के पूजां सर्व धर्या होली ॥ चालो० ॥ ६ ॥
के पूजने भावना भावो, के सबै ज्ञान युगल पावो,
के हो होये शिरपुरमां जावो ॥ चालो० ॥ ७ ॥
के महा भरीजग रम्ये, के महा बटि चंदमने दिखने,
के भोगा धी भोगीया इच्छे ॥ चालो० ॥ ८ ॥

के एह उत्तम पदनी सेवा, के देजो मुने देवाधिदेवा
के शिवरूपी लखमीने सुख मेवा ॥ चालो० ॥ ९ ॥

श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

विमलाचल विमला प्राणी, शीतल तर छाया ठराणी; रस
बैधक कंचन खाणी, कहे इंद्र सुणो इंद्राणी ॥ सनेही संत ए गिरि
सेवो, चौद क्षेत्रमां तीरथ न एहवो ॥ सनेही संत ए गिरि सेवो ॥
॥ १ ॥ ए आंकणी॥छरीपालीने उल्लसीयें, छठ अठम काया कर्सीयें,
मोहमल्लने सामा घसीये, विमलाचल वेहेलां बसियें ॥ सनेही ॥ २॥
अन्य थानक कर्म जे करीयें, ते हेमगिरि हेठा हरीयें, बे पोले प्रद-
क्षिणा फरीयें, भव जलधि हेला तरीयें ॥ सनेही० ॥ ३ ॥ शिव-
मंदिर साधना काजे, सोपाननी पंक्ति बिराजे, चढतां दढ समफिन
छाजे, दुर्भय अभय ते लाजे ॥ सनेही० ॥ ४ ॥ पांडव पमुहा केइ
संता, आदीसर ध्यान धरंता, परमात्म भावें भजंता, सिद्धाचल
सीधा अनंता ॥ सनेही० ॥ ५ ॥ पटमासी ध्यान धरावे, शुकराजा
राज्य ते पावे, देहांतर शत्रु हरावे, शत्रुंजय नाम धरावे ॥ सनेही०
॥ ६ ॥ प्रणिधान धरो ए गिरि साचो, नीर्यकर नाम निकाचो,
मोहरायने लागे तपाचो, शुभ वीर विमलगिरि साचो॥सनेही०॥७॥

श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

वीरजी आपारे विमलाचलके मेदान, सुरपति भायारे, सम-

वसरण मंडाण ॥ ए आंकणी ॥ देशना देवे वीरजी स्वाम, श्रुंज
 महिमा धरणये ताम ॥ भाखे आठ उपर सो नाम, तेहमां भाख्युरे,
 पुंढरगिरि अभिधान ॥ सोहम इंदोरे, तव पूछे बहु मान ॥ रिम
 यधुं स्वामीरे, भांखो तास निदान ॥ वीर० ॥ १ ॥ प्रभुजी भाते
 सांभल इंद्र, प्रथम जे हुआ, रिपभजीणंद, तेहना पुत्र ते भरत नरिंद,
 भरतना हुआरे रुपभसेन पुंढरिक ॥ रुपभजी पांसेरे, देशना सुर्गा
 ते उत्तंग ॥ दीक्षा लीधीरे, त्रिपदी ज्ञान अधिक ॥ वीर० ॥ २ ॥
 गणधर पदवी पाय्या जाम, द्वादश अंगी गुंथी अभिराम ॥ विरपा
 महियलमां गुणधाम, अनुक्रमे आख्यारे श्री सिद्धाचल सार ॥ श्रु-
 निवर कोटिरे, पांच तणे परिवार ॥ अनंजन कीधुरे, निज आन-
 मने उरगार ॥ वीर० ॥ ३ ॥ तेणे ए प्रगट पुंढर गिरि नाव,
 सांभल सोहम देवलोका स्वाम, एहनो महिमा अनिदि उदाम, जे
 दिन कीजेरे, तव जय पुजाने दाम ॥ व्रत केली पोसोरे, जेठ करे
 निदान ॥ फल तम पानेरे, पंच कोटी गुणमान ॥ वीर० ॥ ४ ॥
 नैर्गी पुनम द्विगने जेठ, पाय्या केवल ज्ञान अजेठ ॥ गिरगुप्त व-
 रगिषा भमल अदेठ ॥ पूर्णा नेरीरे, अगुरु लघु अरगा ॥ प्रभु
 प्रतिनागीरे, निज गुण भोगी अवाठ ॥ निज गुण कर्मारे, पाप-
 दमल नहीं चाह ॥ वीर० ॥ ५ ॥ भक्ते भव्य जीव जे होय, पंच
 भवे, मुक्ति लगे सोय ॥ एहमां पारक छे, नहीं कोय, व्यवहार रे
 गीरे, पावन कर्मनी न पाव ॥ उच्छिष्टे योगीरे, भक्त मुहूर्त रिग-
 त ॥ गिरगुप्त मालेरे, पावनने अरदान ॥ वीर० ॥ ६ ॥ नैर्गी
 पुनमरिंद देव, पुजा कर नारा रिगेर ॥ नैरनां उक्तिन नो

कांड रेप, इणी. परे भाखेरे, जीनवर उत्तम वाण ॥ सांभली बुझयारे,
केइक भविक सुजाण ॥ इणिपरें गायारे, पद्मविजय सुप्रमाण ॥
॥ वीर० ॥ ७ ॥

॥ श्री सिद्धाचळजीनुं स्तवन ॥

सिद्धाचळ शिखरे दीवोरे, आदीश्वर अलवेलो छे. जाणे दर्शन
अमृत पीवोरे आदीश्वर अलवेलो छे. शिव सोम जशानी ल्हारोरे.
आ. सि० ॥ १ ॥ करे शिव सुंदरीनुं आणुरे. आ. नारदजी लाख
एकाणुरे. आ. वसुदेवनी नारी प्रसिद्धिरे. आ. पांत्रीस हजारें ते
सिद्धिरे, आ. सि० ॥ २ ॥ लाख वावन एक कोडीरे, आ. पंचा-
वन सहस्रने जोडीरे. आ. सातसें सीत्योतेर साधुरे. आ. प्रभु
शांति चोमासु कीधुरे. आ. सि० ॥ ३ ॥ तव ए धरिया शिवनारीरे.
आ. चौद सहस्र मुनिद्रमि तारीरे; आ. प्रद्युम्न प्रीया अचंभीरे,
आ. चौआलीससें वैदरभीरे. आ. सि० ॥ ४ ॥ थावद्या पुत्र हजा-
रें. आ. शुक्र परिव्राजक धाररे. आ. शेलग पणसत्य विख्यातेरे.
आ. शुभद्र मुनि सत सातें. आ. सि० ॥ ५ ॥ भव तरीया तिणे
भव तारणरे. आ. गजचंद्र महोदय कारणरे. आ. सुरकांत अचळ
अभिनंदोरे. आ. सुप्रति श्रेष्ठ षण कंदोरे. आ. सि० ॥ ६ ॥ इहां
मोक्ष गया केड कोटीरे. आ. अमने पण आद्या मोटीरे. आ. श्रद्धा
शंवेगे भरीयोरे. आ. में मोटो दरियो तरीयोरे. आ० सि० ॥ ७ ॥
भद्रा चीण फोण इहां आवेरे. आ. लघु जन्मां किम ते नायेरे.

आ. निणो दाय हवे प्रभु झालोरे. आ. शुभवीस्ने हंडे दाओरे
आ. सि० ॥ ८ ॥

॥ अथ शत्रुंजय तीर्थनी थोयो ॥

(१)

पुंदरिक मंडन पाय प्रणमीजे, आदीश्वर जिनचंदाजी. नेनि
विना त्रेवीन नीर्थकर, गिरि चदिआ आनंदाजी; आगम मांदि पुं-
रिक महिमा, भाखुं ज्ञान जिनंदाजी, चंथी पुनम दिन देवी चं-
सरी सौभाग्य घो मुखकंदाजी.

(२)

विमलाचल मंडन, जिनर आदि जिणंद, निर्मम निर्मो-
केयल ज्ञान दिणंद; जे पूर नराणुं, आख्या धरी जाणंद, गुं
जय जिनरं, गमागमां मुखकंद.

(३)

श्री विमलाचल मंडन, कृपम जिणंद दयाळ; सरदेरा नंद-
नंदन शरं प्रण पाळ, ए नीग्य नाजी, पूर नराणुं पार, शरं
आर आख्या, नाजी लाम प्रसार.

॥ अथ श्री मिलगिरि म्नुनिना दृष्टा (१०८) ॥

श्री आदीश्वर प्रण प्रण, प्रणारा नर्नाल,
प्रणारा नर्नाल, प्रणारा नर्नाल.

जय जय जगतपति ज्ञान भान, भासित लोकालोक,	
शुद्ध स्वल्प समाधिमय, नमित सुरासुर थोक	२
श्री सिद्धाचल मंडणो नाभि नरेसर नंद.	
मिथ्यामति मत भंजणो, भवि कुमुदाकरचंद.	३
पुरव नवाणुं जस सिरे, समवसर्या जगनाथ;	
ते सिद्धाचल प्रणमीए, भरुते जोडी हाथ.	४
अनंत जीवइण गिरिवरं, पाम्या भवनो पार;	
ते सिद्धाचल प्रणमीये, लहिए मंगल माल	५
जस शिर मुकुट मनोहर, मरुदेवीनो नंद;	
ते सिद्धाचल प्रणमीए, रुद्धि सदा सुख छंद.	६
महीमा जेहनो दाखवा, सुरगुरु पण मति मंद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, प्रगटे सहजानंद.	७
सत्ता धर्म समारवा, कारण जेह पहर;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नासे अघ सवि दूर.	८
कर्म फाट सवि टाळवा, जेहनुं ध्यान हुताश;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पामीजे सुखवास.	९
परमानंद दशा लहे, जस ध्याने मुनिराय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पातक दूर पलाय.	१०
श्रद्धा भापण रमणता, रत्नत्रयीनुं हेतु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, भव मकराकर सेतु.	११
महापापी पण निस्तर्था. जेहनुं ध्यान सुहाय.	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए. सुरनर जस गुण गाय.	१२

पुंढरिक गणधर प्रमुख, सिद्धा साधु अनेक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, आणा हृदय विवेक.	१३
चंद्र जेवर स्वमा पति, जेहने संग सिद्ध,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, जे पामी निज कृष्य.	१४
जलचर त्वेचर निरुग्य सेवे, पाण्या आनम भाव;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, भवजल तारण नाव.	१५
संघयात्रा जेणे कर्मा; कीचा जेणे उदार;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, छेटीजे गति चार.	१६
पुष्टि शुद्ध संवेग रम, जेहने ध्याने थाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, मिथ्या मनी मर्व जाय.	१७
गुम्तक गुम्फणि गुम्फाचि, गुम्फट मम जम ध्याय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, मगटे मुट्ट स्वभाव.	१८
गुम्यांते गुर मुंदरी, मली मली थोडे थोर;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, गारे तेना श्रोक.	१९
योगेश्वर जम दर्शने, यान मर्मा र्यान;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, ह्वा अनुभर रम यान.	२०
मानु मजने मूर्ख मर्मा, दिवे दर्शना निव्य,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, महिमा देखन विग.	२१
गुर भगुर जम विद्वान, गेहे जेहने पाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीष्ट, पामे धीर रिताम.	२२
मंगलकर्मी जेहनी, महिमा हरि ये;	

ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, कुमति कदाग्रह भेट.	२३
कुमति केशिक जेहने, देखी झांखा थाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सवि तस महिमा गाय.	२४
सूरज कुंडना नीरथी, आधि व्याधि पलाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जस महिमा न कहाय.	२५
सुंदर दुंक सोहामणो, मेरुसम मासाद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दुर टले बिखवाद.	२६
द्रव्य भाव बैरी तणी, जिहां आवे होय शांति;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जाये भवनी भ्रांति.	२७
जग हितकारी जिनवरा, आन्या एणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जस महिमा उदाम.	२८
नदी शत्रुंजी स्नानथी, मिथ्या मळ धोवाय;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सविजनने सुखदाय.	२९
आठ कर्म जे सिद्धगिरे, न टीये तिव्र विपाक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जिहां नवी आवे काक.	३०
सिद्ध शिला तपनीयमय, रत्न स्फाटिक खाण,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पाभ्या केवल नाण.	३१
सोवन रुपा रत्ननी, ओपधि जात अनेक;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, न रहे पातक एक.	३२
संयम धारी संयमे, पावन होय जिण क्षेत्र;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, देवा निर्मळ नेत्र.	३३
आयक जिहां शुभ द्रव्यथी, ओच्छव पुजा रनाग्र;	

सुरवरमां मधवा यथा, ग्रह गणमां जिमचंद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये; तिम सवि तीरथ इंद.	४५
दीठे दुर्गति वारणो, समयो सारे काज;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, सवि तीर्थ सिरताज.	४६
पुंडरिक पंच कोडीसुं, पाम्या केवल नाण;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, कर्म तणी होइ हाण	४७
मुनिवर कोडि दस साहत, द्रविड अने वारिखेण;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, चडिया शिव निश्रेण.	४८
नमि विनमि विद्याधरा, दोय कोडि मुनि साथ;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पाम्या शिवपुर आथ.	४९
रुपम बंसी नरपति घणा, इणे गिरि पोता मोक्ष;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, टाल्या घातिक दोष.	५०
राम भरत विहु बांधवा, त्रण कोडि मुनी युत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, इणे गिरि शिव संपत्त.	५१
नारद मुनिवर निर्मळो, साधु एकाणुं लाख;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, प्रवचन प्रगट ए भाख,	५२
सांव प्रशुम्न ऋषि कक्षा, साढी आठे कोडि;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पूर्व कर्म विडोडी.	५३
धावच्या सुत सहससुं, अणसण रंगे कीध,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, वेगे शीवपद लीध.	५४
शुक परमाचारज बळी, एक सहस अणगार;	

सुमति सुधारस वरसते, कर्म दावानल संत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, उपसम तस उल्लसंत.	६६
श्रुत धर नितु नितु उपदीशे, तत्त्वा तत्त्व विचार,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ग्रहे गुणयुत श्रोतार.	६७
मिय मेलक गुण गण तणुं, कीर्ति कमला सिंधु.	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, कलिकाले जगबंधु.	६८
श्री शांति तारण तरण, जेहनी भक्ति विशाल,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दिन दिन मंगल माल	६९
अथेत ध्वजा जस लहकती, भाखे भविने एम,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, भ्रमण करो छो केम.	७०
साधक सिद्ध दिशा भणी, आराधे एक चित,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, साधन परम पवित्त.	७१
संघपति थइ एहनी जे करे भावे यात्र;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, तस होय निर्मल गात्र.	७२
शुद्धात्म गुण रमणता, प्रगटे जेहने संग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, जेहनो जस अभंग.	७३
रायण वृक्ष सोहामणो, जिहां जीनेश्वर पाय,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सेवे सुरनर राय.	७४
पगलां पूजी रूपभनां, उपशम जेहने चंग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, समता पावन अंग.	७५
विद्याधरज मले बहु, विचरे गिरिधर श्रृंग;	

ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, चढते नवरस रंग.	७६
मालती मोगर केतकी, परिमल मोहे भृंग;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पूजो भवि एकंग.	७७
अजित जीनेश्वर जिहां रखा, चोमासुं गुण गेह;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, आर्णां अविहड नेह.	७८
ज्ञानि जिनैस मोजमा, सोल कसाय करी अंत,	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, चतुर मास रहंत.	७९
नेमि बिना जिनवर सवें, आच्या जेणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शुद्ध करे परिणाम.	८०
नमि नेम जीन अंतरे, अर्जान ज्ञानि स्वर कीध;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नंदिणेण प्रसिद्ध.	८१
गणेश मुनि उग्रप्राय निम, लाभ लया केह लाग्य;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ज्ञान प्रमत्त रस चाग्य.	८२
नित्य पिटा द्याग्ये, रगतणे प्रदुर्गनाद;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, ददर्श मादल्लाद.	८३
जिने जिने अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८४
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८५
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८६
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८७
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८८
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	८९
अरु अरु अरु अरु अरु, अरु अरु अरु अरु;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, अरु अरु अरु अरु.	९०

द्रव्य भाव वैरी तणो, जेहथी थाये अंत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शत्रुंजय समरंत.	८७
पुंडरिक गणधर हुआ, प्रथम सिद्ध इणे ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पुंडरिक गिरि नाम.	८८
कांकरे कांकरे इणे गिरि, सिद्ध हुआ सुपवित्त;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सिद्धक्षेत्र समचित्त.	८९
मल द्रव्य भाव विशेषथी, जेहथी जाए दुर;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, विमलाचल सुख पूर.	९०
सुरवरा बहु जे गिरी, निवसे निर्मळ ठाम;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, सुरगिरि नाम प्रमाण.	९१
परवत सहु मांहे बडो, महागिरि तेणे कहंत;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, दर्शन लहे पुण्यवंत.	९२
पुण्य अनर्गल जेहथी, थाये पाप विनाश;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नाम भलुं पुण्य रास.	९३
लक्ष्मी देवी जे भण्यो, कुंडे कमल निवास;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पद्म नाम सुवास.	९४
सवि गिरिमां सुरपति सपो, पातक पंक विलात;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पर्वत इंद्र विख्यात.	९५
त्रिभुवनमां तीरय सवे, तेमां महोटो एह;	
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, महा तीर्थ जस रेह.	९६
आदि अंत नहीं जेहनी, कोई काळे न विलाय.	

- ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, शाश्वत गिरि कहेवाय. ९७
- भद्र भला जे गिरिवरे, आव्या होय अपार;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, नाम सुभद्र संभार. ९८
- विषे वधे शुभ साधुने, पायी तीरथ भक्ति;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, नामे जे द्रढ शक्ति. ९९
- निव गति साधे जे गिरे, ते पाटे अभिधान;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मुक्ति निलय गुण खाण; १००
- चंद्र मूरज समकित धरी, सेव करे शुभ चित्त;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पुण्ड्रदंत विद्रित्त. १०१
- भीति न रहे भयजल थकी, जे गिरि लहं निवास;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, महा पद्म गुबिलाम. १०२
- भुमि धरि जे गिरिवर, उदधि न लांघे मीढ;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, गृध्रा पीठ अनीढ. १०३
- पंगट मरि मटसनगुं, पीठ पर अभिगम;
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, चंद्र पीठ तम नाम. १०४
- मृग तम शताग्रसे, म नयन मनाहा,
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, पद्म पीठ मृग विनाह. १०५
- कर्म मय हाथ निहा, मृग पीठ गुप्त हेत,
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मृग पीठ गुप्त हेत. १०६
- कार्तिक मरि मरि, मृग पीठ गुप्त हेत,
ते तीर्थेश्वर प्रणमीए, मृग पीठ गुप्त हेत. १०७

इत्यादिक एकविस भलां, निरुपम नाम उदार;
जे समयों पातक हरे, आत्म शक्ति अनुहार.

१०८

कळस.

इम तीर्थ नायक स्तवन लायक, संयुण्यो श्री सिद्धगिरि;
अठोत्तर सय गाह स्तवने, प्रेम भक्ते मन धरी.
श्री कल्याण सागर सुरि शिष्ये, शुभ जगीशे सुख करी;
पुण्य महोदय सकळ पंगळ, येलि सुजशे जय सिरि. ॥१०९॥

श्री सिद्धाचलना २१ नामना ३९ दुहा

- १ सिद्धाचल समरो सदा, सोरठ देश मझार;
मणुअ जनम पापी करी, वंदो वार हझार. १
- अग वसन मन भूमिका, पुजोपगरण सार;
न्याय द्रव्य विधि शुद्धता, शुद्धि सात प्रकार. २
- कार्तिक शुद्धि पुनम दिने, दश कोटी परिवार;
द्राविड चारिखलुजी, सिद्ध थया निरधार. ३
- तिणे कारण कार्तिके दिने, संघ सकल परिवार;
आदिजिन सनमुख रही, खमासमण बहुवार. ४
- एकवीस नामे वरणव्युं, तिहां पहेलुं अभिधान;
शंभुजय शुकरायथी, जनक वचन बहु मान. ५
- अहिआ "सिद्धाचल समरो सदा" ए दुहो मत्येक खमासमण
दीठ कहेवो;

- द्रव्य लिंगी कणक्षेत्रसम, मुनिवर छीप समान. १६
- श्रावक मेघ समा कहा, करता पुण्यनुं काम;
पुण्यनी रासि वधे घणी, तेणे पुण्यरासि नाम. १७ सि०
- ८ संयमधर मुनिवर घणा, तप तपता एक ध्यान;
कर्म वियोगे पापीआ, केवल लक्ष्मी निधान. १८
- लाख एकाणुं शिव बर्या, नारदशुं अणगार;
नाम नमो तेणे आठसुं, श्रीपदगिरि निरधार. १९ सि०
- ९ श्री सीमंधर स्वामीए, ए गिरि महिमा विलास;
इंद्रनी आगे वर्णव्यो, तेणे ए इंद्र प्रकाश. २० सि०
- १० दश कोटी अणुव्रत धरा, भक्ते जमाडे सार;
जैन तीर्थ यात्रा करी, लाभ तणो नहि पार. २१
- तेह थकी सिद्धाचले, एक मुनिने दान;
देतां लाभ घणो हुवे, महातीर्थ अभिधान. २२ सि०
- ११ प्राये ए गिरि शाश्वतो, रहेशे काल अनंत;
शत्रुंजय महातम सुणी, नमो शाश्वत गिरि संत. २३ सि०
- १२ गौ नारी बाळक मुनि, चडहत्या करनार,
यात्रा करतां कार्तिकी, न रहे पाप लगा. २४
- जे परदारा लंपटो, चोरीना करनार;
देव द्रव्य गुरु द्रव्यना, जे वळी चोरणहार. २५
- चत्री कार्तिक पूनमे, करे यात्रा इणे ठाम;
तप तपतां पातक गले, तिणे दृढ शक्ति नाम. २६ सि०

જે ઘંટે તે સંપજે, શીવ રમણી સંયોગ. ૩૬

વીમલાચલ પરમેષ્ઠીનું, ધ્યાન ધરે સ્વટ માસ;

તેજ અપુરવ વીસ્તરે, પુગે સઘઘી આશ. ૩૭

ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પળ પ્રાચીક વાચ;

ઉત્કૃષ્ટા પરીણામથી, અંતર મૂહુર્તે સાચ. ૩૮

સર્વ કામ દાયક નમો, નામ કરી ઓલવાણ;

શ્રી શુભવીર વીજય પ્રભુ, નમતાં ક્રોડ કલ્યાણ. ૩૯ સિ०

અથ શ્રી મૌન એકાદશીનું મહાત્મ્ય.

આ પર્વ માગશર સુદ ૧૧ ને દીવસે આવે છે. વાવીસમાં તીર્થંકર શ્રી નૈમનાથ ભગવાને શ્રી કૃષ્ણજીએ પુછ્યું કે વર્ષના ૩૬૦ દિવસમાં એવો કયો ઉત્તમ દિવસ છે કે જે દિવસમાં અલ્પ વ્રત તપ પ્રમુખ કરે થકે પણ વહુ ફલ આપનારો થાય તે વચ્ચે ભગવાને માગશર સુદ ૧૧ નો દિવસ અલ્પ વ્રતાદિક કરે થકે પણ વહુ પુન્ય થાય તેમ જણાવેલું છે. અને તે કૃષ્ણ વાસુદેવ આદિ ઘણા ભવ્ય જીવોએ તે પર્વને આરાધી આત્મકલ્યાણ કરેલું છે વળી સુવ્રત શેઠ પણ તે પર્વને આરાધી મોક્ષે પહોંચેલા છે તે દીવસે વર્તમાન ચોવીસીમાંથી આ ભરતક્ષેત્રમાં અદ્વારમા અરનાયજીએ દીક્ષા લીધી છે એકવીસમા તીર્થંકર શ્રી નૈમનાથજીને કેવલજ્ઞાન ઉપન્યું છે. તથા ઓગણીશમા શ્રી મહિનાયજીનો એ દિવસે જન્મ થયો છે, વલી

દીક્ષા પળ એજ દીક્ષસે લીધી છે, તથા કેવલજ્ઞાન પળ એજ દીક્ષને
 ઉપન્યું છે એમ પાંચ કલ્યાણક થયા છે એવીજ રીતે પાંચ ભરત અને
 પાંચ પેરાવનના મન્ત્રી વર્તમાનના ૫૦ કલ્યાણ મમજવાં તેજીત
 રીતે અર્નાત અને અનાગતના પચામ પચાસ ગણતાં તેજનીયીએ ૧૫૦
 કલ્યાણક થયા છે જેથી તે પર્વ મહત્ત્વ પુન્યવાનું થાય છે. તે દીક્ષસે
 મર્વાર્જીયોષ ઉપવામ કરી પૌષ્ઠ વ્રત અંગીકાર કર્યું અને સાવળ
 ચેપાગનો ન્યામ કરી મૌન ધામ્ણ કર્યું. ૧૫૦ કલ્યાણકનું ગણનું
 ગણ્યું. દેવ વાંદવા વિગેરે શુભ ઇયાનમાં અને જ્ઞાનાદિક અભ્યાસમાં
 દીક્ષમ વ્યર્તાત કરવો તેની કથા વિગેરેનું માહાત્મ્ય ગણ્યું છે તે
 અન્ય ગ્રંથોથી જાણી લેવું.

श्री मौन एकादशीनुं गणणुं.

१ जंबुद्वीप भरते अतीत चोवीशी

- ४ श्री महायशः सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री सर्वानुभूति अर्हते नमः
- ६ श्री सर्वानुभूतिनाथाय नमः
- ६ श्री सर्वानुभूति सर्वज्ञाय नमः
- ७ श्री श्रीधरनाथाय नमः ॥

२ जंबुद्वीपे भरते वर्त्तमान चोवीशी

- २१ श्री नमिनाथ सर्वज्ञाय नमः
- १९ श्री मल्लिनाथ अर्हते नमः॥
- १९ श्री मल्लिनाथ नाथाय नमः
- १९ श्री मल्लिनाथ सर्वज्ञाय नमः
- १८ श्री अरनाथ नाथाय नमः

३ जंबुद्वीपे भरते अनागत चोवीशी

- ४ श्री स्वयंप्रभ सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री देवश्रुत अर्हते नमः
- ६ श्री देवश्रुत नाथाय नमः
- ६ श्री देवश्रुत सर्वज्ञाय नमः
- ७ श्री ऊदयनाथ नाथाय नमः

४ धातकीखंडे पूर्वभरते अतीत

- ४ श्री अकलंक सर्वज्ञाय नमः
- ६ श्री शुभंकरनाथ अर्हते नमः

६ श्री शुभंकरनाथ नाथाय नमः

६ श्री शुभंकरनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री सप्तनाथ नाथाय नमः

५ धातकीखंडे पूर्वभरते वर्त्तमान

२१ श्री ब्रह्मेन्द्रनाथ सर्वज्ञाय नमः

१९ श्री गुणनाथ अर्हते नमः

१९ श्री गुणनाथ नाथाय नमः

१९ श्री गुणनाथ सर्वज्ञाय नमः

१८ श्री गांगिकनाथ नाथाय नमः

६ धातकीखंडे पूर्वभरते अनागत

४ श्री सांप्रत सर्वज्ञाय नमः

६ श्री मुनिनाथ अर्हते नमः

६ श्री मुनिनाथ नाथाय नमः

६ श्री मुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री विशिष्टनाथ नाथाय नमः

७ पुष्करवरद्वीपे पूर्वभरते अतीत

४ श्री सुमृदुनाथ सर्वज्ञाय नमः

६ श्री व्यक्तनाथ अर्हते नमः

६ श्री व्यक्तनाथ नाथाय नमः

६ श्री व्यक्तनाथ सर्वज्ञाय नमः

७ श्री कलाशत नाथाय नमः

४ श्री अघटितनाथ सर्वज्ञाय नमः	६ श्री व्रतधरनाथ नाथाय नमः॥
६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ अर्हते नमः ॥	६ श्री व्रतधरनाथ सर्वज्ञाय नमः
६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ नाथाय नमः ॥	७ श्री निर्वाणनाथ नाथाय नमः ॥
६ श्री भ्रमणेंद्रनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥	१०. घातकीखंडे पूर्व अरवते अतीत
७ श्री ऋषभचंद्र नाथाय नमः ॥	४ श्री सौंदर्य सर्वज्ञाय नमः ॥
जंबुद्वीपे अरवते अतीत चोवीशी	६ श्री त्रिविक्रमनाथ अर्हते नमः
११ दयांत सर्वज्ञाय नमः ॥	६ श्री त्रिविक्रमनाथ नाथाय नमः ॥
श्री अभिनंदननाथ अर्हते नमः ॥	६ श्री त्रिविक्रमनाथ सर्वज्ञाय नमः
श्री अभिनंदननाथ नाथाय नमः	७ श्री नरसिंहनाथ नाथाय नमः
श्री अभिनंदननाथ सर्वज्ञाय नमः	२० घातकीखंडे पूर्व अरवते वर्त्तमान
श्री रत्नेशनाथ नाथाय नमः ॥	२१ श्री खेमंत सर्वज्ञाय नमः ॥
जंबुद्वीपे अरवते वर्त्तमान चो०	१९ श्री संतोषितनाथ अर्हते नमः
१ श्री श्यामकोष्ठ सर्वज्ञाय नमः	१९ श्री संतोषितनाथ नाथाय नमः
१ श्री मरुदेवनाथ अर्हते नमः ॥	१९ श्री संतोषितनाथ सर्वज्ञाय नमः
२ श्री मरुदेवनाथ नाथाय नमः	१८ श्री कामनाथ नाथाय नमः ॥
९ श्री मरुदेवनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥	२१ घातकीखंडे पूर्व अरवते अनागत
८ श्री अतिपार्श्वनाथाय नमः ॥	४ श्री मुनिनाथ सर्वज्ञाय नमः ॥
जंबुद्वीपे अरवते अनागत चो०	६ श्री चंद्रदाह अर्हते नमः ॥
श्री नंदिपेण सर्वज्ञाय नमः ॥	६ श्री चंद्रदाह नाथाय नमः ॥
श्री व्रतधरनाथ अर्हते नमः ॥	६ श्री चंद्रदाह सर्वज्ञाय नमः ॥

७ श्री दिलादित्य नाथाय नमः॥

२२ पुष्करादे पूर्व अरवते अनीत चो

४ श्री अष्टादिक सर्वज्ञाय नमः ॥

६ श्री वणिक्नाथ अर्हते नमः ॥

६ श्री वणिक्नाथ नाथाय नमः॥

६ श्री वणिक्नाथ सर्वज्ञाय नमः॥

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः ॥

२३ पुष्करादे पूर्व अरवते वर्णमानचो

२१ श्री तपोरंज सर्वज्ञाय नमः

१० श्री मायराक्ष अर्हते नमः

१० श्री मायराक्ष नाथाय नमः

१० श्री भायराक्ष सर्वज्ञाय नमः

१० श्री रंजननाथ नाथाय नमः

२४ पुष्करादे पूर्व अरवते अनीत चो

१ श्री त्रिगुणिक सर्वज्ञाय नमः

६ श्री त्रिगुणिक अर्हते नमः

६ श्री त्रिगुणिक नाथाय नमः

६ श्री त्रिगुणिक सर्वज्ञाय नमः

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः

२५ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते अनीत चो

४ श्री पुरुषा सर्वज्ञाय नमः

६ श्री अवबोध अर्हते नमः

६ श्री अवबोध नाथाय नमः

६ श्री अवबोध सर्वज्ञाय नमः

७ श्री चिक्रमंड नाथाय नमः

२६ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते

२१ श्री मुग्धानि सर्वज्ञाय नमः

१० श्री हृद्देव अर्हते नमः

१० श्री हृद्देव नाथाय नमः

१० श्री हृद्देव सर्वज्ञाय नमः

१० श्री नंदिरंज नाथाय नमः

२७ धातर्काखंडे पश्चिम अरवते

४ श्री महामंड सर्वज्ञाय नमः

४ श्री मुग्धानि अर्हते नमः

४ श्री मुग्धानि नाथाय नमः

४ श्री मुग्धानि सर्वज्ञाय नमः

७ श्री उदयज्ञान नाथाय नमः

२८ पुष्करादे पूर्व अरवते अनीत चो

२१ श्री अश्वत्थं सर्वज्ञाय नमः
 १९ श्री कुटिलक अर्हते नमः
 १९ श्री कुटिलक नाथाय नमः
 १९ श्री कुटिलक सर्वज्ञाय नमः
 १८ श्री वर्द्धमान नाथाय नमः

२९ पुष्करवरद्वीपेपश्चिमै०वर्त०चो

२१ श्री गेदिजेश सर्वज्ञाय नमः
 १९ श्री धर्मचंद्र अर्हते नमः
 १९ श्री धर्मचंद्र नाथाय नमः

१९ श्री धर्मचंद्र सर्वज्ञाय नमः
 १८ श्री विवेकनाथ नाथाय नमः
 ३० पुष्करवरद्वीपे पश्चिमै०अना

४ श्री कलापक सर्वज्ञाय नमः
 ६ श्री विशोमनाथ अर्हते नमः
 ६ श्री विशोमनाथ नाथाय नमः
 ६ श्री विशोमनाथ सर्वज्ञाय नमः
 ७ श्री अरण्यनाथ नाथाय नमः

॥ अथ पंडित श्री रुपविजयजी कृत मौन

एकादशीना देववंदन प्रारंभः ॥

॥ तत्र प्रथम चैत्यवंदन ॥

नगर गजपुर, पुरंदर, पुर, शोभया अति जित्वरं ॥ गज-
 बाजि रथ वर, कोटि कलिते, इंदिरा भृत, पंदिरे ॥ नरनाथ
 वयोश, सहस्र, सेवित, चरणपंकज, सुखकरं ॥ सुर असुर
 न्यंतर, नाथ पूजित, नमो श्री अर, जिनवरं ॥ १ ॥ अप्सरा
 सम, रुप अदभुत, कला यौवन, गुण भरी ॥ एक लाख बाण,
 सहस्र उपर, सोहिण, अंतेउरी ॥ चोराशी लख गज, बाजी स्पंदन,

कोटि छन्द, भद्रवर्ग ॥ सुर अ० ॥ ३ ॥ सग पणिदी, सगएगिदी,
 चउद स्तनशु, शोभितं ॥ नव निधाना-धिपनि नाकी, भक्तिभाव,
 भुवनेन ॥ कोटि छन्द, ग्राम नायक, सकल शत्रु, विजित्वरं ॥ सुर
 अ० ॥ ३ ॥ महम अष्टो-नर मुल्लेखन, लक्षितं, कनकल्लवि ।
 चिन्ह नेदा, वर्ण शोभित, स्वप्रभा, निर्जित गर्वि ॥ चक्रि सप्तम,
 सुन बागी, चतुर्दशमो जिनार । सुर अ० ॥ ४ ॥ लोकानिराम,
 चोडिग तिन, वन राग्य रमावर । समशिर एकादशी, सुर-
 गे । विन मन्त्र मन्त्रार । अरनथ प्रभु पद पद्म मंगन, सुर-
 ग्य सुरग्यरं । सुर अ० ॥ ५ ॥ रवि ने पारदन पदी नमोभुषण
 जयवीरग्य चटुं कर्त मणमणन रत्न । पारदन रत्न ने वरे ऐ.

॥ अथ चण्डवदन निरूपणे ॥

राग मदनम ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

जेहनी, त्रिभुवन मन मोहे ॥ भोग करमनो क्षय करी, जिन दीक्षा
लीधी ॥ मनपर्यव नाणों थया, करी योगनी सिद्धि ॥ १ ॥ माग-
शिर शुद्धि एकादशी, अर दीक्षा लीधी ॥ मल्लि जनम व्रत केवली,
नमी केवल रुद्धि ॥ दश क्षेत्रे व्रण कालनां, पंच पंच कल्याण ॥
रतिणे ए तिथि आराधतां, लहोए शिवपुर ठाण ॥ २ ॥ अंग इग्यांर
आराधवां, बलि वार उपांग ॥ मूलमूत्र चारे भलां. पट छेद सुचंग ॥
दश पयन्ना दीपता, नंदी अनुयोगद्वार ॥ आगम एह आराधतां,
लहो भव जल पार ॥ ३ ॥ जिनपद सेवा नित्य करे, समकित शुचि-
कारी ॥ जक्षेश जक्ष सोहामणो, देवी धारणी सारी ॥ प्रभु पद
पद्मनी सेवना, करे जे नरनारी ॥ चिदानंद निज रूपने, लहे ते
निरधारी ॥ ४ ॥ इति स्तुति ॥ पछी नमुत्थु० अरिहंत चेइयाणं
कही एक नवकारनो काउस्सग करी पछी थोय कहेवी, ते कहे छे.

॥ अथ थोयो लिख्यते ॥

॥ श्री अर जिन ध्यावो, पुण्यना थोक पावो ॥ सवि दुरित
गमावो, चित्त प्रभु ध्यान लावो ॥ मद मदन विरावो. भावना शुद्ध
भावो ॥ जिनवर गुण गावो, जिम लहो मोक्ष ठावो ॥ १ ॥ सवि
जिन सुखकारी, क्षय करी मोह भारी ॥ केवल शुचि धारी, मान
माया निवारी ॥ थया जग उपगारी, क्रोध योद्धा पहारी ॥ शुचि
गुण गणधारी, जे बर्या सिद्धि नारी ॥ २ ॥ नवतत्त्व बखाणी,
सप्तभंगी प्रमाणी ॥ सग नयथी मिलाणी, चार अनुयोग खाणी ॥

ચટ્ટિ કરે સુર ધના ॥ ૭ ॥ જગપતિ ધન્ય વેલા ઘઢી તેહ, ધન્ય તે
સુરનર સેવરા ॥ જગપતિ જેને કલ્યાણક દીઠ, ધન્ય જનમ તે થવ
તરયા ॥ ૮ ॥ જગપતિ પ્રમુપદ પદ્મની સેવ, ત્રિકરણ શુદ્ધે જે કરે ॥
જગપતિ કરીય કરમનો અંત, શુદ્ધરૂપ નિજ તે વરે ॥ ૯ ॥ इति
શ્રી અરજિન સ્તવનમ્ ॥ પછી જયવીરરાય અર્ધા કહીને ચૈત્યવંદન
કહેયું, તે લક્ષ્મીએ છીયે.

॥ અથ ચૈત્યવંદન. ॥

અવધિહાને આયોગિને, નિજ દીક્ષા કાલ ॥ દાન સંવચ્છરી
જિન દીયે, મનોવાંછિત તતકાલ ॥ ૧ ॥ ધન કળ કંચન કામિની,
રાજ રુદ્ધિ મંદાર ॥ છંદી સંયમ આદરે, સહસ્ર પુરુષ પરિવાર ॥
૨ ॥ મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશી એ, સંયમ લીયે મહારાજ ॥ તસ પદ
પદ્મ સેવન થકી, સીસે સઘલાં કાજ ॥ ૩ ॥ इति ચૈત્યવંદનમ્ ॥
પછી નમુત્પુર્ણ કહીને, જયવીરરાય સંપૂર્ણ કહેવા ॥ इति પ્રથમ
દેવવંદન જોડો કહ્યો ॥ ૧ ॥ એજ રીતે વીજા ચાર જોડાંનો
વિધિ જાણવો ॥ હવે વીજો જોડો કહેવો, ત્યાં પ્રથમ ત્રણ ચૈત્ય-
વંદન કહે છે.

॥ અથ પ્રથમ ચૈત્યવંદન લિખ્યતે. ॥

જય જય મહિ જિનંદ વંદ, ગુણ કંદ અમંદ ॥ નમે સુરાસુર
ચંદ, તિમ ભૂપતિ વંદ ॥ ૧ ॥ કુસુમગેહ શર્યા કુસુમ, કુસુમાભરણ

सोहाय ॥ जननी कुले जव जिन हुता, मल्लि नाम तिणे ठाय ॥
 २ ॥ कुंभ नरेश्वर कुलतिलो ए, मल्लिनाथ जिनराज ॥ तस पर
 पद्म नम्या यकी, सीमे सधलां काज ॥ ३ ॥ प्रथम चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन लिख्यते. ॥

नील वरण दुःख हरण, शरण शरणागत वन्सल ॥ निरुपम
 रूप निधान, मुनस गंगाजल निरमल ॥ १ ॥ गुण गुणगुर कोटि,
 दोटि नित्य सेवा सारे ॥ भक्ति जुक्ति निग्यमेव, करी निज जन्म
 गुधारे ॥ २ ॥ पालपणे जिनराजने ए, मवि पर्वा दृष्टराणे ॥
 जिन मुख पद्म निहार्याने, बहु आणंद पाये ॥ ३ ॥ इति द्वि-
 तीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ तृतीय चैत्यवन्दन लिख्यते. ॥

शुभोत्पन्न परमात्मन्, परम उपोनि परधान ॥ परमानंद हरण
 रूप, नगमा नही उग्रमान ॥ १ ॥ मरुवन रत्न समान धान, मुमु
 वाति विगारे ॥ सुख मोहा धोहार देगी, विमुंदरज माने ॥ २ ॥
 इंदिरा दत्त नदन गण्ड, जन भाग्येश्वरी ॥ इंधराय दत्त भाग
 धान, दीरिज मनोहारी ॥ ३ ॥ गुणगु नारद मयि मयि, निरु-
 मुन रूप मयि ॥ धरिज बरे मुनवर्णी, निरुता भर पारी ॥ ४ ॥
 मयि निरुद दत्त दत्तरी ए, निरु मोहा बरे बरे ॥ इरुदित्त दत्त
 दत्तरी, निरुद बरे बरे ॥ ५ ॥ इति तृतीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ हवे थोय जोडा वे कहे छे. ॥

॥ अथ थोयोनो प्रथम जोडो. ॥

सुण सुणरे साहेली, ऊठी सहुयी पहेली ॥ करी स्नान वहेली,
जिम वधे पुण्य वेली ॥ तजी मोहनी पल्ली, खंड करी कामवल्ली ॥
करी भक्ति सुभल्ली, पूजि जिनदेव मल्ली ॥ १ ॥ सबि जिव सुख-
कारी, मोह निद्रा निवारी ॥ भविजन निस्तारी, वाणी स्याद्वाद
धारी ॥ निर्मल गुण धारी, धौत मिथ्यात गारी ॥ नमिए नर
नारी, पाप संताप छारी ॥ २ ॥ मृगशिर अजुआली, सर्व तिथिमां
रसाली ॥ एकादशी पाली, पापनी श्रेणि गाली ॥ आगममां रसा-
ली, तिथि कही ते संभाली ॥ शिववधु लटकाली, परणशे देइ
ताली ॥ ३ ॥ वैरुट्या देवी, भक्ति हियडे धरेवी ॥ जिन भक्ति
करेवी, तेहनां दुःख हरेवी ॥ मन महिर करेवी, लच्छी लीला व-
रेवी ॥ कवि रुप कहेवी, देजो सुख नित्य मेवी ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ थोयोनो वीजो जोडो. ॥

मिथुलापुरी जाणी, स्वर्ग नगरी समाणी ॥ कुंभ नृप गुण-
खाणी. तेजथी ववपाणी ॥ प्रभावती राणी, देवनारी समाणी ॥
तस कुखव वखाणी, जन्म्या जिहां मल्लि नाणी ॥ १ ॥ दिशिकुमरी
आये, जन्म करणी ठावे ॥ जिननां गुण गावे, भावना चित्त भावे ॥
जन्मोत्सव दाये, इंद्र मुर शैल ठावे ॥ हरि जिन गृह आवे, लेइ
मेरु जावे ॥ २ ॥ अच्युत मुर राजा, स्नात्र करे भक्ति

रे; सुरवधु होढा होढि ॥ जगत तिलक भाले धरी रे, करती मोढा
मोढि स० ॥ ६ ॥ महा० ॥ तव सुरपति सुरगिरि शिरं रे, नमन
करे करजोढि ॥ तीर्थोदक कुंभा भरी रे, साठ लाख एक कोढि
॥ स० ॥ ७ ॥ महा० ॥ जिन जननी पासे ठवी रे, वरसी रय-
णी राशि ॥ सुरपति नंदीश्वर गया रे, धरतां मन उल्लास ॥ स० ॥
॥ ८ ॥ महा० ॥ सुरपति नरपति करथो रे, जन्म उच्छव अति
चंग ॥ मल्लि जिणंद पद पद्मशुं रे, रूप विजय धरे रंग ॥ स० ॥
॥ ९ ॥ महा० ॥ इति द्वितीय जोडो संपूर्ण ॥

॥ अथ तृतीय जोडो प्रारभ्यते ॥

॥ अथ प्रथम चैत्यवन्दन,

अद्भुत रूप सुगंधि सुवास, नहीं रोग विकार ॥ मेल नहीं जस
देह रेह, परस्वेद लगाव ॥ १ ॥ सागर वर गंभीर धीर, सुरगिरि
सम जेह ॥ औषधिपति सम सौम्य कांति, वर गुण गण गेह ॥ २ ॥
सहस्र अष्टोत्तर लक्षणे ए, लक्षित जिनवर देह ॥ तस पद
पद्म नम्या थकी, न रहे पापनी रेह ॥ ३ ॥ इति प्रथम
चैत्यवन्दन ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवन्दन ॥

मल्लिनाथ शिव साय, आठ वर अक्षयदायी ॥ छाजे त्रिभुवन
मांदि, अधिक प्रभुनी ठकुराइ ॥ १ ॥ अनुत्तर सुरधी अनंत गुण,

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

मल्लि जिन नामे, संपदा कोडि पामे ॥ दुरगति दुःख वामे,
स्वर्गनां सुख जामे ॥ संयम अभिरामे, जे ययाख्यात नामे ॥ करी
कर्म विरामे, जइ वसे, सिद्धि धामे ॥ १ ॥ पंच भरह मझार,
पंच अरवत्त सार ॥ त्रिहुं काल विचार, नेवु जिननां उदार ॥
कल्याण वार, जाप जपिये श्री कार ॥ जिम करी भव पार, जइ
बरो सिद्धि नार ॥ २ ॥ जिनवरनी वाणी, सूत्रमांहे गुयाणी ॥
पट द्रव्य वखाणी, चार अनुयोग खाणी ॥ सगभंगी प्रमाणी, सप्त
नययी ठराणी ॥ सांभले दिल आणी, ते बरे सिद्धिराणी ॥ ३ ॥
बैरुट्या देवी, मल्लि जिन पाय सेवी ॥ प्रभुगुण समरेवी, भक्ति
हियडे धरेवी ॥ संघ दुरित हरेवी, पाप संताव खेवी ॥ रुप विजय
कहेवी, लच्छी लीला बरेवी ॥ ४ ॥ इति.

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ सखी आवी देव दीवाली रे ॥ ए देशी ॥

पंचम सूरलोकना वासी रे, नव लोकांतिक सुविलासी रे, करे
विनति गुणनी राशी ॥ १ ॥ मल्लि जिन नाथजी व्रत लीजे रे ॥
भवि जीवने शिवसुख दीजे ॥ मल्लि० ॥ ए आंकणी ॥ तुमे करु-
णारस भंडार रे, पाम्या छो भवजल पार रे, सेवकनो करो उद्धार ॥
मल्लि० ॥ २ ॥ भवि० प्रभु दान सवंत्सरी आपे रे, जगनां दारिद्र्य
दुःख कापे रे, भव्यत्व पणे तस छापे ॥ म० ॥ ३ ॥ भवि० सुर-

जी चढी, घातिकर्म खपावे ॥ १ ॥ दीक्षा दिन शुभ भावथी, उ-
पन्युं केवल नाण ॥ समवसरण सुर वर रचे, चउविह संघ मंडाण
॥ २ ॥ वरस पंचावन सहसनुं ए, जिनवर उत्तम आय ॥
तसपद पद्य नम्या थकी, चिहुपे चित्त ठाय ॥ ३ ॥ इति द्वि-
तीय चैत्यवंदन ॥

॥ अथ तृतीय चैत्यवंदन. ॥

जय निर्जित मदमल्ल, शल्यत्रय वर्जित स्वामी ॥ जय निर्जित
कंदर्प दर्प, निज आतमरामी ॥ १ ॥ दुर्जय घातिकर्म मर्म, भंजन
बडवीर ॥ निर्मल गुण संभार सार, सागर वर गंभीर ॥ २ ॥
अनंत ज्ञान दर्शन धरु ए, मल्लि जिणंद मुणिंद ॥ वंदन पद्य तस दे-
खतां, लहे चिहुप अमंद ॥ ३ ॥ इति तृतीयचैत्यवंदन ॥

॥ अथ थोयो जोडा वे लिख्यते ॥

नमो मल्लि जिणंदा, जास नमे देव वृंदा ॥ तिम चोसठ ईंदा,
सेवे पादारविंदा ॥ दुरगति दुःख दंदा, नामयी सुख कंदा ॥ मधु
सुजस सुरिंदा. गाय भक्ते नरिंदा ॥ १ ॥ नवति जिनराया, शुक्ल
ध्याने सुहाया ॥ सोहं पद पाया, त्यक्त मद मोह माया ॥ सुर नर
गुण गाया, केवलथ्री सुहाया ॥ ते सवि जिन राया, आपजो मोक्ष
माया ॥ २ ॥ केवल वर नाणे, विश्वना भाव जाणे ॥ वार परपद
ठाणे, धर्म जिनजि बखाणे ॥ गणधर तिणे ठाणे, त्रिपदीए अर्थ

रमेश्वर पूरण पद भोक्ता, गुणराशी शिव वासी ॥ जिनजी ध्यावो
 ॥ १ ॥ महि जिणेंद मुणिंद, गुण गण गावो जी ॥ ए आंकणी ॥
 गुणशीर शुदि एकादशी दिवसे, उपगुं केवलनाण जी ॥ लोका-
 लोक प्रकाशक भासक प्रगट्यो अभिनव भाण ॥ जि०
 ॥ २ ॥ महि० ॥ मत्पादिक चउ नाणनुं भासन, एहमां सकल
 समाय जी ॥ ग्रह उडु तारा चंद मभा जिम. तरणी तेजमां जाय ॥
 जिन० ॥ ३ ॥ म० ॥ ज्ञेयभाव सवि ज्ञाने जाणे, जे सामान्य
 विशेष जी ॥ आप स्वभावे रमण करे मधु, तर्जी पुद्गल संक्लेश ॥
 जिन० ॥ ४ ॥ म० ॥ चालीश सहस्र महामुनि जेहना, रत्नत्रयि
 आधार जी ॥ सहस्र पंचावन साहुणी जाणो, गुणमणि रयण
 भंडार ॥ जि० ॥ ५ ॥ म० ॥ शत सम न्युन सहस्र पंचावन, वरस
 केवल गुण धरता जी ॥ विचरे वसुधा उपर जिनजी, बहु उपगार
 ने करता ॥ जि० ॥ ६ ॥ म० ॥ केवल नाण कल्याणक जीननुं,
 जे भवियण नित्य गावे जी ॥ जिन उत्तम पद पश मभाये, शुद्ध
 रूप ते पावे ॥ जि० ॥ ७ ॥ म० ॥ इति चोथो देववन्दन जोडो
 संपूर्ण ॥

॥ अथ पांचमो जोडो लिख्यते ॥

॥ तिहा प्रथम चैत्यवन्दन ॥

सकल सुरासुर इंद वृंदा, भावे करजोडी ॥ सेवे पदपंकज
 सदा, जयन्य थकी एक कोडी ॥ १ ॥ जास ध्यान एक तान, फरे
 जे सुरनर भावे ॥ संकट कष्ट दुरे टले, शुचि संपद पावे ॥ २ ॥

धरा मुनि, सहस्र विंशति गुणनीला ॥ सहस्र एकतालीश साहुणी,
सोलसे केवली भला ॥ जिनराज उत्तम पन्ननी परे, रूपविजय सुहा-
करं ॥ प्रण० ॥ ५ ॥ इति तृतीय चैत्यवन्दनम् ॥

॥ अथ थोयो जोडा बे ॥

श्री नमिजिन नमिये, पाप संताप गमीये ॥ निज तत्त्वपां रमी-
ये, सर्व अज्ञान वमीए ॥ सवि विघ्ने दमीये, वर्निए पंच समीये ॥
नवि भव वन भमीये, नाथ आणा न क्रपीये ॥ १ ॥ दशे खेत्रना
इश, तीर्थपति जेह त्रीश ॥ त्रिहुं कालं गणीश, नेवु जिनवर नमीश
॥ अर्हतै पद त्रीश, साठ दीक्षा जपीश ॥ केवली जगदीश, साठ
संख्या गणीश ॥ २ ॥ सग नय युत बाणी, द्रव्य छके गवाणी ॥
सग भंगी ठराणी, नंद तत्त्व वखाणी ॥ जे सुणे भवि प्राणी, शुद्ध
श्रद्धान आणी ॥ ते वरे शिवराणी, शाश्वतानंद खाणी ॥ ३ ॥
देवी गंधारी, शुद्ध सम्यक्त्व धारी ॥ प्रभु सेवा कारी, संघ चड-
विह संभारी ॥ करे सेवना सारी, विघ्न दूरे विदारी ॥ रूप विजय
नेप्यारी, नित्यदेवी गंधारी ॥ ४ ॥ इति प्रथम थोय जोडो ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

नमि जिन जयकारी, सेविये भक्ति धारी ॥ मिथ्यात्व निवा-
री, धारीए आण सारी ॥ पर भाव विसारी, सेविये सुखकारी ॥
जिम लहो शिव नारी, कर्म मल दूरे डारी ॥ १ ॥ वर केवलनाणी,

श्री, ध्यान शुक्ल धरी ॥ ल० ॥ घातिकरम करी अंत के, केवल
 श्री वरी ॥ ल० ॥ जग निस्तारण कारण, तीरथ थापीयो ॥ ल० ॥
 आतम सत्ता धर्म, भव्यने आपीयो ॥ ल० ॥ ४ ॥ अमवेला किम
 आज, विलंब करी रक्षा ॥ ल० ॥ जाणो छो महाराज, सेवके
 चरणां ग्रथां ॥ ल० ॥ मनमान्या विना माहरे, नयि
 ठोडुं कदा ॥ ल० ॥ साचो सेवक तेह जे, सेव करे सदा ॥ ल०
 ॥ ५ ॥ वषा मान मुजात, कहावो श्युं धणुं ॥ ल० ॥ आपो चि-
 दानंद दान, जनम सफलो गणुं ॥ ल० ॥ जिन उत्तम पद पद्म,
 विजय पद दीजीए ॥ ल० ॥ रूपविजय कहे साहिव, मुजरो लीजीए
 ॥ ल० ॥ ६ ॥ इति श्री नमिनाथ जिन स्तवन पछी नमुत्थुणं कही
 जयवीरराय संपूर्ण कहेवा ॥ इति पंडित श्री रूपविजयजी कृत मौन-
 एकादशीना देववन्दन समाप्त ॥

॥ अथ उपाध्याय श्री यशोविजयजी कृत मौन
 एकादशीना दोढसो कल्याणकनुं स्तवम प्रारंभः ॥

ढाळ पहेली.

॥ छठी भावना मन धरो, ए देशी ॥

धुर प्रणमुं जिन महरसी ॥ समरं सरसति उल्लसी ॥ घसमसि
 ॥ मुजमति जिन गुण गायवाए ॥ १ ॥ हरि पूछे जिन उपदिशि ॥
 परब ते मौन एकादशी ॥ मनवसि ॥ अहनिमि ते भविलोकने ए
 ॥ २ ॥ तरीआने भवजल तरसि ॥ एह परब पोषध फरसि ॥ म-

॥ ओगणीसमा मल्लि प्रधान मेरे लाल ॥ जिन० ॥ २ ॥ श्री अ-
रनाथ अठारमा ॥ हवे भावि चोवीसी भाव मेरे लाल ॥ श्री स्व-
यंप्रभ चोथा नमुं ॥ छद्वा देवश्रुत मन ल्याव मेरे लाल ॥ जिन०
॥ ३ ॥ उदय नाथ जिन सातमा ॥ तेहने नामे मंगल माल मेरे
लाल ॥ ओच्छव रंग वधामणां ॥ बली लहीये प्रेम रसाल मेरे लाल
॥ जिन० ॥ ४ ॥ अलिअ विघन दुरें टले ॥ दूरिजन चित्तुं नवी
थाय मेरे लाल ॥ महीमा महोटाइ वधे ॥ बली जगमां सुजस गवाय
मेरे लाल ॥ जिन ॥ ५ ॥

ढाल चोथी.

पुरव भरते ते धातकी खंडेरे ॥ अतीत चोवीसी गुण अखंडेरे
चोथा श्री अकलंक सोभागीरे ॥ छद्वा देव सुभंकर त्यागीरे ॥ १ ॥
सप्तनाथ सप्तम जिन रायारे ॥ सुरपति प्रणमे तेहना पायारे ॥ व-
र्तमान चोवीसी जाणोरे ॥ एकवीसमा ब्रह्मेन्द्र बखानोरे ॥ २ ॥
ओगणीसमा गुणनाथ समरीयेरे ॥ अठारमा गांगीक मन धरीयेरे ॥
कहुं अनागत हवे चोवीसीरे ॥ धातकी खंडे ह्यडे हिंसीरे ॥ ३ ॥
श्री सांप्रत चोथा सुखदायीरे ॥ छद्वा श्री मुनिनाथ अमायीरे ॥
श्री विशिष्ट सप्तम सुखकारारे ॥ तेतो लागे मुज मन प्यारारे ॥ ४ ॥
श्री जिन समरण जेहवुं मीठुरे ॥ एहवुं अमृत जगमां न दीठुरे ॥
सुजस महोदय श्री जिन नामेरे ॥ विजय लहीजे ठामो ठामेरे ॥ ५ ॥

ढाल पांचमी.

पुखवर अर्ध पुरव हुआ ॥ जिन वंदीएरे ॥ भरत अतीत चो-

मल तणीं ॥ सुर नर सारे सेव ॥ जिन० ॥ ४ ॥ ध्यावे मल्लुं
हवा प्रभु तणो ॥ आलस मांहेरे गंग ॥ जनम सफल करी मानु
हथी ॥ सुजस विलास सुरंग ॥ जिन० ॥ ५ ॥

ढाल सातमी.

पुरुखर पच्छिम भरतमां ॥ धारो अतीत चोवीसीरे ॥ चोथा
लंब जिनेसरु ॥ प्रणमुं हियडले हिसीरे ॥ १ ॥ एहवा साहिब
नवी बीसरे ॥ क्षिण क्षिण समरीये हेजेरे ॥ प्रभु गुण अनुभव यो-
ग्या ॥ शोभीये आतम तेजेरे ॥ एहवा साहीब नवी बीसरे ॥ २ ॥
ए कांकणी ॥ छठा चारित्र निधि सातमा ॥ प्रशमराजित गुण धा-
मरे ॥ हवे वर्तमान चोवीसीये ॥ समरीजे जिन नामरे ॥ एहवा०
॥ ३ ॥ स्वामी सरञ्ज जयंकरु ॥ एकवीसमा गुण गेहरे ॥ श्री
विपरीत ओगणीसमा ॥ अविहड धरम सनेहरे ॥ एहवा० ॥ ४ ॥
नाथप्रसाद अठारमा ॥ हवे अनागत चोवीसीरे ॥ चोथा श्री अध-
टित जिन वंदीये ॥ कर्मसंतति जिणे पीसीरे ॥ एहवा० ॥ ५ ॥ श्री
भ्रमणेंद्र छठा नमुं ॥ रिपमचंद्रामिथ बंदुरे ॥ सातमा जगजश जय-
करु ॥ जिन गुण गातां आनंदुरे ॥ एहवा० ॥ ६ ॥

ढाल आठमी.

जंबुद्वीप अरावर्तेजी ॥ अतित चोवीसी ऊदार ॥ श्री दयांत
चोथा नमुंजी ॥ जग जनना आधार ॥ १ ॥ मनमोहन जिनजी
॥ मनथी नहीं मुझ दूर ॥ ए आंकणी ॥ अभिनंदन छठा नमुंजी ॥
सातमा श्री रतनेश ॥ वर्तमान चोवीसीयेजी ॥ हवे जिन नाम ग-

अष्टादीक चौथा बंदी ॥ भव वन भ्रमणा निवारिरे ॥ १ ॥ भविका
 ॥ एहवा जिनवर ध्यावो ॥ गुणवंतना गुण गावोरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ए आंकणी ॥ वणिक नाम छट्टा जिन नर्माये ॥ शुद्ध धर्म व्यवहारि
 ॥ उदयनाय सातमा संभारो ॥ वण्यभुवन ऋपगारीरे ॥ भविका० ॥
 एहवा० ॥ २ ॥ वर्तमान चौबीसी बंदु ॥ एकवीसमा तमोकंद ॥ सायकाक्ष
 ओगणीसमा समरो ॥ जन मन नयणानंदरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ३ ॥ श्रीक्षेमंत अठारमा बंदो ॥ भावी चौबीसी भावो ॥ श्री निर-
 वाण चौथा जिनवर ॥ हृदयकमलमां लावोरे ॥ भविका ॥ एहवा०
 ॥ ४ ॥ छट्टा रवीराज सातमा ॥ प्रथम नाय प्रणमीजे ॥ चिदानं-
 दधन सुजस महोदय ॥ लीला लच्छि लहीजे रे ॥ भविका ॥ ए-
 हवा० ॥ ५ ॥

ढाल अगीआरमी,

करपट फुलीरे लुळणां ॥ ए देशी ॥ पश्चिम अँरावतें भलो ॥
 धातकी खंडे अतित के ॥ चौबीसीरे पूरवा ॥ चौथा जिन सुप्र-
 तित के ॥ १ ॥ जिनवर नाम सोहामणु ॥ घडीय न मैल्युं जाय
 के ॥ रात दिवस मुझ सांभरं ॥ संभारे सुख थाय के ॥ जिन०
 ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्री अवबोध छट्टा नर्मु ॥ सातमा श्री वि-
 क्रमेंद्र के ॥ चौबीसी वर्तमानना ॥ हवे संभारुं जिनेंद्र के ॥ जिन०
 ॥ ३ ॥ एकवीसमा श्री शुभांतजी ॥ ओगणीसमा हरनामके ॥ श्री
 नंदीकेस अठारमा ॥ होजो तास प्रणाम के ॥ जिन ॥ ४ ॥ भावि
 चौबीसी संभारीये ॥ चौथा श्री महामृगेन्द्र के ॥ छट्टा असोचित

‘કાજ આચરસેજી ॥ મુકુત સદોદય મુજસ મદોદય ॥ લીલા તે આ-
દરસેજી ॥ ૫ ॥

કલશ.

એ વાર ઢાલ રસાલ વારહ, ભાવના તરુ મંજરી ॥ વર વાર
અંગ વિવેક પલ્લવ, વાર વ્રત સોભા કરી ॥ શ્મ વાર તપ વિધ સાર
સાધન ॥ ધ્યાન જિન ગુણ અનુસરી ॥ નયવિજય બુધ ચરણ સૈ-
વક ॥ જસવિજય જયશ્રી લહી ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ શ્રી મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી કૃત મૌન એકા-
દશીના ગણનાનું વાર ઢાલનું સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

પોષદશમ શ્રીપાર્શ્વનાથ મહારાજનાં જન્મ કલ્યાણકનો મહિમા.

આ પર્વ માગશર વદ ૧૦ ને દિવસે આવે છે પરમપૂજ્ય શ્રેષ્ઠ-
સમા તીર્થંકર શ્રીપાર્શ્વનાથ મહારાજાનો જન્મ દિવસ છે. તેથી તે
શ્રીપાર્શ્વજિન જન્મ કલ્યાણક છે અને તે રૂઢિચુસ્ત સર્વથી પરલોક
સર્વથી પરમ સુખનું આપનારું છે. યાવત્ શાશ્વત મોક્ષ સુખનું આપ-
નારું આ પરમપવિત્ર પર્વ છે તેને આરાધીને અનેક જીવોએ દેવગતીના
અને મોક્ષ ગતીના મુખો મેળવેલા છે. તેનો વિસ્તાર કયા સંગ્રહ
તથા અન્ય ગ્રંથોથી જાણી લેવો તે પર્વ આરાધન કરવાનો વિધિ
નીચે પ્રમાણે છે. પ્રથમ તો સાયંકાલે અને પ્રાતઃ કાલે બે વાર

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત.

શ્રી પંચકલ્યાણકર્તા પૂજા.

આ પૂજામાં ઉત્કૃષ્ટ ફલ, નૈવેદ (પકવાન) વિગેરે દરેક વસ્તુના પાઠ આઠ નંગ લાવવાં, આઠ સ્નાત્રીયાં સમા રાખવા, આઠ કલ્પશ પંચામૃતના ભરવા, આઠે દીપક કરવા, અને કુસુમ (ફુલ), અક્ષત (ચોखा), પ્રમુખ વસ્તુઓ જોડે. કદાપિ તે પ્રમાણે જોગ ના વને તેમ હોય તો એકેકી વસ્તુથી પણ પૂજા મળાવી શકાય.

॥ વિધિ ॥

૧. પ્રથમ સ્નાત્ર મળાવવું પછી સ્નાત્રીયા રકેવીમાં કુસુમ (ફુલ) લેઈ સમા રહે, અને પૂજા મળાવનારાણા પહેલી પૂજા મળાવી મંત્ર કહે પછી સ્નાત્રીયા કુસુમ (ફુલ) પ્રમુખીને ચડાવે.

૨. બીજી પૂજામાં લવિંગ, ઇલત્રી, સોપારી, નાલિયેર, વદામ, દ્રાક્ષ, બીજોરાં, દાઢિમ, નારંગી, આંબા, કેળાં, પ્રમુખ સરસ સુગંધિત રમણીય ફલ રકેવીમાં રાખી, રકેવી હાથમાં ધરી, પૂજાનો પાઠ કહી છેલ્લો મંત્ર મળીને પ્રમુ આગલ ફલ ધરે.

૩. ત્રીજી-પૂજામાં. હજ્જવલ અલંકાર અક્ષત..(ચોखा) રકેવીમાં નાંચી, રકેવી હાથમાં ધરી પૂજાનો પાઠ કહી, છેલ્લો મંત્ર મળી, પ્રમુખી આગલ સ્વસ્તિક તથા તંદુલના ત્રણ પુંજ (દગલા) કરે.

૪. ચોથી પૂજામાં નિર્મલ જલે ભરેલા કલ્પશ રકેવીમાં રાખી, રકેવી હાથમાં લેઈ પ્રમુ આગલ સમા રહે પછી પૂજાનો પાઠ મળીને છેલ્લો મંત્ર કહી જલપૂજા કરે.

૪. પછી પલ્લાવ કરી અંગતુરુણાથી તુરુને કેશરની કળોરું
(વાટફી) રેકેરીમાં રાચી, રેકેરી હાયમાં ત્રણ પાંચમાં પૂજાનો પાટ
ધર્મી છેલ્લો મંત્ર કરી ચંદનપૂજા કરે.

૬. છઠી પૂજામાં ધૂપધાણ રેકેરીમાં રાચી હાયમાં ત્રણ પૂજાનો
પાટ કરી, છેલ્લો મંત્ર ધર્મી, મધુની ટારીવાનુ શ્રુ કરે.

૭. માત્રી પૂજામાં મૌલ્યોમુત્ર પ્રમુગરની વાટ (દીરેટ) કરી,
નિર્મલ મુગંરિત મૃત્યુની કોડિયાં ધર્મી ટીરક કરી રેકેરીમાં રાચી,
રેકેરી હાયમાં ત્રણ પૂજાનો પાટ કરી, છેલ્લો મંત્ર ધર્મી, મધુની
જલની વાનુ ટીરક રાચી.

૮. માત્રી પૂજામાં મોટર, વિથી, ગાતાં, પનામાં મધુ
મનેર રાગ વગરન રેકેરીમાં ધર્મી હાયમાં ધર્મી પૂજાનો પાટ કરી,
છેલ્લો મંત્ર ધર્મી મધુ માગર નેરેર પાટ.

તેરે પૂજાનો કર્મ કરી, મત્રીમાંમાં માત્રી રાચી વડ
મત્રીમાં પ્રત્યક્ષ કરી, વેગના નેર મંત્રે પાળ્ય કરી મંત્ર
દીરે રાચી

॥ ૩૫ જગત્તરુણાનંદ પ્રથમ પૂજાનુતા ॥

—

૫. રાગના મત્રીમાં મધુ મનેર રાગ વગરન રેકેરીમાં ધર્મી હાયમાં ધર્મી પૂજાનો પાટ કરી,
છેલ્લો મંત્ર ધર્મી મધુ માગર નેરેર પાટ.

सर्पिणि त्रेवीशमा, पार्श्वनाथ जगद्गंत ॥ तस गणधर पद पामीने,
याशो शिववधू कंत ॥ ३ ॥ दामोदर जिनमुख मुणी, निज आत्म
उद्धार ॥ तदा आपाद्री श्रावके, मूर्ति भरावी सार ॥ ४ ॥ सुवि-
हित आचारज कने, अंजनशलाका कीध ॥ पंचकल्याण उत्सवे,
मानुं वचनज लीध ॥ ५ ॥ सिद्धस्वरूप रमण भणी, नौतम पडिमा
जेह ॥ थापी पंचकल्याणके, पूजे धन्य नर तेह ॥ ६ ॥ कल्याणक
उत्सव करी, पूरण हर्ष निमित्त ॥ नंदीसर जइ देवता, पूजे शाश्वत,
चैत्य ॥ ७ ॥ कल्याणक पूजन सहित, रचना रचशुं तेम ॥ दुर्जन
विपथर डोलशे, सज्जन मनशुं प्रेम ॥ ८ ॥ कुसुम फळ अक्षत तणी,
जल चंदन मनोहार ॥ धुप दीप नैवेद्यशुं, पूजा अष्ट प्रकार ॥ ९ ॥

॥ ढाळ ॥

प्रथम पूर्व दिशे-ए देशी.

प्रथम एक पीठिका, झगमग दीपीका, थापी प्रभु पास
उपरे ए ॥ रजत, रकेवीओ, विविध कुसुमे भरी, हाथ नर नारी
धरी उच्चरे ए ॥ १ ॥ कनकवाहु भवे, बंध जिननामनो, करिय
दशमे देवलोकवासी ॥ सकल सुरयी घणी, तेज कांन्ति भणी,
बीस सागर मुख ते विलासी ॥ २ ॥ क्षेत्र दश जिनवरा, कल्या-
णक पांचसें, उत्सव करत सुर साथशुं ए ॥ यइय अग्रेसरी, साशय
जिनतणी, रचत पूजा निज हाथशुं ए ॥ ३ ॥ योगशास्त्रे मता, मास
पट थाकता, देवने दुःख बहु जातिनुं ए ॥ ते नवि निपजे, देव
जिन जीवने, जोवतां ठाण उपपातनुं ए ॥ ४ ॥ मृगतिपुर मारगे,

नीलज्ज छांदडी, तीर्थनी भूमि गंगाजले ए॥ चैत्य अगिरेरुता, मु-
 तकर मीचता, भाने बहुला भवि भव तरे ए ॥ ५ ॥ वारण ने
 अमी, दोय वचमां वसी, काशी वारणसी नपरीये ए ॥ अभनेन
 भूरति, वासा राणी मनी, जैनपनि रति अनुसारिये ए ॥ ६ ॥
 नार गति चोपदा, ज्यवनना चूर्त्ती, गिर गया ताम पर नवर
 जाये ॥ बालक्ये गुर निदां, जननी मुर जोरनां, श्री शुभरी भा-
 नंद पाये ॥ ७ ॥

॥ काव्यम ॥ उपजातिवृत्तम ॥

॥ भोगी यदालोचनतोऽपि योगी, यभूर वातावरणे निर्गोपी
 ॥ वन्दनसारी दृष्टिवापदारी, दनासारी वन्दःम पार्थः ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ॐ श्री गणेशाय, गणेशाय, गणेशाय नमः
 ॥ श्री गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

॥ अथ गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

॥ श्री गणेशाय नमः, गणेशाय नमः ॥

सुपन चतुर्दश षोडकां, देखे माता ताप ॥

रयणीसमे निज मंदिरे, सुख-शय्या विश्राम ॥२॥

॥ टाळ ॥

(मिथ्यात्व घामोने कोदया समकित पामी रे.—ए देशी.)

रुडो मास वसंत फळी वनराजी रे, रायण ने सहकार वाला ॥
कंतकी जाय ने मालतीरे, भ्रमर करे झंकार वाला ॥ कोयल मदभर
टहुकती रे, वेठी आंवाडाळ वाला ॥ हंसयुगल जळ झीलतां रे, बि-
मळ सरोवर पाळ वाला ॥ मंद पवननी लहेरमां रे, माता सुपन
निहाळ वाला ॥ ए आंकणी ॥ दीठो प्रथम गज उज्वलो रे, बीजे
दृषभ गुणवंत वाला ॥ श्रीजे सिंहज केसरी रे, चोथे श्रीदेवी महंत
वाला ॥ माळ युगल फुल पांचमे रे, छहे रोहिणी कंत वाला ॥
उगतो सूरज सातमे रे, आठमे ध्वज लहकंत वाला ॥ रुडो मास०
॥ १ ॥ नवमे कळश रुपातणो रे, दशमे पद्मसर जाण वाला ॥
अग्यारमे रत्नाकर रे, धारमे देवविमान वाला ॥ गंज रत्ननो तेरमे
रे, चउदमे बन्दि बखाण वाला ॥ उतरतां आकाशधी रे, पेंसतां
वदन प्रमाण वाला ॥ रुडो० ॥ २ ॥ माता सुपन लही जागीयारं,
अवधि जुपे सुरराज वाला ॥ अक्रस्तव करीवंदीया रे, जननी उदर
जिनराज वाला ॥ एणे समे इंद्र ते आवीयारं, मा आगळ धरी लाज
वाला ॥ पुण्यवती तुमे पामीयुं रे, त्रण भुवननुं राज्यवाला ॥ रुडो० ॥
॥ ३ ॥ चौद सुपनना अर्थ कही रे, इंद्र गया निज ठाम वाला ॥
चउसठ इंद्र मळी गया रे, नंदिसर जिन घाम वाला ॥ च्यवनक-

ल्याणक उत्सवे रे, श्रीफलपूजा ठाम चाला ॥ श्रीशुभर्वारतेणे ममेरे,
जगत जीव विश्राम चाला ॥ रुद्रो० ॥ ४ ॥

१। का० । भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ॐ ह्रीं श्रीं परम० ॥ फलानि य० ॥ ग्यादा ॥

॥ इति न्यासनन्यागर्गे द्वितीय फलपूजा मंपूर्ण ॥२॥

॥ अथ जन्म कल्याणके तृतीय अक्षतपूजा ॥

॥ श्लोका ॥

गविउदये नृप गेदिया, गुणनसाऊ नित गेद ॥

पाउद गुणनकर माधरी, बरीय रिमर्या गेद ॥ १ ॥

द्वार ज्ञाननी उदना, प्रेसीमना मरिहंन ॥

पायाडा मर हंमरी, दिन दिन रुद्रि मरिहंन ॥ २ ॥

दोहना दूरे मरिहंन, मरिहंनो रुद्र मनेन ॥

रिद्र दूरे मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥ ३ ॥

॥ २ ॥

विष्णु मरिहंन मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥

रुद्रि मरिहंन मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥

मरिहंन मरिहंन मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥

रुद्रि मरिहंन मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥

मरिहंन मरिहंन मरिहंन रुद्रि मरिहंन मनेन ॥

उत्सवसे, सुखियां जगत्में नरनारी ॥ सखि० ॥ उत्तम ग्रह विशा
 स्वायोगे, जनभ्या प्रभुजी जयकारी ॥ सखि० साते नरके धय
 अजुवाळां, यावरने पण सुखकारी ॥ सखि० ॥ ३ ॥ मात नर्म
 आटे दिककुमरी, अघोलोकनी वसनारी ॥ सखि० ॥ सृष्टिय
 इशाने करती, योजन एक अशुचि टाळी ॥ सखि० ॥ ४ ॥ उर्ध्व
 लोकनी आठ कुमारी, वरसावे जळ कुसुमाळी ॥ सखि० ॥ पूर्वरुच
 अह दर्पण धरती, दक्षिणनी अह कलशाली ॥ सखि० ॥ ५ ॥ अ
 पच्छिमनी पंखा धरती, उत्तर अह चापर धारी ॥ सखि० ॥ वि
 दिशिनी चड दीप धरंती, रुचकदीपनी चड बाळी ॥ सखि० ॥ ६ ॥
 केळतणां घर ग्रण्य करीने, मर्दन स्नान अलंकारी ॥ सखि० ॥ रस
 पोटली बांधी विहुने, मंदिर मेल्यां शणगारी ॥ सखि० ॥ ७ ॥ म
 सुखकमळे अमरी भमरि, रास रमंती लटकाळी ॥ सखि० ॥ प्रभु
 माता तुं जगतनी माता, जगदीपकनी धरनारी ॥ सखि० ॥ ८ ॥
 माजी तुज नंदन घणु जीवो, उत्तम जीवने उपकारि ॥ सखि० ॥
 छप्पन दिक कुमरि गुण गाती, श्री शुभ वीर वचनशाळी ॥ सखि० ॥ ९ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ॐ ह्रीं श्रीं परम० ॥ असतान् य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति जन्मकल्याणके तृतीय अक्षतपूजा संपूर्ण ॥

गीत वार्जिजना घट्ट ठाठ, आलेखे मंगळ आठ ॥ प्रभु० ॥ ९ ॥ इत्यादिक
उत्सव करता, जइ माता पासे धरता ॥ कुंडलयुग वस्त्र ओशीके, दढो
गेडी रतनमयी मुके ॥ प्रभु० ॥ १० ॥ कोटि वत्रीश रत्न रुपैया, वरसावी
इंद्र उच्चरीया ॥ जिनमाताशुं जे घरे खेद, तस मस्तक थासे छेद ॥
॥ प्रभु० ॥ ११ ॥ अंगुठे अमृत बाही, नंदीसर करे अढाइ ॥ देइ राजा
पुत्र बधाइ, घर घर तोरण विरचाइ ॥ प्रभु० ॥ १२ ॥ दश दिन
ओच्छंव मंडावे, वारमे दिन नात जिमावे ॥ नाम थापे पार्श्वकुमार,
शुभवीरविजय जयकार ॥ प्रभु० ॥ १३ ॥

॥ काव्ये ॥ भोगी यदा० ॥

॥ अथ मंत्र ॥

ओं ह्रीं श्री परम० ॥ जलं० य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति जन्मकल्याणके चतुर्थ जलपूजा संपूर्ण ॥

॥ अथ जन्मकल्याणके पंचम चंदनपूजा ॥

॥ दोहा ॥

अमृतपाने उछर्या, रमता पास कुमार ॥

अहिलंछन नव कर तनुं, वरते अतियश चार ॥ १ ॥

यौवनवय प्रभु पामता, मात पितादिक जेह ॥

परणावे नृपपुत्रिका, प्रभावती गुणगेह ॥ २ ॥

योगी संसार पूरा छोड़ने, मुक्त हो नन्द राज्य ॥ १३ ॥
 लेई धर्म अवाजा ॥ १३ ॥ दया दईने दूरे से नन्द राज्य ॥ १३ ॥
 मोचदया नई जानने, नन्द छोड़त नन्द ॥ १४ ॥
 दासिये, भूल चूर समाग ॥ १४ ॥ नन्द नन्द नन्द नन्द ॥ १४ ॥
 माला ॥ १५ ॥ माई हृदयमें मँडर, नन्द नन्द नन्द ॥ १५ ॥
 निकाला पकिला, परजलनी काटा ॥ १६ ॥ नन्द नन्द नन्द ॥ १६ ॥
 रसे, परणंद बनाया ॥ नागहृदय में नन्द, नन्द नन्द नन्द ॥ १७ ॥
 राणी साथ वमनमें, वनवासा में ॥ नागहृदय में नन्द, नन्द ॥ १८ ॥
 जाकर बैठे ॥ १८ ॥ गात्रपरीक्षा छोड़के, नन्द नन्द नन्द ॥ १९ ॥
 रामन जिन जोयने, वगैरे भीना ॥ १९ ॥ नन्द नन्द नन्द नन्द ॥ २० ॥
 बोले कर जोरी ॥ अथपर मनव मंतका, अथ नन्द नन्द ॥ २१ ॥
 निज घर आये नायजी, दिया निज निज नन्द ॥ २२ ॥
 समजायके, दान वरमी नन्द ॥ २३ ॥ नन्द नन्द नन्द नन्द ॥ २४ ॥
 दासिद्रकु पूरे ॥ श्री नृपवीरगति गिरी, अथ नायजी पूरे ॥ २५ ॥
 ॥ काव्य ॥ योगी यदा ॥ २६ ॥

॥ अथ मंत्रः ॥

॥ ओं ह्रीं श्रीं परम ॥ भंदन य ॥ दयादा ॥
 ॥ इति जन्मकल्याणके पंचम भंदनपूजा मंत्रः ॥ २७ ॥
 ॥ अथ दीक्षाकल्याणके पष्ट प्रपञ्चा ॥
 ॥ दोहा ॥
 वरसीदानने अथगरे, दान श्रीं भक्त नन्द ॥

वरघोडेयो उत्तर्या रे, काशीनयरनी वदार ॥ आश्रमपद उद्यानमा
रे, वृक्ष अशोक रसाळ ॥ नमो० ॥ १० ॥ अष्टम तप धूपण तजीरे,
उच्चरे महाव्रत चार ॥ पोष बहुल एकादशीरे, व्रण्य सयां परिवार
॥ नमो० ॥ ११ ॥ मनःपर्यव तव उपजुरे, खंघ घरे जगदीश ॥
देवदुष्य इंद्रे दियुं रे, रहेसे वरस चउतीस ॥ नमो० ॥ १२ ॥
काउस्सगमुद्राए रसारे, सुर नंदीश्वर जात ॥ मात पिता बंदी
वळ्यां रे, श्री शुभवौर प्रभात ॥ नमो० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

॥ ॐ ह्रीं श्री परम० ॥ धूप य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति दिक्षाकल्याणके षष्ठ धूपपूजा संपूर्ण ॥६॥

॥ अथ केवलज्ञानकल्याणके सत्तम दीपकपूजा ॥

॥ दोहा ॥

सारथधन घरे पारणुं, प्रथम प्रभुए कीध ॥

पंचदिव्य प्रगटावीने, तास मुक्तिसुख दीध ॥ १ ॥

जगदीपक प्रगटाववा, तप तपता रही राण ॥

तेणे दीपकनी पूजना, करता केवलनाण ॥ २ ॥

॥ दाऊ ॥

(महापीठ प्रभु घेर आवे.—ए देशी.)

वरघोडेथो उत्तर्या रे, काशीनयरनी बहार ॥ आंश्रमपद उद्यानमां
रे, वृक्ष अशोक रसाळ ॥ नमो० ॥ १० ॥ अष्टम तप भुपण तजीरे,
उच्चरे महाव्रत चार ॥ पोष बहुल एकादशीरे, ग्रन्थ सयां परिवार
॥ नमो० ॥ ११ ॥ मनःपर्यव तत्र उपनुरे, खंघ घरे जगदीश ॥
देवदुष्य इंद्रे दियुं रे, रहेसे वरस चउतीस ॥ नमो० ॥ १२ ॥
काउस्सगामुद्राए रक्षारे, सुर नंदीश्वर जात ॥ मात पिता बंदी
बळ्यां रे, श्री शुभवीर प्रभात ॥ नमो० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ १ ॥

॥ अथ मंत्र ॥

॥ ॐ ह्रीं श्री परम० ॥ धूप य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति दिक्षाकल्याणके षष्ठ धूपपूजा संपूर्ण ॥६॥

॥ अथ केवलज्ञानकल्याणके सत्तम दीपकपूजा ॥

॥ दोहा ॥

सारथधन घरे पारणुं, प्रथम प्रभुए कीध ॥

पंचदिव्य प्रगटावीने, तास मुक्तिसुख दीध ॥ १ ॥

जगदीपक प्रगटाववा, तप तपता रही राण ॥

तेणे दीपकनी पूजना, करना केवलनाण ॥ २ ॥

॥ दाऊ ॥

(महाघोर प्रभु घेर आवे.—ए देशी.)

प्रभु पारसनाथ सिधाव्यां, कादंबरी आव्यां ।

नामे मंगल नोने, भयं परम निर्मल नीरे रे ॥ मनमोहन गुंर
 मेरा ॥ १ ॥ ए भां-
 कृता ॥ मङ्गल नोने, मनमोहन गुंर ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ४९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ७९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८२ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८५ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८८ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९१ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९४ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९७ ॥ मनमोहन गुंर ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥ मनमोहन गुंर ॥ १०० ॥ मनमोहन गुंर ॥

वंदे, जिनवाणी मुणी आणंदे ॥ ससरो सामु बहु साधे, दीसा
ते मभु हाथे रे ॥ मन० ॥ १२ ॥ संघ साधे गणीपद धरता,
ज्ञान महोत्सव करता ॥ स्वामी देवछंदे सोदाधे, शुभवीर वचन
गावे रे ॥ मन० ॥ १३ ॥

॥ काव्यं ॥ भोगी यदा० ॥ ६ ॥

॥ अथ मंत्रः ॥

ओं ह्रीं श्रीं परम० दीपं य० ॥ स्वाहा ॥

॥ इति केवलज्ञानकल्याणके सप्तम दीपकपूजा संपूर्ण ॥७॥

॥ अथ निर्वाणकल्याणके अष्टम नैवेद्यपूजा ॥

॥ दोहा ॥

शुभादे दश गणधरा, साधु सौळ हजार ॥

अठतीस सहस ते साधवी, चार महाव्रत धार ॥१॥

एक लख चउसठ सहस छे, आवकनो परिवार ॥

सगबिस सहस ते आविका, तिग लख ऊपर धार ॥२॥

देशविरतिधर ए सहु, पूजे जिन ग्रन्थ काल ॥

मभु पडिमा आगळ घरे, नित्य नैवेद्यनो थाल ॥३॥

॥ दाळ ॥

(एक समे सामलियाजी, गृन्दावनमा—ए देशी.)

रंगरसीया रंगरस धन्यो ॥ मनमोहनजी ॥ फोड आगळ नकि

दव ॥ मनहुं० ॥ १० ॥ नंदीसर उत्सव करे ॥ मन० ॥ कल्याणक
मोक्षानंद ॥ ॥ भनहुं० ॥ वर्ष अदीसैं आंतरुं ॥ मन० ॥ शुभ वीर
ने पासजिणंद ॥ मनहुं० ॥ ११ ॥

अथ गीतं ॥

(घरे आवो झेला.—ए देखी.)

उत्सव रंग वधामणां, प्रभु पासने नामे ॥ कल्याणक उत्सव
कियो, चढते परिणामे ॥ उत्सव० ॥ १ ॥ शतवर्षायु जीवीने, अक्षय
सुख स्वामी ॥ तुम पद सेवा भक्तिभां नवि राखुं स्वामी ॥ उत्सव०
॥ २ ॥ साची भक्ते साहेबा, रिझो एक वेळा ॥ श्री शुभविर हुके
सदा, मनवांछित मेळा ॥ उत्सव० ॥ ३ ॥

॥ अथ कळश ॥

गायोगायो रे, शंखेश्वर साहेव गायो ॥ यादवलोकांनी जंरां नि-
वारि, जिनजी जगत् गवायो ॥ पंचकल्याणक उत्सव करतां, अमघर रंग
वधायो रे ॥ शंखेश्वर ॥ १ ॥ तपागच्छ श्री सिंहसूरिना, सत्यविजय
बुध ठायो ॥ कपूरविजय गुरु खिमाविजय तस, जगविजयो सुनिरायेरे
॥ शंखे० ॥ २ ॥ तास शिष्य संवेंगी गीतारय, शांत सुधारस नाहो ॥
श्री शुभविजय सुगुरु सुपसाये, जयकमळा जग पायो रे ॥ शंखे०
॥ ३ ॥ राजनगरमां रही चोपागुं, कुमति कुतर्क हठायो ॥ विजयदेवेंद्र
सुरिश्चर राज्ये, ए अधिकार बनायो रे ॥ शंखे० ॥ ४ ॥ अद्वारसैं
नेव्यानी अक्षयत्रीज, अक्षत पुण्य उपायो ॥ पंडित वीरविजय पद्मावती,

વાંછિત દાય સુહાયો રે૦ શંકેશ્વર૦ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ મોગી યદા૦ ॥ ૧ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ઐ હ્રી ઐ પરમ૦ ॥ નૈવેદ્યં ય૦ ॥ સ્વા
॥ ઇતિ નિર્વાણકલ્યાણકે અષ્ટમ નૈવેદ્યપૂજા સમ

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી વીરદિજયજીકૃત ॥

॥ પંચકલ્યાણક પૂજા સમાપ્ત ॥

મેર તેરસ.

આ વ્રત મારવાહી. મહા વદ ૧૩ પરંતુ ગુજર
૧૩ ને દિવસે આવે છે આ દિવસે પ્રથમ તીર્થકર થ
મીનું નીર્વાણ ઇટલે મોક્ષ કલ્યાણક થયેલું છે જે
બતિ ઉત્તમ ગણાય છે. અને શિયાળાની સ્તુમાં દી
હો દોચ છે તે આ દીવસથી મેર જેટલો વધતોજ
આ વ્રત કરવાથી પણ પુન્ય ભક્ષી વાઘ દ્રવ્યાદિક
જ્ઞાનાદિક આત્માની સ્વામાત્રિક ભક્ષી પણ વધતોજ
વિધિ નીચે પ્રમાણે જ્યારે પોસ વદ ૧૩ નો દિ
ચંદ્ર વિહારો ઉપવાસ કરી, ગ્નના પાંચ મેર કર

ચાર ન્હાના મેઠુ કરવા તેની આગળ વચ્ચી ચાર દિશાએ ચાર નંદાવને
કરવા દીવો ધુપ પ્રમુખ ઘણા પ્રકારની પૂજા કરવી. એવી રીતે તેર
મહિના પર્યંત અથવા તેર વર્ષ પર્યંત કરવું અને શ્રીગુપ્તદેવ સ્વામીનું
પાંગતાય નમઃ એવું બે હજાર ગણવું ગણવું પડેલે નોકારવાલીગણથી
। રીતે મહીને મહીને કરે તો સર્વ કર્મનો ધ્ય આ ભવ તથા પર-
ને વિષે સુખ સંપદા પામે તેરસને દીવસે પોસદ્દ વ્રત કરી પાર-
ને દિવસે ગુરુને પદો લાખી અતિયિ સંઘીભાગકરી પારણું કરે
। વ્રત અનંત ચીરંરાજાના પુત્ર પિંગલકુમાર કે જે પૂર્વ કર્મના ઉદ-
ધા પાંગલો હતો તે ગુરુ મહારાજાના કહેવાથી આ વ્રત ૧૩ મ-
ના વિધિ સહિત આદરવાથી સર્વ અંગ સંપૂર્ણ થયા પાંગલાપણું
ટીને ઉત્તમ શરીરની કાન્તિ પ્રાપ્ત થઈ તે હકીકત કયા સંગ્રહ
માધિથી જાણી લેવી.

રોહિણી-તપ.

આ તપ રોહિણી નક્ષત્ર આવે છતે કરાય છે ધુનિમહારાજાને
અશુદ્ધ આહારાદિક આપવાથી રોહિણીએ. ઘણા દુઃખો પૂર્વભવોર્મા
અનુભવ્યા હતા. છેવટે જૈન ધર્મ પામી ધર્મનું ઉત્તમ રીતે આરાધન
કરી. ઘણા વૈભવ સહિત રાજાની રાણી તરીકે રોહિણી પ્રસિદ્ધ
થયેલી છે તેને રોહિણી નક્ષત્રને દીવસે તપનું આરાધન કરેલું હોવા-
થી નૈનાજ નામથી આ તપનું નામ પણ રોહિણી તપ પડેલું છે

કરી પોસદ પડીલેહણાદિ વિધિ કરી ચૌમાસી દેવવંદન કરવું તે કાર્તિકી
 ચૌદશના દેવવંદન વાંદવા વિગેરેનો અધિકાર છે ત્યાંથી દેવશ્રી પદ્મ-
 વિજયજી અગર વીરવિજયજી મહારાજના આપેલા છે ત્યાંથી કરી
 લેવા અને કાઢનો ફેરફાર જેમકે સુઘડી વિગેરેનો કાઢ એક મ-
 ઢીનાનો હતો તે ૨૦ દીવસનો જાણવો પાણીનો કાઢ ત્રણ પહોરનો
 હતો તે ચાર પહોરનો જાણવો કામલીનો કાઢ ચાર ઘડીનો હતો
 તે બે ઘડીનો જાણવો ખાજીપાલો વગેરે અમક્ય થાય માટે સ્વજુ-
 રાદિ પદાર્થોનો ત્યાગ સમજવો.

ફાગણ સુદ ૧૫ એ હોલીકાનું પર્વ મીથ્યાસ્વી લોકોનું છે તે
 પર્વ આરાધન કરવાથી મહાપાપ વંધાય છે. જેથી દરેક જૈની ખાદ્ય
 વ્હેનોએ સમ્યક્ પ્રકારે સમજી તે પર્વનો સર્વથા ત્યાગ કરવો અને
 ધર્મ ધ્યાનમાં પ્રવર્તવું પણ એ ખાંડ ચેષ્ટામાં ભાગ લેવો નહીં એ સંબંધી
 વિશેષ જાણવાની ઇચ્છા વાળાએ હોલીકાની કથા કથા સંગ્રહની
 ચાંપડી વિગેરે અન્ય ગ્રંથો છે ત્યાંથી જાણી લેવું.

ફાગણવદ ૮ આ તીથીએ પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી રૂપમદેવજીના
 જન્મ કલ્યાણકર્તા તથા દીક્ષા કલ્યાણકર્તા તિથિ હોવાથી તેમજ
 વર્ષાંતપની શરૂઆત પણ આ દિવસથીજ કરવામાં આવતી હોવાથી
 તે દિવસ પર્વ આરાધનનો ગણાય છે.

આપન કરવામાં હજમાલ અને સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાં લીન મનરાજી
શ્રી ઉપાધ્યાય મહારાજનું સમ્યગ્ ધ્યાન ધરો.

સર્વ કર્મભૂમિયોમાં વિચરતા અનેક ગુણ ગણે કરી સંયુક્ત,
ત્રણ ગુણિય ગુણ, એ નિષ્પરિગ્રહિ એવા નિષ્કપાયી મુનિમહારાજનું
પંચમપદે ધ્યાન કરો.

છઠ્ઠે પદે સર્વજ્ઞ પ્રણીત આગમમાં કહેલા જીવાદિક તત્ત્વાર્થને
વિશે શ્રદ્ધાન લક્ષણ દર્શનરૂપી રત્નદીપકને નિરંતર મનમંદિરમાં સ્થાપો.

સાતમે પદે જીવાજીવાદિક પદાર્થ સમૂહના યથાર્થ અવબોધરૂપ
જ્ઞાનને સર્વ ગુણોના મૂલ કારણભૂત જાણીને વિનય વહુ માન
વહે ધણો.

આઠમે પદે અશુભ ક્રિયાઓના ત્યાગરૂપ અને શુભ ક્રિયાઓમાં
આદરરૂપ ઉત્તમ ગુણયુક્ત ચારિત્રને યથાર્થ પાલો.

નવમે પદે આકરાં કર્મરૂપી અંધકારને હરી લેવા સૂર્ય સમાન
દ્વાદશવિધ તપનું કપાય તાપ રહિત હડી રીતે સેવન કરો.

આ પ્રમાણે ઉપર વતાવેલા નવે પદો જીનેશ્વર પ્રભુએ કહેલા
ધર્મમાં સારભૂત છે, અને આરાધન કરનાર ભવ્ય જનોને કલ્યાણ-
કારી છે તેથી તે યથાવિધ આરાધવા યોગ્ય છે.

એ નવ પદોવડે નિષ્પન્ન એવા શ્રી સિદ્ધચક્રને ઉપયોગ યુક્ત
આરાધનાર પ્રાણી શ્રી શ્રીપાલકુમારની પેરે સુખ-સમાધિ પામે છે.

५ स्वर्णसिंहासनमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

६ भामंडलमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

७ दुंदुभिमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

८ छत्रत्रयमातिहार्यसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

९ ज्ञानातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

१० पूजातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

११ वचनातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

१२ अपायापगमातिशयसंयुताय श्रीअरिहंताय नमः ॥

॥ इत्यादि नमस्कार करके 'अनंत्य ऊत्तसिपण' कहके चार लोगस्सका काउत्तसग्न करे । एक लोगस्स प्रगट कहे । पीछे स्वस्थानक जाके चैत्यवंदन करे । पञ्चरकाण पारके आंबिल करे । पहले जल पीये जब चैत्यवंदन करके पीये । पीछे फेर चैत्यवंदन करके तिविहार पञ्चखवाण करे । 'ॐ ह्रीं नमो अरिहंताय' इस पदको २००० गुणणो करे । श्रीपालजीको चरित्र, नव पद महिमा सुणे । पुण पहर दिन रहणेसे तीसरी बेर पांच शक्रस्तयेदेव बांदे । सामायिक लेके दिन छते पडिक्कमण करे । आरतीके समय दीप, धूप, दुसुमपूजा करे । अथवा पहिले आरती प्रमुख करके पीछे पडिक्कमण करे । (सोनेके समय) इरियावही पडिक्कमके चैत्यवंदन करके राट संयारा गाथा गुणके सोवे । निद्रा न आवे जहां तक नव पदका गुण स्मरण करे ॥ इति ॥

पाणि' इस पदको गुणणो दो हजार करे । आचार्यपदके ३६ गुण
पाद करके छत्तीस नमस्कार करे सो लिखते है ॥

॥ आचार्यपदके ३६ गुण ॥

- १ प्रतिरूपगुरुसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- २ सूर्यवत्तेजस्विगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ३ युगमधानागमसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ४ मधुरवाक्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ५ गांभीर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ६ धैर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ७ उपदेशगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ८ अपरिश्राविगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ९ सौम्यप्रकृतिगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १० शीलगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- ११ अविग्रहगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १२ अविक्लवगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १३ अचपलगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १४ प्रसन्नवदनगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १५ क्षमागुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १६ रुद्रगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १७ मृदुगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
- १८ सर्वसंगमुक्तिगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

१०. द्वादशविधतपगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
२०. सप्तदशविधसंयमगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
३०. मन्यव्रतगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः
४०. शौचगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
५३. अकिंचनगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ।
५४. ब्रह्मचर्यगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥
५५. गतिन्यभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५६. ज्ञानभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५७. समारम्भस्वभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
५८. परम्भस्वभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६०. मन्यव्रतभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६१. अनुचिभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६२. आश्रयभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६३. स्वयम्भावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ।
६४. निर्मलभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६५. शक्तिभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६६. शक्तिभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥
६७. शक्तिभावनाभावकाय श्रीआचार्याय नमः ॥

१०. द्वादशविधतपगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

२०. सप्तदशविधसंयमगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

३०. मन्यव्रतगुणसंयुताय श्रीआचार्याय नमः ॥

॥ अथ चतुर्थ दिवस विधि ॥

॥ 'ॐ ह्रीं नमो उवज्ज्ञायाणं' इस पदको २ हजार गुणगो-
करे । लील मृगांकी-मगनी दाल प्रमुखका आंचिल करे । उपा-
ध्यायपदके २५ गुण याद करके नमस्कार करे ॥

॥ उपाध्यायपदके २५ गुण ॥

- १ श्रीआचारांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- २ श्रीसुयगढांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ३ श्रीठाणांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ४ श्रीसमवायांगसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ५ श्रीभगवतीसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्याय० ॥
- ६ श्रीज्ञातासूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ७ श्रीउपासकदशसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ८ श्रीअन्तगुहदशसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ९ श्रीअणुत्तरोच्चाईसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १० श्रीप्रश्नव्याकरणसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- ११ श्रीविपाकसूत्रपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १२ उत्पादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय नमः ॥
- १३ आश्रायणीपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १४ वीर्यप्रवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १५ अस्तिप्रवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥
- १६ ज्ञानप्रवादपूर्वपठनगुणयुक्ताय श्रीउपाध्यायाय० ॥

- ३ अदत्तादानविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ४ मैथुनविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ५ परिग्रहविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ६ रात्रिभोजनविरमणव्रतयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- ७ पृथ्वीकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ८ अप्कायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ९ तेजकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १० वाङ्कायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- ११ वनस्पतिकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १२ व्रसकायरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १३ एकेंद्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १४ द्वेन्द्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १५ त्रैन्द्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १६ चौरिन्द्रियजीवरक्षकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १७ पंचेन्द्रियजीवरक्षकाय श्री साधवे नमः ॥
- १८ लोभनिग्रहकारकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- १९ क्षमागुणयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥
- २० शुभभावनाभावकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- २१ प्रतिलेखनादि क्रियाशुद्धकारकाय श्रीसाधवे नमः ॥
- २२ संयमयोगयुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२४ वचनगुप्तियुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२५ कायगुप्तियुक्ताय श्रीसाधवे नमः ॥

२६ गीतादिद्राविशनिपग्निहमहनतत्पराय श्रीसाधवे नमः ॥

२७ मरणावदपमर्ममहनतत्पराय श्रीसाधवे नमः ॥

॥ ३४ मंत्रमे मत्तार्वाश नमस्कार करे । खडा होके अ-
 चमसिगणं द्रव्यादि कहके मत्तार्वाश लोगस्सका काउस्सग ।
 १५ व्यागस्स कहके पारे । पाँडे पूर्वोक्त करणी करे । यह पंच
 मेष्टिपदके सर्व गुण मिलानेमे १०८ होय । इसीसे जैनमें मा-
 न्यमे १०८ मंत्रे हैं ॥ इति पंचम दिवस विधि ॥

। अथ पष्ठ दिवस विधि ॥

। ३१ नमो दमणस्स' इम पदको २ हजार गुणगो ५
 दशमपद मदन वर्ण ३, इशामे नटलका-चोग्वाका आंचिल कां
 मरग्य-वक मनमरा गुण चितवके नमस्कार करे ॥

। मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

मरग्यनके मनमरी भेद ॥

- वैयावृत्त्यरूपसदृशनाय नमः ॥
 अर्द्धदिनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 सिद्धविनयरूपदर्शनाय नमः ॥
 चैत्यविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 श्रुतविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 धर्मविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 साधुवर्गविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 आचार्यविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 उपाध्यायविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 प्रवचनविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 दर्शनविनयरूपसदृशनाय नमः ॥
 संसारे जिनसारमिति चिंतनरूपसदृशनाय नमः ॥
 संसारे जिनमतिसारमिति चिंतनरूपसदृशनाय नमः ॥
 संसारे जिनमतिस्थितसाध्यादिसारमिति चिंतनरूपसदृशनाय ॥
 शंकादूषणरहिताय सदृशनाय नमः ॥
 कांक्षादूषणरहिताय सदृशनाय नमः ॥
 विचिकित्सारूपदूषणरहिताय सदृशनाय नमः ॥
 कुट्टिप्रशंसादूषणरहिताय सदृशनाय नमः ॥
 तत्परिचयदूषणरहिताय सदृशनाय नमः ॥
 प्रवचनप्रभावकरूपसदृशनाय नमः ॥
 धर्मकथाप्रभावकरूपसदृशनाय नमः ॥

- ५० राजाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ५१ गणाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ५२ बलाभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ५३ सुराभियोगाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ५४ कांतरद्वयाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ५५ गुरुनिग्रहाकारयुक्तश्रीसदर्शनाय नमः ॥
- ६ सभ्यवत्त्वं चारित्र्यधर्मस्य मूलमिति चि० श्री० ॥
- ७ सभ्यवत्त्वं धर्मपुरस्य द्वारमिति चि० श्रीस०
- ८ सभ्यवत्त्वं धर्मस्य प्रतिष्ठानमिति चि० श्रीस० ॥
- ९ सभ्यवत्त्वं धर्मस्याधारमिति चि० श्रीस० ॥
- १० सभ्यवत्त्वं धर्मस्य भाजनमिति चि० श्रीस० ॥
- ११ सभ्यवत्त्वं धर्मस्य निधिसंनिभमिति चि० श्री० ॥
- १२ अस्ति जीव इति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीसदर्शनाय०
- १३ स च जीवो नित्य इति श्रद्धानस्थानयुक्त श्री० ॥
- १४ स च जीवः कर्माणि करोतीति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीम० नमः ॥
- १५ स च जीवः कृतकर्माणि वेदयतीति श्रद्धानस्थानयुक्तश्रीस० ॥
- १६ जीवस्यास्ति निर्वाणमिति श्रद्धानस्थानयुक्त० ॥
- १७ अस्ति पुनर्मोक्षोपाय इति श्रद्धानस्थानयुक्त० ॥

॥ इस रीतसे सतसती नमस्कार करे । मरदा होवे अश्रम पु-
ससिर्ण० इत्यादि कहके ६७ लोगस्स अथवा ७ लोगस्स दाह-
स्सग करे । एक लोगस्स कहके पारे । शीष्टे इदं नृ क्षरणी कने

- १७ स्पर्शेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- १८ रसनेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- १९ घ्राणेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २० चक्षुरिन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २१ श्रोत्रेन्द्रियअपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २२ मनोऽपायमतिज्ञानाय नमः ॥
- २३ स्पर्शेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २४ रसनेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २५ घ्राणेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २६ चक्षुरिन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २७ श्रोत्रेन्द्रियधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २८ मनोधारणामतिज्ञानाय नमः ॥
- २९ अक्षरश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३० अनक्षरश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३१ सक्षिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३२ असक्षिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३३ सम्यक्श्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३४ मिथ्याश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३५ सादिश्रुतज्ञानाय नमः ॥
- ३६ अनादिश्रुतज्ञानाय नमः
- ३७ मर्पवसितश्रुतज्ञानाय नमः ॥

॥ अथ अष्टम दिवस विधि ॥

॥ 'ॐ ह्रीं नमो चारित्र्यस्त' इम पदको २ हजार गुणणी करे । चारित्र्यदका उज्ज्वल वर्ण है, इसोते तंदूलका आंचिल करे । तिसतर भेद चारित्र्यपदके चितवके नमस्कार करे ॥

॥ अथ चारित्र्यपदके ७० भेद ॥

- १ प्राणातिपातविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- २ मृपावादविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ३ अदत्तादानविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ४ मैथुनविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ५ परिग्रहविरमणरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ६ क्षमाधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ७ आर्जवधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ८ मृदुताधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ९ मुक्तिधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १० तपोधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- ११ संयमधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १२ सत्यधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १३ शौचधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १४ अकिंचनधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥
- १५ व्रमधर्मरूपचारित्र्याय नमः ॥

- ग्लानसाधुवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 : साधुवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 १ भ्रमणोपासकवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 २ संप्रवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 १ कुलवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 १२ गणवैयाहृत्परुषचारित्राय नमः ॥
 १३ पशुपदगादिरहितवसतिवसनवस्त्रगुप्तिचारित्राय० ॥
 ४४ स्त्रीहास्यादिक्रियावर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय० ॥
 ४५ स्त्रीआसनवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय नमः ॥
 ४६ स्त्रीअंगोपांगनिरीक्षणवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय० ॥
 ४७ कुटुम्बरस्थितस्त्रीक्षेत्रभावश्रवणवर्जनवस्त्रगुप्ति० ॥
 ४८ पूर्वस्त्रीसंभोगचिन्तनवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय नमः ॥
 ४९ अति सरसआहारवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय नमः ॥
 ५० अतिआहारकरणवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय नमः ॥
 ५१ अंगविभूषणवर्जनवस्त्रगुप्तिचारित्राय नमः ॥
 ५२ अनशननपोरुषचारित्राय नमः ॥
 ५३ ऊनोदरीतपोरुषचारित्राय नमः ॥
 ५४ वृत्तिसंक्षेपतपोरुषचारित्राय नमः ॥
 ५५ रसत्यागतपोरुषचारित्राय नमः ॥
 ५६ कायबलेजतपोरुषचारित्राय नमः ॥
 ७ संलेखनातपोरुषचारित्राय नमः ॥

॥ अथ तपपदके ५० भेद ॥

- १ यावत्कथिंकृतपसे नमः ॥
- २ इत्वरतपोभेदतपसे नमः ॥
- ३ वाङ्मनोदरीतपोभेदतपसे नमः ॥
- ४ अभ्यंतरऊनोदरीतपोभेदतपसे नमः ॥
- ५ द्रव्यतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ६ क्षेत्रतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ७ कालतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ८ भावतपोवृत्तिसंक्षेपतपोभेदतपसे नमः ॥
- ९ कायवलेषतपोभेदतपसे नमः ॥
- १० रसत्यागतपोभेदतपसे नमः
- ११ इन्द्रियकपाययोगविषयकसंलीनतातपसे नमः ॥
- १२ स्त्रीपशुपंडकादिवर्जितस्यानवस्थितसंलीनता ॥
- १३ आलोयणप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १४ षडिकमणप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १५ मिश्रप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १६ त्रिवेकप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १७ उपसर्गप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १८ तपःप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- १९ छेदप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
- २० मूत्रप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥

- २१ अनवस्थितप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
 २२ पारंक्षियप्रायश्चित्ततपसे नमः ॥
 २३ ज्ञानविनयरूपतपसे नमः ॥
 २४ दर्शनविनयरूपतपसे नमः ॥
 २५ चारित्र्यविनयरूपतपसे नमः ॥
 २६ गुर्वादिकमनोविनयरूपतपसे नमः ॥
 २७ वचनविनयरूपतपसे नमः ॥
 २८ कायविनयरूपतपसे नमः ॥
 २९ उपचारकविनयरूपतपसे नमः ॥
 ३० आचार्यवेयावद्यतपसे नमः ॥
 १ उपध्यायवेयावद्यतपसे नमः ॥
 २ माधुवेयावद्यतपसे नमः ॥
 ३ तपस्त्रियेयावद्यतपसे नमः ॥
 ४ लघुशिष्याद्विवेयावद्यतपसे नमः ॥
 ५ ग्लानमाधुर्वेयावद्यतपसे नमः ॥
 ६ श्रमणोपासकवेयावद्यतपसे नमः ॥
 ७ संन्यसेयावद्यतपसे नमः ॥
 ८ कृत्ववेयावद्यतपसे नमः ॥
 ९ गणनेयावद्यतपसे नमः ॥
 १० वायनातपसे नमः ॥
 ११ पृच्छनातपसे नमः ॥

- ४२ परावर्चनातपसे नमः ॥
 ४३ अनुमेसातपसे नमः ॥
 ४४ धर्मकथातपसे नमः ॥
 ४५ आर्त्तध्याननिवृत्ततपसे नमः ॥
 ४६ रौद्रध्याननिवृत्ततपसे नमः ॥
 ४७ धर्मध्यानचित्तनतपसे नमः ॥
 ४८ शुक्लध्यानचित्तनतपसे नमः ॥
 ४९ बाह्यउपसर्गतपसे नमः ॥
 ५० अभ्यन्तरउपसर्गतपसे नमः ॥

॥ एवी रीते ५० नमस्कार करे । खडा होके अन्नत्थ ऊस-
 सिण्णं० इत्यादि कहे । ५० लोगस्सका काउस्सग करे । पीछे
 पूर्वोक्त करणी करे ॥ इति नवम दिवस विधि ॥

श्री नवपद संक्षेप आराधन विधि.

उपर कथा मुजब नवपदना गुण समजी शाश्वत सुखना अर्थो-
 ण तेनुं सदा सद्भावयी सेवन करवुं. त्रिकाळ पूजा, सेवा
 के बहुमानपूर्वक मनपां निरंतर नवपदनुं स्मरण करवुं, दृढ
 ध्यासयी नवपदनुं ध्यान धरनार पोतेज नवपदरूप यदि शके छे.
 वो अहोनिद्र हृदयकमळपां नवपदनुं स्थापन करी राखवुं जरनुं

ધાન વાપરી દેહને આધાર આપવો. મંત્રી પ્રમુખ માવના ચતુષ્ઠયનું સદાય સેવન કરવું. સર્વે જીવોનું સદાય હિત ઇચ્છવું, સદ્ગુણીને શ્રેયો પ્રમુદિત થવું, દીન દુઃખીનું દુઃખ ટાલવા બનતું કરવું અને કઠોર દિલના નિર્દય પ્રાણિ ઉપર પણ દ્વેષ લાવવો નહિ. દેહાદિક પુદ્ગલોક વસ્તુઓનું અનિત્યપણું અને અસારપણું વિચારી સદા શાશ્વત અને સારભૂત ધર્મનું જ દૃઢ આલંબન લેવું સર્વશ્રમણિત ધર્મન આ દુઃખોદધિમાં હવતા જીવોને સહાયભૂત છે. નવપદમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણેનો સમાવેશ થાય છે. તેથી તેનું દઢતર અવલંબન કરવું યોગ્ય છે. એ નવપદનું સવિશેષ સ્વરૂપ સદ્ગુરુ સમિપે સમજી આશંકા રહિત નિષ્કામીપણે તેનું સેવન કરવામાં આવે તો અલ્પકાલમાં અક્ષય સુખ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. ઉક્ત નવપદ અનંત ગુણનીધાન છતાં તેના અનુક્રમે ૧૨, ૮, ૩૬, ૨૫, ૨૭, ૬૭, ૫૧, ૭૦, અને ૧૨ ગુણો શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલાં છે. તે પ્રમાણે તેટલા લોગસસનો કાઠસ્સગ, તેટલાંજ સ્વમાસણાં અને તેટલીજ પ્રદક્ષિણા વિગેરે કરણી સ્થિર ઉપયોગથી નવ દિવસ સુધી અનુક્રમે કરવી ફરજી છે. વર્લી ટ્રિનદિન વિનય, વૈયાવચ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, પ્રમુખ ધર્મન્યાપાર, શુદ્ધ મન વચન કાયાના યોગથી કરતાં આત્મા અવશ્ય મોક્ષનો અધિકારી થાય છે. આ પ્રમાણે નવપદનું આરાધન ૪૥ વર્ષ સુધી અને વર્લી શકે તો જીવિત પર્યંત કરવાનું છે. ૪૥ વર્ષમાં સર્વ વર્લીને ૮૧ આર્યાવિહ ઉપર યુજવ કરવાના છે, અને સાથે સાથે વીજી ધર્મકરણી યયાવિધ સમજપૂર્વક સેવવાની છે દરેક.

॥	॥ चारित्तस्त	७०	७०	२०
॥	॥ तवस्त	५०	५०	२०

नवपदनु आराधन करनाराओने दरेके
पद दीठ बोलवाना दूहा.

प्रथम श्री अरिहंतपद.

अरिहंत पद ध्यातो धको, दब्बह गुण पज्जायेरे;
येद छेद करी आत्मा, अरिहंत रुपी यायेरे. १
श्रीर निनेश्वर उपदिशे, सांभलजो चित्त लाइरे;
आत्मध्याने आत्मा, ऋद्धि मळे सवि आइरे. २

द्वितीय श्री सिद्धपद.

रुपातीत स्वभाव जे, केवल दंसण नाणीरे;
ते ध्याता निज आत्मा, होय सिद्ध गुण खाणीरे. श्री. ३

तृतीय श्री आचार्यपद.

ध्याता आचारज भला, महापंथ शुभ ध्यानीरे;
पंच प्रस्थाने आत्मा, आचारज होय प्राणीरे. श्री. ४

चतुर्थ श्री उपाध्यायपद.

॥ श्रीमन्मोक्षोपनिषद्गीता उपाध्यायकृत ॥

नवपदपूजा प्रारंभ.

॥ तत्र ॥

॥ प्रथम अरिहंतपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ उपजातिवृत्तम् ॥

॥ उपपन्नसन्नाममहोमयाणं, सन्नादिहेरासणसंठियाणं ॥ सदे-
सणाणंदियसज्जणाणं, नमो नमो होउ सया जिणाणं ॥ १ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ नमोऽनंतसंतममोदप्रदान, प्रधानाय भव्यात्मने भास्वताय ॥
यया जेहना ध्यानधी सौख्यभाजा, सदा सिद्धचक्राय श्रीपाल राजा
॥ २ ॥ कर्षो कर्म दुर्मर्म चक्रचूर जेणे, भलां भव्य नवपदध्यानेन
तेणे ॥ करी पूजना भव्य भावे त्रिकाले, सदा बासीयो आतमा
तेणे काले ॥ ३ ॥ त्रिके तीर्थकर कर्म उदये करीने, दीए देशना
भव्यने दिन धरीने ॥ सदा आठ महापादिहारे समेता, सुरेशी नरेशी
स्तव्या ब्रह्मपुता ॥ ४ ॥ कर्षो धातियां कर्म चारे अलगां, भवोप-
ग्रही चार जे छे विनगां ॥ जगत् पंच कल्याणके सौख्य पामे, नमो
तेह तीर्थकरा मोक्षकाये ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ तीर्थपति अरीहा नमं, धर्मधुरंधर धीरो जी ॥ देशना अमृत
वग्गता, नीज वीरज बढ वीरो जी ॥ १ ॥ उलालो ॥ वर अस्वय

नीरपल ज्ञानभासन, सर्व भाव प्रकाशता ॥ नीज शुद्ध श्रद्धा आत्म-
भावे, चरणथीरता वासता ॥ जीन नामकर्म प्रभाव अतीशय, मार्तो-
हारज शोभता ॥ जगजंतु करुणावंत भगवंत भवीकजनने शोभता ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ ग्रीजे भव वर स्थानक तप करी, जेणे बांध्युं जीननाम ॥
चोंसठ इंद्रे पूजित जे जीन, कीजे तास प्रणाम रे ॥ भर्वाका ॥
सीद्धचक्रपद वंदो, जेम चीर काले नंदो रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ जेहने होय कल्याणक दीवसे, नरके पण अमवातुं ॥
सकल अधिक गुण अतीशय धारी, ते जीन नभी अघटालुं रे ॥
भ० ॥ सि० ॥ २ ॥ जे तीहूं नाण समग उप्पन्ना, भोगरुम
क्षीण जाणी ॥ लेड दीक्षा ग्रीक्षा टीए जनने, ते नर्माए जीन नाणी
रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ ३ ॥ महागोप महापाहण करीए, नीर्यामरु
सत्यवाह ॥ उपमा एहवी जेहने छाजे, ते जिन नर्माए उम्माह रे ॥
॥ भ० ॥ सि० ॥ ४ ॥ आठ प्रातिहारम जम छाजे, पांश्रीग गुण
युत वाणी ॥ जे प्रतिबोध करे जगजनने, ते जिन नर्माए प्राणी रे ॥
॥ भ० ॥ सि० ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥

॥ अगिंतपट ध्यानी यरी, द्यवह गुण पत्ताय रे ॥ भेद लेड
करी आत्मा, अगिंतगरी पाय रे ॥ १ ॥ बरि जिनेगर उपदिशे,
सांभलजां विन न्याह रे ॥ आत्मयाने आत्मा, शक्ति दाने गरि
आह रे ॥ बी० ॥ २ ॥ इति प्रथम अगिंतपटपूजा समाप्ता ॥ १ ॥

॥ अथ द्वितीय सिद्धपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ सिद्धाणामाणं सुरमाख्याणं ॥

॥ नमो नमोज्जंतचक्रकार्यं ॥ १ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ फरी आठ कर्मक्षये पार पाम्या, जरा जन्म मरणादि भय
जेणे वाम्या ॥ निरावरण जे आत्मरूपे प्रसिद्धा, यया पार पामी
सदा सिद्धबुद्धा ॥ १ ॥ त्रिभागोत्तदेहावगाहात्मदेशा, रक्षा ज्ञानमय
जानवर्णादिलेशा ॥ सदानंद सौख्याश्रिता ज्योतिरूपा, अनावाय
अपुनर्भवादि स्वरूपा ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ सकल करममल क्षय करी, पूरण शुद्ध स्वरूपोजी ॥ अव्याबाध
प्रभुतामयी, आत्म संपत्तिभूषोजी ॥ १ ॥ उलालों ॥ जेह भूप आत्म
सहज संपत्ति, शक्ति व्यक्तिपणे करी ॥ स्र द्रव्य क्षेत्र स्व काल भावे,
गुण अनंता आदरी ॥ सुस्वभाव गुण पर्याय परिणति, सिद्धसाधन
पर भणी ॥ मुनिराज मानसहंस समबड, नमो सिद्ध महागुणी ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ समय परसंतर अणफरसी, चरमं तिभाग विशेष ॥ अव-
गाहन नदी जे निव पडोना, सिद्ध नमो ते अंशेपरे ॥ ३० ॥ सि०

ना ॥ १ ॥ भविष्याने देशना देश फाले, सदा अपमना यया
सुख आले ॥ शिके शासनाधारदिग्दर्शिका, जगे ने चिरं जीवना
शुद्धजल्पा ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ आचारज मुनिपति गणि, गुणछत्रीशी धामोजी ॥ चिदानंद
रस स्वादता, परभाषे निःकामोजी ॥ १ ॥ उलालो ॥ निःकाम
निर्मल शुद्ध चिद्वन, साध्य निज निरधारशी ॥ निज ज्ञान दर्शन
चरण वीरज, साधता व्यापारशी ॥ भविजीव बोधक तत्त्वशोधक,
सयल गुणसंपत्ति घरा ॥ संकरसमाधि गतउपाधि, दुविध तपगुण
आगरा ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ पंच आचार जे मूधा पाले, मारग भाखे साचो ॥ ते आ-
चारज नमीए तेहशुं, मेम करीने जाचोरे ॥ म० ॥ सि० ॥ ११ ॥
वर छत्रीश गुणे करी सोहे, युगमधान जन मोहे ॥ जग बोहे न रहे
खिण कोहे, मृरि नमुं ते जोहेरे ॥ म० ॥ सि० ॥ १२ ॥ नित्य
अप्रमत्त धर्म उवपसे, नहीं विकथा न कपाय ॥ जेहने ते आचारज
नमीए, अकलुष अमल अमायरे ॥ म० ॥ सि० ॥ १३ ॥ जे दीप
सारण वारण चांयण, पट्टिचांयण बली जनने ॥ पट्टधारी गच्छपंथ
आचारज, ते मान्या मुनिमनजरे ॥ म० ॥ सि० ॥ १४ ॥ अत्य-
मीए जिनसूरज केवल, चंदे जे जगदीवो ॥ सुवनपदारथ प्रकट
पड ते, आचारज चिरं जोचोरे ॥ भविका ॥ सि० ॥ १५ ॥

दक, आत्म परविभजनकरा ॥ भवभीरु साधन धीरज्ञासन, वरन
घोरी मुनिवरा ॥ सिद्धांत वायण दान समरथ, नमो पाठक पद-
धरा ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

॥ द्वादश अंग सज्जायें करे जे, पारंग धारक तास ॥ सूत्र
अर्थ विस्तार रसिक ते, नमो उवज्जाय उल्लास रे ॥ भ० ॥ सि०
॥ १६ ॥ अर्थ सूत्रने दानविभागे, आचारज उवज्जाय ॥ भव श्रीजे
जे लहे शिंवसंपद, नमीए ते सुपसाय रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १७ ॥
मूरख शिष्य निपाइ जे प्रभु, पाहाणने पल्लव आणे ॥ ते उवज्जाय
सकल जन पूजित, मूत्र अर्थ सवि जाणे रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १८ ॥
राजकुमार सरिखा गणर्चितके, आचारजपद योग ॥ जे उवज्जाय
सदा ते नमतां, जाये भवभय शोग रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ १९ ॥
चावनाचंदनरस सम वयणे, अहित ताप सवि टाले ॥ ते उवज्जाय
नमीजे जे बली, जिनशासन अजुवाले रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २० ॥

॥ ढाल ॥

॥ तप सज्जाये रत सदा, द्वादश अंगनो ध्याता रे ॥ उपां-
ध्याय ते आतमा, जगबंधव जगभ्राता रे ॥ वी० ॥ ५ ॥ इति
चतुर्थ उपाध्यायपदपूजा समाप्ता ॥

॥ अथ पंचम मुनिपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ साहृण संसाहिअ संजमाणं ॥

॥ नमो नमो सुद्धदयादमाणं ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ करे मेवना मूर्ति वायग गणिनी, करुं वर्णना तेहनी र्श
मुनिनी ॥ समेता मदा पंच समिति त्रिगुप्ता, त्रिगुप्ते नहीं काप-
भोगेषु लिप्ता ॥ १ ॥ बली बाह्य अभ्यंतर ग्रंथि टाली, होयेमुक्तिने
योग्य चाग्नि पाली ॥ शुभाष्टांग योगे रभे चित्त वाली, नमुं साधुने
रह निज पाप टाली ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

मरुत विषय विष कारीने, निःकार्या निमंगी जी ॥ भर-
द्वाराय शमावना, आनमसाधन रंगी जी ॥ १ ॥ उमालो ॥ जे
मद मरुत मरुत रमणे, देह निर्मम निर्मदा ॥ काउम्यागमुद्रा धार
मरुत मरुत मरुत मरुत ॥ तय तेन दीपे कर्म प्रीपे, नैर
मरुत मरुत ॥ मुनिशान कल्याणिषु विभुवन, मरुत मरुत रित

मरुत ॥ ढाल ॥ श्रीपालना रासनी ॥

मरुत मरुत मरुत मरुत, मरुत मरुत मरुत मरुत ॥ मरुत मरुत

मरुत मरुत मरुत मरुत ॥ मरुत ॥ मरुत ॥ २१ ॥

पंच इंद्रियने जे नित्य श्रोषे, षट्कायक प्रतिपाल ॥ मंथम मत्तर
भकारे जाराये, बंदु तेह दयाल रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २२ ॥ अदार
सहस्र शीलांगना धोरी, अचल आचार चरित्र ॥ मुनि महंत
जयणा युत बंदी, कीजे जनम पवित्र रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २३ ॥
नवविध ब्रह्मगुप्ति जे पाले, बारसविह तप शूरा ॥ पहवा मुनि
नमीए जो मगटे, पूरव पुण्य अंकुरा रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २४ ॥
सांना तणी परे परीक्षा दोसे, दिन दिन चढ़ते बाने ॥ संजम खपं
करता मुनि नमीए, देश काल अनुपाने रे ॥ भ० ॥ सि० ॥ २५ ॥

॥ ढाल ॥

अममते जे नित्य रहे, नवि हरखे नवि शोचे रे ॥ साधु सुधा
ते आत्मा, शुं मूढचे शुं लोचे रे ॥ बी० ॥ ६ ॥ इति पंचम मुनि-
पदपूजा समाप्ता ॥ ५ ॥

॥ अथ षष्ठ सभ्यक्त्वदर्शनपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ जिणुत्तते रुहलखणस्स ॥

॥ नमो नमो निम्मलदंसणस्स ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ विपर्याप्त इन्द्रासनारुप मिथ्या, टले जे अनादि अच्छे जेम
पथ्या ॥ जिनोक्ते होये सहजयी श्रद्धधानं, कहीए दर्शनं तेह परमं

॥ ढाल ॥

॥ शम संवेगादिक गुणा, क्षय उपशम जे आपे रे ॥ दर्शने
हीज आतमो, शु होय नोम धराये रे ॥ चौ० ॥ ७ ॥ इति षष्ठ
स्यवत्त्वदर्शनपदपूजा समाप्ता ॥ ६ ॥

॥ अथ सप्तमं सम्यग्ज्ञानपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ अत्राणंसमोहतमोहरस्स ॥

॥ नमो नमो नाणदिवापरस्स ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ होय जेहथी ज्ञान शुद्ध प्रबोधे, यथावरण नासे विचित्रांव-
चोधे ॥ तेणे जाणीय ॥ वस्तु पड् द्वय भावा, न हुये त्रितया (वाद)
निनेच्छा स्वभावा ॥ १ ॥ होय पंच मत्यादि सुज्ञानभेदे, गुरुपा-
स्तित्थी योग्यता तेह वेदे ॥ बली श्रेय हेय उपादेयरूपे, लहे चित्तमां
जेम ध्वांत प्रदीपे ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

॥ भव्य नपो गुणज्ञानने, स्वपर प्रकाशक भावे जी ॥ परजय
धर्म अनंतता, भेदाभेद स्वभावे जी ॥ १ ॥ उलालो ॥ जे मुख्य
परिणति सकल शायक, घोष भावविलच्छना ॥ मति आदि पंच
प्रकार निर्मल, सिद्ध साधन लच्छना ॥ स्वादादसंगी तत्त्वरंगी,

॥ अथ अष्टम चारित्रपदपूजा प्रारंभः ॥

॥ काव्यं ॥ इंद्रवज्रावृत्तम् ॥

॥ आरादिअखंडीअ सफिमस्त ॥

॥ णमो णमो संजमवीरिअस्त ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ बली ज्ञानफल चरण धरीए सुरंगे, निराशंसता द्वाररोथ
प्रसंगे ॥ भवांभोधिमेंतारणे यान तुल्यं, धरुं तेह चारित्र अमाप्तमूल्यं
॥ १ ॥ होये जास महिमा थकी रंक राजा, बली द्वादशांगी भणी
होय ताजा ॥ बली पापहयोपि निःपाप थाय, थइ सिद्ध ते कर्मने
पार जाय ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देशी ॥

चारित्रगुण बली बली नमो, तत्त्वरमण जसु मूलो जी ॥ पर-
रमणीयपणुं टले, सकल सिद्ध अनुकूलो जी ॥ १ ॥ उलालो ॥
प्रतिकूल आश्रवत्याग संयम, तत्त्वधिरता दममयी ॥ शुचि परम
खंति मुक्ति दश पद, पंच संवर उपचई ॥ सामायिकादिक भेद धर्मे,
यथाख्याते पूर्णता ॥ अकपाय अकलुष अमल उज्ज्वल, कामक-
मलचूर्णता ॥ २ ॥

॥ पूजा ॥ ढाल श्रीपालना रासनी ॥

॥ देश चिरति ने सरवचिरति जे, गृही यतिने अभिराम ॥ ते
चारित्र जगत् जयवंतुं, कीजे तास प्रणाम रे ॥ ५० ॥ सि० ॥ ३६ ॥

॥ भुजंगप्रयातवृत्तम् ॥

॥ त्रिकालिकरणे कर्म कपाय शले, निष्काचितपणे बांधीयां
तेह बाले ॥ कसुं तेह तप बाध अंतर दुमेदे, एषा युक्त निहंतु
दुध्यान छेदे ॥ २ ॥ होये जास मुहिमा यकी लब्धि सिद्धि, अवां-
छकपणे कर्म आवरणशुद्धि ॥ तपा तेह तप जे मदानंद हेते, होय
सिद्धि सीमंतिनी जिम संकेते ॥ ३ ॥ इस्या नव पद ध्यानने जेह
ध्याये, सदानंद चिद्रूपता तेह पाये ॥ बली ज्ञान विमलादि गुण-
रवधामा, नहुं ते सदा सिद्धचक्रमधाना ॥ ४ ॥

॥ मालिनीवृत्तम् ॥

॥ इम नव पद ध्याये, पर्म आनंद पावे ॥ नवमे भव शिव
जाये, देव नरभव पावे ॥ ज्ञान विमल गुण गावे, सिद्धचक्रमभाये ॥
सवि दुरित समाये, विश्व जयकार पावे ॥ ५ ॥

॥ ढाल ॥ उलालानी देरी ॥

॥ इच्छारोधन तप नमो, बाध अभ्यंतर भेदेजी ॥ आत्मसत्ता
एकता, परपरिणति उच्छेदेजी ॥ १ ॥ उलालो ॥ उच्छेदे कर्म अ-
नादि संतति, जेह सिद्धपणुं बरे ॥ योगसंगे आहार टाली, भाव
अक्रियता करे ॥ अंतरमुहरत तत्त्व साधे, सर्व संवरता करी ॥ निज
आत्मसत्ता मगट भाये, करो तप गुण आदरी ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥

॥ एम नव पद गुणपंडल, चउ निक्षेप ममाणेजी ॥ सात नये

॥ ढाल ॥

॥ इच्छारोये संवरी, परिगति समन्योगे रे ॥ नव ते परान
आत्मा, बर्चं निज गुण भोगे रे ॥ वी० ॥ १० ॥ आगम नोभा-
गम नगो, भाव ते जाणो साचो रे ॥ आत्मभावे फिर होजो, पर-
भावे पत राचो रे ॥ वी० ॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, पट
मांहे रुद्धि दाखी रे ॥ तेम नव पद रुद्धि जाणजो, आत्मराम छे
साखी रे ॥ वी० ॥ १२ ॥ योग असंख्य छे जिन कथा, नव पद
मुख्य ते जाणो रे ॥ एह तणे अवलंबने, आत्मध्यान ममाणो रे ॥
वी० ॥ १३ ॥ ढाल वारमी एहवी, चोये खंडे पूरी रे ॥ वाणी
वाचक जन तणी, कोइ नये न अधूरी रे ॥ वी० ॥ १४ ॥ इति
नवम तपःपदपूजा समाप्ता ॥ ९ ॥

॥ अथ काव्यं द्रुतविलंबितवृत्तम् ॥

॥ विपलकेवलभासनभास्करं, जगति जंतुमहोदयकारणं ॥ जि-
नवरं बहुमानजलौघनं, शुचिपनाः स्नपयामि विशुद्धये ॥ १ ॥ इति
काव्यम् ॥ आ काव्य प्रत्येक पुजा दीठ कहेवुं ॥

॥ स्नात्र करतां जगद्गुरु शरीरे, सकल देव विमल कलश
नीरे ॥ आपणा कर्मफल दूर कीधा, तेजे ते विबुध ग्रंथे प्रसिद्धा ॥ २ ॥
हर्ष धरी अप्सराहंद आवे, स्नात्र करी एम आशीष भावे ॥ निहं
लगे सुरगिरि जंपूदीवो, अम तणा नाय देवधिदेवो ॥ ३ ॥

— ॥ इति श्रीमन्ने विजयजीकृता नवपदपूजा समाप्ता ॥

॥ ढाल ॥

॥ इच्छारोवे संवरी, परिणति समतायोगे रे ॥ तप ते एहीम
तमा, वंते निज गुण भोगे रे ॥ वी० ॥ १० ॥ आगम नोभा
म तणो, भाव ते जाणो साचो रे ॥ आत्मभावे घिर होजो, पर
भावे मत राचो रे ॥ वी० ॥ ११ ॥ अष्ट सकल समृद्धिनी, घ
ांहे रुद्धि दाखी रे ॥ तेम नव पद रुद्धि जाणजो, आत्मपराय त
साखी रे ॥ वी० ॥ १२ ॥ योग असंख्य छे जिन फळा, नव प
मुख्य ते जाणो रे ॥ एह तणे अवलंबने, आत्मध्यान प्रमाणो रे
वी० ॥ १३ ॥ ढाल वारमी एहवी, चोथे खंडे पूरी रे ॥ बाप
चाचक जन्म तणी, कोइ नये न अपूरी रे ॥ वी० ॥ १४ ॥ इ
नवम तपःपदपूजा समाप्ता ॥ ९ ॥

॥ अथ काव्यं द्रुतविलंबितवृत्तम् ॥

॥ विमलकेवलभासनभास्करं, जगति जंतुमहोदयकारणं ॥ वि
नवरं बहुमानजलौघनं, शुचिपनाः स्तपयामि विशुद्धये ॥ १ ॥ इ
काव्यम् ॥ आ काव्य प्रत्येक पुजा दीठ कहेवुं ॥

॥ स्नात्र करतां जगद्गुरु शरीरे, सकल देव विमल कल
नीरे ॥ आपणा कर्ममल दूर कीषा, तेणे ते विपुष ग्रंथे प्रसिद्धा ॥ २ ॥
हर्ष घरी अप्सराहृंद आवे, स्नात्र करी एम आशीष भावे ॥ मि
लगे सुरगिरि जंबूदीवो, अम तणा नाथ देवधिदेवो ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीमध्मो विनयर्जकता नवपदपूजा समाप्ता ॥

श्रीज्ञान विमलसूत्रि पुनः प्रकाशितम्

देव्यन्दन प्रारंभः ॥

॥ तिहां प्रथम त्रिभि ल्यांगे शींग ॥

प्रथम प्रतिष्ठा चार मांदांगे तथा चामुन शींग शींग चंदुन ॥
 १, तिहां प्रथम टीका दन कर्मा, कृन्ना ११ ११, ११ ११
 सुवार उत्तेवरी, दन दोंपेदनी टीका कर्मा ॥ दन चार शींग कर्मा
 २, दनवार चार विमला, दन मार्गाया चामुना कर्मा, दन
 जातिनां फल मले ते सर्व जातिनां प्रत्येक दन दन सुदवां, शींगी
 प्रमुख सर्व दन दन सुकवां, नेवच पळे मादरीया कर्मा तथा
 वीपाक, द्राव, खारक, जिगोडां, निवजां, पांसां, यद्मादि
 ३, जे जातिना मले, ते सर्व जातिना प्रत्येक दन दन वानां शींगी
 जीयाणु गोधूम शेर व्रण, लीळां नालियेर चार सुकवां; इत्यादि
 ४, श्री मेळवीने देव बांदवा पछी श्रीमोदानलर्जानां एकनाम नाम
 ५, इये ते नाम लवीये छीये,

वेद्याधर,
 ॥ श्री
 जिन
 तार ॥
 १, ते
 सि-
 सवि
 ३ ॥
 ४, श्री

१ श्री शत्रुंजय.	८ श्रीपद.	१५ श्रीमहापद्म.
२ श्री पुंढरिक.	९ श्री पर्वतेन्द्र.	१६ श्रीपृथ्वी पीठ.
३ श्रीसिद्धसेव.	१० श्री महातीर्थ.	१७ श्री सुभद्र.
४ श्रीविमलाचल.	११ श्री शम्भत पर्वत.	१८ श्री फलादा.
५ श्री सुरगिरि.	१२ श्री दृढशक्ति.	१९ श्री पातालमूल.
६ श्री महागिरि.	१३ श्री मुक्तिनिलय.	२० श्री अकर्मक.
७ श्री पुष्पगन्धि.	१४ श्रीपुष्पदंत.	२१ श्री सर्वकामद.

ए प्रमाणे एकवीस नाम लक्ष्.

॥ अथ थोय जोडा वे ॥

श्री गणेशाय नमः, रिसह जिणेसर देव ॥ सुर नर विद्याधर,
सारे जेहनी सेव ॥ सिद्धाचल शिखरे, सोदाकर श्रृंगार ॥ श्री
नाभि नरेसर, मरुदेवीनो मल्हार ॥ १ ॥ ए तीरथ जाणी, जिन
त्रेवीश उदार ॥ एक नेम बिना सवि, समवसरया सुखकार ॥
गिरि कंडणे आर्षी, पहोता गढ गिरनार ॥ चैत्री पुनम दिने, ते
वंदू जयकार ॥ २ ॥ ज्ञातार्थमक्यांगे, अंतगढ सुत्र मझार ॥ सि-
द्धाचल सीद्धा, धोल्या धहु अणमार ॥ ते माटे ए गिरि, सवि
तीरथ शिरदार ॥ जिण भेटे थावे, सुख संपत्ति विस्तार ॥ ३ ॥
गोमुख चकेसरी, शासननी रखवाली ॥ ए तीरथ केरी, सान्निध्य
करे संभाली ॥ गिरुओ जस महिमा, संप्रति काले जास ॥ श्री
ज्ञानविमलसूरि, नामे लील विलास ॥ ४ ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

त्रेशठ लख पूरव राज करी, लीपे संयम अति आनंद धरी ॥
वरस सदसे केवल लच्छी बरी, एक लख पुर्वे शिवरमणी बरी ॥ १ ॥
चोवीशो पहिला रूपम थया, अनुक्रमे त्रेविश जिणंद भया ॥ चैत्री
पुनम दिन नेह नपो, जिम दुर्गनी दुःखदां दूर गमो ॥ २ ॥ ए
कवीश एकतालीश नाम कयां, आगने गुरु वयणे तेह लयां ॥
अतिशय महिमा इम आणीए, ते निशि दिन मनयां आणीए ॥ ३ ॥

५४८ ॥ अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजनमना देवचंदन प्रारंभ.

॥ अथ प्रथम त्रण चैत्यचंदन लिख्यते ॥

आर्दाश्वर अगिहत देव, अविवाशी अमल ॥ अक्षय सरूपीने
अनुप, अतिशय गुण विमल ॥ दंगल कमळा केन्ही वास, वामा
नित्य पूजित ॥ तुझ सेवा सहकार वर, करतां कल कुंजित ॥
रात्रिने युग आदि जिणे ए, सकल कला विज्ञान ॥ धी ज्ञानविप
सर्व गुण नणो, अनुपम निधि भगवान ॥ १ ॥ इति ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यचंदन ॥

वंश द्वाग मोहावरो, मोचन वन काय ॥ ना भिराद दुष्ट
द्वेष ॥ भक्तादिक जन पूजनो, जे जनक मोहाय
मृगया नम कदाय ॥ मार्गी मुर्खी नेहनी
गुण ग्याण ॥ ज्ञानविपल गुण तेहना मंभागी मुनि-

॥ अथ तृतीय चैत्यचंदन ॥

तेहनी त्रये गये ॥ पाव पाव मंगल
द्वेष नष्ट दग्धान्त कर, दग्धान्त दार ॥
द्वेष नष्ट दग्धान्त दार ॥ दिशतः गुण

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजना देववन्दन प्रारंभ. ४८५

ठेकाणे वीश वीश वस्तु मूकवी. अखीयाणुं तेज मूकवुं, अने संति-
करंने स्थानके नमिऊण कहेवुं ॥

॥ अथ वीजा जोडानां त्रण चैत्यवन्दन ॥

नाभि नरेसरं वंश मलय, गिरिचंदन सोहे ॥ जस परिमलशुं
वासियो, त्रिभुवन मन मोहे ॥ अपछर रंभा लवशी, जेहना अबदात ॥
गाय अह निश हर्षशुं, मरुदेवी जात ॥ निरुपाधिक जस तेजशुं ए,
सम मय सुखनो गेह ॥ ज्ञानविमल प्रभुताघणी, अखय अनंती जेह
॥ १ ॥ इति ॥

॥ अथ वीजुं चैत्यवन्दन ॥

जिम चैत्रीपूजम तणो अधिको त्रिधु दीपे ॥ ग्रह गण तारादिक
तणा, परम तेजने जीपे ॥ तिम लौकिकना देव ते, तुम आगे हीणा ॥
लोकोत्तर अति शय गुणे, रहे सुर नर लीणा ॥ निवृत्ति नगरे जा-
यवा ए, पहिज अविचल साथ ॥ ज्ञान विमल सूरि एम कहे, भव
भव ए मुज नाथ ॥ २ ॥

॥ अथ त्रीजुं चैत्यवन्दन ॥

अजर अमर अकलंक अरुज, निरुज अविनाशी ॥ सिद्ध
सरूपी शंकरो, संसार उदासी ॥ मुख संसार भोगत्री, नदी भोग
विनासी ॥ जीती कर्म कपापने, जे पयो जितकाशी ॥ दासी

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूनमना देववन्दन प्रारंभ, ४८७

आगमना गमता परे जाणो, सवि विपनो करे नाश जी ॥ पाप ताप
विप दूरे करवा, निशि दिन जेह उपासे जी ॥ मपता कंचुकी फीजे
अलगी, निर्विपता आदरीये जी ॥ इणी परे सहजधकी भव तरीये,
म शिवसुंदरी वरीए जी ॥ ३ ॥ कवड जल प्रत्यक्ष थइने, जेहना
ता पूरे जी ॥ दोहग दुर्गति दुर्जननो डर, संकट सघलां चूरे जी
दिन दिन दोलत दीपे अधिकी, ज्ञानविमल गुण नूर जी ॥ जीत
गां निशान वजावे, बोधि बीज भरपूर जी ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ नायकानी देशी ॥

एक दिन पुंडरिक गणधरु रे लाल, पृछया श्री
प्रादि जिणंद ॥ सुखकारी रे ॥ कहीये भव जल उतरी रे लाल
समीश परमानंद ॥ भव वारी रे ॥ ए० ॥ १ ॥ कहे जिन इण गिरि
समशो रे लाल, ज्ञान अने निर्वाण ॥ जयकारी रे ॥ तीरथ महिमा
वाधशे रे लाल, अधिक अधिक बंढाण ॥ निर्धारी रे ॥ ए० ॥ २ ॥
एम निसुणी तिहां आवीया रे लाल, धातिकर्म करघां दूर ॥ तम
वारी रे ॥ पंच कोटी मुनिये परिवरघा रे लाल, हुवा सिद्धि इजूर ॥
भव वारी रे ॥ ए० ॥ ३ ॥ चैत्री पूनम दिन कीजीये रे लाल, पूजा
त्रिविध प्रकार ॥ दिल धारी रे ॥ फल प्रदक्षिणा काऊससग्गा रे
लाल, लोगसस धुइ नमुकार ॥ नर नारी रे ॥ ए० ॥ ४ ॥ दश
वीस त्रांस चालीस भला रे लाल, पचास पुष्कमाल ॥ अतिसारी

अथ श्रीज्ञान विमलमूरि कृत चैत्रीपूजना देववंदन प्रारंभ. ४८९

॥ अथ त्रीजुं चैत्यवंदन ॥

चैत्री पूजने दिने, जे इणे गिरि आवे ॥ आठ सत्तर वह भे-
दशुं, जे भक्ति रचावे ॥ आदीश्वर अरिहंतनी, तस सघलां कर्म ॥
दूर ठले संपद भले, भांजे भव भर्म ॥ इह भव परभव भवे भये न,
रुद्धि वृद्धि कल्याण ॥ ज्ञानविमल गुण मणि तणो, त्रिभुवन तिलक
समान ॥ ३ ॥ इति ॥

॥ अथ थोथ जोडा चे प्रारंभः ॥

चैत्री पूजने दिन, शत्रुंजय गिरि अहिठाण ॥ पुंडरिक वर गण-
धर, तिहां पाण्या निर्वाण ॥ आदीश्वर केरा, शिष्यप्रथम जयकार ॥
केवल कमला वर, नाभि नारिंद मल्हार ॥ १ ॥ चार जंघुडीचे,
विचरंता जिनदेव ॥ अठ धातकीखंडे, सुर नर सारे सेव ॥ अठ
पुष्कर अर्ये, इणिपरे बीश जिनेश ॥ संप्रति ए सोहे, पंच विदेह निवेश
॥ २ ॥ प्रवचन प्रवहण सय, भवजल निधिने तारे ॥ कोहादिक
महोटा, मत्स्य तणा भय वारे ॥ जिहां जीवदया रस, सरस सुधा-
रस दाख्यो ॥ भवि भाव घरीने, चित्त करीने चाख्यो ॥ ३ ॥
जिनशासन सान्निध्य, कारी विघन विदार ॥ समकितदृष्टि सर,
महिमा जास वधार ॥ शत्रुंजय गिरि सेवो, जेप पापो भव पार ॥
फवि धीरविमलनो, शिष्य कहे सुखकार ॥ ४ ॥ इति ॥

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत श्रीगुणमना देववंदन मंत्रम्. ४९६

अष्टापद गिरनारे ॥ भ० ॥ अ० ॥ ६ ॥ कोटी गणुं फल श्री न-
शुंजे भेटे, जेप रे अनादिनां दुरित उभेटे ॥ भ० ॥ दु० ॥ ७ ॥
भाव अनंते अनंत फल पावे, ज्ञानविमलसूरि एमगुण गायें ॥ भ० ॥
॥ ए० ॥ ८ ॥ इति स्तवन संपूर्ण ॥ अर्ही जयतिहुअण कहेवुं. पछी
श्रीश नवकार गणवा. पछी श्री शत्रुंजयायनमः एवं एकशीश नाम
सिद्धगिरिनां नमस्कार पूर्वक गणवा. पछी भंडार दोवयो एटले रुपा
नाशुं मूकवुं, पछी श्रीश खमासमण देवां, पछी श्रीश मदक्षिणा देवी,
एटले आ जोडानो विधि संपूर्ण थयो.

॥ अथ देववंदननो चोथो जोडो ॥

अहीयां पूर्वोक्त वस्तु सर्व चालीश चालीश दोववी, तेमज अ-
खीयाणुं पण मूकवुं अने वीजो पण सर्व विधि करवो.

॥ अथ त्रण चैत्यवंदन लिख्यते ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, पुंडरिक गिरि साचो ॥ विमलाचलने
तीर्थराज, जस महिमा जाचो ॥ मुक्ति निलय शतकूट नाम, पुष्पदंत
भणी जे ॥ महापद्मने सहस्रपत्र, गिरिराज कहीजे ॥ इत्यादिक बहु
भांति शुं ए, नाम जपो निरधार ॥ धीरविमल कविराजनो, क्षिप्य
कहे मुखकार ॥ १ ॥

अथ श्रीज्ञान विमलसूरि कृत चैत्रीपूजना देववंदन प्रारंभ, ४९१

अष्टापद गिरनारं ॥ भ० ॥ अ० ॥ ६ ॥ फोटी गणुं फळ श्री श-
त्रुंजे भेटे, जेम रे अनादिनां दुरित उमेटे ॥ भ० ॥ दु० ॥ ७ ॥
भाव अनंते अनंत फल पावे, ज्ञानविमलसूरि एमगुण गाये ॥ भ० ॥
॥ ए० ॥ ८ ॥ इति स्तवन संपूर्ण ॥ अर्हां जयतिहुअण फहेंबुं. पछी
श्रीश नवकार गणवा. पछी श्री शत्रुंजयायनमः एवं एकवीश नाम
सिद्धगिरिनां नमस्कार पूर्वक गणवा. पछी भंडार दोववी एटले रुपा
नाणुं मूकबुं, पछी श्रीश खमासमण देवां, पछी श्रीश प्रदक्षिणा देवी,
एटले आ जोडानो विधि संपूर्ण थयो.

॥ अथ देववंदननो चौथो जोडो ॥

अहीयां पूर्वोक्त वस्तु सर्व चालीश चालीश दोववी, तैमज अ-
खीयाणुं पण मूकबुं अने बीजो पण सर्व विधि करवो.

॥ अथ त्रण चैत्यवंदन लिख्यते ॥

श्री शत्रुंजय सिद्धक्षेत्र, पुंडरिक गिरि साचो ॥ विमलाचलने
नीर्यराज, जस महिमा जाचो ॥ मुक्ति निलय शतकूट नाम, पुष्पदंत
भणी जे ॥ महापद्मने सहस्रपत्र, गिरिराज कहीजे ॥ हत्यादिक बहु
भांति शुं ए, नाम जपो निरपार ॥ धीरविमल कविराजनो, शिष्य
फहें मुखकार ॥ १ ॥

अथ श्रीज्ञान विमलसुरि कृत चैत्रीपूजनना देववन्दन प्रारंभ. ४९३

देह सदा पावन करे, दुरित ताप रजोमल अपहरे ॥ ३ ॥ जिनशा-
सन भासन कारिका, सुरसुरी जिन आणा धारिका ॥ ज्ञानविमल-
प्रभुता दिये दंपती, दुरित दुष्ट तणा भय जीपती ॥ ४ ॥

॥ अथ द्वितीय थोय जोडो ॥

॥ श्लोक ॥ मालिनी वृत्त ॥

सवि मलि करी आवो, भावना भव्य भावो ॥ विमलगिरि
वधावो, मोतीयां थाल लावो ॥ जो होय शिव जानो, चित्त तो वात
भावो ॥ न होय दुश्मन दावो, आदि पूजा रचावो ॥ १ ॥ शुभ
केशर घोली, मांहे कर्पूर चोली ॥ पहेरी सित पटोली, वासीये गंध
धूली ॥ भरी पुष्कर नोली, टालिये दुःख होली ॥ सवि जिनवर
ढोली, पूजिये भाव भोली ॥ २ ॥ शुभ अंग अग्यार, तेम उपांग
बार ॥ वली मूलसूत्र चार, नंदी अनुयोगद्वार ॥ दश पयन उदार,
छेद पट वृत्ति सार ॥ प्रवचन विस्तार, भास्य निर्गुक्ति सार ॥ ३ ॥
जय जय जयनंदा, जैनदृष्टि सुरिंदा ॥ करे परमानंदा, टालता दुःख
दंदा ॥ ज्ञानविमलसुरिंदा, साम्य माकंदकंदा ॥ वर विमल गिरिंदा,
ध्यानपी नित्य भदा ॥ ४ ॥ इति ॥

॥ अथ स्तवन लिख्यते ॥

॥ आज सखी संखेसरो ॥ ए देसी ॥

ए गिरुओ गिरि राजीओ, प्रणपीजे माये ॥ भव भव संचित
आफरां, पातस्टां जारे ॥ १ ॥ वचलेष सय जे होये, ते पण तम

७७ अथ श्रीज्ञान विमलमूर्ति कृत चैत्राचनमना देवदेवन प्रारंभ.

दृष्ट ॥ एहं तु दर्शन कीर्त्तये, धर्म भक्ति पटरे ॥ २ ॥ चंद्रशेखर
राजा ययो, निज भगिनी लुब्धो ॥ ते पण ॥ गिरि संवतां, क्षण
माहे मिथ्यो ॥ ३ ॥ शुकराजा जय पार्थायो, एहने गुपमाये ॥
गोहेन्यादिक पाष जे, ते ॥ ४ ॥ अमम अपेय अभक्ष्य
जे, कीर्त्तये जेणे प्राणी ॥ ते निर्मल उणगिरिये यया, ए जिनर
वार्त्ता ॥ ५ ॥ वाय मर्प प्रमुखा पशु, ते पण शिव पाण्या ॥ ६ ॥
चैत्राचनमना देवदेवनमना ॥ ६ ॥ चैत्री पूनम पंदतां,
॥ ७ ॥ इति स्तवनं ॥ अर्ही भक्तापर अथवां कल्याणमंदिर पट्टे,
॥ ८ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ ९ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १० ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ ११ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १२ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १३ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १४ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १५ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १६ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १७ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १८ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ १९ ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ २० ॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥

॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥

॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥

॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥

॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥
॥ अथ देवदेवनना पांचमो जोटो ॥

अथ श्रीज्ञान विमलमूरि कृत चैत्रीपूजना देववंदन प्रारंभ. ४९५

आरती उतारीश ॥ मंगल दीपक ज्योति शुति, करी दुरित निवा-
रीश ॥ धन्य धन्य ते दिन माहरो ए, गणीश सफल अवतार ॥
नय कहे आदीश्वर नमो, निम पामो जयकार ॥ १ ॥ हति ॥

॥ अथ द्वितीय चैत्यवंदन ॥

तुज मूर्तिने निरखवा, मुज नयणां तरसे ॥ तुम गुण गणने
बोलवा, रसना मुज हरखे ॥ काया अति आणंद मुज, तुम गुणपद
फरसे ॥ तो सेवक तारया विना, कहो किम हवे सरशे ॥ एम जाणीने
साहेबा ए, नेक नजरे मोहि जोय ॥ ज्ञान विमल प्रभु तुनजरपी,
ते शुं जे नवि होय ॥ २ ॥

॥ अथ तृतीय चैत्य वंदन ॥

मादल ताल कंसाल सार, भुंगलने भेरी ॥ दोल ददामा दड-
बही, सरणाइ नफेरी ॥ श्री मंडल वीणा रवाप, सारंगी सारी ॥
तंबुरा फड ताल शंख, जल्लरी मणकारी ॥ बाजित्र नव नव छंद
शुं ए, गाओ गुणी जन गोत ॥ ज्ञानविमल प्रभुता लक्षो, निम होये
जगे जस रीत ॥ ३ ॥

॥ अथ थोय जोडा वे लीख्यते ॥

जिहां उगव्योनेर कोढाकोढी, तेम पंधारां नख वली जोढी,
चुम्माळीन सहस्त कोढी ॥ मयसरया जिहां एनी वार, पूर्व

खीलण पंत, भांजी भवभय भावठ भ्रांत, टाले दुःख दुरंत ॥
 मुख संपत्ति होये जे समरंत, ध्याये अहनिश सघला संत, गाये
 गुण महंत ॥ शिवसुंदरी वश करवा तंत, पाप ताप पीलण ए जंत,
 सुणीए ते सिद्धांत ॥ आणी मोटी मननी खांत, भवियण ध्यावो
 एकणचित्त, रान वेला चलहुंत ॥३॥ आदि जिनेश्वर पद अनुमरती,
 चतुरंगुल डेंची रहे धरती, दुरित उपद्रव हरती ॥ सरस सुधा-
 रस वयण क्षरंती, ज्ञानविमल गिरि सान्निध्य करंती, दुशमन
 दुष्ट दलंती ॥ दाडिम पक्ककली समदंती, ज्योति गुण इहां
 राजी पंती, समकित बीज वपंती ॥ चक्रेसरी सुरसुंदरी
 हुंती, चैत्रीपूनम दिने आवंती, जय जयकार भणंती ॥४॥ इति॥

॥ अथ स्तवन प्रारंभः ॥

तीरथ वारु ए तीरथ वारु, सांभलजो सो तारु रे ॥
 भवजल निधि तरवा भविजनने, प्रवहण परे ए तारु रे ॥ ए०
 ॥१॥ ए तीरथनो महिमा मोटो, नवि माने ते कारु रे ॥ पार
 न पामे कहेतां कोइ, पण कहिये मति सारु रे ॥ ए० ॥ २ ॥
 साधु अनंता इहां कणे सीधा, अंत कर्मना कीधारे ॥ अनुभव
 अमृत रस जिणे पीधा, अभयदान जग दीधां रे ॥ ए० ॥ ३ ॥
 नमि विनमि निवापर नायक, द्राविड चारितिल्ल जाणो रे ॥
 यावशा शुको सेंटग पंथग, पांडव पांच वखाणो रे ॥ ए०
 ॥४॥ राम मुनिने नारद मुनिवर, शंभु प्रद्युम्न कुमार रे ॥

વિનયથી અને વહુ પાનપૂર્વક શ્રી રૂપમદેવ સ્વામીને શ્કુરસં
(પટલે સેરહીનો રસ) નું પારણું કરાવ્યું તેના પ્રભાવથી પંચ
દીવ્ય પ્રગટ થયા આકાશમાં દેવદુંદુભી વાજીંત્ર વાગવા માંડ્યા
દેવતાઓ. અહો દાન અહો દાન એમ આશ્ચર્યપૂર્વક ઘોલવા લાગ્યા
અને તેજ દાનના પ્રતાપથી શ્રી શ્રેયાંસ કુમાર અક્ષયસુખ પટલે
મોક્ષ સુખ પામ્યા માટે આ દિવસ અતિ ઉત્તમ છે. તે દિવસે
ચાર માસી તપ કરનારાઓ શ્રી સીદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર જઈ
જાત્રા કરીને નીચે આવી. સુપાત્રે દાન દઈ વરસી તપનું પારણું
કરે છે માટે હે મહ્ય જીવો તમારે પણ અક્ષય ત્રીજને દિવસે
સુપાત્રને દાન-દેવું શીલ પાલકું. તરસ્યા કરવી ભાવના ભાવવી
પુજા કરવી સ્નાત્ર મહોત્સવ કરવો ॥ રૂતિ ॥

અપાડ ચોમાસું.

વર્ષમાં ત્રણ ચૌમાસી આવે છે તેમાં કાર્તિક ચૌમાસી
પાગળ ચોમાસી અને છેલ્લું. અપાડ ચૌમાસુ કે જે વર્ષાસ્તુ છે
ચારે માસની અંદર ધર્મ કરणी કરવાનો વિશેષ પ્રચાર અપાડ
ચોમાસામાં વને છે. તેના અનેક કારણો છે. તેમાંથી કૌંચીત
માત્ર અત્રે જણાવવામાં આવે છે. મામ્યશાસ્ત્રી એવા ચતુર્વિંધિ
સંધમાં મુરુય સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા આ ચાર
પ્રકાર છે તેમાં પ્રથમના જે સાધુ સાધ્વી મહાપુરુષો કાર્તિક
ચોમાસું ઉતરે ગામાનું ગામ વિહાર કર્યા કરે છે પણ એક સ્થાને

વિશ્વાસ વિના કોઈ પણ જીવ કોઈ કાર્યમાં મ્બર્તતો નથી. તો આ જીવ અનાદિ કાલથી મિથ્યાત્વ (અજ્ઞાન દશા)ના પ્રતાપથી ચારગતિ અને ચોરાશી લાલ્ચ યોનીયે કરીને મહામયંકર એવા સંસાર ક્ષી સમુદ્રમાં મટકાયા કરે છે તેનાથી તરવાને અને સર્વદુઃખથી મુક્ત થવાને મટિ શરણશ્રુત એક ધર્મજ છે તો તેનું સેવન કરવા માટે પ્રથમ શ્રદ્ધા હોવી જોઈએ. તો તે શ્રદ્ધા મેલવવા માટે પ્રથમ જ્ઞાનની જરૂર છે. જ્ઞાન વિના સત્ અસત્ પદાર્થનો સ્વરૂપ પડે નહીં, માટે આ રૂતુમાં જેમ થને તેમ વોજા સંસારી કાર્યોમાંથી મુક્ત થઈ જ્ઞાન મેલવવા તરફ પુરતો પ્રયાસ કરવો જોઈએ. તો તે જ્ઞાન જ્ઞાની પાંસેથી મલી શકે માટે જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનું બહુ માન પૂર્વક ચાલવાનાદિ સાંમલવાથી અવશ્ય ધર્મનો કરાણીની અને દેવ ગુરુ અને ધર્મની ઓલલાણ થાય છે. અને-શુદ્ધ-દેવ-ગુરુ અને ધર્મની ઓલલાણ પૂર્વેક જે વર્તેન તેનું જ નામ શ્રદ્ધા. અને તે શ્રદ્ધાજ રૂપ સમકિત કહેવાય છે તે સમકિત સર્વ કર્મથી મુકાવીને મોક્ષ ફલ મેલવવાનું વીજ છે માટે દરેક મન્ય જીવો પ શુદ્ધ દેવ-ગુરુ અને ધર્મનું ઓલલાણ ગુરુ દ્વારા જરૂર સમજી લેવું અને અનાદિ કાલથી જે નહીં પ્રાપ્ત થયેલું પણ જે સમ્યક્ત્વ તે સમજીને ગ્રહણ કરવું.

દેવ-શુદ્ધ-દેવ-ગુરુ અને ધર્મનું કાંચીત વર્ણન

૧ જગતમાં અનેક દેવ દેવોઓ તરીકે નામથી ઓલલાય છે. પરંતુ. શુદ્ધ સત્ય દેવ કોને કહેવા કે બ્રહ્મા-રામ કેપ

મરતા જીવને છોઢાવવો તે અમયદાન, વીજું શ્રી સંપને ચાર પ્રકારને। અહાર આપવો તે સુપાત્રદાન, ત્રીજું સર્વ જીવની ઉપર દયાભાવરાખવો તેને અનું કંપાદાન કહીએ, ચોથું યાચક પ્રમુખને દાન આપવું તે કીર્તિદાન કહીએ, પાંચમું કુંડુંબ વિગેરેને આપવું તે ઇચ્છિતદાન કહીએ. એ પાંચદાન માંહેલા પ્રથમના બે દાન થકી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય અને પાછલના ત્રણ દાન થકી ઇચ્છિતભોગ વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય માટે સુખની ઇચ્છાવાલા જીવોએ અવશ્યદાન દેવું જોઈ એ તેમાં પણ જીવ દયાની વાવતમાં આઠ માસ કરતાં આ અપાઢ ચોમાસામાં યહુ જ યત્ના રાખવાની જરૂર છે. કારણ કે વરસાદાદિકારણે કરી વ્રસાદિક ધના જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે. માટે શ્રાવણે પોતાના રહેવા આદિકના સ્થાનકોએ દસ ટેકાળેતો ચંદરવા વાંધવા જોઈએ. ઘરમાં અથવા આંગણામાં કે રહેવાના સ્થાનમાં વાસણાદિ વાપરવાની વસ્તુઓમાં લીલ ફુગ વિગેરેના થાય તેને માટે પ્રથમથીજ ચુના આદિકનો ઉપયોગ રાખવો, વર્ત્તાશ પ્રકારના અનંતકાય અને વાઘીસ પ્રકારના અમ્લ પદાર્થો તો હંમેશને માટેજત્યાગજહોય પરંતુ કેટલાક મક્ક પદાર્થો પણ રુતુના ફેરફારે કરી અમ્લ થાય છે જેમકે આદ્રા નક્ષત્ર પછી કેરી ત્યાગ થાય છે ફાલગુણ માસ પછી ખાજી પાલો ત્યાગ થાય છે તેમજ ચોમાસામાં પણ લીલ ફુલાદિક અને વ્રસાદિક જીવોની વિશેષ ઉત્પત્તિ થવાથી, મેવો-ફોલેલો અમ્લ થઈ જાય છે. ચારોલી પસ્તા

વદામ સોપારી નાઝીયેર વિગેરે તેજ દિવસના ધાગોલા તેજ દિ-
વસે સ્વપ્ન વાંજે દિવસે ઝાંઝ વાઝા થઈ ત્રવાથી અબક્ષ ગણાય
છે ડગ્યાદિ ગુરુગમ સમર્પાને રૂપચંગ રાત્રી તથા પૂર્વક
વાપરવા. વર્તી ચોમામાનો પાળી વિગેરેનો રાત્રી નીવે પ્રમાણે.

પાળીનો કાચ રણાચર રામચાનોરાચર ર વડીનો
નાળચો-મુલ્લદીનો રાચ-... રામચર પચ રાચા ચોર વિગેરે
પણ હંમેશા વાળા તથામ તેજ રાચર વિગેરે મનત ન તેમ-
વમાદિ તરોના દાળા ના વાચ પચ રાચ.

હવે આ અપાડ ચોમામ આર રાચર રાચર રાચ રાચ રાચ
વાળાના દાય છે કાચના રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
વાચ માદાના રાચ મલકચરાદા રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
ચદન-કાર્તિક ચામામાના વિષયમા રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
તે મનાજે રાચ ચંદન કરાવું તથા રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
રાચ રાચ તરોને રાચર રાચના કરાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ રાચ
પ રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર

વર્ગચર મહાવર્ગ માહાન્ય.

રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર
રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર
રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર રાચર

શાસ્વતા ચૈત્યોમાં મહોદો મહોત્સવ કરે છે. તો મનુષ્યો કરે તેમાં તો આશ્ચર્યજ શું.

મહા અતીષય પુન્યનો ઉદય હોય તેજ ભાગ્યશાલીને આ પર્વ હજીવવાનું પ્રાપ્ત થાય છે. કારણ કે સર્વ પર્વોમાં આ પર્વ શ્રેષ્ઠ છે.

આ પર્વની શરૂઆત શ્રાવણ વદ ૧૨ થી માદરવા સુદ ૪ સુધી પડેલે આઠ દિવસનું આ મહાપર્વ છે. આ પર્વ સર્વ લોકોત્તર પર્વમાં પળ શ્રેષ્ઠ પર્વ છે. જેના આરાધનથી પાપપંક યોવાઈ જઈ પુન્યની શ્રેણીઓ પ્રગટ થાય છે. માટે મન્ય જીવો એ અવશ્ય આ પર્વનું આરાધન કરવું કેવી રીતે કરવું તથા તે આઠ દીવસોમાં શું શું કરવા યોગ્ય છે તે અહીં કિંચિત જણાવવામાં આવે છે.

આ પર્વ આવે છતે સમનનોએ આરંભસપારંભ ત્યાગ કરી મન ધ્વન અને કાયાએ કરી વ્રહ્મચર્ય પાલવું જોઈએ—વે વલ્લભના પ્રતિક્રમણ કરવા જોઈએ ચૈત્ય પરિપાટી પડેલે ગામમાં રહેલા જૈન મંદીરોમાં દર્શન કરવું તથા ગુરુવંદન કરવું જોઈએ, સામાયિક પોસદ્દ આદિ શક્તિ નોપળ્યા વગર ધર્મકરણી કરવી જોઈએ, યથા શક્તિ તપ કરવો જોઈએ ઘણા ભાગ્યશાલીઓ નો છદ્ધ તથા અદ્ધ્ય તપ દોઢતા જ નથી.

ચૌદશ અને અમાવાસ્યાનો છદ્ધ કરે છે અને વીન ત્રીજ અને ચોથનો અદ્ધ્ય તપ કરે છે વલ્લી કેટલાક ભાગ્યશાલીઓ

આદિ મેલળ્યા તેમજ સ્વામી માઈની ભક્તિ વિશે ઉદાઈ રાજા આદિક
મહા પુરુષોણ આ પર્વનું આરાધન કરવાયી કેવા ઉત્તમ પ્રકારના
લાભો મેલળ્યા વિગેરે.

અધિકાર આવે છે. અમાવાસ્યાથી સવારને સાંજ બે વચ્ચે કલ્પ સૂઝ
વંચાય છે તેના આઠ વાળ્યાન અમાવાસ્યા-પડવો-બીજને ત્રીજ
સુધીના આઠ વાળ્યાન અને માદરવા સુદ ૪ વારસા વંચાય છે.
૧ નવમું વાળ્યાન તેમાં પહેલામાં ધર્મ સારથી પદનો અધિકાર
ત્રીજામાં ચાર સુપનનો, ત્રીજામાં ઘાકીના સુપનો તથા તેના ફલ
વિગેરેનો અધિકાર, ચોથામાં વીર યગવાનનો જન્માધિકાર, પાંચ
મામાં દિક્ષા અધિકાર, છઠ્ઠામાં મોક્ષાધિકાર, સાતમામાં ત્રેવીસ
જીનનો અધિકાર, આઠમામાં સ્થિરાવલી ઇટ્ઠે આચાર્યો પદ
પરંપરા થયા અને તે કેવા મમાવિક હતા તે સંબંધી અધિકાર આં
છે નવમું વાળ્યાન ચારસા સૂત્ર પુરું થયું. તેજ સાંજના સંવચ્છરી પ્રતિ
ક્રમણ કરી સકલ જીવો સાથે સ્વપ્ત સ્વામના કરવામાં આવે છે.
આ સંબંધી ઘણો જ અધિકાર છે. પરંતુ અહીં તે સંક્ષેપથી સુચન
માત્ર જાણવા લલેલ છે. વિશેષ જાણવાની ઇચ્છાવાલાએ ગ્રંથાન્તે જ
જાણી લેવું.

અથ શ્રી પંચસણ પર્વનું સ્તવન.

આંસદીણે મે આજ રોજુનો દીઠોર. ૧ દેશો.
સુણનો સાજન સં

तमे पुन्य करे पुन्यवंत भविक मन भाव्यां रे ॥

वीर जीणेश्वर अनि अल्लेश्वर ॥

बहाला पाग ॥ परमेश्वर एम बोले रे ॥

पर्व मांहे पञ्चसण मोहटां अचर न भाये तोले रे ॥

पञ्च० ॥ तुमे० ॥ भ० ॥ १

चौ पग मांहे जेम केसरी मांटां ॥ वा० ॥ रगमा गळट करीएरे
मदी मांहे जेम गगा मोहटां, जगमा मेरु लोहणे ॥ पञ्च० ॥ २

भुवतिमा भरतेश्वर गारुयां ॥ वा० ॥ देव मांहे सुरेंद्रें;
नारयण शैलुंनो दास्यो, ब्रह्मणमां जेम चंद्र रे ॥ पञ्च० ॥ ३

जग दीवान्ता ने होला ॥ वा० ॥ अग्याजीन दीवामां रे ॥
बल्लव वसुध पट्टला छे बाजा पज, ए मुक्तिनो पागा रे ॥ पञ्च० ॥ ४

ने पाटे अमर पलावो ॥ वा० ॥ अहो अहो गरी रे ॥
अहो नर अविनाय करीने, नरेश्वर आहो मीले रे ॥ पञ्च० ॥ ५

अहो अहो मेरी नकरी ॥ वा० ॥ अहो अहो जगावो रे ॥
अहो अहो करीने, गोरीनी टोली अहो भावे रे ॥ पञ्च० ॥ ६

अहो अहो अहो ॥ वा० ॥ अहो अहो अहो ॥
अहो अहो अहो, अहो अहो अहो रे ॥ पञ्च० ॥ ७

अहो अहो ॥ वा० ॥ अहो अहो अहो ॥
अहो अहो ॥ अहो अहो अहो रे ॥ पञ्च० ॥ ८

तपनुं स्तवन.

—३३७—

तप पदने पुजि जे हो प्राणी ॥ तप पदने पुजि जे, सर्व मंगल
मांही पेहेलुं मंगल कर्म निरुचित टाले ॥ खीपा सरिन जे आधार
निरीहता, आत्मक्रुद्धि निहाणे ॥ हो प्राणी० ॥ १ ॥ ते भव भुगति
जाणें जिनवर, ग्रण चउझाने नियमा ॥ तोही तप आचरणा न
मुके, अनंत गुणो तप महिमा ॥ हो प्राणी० ॥ २ ॥ पीठ अने महा
पीठ भुनिसर, पुरवभव मल्लि जिननो ॥ सायबी लाखमणा तप नवि
फळीओ, दंभ गयो नवि मननो ॥ हो प्राणी० ॥ ३ ॥ इग्यार लाखने
अंसीहजार, पांचसैं पांच दीन उणा ॥ नंदन ऋषिण गासखमण करी
कीधां काम संपुन्ना ॥ हो प्राणी० ॥ ४ ॥ तप तपीया गुण रत्न-
संवत्सर, खंयक खीमाना दरिया ॥ चउद सहस साधुमां अधिका,
धन्नो तप गुण भरिया ॥ हो प्रा० ॥ ५ ॥ खटभेद बाहिर तपना
प्रकाश्या, अंतर तप खटभेद ॥ बार भेद तप तपता निर्मळ, पुगे अनेक
उभेद ॥ हो प्राणी० ॥ ६ ॥ कनकः केतुए तपने आराधी, साध्यो
आत्मकाज ॥ तीर्यकर पद अनुभव उत्तम, सौभाग्य लक्ष्मी महाराज ॥
हो प्राणी० ॥ ७ ॥

महावीर स्वामीनुं पारणुं.

माता त्रिसलाए पुत्र रत्न जाइओ, चौसठ इंद्रनां आसन कंषे
सार ॥ अवधिज्ञाने जोइ धार्यो श्री जिनवीरने, आवे सत्रिय कुंड

जडित मरकत दीसे मणीमां लाल ॥ त्रिसलाये जुगते आंजी अणी-
याली वेउ आंखडी, सुंदर कस्तुरीनुं टपकुं कीधुं गाल ॥ माता०
॥ १० ॥ कंचन शोळे जातनां रत्ने जडीयुं पालणुं, झुलावती वेळा
याये घुघरनो घमकार, त्रिसला विविध वचने हरखे गाय हालरुं
खेचे फुमति आलो कंचनदारी सार ॥ माता० ११ ॥ मारो लाड-
कडो सरखा संघे रमवा जसे, मनोहर सुखलडी हुं आपोश ऐहने
हाथ ॥ भोजन वेळा रमझम रमझम करतो आवशे, हुंतो धाडने भीडा-
वीश हृदयासाथ ॥ माता० १२ ॥ हंस कांडव कांकिल पोपट
पारेवडां, म.हो वपैयाने सारस चकोर ॥ मेना मोर मेढया रमकडां
रमवा तणा, घमघम घुघरा वजाये त्रिसला कीशोर ॥ माता० ॥ १३ ॥
मारो वीर कुमार निशाळे भणवा जायशे, साथे सज्जन कूटुंब परि-
वार ॥ हाथी रथ घोडा पालाये भलुं शोभतुं, करी निशाळ गरणुं
अति मनोहर ॥ माता० ॥ १४ ॥ मारा वीर समानी कन्या सारी
लावशुं, मारा कुंवरने परणावीश येठे घेर, मारो लाडकडो वरराजा
येठे वेसशे, मारो वीर करशे सदाय लीला लहेर ॥ माता० ॥
१५ ॥ माता त्रिसला गावे वीर कुमारनुं हालरु, मारो नंदन जीवजो
कोटी वरस ॥ एतो राज राजेसर याशे भलो दीपतो, मारा मनना
मनोरथ पुरशे जगीश ॥ माता० ॥ १६ ॥ घनघन सर्वाकुंड गाय
मनोहर, जिहां वीर कुंवरनो जन्म गवाय ॥ राजा सिद्धारयना
कुलमांहे दीनमणी, घनघन त्रिसला राणी जेहनी मात ॥ माता०
१७ ॥ एम सहीयर टोळी भोळी गावे हालरु, याशे मनना मनोरथ

रणजग घंटा बाजवां ६ ॥ ४ ॥ रतननो राशि ते तेरमे दीठो.
अग्निशिखा दीठी चउदमे ए ॥ चउद सुपन लइ राणीजी जाग्यां,
राय समोषड पोहोतळां ए ॥ ५ ॥ सुणोरे स्वामी मेंतो सुहणलां
लाथां, पाछली रात रलीयादणी ए ॥ रायरे सिद्धार्थ पंडित
तेडया, कहो रे पंडित फल एहनुं ए ॥ ६ ॥ अम कुल मंडण तुम
कुलदीवो, धनरे महावीर स्वामी अवतरया ए ॥ जे नर गाथे ते
सुख पावै, आनंद रंग बधामणां ए ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ अथ श्री वीरजिन स्तवनं ॥

॥ विमलांचल घेगें बघावो ॥ ए देशी ॥

॥ चउमासी पारणुं आवे, करि वीनति निज घर जावे ॥
प्रिया पुत्रने वात जणावे, पटफूल जरी पथरावे रे ॥ महावीर प्रभु
घरें भाये, जीरण शेठजी भावना भाये रे ॥ महा ॥ १ ॥ ए आंकणी
उभी शेरीयें जल छंटकावे, जाई केबकी फूल विछावे ॥ निजघर
तोरण धंदावे, मेवा पिछाई थाल भराने रे ॥ महा० ॥ २ ॥ अरि-
हाने दानन दीजें, देतां जे देखीने रीजें ॥ पटमासी रोग हरीजें
सीजे दायक भव त्रीजेरे ॥ महा० ॥ ३ ॥ जिनवरनी सनमुख जाडं
मुझ मंदिरीयें पथरावुं ॥ पारणुं भली मांते करावुं, युगतें जिनपूजा
रचावुं रे ॥ महा० ॥ ४ ॥ पछी प्रभुने बोलावा जइयुं, कर जोडीने
सनमुख रहियुं ॥ नमी बंदीने पाक्य यइयुं, विरति अति रंगें वहीयुं
रे ॥ महा० ॥ ५ ॥ दया दान क्षमा शील घरयुं, उपदेश सज्जनने
करयुं ॥ सत्यज्ञानदिशा अनुसरयुं, अनुकंपा लग्नण वरयुं रे ॥

चोवीस जिनेश्वरना छंद.

॥ दुहा. ॥

आर्या ब्रह्मसुता निर्वाणी । सुमति विमल आपो ब्रह्माणी ।
कमल फण्डल पुस्तक पाणी । हुं प्रणमं जोडी जुग पाणी ॥ १ ॥
चोवीसे जिनवर तणा । छंह रचूं चोसाल । भणतां शिवमुख संपजै ।
सुणतां मंगल माल ॥ २ ॥

॥ छंद जाति सवैया ॥

आदि जिणंद नमे नरईंद सपुनमचंद समान मुखें ॥ समामृत
कंद टाले भवकंद मरुदेवीनंद करत मुखें ॥ लगें जस पाय सुरिंद
निकाय भला गुण गाय भविक जनं ॥ कंचन काय नहि जस माय
नमे सुख धाय श्री आदिजिनं ॥ १ ॥ अजितजिणंद दयाल मयाल
विसाल नयन कृपाल जुगं । अनुपम गाल महामृग चाल सुभाल
सुमानग बाहु जुगं ॥ मनुष्य मेलीह मुनिसरसीह अवीह नरीह गये
मुगती । कहे नय विच घरी बहू भक्ति नमे जिननाथ भली जुगती
॥ २ ॥ अहो संभवनाथ अनाथको नाथ मुगनिको साथ मिल्यो प्रभु
मेरो । भवोदधिपान गरिवनिवाज सवे शिरनाज निवारत फेरो ॥

चंद्रप्रभु स्वामी नाम लीजीये प्रभात जाम पामीये सुख ठाम ठाम
 गामज समान हे ॥ महासेन अंगजात लक्ष्मणाभिधान मात जगमा
 सुवासवात चिहुं दिसे थात हे। कहे नय छोटी वात ध्याइये जो
 दिनरात पामीये तो सुख सात दुखको भीजात हे ॥ ८ ॥ दुर्घसि-
 धुफेन पींड उजलो कपुरखंड अमृत सरस कुंड शुद्ध जाको तुंड हे।
 सुधावी जिनंद संत फीजीये कर्म अंत शुभभक्ति जासदंत भेत
 जाको वान हे ॥ कहे नय सुगो संत पूजीये जो पुष्प दंत पामीये तो
 सुख संत सुद्ध जाको ध्यान हे ॥ ९ ॥ शितल शितल वाणी धना-
 धन चाहत हे भविकोक किशोरा। काक दिणंद मजामु नरींद बली
 जिम चाहत चंद चकोरा ॥ विष गयंद सुचि सुरिंद सति निज
 कंत सुमेघ मयुरा ॥ कहे नय नेह धरी गुण नेह तथा हु धावत
 साहेब मेरा ॥ १० ॥ विष्णु भूपको मल्हार जग जंतु सुखकार
 चंशको शृंगारहार रूपको आगार हे ॥ छोडि सवि चित्तकार मान
 मोहको विहार काम क्रोधको संवार सर्व बेरी वार हे ॥ आदर्यो
 संजमभार पंच महाव्रत सार उतारि संसारपार ज्ञानको भंडार हे।
 इग्यारमो जिणंद सार खडगी जिव चिन्हधार कहे नय वारोवार
 मोक्षको दातार हे ॥ ११ ॥ लाल केसु फुल लाल रति अर्घ रंग लाल
 उगतो दिणंद लाल लालबाल रंग हे। केसरीकी जीह लाल केसरको
 योल लाल चूनरीको रंग लाल लालवान रंग हे ॥ लाल फीर चंचु लाल

साथ सांतिनाथके दिदारथे ॥ १६ ॥ कहे कुंथु जिणंद मयाल दयाल
निधि सेवकनी अरदास सुणो । भव भीम महार्णव पूर अगाह
अथाग उपाधि सुनीर घणो । बहु जन्म जरा मरणादि विभाव
निमित्त घणादि कलेस घणो ॥ अवतारकतार क्रिपा परसांहिव
सेवक जाणीए छे आपणो ॥ १७ ॥ अरदेव सुदेव करे नर सेव
सये दुख दोहग दुर करे उपदेश घनाघन नीर भरे भवि मान
समानस भूरीतरे ॥ सुदर्शन नाम नरेसर अंगज भव्य मने प्रभु जास
वसे ॥ तस संकट शोक वियोग कुयोग दरिद्र कुसंगति न आवत
पासे ॥ १८ ॥ नील कीर वरंवी नील नांगवलि पत्र नील तरुवर
राजी नील नील नील द्राख हे ॥ काचको सुगोल नील इंद्र
नील रत्ननील पत्रनील चास हे ॥ जमुना प्रवाह नील भृंगराज
पंखी नील जेहवो अशोक वृक्ष नील नील रंग हे ॥ कहे नय तेम
नील रागथे अतिव नील मल्लीनाथ देव नील जाको अंग
नील हे ॥ १९ ॥ सुमित्र नरिंद तणो वरनंद सूचंद्र वदन सोहावत
हे । मंदर धीर सवेन रहीर सुसाम शरीर विराजित हे ॥ कज्जल-
वान सुकलपयान करे गुणगान नरिंद घणो । भुनिमुव्रत स्वामी
तणो अभिधान लहे नय मान आनंद घणो ॥ २० ॥ अरीहंत
सरूप अनुपम रूपके सेवक दुःखने दुर करे ॥ निज वाणी सुधारस
मेव जले भवीमान समान सभूरी भरे ॥ नमी नाथको दर्शन सार

पार सुमति तोखार हेखार करे ॥ कहे नथसार सुमंगल चार धरे
तस संपद भूरी भरे ॥२६॥ संवेगी साधु विभूषण वंस विराजित
श्री नय विमल जनानंदकारी ॥ तस सेवक संजमधारं सुधारके
धीरविमलगणी जयकारी ॥ तासउदांबुज भृंग समान श्रीनयविमल
महाव्रत धारी, कहे ए छंद सुणो भविंवृंदके भावधरीने भणो
नरनारी ॥ २७ ॥

॥ श्री॥

॥ श्री ॥

॥ श्री ॥

सोल महा सतीनी मांगलिक छंद.

आदिनाथ आदे जिनवर बंदी, सफल मनोरथ कीजिये ए;
प्रभाते उठी मांगलिक कामे, सोल सतीनां नाम लीजिये ए. ॥१॥
शाल कुमारी जग हितकारी, ब्राह्मी भरतनी बेदेनही ए; घटघट
व्यापक अक्षररूपे, सोल सतीमांहि जे बढी ए. ॥ २ ॥ ॥ बाहुव-
लभगिनी सतीयशिरोमणि, सुंदरी नामे ऋषभमुताए. अंक स्वरूपी
त्रिभुवनमांहे, जेह अनुपम गुणजुता ए. ॥ ३ ॥ चंदनवाला बालप-
णायो, शीयलवती शुद्ध आविकाय; अटदना बाकुला वीर प्रति
लाभ्या, केवल लही व्रत भाविका ए. ॥ ४ ॥ उग्रसेन धुआ धारि-
नी, सुमती नेम बलुमा ए; जोवन वेशे कापने जीत्यो,

पूजीता, पुष्पचूलाने प्रभावती ए; विश्व विख्याता कामिदाता, सो-
लमी सती पद्मावती ए. ॥ १६ ॥ वीरे भाखी शाखे साखी, उदय-
रतन भाखे मुदा ए; वाहाणुं वातां जे नर भणशे, ते लेशे सुख
संपदा ए. ॥ १७ ॥

॥ अथ श्रीमहावरिजिन छंद ॥

॥ सेवो वीरने चित्तमां नित्य धारो, अरिक्रोधने मन्त्रथी दूर
वारो ॥ संतोष वृत्ति धरो चित्त मांदि, राग द्वेषयी दूर थाओ उछाहिं
॥ १ ॥ पढया मोहना पासमां जेह प्राणी, शुद्ध तत्त्वनी बात तेणें
न जाणी ॥ मनु जन्म पायी वृथा कां गमो छो, जैनमार्ग छंडी भुला
कां भमो छो ॥ २ ॥ अलोभी अमानी निरागी तजो छो, सलोभी
समानी सरागी भजो छो ॥ हरि हरादि अन्य थी शुं रमो छो,
नदी गंग मुक्ती गलीमां पडो छो ॥ ३ ॥ केइ देव हाथें असि चक्र-
धारा, केइ देव घाले गले रुंद माला ॥ केइ देव उत्सर्गें राखे छे
वामा, केइ देव साथें रमे रुंद रामा ॥ ४ ॥ केइ देव जपे लेइ जप-
माला, केइ मांसभक्षी महावीकराला ॥ केइ योगीणी भोगिणी भोग
रागें, केइ रुद्राणी छागनो होम मागे ॥ ५ ॥ इसा देव देवी तणी आश
राखे, तदा मुक्तिना मुखने केम चाखे ॥ जदा लोमना थोकनो

ना चरण तोरी ॥ पुण्य उदय हुआ गुरु आज मेरो, विवेक लखो
में प्रभु दर्श तेरो ॥ १५ ॥ इति

॥ अथ श्री संतेश्वर पार्श्व जिन छंद ॥

॥ सेवो पास संतेश्वरो मन शुद्ध, नमो नाथ निश्चै करी कए
शुद्ध ॥ देवी देवलां अन्यने शुं नपो छो, अहो भव्यलोको. भुला कां
भमो छो ॥ १ ॥ त्रिलोकना नाथने शुं तजो छो, पढ्या पाशमां
भूतने कां भजो छो ॥ सुरधेनु छंडी अजा शु अजो छो, महापंथ
मूकी कुपयें ब्रजो छो ॥ २ ॥ तजे कोण चिंतामणि काचमाटे, ग्रहे
कोण रासमने हस्ति साटे ॥ सुरद्रुम उपाडी कुण आक बावे, महा
मूढ ते आकुला अंब पावे ॥ ३ ॥ किहां कांक्रो ने किहां मेरुशृंग,
किहां केयरीने किहां ते कुरंग ॥ किहां विश्वनाथ किहां अन्य देवा
करो एकचित्त प्रभु पास सेवा ॥ ४ ॥ पूनो देव प्रभावती प्राणनाथ,
सह जीवने जे करे छे सनाथ ॥ महा तत्त्व जाणी सदा जेह ध्यावे,
तेनां दुःख दारिद्र्य दूर पलाये ॥ ५ ॥ पापी पानुपोने द्रुप कां गमो
छो, कु शीलें करी देहने कां दमो छो ॥ नहीं मुक्तिवास विना
वीतरागं, भजो भगवंत ब्रजो दृष्टिराम ॥ ६ ॥ उदयरत्न भांखे सदा
हेत आणी, दयाभाव कीजें प्रभु दास जाणी ॥ आज माहरे मोतीडे
मेद गुठा, प्रभु पास संतेश्वरो आप लुठा ॥ ७ ॥

न्नचिते, भाषिनी परणावीआ; कमठशठकृतअग्रिकुंडे नागवलतोड-
 द्यो; नित्यजापजपीए पापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो. ॥ ३ ॥
 पोसभासे कृष्णपक्षे, दशमी दिनप्रभुजनमियो; सुरकुमरीसुरपतिभक्ति-
 भावे, मेरुश्रृंगेस्थापियो; प्रभातेपृथ्वीपति प्रमोदे, जन्ममहोच्छव अति
 कर्यो, नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो. ॥ ४ ॥
 पोसवदिएकादशी दिन, प्रव्रज्या जिनआदरे; सुरअसुरराज भक्ति-
 साज, सेवनाक्षाक्षी करे; फाउस्सगकरतां देखी कमठे, कीधपरिसह
 आकरो; नित्यजापजपीएपापखपीए स्वामी नाम शंखेश्वरो ॥ ५ ॥
 तव ध्यान धारा हठ जिनपति, मेघधारे नविचल्यो; तिहांचलितआसन
 धरण आया, कमठ परिसह अटकल्यो; देवाधिदेवनी करेसेवा, कम-
 ठनेकाढीपरो; नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो,
 ॥ ६ ॥ क्रमे पामीकेवलज्ञानकमळा, संभवउविहस्थापीने, प्रभुगया
 मोक्षे समेतशिखरे, मासअणसणपाळीने; शिव रमणीरंगेरमेरसीओ
 भविकतससेवा फरो; नित्यजापजपीएपापखपीए, स्वामीनामशंखेश्वरो.
 ॥ ७ ॥ भूत प्रेत पिशाचव्यंतर, जलणजलोदर भय टळे; राजराणी
 रमापामे, भक्तिभाव जो धळे, कल्पतरुयीअधिक दाता, जगतत्राता
 जपकरो; नित्यजापजपीए पाप खपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो.
 ॥ ८ ॥ जरजर्जरी भूतयादव सैन्य, रोगनिवारता, वढीयार देशे
 नित विराजे, भविकजीवनेतारता; एप्रभुतणां पदपद्मस्तेजा, रूपकहे
 प्रभुता वरो; नित्यजापजपीएपापखपीए, स्वामी नाम शंखेश्वरो. ॥ ९ ॥

अथ श्री सिद्ध भगवाननुं स्तवन.

सिद्धनीशोभारे शोकहुं ॥ ए आंकणी ॥

सिद्धजगतशिर शोभता, रमता आतमराम ॥ लक्ष्मीलीलानां
 लेहेरमां, सुखिया छे शिवठाम ॥ सि० ॥ १ ॥ महानंदअमृतपदनमां
 सिद्धि कैवर्यनाम ॥ अपुनर्भवव्रह्मपद बली, असय सुख विशराम ॥
 सि० ॥ २ ॥ संश्रेयनिःश्रेय अक्षरा, दुःख सपस्तनी हाण ॥
 निवृत्ति अपवर्गता, मोक्षपुक्ति निरवाण ॥ सि० ॥ ३ ॥ अचल
 महोदय पदलहुं, जोतां जगतना ठाठ ॥ निज निज रूपेरे जुजुआं,
 वीत्यां कर्म ते आठ ॥ सि० ॥ ४ ॥ अगुरुलघु अवगाहना, नामें
 विकसेवदल ॥ श्री शुभवीरने वंदतां, रहियें सुखमां मगन्न
 ॥ सि० ॥ ५ ॥ इति ॥

ॐ घंटाकरण महा मंत्र.

ॐ घंटाकर्णो महावीर । सर्वव्याधि विनाशक ॥ विस्फोटक
 भयप्राप्त । रक्ष रक्ष महाबल ॥ १ ॥ यत्र त्वं तिष्ठसे देव । त्रि-
 तोत्तरपंक्तिभिः ॥ रोगास्तेत्र प्रणश्यन्ति । वातपित्तकफोद्भवः ॥ २ ॥
 तत्र राजभयं नास्ति । यांति कर्णोज पाशय ॥ शाकिनीभूतवृंताल ।
 राक्षसा प्रभवंतिन ॥ ३ ॥ नाकाले मरणं तस्य । न च सर्पेण

दश्यते ॥ अग्निचोरभयं नास्ति । औढी घंटाकर्णो नमोऽस्तु
ठः ठः ठः । स्वाहा ॥ ४ ॥

विद्या साधवानो मंत्र.

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं वाग्वादिनि सरस्वति मम, जिह्वाग्रे वासं कुरु ॥
स्वाहाः ॥ तीन २९ ॥ बार १०८ जपको षट्से विद्या भावते.

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं चंद्र प्रभ जिनेंद्राय

ज्याज्ञामासनीए नमः

मा मंत्र १०८ बार मनरो बोधो पीना दीया ॥ १ ॥ मनरो मने
मन पदोवा उमगाज वादीना मयरा माया भावनी नोकाशनीय
मनरो मनुने दूनो पयस्य करी केनयमा वगाय मनरो मने दून
मनरो मनेद दून वदासता ए वं दीर वानुं. मनःकीय दूनमरो ऐ.

स्तम्भनीनो नारा.

ॐ ह्रीं वर वर वर वर दिने वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर
वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर

ॐ श्री विषहर पार्श्वनाथनो महा मंत्र.

ओंजितुं ओंजितु ओंजिउपशमधरी॥ ओंहीं पार्श्व अक्षर जपंते ॥
 भूत ने प्रेत जोर्तींग व्यंतर सुरा ॥ उपशमे वार एकवीस गुणंते ॥
 ओंजितुं ॥ १ ॥ दुष्ट ग्रह रोग शोक जरा जंतु ने ॥ ताव एकांतरो
 दिनतपंते ॥ गर्भ बंधन वारण सर्प वींछी त्रिप ॥ बालका बाळनी
 व्याधि हं ति ॥ आ ॥ २ ॥ शायणि ढायणि रोहिणी रांधणी ॥
 फोटीका मोटीका दुष्टहंति ॥ दाढ उंदर तणी कोल नोला तणी ॥
 स्वानशीयाल वीकराल दंति ॥ ओ ॥ ३ ॥ धरण पद्मावति समरी
 शोभावति वाट अघाट अटवीअटंते ॥ लक्ष्मी लुंदो मले सुजस वेला
 बले ॥ सयल आशा फले मन हसंते ॥ ४ ॥ अष्ट महा भय हरे ॥
 कानपीडा टले ॥ उत्तरेशूलशीशक मणंते ॥ वदतिवर प्रीत श्युं
 प्रीति वीमलप्रभो ॥ पार्श्वजिननाम अभिराममंते ॥ ओ ॥ ५ ॥

इति श्री गोडी पार्श्वनाथ स्तवन संपूर्ण.

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

୧	୨	୩	୪	୫
୬	୭	୮	୯	୧୦
୧୧	୧୨	୧୩	୧୪	୧୫
୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦
୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୨୬	୨୭	୨୮	୨୯	୩୦

२	४	५	३	२
२	४	५	३	२
२	४	५	३	२
२	४	५	३	२
२	४	५	३	२

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	२	३	५	२

[illegible]

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
३	५	१	३	२
५	४	१	३	२

॥ अथ श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ जिनजिनुं स्तवन ॥

महावीर प्रभु धेर आवे ॥ ए देशी ॥

नित्य समरुं साहेव सयणां, नाम सुणतां सीतल वयणां, गुण
गातां उलसे नयणारे शंखेश्वर साहिव साचो; श्रीजानो आशरो काचोरे
शंखे० ॥१॥ ए आंकणि ॥ द्रव्यधि देव दानव पूजे । गुण संचितसो
पण लीजे । अरिहापदपर्यव छाजे । मुद्रापद्मासन राजेरे ॥ शंखे०
बी० २ ॥ संवेग तजी घरवासो । प्रभु पासना गणघर थागो । तव
शुक्तिपुरीमां जाशो । गुण लोकमां वयणे गवाशोरे ॥ शंखे० बी० ३ ॥
एम दामोदर जिनवाणी । अपाढा श्रावक जांणी । जिनवंदी निजघर
आवे । प्रभु पासनी प्रतिमा भरावेरे ॥ शं० बी० ४ ॥ त्रणकाल ते
धूप उखेवे । उपकारी श्री जिनसेवे । पछी तेह बैमानिक थावे ।
ते प्रतिमापण तिहां लावेरे शं० बी० ५ ॥ घणा काल पूर्जा बहु-
माने । बली मूरज चंद्र विमाने । नाम लोकनां कष्ट निवार्या । ज्यारे
पार्श्व प्रभुजी पधार्यारे ॥ शं० बी० ६ ॥ यदुसेन रखो रणवेरी ।
जीत्या नविजाये बैरी । जरासेनें जरा तव म्हेली । हरि धल बिना
सघले फेलीरे शं० बी० ७ ॥ नेमीश्वर चोकी विशाली । अष्टम करे
वनमाली । तूठी पद्मावती वाली । आपे प्रतिमा झाक झमाळिरे । शं०
बी० ८ ॥ प्रभु पासनी प्रतिमा पूजो । बलवंत जरातव धूनी । छं-
कावन्हवण जल जोती । जादवनी जरा जाय रोनीरे । शं० बी०
९ ॥ शंखपूरीने सहने जगावे । शंखेश्वर गाम वसावे । मंदिरमां प्रभु
पथरावे । शंखेश्वर नाम घरावेरे ॥ शं० बी० १० ॥ रहे जे जिन

सिधेरे । पांभ्यो आठमुं स्वर्ग । आ० ७ । चंदन वालारे अडदन
चाकुलारे । पडिलाभ्या तुमने स्वाम । तेहने कीर्धीरे साहूणिम
चडिरे । पडोंचाढी शिवधाम । आ० ८ । दिन छयासीनारे मात
पिताहुवेरे ॥ ब्राह्मण ब्राह्मणी दोय । शिवपुरसंगीरे तेहने तें कयारे
मिथ्या मल तसधोय । आ० अर्जून मालीरे जेमहापातकीरे । मनु
प्यनो करनो संहार । ते पापीने प्रभु तुमे उधरघोरे । करि तेह स
सुपसाय । आ० १० । जे जलचारीरे हुंतो देडकोरे । ते तुम ध्या
सुहाय । सोहमवासिरे तें सुरवर कियोरे । समकित केरे सुपसाय
आ० ११ । अथम उधरघारे एहवा तें घणारे । कहुं तसकेचा
नाम । माहरे ताहरा नामनो आसरोरे । ते मुज फलस्येरे काम
आ० १२ । हवें में जाण्युरे पद वीतरागनुरे । जोतें न धरघोरे राग ।
राग गयेथी गुण प्रगट्या सवेरे ॥ ते तुज वांणि महाभाग । आ०
॥१३॥ संयेग रंगीरे क्षपक नेणे चढघारे ॥ करता गुणनो जमाव । कै
बल पांभ्यारे लोकालोकनारे । देखे सधलारे भाव । आ० १४ । इंद्र
आवीरे जिनपद थापीयोरे । देज्ञना दिये अमृतधार । पर्पदा बोधिरे
आतम रंगधीरे । वरिया शिवपद सार । आ० १५ ॥ इति श्री
महावीर निर्वाणसङ्गाय समाप्त ॥ श्री कल्याण यस्तु ॥

॥ अथ धमाल प्रारंभः ॥

चिदानंदधन परमनिरंजन ॥ जन मनरंजन देवललना ॥
गमानंदन गति जस करे सेव ॥ १ ॥ मन-

॥ १३ ॥ मनवचनादिक पुद्गल न्यारो ॥ न्यारो सकल विभावल० ।
 सुध द्रव्य गुण पर्याय घटनां ॥ तुजसमसूद्ध स्वभाव ॥ म०
 ॥ १४ ॥ तुं घट अंतर प्रगट वीराजें ॥ ज्युं निर्मल मणिकं-
 तल० चाहिर हुंदत मुढन पावे ॥ ज्युं मृगमद मृग भ्रांत ॥
 म० ॥ १५ ॥ गुणठांणादिक भावें मिश्रीत ॥ सबभांहि तुज
 असल० ॥ खीरनीर जिमभिन करतहें ॥ उज्वल अनुभव हंस ॥
 म० ॥ १६ ॥ आत्मज्ञानदसाजसजागी ॥ वैरागी तुजग्यां
 नल० ॥ सोपावे ज्युं रत्न परिक्षा ॥ परखतं रत्न परधान ॥
 म० ॥ १७ ॥ पुष्प प्रकृति देवनको लक्षण ॥ मुढ लहें नहि
 धर्मल० ॥ ज्युं पीलो कोइ कंच न मानें ॥ लहंत न अंतर मर्म ॥
 म० ॥ १८ ॥ मंयरूप रसफरस विवर्जित ॥ न धरें तिहां
 संठांण ल० ॥ अण अवतार असरिर अवेदि ॥ तुंपभू सुद्ध परमाण ॥
 म० ॥ १९ ॥ केवल ज्ञान सदा अवलोकें ॥ लोकालोक पर-
 मांण ल० ॥ दर्शण वीर्य चरण गुणगारी ॥ सोसेवतसयअहि
 ठांण ॥ म० ॥ २० ॥ सत्ता मूढ अरूपी तोरि ॥ नही जगको
 व्यवहार ल० ॥ कहा कहियें कलु कहेंतन आवें ॥ तुं प्रभू अलख
 अपार ॥ म० ॥ २१ ॥ दीपचंद रवीगहमणकेरो ॥ ज्यां
 हांपसरत नहि तेज ल० ॥ तिहां एक तुजभांय विराजें ॥
 निर्मल चेतन सेंज ॥ म० ॥ २२ ॥ आदिरहित अगंरांमरनि-
 रांभय ॥ व्यापक एक अनंत ल० ॥ सुद्ध प्रकृति अंकपाई
 जमाई ॥ तुंपभू बहु गुणवंत ॥ म० ॥ २३ ॥ तुं माता
 तुं याता भ्राता ॥ पाता बंधवतुं मित्र ल० ॥ सरण तुंहि तुज सोव

दोरो । देश विदेश पढावे शोरो । करे सबल तुंतो तोरो । ९ ।
 तुं हायीनां हाडां भांजे । पापीने तोडे करपंझो । भगतिवच्छ
 लजो भगतने रंजे । तो सेवकने कोइ न गंजे ॥ १० ॥ फोडे
 तुं डमरुंढाकं । मुरपती सरीखा माने हाकं । धमके ध्रोसट
 धीगड द्वाकं ॥ चडतो चाले चंचल चाकं ॥ ११ ॥ पिशुनपछीडन
 नही कोथी । तुजजस बोल्याझाए नकेयी । मेहेर करी अ-
 लगा रहो मोथी । आड खेलकरोछोथोथी ॥ १२ ॥ भक्तथकी
 एवढी कां खेडो । अवल अपीना छांटारेडो । लाख भगतो एहनी
 चेडो । महाराजा मुंको मुंज केडो ॥ १३ ॥ लाजवस्योनां अ-
 जयारांणी । गुरु आंणामांनो गुण खांणी । घरे सिधावो क-
 रुणा आंणी । कहुंछुंनाके लीटो तांणी ॥ १४ ॥ मंत्र सहित
 छंदए झपस्ये ॥ तेह ने ताव कदी नही चडशे । कंती फलाने ।
 देहनीरोगं । लहस्ये लीला लक्ष्मी भोगं ॥ १५ ॥ कलश ॥
 ॐ नमो धुरिआदि बीज गुरु नाम वदेजे । आनंद पुर अयनीश
 अजयपाल अखीजे ॥ अजया जातअहार । चाचासा ते वेडा ॥
 एहझपता झाप ॥ भक्ति सुं न करे भेटा । उत्तरे अंग चढोया ॥
 अयल मही तारी वयणे मुदा । कहे कांती रोग नावे कदा ।
 सार मंत्र झपेजे सदा ॥ १६ ॥ इति सर्वज्वर हरछंद पठतिसिद्धि ॥

- १० मुं. शौच मूल्यी महा गुणी, सर्व धर्मनो सार;
विनय पद. गुण अनंतनो कंदण, नमो विनय आचार. १०
- ११ मुं. रत्न त्रयी विष्णु साधना, निष्कल कहि सदीव;
चारित्र्य पद. भावरयणतुं निधान छे, जयजय संजम जीव. ११
- १२ मुं. जिनगतिमा जिनमंदिरां, कंचननां करे जेह;
ब्रह्मचर्य पद. ब्रह्मत्रतयी बहु फल लहे, नमोनमो शीयल सुदेह. १२
- १३ मुं. आत्म बोध विण जे क्रिया, ते तो वाळक चाल;
क्रिया पद. तत्वारथयी धारीये, नमो क्रिया सुविशाल. १३
- १४ मुं. कर्म खपाये चीकणां, भाव मंगल तप जाण;
तप पद. पच्चास लब्धि उपजे, जय जय तप गुण खाण. १४
- १५ मुं. छठ छठ तप करे पारणुं, चउ नाणी गुण धाम;
गोयम पद. ए सम शुभ पात्र को नहि, नमो नमो गोयमस्वाम. १५
- १६ मुं. दोष अढारे क्षय गया, उपन्या गुण अस अंग;
जिन पद. घेयावच करीये मुदा, नमो नमो जिन पद संग. १६
- १७ मुं. शुद्धातम गुणमे रमे, तजी इंद्रिय आशंश;
संयम पद. धिर समाधि संतोपमां, जय जय संजम वंश. १७
- १८ मुं. ज्ञानवृक्ष सेवो भविक, चरित्र समकिन मूल;
अभिनव ज्ञान. अजर अमर पद फल लहो, जिनवर पदवी फुल. १८
- १९ मुं. वक्ता श्रोता योगयी. श्रुत अनुभव रस पीन;
श्रुत पद. ध्याता ध्येयनी एकता, जय जय श्रुत मुखलीन. १९
- २० मुं. तीर्थ यात्रा प्रभाव छे, शासन उन्नति काज;
तीर्थ पद. परमानंद विद्यामतां, जय जय तीर्थ नदाज. २०

एकैक पदं वीश चार गणं
काउस्सग लमासण आदि करयां.

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

९ २५ १२ २८ २० १७ ५१ १२ ५

२० २० २० २० २० २० २० २० २०

वंधवयधारिणं
" किरियाणं
" तवस्स
" गोयस्स
" जिणाणं
" संयमधारिणं
" अभिन्न
" नाणस्स
" सुयस्स
" तित्थस्स

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

વિદુ ઉપવાસે પારણું ઇ, આપણપે વિહરંત તો; ગોયમ સંયમ નગ
સયલ જયજયકાર કરંત તો. ૨૬.^૧

વસ્તુ.

ઇંદ્રભૂઝ, ઇંદ્રભૂઝ, ચઢિઝ વહુ માને, હુંકારોં ફરિ યંયનો,
સમોસરણે પહોતો તુરત, અહ સંયા સામિ સયે, ચરમનાહ પેટે ફરંત,
ચોધિ વીજ સંજાય મને, ગોયમ ભવહ વિરત્ત, દિશ્યવ લડ સિમ્ભવા
સહિઝ, ગળહર પય સંપત્ત. ૨૭.

ભાષા.

(ઢાલ ચોથી)

આજ હુઓ સુવિહાણ. આજ પવેલિમાં શુણ્ય ભરો; દીઠા
ગોયમ સામિ, જો નિઝ નયણે અપિય સરો. ૨૮. સિરિ ગોયમ
ગળધાર; પંચસયાં મુનિ પરવરિય; મૂમિય કરય વિહાર, મવિયણ
જન પઢિવોહ કરં.^૨) સમવસરણ મઝારિ, જે જે સંસય ઉપજેય;
તે તે પરહપકાર, કારણે પુછે મુનિપવરો. ૨૯. જિહાં જિહાં વીજે
વીર, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે ઇ; આપ કન્હે અણહુંત, ગોયમ
વીજે દાન ઇમ ૩૦ ગુરુ ઉપરિ ગુરુ ભત્તિ, સાપી 'ગોયમ ઉપનીય;

૧. આ ઢાલની દશ ગાથાને વડલે કેટલીક પ્રતમાં આઠ આઠ
પવનો એકેકે ગાથા કરી પાંચ ગાથા મળેલ છે.

૨ આ ગાથા જૈન પ્રવોચમાં છપાયેલ છે પણ એક ચડાવેલ
નથી. ટલેલ પ્રતોમ મળી.

भज्जा पुहवी, सयल गुणगण रुनिहाण; ताण पुत्त विज्जानिलो,
गोयम अतिदि मुजाण. ७

भाषा.

(ढाल बीजा).

चरम जिणेसर केवल नाणी, चउविह संय पइहा जाणी: पावा-
पुर सामी संपत्तो, चउविह देव निकायहि जुत्तो. ८. देवे समवसरण
तिहां कीजे, जिण दीठे मिथ्यामनि खांजे, त्रिभुवनगुरु सिंघासणे
बेठा, ततखिण मोह दिंगते पइहा. ९. क्रोध मान माया मदपूरा,
जाए नाठा जिम दिने चोरा; देवदुंदुभि आकाशे वाजे, धर्मनरेसर
आख्या गाजे. १०. कुसुम वृष्टि विरचे तिहां देवा, चउसठ इंद्रज
मागे सेवा; चामर छत्र शिरोवरि सोहे, रूपे जिणवर जग संमोहे
(सहु मोहे), ११. उपसम रसभरभरि वरसंता, योजनवाणि वखाण
करंता; जार्णिअ वर्धमान जिन पाया, सुरनर किंनर आवे राया.
१२. कांतिसमूहे झलझलकंता, गयण विमाणे रणरणकंता; पेखवि
इंदभूइ मन चित्ते, सुर आवे अम्ह यज्ञ होवन्ते. १३. तीर तरंडक
जिम ते बहता, समवसरण पहुता गहगहता; तो अभिमाने गोयम
जंप्पे, तिणे अवसरे कोप्पे तणु कंप्पे. १४. मूढा लोक अजाण्यो बोले,
सुर जाणंता इम कांइ बोले, मू आगळ को जाण भणीजे, मेरु
किम ओपम दीजे. १५.

वस्तु.

वीर जिणवर वीर जिणवर. नाणसंपन्न, पावापुरि छरमहि

વિહુ ઉપવાસે પારણું પ, આપણે વિદરંત તો; ગોયમ સંયમ ના
સયલ જયજયકાર કરંત તો. ૨૬.^૧

વસ્તુ.

ઇંદ્રભૂઝ, ઇંદ્રભૂઝ, ચઢિઝ વહુ માને, હુંકારોં કરિ કંપતો,
સપોસરણે પહોતો તુરત, અહ સંસા સામિ સયે, ચરમનાહ પંડે ફરંત,
ચોધી વીઝ સંજાય મને, ગોયમ ભવહ વિરત્ત, દિશ્ય લડ સિદ્ધલા
સહિઝ, ગળહર પય સંપત્ત. ૨૭.

ભાષા.

(ઢાલ ચોથી)

આજ હુઓ સુવિહાણ. આજ પવેલિમાં પુણ્ય ભરો; દીઠા
ગોયમ સામિ, જો નિઝ નયણે અપિય સરો. ૨૮. સિરિ ગોયમ
ગળધાર; પંચસયાં મુનિ પરવરિય; ભૂમિય કરય વિહાર, ભવિયણ
જન પઢિયોહ કરે.^૨) સમવસરણ મક્કારિ, જે જે સંસય ઉપજેણ;
તે તે પરહપકાર, કારણે પુછે મુનિપવરો. ૨૯. જિહાં જિહાં દીજે
દીલ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે પ; આપ કન્હે અણદ્રુત, ગોયમ
દીજે દાન ઇમ ૩૦ ગુરુ ઉપરિ ગુરુ ભત્તિ, સામી 'ગોયમ' ઉપનીય;

૧. આ ઢાલની દશ ગાથાને વદલે કેટલીક પ્રતમાં આઠ આઠ
પદની પાંચેકે ગાથા કરી પાંચ ગાથા મળેલ છે.

૨ આ ગાથા જૈન પ્રબોધમાં છપાયેલ છે પણ એક ચડાવેલ
નથી. લખેલ પ્રતોમ નથી.

मणि मृत देवतापण, ७ गज राजे रंग भरे. ३१. जा अष्टादश
नृत्त, नं. नाट्य जन्मान्न त्रिण, आत्मप्रत्ययवि वमेण, चरमगर्भासी
सोऽत्र दान ... इति उच्यते निमुणेति, गोयम् गणहर संभवियः
... .. ३२. तामोसिप
... विषय चट्ठे ह्ट काय, मन
... विधान गराम तां मने
... दिनह्व द्विरण, ३५.
... यस्मादेक, पञ्चदिशि
मन्दार सिद्धी
... सिद्धी, महि-
... माया भावि,
... ; महि-
... , मायम्
... १ १०
... १ १०
... १ १०

वस्तु.

इणे अनुक्रमे, इणे अनुक्रमे, नाण संपन्न, पन्नरहसयपरिवरिय;
हरिअ दुरिअ, जिणनाह वंदइ; जाणेवि जगगुरु वगण, तीहनाण
अप्पाण-निदइ. चरम जिणेसर तव भणे, गोंयम करिस म खेउ;
छेहि जइ आपणे सही, होस्युं तुळा वेउ. ४४,

जाया (डाळ पांचमी.)

सामीओए वीर जिणंद, पुनिमचंद जिम उल्लसिय; विहरिओए
भरहवासंमि, वरस बहोत्तर संवसीय; ठवतो ए कणय पउमेसु,
पायकमळ संघदि सहिय; आचिओए नयणानंद, नयर पावापुरि
सुरमहिय. ४५, पेखीओए गोयमसामि, देवसमा प्रतिबोधकए;
आपणो ए त्रिशलादेविनंदन पहोतो परमपए; वळतां ए देव आकासि,
पेखवी जाण्यो जिण समे ए, तो मुनिए मने विखवाद, नादमेद
जिम उपनोए. ४६. कुण समेए सामिय देख, आप कन्हे हुं टालि-
ओए; जाणतो ए तिहुअणनाह, लोक विवहार, न पालिओए;
अति भलुं ए फीधलुं साभि, जाण्युं केवल मागदो. ए; चितव्युं ए
वाळक जेम, अहवा केडे लागदो ए. ४७. हुं किम ए विरजीणंद.
भगते भोलो भोळव्यो ए; आपणोए अविहट नेह, नाह न संपे सा-
चव्यो ए; साचो छे. एट चीतराग, नेह न जेदने टालिओए. तिणे-
समे ए गोयम चित्त; राग विरागे वाळिओए. ४८. आयतुं ए जे
उळट, ररेतुं रागे सहियुं ए; केवळुंए नाण उपन्न, गोयम सहेजे उमा-

दियुं ए; त्रिभुवने व जगज्जगत्. तेवत्रिमहिमा सुर करे ए; गणेश
ए करे वखाण, भवियण भर तिम निम्नरे व. ५५.

वस्तु

पदम गणेश पदम गणेश रं म पदम त्रिमहिमे सरमिभ,
नीम गरिम संतप विभूमिय, 'म' १११ १११ १११ १११ १११
निदृष्टण नदंमिभ; राजगरी नगरी १११ १११ १११ १११ १११, मर्मा
गायम गुलनिजं, होम्मे मीरदुर ठाउ .

जापा (डाऊ लट्टी).

જૈન પ્રવોધમાં વધારે ગાથાઓ છપાયેલ છે તે નીચે પ્રમાણે. ૫૫૫

કામકુંભ સો વસિ હુઓ એ; કામગવી પૂરે મન કામો, અટ મહા
સિધિ આવે ધાધિ, સામિ ગોયમ અણુસરુ એ. ૫૫ પ્રણવાસર પહેલો
પમળીજે, માયા વીજ શ્રવણ નિસુળીજે; શ્રીમુલે (શ્રીમતિ) શોભા
સંભવે એ; દેવદ્ધ ધુરિ અરિદંત નર્મીજે, ચિનય પદ્ધુ સ્વપ્નાય ધુળિજે,
ફળે મંત્રે ગોયમ નમો એ. ૫૬. પર પરપરવસતા કાંડ કરીજે, દેશ
દેશાન્તર કાંડ ભરીજે, કવગ કાજે આયાસ કરો; મદ્દ લઠી ગોયમ
સમરી જે, કાજ સવ તતલિગ તે સીંધે, નવનિધિ વિલસે તાસ ધરં
૫૭. ચડદહસે (ચડદસય) વારોત્તર વરસો, ગોયમ ગળધર કેવલ
દીવસં^૧) સંભ નયર પ્રમુ પાસ પસાયે, કીયો કયિત લપગાર પરો;
આદિહી મંગલ એહ ભળીજે, પરવ મહોત્સવ પહિલો દીજે, રિદ્ધિ
વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો. ૫૮.

ધન માતા જેને લઅરે ધરીયા, ધન પિતા જિણ કુલે અવતરિયા,
ધન સહગુરુ જિણે દીલિયા એ; વિનયોત વિચામંદાર, જમ્મુ ગુણ
પુહવિ ન લમે પાર, રિદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો (વદ જિમ શાલા
વિસ્તરો એ.^૨) ૫૯.

જૈન પ્રવોધમાં વધારે ગાથાઓ છપાયેલ છે તે
નીચે પ્રમાણે—

ગૌતમસ્વામિનો રામ થળીજે, ચડવિહ સંધ રલિયાવત કીજે,
સયલ સંધ આળંદ કરો; કુંકુમ ચેદન હલો દેવરાવો, માળેક મોતી

૧ આ ગાથામાં લીજા પદને બદલે આ પદ છપાયેલ છે.

૨ હેલ્લા પદને બદલે આ પદ છપાયેલ છે, ને આ ગાથા એક

चार घोषो कहे पछो नम्रःपुणं कही वे जायंती स्नान कही अट्ठा
जयवीरराय आभरमाखंडा सुधी कही पछो नैत्यखंडन कही नम्रःपुणं
कही आखा जयवीरराय कहेवा. सवार देव बांदवा तेषां मन्दिनि-
णाणनी सहाय कहेवो, वपोरे तथा सांजे देव बांदे तेषां सहाय न
कहेवो. ॥ इति ॥

अथ पोसहनी विधि.

प्रथम हरियावहिये पटिकापी खमासमण देइ इच्छाकारेण संदि-
सह भगवन पोसह मुहपत्ति पढीलेहुं ? एम कही मुहपत्ति पढिलेहवी,
पछी इच्छामि० इच्छाकारेण० पोसह संदिसाहु ? वळी इच्छामि०
इच्छाका० पोसह ठाउं ? पछी नवकार गणी इच्छाकारी भगवान
पसाय करी पोसह इंडक उचरावोजी एम कहेवुं गुरु माहागज
पोसहनुं पचखाण उचरावे. पछी इच्छामि० इच्छाका० सामाय न
मुहपत्ति पढिलेहुं त्यांथी ते सहाय करुं एम कही व्रण नवकार गणी
उडे त्यां सुधी कहेवुं पछी इच्छा० इच्छाकारेण० बहुवेळ संदिसाहु
इच्छं पछी इच्छामि० इच्छा० बहुवेळ करतुं इच्छं, इच्छाकारेण
संदीसह भगवान, पढीलेहण करुं एम कही मुहपत्ति पढीलेहवी.
इच्छामि० इच्छाकारी भगवन पसाय करी पढी लेहणा पढीलेहावोजी
पछी इच्छामि० इच्छाका० उपधिसुहपत्ति पढीलेहुं एम कही
मुहपत्ति पढीलेहवी पछी इच्छामि० इच्छाका० उपधि संदिसाहु पछी
इच्छामि० इच्छा० उपधी पढीलेहुं पछी इच्छामि० इच्छाका०
सहाय करुं एम कही एक नवकार गणी मन्दिनिणाणनी सहाय

સંદિસાહુ ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધી પઢીલેહું એમ કહી તેટલાં વજ્ર હોય તેટલાં પઢીલેહવાં પછી દેવ વાંદી પ્રતિક્રમણ કરવું પછી પોસહ પારી નવકાર ગળી સાગરચંદો કહેવો.

પ્રભાતનો પોસો લીધેલાને રાત્રે લેવાની વિધિ.

પ્રભાતનો પોસો લેવાની વિધિ છે તે પ્રમાણે સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહિયંધી યાવત્ વહુવેલ કરશું ત્યાં સુધી કહેવું, પછી પોસાના પચ્ચાણમાં ફેર છે તે (સેસ દિવસં અહોરત્તં) પદ કહેવું પછી સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહિ પઢીકમી ઇચ્છામિ० ઇચ્છા० ઠંદીલ પઢી-લેહું કહી માંડલાં ચોવીસ કરે.

સાંજે નવો પોસો લેવાની વિધિ.

ઉપવાસાદિ જઘન્ય એકાસર્ગ્ય કર્યું હોય તો તેજે લેવાય. સ્વમા-સમણ દેહ શ્રીયાવહી પઢીકમી પઢીલેહણ કરે, પછી સ્વમાસમણ દેહ શ્રીયાવહીધી યાવત્ વહુવેલ કરશું ત્યાં સુધી કહેવું, પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० પઢીલેહણ કરું કહી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० પોસહસાલ પ્રમાર્જુ કહી મુદ્ધપત્તિ પઢીલેહવી પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધિ મુદ્ધપત્તિ પઢીલેહું કહી મુદ્ધપત્તિ પઢીલેહવી પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० સપ્લાય કરું કહી સપ્લાય કરે સ્વાધું હોય તો વાંદણાં વે દેહ પચ્ચાણ કરે, સ્વાધું ના હોય તો સ્વમાસમણ દેહ પચ્ચાણ કરે પછી ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધિ સંદિસાહુ ઇચ્છામિ० ઇચ્છાકા० ઉપધિ પઢીલેહું કહી પછી દેવ વાંદી માંડલાં કરે. પ્રતિક્રમણ કરે પછી પહોર એક

- २ आघाडे आसन्ने पासवणे अणहियासे.
 - ३ आघाडे पज्जे उघारे पासवणे अणहियासे.
 - ४ आघाडे पज्जे पासवणे अणहियासे.
 - ५ आघाडे दुरे उघारे पासवणे अणहियासे.
 - ६ आघाडे दुरे पासवणे अणहियासे.
- हवे उपाश्रयना चारणांना मांहेनी तरफनां.
- ६ उपर प्रमाणे पण अणहियासे छे त्यां अहियासे कहेवुं.
- हवे उपाश्रयना चारणां नजीक रहिने करे.
- ६ प्रथम प्रमाणे, पण आघाडे छे त्यां अणाघाडे रुहेवुं.
- हवे उपाश्रयथी सो हाथ दुर रहे ने करवां.
- ६ प्रथमनां छ प्रमाणे पण आघाडे छे ते ठेकाणे अणाघाडे कहेवुं.
- अणहियासेने ठेकाणे अहियासे कहेवुं.

अथ मन्हजिणाणं नी सज्झाय.

मन्हजिणाणं आणं मिच्छं परिहरह धर सम्मत्तं छन्निह आव-
 रसयंभिउज्जुत्तो होइ पइ दिवसं ॥ १ ॥ पब्बेसु पोसहवयं, दाणं सीलं
 दोअ भावोअ ॥ सज्झाय नमुकारो, परोवयारोअ जयणाय ॥ २ ॥
 जिणपुआ जिण धूणिणं, गुरुधुअ साहम्मिआण वच्छलं ॥ ववहारस्सय
 सुद्धी, रहजत्ता तिन्यजत्ताय ॥ ३ ॥ उवसम विवेक संवर, भापास-
 मिइ छजीव फरुणाय ॥ धम्मिअ जग संमग्गो, करणदमो चरिण
 परिणामो ॥ ४ ॥ संघोवरि बहुमाणो पुच्चय न्निदणं पभावणा
 तित्थे । सट्ठाण किच्चमेअं, निचं गुगुरुवप्सेणं ॥ ५ ॥

॥ घीजुं पोरिसि साढपोरिसिनुं ॥

॥ उगप मूरे, नमुकारसहिभं, पोरिगि, माटपोरिगि, मुट्टि-
सहिभं, पचएखाइ ॥ उगप मूरे, चउवीहं पिआहारं, असणं, पाणं,
साइपं, साइपं, ॥ अन्नत्यणाभोगेणं, महमागारेणं, पच्छन्नकालेणं,
दिसामोहेणं, साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं, सब्वसमाहिवत्तियागारेणं,
बोसिरे ॥

विगइ निविगइनुं पच्चरकाण.

विगइओ निविगइअ पचएखाइ, अन्नत्यणा भोगेणं महमागा-
रेणं, लेवालेवेणं गिहत्थसंठेणं, उल्लिखत विवेगेणं, पदुच्च मखिलएणं
पारिद्धावणियागारेणं महत्तरागारेणं, बोसिरे.

वेआसणा तथा एकासणानुं पच्चरकाण.

उगपमूरे नमुकारसहिअं पोरिसि साढपोरिसि पुरिमट्ट मुट्टि-
सहिअं पचएखाइ. उगपमूरे चउवीहं पिआहारं, असणं, पाणं.
खाइपं, साइपं; अन्नत्यणा भोगेणं; पच्छन्नकालेणं, दिसामोहेणं,
साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं सब्वसमाहिवत्तियागारेणं, एकासणं, वे
आसणं, पचएखाइ, निविट्ठं पिआहारं, असणं, खाइपं, साइपं, अन्न-
त्यणाभोगेणं, महमागारेणं, सागारिआगारेणं, आउटपसारेणं, गुरु-
अभ्युदाणेणं, पारिद्धावणियागारेणं, महत्तरागारेणं, पाणस्स लेवेणवा,
अलेवेणवा, अण्ठेणवा, चट्ट लेवेणवा, ससित्येणवा असित्येणवा,
बोसिरे.

अथ चौद नियम धारनारने देशावगासिकनुं पञ्चरकाण. ५६५.

सर्विषं पच्यत्वाद्, उग्मापसृष्टं पुष्पिष्ठं भ्रूयतृणचक्षुस्त्राद् अन्नध्वना-
भोगेण सहसागारेण पच्यन्नकायेण द्विमासोद्रेण मादृगभोगेण महत्त-
रागारेण सव्यसमादिविनिभागारेण पाणस्पन्देरेणवा अलेयेणवा
अलेयेणवा बहुलेयेणवा असिध्येणवा असिध्येणवा बोसिरे.

अथ चउत्थ अठजत्तादिकनुं पञ्चरकाण.

सूरेउग्माद् चउत्थभक्तं अभत्तठं, पच्यत्वाद् सूरेउग्माद् छद्द भक्तं
भमत्तठं पच्यत्वादि.

पाणहार पोरसि मुद्विसहिअं पच्यत्वाद् अन्नध्वना भोगेण
सहसागारेण महत्तरागारेण सव्यसमादिविनिभागारेण पाणस्पन्दे-
रेणवा अलेयेणवा बहु लेयेणवा ससिध्येणवा असिध्येणवा बोसिरे

अथ गंठसहिअ आदि अचिग्रहोनुं पञ्चरकाण

गंठसहिअं वेदसहिअं दिवसहिअं धिपुगसहिअं मुद्विसहिअं
पच्यत्वाद् अन्नध्वनाभोगेण सहसागारेण सव्यसमादिविनिभागारेण
बोसिरे,

अथ चौद नियम धारनारने देशावगासिकनुं
पञ्चरकाण.

देशावगासिअं उवभोगं परिभोगं पच्यत्वाद् अन्नध्वनाभोगेण
सहसागारेण महत्तरागारेण सव्यसमादिविनिभागारेण बोसिरे, सचित्त
द्वय विगद् पाणद् तंबोल वध्य कुरुमेसु वाहण सयण विलेयण वंभ
दिगि नाण भोगेसु—

अथ सांजनां पञ्चरकाण.

अथ पाणहार दिवसचरिमनुं पञ्चरकाण.

पाणहार दिवसचरिमं पञ्चरकाण अद्यध्यनाभोगेनं मरमागारेणं
मरमागारेणं मद्यमपाटिवत्तियागारेण योगिरे.

अथ चडाविहारनुं पञ्चरकाण.

दिवसचरिमं पञ्चरकाण चडाविहारं भाहार भगनं पार्गं गार्गं
मरमागारेणं मरमागारेणं मरमागारेणं मरमागारेणं मरमागारेणं

अथ निविहारनुं पञ्चरकाण.

निविहारं भाहार भगनं पार्गं गार्गं

मरमागारेणं मरमागारेणं मरमागारेणं मरमागारेणं

मरमागारेणं मरमागारेणं

श्री अमृत विजयजी कृत.

श्री शत्रुंजय तीर्थमाला.

ढाळ १ गरवानी. तुमे शाने रोकोछो रांनमां. ए देशी.

बीमाचल वाला वारुरे भले भविअण येरो भावमां ॥ तुम्हे
सेवो ए तीरथ तारुरेजीम नपढो भवना दावमां ॥ भले० ॥ १ ॥
जगसघळा तिरथनो नायक, तुमे सेवो भीवसुख दायकरे ॥ भले०
॥ २ ॥ एगेरी राजने नयणे नीहाली ॥ तुमे सेवो अवघी दोष टाळी-
रे ॥ भले० ॥ ३ ॥ मुक्तासावन फुले वधानी ॥ नमी पुजी भावना
भावोरे ॥ भले० ॥ ४ ॥ कांकरे कांकरे सीद्ध अनंता ॥ संभारो
पाजे चढतारि ॥ भले० ॥ ५ ॥ आदि अजीत शांति गौतम केरां ॥
पहिलां पगलां पुजो भलेरारि ॥ भले० ॥ ६ ॥ आगे धोळी परब
हुंके चढाए ॥ तिहां भरत चक्रीपद नमीएरे ॥ भले० ॥ ७ ॥ नीली
परब अंतराले आवे ॥ हारि नेमी वरदत्त पगलां सोहायेरे ॥ भले०
॥ ८ ॥ आदिधुंभनमी कुंडकुमारा ॥ हांगलाज हडे चढो प्यारारे ॥
भले० ॥ ९ ॥ तिदां कलीकुंडनमी श्रीपास ॥ हारि चढो मान मोडी
ऊढासेरे ॥ भले० ॥ १० ॥ गुणवंतनागीरीना गुण गाइ ॥ छाला-
कुंडे बीसामो भाईरे ॥ भले० ॥ ११ ॥ तिहांथी मकागाली पंथे
घसींथे ॥ प्रभुगढ देखोने उलसीएरे ॥ भले० १२ ॥ नमीए नारद
अपमत्तानी सुरती ॥ बळी द्रावीड वारीखीछ सुरतीरे ॥ भले०
॥ १३ ॥ तीरथसुपी देखीं सुख जागे ॥ नीरखो हेमकुंडनी आ-
नेरे ॥ भले० ॥ १४ ॥ राम भरतशुकसेलग स्वामि ॥ यावद्या

अथ सांज्ञना पञ्चरकाण.

अथ पाणहार दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण.

पाणहार दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं
 पाणहार दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं

अथ सांज्ञना पञ्चरकाण.

दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं
 पाणहार दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं
 पाणहार दिवमन्त्रमनु पञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं

अथ निर्विण्णपञ्चरकाण.

अथ निर्विण्णपञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं
 अथ निर्विण्णपञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं

अथ निर्विण्णपञ्चरकाण.

अथ निर्विण्णपञ्चरकाण भाग्यन सरमागारं

अथ निर्विण्णपञ्चरकाण.

१.३ ॥ दीशे लाल लाल मास्देवीनी ॥ घेडो नारय आपीजी ॥ पुरव
 कापुंनार आवाप्या ॥ जगमां कीर्ती व्याप्या ॥ हुंता० ॥ ४ ॥
 श्री बादिश्वर वीर्यानु वंदी ॥ बीजा सर जुहाऊनी ॥ नमीवीनमी
 कामपोमा पासे ॥ जोडे जोडे आतप तरु ॥ हुंता० ॥ ५ ॥
 सांसा गजवर खंघे घेडां ॥ भरत चक्रीनी माडीनी ॥ तीम मुनेदा
 सुपंगडा पासे ॥ प्रणमुं ते धन लाडी ॥ हुंता० ॥ ६ ॥ मुळा
 भागनां मोनमुद्रा ॥ एकेऊणा पंचासजी ॥ रंगमंडपमां पडीमा
 एकी ॥ वंदी भाव उद्दामे ॥ हुंता० ॥ ७ ॥ चैन उपर चौमुख
 पायां छे ॥ फारनी प्रतीमा बाणुजी ॥ चर्या गौनम गणधरनी
 दग्या ॥ श्री नाराय वखाणुं ॥ हुंता० ॥ ८ ॥ देहरा बाहीर
 फारनी देरी ॥ चौपन रुडी दीसेजी ॥ तेहमां प्रतीमा एकसो बाणु ॥
 वेसी होयहुसीसे ॥ हुंता० ॥ ९ ॥ नीलडी रायण नरुवर हेडळ ॥
 पीलडा मभुर्जाना पायजी ॥ पुर्जा प्रणमी भावना भावी ॥ ऊळ-
 डअंगनमाय ॥ हुंता० ॥ १० ॥ तमपट हेडळ नागपोरनी ॥ मुरत
 र मोहावेजी ॥ तमसुरपदवी सीधाचळना ॥ माहात्म मांही कहावे
 हुंता० ॥ ११ ॥ सांहमा पुंडरीक स्वांमी बीराजे ॥ प्रतिमा छत्रीस
 जी ॥ तेहमां घोपनी एक जीनप्रतिमा ॥ टाळी नमीए रंगे ॥
 ० ॥ १२ ॥ तीहांथी बाहीर उत्तर पासे ॥ प्रतिमा तैर देदा-
 ॥ एक रुपानी अवर धातुनी ॥ पंच तीरथ छे बारु ॥ हुंता०
 ॥ उत्तर सनमुख गणधर पगलां ॥ चउदसपां वाचननांजी ॥
 निजिणंद जुहारु ॥ पुण्या फोड तेमनना ॥ हुंता० ॥ १४ ॥
 ते सहास बुटने ॥ देखी पाप पळायानी ॥ एक सहस

નમું મારનાંધારે ॥ ધ્યેય ॥ ૧૫ ॥ સુગન્ધરૂંડ વાસી ગોંડ વંડી ॥
 શુભોત્તમ સુભાવદ મુખવંદોરે ॥ ધ્યેય ॥ ૧૬ ॥ આગળ રુગ્મણ
 ચીર જણારે ॥ હારે તોડાંધી રેવટે જણારે ॥ ધ્યેય ॥ ૧૭ ॥ ઢાંધી-
 રીંગા રાંધ પોજીદુરમી ॥ સાંધીધોમે નરી મોંઢીધે ॥ ધ્યેય ॥ ૧૮ ॥
 જાનાં જલની રીમે રંડી ખાળે ॥ મુની ગાળી જગાળી ॥ ધ્યેય ॥ ૧૯ ॥
 ધ્યેય ॥ ૨૦ ॥ મોંડા ઢાંધીરંડી માયા મોંધારે ॥ મોંડી રેડરંડી
 જાળુ મોંધારે ॥ ધ્યેય ॥ ૨૧ ॥ રૂંડ મોંધારી રાજા ॥ રાંધ
 પોંચ્યા રેડી ધ્યેય ॥ ધ્યેય ॥ ૨૨ ॥ રૂંડ મોંધારે રાંધી રાંધ
 માળે ॥ રેડ રાંધી માળ મોંધારે ॥ ધ્યેય ॥ ૨૩ ॥ રાંધ મોં-
 ધારી રાંધી મોંધારે ॥ રાંધ રાંધી રાંધી મોંધારે ॥ ધ્યેય ॥
 ૨૪ ॥ રાંધ મોંધારે ॥ રાંધ મોંધારે ॥ રાંધ મોંધારે ॥ રાંધ મોંધારે ॥
 રાંધ મોંધારે ॥ ધ્યેય ॥ ૨૫ ॥

ગાળા પીડા.

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા.

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગુણગ્રંથ ગીર્ણમાળા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

॥ ३ ॥ दीठो लाडल मारुदेवीनो ॥ बेठो तीरथ थापीजी ॥ पुरव
नवाणुंवार आव्याथी ॥ जगमां कीरती व्यापी ॥ हुंतो० ॥ ४ ॥
श्री आदिश्वर वीर्धाशु बंदी ॥ बीजा सर्व जुझारुजी ॥ नमीवीनमी
काउसगीआ पासे ॥ जोई जोई आतम तारु ॥ हुंतो० ॥ ५ ॥
सांहमा गजवर खंधे वेठां ॥ भरत चक्रीनी माडीजी ॥ तीम सुनंदा
मुमंगळा पासे ॥ प्रणमुं ते धन लाडी ॥ हुंतो० ॥ ६ ॥ मुळग
भारामां जीनमुद्रा ॥ एकेऊणा पंचासजी ॥ रंगमंडपमां पढीमा
एशी ॥ वंदी भाव ऊल्लासे ॥ हुंतो० ॥ ७ ॥ चैत उपर चौमुख
धाप्यो छे ॥ फीरती प्रतीमा बाणुंजी ॥ वळी गौतम गणधरनी
ठवणा ॥ शी तारीफ वखाणुं ॥ हुंतो० ॥ ८ ॥ देहरा बाहीर
फीरती देरी ॥ चौपन रुडी दीसेजी ॥ तेहमां प्रतीमा एकसो ग्राणुं ॥
देखी हीयडुहीसे ॥ हुंतो० ॥ ९ ॥ नीलडी रायण तरुवर हेडल ॥
पीलडा मधुर्जाना पायजी ॥ पुर्जा प्रणर्मा भावना भावी ॥ ऊल-
टअंगनमाय ॥ हुंतो० ॥ १० ॥ तसपद हेडळ नागमोरनी ॥ मुरत
बेहु सोहायेजी ॥ तसमुरपदवी सीधाचळना ॥ माहात्म मांही कहाये
॥ हुंतो० ॥ ११ ॥ सांहमा पुंडरीक स्वांमी बीराजे ॥ प्रतिमा छवीस
संगेजी ॥ तेहमां घोपनी एक जीनप्रतिमा ॥ टाळी नमीए रंगे ॥
हुंतो० ॥ १२ ॥ तीहांथी बाहीर उत्तर पासे ॥ प्रतिमा तेर देहा-
रुजी ॥ एक रुपानी अवर धातुनी ॥ पंच तीरथ छे वारु ॥ हुंतो०
॥ १३ ॥ उत्तर सनमुख गणधर पगलां ॥ चउदसयां वायननांजी ॥
तेहमां नांतिजिणंद जुझारु ॥ पुग्या फोट तेमनना ॥ हुंतो० ॥ १४ ॥
दशीण पासे सहस बुटने ॥ देखी पाप पळायजी ॥ एक सहस

ત્રી० ॥ ૭ ॥ અષ્ટાષ્ઠ મંદીરમાં જઇને ॥ અવધી દોષ તજિસરે ॥
 ધ્વાર આઠ દસ દોષ નમિઓ ॥ વીજા જિન ચાબ્બીસરે ॥ ત્રી० ॥ ૮ ॥
 શેઠજી સુરચંદની દેહેરીમાં ॥ નવ જિન પઢીમા છાજેરે ॥ ધીઆ
 કુંવરજિની દેહરિમાં ॥ પ્રતિમા ત્રણત્રિ રાજેરે ॥ ત્રિ० ॥ ૯ ॥ વસ્તુ-
 પાઠના દેહરા માંહી ॥ થાપ્યા શ્રીરીપમ જીર્ણદારે ॥ કાઠસગીઆ
 વે એકગ્રીસ જીનવર ॥ સંઘવી તારાચંદરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૦ ॥ મેઠ
 સીખર નીઠવળા મધ્યે ॥ પ્રતિમા ચાર ભલેરીરે ॥ માંખા લીંવઢીઆની
 દેહરીમાં ॥ દસ પ્રતિમા જુઓ હેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૧ ॥ સંઘવી તા-
 રાચંદ દેવઠ પાસે ॥ દેહરી ત્રિણ છે અનેરીરે ॥ તેહમાં દસ જીન
 પ્રતિમા નીરચી ॥ થીર પરણીત થઈ મેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૨ ॥ પાંચ
 માઈઆના દેહરા માંહી ॥ પ્રતિમા પાંચ છે મોટીરે ॥ વીજી તેત્રીસ
 જીન પઢીમાછે ॥ એહ વાત નહીં ચોટીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૩ ॥ અમદા-
 વાદીનું દેહરુ કહીએ ॥ તેહમાં પ્રતિમા તેરરે ॥ તે પછવાડે દેહરી
 માંહી ॥ મળમું આઠ સચેરીરે ॥ ત્રી० ॥ ૧૪ ॥ શેઠ જગનાથજીએ
 કરાવ્યું ॥ જીન મંદીર ભલે ભાવેરે ॥ તેહમાં નવ જીન પઢીમાં
 ઘંદી ॥ કવો અમૃત ગુણ ગાવેરે ॥ શ્રીભોવન તારણ તીર્થ વંદો ॥ ૧૫ ॥

ઢાઢ ૪

તુમે પીઢ્યાં પીતાંવર પેહેર્યાંની મુખને મરકલડે.

રાપળયો ડચ્છર પાસેજી ॥ તીરથના રસીઆ ॥ જીનવર જીનધર
 ડલ્લાસેજી ॥ મુજ દડે વમીઆ ॥ આંકળી ॥ સહ મારુયો જોડ તીર
 નાંખીજી ॥ તી० મુજ મનના અંતર જાંખીજી ॥ મુજ. ॥ ૧ ॥ જીન-
 ધર. ૧૧૧૫ ॥ તી० તીમ ભરત વાહુવઢી વંદોજી ॥ મુજ.

दीशाएजी ॥ मुज० पांचसेहेंसडसठ मुख कंदोजी ॥ ती० फीरता
जीन सघळे वंदोजी ॥ मुज० ॥ ११ ॥ मुळकोटनां चैत्य नीहाळेजी ।
ती० एकसो पांसठ सरवाळेजी ॥ मुज० तीहां प्रभु सगवीस सेंहें
वंदोजी ॥ ती० कहे अमृत चीर नंदोजी ॥ मुज० ॥ १२ ॥

ढाल ५.

वात करो येमळा रही बीसरांमीरे ॥ ए देशी.

इथे हाथीपोळनी चाहीरे बीसरांमीरे ॥ बे गोखे छे जीनराज ॥
नमुं सीरनांमीरे ॥ तेहथी दक्षीग श्रेणीए ॥ बी० कहुजीन घरजी-
ननो साज ॥ नमु० ॥ १ ॥ कुमरनरींदे कराबीओ ॥ बी० धन
खरची सार बीहार ॥ नमुं० वावनसीखरे वंदीओ ॥ बी० तीहुंत-
रजीनपरीवीर ॥ नमु० ॥ २ ॥ वळो घनराजने देहरे ॥ बी०
प्रतिमा बंदु सातः नमुं० देहरे वर्षमानं शेठने ॥ बी० प्रतिमा सात
वीरुपात ॥ नमुं० ॥ ३ ॥ सारवजी राधनपुरी ॥ बी० तेहनुं जीन-
धर जोय ॥ नमुं० तीहां पक्षर जीन दीपता ॥ बी० प्रणमी पातीफ
धोय ॥ नमुं० तेहनी पासे विराजता ॥ बी० मंदीरमां जीनचार ॥
नमुं० हाथी आगळ जोइए ॥ बी० अद्भुत रचना सार ॥ नमुं०
॥ ५ ॥ जगत शेठजीएकीओ ॥ बी० श्राणसीखरो प्रासाद ॥
नमु० तीहां पक्षरजीन पेखतां ॥ बी० मुज परणनी हुइ आल्हाद ॥
नमु० ॥ ६ ॥ पासे भुवन जीनराजनुं ॥ बी० तीहां खट प्रतिमा
धार ॥ नमु० मुच्छा उत्तारी कायुं ॥ बी० तेहोरवाइ ए सार ॥
नमुं० ॥ ७ ॥ कुंवरजी न्याथा तणुं ॥ बी० दीपे देवळ खास ॥ नमु०
तेथीस जीननुं थापीआ ॥ बी० सहस्रफण श्री पास ॥ नमुं० ॥ ८ ॥
बीमळ नगरां ॥ बी० छे ॥ बी० जुओ भुली वर्णांमां च्यार ॥ नमु०

वेलजी साहने देहरे ॥ प्रणमं पांच जगीस ॥ भवि ॥ ४ ॥ नथमल
 आणंदजीए किधु ॥ जीनमंदिर सुविलास ॥ तिहां जइ पांच जीने-
 श्वर भेटे ॥ मेरे भवजंजाळ ॥ भवि ॥ ५ ॥ बधुसा परणिने देहरे ॥
 अष्टादस जीनराय ॥ पासे देहरि चिनाइ बीवनां ॥ देश बंगाला कही
 या ॥ भवि ॥ ६ ॥ अती अद्भुत जिन मंदिर रुहु ॥ लाधा वोहोरा
 कैरु ॥ तिहां सत्तरजीन पडिमा बंदे ॥ तेहनुं भाग्य भलेरु ॥ भवि
 ॥ ७ ॥ सा. मीठाचंद लाधा जाणुं ॥ पाटण शेहरेना वासी ॥ जिन-
 मंदीर सुंदर करी पडिमा ॥ पांच ठवी छे खासि ॥ भवि ॥ ८ ॥
 गुणोत जयमलजीने देहरे ॥ चोमुख जइने जुहारु ॥ भतिमा दोय
 दिगंबर देहरे ॥ भुवने ॥ निरखी भाख्यु सारु ॥ ९ ॥ रिखभ
 मोदिए प्रसाद कराव्यो ॥ तिहां दस पढीमावंदो ॥ राजमीसाहना
 देहरा मांहीं ॥ भेटया सात जीनंदो ॥ भवि ॥ १० ॥ तिरथ शंघ
 तणो रखवालो ॥ यक्षफरदि कहिए ॥ बीजी मातचकेसरि बंदी ॥
 सुखसंपत्ति सहु लहीए ॥ भवि ॥ ११ ॥ नांहानां मोहोटां भुवन
 मळीने ॥ बेतालिस अवधारो ॥ संख्याए जिनजिनी पडिमा ॥
 पांचमैसोळ जुहारो ॥ भवि ॥ ॥ १२ ॥ इणिपेरे सयळां बैन्य मळीने
 नाही सुगज कुंड ॥ जयणाए सुचिअग करिने ॥ पेहरो बह्म अखंड ॥
 भवि ॥ १३ ॥ त्रिबी पूर्वक सांपग्री मेली ॥ बहु उपचार संघाते ॥
 नाभीनंदन पुजी सहु पूजे ॥ जीनगुण अमृत गावे ॥ भवि ॥ १४ ॥

ढाल ७

भरत नृप भावशुंए ए देशी.

योलु हुंक जुहारीए ॥ पावडीए चढी जोई ॥ नमोगीरी राज-
 नेए आंकर्णां पेहेलां ते अदबुद देखीए ॥ मुज मन अचरीज होय ॥

आमंगसांसां छे देहराण ॥ श्री ज्ञानीनाथनां दोय ॥ नमो ॥ पृथ्वी
सारांस्त्राग्य नम्रुण ॥ धीने पंचामतुं नोय ॥ नमो० ॥ १४ ॥
सुख कोट पांशी दक्षिण दीसेण ॥ देहरी ग्राम छे जांद ॥ नमो ॥
तीहां खट मतीमा बंदीण ॥ फट्टे अप्पन मदमोट ॥ नमो० ॥ १५ ॥

ਫਾਨ ੮

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 एतो गेहेलो छे गीरधारीजी । पढ़ने शु फर्हाए । ए येनी,
 उत्तर पुरव बीचले भागे ॥ देहरी श्रव्य सोहायेरे ॥ दरसीने
 तेपानीक फरसी ॥ वरसी समता भाये ॥ पढ़ने मेवांने ॥ शरि सुमे
 सेवो सह नरनार ॥ ए ॥ एतो मेवो एणे रंगार ॥ ए ॥ एगा भव
 जल तारणहार ॥ ए ॥ आंकणी ० ॥ १ ॥ तेहमांभी गजना सुगरो
 लग ॥ सुरी प्रमुख सुखदाइरे ॥ ईणे गेरी सीद्धां तेहनां एग्या ॥
 बंदु सहस्र अढाई ॥ ए ॥ २ ॥ पारो ग्याहार ठग्या ग्यागजे ॥ रंग
 मंडप दीसी च्याररे ॥ सेठ राया सोमजीए कराय्या ॥ गारभी गीण
 उदार ॥ ए ॥ ३ ॥ अनंत ननुप्रय गुण नीपज्याभी ॥ सरीग्या
 च्यारे रुपरे ॥ परमेश्वर शुभ समे थाप्या ॥ च्यार दीशाए अनुव ॥
 ए ॥ ४ ॥ ते मुळ नायक रीखभ जीनेश्वर ॥ गीना जीन प्रेताळरे ॥
 शुद्ध नीर्मात्त कारण लईए एवा ॥ हुं प्रमथुं ग्रीण्य काळ ॥ उपर
 चोमुख छरीम जीनशुं ॥ देखा दूरीत नीकंदूरे ॥ चोवीस पटो एक
 मलीने ॥ चोपन मनीमा बंदूरे ॥ ए ॥ ६ ॥ सांझमा पुंटरिक स्वाभी
 वेठा ॥ पुंटरिक परणा राजेरे । ए तम पर बंदी बहार दहरी ॥ तेहमां
 भुभ बीरानेरे ॥ ए ॥ ७ ॥ रीखभ प्रभुने पुत्र नवांयुं ॥ आठ भरत
 गुन गेरे ॥ एकगो आठ समय एक सीद्धा ॥ पणमुं तम पद रंगे ॥

देख एक देसी दुरीत नीकंद ॥ नीदां मार्य ममूने मंदू राज ॥
 ना ॥ ६ वावन देसी पाछळ फरती ॥ जीन मंदिर गोमा करती
 राज ॥ आज तेहपां अर्जात जिनेश्वरराया ॥ में प्रणमिने गुण गाया
 राज ॥ आजुनांनां मोटां भुवन निहाळि. ॥ सगतिस्त गण्यां मंभाळि
 राज ॥ आज संख्या ए जीन प्रतिष्ठा जाणीए ॥ पांचसैनव्यासी
 गणीए राज ॥ आज ॥ ८ ॥ ए तीरथ मालामु वीच्यारी ॥ तुमे
 प्राप्ता करो हीतकारी राज ॥ आज दर्शन पुजा सकळी थाए ॥
 शुभ अमृत भावे गाए राज ॥ आज ॥ ९ ॥

ढाळ १०

मुने संभव जीनशुं मोत अवीदह लागीरे ॥ एदेशी ॥
 तुमे सीळगेरीनां वेहु टुंक जोइ जुहारोरे ॥ तुमे शुल्य अना-
 दीनीं मुंक्क ए भव आरोरे ॥ तुमे धरमी जीव मंचात ॥ परणती
 रंगेरे ॥ तुमे करज्यो जात्रा सनाथ ॥ सुवीहीत संगेरे ॥ १ ॥
 तुमे वावरज्यो एकवार ॥ मचीन सहू टाळोरे ॥ करां पडी कमणां
 दोष बार ॥ पाप पखाळोरे ॥ तुमे धरज्यो सीळ सणगार ॥ भुमी
 संधारोरे ॥ अळु आंणे पाय मंचार ॥ छहीरी पाळोरे ॥ २ ॥
 इम मुणी आगम रीत ॥ हीयडे धरज्योरे ॥ डरी सहहणा परतीत ॥
 तीरथ करज्योरे ॥ आदुः सग काले जोय ॥ वीघन घणेरांरे ॥
 कीधुं ते मीधुं सोय ॥ शुळे मवेरांरे ॥ ३ ॥ एहीन नीसा जांण ॥
 गुगुणा हग्वोरे ॥ बळी नीग्यनां अही ठांण आगे नीरखोरे ॥
 देवकीना ग्यत्रेद ॥ नमी प्रनुमरीएरे ॥ आतमनक्तेअयं ॥ वदधणा
 कांएरे ॥ ४ ॥ पेहेली ऊळ ग्वाळोळ ॥ धरी ते जळशुरे ॥

चीजो आवशे. ए० २४ वळी जाणो अरीहंतरे, एहने वीनती; करतां
 आवडती नधी. ए० २५ तो तेहज माहाराजरे, मुजने शीखवो; जीम
 ते वीधी शुं वीनवुं. ए० २६ मायताय वीण कुंणरं, प्रेमे शीखवे;
 बाळकने कहो बोलवुं. ए० २७ जो मुज जाणो देवरे, एह अपावन;
 खरडयो छे कळी कादवे. ए० २८ कीम लेऊ ओळंगरे, अंग भर्युं
 एहलुं; वीपयकपाय असोच झुं. ए० २९ तो मुज करो पवीत्ररे,
 कहो कुण पुत्रने; वीण मावीत्र पखाळशे. ए० ३० कृपा करी मुज
 देवरे ॥ इहो लगे ज्ञानरेछो. ~~मगनीगोद्यादिक थकी.~~ ए० ३१
 आव्यां हये इजुररे, ऊभो थइ रक्षो; सांमुं शे जुवां नहा. ए० ३२
 आढो माढी आजरे, वेठो वारणे; मावीत्र तुम्हे मनावशो. ए० ३३
 तुमे छो दया समुद्ररे, तो मुजने देखी; दया नधी शे आंगता. ए०
 ३४ उवेखश्यो अरीहंतरे, जो आणीयेळा; तो माहरी शी परी थशे.
 ए० ३५ ऊभा छे अनेकरे, मोहादीक वयरी; छळ जुए छे माहारा.
 ए० ३६ तेहने वारो वेगरे, देव दया करी; वळी वळी शुं वीनवुं
 ए० ३७ परु देवनीजमापरं, वेगं मोकली, गज वेसारी मुगतीमां.
 ए० ३८ भरतेसर नीज नंदरे, कीधो केवळी; आरीसा अवलोकतां.
 ए० ३९ अठांशुं नीज पुत्ररे, प्रतीबोध्या प्रेमे; मुझ करंतां वारीया.
 ए० ४० पाहुवलने नेटरे, नाण केवळ तुमे; स्वामीं सांमुं मोकल्युं.
 ए० ४१ इत्यादीक अवदातरे, सचळा तुम तणा; हुं जाणुं मुजगा.
 ए० ४२ माहारी घेळा आजरे, मौन करी वेठा; ऊत्तरशे आयो नही.
 ए० ४३ वीचराग अरीहंतरे, समता सागरु; माहारां ताहारां शुं
 करो. ए० ४४ एकवार माहाराजरे, मुजने सनमुले; बोलावो शेवक

